

24 GIỜ KHỔ NẠN *Của* CHÚA GIÊSU KITÔ

Luisa Piccarreta

Tủ Sách Công Giáo

Luisa Piccarretta

24 Giờ Khổ Nạn Của Chúa Giêsu Kitô

Mặc Khải Qua Luisa Piccarretta

Lần Đầu Ấn Bản bởi Tủ Sách Công Giáo (eBooks) 2020

Copyright © 2020 by Luisa Piccarretta

Bạn có thể chia sẻ hoặc gửi tặng, nhưng xin đừng sử dụng làm thương mại dưới mọi hình thức.

Tủ Sách Công Giáo kính tặng.

Chuyển ngữ: Matthias M. Ngọc Đính, CMC

Sách eBooks được tạo bởi [Tủ Sách Công Giáo](#) qua [reedsy.com](#)

Mục Lục

I. PHẦN 1

TUYỂN TẬP NHỮNG CHƯƠNG CHỌN LỌC VỀ CUỘC KHỔ NẠN
CỦA CHÚA

TUYỂN TẬP NHỮNG CHƯƠNG LIÊN QUAN ĐẾN MỖI GIỜ CỦA
CUỘC KHỔ NẠN

II. PHẦN 2

Tóm Tắt Những Lời Hứa Diễm Phúc

Giờ Thứ 1

Giờ Thứ 2

Giờ Thứ 3

Giờ Thứ 4

Giờ Thứ 5

Giờ Thứ 6

Giờ Thứ 7

Giờ Thứ 8

Giờ Thứ 9

Giờ Thứ 10

[Giờ Thứ 11](#)

[Giờ Thứ 12](#)

[Giờ Thứ 13](#)

[Giờ Thứ 14](#)

[Giờ Thứ 15](#)

[Giờ Thứ 16](#)

[Giờ Thứ 17](#)

[Giờ Thứ 18](#)

[Giờ Thứ 19](#)

[Giờ Thứ 20](#)

[Giờ Thứ 21](#)

[Giờ Thứ 22](#)

[Giờ Thứ 23](#)

[Giờ Thứ 24](#)

[Đôi Dòng Về Tác Giả](#)

Phần 1

Cuộc Khổ Nạn Thiêng Liêng của Chúa Giêsu Kitô

TUYỂN TẬP NHỮNG CHƯƠNG CHỌN LỘC VỀ CUỘC KHỔ NẠN CỦA CHÚA

Cuộc Khổ Nạn Thiêng Liêng của Chúa Giêsu

Ghi chú dẫn nhập

Cuộc Khổ Nạn Thiêng Liêng của Chúa chúng ta, như Chúa Giêsu dạy cho chúng ta qua những bài viết này, là Cuộc Khổ Nạn mà con người gây ra cho Thiên Tính Chúa Giêsu. Cuộc Khổ Nạn này vượt trên sự hiểu biết của con người, được Chúa Giêsu mạc khải cho Luisa và mở ra một chân trời mệnh mông cho sự hiểu biết, tưởng niệm và suy niệm những nỗi đau không ai nghe thấy được của Ngôi Lời để Cứu Chuộc loài người, nó vượt hơn xa cuộc khổ nạn nơi thân xác trong ngày cuối cùng của cuộc đời Ngài, và cuộc khổ nạn về tinh thần vì sự vô ơn bạc nghĩa và khước từ của con người. Cuộc khổ nạn thiêng liêng của Chúa Giêsu bắt đầu từ khi Ngài nhập thể và kéo dài suốt cuộc đời Ngài. Mẹ Maria Cực Thánh, người thực sự sống với Thánh Ý Chúa, vì yêu thương loài người, đã chịu đựng những nỗi đau này nơi Ngôi Lời, nhận thức hoàn toàn về nó và thông phần với nó.

Ngày 4 tháng 2 năm 1919, Tập 12

Cuộc Khổ Nạn nội tâm, trong đó Thiên Tính khiến cho Nhân Tính Chúa Giêsu đau khổ suốt cuộc đời Ngài.

Tiếp tục trạng thái thường lệ, trong khoảng ba ngày, Tôi cảm thấy hoà tan trong Chúa. Nhiều lần Chúa Giêsu nhân lành lôi kéo tôi vào bên trong Nhân Tính Cực Thánh của Ngài. Ôi, ta có thể thấy được biết bao điều! Ta có thể thấy rõ ràng biết bao tất cả những gì mà Thiên Tính hoạt động trong nhân tính! Rất thường Chúa Giêsu gián đoạn sự kinh ngạc của tôi, Ngài nói: “Con có thấy không, hỡi con, Ta yêu thương những thụ tạo của Ta bằng tình yêu vô biên như thế nào? Thiên tính của Ta quá ghen tuông để phó giao cho thụ tạo nhiệm vụ Cứu Chuộc, và như thế nó làm cho Ta đau đớn trong cuộc Khổ Nạn. Thụ tạo không có quyền lực để buộc Ta chết nhiều lần cho nhiều thụ tạo đã đến, và đã được đến dưới ánh sáng của việc Tạo Dựng, và vì nhiều tội trọng mà họ đã bị ruồng bỏ khi vấp phạm. Thiên Chúa muốn sự sống cho mỗi mạng sống của thụ tạo, và sự sống cho mỗi cái chết mà nó tự làm cho mình qua tội trọng. Ai có thể có quyền trên Ta khi cho Ta nhiều cái chết như vậy, nếu không phải là Thiên Tính của Ta? Ai có sức mạnh, tình yêu, để nhìn thấy Ta chết nhiều lần, nếu không phải là Thiên Tính của chính Ta? Thụ tạo sẽ chán chường, và bỏ cuộc. Và đừng nghĩ rằng sản phẩm sáng tạo của Thiên Tính này bắt đầu muộn, nhưng từ khi Thụ Thai đã nó đã hoàn tất, ngay cả khi còn trong lòng Mẹ, Người nhiều lần nhận thức được những đau khổ của Ta, và đã tử đạo, cảm thấy chết cùng với Ta. Vì thế, ngay cả khi ở trong lòng mẹ, Thiên Tính đã nhận lấy sự cam kết với tình yêu người đao phủ - nhưng, vì ít nhân nhượng hơn và vì yêu thương, vì những đòi hỏi nhiều như thế, nên không phải là một chiếc gai đã được tha khỏi bởi tiếng rên của Nhân Tính – không phải là một chiếc đinh... Nhưng không giống như những chiếc gai, những cái đinh, trận đánh đòn Ta chịu đựng trong cuộc Khổ Nạn mà thụ tạo cho Ta, và nó đã không nhân bội lên - nhiều như những gì họ gây ra, nhiều thứ vẫn còn lại. Hơn nữa, những gì mà Thiên Tính nhân bội lên là mỗi lần xúc phạm - nhiều chiếc gai như nhiều tư tưởng xấu xa độc ác; Nhiều cây đinh như nhiều việc làm không xứng đáng; nhiều cú đánh như nhiều lạc thú;

nhiều nỗi đau như nhiều lần xúc phạm khác nhau. Chúng là đại dương những nỗi đau, gai, đinh và vô số những cú đánh. Trên bề mặt của cuộc Khổ nạn mà Thiên Tính cho Ta, Cuộc Khổ nạn mà các thụ tạo cho Ta trong những ngày cuối cùng không là gì cả so với chiếc bóng của nó – hình ảnh của những gì mà Thiên Tính làm cho Ta đau khổ trong suốt cuộc đời. Đây là lý do khiến Ta yêu những linh hồn rất nhiều:

Chúng là sự sống khiến Ta phải trả giá – chúng là nỗi đau không thể hiểu thấu được để tạo nên tâm trí. Vì thế, khi đi vào Thiên Tính của Ta, con sẽ thấy và đụng chạm bằng chính bàn tay của con tất cả những gì Ta chịu đựng.”

Tôi không biết như thế nào – tôi thấy mình ở trong Thiên Tính Bao La, tôn vương Công Chính cho mọi loài thụ tạo, ở đó Chúa Giêsu dịu ngọt phải đáp ứng với mỗi hành động của chúng ta – đau nỗi đau của chúng ta và chết, trả giá cho án phạt của tất cả mọi người. Và Chúa Giêsu giống như con chiên nhỏ dịu ngọt, chịu chết bởi bàn tay thiêng liêng, để rồi sống lại và đau khổ thêm những cái chết... Ôi lạy Chúa! Ôi lạy Chúa, những nỗi đau, đau lòng!

Chết để rồi sống lại một lần nữa – và sống lại một lần nữa cũng để đau đớn thêm cái chết đớn đau!

Tôi cảm thấy như đang chết khi nhìn thấy Chúa Giêsu dịu ngọt chịu chết. Nhiều lần tôi muốn tha chỉ một cái chết bởi một Người yêu thương tôi nhiều như thế, và có thể tuyên xưng công nghiệp vì đã yêu thương loài người đến độ điên rồ và quá mức, với nỗi đau không nói lên được và với tình yêu vô biên. Không có thiên thần hay người nào có quyền này trong tay: có thể yêu thương chúng ta với sự hy sinh anh hùng – như Chúa. Nhưng ai có thể nói mọi sự? Trí óc nghèo nàn của tôi đang bơi trong một đại dương bao la Ánh Sáng, của tình yêu và đau thương; và tôi vẫn như thể là chìm đắm, không thể ra khỏi đó được. Nếu Chúa Giêsu đáng yêu không kéo tôi vào trong đại dương nhỏ bé của Nhân Tính Cực Thánh của Ngài, trong đó trí óc không chìm đắm – không thể thấy

được giới hạn, tôi đã không thể nói gì cả. Rồi sau đó, Chúa Giêsu dịu ngọt nói thêm: “Con yêu dấu, sự tái sinh của đời sống Ta, đến trong Thánh Ý Ta – hãy đến mà xem có bao nhiêu thứ đã được thay thế, vì nhiều hành động của Ta, vẫn đình trệ, chưa được thay thế bởi các thụ tạo. Thánh Ý của Ta trong các con giống như chiếc bánh xe chính của chiếc đồng hồ: nếu nó chuyển động, tất cả các bánh xe sẽ quay, và chiếc đồng hồ báo hiệu giờ và phút. Như vậy, tất cả đều chuyển động hài hòa trong sự chuyển động của chiếc bánh xe chính; và nếu chiếc bánh xe này không chuyển động, đồng hồ sẽ dừng lại. Cùng cách thức đó, chiếc bánh xe đầu tiên trong các con phải là Thánh Ý Ta, thánh ý Ta phải ban cho các con sự chuyển động trong tư tưởng, trái tim và ước muốn của các con – cho mọi thứ. Và vì Thánh Ý Ta là trung tâm Bản Thể của Ta, của việc Sáng Tạo và của mọi loài, chuyển động của các con, cũng sinh ra từ trung tâm đó, sẽ đến để thay thế cho nhiều hành động của các thụ tạo. Sự nhân bội lên trong chuyển động của tất cả, khi trung tâm chuyển động, sẽ đi đến chỗ đặt trước Ngai Ta, vì lợi ích của họ, những hành động của các thụ tạo, và sẽ thay thế cho mọi thứ. Vì thế hãy chú ý - sứ mạng của con lớn lao và đầy Thiên Tính.”

Ngày 18 tháng 3 năm 1919 Tập 12

Nỗi đau Chúa Giêsu chịu đựng từ (màu nhiệm) Nhập Thể, việc thụ thai của tất cả các linh hồn trong Ngai

Tiếp tục trong trạng thái thường lệ, Chúa Giêsu bao giờ cũng đáng yêu, tỏ Minh ra, lôi kéo tôi vào Ý Cực Thánh của Ngai, trong đó Ngai tỏ ra, như trong hành động, Màu Nhiệm Thụ Thai trong lòng người Mẹ Thiên Đàng. Ôi lạy Chúa, thật là một hố thăm tình yêu! Chúa Giêsu dịu ngọt bảo tôi: “Hỡi con của Thánh Ý Ta, hãy đến mà chia sẻ với cái chết đầu tiên và đau đớn mà Nhân Tính bé nhỏ của Ta nhận lãnh từ Thiên Tính trong hành động Thụ Thai của Ta. Khi được thụ thai, Ta đã thụ thai tất cả các linh hồn với Ta, quá khứ, hiện tại và

tương lai, như chính sự sống của Ta, và Ta cũng thụ thai tất cả những đau thương và cái chết mà Ta phải đau đớn cho mỗi người trong số họ. Ta phải kết hợp chắc chẽ mọi thứ trong Ta - những linh hồn, sự đau khổ và những cái chết mà mỗi người phải chịu đựng, để nói với Cha rằng: 'Lạy Cha xin đừng nhìn đến thụ tạo nữa, nhưng chỉ nhìn Con. Trong Con Cha sẽ thấy tất cả mọi người, và Con sẽ làm cho tất cả được hài lòng. Càng nhiều đau khổ như Cha ước muốn, Cha quan phòng ban sự sống cho tất cả.' Vì thế mà Sức Mạnh Thiêng Liêng và Ý Chí cần thiết để cho Ta nhiều cái chết và đau khổ như vậy, và Sức Mạnh Thiêng Liêng và Ý Chí làm cho Ta đau khổ. Và kể từ khi đó trong Ý Ta tất cả các linh hồn và tất cả mọi sự hành động - không theo cách thức trừu tượng khó hiểu, hay bởi ý định, như một số người nghĩ; hơn thế nữa, Ta giữ tất cả đồng hình đồng dạng với Ta, trong sự thật, và với Ta họ hình thành nên Sự Sống của Ta - thật vậy, Ta đã chết cho mỗi người, và đau nỗi đau của tất cả mọi người. Sự thật là Ta đã làm một phép lạ với Quyền Năng Tối Thượng, sự kỳ diệu phi thường của Ý muốn siêu vời của Ta - không có Ý Ta, Nhân Tính của Ta không có được nền tảng và ôm ấp tất cả các linh hồn, mà cũng không thể chết nhiều lần như vậy.

Như thế, khi Nhân Tính bé nhỏ của Ta được thụ thai, Nó bắt đầu chịu đựng xen kẽ với nhau giữa nỗi đau và cái chết; Tất cả các linh hồn đang bơi trong Ta như trong một đại dương bao la rộng lớn, hình thành nên phần tử của phần tử của Ta, máu của Máu Ta, trái tim của Trái Tim Ta. Đã bao nhiêu lần Mẹ Ta, chiếm chỗ trước tiên trong Nhân Tính Ta, cảm nghiệm nỗi đau và cái chết của Ta, và Mẹ cùng chết với Ta! Thật ngọt ngào khi Ta tìm thấy sự phản hồi của Tình Yêu Ta trong Tình Yêu của Mẹ Ta! Đây là những màu nhiệm sâu sắc, trong đó khả năng hiểu biết của con người, không thể hiểu tốt được, có vẻ như lạc lỏng. Vì thế, hãy đến trong Ý Ta, và chia sẻ với những cái chết và trong những nỗi đau mà Ta đau khổ từ khoảnh khắc Thụ Thai. Từ đó, con có thể hiểu tốt hơn những gì Ta nói với con."

Tôi không thể nói như thế nào, nhưng tôi thấy mình trong lòng của Đức Mẹ Nữ Vương của tôi, nơi tôi có thể nhìn thấy Chúa Giêsu hài đồng tí hon. Nhưng, mặc dù nhỏ như vậy, mà Ngài chứa đựng tất cả. Một mũi tên ánh sáng từ Tim Ngài phóng vào trong tôi, và như thể là nó xuyên thấu và thấm nhập tôi, tôi cảm thấy như nó làm cho tôi chết; và khi ra khỏi đó, sự sống trở lại với tôi. Mỗi sự đụng chạm của mũi tên đó sản sinh ra một nỗi đau sắc bén nhất, điều đó làm cho tôi cảm thấy chưa làm xong, và chết, trong sự thật. Rồi, cũng cùng một sự đụng chạm, tôi thấy mình nhận được sự sống một lần nữa. Nhưng tôi không có từ ngữ đúng đắn để nói rõ về mình, nên tôi ngừng lại ở đây.

Ngày 20 Tháng 3 năm 1919, Tập 12

Những cái chết và nỗi đau mà Thiên Tính làm nên Nhân Tính Chúa Giêsu đau khổ cho mỗi linh hồn, không chỉ là một ý định, nhưng chúng có thật. Luisa đã góp phần trong đó đó.

Tôi cảm thấy trí óc tôi đắm chìm trong những nỗi đau của Chúa Giêsu khả ái; và từ đó tôi được nghe nói rằng hình như như Chúa Giêsu không thể chịu đựng nhiều cái chết như vậy và nhiều nỗi đau như vậy cho mỗi người, như đã nói trên đây, Chúa Giêsu nói với tôi: “Hỡi con, Ý Ta bao gồm sức mạnh trên mọi sự. Sức mạnh đó có đủ cho những gì Ý Ta muốn, để nó xảy ra. Và nếu không như vậy, Ý Ta đã có một giới hạn trong Quyền Lực của nó, trong khi Ta không có giới hạn và vô tận trong tất cả mọi sự. Vì thế, tất cả những gì Ta muốn, Ta làm. Ôi, những thụ tạo hiểu Ta ít ỏi làm sao, và vì thế mà Ta không được yêu mến! Hãy đi vào Nhân Tính của Ta, và Ta sẽ cho con thấy và đụng chạm bằng chính bàn tay con những gì Ta đã nói với con.”

Lúc đó tôi thấy mình ở trong Chúa Giêsu, người không tách rời khỏi Thiên Tính và từ Ý Muốn Vô Tận. Chỉ vì muốn, Ý Muốn này tạo nên cái chết lập đi lập lại, vô số những đau thương, những cú đánh không roi vọt, những nhát đâm sắc

bén nhất không gai, với sự dễ dàng, như khi nói một tiếng “Fiat” (xin vâng), đã hình thành nên hàng tỷ tinh tú... Không cần nhiều tiếng “Xin Vâng” khi sáng tạo nên nhiều vì sao - chỉ một tiếng Xin Vâng là đủ. Cũng vậy, không chỉ một vì sao đến trong ánh sáng, trong khi những vì sao khác vẫn ở trong Tâm Trí Thiêng Liêng hay trong Ý Định của Ngài – hơn thế nữa, tất cả, sự thật, đã đến, và mỗi vì sao có ánh sáng riêng của nó để trang điểm cho bầu khí quyển của chúng ta. Cùng cách thức đó, dường như, trên Thiên Đàng Nhân Tính Cực Thánh của Chúa chúng ta, với tiếng “Fiat” đầy sáng tạo, Ý Muốn Thiêng Liêng đã tạo dựng sự sống và cái chết nhiều lần như Ngài muốn. Như thế, trong Chúa Giêsu, tôi thấy mình ở thời điểm Chúa Giêsu đau đớn vì chịu đánh đòn bởi bàn tay Thiêng Liêng. Đủ cho Thánh Ý Đời Đời muốn và, không có những cú đánh, những phát roi, mà xác thịt của Nhân Tính Chúa Giêsu rơi xuống từng mảnh; những lần roi sâu được hình thành, nhưng trong một nỗi đau, và trong những phần thầm kín (intimate) nhất. Việc vâng lời của Chúa Giêsu với Ý Muốn Thiêng Liêng của Chúa như vậy khiến cho Nhân Tính của Ngài tan chảy trong Nó, nhưng trong cách thức đau đớn mà người ta có thể nói rằng việc đánh đòn Ngài chịu đựng bởi người Do Thái là hình ảnh và là bóng đổ của những gì Ngài đau khổ bởi Ý Muốn Đời Đời. Vậy, ước muốn của Ý Muốn Thiêng Liêng, Nhân Tính của Ngài tự hình thành nên nó. Điều này xảy ra khi Ngài chịu chết cho mỗi thụ tạo, và tất cả những gì còn lại. Tôi góp phần trong những nỗi đau của Chúa Giêsu, và – Ôi, tôi hiểu nó sống động làm sao mà Ý Muốn Thiêng Liêng có thể làm cho chúng ta chết nhiều lần như Nó muốn, và rồi cho chúng ta sống lại. Ôi lạy Chúa, đây là những sự việc không thốt lên lời, tình yêu vượt mức, mầu nhiệm sâu thẳm, hầu như không thể nhận thức được để tạo nên trong tâm trí... Tôi cảm thấy không thể sống trở lại, xử dụng những cảm giác, chuyển động, sau khi chịu đựng những nỗi đau; và Chúa Giêsu sung sướng nói với tôi: “Hỡi con của Ý Ta, Ý Muốn của Ta cho con những nỗi đau này, và Ý muốn của Ta cho con lại sự sống, chuyển

động, và mọi thứ. Ta sẽ gọi con thường xuyên trong Thiên Tính của Ta để chia sẻ trong nhiều cái chết và đau thương mà Ta thật sự đau đớn cho mỗi linh hồn. Nó không phải như một số người tin, rằng nó chỉ trong Ý Muốn, hay chỉ là ý định ban sự sống cho mỗi người. Giả dối, giả dối! Chúng không biết những sự kỳ diệu phi thường, Tình Yêu và Sức Mạnh của Ý Muốn Ta. Con, người biết được cách nào đó sự thật của nhiều cái chết Ta chịu đựng cho tất cả mọi người, đừng nghi ngờ, nhưng hãy yêu thương Ta, biết ơn cho tất cả mọi người, và sẵn sàng khi Ý Muốn Ta mời gọi con.”

Ngày 8 tháng 5 năm 1919 Tập 12

Nguyên nhân và sự cần thiết của những đau đớn mà Thiên Tính ban cho Nhân Tính của Chúa Giêsu. Lý do khiến Ngài trì hoãn trong việc mặc khải về chúng.

Thấy mình trong trạng thái thường lệ, tôi đang nghĩ tới những nỗi đau của Chúa Giêsu đáng tôn thờ, đặc biệt là những gì mà Thiên Tính Ngài chịu vì Nhân Tính Cực Thánh của Chúa chúng ta. Lúc đó, tôi thấy mình được lôi kéo vào trong Trái Tim của Chúa Giêsu, và tôi góp phần trong những nỗi đau của Thánh Tâm Cực Thánh Ngài, Thiên Tính Ngài làm cho Ngài đau khổ trong quá trình Sống trên Trái Đất. Những đau đớn này rất khác với những gì mà Đức Chúa Giêsu chịu đựng trong cuộc Khổ Hình bởi tay người Do Thái. Chúng là những nỗi đau hầu như không thể diễn tả được. Từ một chút chia sẻ trong đó, tôi có thể nói rằng tôi cảm thấy một nỗi đau sắc bén (sharp), cay đắng, kèm theo vết rách nơi trái tim, như thế như tôi cảm thấy như tôi đang hấp hối thật; và rồi Chúa Giêsu cho tôi sống lại một lần nữa với tình yêu tuyệt diệu phi thường của Ngài.

Rồi, sau khi đau đớn, Chúa Giêsu dịu dàng bảo tôi: “Con của những nỗi đau của Ta, hãy biết rằng những đau khổ mà người Do Thái cho Ta chỉ là bóng đổ của những gì mà Thiên Tính cho Ta. Và như thế là chính đáng, để nhận được hoàn toàn việc chuộc tội. Khi phạm tội, người ta xúc phạm tới Đấng Tối Cao

không chỉ bên ngoài, nhưng cả bên trong, và làm biến dạng trong nội tâm phần thiên tính được truyền sang cho họ khi được tạo dựng. Vì thế, tội lỗi hình thành trong nội tâm con người trước, và rồi đến bên ngoài; hơn nữa, nhiều lần những gì đến từ bên ngoài là phần nhỏ nhất, trong khi phần lớn hơn tồn tại bên trong. Bây giờ, những thụ tạo không có khả năng thâm nhập vào bên trong Ta và làm cho Ta thỏa mãn, nghĩa là đau khổ, Vinh Quang Chúa Cha mà họ khước từ Ngài bằng rất nhiều lần xúc phạm bên trong. Hơn thế nữa, vì những xúc phạm này gây thương tích cho phần cao quý nhất của thụ tạo – đó là, trí tuệ, ký ức và ý chí – nơi đó Hình Ảnh Chúa được đóng ấn. Vậy thì ai là người chịu trách nhiệm về việc này khi thụ tạo không có khả năng? Vì thế, hầu như là Thiên Tính Tự Nó nhận lấy sự ủy thác này, trở nên tình yêu chịu đóng đinh (executioner) – nhưng đòi hỏi nhiều hơn nữa, là tình yêu - để nhận được trọn vẹn ơn cứu chuộc cho tất cả tội lỗi phạm bên trong con người. Thiên Tính muốn hoàn tất công việc và hoàn tất ơn cứu chuộc trọn vẹn cho thụ tạo, cả bên trong và bên ngoài. Vì thế, trong cuộc khổ nạn mà người Do Thái cho Ta, Ta đáp ứng được Vinh Quang bên ngoài của Chúa Cha mà các thụ tạo đã lấy đi khỏi Ngài; trong cuộc Khổ Nạn mà Thiên Tính cho Ta trong suốt quá trình trong cuộc sống của Ta, Ta đáp ứng Cha về tất cả tội lỗi bên trong của loài người. Từ đó con có thể hiểu được những nỗi đau mà Ta chịu đựng bởi bàn tay Thiên Tính vượt xa những nỗi đau mà các thụ tạo làm cho Ta – hơn cả là, chúng hầu như không thể so sánh, và chúng ít chịu ảnh hưởng để tạo nên ý tưởng. Giống như sự khác biệt lớn lao giữa bên trong và bên ngoài của con người, sự khác biệt giữa những nỗi đau mà Thiên Tính gây ra cho Ta và những gì mà những thụ tạo cho Ta trong ngày cuối cùng của cuộc đời Ta, cũng lớn hơn nhiều. Cái thứ nhất thì tàn bạo, đau đớn, cấu xé (tearings) quá sức người, có thể làm cho Ta chết – và lập đi lập lại cái chết ở những phần thầm kín nhất, cả về linh hồn lẫn thân xác. Không có một thớ thịt (fiber) nào được tha cho Ta. Cái thứ hai là nỗi đau cay đắng, nhưng không có sự cấu xé nào có khả

năng làm cho Ta chết trong từng nỗi đau. Nhưng Thiên Tính có Sức Mạnh và Ý Chí để làm như vậy.

Ôi, Ta phải trả giá cho con nhiều nhiều biết bao! Nhưng con người, bất hạnh, không lo cho Ta; họ không cố gắng hiểu rằng Ta yêu thương họ biết bao và đau khổ cho họ nhiều biết bao, để thêm vào đó họ còn không đi đến việc hiểu tất cả những gì Ta đã đau trong cuộc Khổ Nạn mà những thụ tạo làm cho Ta. Và nếu họ không hiểu cái ít nhất, thì làm sao họ hiểu được cái lớn nhất, mà Ta đã đau khổ cho họ? Vì thế mà Ta trì hoãn trong việc mặc khải những nỗi đau không đếm được và chưa từng nghe thấy mà Thiên Tính cho Ta vì họ.

Nhưng tình yêu Ta muốn Tự Nó đổ ra, và nhận tình yêu trở lại. Vì thế Ta gọi con trong sự mê mông và tột đỉnh (height) của Ý Chí Ta, nơi mà mọi nỗi đau đang hoạt động. Và con không chỉ góp phần trong đó, nhưng nhân danh toàn thể gia đình nhân loại, con tôn vinh chúng và đáp trả lại tình yêu; và cùng với Ta, con thay thế cho tất cả các thụ tạo chịu ơn, nhưng - cho tột đỉnh đau thương và sự thiệt hại lớn lao nhất vì họ - họ không nghĩ tới nó.”

Ngày 4 tháng 6 năm 1919 Tập 12

Để ơn cứu độ được hoàn tất, Chúa Giêsu đã đau khổ cách bất công, bị thù ghét, nhạo báng; và vì Thiên Tính không thể cho Ngài những nỗi đau này, nên Ngài chịu đựng cuộc Khổ Nạn bởi tay thụ tạo trong những ngày nguy tử cuối cùng.

Tôi đang suy nghĩ tới cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu bao giờ cũng đáng yêu, đặc biệt khi Ngài tìm thấy Mình ở dưới cơn bão tố của việc đánh đòn, và tôi tự nghĩ: ‘Chúa đau đớn hơn trong lúc nào – trong nỗi đau mà Thiên Tính làm cho Ngài đau đớn trong suốt cuộc đời Ngài, hay trong ngày sau hết bởi tay người Do Thái?’ Và Chúa Giêsu dịu ngọt, với ánh sáng mà Ngài chiếu soi vào trí tuệ tôi, nói với tôi rằng: “Hỡi con, những nỗi đau mà Thiên Tính cho Ta vượt quá xa những gì thụ tạo cho Ta, cả về sức mạnh và cường độ, vô số và chiều dài thời

gian. Mặc dầu vậy, không có sự bất công hay thù ghét, nhưng tình yêu cao cả nhất và phù hợp với từng phần của tất cả Ba Ngôi Thiên Chúa trong sự ủy thác mà Ta đã Tự nhận để cứu các linh hồn bằng cái giá của sự đau thương như nhiều cái chết cho nhiều thụ tạo khi họ đến với ánh sáng của việc Tạo Dựng, mà Cha Ta ban cho Ta với tình yêu cao cả nhất. Bất công và thù ghét không tồn tại trong Thiên Tính, cũng không thể hiện hữu. Vì thế, không thể làm cho Ta đau khổ vì những nỗi đau này. Nhưng con người, bằng tội lỗi, đã phạm đến việc bất công, thù ghét v.v... cao nhất, và để vinh danh Cha cách trọn vẹn, Ta đã chịu đau nỗi đau bất công, thù ghét, nhạo báng v.v... Vì thế mà trong những ngày nguy tử cuối cùng, Ta đã chịu đựng cuộc Khổ Nạn về phía thụ tạo, trong đó việc bất công, thù ghét, nhạo báng, sự trả thù và sự xỉ nhục mà họ đã dùng để chống lại Ta, nhiều như những việc để đáp trả cho Nhân Tính tội nghiệp của Ta sự xỉ nhục hơn hết, đến độ Ta không được xem như một con người nữa. Họ đã làm Ta biến dạng nhiều đến nỗi họ kinh sợ và không dám nhìn đến Ta. Ta đã là kẻ khốn nạn hèn hạ và bị tất cả mọi người chối bỏ. Vì thế, Ta có thể gọi chúng là hai cuộc Khổ Nạn riêng biệt.

Những thụ tạo không thể cho Ta nhiều cái chết hay nỗi đau, vì nhiều thụ tạo, và nhiều tội lỗi mà họ có thể phạm. Họ không có khả năng làm việc đó. Vì thế Thiên Tính lãnh công việc được ủy thác này, nhưng với tình yêu tốt đỉnh và phù hợp cho cả hai bên. Bên cạnh đó, Thiên Tính không có khả năng về sự bất công, v.v...; như thế, thụ tạo làm việc đó, và Ta hoàn tất Công Cuộc Cứu Chuộc mọi sự. Ta đã trả giá cho các linh hồn nhiều bao nhiêu – vì thế mà Ta yêu thương họ rất nhiều!”

Hôm khác khi tôi suy nghĩ về mình: ‘Chúa Giêsu yêu dấu đã nói với tôi rất nhiều điều; và tôi – tôi có đang chăm chú làm tất cả những gì Ngài dạy tôi không? Ôi, tôi thật sơ xài trong việc làm vui lòng Ngài! Tôi cảm thấy mình bất lực làm sao trong mọi sự! Như thế những giáo huấn của Ngài gởi đến (serve) án

phạt cho tôi.’ Và Chúa Giêsu dịu ngọt, di chuyển vào bên trong tôi, nói với tôi rằng: “Hỡi con, sao con tự làm khổ mình? Những giáo huấn của Chúa Giêsu của con sẽ không bao giờ gởi đến án phạt cho con. Ngay cả khi con chỉ làm một việc mà ta dạy cho con, con cũng vẫn được đặt một vì sao trên thiên đàng cho linh hồn con. Bằng chứng là, khi Ta nói rộng thiên đàng trên tính tự nhiên của loài người và tiếng “xin vâng” của Ta rải khắp các vì sao, thì cùng cách thức đó, Ta nói rộng thiên đàng trong chiều sâu của linh hồn, và tiếng “xin vâng” của người lành làm – vì bất cứ sự tốt lành nào là kết quả của Ý Ta - trở nên việc làm đẹp thiên đàng với những vì sao. Vì thế nếu linh hồn làm mười điều tốt, thì linh hồn ấy đã đặt mười vì sao trên đó; nếu một ngàn, thì một ngàn vì sao... Như vậy, hãy nghĩ tốt hơn là lập lại những giáo huấn của Ta càng nhiều càng tốt, để rải ra trên thiên đàng của linh hồn con những vì sao, để nó sẽ không thấp hơn thiên đàng mà soi sáng trên chân trời của con; và mỗi vì sao sẽ mang dấu ấn những giáo huấn Chúa Giêsu của con. Con sẽ tôn vinh Ta nhiều biết chừng nào!”

Ngày 19 tháng 8 năm 1922 Tập 14

Nỗi đau mà Thiên Tính gây ra cho Chúa Giêsu trong nội tâm. Nỗi đau của cuộc Khổ Nạn là bóng đổ và tương tự như những nỗi đau nội tâm.

Khi đang ở trong trạng thái thường lệ, Chúa Giêsu dịu ngọt cho tôi chịu đựng một phần của những đau khổ của Ngài và những cái chết của Ngài, mà Ngài chịu đựng cho mỗi thụ tạo. Từ nỗi đau bé nhỏ của tôi có thể hiểu được nỗi đau mà những hành động tàn ác và ghê gớm như thế nào mà Chúa Giêsu đã và đang chịu. Đoạn Ngài nói với tôi: “Hỡi con, nỗi đau của Ta không hiểu thấu được bởi con người tự nhiên, và nỗi đau lớn nhất trong cuộc Khổ Nạn của Ta là bóng đổ hay tương tự như những nỗi đau của Ta trong nội tâm. Những nỗi đau trong nội tâm được gây ra cho Ta bởi Quyền Năng Vô Hạn của Chúa, và không có phần tử (fiber) nào có thể tránh né những cú đánh của Ngài, những gì mà

cuộc Khổ Nạn của Ta gây đau khổ cho Ta bởi con người, những người không có Quyền Năng Vô Biên mà cũng không phải là người nhìn thấy mọi sự, không thể làm những gì mà họ muốn, cũng không xuyên thấu vào trong mỗi thớ thịt của Ta. Nỗi đau nội tâm của Ta cụ thể bằng xương bằng thịt (incarnate), và Nhân Tính của Ta đã chuyển hóa vào trong những chiếc đinh, vào những chiếc gai, vào trong việc đánh đòn, vào những vết thương, vào trong việc tử đạo, tàn bạo như cho Ta một cái chết kéo dài liên tục; và những điều này không tách rời khỏi Ta – chúng hình thành nên Sự Sống của Ta. Mặc khác, cuộc Khổ Nạn của Ta không liên quan với Ta; chúng là gai và đinh có thể đi vào bên trong, và sau cùng, cũng có thể được lấy ra; và chỉ là ý tưởng rằng một nỗi đau có thể được lấy đi là một sự thuyên giảm. Nhưng nỗi đau nội tâm, được hình thành bởi xác thịt Ta – không có hy vọng lấy đi được, hay sự sắc nhọn của một cây gai hay sự đâm thấu của những chiếc đinh có thể được thuyên giảm.

Nỗi đau nội tâm của Ta lớn lao và nhiều đến nỗi Ta có thể gọi những nỗi đau của cuộc khổ nạn của Ta là sự thuyên giảm và những nụ hôn ban cho những đau khổ nội tâm của Ta; và hiệp nhất với nhau, chúng cho Ta sự chứng minh cuối cùng về tình yêu lớn lao và vô biên của Ta để cứu rỗi các linh hồn. Nỗi đau bên ngoài là tiếng nói kêu gọi mọi người đi vào trong đại dương của những đau khổ nội tâm của Ta, để làm cho họ hiểu được Ta phải trả giá cho ơn cứu độ của họ nhiều bao nhiêu. Và rồi, từ những nỗi đau nội tâm của con, hiệp thông với Ta, các con có thể bằng cách nào đó hiểu được sự đau đớn mãnh liệt liên tục của Ta. Vì thế, lấy hết sức can đảm – chính tình yêu đã thúc đẩy Ta làm việc này.”

Ngày 16 tháng 2 năm 1923 Tập 15

Thánh giá mà Thánh Ý Chúa cho Chúa chúng ta. Để mang sự hoàn hảo và Ôn Cứu Độ trọn vẹn, Chúa Giêsu phải làm Nó trong phạm vi Đời Đời.

Tôi đang làm giờ cầu nguyện cho Đấng Chịu Đóng Đinh và từ bỏ mình hoàn toàn cho Ý Muốn đáng yêu của Ngài; nhưng khi làm việc này, tôi thấy Chúa Giêsu đi vào nội tâm tôi, Ngài nói: “Hỡi con gái, làm mau, làm mau, lẹ lên, gấp gáp lên – lấy làm tiến trình của con theo Ý Muốn của Ta. tiếp tục đi qua tất cả những gì mà Nhân Tính của Ta đã làm trong Ý Muốn Tối Thượng, để con có thể kết hiệp hành động của con với Ta và của Mẹ Ta. Có sắc lệnh rằng nếu một thụ tạo không vào trong Thánh Ý Đời Đời để dâng lên tất cả những hành động chấp ba, thì Ý Muốn Tối Thượng sẽ không xuống trên trái đất để thi hành sự sống của Nó qua các thể hệ loài người. Nó muốn đoàn tùy tùng (cortège) của hành động chấp ba để tỏ Mình ra. Vì thế hãy nhanh chóng.”

Chúa Giêsu tiếp tục im lặng, và Tôi cảm thấy như thể mình lao nhanh vào Ý Muốn Thánh Thiện Đời Đời, nhưng tôi không thể nói tôi đang làm gì; Tôi chỉ có thể nói rằng tôi tìm thấy tất cả những hành động của Chúa Giêsu, và tôi đặt để cho chính mình. Rồi Ngài tiếp tục nói rằng: “Hỡi con, có bao nhiêu điều mà Ý Ta sẽ được tỏ ra về những gì mà Nhân Tính Ta hoạt động trong Thiên Tính này! Để đem đến sự hoàn hảo và Ôn Cứu Độ trọn vẹn cho Nhân Tính Ta phải làm Nó trong phạm vi Đời Đời. Đây là sự cần thiết của Ý Muốn Đời Đời. Nếu Nhân Tính Ta tự nó không có Ý Muốn Đời Đời, tất cả những hành động của Ta sẽ bị giới hạn và những hành động hạn chế; nhưng với Ý Muốn Đời Đời, những hành động vô cùng và vô tận. Vì thế những nỗi đau, những thánh giá của Ta, phải vô cùng và vô tận, và Thiên Tính của Ta làm bởi Nhân Tính của Ta tìm thấy tất cả những nỗi đau và thánh giá; nhiều như vậy, nên khi Ta đặt Mình trên toàn thể gia đình nhân loại, từ người đầu tiên cho đến người cuối cùng, và Ta hấp thụ mọi thứ đau thương trong Ta, và mỗi thụ tạo hình thành thành nên thánh giá của Ta. Như thế, Thánh Giá của Ta dài như tất cả các thế kỷ và sẽ là như thế, và sẽ rộng như các thể hệ loài người. Nó không chỉ là chiếc thánh giá nhỏ ở Calvary trên đó người Do Thái đóng đinh Ta; thánh giá đó không là gì cả nhưng giống như chiếc

Thánh Giá dài mà trên đó Ý Muốn Tối Thượng vẫn đóng đinh Ta. Như thế, mỗi thụ tạo hình thành nên chiều dài và chiều rộng của Thánh Giá đó, và khi hình thành nó, họ vẫn giữ nhánh cây (graft) trên cùng Thánh Giá đó; và Thánh Ý Chúa, đặt Ta trên đó và đóng đinh Ta, làm cho Thánh Giá đó không phải là của riêng Ta, nhưng của tất cả những ai hình thành nên Thánh Giá đó. Đó là lý do mà Ta cần phạm vi Đời Đời để giữ Thánh Giá đó – không gian trên trái đất không đủ để chứa đựng Nó.

Ôi! Các thụ tạo sẽ yêu mến Ta nhiều bao nhiêu, khi họ biết rằng Nhân Tính Ta đã làm theo Thánh Ý Chúa, và những gì làm cho Ta đau khổ vì yêu thương họ. Thánh Giá của Ta không làm bằng gỗ - không; Nó làm bằng những linh hồn. Nó là những linh hồn mà Ta cảm thấy run lên trong Thánh Giá trên đó Thánh Ý đặt Ta lên – và Nó không cho người nào thoát khỏi Ta, Nó đủ chỗ cho mỗi người, và để đủ chỗ cho tất cả Nó kéo căng Ta ra một cách đau lòng, và với nỗi đau cực kỳ tàn bạo, khiến Ta có thể gọi những nỗi đau của cuộc Khổ Nạn bé nhỏ, và nhẹ nhàng. Vì thế, hãy nhanh lên, để Ý Ta có thể mặc khải tất cả Ý Muốn Đời Đời này hoạt động trong Nhân Tính Ta. Kiến thức này sẽ giành được rất nhiều tình yêu, khiến các thụ tạo sẽ cúi xuống và để cho Nó hiển trị giữa họ.”

Bây giờ, khi nói điều này, Ngài tỏ ra rất nhiều sự êm dịu và rất nhiều tình yêu, một cách kinh ngạc, tôi nói với Ngài: “Tình yêu của con! tại sao Ngài tỏ ra rất nhiều tình yêu khi nói về Ý Ngài - điều đó có vẻ như Ngài muốn đưa ra một Nhân Vật khác trong chính Ngài vì tình yêu lớn lao mà Ngài cảm thấy; trong khi nếu Ngài nói về việc khác, thì tình yêu vượt mức không tỏ ra trong Ngài?” Và Ngài nói: “Hỡi con, con muốn biết không? Khi nói về Ý Ta được tỏ ra cho thụ tạo, Ta muốn truyền cho thụ tạo Thiên Tính của Ta, và vì thế một cái Tôi khác của Ta; như thế, tất cả tình yêu đi vào môi trường để làm việc này, và Ta yêu thụ tạo như yêu chính Ta. Vì thế mà con thấy khi nói về Ý Ta, tình yêu có vẻ như trào ra khỏi giới hạn để hình thành nơi ngự trị của Ý Ta trong trái tim của thụ

tạo. Mặc khác, khi nói về việc khác, khi truyền đi những đức tính (virtue) của Ta, và thể theo những đức tính mà Ta tỏ ra cho linh hồn, bấy giờ Ta yêu linh hồn như Đấng Tạo Hóa, bấy giờ như Cha; bấy giờ như Đấng Cứu Chuộc, bấy giờ như Người Thầy, bấy giờ như Bác Sĩ, v.v... Vì thế, không phải sự chứa chan của tình yêu như khi Ta muốn hình hành một cái Tôi khác.”

Ngày 29 tháng 5 năm 1923 Tập 15

Chúa luôn luôn là Đấng đầu tiên hoạt động trong linh hồn.

Tôi đang đồng hành với Chúa Giêsu dịu ngọt trong những nỗi đau của Ngài, cách riêng là khi Ngài Đau Đớn trong vườn Giêtsêmani; và trong khi tôi động lòng trắc ẩn, Ngài di chuyển vào nội tâm tôi, và nói: “Hỡi con, Đấng đầu tiên hình thành, sản phẩm những nỗi đau (crafting of my pains) của Ta nơi Nhân Tính là Cha Ta Trên Trời, vì chỉ có Ngài mới đủ sức mạnh và quyền năng tạo ra nỗi đau và đặt nơi đó nhiều mức độ đau đớn theo nhu cầu để chuộc món nợ của các thụ tạo. Thứ đến là các thụ tạo, bởi vì họ không có quyền năng trên Ta, cũng không có khả năng tạo ra nỗi đau mãnh liệt như họ muốn. Điều này xảy ra tương tự với mọi thụ tạo: khi tạo dựng loài người, sản phẩm đầu tiên, trong cả linh hồn và thân xác, được làm bởi Thiên Chúa Cha. Bao nhiêu sự hài hòa, bao nhiêu hạnh phúc mà Ngài đã không hình thành bởi chính bàn tay của Ngài trong bản tính tự nhiên của họ? Mọi thứ đều hài hòa và hạnh phúc trong con người. Chỉ là phần bên ngoài – Có bao nhiêu thứ hài hòa và hạnh phúc mà nó không chứa đựng? Mắt để thấy, miệng để phát biểu, chân để đi, tay để hoạt động và lấy những gì mà chân có thể với tới. Nhưng nếu như mắt có thể thấy, nhưng con người không có miệng để biểu lộ; hay anh ta có chân để đi nhưng không có tay để hoạt động – chẳng phải là có sự không hài hòa và hạnh phúc nơi tính tự nhiên của con người sao? Và rồi sự hài hòa và hạnh phúc của linh hồn con người – ý chí, trí tuệ, ký ức – có sự hài hòa và hạnh phúc nào mà nó không chứa đựng?

Dủ để nói rằng chúng góp phần trong niềm hạnh phúc và hài hòa của Đấng Hằng Hữu. Chúa tạo nên hiện thân Eden thật của Ngài (His true personal Eden) trong linh hồn và thân xác của con người - một Eden (chứa đựng) cả thiên đàng; và rồi Ngài cho họ Vườn địa Đàng trên trái đất như nơi cư trú. Mọi thứ đã hài hòa và hạnh phúc trong bản tính con người tự nhiên, và mặc dù tội lỗi làm rối loạn sự hài hòa và hạnh phúc đó, nó vẫn không hoàn toàn hủy diệt tất cả những gì tốt đẹp mà Chúa đã dựng nên trong con người. Như thế, khi Chúa dựng nên bởi chính tay Ngài tất cả hạnh phúc và sự hài hòa trong thụ tạo, Ngài dựng nên tất cả những đau thương có thể được trong Ta, để trả giá cho sự bội bạc của loài người, và để làm cho niềm hạnh phúc bị đánh mất thoát ra từ đại dương đau khổ của Ta, cũng như sự hoà điệu của sự hài hòa bị xáo trộn. Và việc này xảy ra cho mọi thụ tạo: khi Ta phải chọn họ từ đặc tính riêng biệt thiêng liêng bất khả xâm phạm hay những phát thảo riêng biệt của Ta, đó là đôi bàn tay của chính Ta làm việc trong linh hồn, và Ta sáng tạo nơi đó bấy giờ là đau thương, bấy giờ là tình yêu, bấy giờ là kiến thức những sự thật về thiên đàng. Sự ghen tuông của Ta là việc mà Ta muốn đừng ai đụng đến linh hồn đó; và nếu Ta cho phép những thụ tạo làm việc gì đó cho linh hồn, thì nó luôn luôn ở hàng thứ yếu; như chính Ta sẽ là Đấng đầu tiên, và Ta vẫn giữ linh hồn theo phát thảo của Ta.”

Sự đau buồn và thống khổ của Mẹ Maria Cực Thánh

Ngày 3 tháng 10 năm 1922 Tập 14

Sự cần thiết khi Đức Trinh Nữ nhận thức được những đau đớn trong nội tâm của Chúa Giêsu.

Tiếp tục trong trạng thái thường lệ, tôi cảm thấy bị đè nặng vì Đức Giêsu thường cho phép tôi đau đớn trong khi cha giải tội hiện diện; và tôi than khóc với Ngài, tôi nói với Ngài rằng: “Tình Yêu của con, con nguyện xin Ngài, Con

nài xin Ngài, một lần nữa đừng để cho con đau khổ trước sự hiện diện của ai cả. Hãy để cho mọi sự trôi qua giữa Ngài và con, và chỉ mình Ngài nhận biết những đau đớn của con. Ôi xin vui lòng! Hãy làm cho con toại nguyện, xin cho con một lời rằng Ngài sẽ không làm như vậy nữa. Ngay cả hơn thế nữa, hãy làm cho con đau đớn gấp hai lần; Con sung sướng, khi mọi sự được giấu kín giữa Ngài và con.'

Và Chúa Giêsu, ngắt lời tôi đang nói, Ngài nói với tôi: "Hỡi con gái đừng mất can đảm; khi Ý Ta muốn như vậy, con cũng phải quy phục. Bên cạnh đó, điều này không là gì khác hơn một bước trong Đời Sống Ta. Đời sống kín đáo của Ta, những nỗi đau trong nội tâm và mọi sự Ta làm, luôn luôn có ít nhất một hay hai người xem; và điều này, với lý do, ngoài sự cần thiết, và để đạt được dự tính của chính những đau khổ của Ta. Người khán giả đầu tiên là Cha Trên Trời, nơi Ngài không có điều gì có thể thoát khỏi; vì chính Ngài là Đấng gây ra những đau đớn cho Ta, Ngài là người thủ vai và người xem. Nếu Cha Ta không thấy và biết gì cả, làm sao Ta có thể làm vui lòng Ngài, cho Ngài vinh quang, và khuất phục Ngài thương xót nhân loại trước cảnh tượng của những đau khổ của Ta? Những dự tính của nó có thể thất bại. Thứ hai, Mẹ Ta là người xem thấy tất cả những đau khổ của đời sống kín đáo của Ta, và điều này cần thiết. Từ Thiên Đàng đến trên trái đất để đau khổ, không phải cho Ta, nhưng vì sự tốt lành của những người khác, Ta phải có ít nhất một thụ tạo, trong họ Ta đặt để sự tốt lành mà những đau khổ của Ta bao hàm, và vì thế đánh động Mẹ thân yêu của Ta cảm tạ Ta, khen ngợi Ta, yêu mến Ta và chúc lành cho Ta, để cho Mẹ ngưỡng mộ sự tốt lành vượt mức của Ta; rất nhiều như thế, bị thu hút, làm say mê và bị đánh động khi nhìn thấy những đau đớn của Ta, Mẹ cầu nguyện với Ta để trên bề mặt của những sự tốt lành lớn lao mà những nỗi đau của Ta mang đến cho Mẹ, Ta sẽ không miễn trừ Mẹ khỏi việc nhận ra những đau khổ của chính Ta để chịu đựng chúng, để trả lại cho Ta, và để trở nên người bắt chước Ta tuyệt đối. Nếu Mẹ Ta

không thấy gì cả, Ta sẽ không có người đầu tiên bắt chước Ta – không có một tiếng ‘cám ơn,’ không khen ngợi. Những nỗi đau của Ta và sự tốt lành mà nó chứa đựng giữ lại không có ảnh hưởng vì, không ai biết để chúng, Ta không thể làm chiếc nạng chống thứ nhất, và dự tính về sự tốt lành lớn lao cho thụ tạo nhận được có thể mất đi. Con có thấy sự cần thiết khi có ít nhất một thụ tạo nhận thức được những đau khổ của Ta không?

Nếu đối với Ta như vậy, Ta cũng muốn như vậy cho con. Hơn nữa, Ta nói với con rằng Ta muốn cha giải tội hành động với Ta, như khán giả và kho chứa những đau thương Ta làm cho con chịu đựng, để ngài cũng có thể chia sẻ sự tốt lành của chúng; và có ngài với Ta, Ta có thể làm cho ngài thích thú hơn trong đức tin và truyền vào trong ngài ánh sáng và tình yêu, để làm cho ngài hiểu được sự thật Ta vẫn tỏ ra cho con.” ...

Ngày 23 Tháng 3 năm 1923 Tập 15

Những đau buồn của Người Mẹ Thiên Đàng, và như thế nào Tiếng Xin Vâng Thiên Liêng hoạt động trong chúng.

Tôi đang nghĩ đến những đau buồn của người Mẹ Thiên Đàng, và Chúa Giêsu Đáng yêu, di chuyển vào nội tâm của tôi người phán: “Con gái của Ta, Ta là vị Vua đầu tiên của đau thương, là Người và là Chúa, Ta phải tập trung mọi sự trong Ta để được ưu tiên trong mọi sự, ngay cả những đau thương. Những điều của Mẹ không là gì khác hơn là sự phản chiếu của Ta phản ánh trong Mẹ, làm cho Mẹ chia sẻ mọi đau thương, sự phản ánh đậm sâu Mẹ, đổ đầy Mẹ sự cay đắng và đau khổ mà Mẹ tự cảm thấy chết đi mỗi lần phản ánh những đau thương của Ta. Nhưng tình yêu chống đỡ Mẹ và cho Mẹ sự sống một lần nữa. Vì thế, không chỉ vinh dự, nhưng cũng bởi lẽ công bằng, Mẹ là Nữ Vương đầu tiên của biển mệnh mông những đau thương Mẹ.” Trong khi Chúa nói điều này, Tôi dường như thấy Mẹ ở trước Chúa Giêsu, và mọi sự chứa đựng trong Chúa Giêsu,

nỗi đau thương và sự đâm sâu vào Rất Thánh Trái Tim, đều phản ánh trong Trái Tim Nữ Vương Sầu Bi. Nơi những phản ánh đó, nhiều cây gươm hình thành trong Trái Tim bị đâm sâu của Mẹ; và những cây gươm này được đánh dấu bằng một Fiat (xin vâng) ánh sáng, trong đó Mẹ được vây quanh giữa rất nhiều Fiat với ánh sáng rực rỡ nhất cho Mẹ, rất nhiều vinh quang mà không có lời nào diễn tả được. Đoạn, Chúa Giêsu tiếp tục nói rằng: “Không phải những nỗi đau đó làm cho Mẹ nên như Nữ Vương và làm cho Mẹ sáng chói với nhiều vinh quang như vậy, nhưng đó là tiếng Fiat quyền năng vô hạn, dệt nên mỗi hành động và đau thương, và tự Nó tạo nên sự sống cho mỗi nỗi đau của Mẹ. Như thế tiếng Xin Vâng của Ta là hành động đầu tiên hình thành nên cây gươm, cho Mẹ nỗi đau mãnh liệt mà nó muốn. Tiếng Xin Vâng có thể đặt mọi đau thương mà Nó muốn trong Trái Tim bị đâm sâu đó, cộng thêm những nhát đâm trên những nhát đâm, đau đớn trên nỗi đau đớn, không một bóng đổ của sự kháng cự nhẹ nhàng nhất. Trái lại, Mẹ cảm thấy vinh dự khi tiếng Fiat của Ta tự Nó tạo nên sự sống ngay cả nhịp tim của Mẹ; và tiếng Xin Vâng của Ta cho Mẹ trọn vẹn vinh quang và tạo nên cho Mẹ ngôi vị Nữ Vương thật và chính đáng. Bây giờ, ai sẽ là những linh hồn trong họ Ta có thể phản ánh sự phản chiếu sự thống trị thật của những đau khổ của Ta và Đời Sống của chính Ta? Những người sẽ có tiếng Fiat như sự sống. Tiếng Fiat sẽ làm cho họ thấm nhuần sự phản ánh của Ta, và Ta sẽ rộng rãi chia sẻ với họ những gì mà Ý Muốn của Ta hoạt động trong Ta. Vì thế, Ý Ta đang chờ đợi các linh hồn, để cho họ sự chiếm hữu thật và trọn vẹn vinh quang cho mỗi hành động và đau khổ mà họ chịu đựng. Những hoạt động và đau khổ ngoài Ý Ta không nhận thức được; Ta có thể nói; ‘Ta không có gì để cho các con; đâu là ý muốn khiến các con phấn khởi để làm và đau khổ như vậy? Hãy lấy phần thưởng nơi đó.’ Nhiều khi, dù là việc tốt hay đau khổ, nếu Ý Ta không hiện hữu trong nó, có thể là sự đau đớn vì nô lệ, sự đau đớn làm thoái hóa thành cuộc khổ nạn, trong khi chỉ có Ý Ta mới cho các con sự chiếm hữu thật,

nhân đức thật, vinh quang thật, như sự chuyển hóa từ (bản tính) con người thành thiên tính.”

Ngày 28 tháng 4 năm 1928 Tập 19

Đức Trinh Nữ Maria vượt qua mọi người trong đau khổ.

... Sau đó, tôi đang suy nghĩ về chính mình: ‘Có thật là Nữ Vương Mẹ tôi đã làm những việc hy sinh lớn lao nhất không, những hy sinh chưa có ai làm – nghĩa là không muốn biết đến ý riêng của Mẹ, nhưng chỉ có Ý Chúa; và qua việc này Mẹ đã nắm hết mọi sự đau khổ, mọi nỗi đau đớn, đến mức anh hùng trong sự hy sinh, hy sinh Con của chính Mẹ để thi hành Ý Tối Thượng – nhưng một khi Mẹ làm việc hy sinh này, mọi sự Mẹ chịu đựng sau đó chịu ảnh hưởng của hành động hy sinh đầu tiên. Mẹ không phải đấu tranh như chúng ta làm, trong những tình huống khác, trong những va chạm không thấy trước được, trong sự mất mát không mong đợi... Đó là sự đấu tranh liên tục, đến điểm làm tim chúng ta chảy máu vì sợ rằng chúng ta có thể đầu hàng cho ý muốn nổi loạn riêng của loài người. Bao nhiêu sự chú tâm chúng ta phải có, để Ý Muốn Tối Thượng có thể luôn luôn giữ vị trí vinh dự của Nó và ưu thế trên mọi sự; và nhiều lần việc đấu tranh này khắc nghiệt hơn chính sự đau khổ.’ Nhưng trong khi tôi suy nghĩ điều này, Chúa Giêsu đáng yêu di chuyển vào bên trong tôi, ngài nói: “Hỡi con gái, con lầm rồi. Sự hy sinh cực độ của Mẹ Ta không chỉ có một, nhưng chúng lớn lao và nhiều – vì càng nhiều nỗi đau thương, sự đau đớn, những tình huống và sự va chạm mà sự hiện hữu của Mẹ và Ta đã bộc lộ. Những nỗi đau luôn luôn nhân đôi trong Mẹ, vì nỗi đau của Ta là của Mẹ - nhiều hơn nỗi đau của chính Mẹ. Bên cạnh đó, sự khôn ngoan của Ta không đối hướng với Mẹ; trong mỗi nỗi đau mà Mẹ đón nhận, Ta luôn luôn hỏi Mẹ có muốn nhận nó hay không, để nghe tiếng ‘Fiat’ được lặp lại cho Ta trong mỗi cơn đau, trong mỗi tình huống, và ngay cả trong mỗi nhịp tim của Mẹ. Tiếng ‘Fiat’ dội lại rất ngọt ngào, êm dịu và

hài hòa với Ta, khiến Ta muốn nghe Nó lặp lại mỗi lúc trong đời sống Mẹ. Đây là lý do khiến Ta luôn luôn hỏi Mẹ: ‘Hỡi Mẹ, Mẹ có muốn làm việc này không? Mẹ có muốn chịu đựng nỗi đau này không?’ Và Tiếng Xin Vâng của Ta sẽ đem đến cho Mẹ những đại dương tốt lành. Nó hàm chứa, và sẽ làm cho Mẹ hiểu được sự mãnh liệt của nỗi đau mà Mẹ chấp nhận. Sự hiểu biết này, qua ánh sáng thiêng liêng, là những gì mà, từng bước một, Mẹ đã chịu đựng, đối với Mẹ việc tử đạo như sự vượt qua không ngừng sự đấu tranh với những nỗi đau thương của các thụ tạo. Bằng chứng là từ khi hạt giống của tội lỗi mất đi trong Mẹ, thì hạt giống của đấu tranh cũng mất đi, và như thế Ý Ta đã đi tìm một công cụ khác, mà Mẹ có thể không thấp kém hơn những thụ tạo khác trong đau thương, bởi vì, khi đạt được bởi sự công chính dưới quyền của Nữ Vương Sầu Bi, vì thế, Mẹ trôi vượt trong đau thương của tất cả mọi loài thụ tạo gộp lại. Đã bao nhiêu lần con không tự cảm nghiệm được điều này - rằng khi con thất bại trong việc đấu tranh trong nội tâm con, khi Ý Ta làm cho con hiểu được những nỗi đau. Khi Nó gây ra trong con, con sẽ vẫn hóa đá sững sờ trước sự mãnh liệt của nỗi đau; và khi con bỏ dỡ nỗi đau đó, con là con chiến tí hơn trong tay Ta, sẵn sàng chấp nhận thêm cả những đau khổ nơi đó Ý Ta muốn con cam chịu. Ah, con đã không đau khổ nhiều hơn chính nỗi đau sao? Sự đấu tranh là dấu chỉ của cuộc khổ nạn dữ dội, trong khi Ý Ta, nếu Nó mang đến đau khổ, thì cho sự can đảm; và với kiến thức của sự mãnh liệt của nỗi đau, Nó cho ta công nghiệp mà chỉ Thánh Ý Chúa mới có thể cho. Vì thế, khi Ta hành động với con - thì trong mọi sự Ta muốn nơi con, trước tiên Ta hỏi con rằng con có muốn hay không, con có chấp nhận nó hay không - như Ta đã làm với Mẹ. Như thế sự hy sinh có thể luôn luôn mới, và có thể cho Ta cơ hội để hoán cải với thụ tạo, ở với thụ tạo, và Ý Ta có thể có được môi trường để Chúa hoạt động trong ý chí con người.”

Giờ đây, khi tôi đang viết những điều trên đây, tôi không thể tiếp tục được, bởi vì trí tôi đã bị cách ly khỏi những cảm giác của tôi bởi một điệu thánh thánh

ca tuyệt đẹp và hài hòa, theo âm hưởng mà tôi chưa từng được nghe. Bài thánh ca này gợi sự chú ý của mọi người, và hài hòa với toàn thể các Tạo Vật và với vùng đất Thiên Đàng của Chúa Cha. Tôi viết tất cả những điều này vì vâng lời. Khi nghe tiếng hát này, Chúa Giêsu nói với tôi:

“Con gái của Ta, hãy nghe xem nó tuyệt vời biết bao! Âm thanh và tiếng hát này là một bài thánh ca ca mới, hình thành bởi các Thiên Thần như sự tôn kính, vinh quang và tôn vinh sự hiệp nhất của Thánh Ý Chúa với ý chí con người của con. Niềm vui của tất cả các Đấng trên Thiên Đàng và mọi Tạo Vật lớn lao đến nỗi không thể chứa đựng được, họ đàn và hát.” Sau khi Ngài nói điều này tôi thấy mình lại trở lại trong nội tâm tôi.

Ngày 11 tháng 7 năm 1926 Tập 19

Khi cần mặc khải về việc ai là Đấng chịu đau khổ nhiều hơn hết để hình thành Vương Quốc Cứu Độ, thì cần phải mặc khải Mẹ là đấng đã đau khổ vì Vương Quốc của tiếng Xin Vâng Tối Thượng.

Trong hầu như vài ngày Chúa Giêsu dịu ngọt đã không nói với tôi điều gì về Thánh Ý Rất Thánh Thiện của Ngài; hơn nữa, Ngài tỏ mình ra buồn bã, trong hành động đánh phạt các thụ tạo. Hôm nay, như thể muốn ra khỏi nỗi buồn của Ngài – vì khi nói về Ý Ngài dường như Ngài đặt mình vào lẽ hội, trở ra nội tâm tôi, Ngài nói: “Hỡi con gái, Ta muốn chia vui – hãy cho Ta nói về Vương Quốc Tối Cao của Ta.” Và tôi nói: ‘Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu và Sự Sống của con, nếu Ngài không nói cho con về tất cả những bí mật mà con đang ở trong đó, không biết gì cả, con sẽ không thưởng thức được trọn vẹn sự tốt lành mà Vương Quốc này sở hữu, cũng không có khả năng đáp trả được tình yêu và sự tốt lành mà Ngài ẩn giấu ; và con sẽ cảm thấy không vui giữa biết bao hạnh phúc, vì tiếng nói “Con Yêu Mến Ngài” sẽ không trôi chảy trong mọi sự mà Ngài sở hữu trong

Nó. Nó có thể nhỏ, như nó là tiếng “Con Yêu Mến Ngài” của con gái bé nhỏ của Ngài, kẻ yêu thương Ngài rất nhiều.’

Và Chúa Giêsu dùng chính lời của tôi, Ngài nói: “Con gái bé nhỏ con tự mình nói kiến thức cần thiết như thế nào. Nếu nó cần thiết cho con, thì nó cần thiết hơn cho những người khác. Bây giờ, con phải biết rằng để hình thành Vương Quốc Cứu Độ, những ai tự nhận ra người ở trong đau khổ nhiều nhất là Mẹ Ta và Ta. Và như thế rõ ràng là Mẹ chịu đựng không phải là nỗi đau mà các thụ tạo khác biết được, trừ cái chết của Ta mà mọi người đều biết, và là cú đánh chí tử và đau đớn nhất cho Trái Tim Từ Mẫn của Mẹ, hơn bất kỳ cái chết đau đớn nhất nào khác, mặc dầu vậy, từ đó Mẹ sở hữu sự hiệp nhất với ánh sáng của Thánh Ý Ta, ánh sáng này mang lại cho Trái Tim bị Đâm Thâu của Mẹ, không chỉ bày sự thương khó mà Giáo Hội nói đến, nhưng tất cả những thanh gươm, đâm và chọc bởi tất cả tội lỗi và nỗi đau của các thụ tạo, đầy đọa (martyred) Trái Tim từ mẫu Mẹ một cách đau đớn. Nhưng điều này không là gì cả. Ánh sáng này đem lại cho Mẹ tất cả những nỗi đau của Mẹ, sự nhục nhã của Ta, đau thương của Ta, gai nhọn của Ta, Đinh của Ta, nỗi đau lớn lao nhất nơi Trái Tim Ta. Trái Tim của Mẹ Ta là mặt trời thật: qua đó ta có thể không thấy gì ngoài ánh sáng, ánh sáng chứa đựng tất cả mọi sự tốt lành và ảnh hưởng khi trái đất được bao phủ trong mặt trời. Nữ Vương Tối Cao cũng giống như vậy: ta chỉ có thể thấy cá nhân Mẹ, nhưng ánh sáng Ý Tối Thượng của Ta bao phủ nơi Mẹ tất cả những đau thương có thể tưởng tượng được; và nỗi đau càng thâm kín và không được biết tới, thì nó càng có giá trị và sức mạnh đối với Trái Tim Chúa, để nài xin lòng khao khát ơn Cứu Độ; và hơn cả ánh sáng mặt trời, chúng hạ xuống trong tâm hồn của các thụ tạo, để chiến thắng và ràng buộc họ với Vương Quốc Cứu Độ. Như thế, Giáo Hội biết rất ít về những nỗi đau của Nữ Vương Tối Cao trên Thiên Đàng, nên giáo hội có thể nói rằng mình chỉ biết đến những nỗi đau nhìn thấy được, và vì thế và giáo hội cho nó con số bảy thanh gươm. Nhưng nếu

Giáo Hội biết rằng Trái Tim Từ Mẫu của Mẹ là nơi trú ẩn, nơi ký thác mọi nỗi đau, và ánh sáng của Ý Ta mang đến mọi thứ cho Mẹ, bất chấp sự Hư Không của Mẹ, Giáo Hội sẽ không nói về Bảy Sự Thương Khó, nhưng hàng triệu thanh gươm. Hơn nữa vì nó là những nỗi đau thầm kín, và vì thế chỉ có Chúa biết được sự mãnh liệt của những đau thương này. Vì thế mà, với quyền năng, Mẹ đã tạo nên Nữ Vương của các thánh tử đạo và của mọi đau buồn. Các thụ tạo có thể cho nó một tầm quan trọng, một giá trị của những nỗi đau bên ngoài, nhưng họ không biết đầy đủ những nỗi đau bên trong có khả năng góp thêm cho chúng giá trị đúng đắn. Bây giờ, để hình thành trong Mẹ, Vương Quốc thứ nhất của Ý Ta, và rồi đó là Ôn Cứu Độ, rất nhiều nỗi đau không cần thiết bởi vì, Mẹ không có tội, việc thừa hưởng những nỗi đau không dành cho Mẹ - Gia sản của Mẹ là Vương Quốc Ý Ta. Nhưng để ban Vương Quốc Cứu Độ cho các thụ tạo, Mẹ phải Tự Mình cam chịu nhiều đau đớn như vậy. Như thế, hoa quả của Ôn Cứu Độ trưởng thành trong Vương Quốc Thánh ý Ta có được bởi Ta và Mẹ Ta. Không có gì đẹp, tốt lành hay hữu ích, mà không đến từ Ý Ta.

Giờ đây, hiệp nhất trong Nữ Vương Tối Cao đến Nhân Tính của Ta. Mẹ vẫn giấu kín trong Ta, trong nỗi đau buồn của Ta, đau đớn của Ta, vì thế (người ta) được biết rất ít về Mẹ, nhưng đối với Nhân Tính của Ta, những gì Ta đã làm, Ta đã đau đớn và yêu thương nhiều bao nhiêu, thì cần được biết. Nếu không có gì được biết, Ta không thể hình thành Vương Quốc Cứu Độ. Kiến thức về những nỗi đau của Ta và của tình yêu Ta là nam châm và lực đẩy, động lực và ánh sáng để lôi kéo các linh hồn đến lấy những liều thuốc, sự tốt lành chứa đựng trong nó. Biết được Ta phải trả giá bao nhiêu cho tội lỗi của họ và việc cứu rỗi chúng là mắc xích trói buộc các linh hồn với Ta và tránh tội mới. Mặc khác, nếu không biết gì về những nỗi đau của Ta và cái chết của Ta, không biết giá mà Ta phải trả cho ơn cứu độ nhiều bao nhiêu, không ai có ý tưởng yêu mến Ta và cứu linh hồn họ. Vậy hãy nhìn thấy sự cần thiết phải tỏ ra cho anh ta hay chị ta biết đáng đang

hình thành trong anh hay chị một vũ trụ tốt đẹp để ban cho những người khác, đã làm và đau khổ. Giờ đây hỡi con gái, như sự cần thiết phải tỏ ra cho các thụ tạo biết anh hay chị là ai, và cái giá phải trả cho anh hay chị trong Vương Quốc Cứu Độ, như vậy cần phải tỏ ra cho họ biết những ai mà sự tốt lành phụ tử của Ta đã chọn, trước hết, từ Vương Quốc Xin Vàng Tối Cao, và rồi, nâng lên để chuyển giao cho những người khác. Cũng như đối với ơn Cứu Độ, được hình thành giữa Ta và người Mẹ Thiên Đàng trước, và rồi được biết đến bởi các thụ tạo, để nó sẽ là Tiếng Xin Vàng Tối Thượng. Vì thế, cần phải tỏ ra cái giá mà Ta phải trả cho Vương Quốc này; như thế - để con người có thể một lần nữa vào trong Vương Quốc mà họ đã mất - Ta đã phải hy sinh vật thể nhỏ bé nhất trong tất cả các thụ tạo, giữ nó đóng đinh trên giường trong bốn mươi năm và hơn nữa, không có không khí, không có đầy đủ ánh sáng mặt trời để mọi người thưởng thức, trái tim nhỏ đó đã là nơi trú ẩn của những nỗi đau của Ta và nỗi đau thương của các thụ tạo, Mẹ đã yêu thương tất cả, cầu nguyện cho tất cả, bảo vệ tất cả; bao nhiêu lần Mẹ đã tỏ mình ra cho những cú đánh của Công Lý Chúa để bảo vệ tất cả anh chị em, và rồi, những đau thương kín đáo của Mẹ, và rất kín đáo của Ta đã đầy đọa trái tim nhỏ của Mẹ, cho Mẹ cái chết liên tục. Bằng chứng là, từ khi Mẹ không còn biết đến đời sống nào khác ngoài đời sống Ta, không có ý chí nào khác ngoài Ý Ta, thì tất cả những nỗi đau này đặt nền tảng cho Vương Quốc Ý Ta, và, giống như tia sáng mặt trời, trưởng thành và sinh hoa kết quả Lời Xin Vàng Tối Thượng. Vậy cần phải tỏ cho biết cái giá mà Ta và con phải trả cho Vương Quốc này, để rồi, từ cái giá đó, họ có thể biết được Ta đã mong mỏi để đạt được chúng nhiều bao nhiêu, và từ cái giá của Nó họ có thể đánh giá Nó cao, yêu mến Nó và mong mỏi được vào, sống trong Vương Quốc Thánh Ý Ta.”

Tôi viết bài này vì vâng lời, nhưng đã cố gắng rất nhiều, để có thể không nhắc tới sự hiện hữu tội nghiệp của tôi, như vậy, vì sự trì hoãn hơn, Tôi thấy máu

tôi đông lại trong các mạch máu. Mặc dầu vậy, tôi chỉ có thể luôn luôn lập lại: 'Xin Vâng! Xin Vâng! Xin Vâng!...'

Ngày 22 tháng 8 năm 1926 Tập 19

Những gì là thiếu thốn (privation) mà Chúa có ý muốn nói, và như thế nào Nữ Vương Tối Cao đau khổ vì sự thiếu thốn này.

...Sau đó, tôi đang nghĩ tới mình: "Thật khó khăn khi thiếu thốn Chúa Giêsu ngọt ngào của tôi... Một cảm giác như sự chết thật của linh hồn, và nó xảy ra khi hồn lìa khỏi xác: khi nó sở hữu cùng những thành phần, chúng trống rỗng sự sống, nó trì trệ, không chuyển động, và không có giá trị. Linh hồn nhỏ của tôi cũng giống như vậy khi nó tỏ ra không có Chúa Giêsu: Nó sở hữu cùng những bộ phận, nhưng trống rỗng sự sống; một khi Chúa Giêsu ra đi, sự sống, chuyển động, sự ấm áp chấm dứt. Đó là lý do tại sao sự đau khổ này đau đớn và không diễn tả được, và không thể so sánh với bất cứ sự đau đớn nào khác. Ah! người Mẹ Thiên Đàng không chịu đựng nỗi đau này, vì Mẹ được thánh hóa làm cho Mẹ không chia cách khỏi Chúa Giêsu, và vì thế Mẹ không bao giờ ở trạng thái (remains) không có Ngài.' Nhưng khi tôi suy nghĩ điều này thì Chúa Giêsu yêu dấu di chuyển vào nội tâm tôi, Ngài nói: "Hỡi con gái, con lầm rồi - sự thiếu thốn Ta không phải là sự chia cách, nhưng đau khổ. Con đã đúng khi nói rằng nó lớn hơn sự chết, nhưng nỗi đau này có nhân đức, không chia lìa, nhưng liên kết với sự liên đới mạnh mẽ hơn và vững chắc hơn sự hiệp nhất không phân ly với Ta. Không chỉ có thế, nhưng mỗi lần linh hồn ở trạng thái như không có Ta, mà không có lỗi về phía nó, một lần nữa Ta nâng nó lên đến sự sống mới, với những kiến thức cho phép Ta hiểu biết linh hồn đó nhiều hơn, với nhiều tình yêu hơn, yêu thương linh hồn đó nhiều hơn, và với ơn sủng mới, làm cho nó giàu có hơn và tô điểm nó thêm nữa. Và linh hồn đó nâng lên một lần nữa tới Đồi Sống Thiêng Liêng, tới tình yêu mới và vẻ đẹp mới; bởi vì công bằng là khi linh

hồn đau khổ nỗi đau chết người, nó sẽ được thay thế bằng Sự Sống Thiêng Liêng Mới. Nếu không như thế, Ta đã không tự mình trỗi vượt trên tình yêu thụ tạo, mà chúng không thể. Và bên cạnh đó, không chính đáng khi Nữ Vương Tối Cao không bao giờ không có Ta; chia cách – không bao giờ, nhưng không có Ta – đúng. Nhưng điều này không gây thiệt hại cho chiều cao của việc thánh hóa Mẹ; trái lại, nó gia tăng. Bao nhiêu lần Ta để Mẹ trong trạng thái tin tưởng tinh tuyền, bởi vì, là Nữ Vương Sầu Bi và Mẹ của mọi sinh vật, Mẹ không thể thiếu vẻ trang điểm đẹp nhất, viên ngọc chói lọi nhất, vốn cho Mẹ đặc tính của các thánh tử đạo và người Mẹ Tối Cao của mọi đau thương. Nỗi đau bị bỏ lại trong đức tin tinh tuyền chuẩn bị cho Mẹ việc đón nhận sự ủy thác của giáo lý của Ta, kho tàng của các Bí Tích và tất cả sự tốt lành của Ôn Cứu Chuộc. Bằng chứng là khi sự thiếu thốn Ta là nỗi đau lớn lao nhất, nó đặt linh hồn trong điều kiện xứng đáng làm kho báu của món quà lớn lao nhất của nó là Đấng Tạo Hóa, trong kiến thức cao nhất của nó, và bí mật của Ngài. Đã bao nhiêu lần Ta làm việc này cho con? Sau lúc thiếu vắng Ta, Ta sẽ tỏ mình ra cho con với kiến thức cao nhất về Ý Ta; và với điều này, Ta sẽ làm cho con trở nên kho báu, không chỉ về kiến thức, nhưng Ý của chính Ta. Hơn nữa, Nữ Vương Tối Cao, như Người Mẹ, sở hữu mọi trạng thái nội tâm, vì thế cũng là trạng thái tin tưởng tinh tuyền, để có thể cho con cái Mẹ đức tin không lay chuyển khiến người ta hiến dâng máu và đời sống để bảo vệ và chứng minh đức tin của mình. Mẹ không sở hữu món quà đức tin, làm sao Mẹ ban nó cho con cái Mẹ được?”...

TUYỂN TẬP NHỮNG CHƯƠNG LIÊN QUAN ĐẾN MỖI GIỜ CỦA CUỘC KHỔ NẠN

Ghi chú dẫn nhập

Những bài viết của Luisa chứa đựng nhiều chương trong đó Chúa chúng ta nói rộng và làm phong phú thêm những ý nghĩa và giáo huấn của những Giờ khác nhau trong cuộc Khổ Hình. Một số bài viết được gộp nhặt dưới đây và nhóm lại theo Giờ. Nó có thể giúp ích rất nhiều khi đọc và suy gẫm những chương sách này thường xuyên, để đào sâu kiến thức chúng ta và sự hiểu biết về những ý nghĩa của mỗi giờ, cũng như nói rộng và làm sống động hơn sự tham gia của chúng ta trong những hành động nội tâm của Chúa Chúng Ta, trong khi làm những giờ Thương Khó, và mỗi khoảnh khắc trong ngày.

Giờ thứ nhất

Từ 5 tới 6 giờ chiều

Chúa Giêsu rời xa người Mẹ Cực Thánh của Người

Ngày 3 tháng 10 năm 1903 Tập 5

Chúa Giêsu tiếp tục đời sống của Ngài trên thế giới, không chỉ trong Bí Tích Cực Trọng, nhưng còn ở trong linh hồn những ai sống trong Ôn Sủng.

Tôi đang nghĩ tới Giờ của cuộc Khổ Nạn trong đó Chúa Giêsu rời Mẹ Ngài để đi đến cái chết của Ngài, và họ chúc lành cho nhau, và tôi đã dâng Giờ này để đền bù cho những người không chúc tụng Chúa trong mọi sự, nhưng hơn thế nữa, họ còn xúc phạm đến ngài, để nài xin mọi phúc lành cần thiết cho chúng ta để giữ gìn chúng ta trong ơn sủng Chúa, và đổ đầy sự trống rỗng bằng vinh quang Chúa, như toàn thể các thụ tạo đang chúc tụng Ngài. Trong khi làm việc này, tôi cảm thấy Ngài di chuyển vào nội tâm tôi và nói: “Hỡi con gái, trong hành động chúc lành Mẹ Ta cũng có ý định chúc lành cho mọi thụ tạo cách riêng, và tất cả cách chung, theo cách thức mà mọi sự đều được chúc phúc bởi Ta: tư tưởng, lời nói, nhịp tim, bước đi và chuyển động đều được chúc lành bởi Ta. Mọi sự - mọi sự đã được ban cho giá trị bằng phúc lành của Ta. Hơn thế nữa, Ta nói với các con rằng mọi sự tốt lành mà các thụ tạo làm, tất cả đều được làm bởi Nhân Tính của Ta, như thế tất cả những việc làm của các thụ tạo có thể trước tiên được thiêng liêng hóa bởi Ta. Hơn nữa, đời sống của Ta, thật và thực sự, vẫn tiếp tục trên thế giới, không chỉ trong Bí Tích Cực Trọng, nhưng trong linh hồn của những người sống trong Ơn Sủng Ta; và vì năng lực của thụ tạo rất giới hạn, và chỉ một người đơn độc thì không thể nắm được nắm được mọi sự Ta đã làm, Ta hành động trong đó theo cách thức như tiếp tục việc chuộc tội trong linh hồn này, ngợi khen trong người khác, cảm tạ trong người khác nữa; trong một số người khác lòng nhiệt thành cho ơn cứu rỗi các linh hồn, trong người khác là những đau khổ của Ta và cứ như thế với những người còn lại. Tùy theo mức họ tương ứng với Ta, Ta thi hành đời sống của Ta trong họ. Vì thế, nghĩ đến những gì cưỡng ép và đau thương mà họ đặt Ta vào trong đó – trong khi Ta muốn hoạt động trong họ, họ lại không chú ý tới Ta.” Nói như vậy rồi, Ngài biến mất, và tôi thấy mình ở bên trong chính mình.

Ngày 28 tháng 11 năm 1920 Tập 12

Khi Chúa Giêsu muốn cho, Ngài hỏi. Kết quả phúc lành của Chúa Giêsu.

Tôi đang nghĩ tới Chúa Giêsu, để bắt đầu cuộc Khổ Nạn của Ngài, Ngài đã muốn đến với Mẹ Ngài và xin phúc lành của Mẹ. Và Chúa Giêsu được chúc phúc nói với tôi: “Hỡi con gái, mầu nhiệm này đã mặc khải biết bao nhiêu điều. Ta muốn đến với người Mẹ thân yêu và xin Mẹ chúc lành, để cho Mẹ cơ hội để xin Ta chúc lành cho chính Mẹ. Những nỗi đau mà Mẹ chịu đựng quá nhiều, và chỉ có phúc lành của Ta mới tăng sức cho Mẹ. Đó là cách thức Ta thường hỏi, khi Ta muốn cho, và Mẹ hiểu ý Ta ngay, rất nhiều như thế, nên Mẹ đã không chúc lành cho Ta trước khi xin phúc lành của Ta, và chỉ sau khi Ta chúc lành cho Mẹ, Mẹ mới chúc lành cho Ta.

Nhưng đây không phải là tất cả. Để sáng tạo nên Vũ Trụ, Ta tuyên xưng một tiếng “Xin Vâng,” và bằng một tiếng “Xin Vâng” Ta đã đặt lại trật tự và điểm tô trời đất. Trong việc sáng tạo loài người, Hơi Thở của Đấng Quyền Năng Vô Hạn đã truyền sức sống trong anh ta. Khi bắt đầu cuộc Khổ Nạn, Ta muốn chúc lành cho Mẹ Ta với quyền năng vô hạn và Lời sáng tạo. Nhưng Ta đã không chỉ chúc lành cho Mẹ; trong Mẹ Ta thấy toàn thể thụ tạo. Mẹ là người ưu tiên hơn cả, và trong Mẹ Ta chúc lành tất cả, và mỗi người. Hơn nữa, Ta đã chúc lành cho mỗi tư tưởng, lời nói, hành động, v.v...; Ta chúc lành mọi sự mà Ta phải phục vụ thụ tạo. Giống như mặt trời, được tạo nên bởi tiếng “Xin Vâng” quyền năng vô hạn của Ta, vẫn đi theo tiến trình cho tất cả, và cho mỗi vật hay chết, mà không bao giờ giảm đi ánh sáng và sức nóng; cùng cách thức như vậy, trong việc chúc lành, Lời sáng tạo của Ta vẫn giữ hành động chúc lành tiếp tục, không bao giờ ngơi chúc lành – như mặt trời sẽ không bao giờ ngơi ban ánh sáng cho tất cả mọi tạo vật.

Cũng vậy, điều này không phải là tất cả. Với phúc lành của Ta, Ta muốn canh tân tính chất của các tạo Vật. Ta muốn mời gọi người Cha Thiên Đàng chúc lành, để truyền đạt Sức Mạnh cho thụ tạo; Ta muốn chúc lành cho thụ tạo

nhân danh Ta và danh Chúa Thánh Thần để truyền đạt cho thụ tạo Sự Khôn Ngoan và Tình Yêu, và bởi thế canh tân ký ức, trí tuệ và ý chí của thụ tạo, phục hồi thụ tạo như người có quyền trên tất cả.

Mặc dầu vậy, hãy biết rằng, trong sự cho đi, Ta muốn. Mẹ Ta hiểu, và Mẹ đã chúc lành cho Ta ngay, không chỉ cho chính Mẹ nhưng nhân danh tất cả. Ôi! nếu tất cả mọi người có thể nhìn thấy việc chúc lành này của Ta; họ có thể cảm nghiệm được nó trong nước họ uống, trong lửa sưởi ấm họ, trong thức ăn họ ăn, trong nỗi đau buồn gây ra cho họ, trong tiếng rên của lời cầu nguyện, trong sự ăn năn tội lỗi, trong sự bỏ rơi của các thụ tạo. Trong mọi sự họ sẽ nghe lời sáng tạo nói với họ - nhưng lạy chúa, nó không được nghe thấy: “Ta chúc lành cho các con nhân danh Cha, và chính Ta là Con, và Chúa Thánh Thần. Ta chúc lành cho các con để giúp các con, Ta chúc lành cho các con để bảo vệ các con, để tha thứ cho các con, để an ủi các con – Ta chúc lành cho các con để làm cho các con thành một vị thánh.” Và thụ tạo sẽ vang dội lời chúc lành của Ta, bằng việc chúc tụng Ta nữa, trong mọi sự. Đó là kết quả của việc chúc lành của Ta; và Giáo Hội của Ta, được Ta giáo huấn, sẽ vang dội tiếng Ta, và trong hầu hết mọi tình huống – trong việc quản lý các Bí Tích và những thứ khác – Giáo Hội cũng ban phúc lành.”

Ngày 6 tháng 7 năm 1922 Tập 14

Phép lành Chúa Giêsu ban cho Mẹ Ngài trước cuộc Thương Khó.

Tôi đang nghĩ tới Chúa Giêsu, và đồng hành với Ngài trong Giờ Thương Khó khi Ngài đến với người Mẹ Thiên Liêng để xin Mẹ phép lành thánh; và Chúa Giêsu cực dịu ngọt trong nội tâm nói với tôi: “Hỡi con gái, trước cuộc Khổ nạn, Ta muốn chúc lành cho Mẹ Ta và được chúc lành bởi Mẹ. Mặc dầu vậy, Ta đã không chúc lành chỉ mình Mẹ Ta nhưng tất cả các thụ tạo, và không chỉ tất cả những gì sống động. Ta thấy các thụ tạo yếu đuối, bao phủ bởi những vết

thương, nghèo nàn tội nghiệp; Tim Ta có nhịp đập rộn rã buồn đau và sự trắc ẩn dịu dàng, và Ta nói: “Nhân loại đáng thương, các con sa sút làm sao! Ta muốn chúc phúc cho các con, để các con có thể sống lại một lần nữa từ sự sa sút của các con. Ước gì phúc lành của Ta gây ấn tượng nơi các con một dấu ấn chấp ba về sức mạnh, sự khôn ngoan và tình yêu của Ba Ngôi Thiên Chúa, và ước gì nó phục hồi sức mạnh của các con, chữa lành các con và làm cho các con nên phong phú. Và để bao phủ các con ơn bảo vệ, Ta chúc lành mọi sự mà Ta đã dựng nên, mọi sự các con có thể nhận được từ nơi đó tất cả phúc lành bởi Ta. Ta chúc lành cho ánh sáng, không khí, nước, lửa, thức ăn, để các con vẫn có thể được thấm nhuần và bao phủ bởi phép lành của Ta. Nhưng vì các con đã không xứng đáng với ơn phúc này, Ta muốn chúc phúc cho Mẹ Ta, xử dụng Mẹ như ống máng qua đó phúc lành của Ta mới đến được với các con. Và chỉ khi Mẹ đáp lại phép lành của Ta bằng phép lành của Mẹ, Ta muốn những thụ tạo đáp lại Ta bằng lời chúc tụng của họ; nhưng - hỡi ơi, thay vì đáp trả lại bằng lời chúc tụng, thì họ lại đáp trả lại bằng sự xúc phạm và nguyên rủa. Vì thế, con gái của Ta, hãy đi vào Ý Ta, và nâng lên đôi cánh của tất cả các tạo vật, đóng ấn tất cả chúng với phúc lành mà tất cả cần phải cho Ta, và đem tất cả phúc lành đó đến với những đau thương và sự dịu dàng của Trái Tim Ta.”

Đoạn, sau khi nói điều này, như thể để đáp trả cho tôi, Ngài nói: “Con gái yêu dấu, Ta chúc lành con với cách thức đặc biệt: Ta chúc lành tâm hồn, tâm trí, những động lực, lời nói và hơi thở của con – Ta chúc lành tất cả những gì thuộc về con và mọi sự trong con.”...

Giờ Thứ Hai

Từ 6 tới 7 giờ chiều

Chúa Giêsu khởi hành từ Người Mẹ Cực Thánh của Ngài và sửa soạn đi đến Cenacle

Ngày 9 tháng 5 năm 1913 Tập 11

Chúa Giêsu và Mẹ Ngài không thể chia cách được. Mẹ thi hành nhiệm vụ của Mẹ.

Trong khi cầu nguyện, tôi nghĩ đến lúc Chúa Giêsu rời xa người Mẹ Cực Thánh của Ngài để ra đi chịu đựng cuộc Khổ Nạn; và tôi tự nói: ‘Làm sao Chúa Giêsu có thể rời xa người Mẹ thân yêu của Ngài, và Mẹ rời xa Chúa Giêsu?’ Và Đức Giêsu nói với tôi: “Hỡi con gái, chắc chắn là không thể có sự chia lìa giữa Ta và người Mẹ dịu ngọt của Ta; sự chia tay chỉ là bề ngoài. Mẹ và Ta hợp nhất với nhau, và sự hiệp nhất như vậy và lớn lao đến nỗi Ta vẫn ở với Mẹ, và Mẹ đến với Ta. Như thế, có thể nói đó là một hình thức biến hình ở hai vị trí khác nhau (*biolocation*). Điều này cũng xảy ra với những linh hồn khi họ thật sự hiệp nhất với Ta; và nếu, trong khi cầu nguyện, họ để cho lời nguyện đi vào trong linh hồn của họ cách sống động, một hình thức hợp nhất và biến hình ở hai vị trí xảy ra: Ta đem họ với Ta đến nơi Ta đang ở, và Ta ở lại với họ. Hỡi con gái, con không thể hiểu được rõ ràng những gì mà Mẹ Ta đã là đối với Ta. Khi đến trên trái đất, Ta không thể ở đó mà không có Thiên Đàng, và Thiên Đàng của Ta là Mẹ, không một tư tưởng nào trốn thoát khỏi Mẹ mà Mẹ không rút ra từ tâm trí Ta. Và điều này lôi kéo nơi Ta lời nói, ý chí, ước muốn, hành động, bước đi – tóm lại, là mọi thứ - hình thành nên mặt trời, nhưng vì sao, mặt trăng trên bầu trời, tổng cộng với tất cả những niềm vui sướng có thể được mà thụ tạo có thể cho Ta, và đó là những gì mà Mẹ có thể thưởng thức. Ôi Ta thật sung sướng với Thiên Đàng này! Ta cảm thấy phấn khởi và được đền đáp biết bao vì mọi sự! Ngay cả những nụ hôn mà Mẹ cho Ta bao gồm nụ hôn của tất cả nhân loại, hoàn lại cho Ta nụ hôn của tất cả tạo vật. Ta cảm thấy Mẹ ở khắp nơi. Ta cảm thấy Mẹ trong hơi

thở của Ta; và nếu Ta lao nhọc, Mẹ sẽ làm cho nó nhẹ bớt. Ta cảm thấy Mẹ trong tâm hồn Ta; và nếu Ta cay đắng, Mẹ sẽ làm cho nó ngọt ngào. Ta cảm thấy Mẹ trong bước đi của Ta; và nếu nó mệt mỏi, Mẹ sẽ cho Ta khí lực và nghỉ ngơi... Và ai có thể nói với con Ta cảm thấy Mẹ trong cuộc Khổ Nạn của Ta như thế nào? Mỗi lần roi, mỗi vết gai đâm, mỗi vết thương, mỗi giọt máu – Ta cảm thấy Mẹ ở khắp nơi, thi hành nhiệm vụ của người Mẹ thật. Ah, nếu các linh hồn đáp lại Ta, nếu họ rút ra mọi thứ nơi Ta – thì có biết bao Thiên Đàng và biết bao người Mẹ trên trái đất!”

Giờ Thứ Ba

Từ 7 tới 8 giờ tối

Bữa tiệc theo luật định

Ngày 9 tháng 10 năm 1921 Tập 13

Trong bữa tiệc cuối cùng Chúa Giêsu cho Luisa chỗ danh dự giữa Ngài và Thánh Gioan. Ngài ban chính Mình như lương thực cho mọi người, để nhận được thức ăn nơi tất cả mọi người. Ý chí con người là những gì làm cho họ nên giống đáng Tạo Hóa của họ. Ý chí con người là kho chứa mọi công trình của con người.

Tôi đang nghĩ về hành động trong đó Chúa Giêsu dự Bữa Tiệc Cuối Cùng với các môn đệ, và Chúa Giêsu đáng yêu nói với tôi trong nội tâm: “Hỡi con gái, khi dự tiệc với các môn đệ, Ta được vây quanh không chỉ là các ngài nhưng toàn thể gia đình nhân loại. Ta có tất cả thụ tạo gần gũi với Ta, từng người một; Ta biết tất cả mọi người, và Ta gọi tên họ. Ta cũng gọi con, và Ta cho con chỗ ngồi danh dự giữa Ta và Thánh Gioan, thiết lập nơi con một cô thư ký nhỏ bé của Ý Ta. Và khi Ta chia con chiên ra, để ban cho các Tông Đồ, Ta ban nó cho tất cả mọi người và mỗi người. Con chiên đó, bông khô, đã nướng, cắt ra từng mảnh, nói về Ta; đó là biểu tượng của Sự Sống của Ta và Ta đã tự hạ Mình vì yêu

thương mọi người. Ta muốn ban cho tất cả mọi người như thức ăn thơm ngon, biểu hiện cuộc Khổ Nạn của Ta, vì mọi sự Ta đã làm, nói và đau khổ được chuyển hóa bởi tình yêu thành thức ăn cho loài người. Nhưng các con có biết tại sao Ta mời gọi mọi người và ban chiên con cho tất cả? Vì Ta cũng muốn thức ăn nơi họ. Ta muốn mọi thứ họ làm là của ăn cho Ta. Ta muốn của ăn là tình yêu, công việc, lời nói của họ - mọi thứ.”

Và tôi nói: “Tình Yêu của con, làm sao công việc của chúng con trở nên thức ăn cho Ngài được?” Chúa Giêsu nói: “Không chỉ bởi cơm bánh mà một người có thể sống, nhưng trong mọi sự mà Ý Ta ban cho hiệu lực làm cho người ta sống. Nếu bánh nuôi con người, là vì Ta muốn như vậy. Bây giờ, những gì mà thụ tạo, với ý chí của họ, sắp đặt để làm công việc của họ - nghĩa là những gì mà họ đảm đương. Nếu với công việc của họ họ muốn hình thành của ăn cho Ta; thì họ hình thành của ăn cho Ta; nếu yêu thương, họ cho Ta Tình Yêu; nếu đền tạ, họ hình thành nên việc đền tạ. Và nếu bên ý chí họ muốn xúc phạm đến Ta, họ làm công việc lấy dao mà gây thương tích cho Ta, và có thể ngay cả việc giết Ta.”

Đoạn Ngài thêm vào: “Ý chí con người làm cho họ nên giống Đấng Tạo Hóa của họ hơn. Trong ý chí con người Ta đặt một phần của sự mệnh mông bao la và sức mạnh của Ta, và ban cho họ chỗ danh dự, Ta thiết lập nó như nữ hoàng của toàn thể con người và nơi cất giữ tất cả những công trình của họ. Như những thụ tạo có những chiếc rương trong đó họ cất giữ những thứ để giữ cho chúng an toàn, linh hồn có ý chí trong đó để giữ và bảo an tất cả những gì họ suy nghĩ, nói và làm. Không có tư tưởng nào sẽ mất đi. Những gì họ không thể làm bằng mắt và bằng miệng, ý chí họ sẽ làm, họ sẽ làm bằng ý chí của họ - trong phút chốc họ có thể quyết chí làm một ngàn điều lành và một ngàn điều dữ. Ý chí làm cho tư tưởng bay vút lên Thiên Đàng, nơi xa xôi nhất và hố thẳm sâu nhất. Họ có thể tránh không hoạt động, không thấy, không nói, nhưng họ có thể làm tất cả những việc này bằng ý chí họ. Những gì họ không muốn, hình thành một hành

động cất giữ trong ý chí của riêng họ. Ôi, ý chí có thể giang rộng biết bao! Có bao nhiêu điều lành và điều dữ mà nó không chứa đựng? Vì thế mà tại sao, giữa mọi sự, Ta muốn ý chí con người: bởi vì khi Ta có nó, Ta có mọi sự - pháo đài được chinh phục.”

Giờ Thứ Tư

Từ 8 tới 9 giờ tối

Bữa Tiệc Thánh Thể

Ngày 4 tháng 11 năm 1926 Tập 20

Việc rửa chân. Ý Chúa hạ xuống thấp hơn, đặt Nó dưới chân thụ tạo với hành động liên tục, để chống đỡ họ.

“...Trong Kinh Thánh, người ta có thể đọc với sự thắc mắc khi, phủ phục dưới chân các Tông Đồ, Ta rửa chân cho họ; và Ta đã không bỏ qua ngay cả kẻ xảo trá phản bội Giuđa. Hành động này, là hành động mà đối với những thành viên trong Giáo Hội, dĩ nhiên là rất khiêm nhường và dịu dàng không nói nên lời, nhưng Ta chỉ làm một lần. Nhưng Ý Ta hạ xuống thấp hơn ; Nó đặt Mình dưới chân họ với hành động liên tục, để chống đỡ họ, để làm cho mặt đất vững vàng, để họ có thể không rơi vào hố thẳm. Cũng vậy, không được chú ý. Vị Nữ hoàng (Ý Chúa) cao quý này đang chờ đợi với sự kiên nhẫn không thể đánh bại được, để vén bức màn trong nhiều thế kỷ trong mọi loài thụ tạo, để Ý của Nàng được biết đến, Và khi Nó được biết đến, Nàng sẽ xé nhiều chiếc màn khác che dấu Nàng, và sẽ mặc khải những gì Nàng đã và đang làm trong nhiều thế kỷ, vì yêu thương loài người. Nàng sẽ nói về những thứ không nghe thấy được, tình yêu vượt mức, không ai nghĩ tới bao giờ. Vì thế mà, khi nói với con về Ý Ta, Ta thường nói về việc Sáng Tạo - bởi vì Ý Ta là sự sống của mọi vật được tạo nên, và qua chúng Ta ban sự sống cho tất cả mọi loài; và sự sống này muốn được biết

đến để Vương Quốc của tiếng Xin Vâng Đòi Đòi có thể đến. Nơi nào Ý Ta bị che giấu. Nó (Ý Chúa) bị che giấu trong gió, và giữa những chiếc màn đó, Ta đem đến cho con người sự ướp lạnh tươi mát của Nó, như thể âu yếm họ, và hơi thở tái sinh của Nó nhằm tái sinh họ liên tục hầu đời sống mới lớn lên trong ơn sủng luôn mãi. Nhưng vị Nữ Hoàng cao quý này, được che giấu trong gió, cảm thấy sự âu yếm của Nàng bị khước từ vào những xúc phạm, sự Tươi mát của Nàng rơi vào nhiệt tâm của đam mê loài người, và sự tái sinh của hơi thở Nàng bị đáp lại bằng hơi thở chết chóc chống lại ơn sủng Nàng. Và Nàng rung động chiếc màn, và gió trở nên cơn thịnh nộ; và với sức mạnh của gió, nó quét sạch người Ta, đô thị và những miền như thể chúng là những chiếc long chim, làm cho biết sức mạnh của Nữ Hoàng cao quý ẩn tàng trong gió. Không có một tạo vật nào mà trong họ Ý Ta không được vén ra, và vì thế tất cả các tạo vật đang chờ đợi để Nó được biết đến, và để Vương Quốc của tiếng Xin Vâng Tối Thượng và sự khai hoàn trọn vẹn của Nó đến.”

Ngày 18 tháng 6 năm 1923 Tập 15

Điều kỳ diệu, Phi Thường, tình yêu vượt mức của Chúa chúng ta trong việc sáng lập Bí Tích Cực Trọng, và trong việc Tự Minh thông tri.

Tôi cảm thấy tất cả thẩm nhuần trong Thánh Ý Cực Thánh của Chúa, và Đức Giêsu sẵn sàng cho tôi, như trong hành động, tất cả những hành động của Đời Sống Ngài trên trái đất. Và vì tôi đã lãnh nhận Ngài qua Bí Tích trong tâm hồn tội nghiệp của tôi, Ngài làm cho tôi thấy, như trong hành động trong Thánh Ý Cực Thánh của Ngài, khoảnh khắc trong đó Chúa Giêsu dịu ngọt, sáng lập Bí Tích Cực Trọng, Tự Minh thông tri. Biết bao điều kỳ diệu, biết bao điều phi thường, biết bao là tình yêu vượt mức trong hành động tự Minh thông tri. Tâm trí tôi lang thang thừa nhận nhiều điều thiêng liêng kỳ diệu, và Chúa Giêsu luôn đáng yêu nói với tôi: “Con gái thân yêu của Ý Muốn Tối Thượng, Ý Ta chứa

đựng mọi thứ, Nó duy trì tất cả những công trình thiêng liêng như trong hành động, và Nó không để cho điều gì thoát khỏi Nó; với người sống trong Nó, Nó muốn tỏ ra sự tốt lành mà nó chứa đựng. Vì thế, Ta muốn tỏ ra cho con lý do khiến Ta muốn nhận Chính Mình khi Ta thiết lập Bí Tích Cực Trọng.

Điều kỳ diệu phi thường lớn lao và không thể hiểu thấu được đối với trí khôn của loài người. Vì thụ tạo lãnh nhận một Người và Chúa, để bao gồm sự vô tận trong bản thể giới hạn, và để ban cho bản thể vô tận vinh dự thiêng liêng, đúng mực đoan trang và một nơi ngự trị xứng đáng cho Ngài – màu nhiệm này thâm thúy và không thể hiểu được, khiến cho chính các Tông Đồ, trong khi các ngài hiểu cách dễ dàng màu Nhiệm Nhập Thể và những màu nhiệm khác, vẫn gặp rắc rối trước màu nhiệm này, và trí thông minh đã miễn cưỡng trong việc tin. Và nó khiến cho Ta đã phải nói đi nói lại với họ để họ quy phục. Như thế, phải làm gì? Ta, đấng sáng lập ra nó, đã lo liệu mọi sự, vì chúng, khi thụ tạo đón nhận Ta, Thiên Tính không thiếu vinh dự, thiên tính đúng mực đoan trang và nơi chốn ngự trị xứng đáng cho Chúa.

Vì thế, hồi con gái, khi sáng lập Bí Tích Cực Trọng, Ý Muốn Đời Đời (*Eternal Will*), kết hiệp với ý chí của loài người, sẵn sẵn cho Ta tất cả các bánh thánh để nhận lãnh việc truyền phép bí tích cho đến cùng tận các thế kỷ. Và Ta nhìn họ, từng người một; Ta tiêu thụ họ, và Ta thấy Bí Tích Sự Sống trong mỗi chiếc bánh thánh run lên hồi hộp, khao khát được trao ban chính Mình cho các thụ tạo. Nhân danh toàn thể gia đình nhân loại, Nhân Tính của Ta nhận lãnh việc ủy thác cho tất cả, và ban cho một nơi chốn ngự trị của chính Nó trong mỗi chiếc bánh thánh; và Thiên Tính của Ta, không tách rời khỏi Ta, vây quanh mỗi chiếc bánh cách trọng thể với vinh dự thiêng liêng, ngợi khen và chúc tụng, để tạo vẻ đoan trang xứng đáng cho Uy Quyền của Ta. Như thế, mỗi bánh thánh cực trọng là kho chứa đựng trong Ta, và chứa đựng nơi ngự trị của Nhân Tính và đoàn tùy tùng những vinh dự của Thiên Tính Ta; nếu không, làm sao Ta xuống

được với thụ tạo? Và vì việc này mà Ta du di việc phạm thượng, nguội lạnh, thiếu kính trọng, bội bạc, vì chúng, khi nhận lãnh chính Mình, Ta bảo đảm về đoan trang của Ta, vinh dự và nơi ngự trị thích hợp với Bản Thể Ta. Nếu Ta không nhận lãnh chính Ta, Ta không thể xuống trong các thụ tạo, và họ sẽ thiếu đường lối, một cánh cửa, ý nghĩa của việc đón nhận Ta. Đây là cách thức thông thường của những việc làm của Ta; Ta làm việc này một lần để ban sự sống cho tất cả những lần khác trong đó chúng được lập đi lập lại, hiệp nhất với hành động đầu tiên như thể chúng là một hành động duy nhất. Như thế, sức mạnh, sự bao la vô tận, tất cả những gì nhìn thấy được của Ý Ta làm cho Ta ôm ấp mọi thế kỷ; Nó làm sẵn cho Ta sự hiệp nhất và tất cả các bánh lễ cực trọng; và Ta nhận lãnh chính Mình nhiều lần, để, qua chính Ta, Ta có thể đi vào trong mỗi thụ tạo. Họ có bao giờ nghĩ đến tình yêu rất nhiều của Ta không? Để xuống trong lòng của các thụ tạo, có phải là Ta đã nhận lãnh chính Mình để bảo đảm quyền thiêng liêng và khả năng cho họ, không chỉ Chính Ta, nhưng chính hành động Ta đã làm để nhận lãnh chính mình, để sắp đặt cho họ và hầu như ban cho họ quyền nhận lãnh Ta?”

Tôi vẫn kinh ngạc, và như thể là tôi muốn nghi ngờ, và Chúa Giêsu thêm vào: “Tại sao con nghi ngờ? Điều này không thể thi hành bởi Chúa sao? Và hành động đơn độc trong việc hình thành nhiều hành động, nhiều như Ta muốn để thưởng thức nó, trong khi nó vẫn là một hành động đơn độc – nó không giống như hành động Nhập Thể, của Đời Sống Ta và Cuộc Khổ Nạn của Ta sao? Ta (Tự Mình) Nhập Thể chỉ một lần, sống một lần, chịu Khổ nạn một lần; cũng vậy, việc (Tự Mình) Nhập Thể, Sống và chịu Khổ Nạn này là cho tất cả và cho mỗi người, và như thể là nó chỉ cho một người duy nhất. Như thế, chúng vẫn hành động như vậy, và cho mỗi người, như bấy giờ Ta nhập thể và bấy giờ Ta đau đớn vì cuộc khổ nạn của Ta. Nếu không như thế, Ta sẽ không hoạt động như Chúa, nhưng như thụ tạo, những người, không chứa đựng quyền năng thiêng liêng,

không thể tự mình được sở hữu bởi tất cả mọi người, hay dâng mình cho tất cả mọi người. Giờ đây, hỡi con, Ta muốn nói với một điều khác về tình yêu vượt mức của Ta. Một người làm theo Ý Ta và sống trong Nó, là đi đến để ôm lấy những công việc của Nhân Tính Ta, vì Ta vô cùng khao khát thụ tạo trở nên giống Ta. Và vì ý Ta và họ là một, Ý Ta hài lòng trong họ, và, vui với Chính Nó (Ý Chúa), Nó đặt tất cả sự tốt lành Ta chứa trong thụ tạo, và Ta hình thành trong họ nơi chứa đựng bánh thánh rất cực trọng. Ý Ta, mà thụ tạo bao hàm, thêm vào họ và bao quanh họ bằng sự đoan trang thiêng liêng, tôn kính và vinh dự; và Ta ủy thác mọi thứ cho họ, vì Ta thật sự giữ gìn những công việc của Ta ở nơi an toàn, vì chứng Ý Ta trở nên người hành động, khán giả và người canh giữ tất cả của cải của Ta, công việc của Ta và Sự Sống của Ta.”

Ngày 24 Tháng 3 năm 1922 Tập 24

Bằng hành động của họ, những linh hồn sống trong Ý Chúa thay thế cho sự gia tăng bội phần Đời sống Nhiệm Thể Chúa Giêsu.

Tiếp tục trong trạng thái thường lệ, Chúa Giêsu luôn đáng yêu ca của tôi, đến nói với tôi: “Hỡi con, khi linh hồn phát ra hành động theo Ý Ta, họ nhân Đời Sống Ta lên bội phần. Như thế, nếu họ làm mười hành động theo Ý Ta, họ sẽ nhân đời sống Ta lên mười lần; nếu họ làm hai mươi, một ngàn và hơn nữa, thì nhiều lần Ta được nhân lên. Điều này xảy ra trong khi truyền phép bí tích: bao nhiêu bánh lễ mà họ đặt, bấy nhiêu lần Ta được nhân lên. Sự khác biệt tồn tại là trong khi truyền phép bí tích Ta cần bánh thánh để nhân Mình lên, và linh mục truyền phép Ta; trong khi trong Ý Ta, để được nhân lên, Ta cần hành động của thụ tạo trong đó Ý Ta truyền phép cho Ta và bao quanh Ta, nhiều hơn trong bánh thánh sống động (đã truyền phép) – không phải là bánh chết trước khi được truyền phép; như thế Ta nhân bội lên mỗi một hành động làm theo Ý Ta. Vì thế, tình yêu của Ta đổ ra trọn vẹn trong linh hồn làm theo Ý Ta và sống

trong Ý Muốn của Ta. Đó là những người luôn luôn đền bù, không chỉ cho tất cả những hành động mà các thụ tạo mắc nợ Ta, nhưng cho Đời Sống rất Bí Nhiệm của Ta. Đã bao nhiêu lần Đời Sống Bí Nhiệm của Ta vẫn tắc nghẽn trong vài chiếc bánh thánh trong đó Ta vẫn được truyền phép, bởi vì có ít người rước lễ! Những lần khác thì không có linh mục để truyền phép cho Ta; và không chỉ Đời Sống Bí Nhiệm không nhân lên nhiều như Ta muốn, nhưng nó vẫn không hiện hữu. Ôi, tình yêu Ta đau đớn làm sao! Ta muốn nhân Đời Sống Ta mỗi ngày nhiều bánh thánh như nhiều thụ tạo hiện hữu, và trao ban Mình Ta cho họ. Nhưng Ta chờ đợi vô ích. Ý Ta vẫn không có kết quả. Mặc dầu vậy, Ta đã quyết định sẽ cho nó được kiện toàn. Như thế Ta làm một cách khác, và Ta nhân Mình lên trong mọi hành động sống động của thụ tạo làm theo Ý Ta, để chúng thay thế cho việc nhân lên bội phần Đời Sống Bí Nhiệm của Ta. Ah, vâng, chỉ những linh hồn sống trong Ý Ta mới thay thế cho tất cả sự Hiệp Nhất mà những thụ tạo không làm; vì tất cả việc truyền phép mà các linh mục không làm. Trong họ Ta sẽ tìm thấy tất cả - ngay cả sự nhân lên Đời Sống Bí Nhiệm của Ta. Vì thế, Ta lập lại cho con - sứ mạng của con lớn lao. Ta không thể chọn cho con một sứ mạng cao hơn, quý hơn, siêu vời hơn và thiêng liêng hơn sứ mạng này. Không có gì mà Ta không tập trung nơi con - ngay cả việc nhân lên Đời Sống của chính Ta. Ta sẽ làm nên những ơn sủng kỳ diệu phi thường, chưa từng có trước đây. Như thế, Ta cầu nguyện cho con, được ân cần chu đáo - trung thành với Ta. Để Ý Ta luôn luôn có đời sống trong con; Và Ta sẽ tìm thấy nơi con, trong Ý của chính Ta, công việc của Tạo Hóa được hoàn tất trọn vẹn, với đầy đủ uy quyền của Ta, và mọi thứ Ta muốn.”

Ngày 6 tháng 7 năm 1922 Tập 14

Ai sống trong Ý Chúa là kho chứa Đời Sống Bí Nhiệm của Chúa Giêsu.

... Sau đó, tôi tiếp tục với những Giờ khác của cuộc Khổ Nạn, và trong khi tôi đang theo Bữa Tiệc Thánh Thể, Chúa Giêsu di chuyển vào nội tâm, và với đầu nhón tay của Ngài, Ngài gõ mạnh bên trong nội tâm tôi, nhiều như thế, khiến tôi nghe Ngài bằng tai tôi, và tôi tự nói: ‘Chúa Giêsu muốn gì khi Ngài gõ?’ Và Ngài gọi tôi và nói với tôi: “Không phải là không đủ nên Ta gõ để con nghe Ta, nhưng cũng để gọi con để con lắng nghe. Hãy lắng nghe, hỡi con: Khi thiết lập Bữa Tiệc Thánh Thể, Ta mời gọi mọi người xung quanh Ta, Ta nhìn đến mọi thể hệ, từ người đầu tiên tới người cuối cùng, để ban Đời Sống Bí nhiệm của Ta cho tất cả - và không chỉ một, nhưng nhiều lần như nhu cầu của họ về thức ăn cho thân xác.

Ta muốn thiết lập chính Mình như thức ăn cho linh hồn, và Ta cảm thấy buồn khi thấy Đời Sống Bí Nhiệm của Ta sẽ bị vây quanh bởi sự khinh miệt, lãnh đạm, và ngay cả cái chết tàn nhẫn. Ta cảm thấy khó chịu; Ta nghiệm thấy tất cả những gong kìm của cái chết của Đời Sống Bí Nhiệm của Ta, rất đau buồn và lặp đi lặp lại. Và Ta nhìn gần hơn nữa; Ta sử dụng sức mạnh của Ý Ta, và Ta mời gọi xung quanh Ta những linh hồn sống theo Ý Ta. Ôi, Ta thấy hạnh phúc làm sao! Ta cảm thấy được vây quanh bởi những linh hồn này, những người mà sức mạnh của Ý Ta giữ được sự bao la rộng lớn, và với những người mà Ý Ta là trung tâm của đời sống họ. Ta thấy sự bao la rộng lớn trong họ, và Ta thấy Mình được bảo vệ tốt trong tất cả; và với họ Ta ủy thác Đời Sống Bí Nhiệm của Ta. Ta ký thác Chúng trong họ, để họ không chỉ lo cho Nó, nhưng đền bù cho Ta mỗi Bánh Thánh đã được Truyền Phép với một mạng sống của họ. Và điều này xảy ra cách tự nhiên, vì Đời Sống Bí Nhiệm của Ta sống động bởi Ý Muốn Đời Đời của Ta, và đời sống của những linh hồn này có đời sống của Ta như trung tâm của họ. Vì thế, khi Đời Sống Bí Nhiệm của Ta được hình thành, Ý Ta, hoạt động trong Ta, cũng hành động trong họ, và ta cảm thấy đời sống của họ trong Đời Sống Bí Nhiệm của Ta. Họ nhân lên với Ta trong mỗi Bánh Thánh, và ta cảm

thấy Ta đang ban sự sống cho sự sống. Ôi Ta sung sướng làm sao khi thấy con là người đầu tiên – con, người Ta mời gọi theo cách thức đặc biệt để hình thành đời sống con theo Ý Ta! Ta làm trong con kho chứa đầu tiên của tất cả mọi Đời Sống Bí Nhiệm của Ta, và Ta ủy thác nơi con sức mạnh và sự bao la rộng lớn của Ý Muốn Tối Thượng, để chúng có thể cho con khả năng nhận lãnh việc ký thác này. Từ lúc đó con sẵn sàng cho Ta, và Ta thiết lập con như kho báu của Đời Sống Bí Nhiệm của Ta, và trong con, tất cả linh hồn khác sống theo Ý Ta. Ta ban cho con ưu tiên trên mọi thứ - và có lý do, vì không một ai là đối tượng của Ý Ta – ngay cả các Tông Đồ và các linh mục. Bằng chứng là, mặc dầu các ngài truyền phép Ta, các Ngài không ở lại trong đời sống với Ta – trái lại, các ngài bỏ Ta một mình và quên lãng, không lo cho Ta, trong khi những linh hồn này sống trong Đời Sống của chính Ta – không tách rời khỏi Ta. Vì thế mà Ta yêu thương con nhiều – đó chính là Ý mà Ta yêu mến ở trong con.

Ngày 16 tháng 4 năm 1927 Tập 21

Sự góp phần của Đức Trinh Nữ Cực Thánh trong việc thiết lập Bí Tích Thánh Thể. Chúa ký thác Đời Sống Bí Nhiệm của Ngài như thế nào trong Tim Mẹ. Bổn phận Cực Thánh của Mẹ Maria trong Bí Tích này.

Tôi đang làm Giờ với Chúa Giêsu thiết lập Bí Tích Cực Trọng, và Chúa Giêsu, di chuyển vào nội tâm tôi Ngài nói: “Hỡi con, khi Ta làm một hành động, trước tiên Ta nhìn xem có ít nhất một thụ tạo trong họ Ta đặt sự ủy thác cho hành động của Ta, để họ có thể nhận lấy điều tốt Ta làm, gìn giữ nó an toàn và bảo vệ nó tốt. Bây giờ, khi Ta thiết lập Bí Tích Cực Trọng, Ta tìm kiếm thụ tạo đó, và người Mẹ Nữ Vương của Ta đã dâng Mình để nhận hành động của Ta và sự ủy thác món quà lớn lao này, Mẹ nói với Ta: ‘Hỡi Con, như Mẹ đã hiến dâng cho con cung lòng và tất cả bản thể Mẹ trong việc thụ thai, để gìn giữ con an toàn và cho con trú ngụ, bây giờ Mẹ hiến dâng cho con Trái Tim từ mẫu của Mẹ,

để gìn giữ việc ủy thác lớn lao này. Mẹ sắp hàng, xung quanh Đời Sống Bí Nhiệm của Con, tình cảm của Mẹ, nhịp tim của Mẹ, tình yêu của Mẹ, những tư tưởng của Mẹ - tất cả bản thể của Mẹ, gìn giữ để được con trú ngụ, tỏ tình, yêu thương và bảo vệ. Mẹ đón nhận việc ủy thác để đền đáp Con vì món quà con đã cho. Hãy tin nơi Mẹ, và Mẹ sẽ lo việc bảo vệ Đời Sống Bí Nhiệm của Con. Và vì Con Tự Ý tạo nên Mẹ như Nữ Vương của mọi loài thụ tạo, Mẹ có quyền sắp hàng xung quanh con tất cả ánh sáng mặt trời như việc tôn kính và thờ phượng, những vì sao, bầu trời, biển, muôn vật thở hơi để sinh sống - Mẹ đặt mọi sự xung quanh con, để đón nhận tình yêu và vinh quang của Con.'

Bây giờ, bảo đảm được một nơi chốn trong đó Ta đặt việc ủy thác lớn lao Sự Sống Bí Nhiệm của Ta, và tin vào Mẹ, người đã và đang cho Ta tất cả bằng chứng về đức tin nơi Mẹ, Ta đã thiết lập bí Tích Cực Trọng. Mẹ là thụ tạo duy nhất đáng được gìn giữ, che chở và bảo vệ hành động của Ta. Hãy nhìn xem, rồi thì, khi các tạo vật nhận lãnh Ta, Ta xuống trong họ cùng với hành động của người Mẹ không thể chia lìa; và chỉ vì việc này mà Ta có thể làm sống mãi Đời Sống Bí Nhiệm của Ta. Vì thế, mỗi khi Ta muốn làm một công trình lớn lao xứng đáng với Ta, việc cần thiết trước tiên là chọn một thụ tạo - trước tiên là để có một nơi chốn trong đó Ta đặt món quà; thứ đến là để nhận sự đền đáp cho việc đó. Người ta cũng làm như vậy trong trật tự thiên nhiên. Nếu một nông dân muốn trồng một hạt giống, anh ta không ném nó vào giữa đường; nhưng tốt hơn, anh ta tìm một cánh đồng nhỏ. Trước tiên anh ta làm việc với nó; anh ta đánh luống, và rồi trồng hạt giống lên đó; và để giữ cho nó an toàn, anh ta bao phủ nó bằng đất, nóng lòng chờ đến mùa để nhận lại sự đền đáp của công việc, và của hạt giống mà anh ta đã ủy thác vào lòng đất. Một số người khác, muốn hình thành một vật đẹp, trước tiên chuẩn bị vật liệu, nơi chốn để đặt nó, và rồi hình thành nó. Như thế Ta đã làm cho con. Ta chọn con, Ta chuẩn bị cho con, và rồi Ta ủy thác cho con món quà lớn lao là tỏ bày ý Ta; và khi ủy thác định mệnh

của Đời Sống Bí Nhiệm của Ta cho Mẹ yêu dấu, cùng cách thức đó, Ta muốn tin con, ủy thác cho con định mệnh của Vương Quốc ý Ta.”...

Giờ Thứ Năm

Từ 9 tới 10 giờ tối

Giờ Thở Khổ Thứ Nhứt trong Vườn Gếtsemani

Ngày 25 tháng 11 năm 1909 Tập 9

Cả trong Chúa Giêsu và trong các linh hồn, sản phẩm đầu tiên được làm bởi tình yêu.

Thấy mình ở trong tình trạng thường lệ, tôi đang nghĩ về cuộc khổ nạn của Chúa trong vườn cây dầu; và Đức Giêsu, tỏ mình ra cho tôi thấy một chút, và nói với tôi: “Hỡi con, người ta không làm gì cả nhưng làm việc với lớp da của Nhân Tính Ta, trong khi Tình Yêu đời đời làm việc với tất cả nội tâm của Ta. Như thế, trong cơn thống khổ Tình Yêu đời đời – không phải con người – mở rộng những vết thương trong Ta, đâm Ta với những chiếc đinh chóc lửa, dội cho Ta máu gai nóng bỏng, buộc Ta uống mật sôi. Và Nhân Tính của Ta không chứa đựng nổi rất nhiều việc tử đạo khác nhau trong cùng một lúc, đã đổ ra suối máu lớn; Nó quặn đau, và đạt đến điểm nói lên rằng: ‘Lạy Cha, nếu có thể được, xin cất chén đắng này khỏi con; nhưng đừng theo ý con, nhưng Ý Cha được trọn.’ - điều này đã không được nói trong phần cuối của cuộc Khổ Nạn. Mọi thứ Ta chịu đựng trong quá trình Tử Nạn, Ta đã chịu đựng cùng một lúc trong cơn thống khổ (trong vườn Gietsemani) – nhưng mãnh liệt hơn, đau đớn hơn, và theo cách thức thầm kín hơn, bởi vì Tình Yêu thấm sâu vào tuỷ xương và vào trong những thớ thịt kín đáo của Trái Tim Ta, mà các thụ tạo không bao giờ đụng chạm đến. Nhưng Tình Yêu đụng chạm đến tất cả; không có gì có thể cản trở Nó. Như vậy, kẻ hành hình đầu tiên của Ta là Tình Yêu. Vì thế mà trong quá trình Khổ Nạn

không có một cái nhìn nhục nhã nào của Ta về phía những người hành động như những kẻ hành quyết - bởi vì Ta có một người hành quyết tàn bạo hơn, hoạt động nhiều hơn trong Ta: Tình Yêu. Và nơi nào những người hành quyết bên ngoài không đụng tới được, hay một phần nhỏ nào của Ta được tha, Tình Yêu sẽ tiếp tục công việc của nó và không tha cho Ta. Điều này xảy ra trong miô linh hồn: công việc đầu tiên được làm bởi Tình Yêu, và một khi Tình Yêu làm việc với nó và đổ đầy nó với Tình Yêu, những gì xuất hiện bên ngoài không là già cả nhưng những gì đổ ra như sản phẩm của Tình Yêu được hình thành bên trong.”

Ngày 20 tháng 11 năm 1922 Tập 14

Luồng tình yêu giữa Chúa và con người.

Tôi đang nghĩ tới việc Chúa Giêsu dịu ngọt chịu đựng nhiều nỗi đau trong Vườn cây dầu như thế nào, nhưng không phải là phần của các thụ tạo, vì Ngài đơn độc, hay hơn thế nữa, bị mọi người bỏ rơi – nhưng là phần của Thiên Chúa Hằng Hữu Cha Ngài. Có những luồng tình yêu giữa Ngài và Cha Trên Trời, và trong những luồng này tất cả mọi thụ tạo được đặt để. Trong những luồng này có tất cả tình yêu của Chúa cho mỗi người trong họ, và tất cả tình yêu mà mỗi người mắc nợ Chúa. Và vì thiếu vắng nó, Ngài đến với đau khổ một nỗi đau vượt trên tất cả mọi nỗi đau khác, đến điểm đổ mồ hôi Máu sống. Và Chúa Giêsu dịu ngọt, ấn tôi vào Trái Tim Ngài để được khuây khỏa, Ngài nói với tôi: “Hỡi con nỗi đau vì yêu là nỗi đau hành hạ, dằn vặt đau đớn (*excruciating*) nhất. Hãy xem, trong những luồng tình yêu giữa Cha Ta và Ta có tất cả tình yêu mà tất cả các thụ tạo mắc nợ Ta, và vì thế có sự phản bội tình yêu, từ chối tình yêu, khước từ tình yêu, không biết đến tình yêu, chà đạp tình yêu v.v... Ôi, chúng tiến đến gần đâm vào Tim Ta, đến điểm mà Ta cảm thấy hấp hối! Các con phải biết rằng khi dựng nên con người Ta đã sắp đặt nhiều luồng tình yêu giữa họ và Ta. Điều Ta dựng nên họ không đủ cho Ta, không; Ta đặt nhiều luồng tình yêu giữa họ và Ta

không phải chỉ một phần của họ trong đó những luồng tình yêu không trôi chảy. Như thế, trong trí thông minh của con người vận hành những luồng tình yêu về sự khôn ngoan của Ta; trong đôi mắt của họ vận hành luồng tình yêu của ánh sáng Ta, nơi miệng họ, luồng tình yêu của lời Ta; trong đôi tay họ, luồng tình yêu của sự thánh hoá những công việc Ta; trong ý chí họ, luồng tình yêu của Ý Ta – và như thế với tất cả những gì còn lại. Con người được dựng nên trong sự hiệp thông liên tục với Tạo Hóa của họ, và làm sao mà họ có thể hiệp thông với Ta nếu luồng tình yêu không vận hành trong họ? Khi phạm tội họ làm vỡ tất cả những luồng này, và giữ sự phân cách với Ta. Các con có biết việc này xảy ra như thế nào không? Hãy nhìn mặt trời: tất cả ánh sáng của nó chạm đến bề mặt trái đất và truyền cho nó nhiều đến nỗi làm cho nó thấy sức nóng của mặt trời - rất sống động và chân thật như việc đem lại sự màu mỡ và sự sống cho tất cả những thứ mà trái đất sản sinh ra. Như thế, người ta có thể nói rằng mặt trời và trái đất đang hiệp thông với nhau. Ôi, sự hiệp thông chắc chắn hơn nhiều giữa con người và Ta, Mặt Trời Thật Vĩnh Cửu! Bây giờ, nếu một thụ tạo có thể có sức mạnh để phá vỡ, giữa trái đất và mặt trời, luồng ánh sáng chạm đến bề mặt trái đất, còn thiệt hại nào mà anh ta có thể không làm được? Mặt trời sẽ rút hết tất cả luồng ánh sáng vào trong nó; trái đất sẽ ở trong bóng tối, không màu mỡ và không có sự sống. Hình phạt nào mà anh Ta không đáng chịu? Con người làm tất cả những việc này với Tạo Hóa, và Ta từ trời xuống trái đất để liên kết một lần nữa tất cả những dòng tình yêu, nhưng – Ôi! Ta phải trả giá nhiều biết bao. Và con người tiếp tục với sự bội bạc của họ, trở lại để phá vỡ những luồng phục hồi của Ta!”

Ngày 30 tháng 10 năm 1924 Tập 17

Cuộc Khổ nạn của Tình Yêu không đền đáp.

... Sau đó, với tư tưởng tôi đặt mình gần Chúa Giêsu trong vườn Gietsemani, và tôi cầu nguyện với Ngài để cho được thấm nhuần trong tình yêu mà Ngài yêu thương tôi rất nhiều. Và Chúa Giêsu, một lần nữa di chuyển vào sâu trong nội tâm tôi, nói với tôi rằng: “Hỡi con, hãy đi vào trong tình yêu Ta, và đừng bao giờ ra khỏi đó, và dừng lại trong tình yêu Ta, để con có thể hiểu rõ ràng Ta yêu thương thụ tạo nhiều bao nhiêu. Mọi sự trong Ta là tình yêu dành cho họ. Trong việc tạo dựng thụ tạo này, Thiên Tính có ý định luôn luôn yêu thương họ; như thế, trong mọi sự, bên trong và bên ngoài họ, Luôn luôn vận hành về phía họ một hành động yêu thương mới liên tục và không ngót. Bởi thế, Ta có thể nói rằng trong mỗi tư tưởng, ánh mắt, lời nói, hơi thở, nhịp tim, và trong mọi thứ còn lại của thụ tạo, vận hành một hành động một tình yêu vĩnh cửu. Nhưng nếu dự định của Thiên Tính là yêu thương thụ tạo luôn luôn và trong mọi sự, đó là vì Ta muốn nhận lại, trong mọi sự, sự đáp trả của tình yêu mới và không ngót của thụ tạo; Thiên Tính muốn cho đi tình yêu để nhận lại tình yêu – Ta muốn yêu để được yêu trở lại. Nhưng sự việc lại không như vậy! Thụ tạo đã không chỉ muốn giữ lại giai điệu của tình yêu và đáp trả lại tiếng vọng của tình yêu cho Tạo Hóa của họ, nhưng họ từ chối tình yêu đó, khước từ nó, và xúc phạm đến nó. Lãng mạ như vậy, Thiên Tính không dừng lại, nhưng tiếp tục ban tình yêu mới không ngót về phía thụ tạo; và như thế thụ tạo đã không đón nhận nó, Thiên Đàng và trái đất vẫn đầy dẫy tình yêu, chờ đợi người ta nhận lấy tình yêu này, như vậy để được nhận lại tình yêu đó. Bằng chứng là, khi Chúa quyết định, khi Chúa tuyên bố, tất cả những biến cố đối nghịch không thay đổi Ngài, nhưng Ngài vẫn giữ sự bất biến trong tính không thay đổi của Ngài. Và đây là lý do, chuyển đến quy phạm khác của tình yêu, Ta, là Lời của Chúa Cha, đến trên trái đất: và nhận lấy nơi Nhân Loại, Ta quy tụ trong Chính Mình tất cả tình yêu tràn đầy Thiên Đàng và trái đất, để nhận lại Thiên Tính với nhiều tình yêu, nhiều như nó đã cho và được cho bởi các thụ tạo; và ta thiết lập tình yêu của Chính Ta cho mỗi tư tưởng,

ánh mắt, lời nói, nhịp tim, chuyển động và bước đi của mọi thụ tạo. Vì thế Thiên Tính của Ta, ngay cả thớ thịt nhỏ bé nhất của Nó, được làm việc bởi bàn tay của tình yêu vĩnh cửu của Cha Trên Trời, để cho Ta năng lực khiến Ta có thể bao gồm tất cả tình yêu mà Thiên Tính muốn cho các thụ tạo, như thế giống như thế là trao cho Nó tình yêu của tất cả, và thiết lập tình yêu của Chính Ta cho mỗi hành động của thụ tạo. Như vậy, mỗi tư tưởng của các con được vây quanh bởi hành động không ngớt của tình yêu; không có điều gì, bên trong và bên ngoài của Ta, mà không được bao phủ bởi hành động yêu thương lập đi lập lại của Ta. Đây là lý do tại sao trong vườn này, Nhân Tính của Ta rên rỉ, thở than, thống khổ, cảm thấy bị nghiền nát dưới sức nặng của rất nhiều tình yêu – vì Ta yêu và Ta không được yêu lại. Nỗi đau vì yêu là cay đắng nhất, tàn bạo nhất; chúng đau mà không thương hại, đau hơn chính cuộc Khổ Nạn của Ta! Ôi! Nếu họ yêu thương Ta, sức nặng của rất nhiều tình yêu sẽ trở nên nhẹ, bởi vì khi yêu mà được yêu lại, nó giữ cho hết khao khát và làm thỏa mãn tình yêu của người được yêu. Nhưng khi không được yêu trở lại, tình yêu trở nên điên cuồng, mê sảng, và cảm nghiệm tình yêu ban phát ra được đáp trả bằng một hành động của cái chết. Vậy thì, hãy nhìn xem bao nhiêu cay đắng và đau thương thêm vào cuộc Khổ Nạn của tình yêu Ta; bởi vì nếu trong cuộc Khổ Nạn của Ta họ cho Ta chỉ một cái chết, trong cuộc Khổ Nạn vì yêu họ bắt Ta chịu đựng nhiều cái chết vì nhiều hành động yêu thương phát ra nơi Ta, mà từ đó Ta đã không được đền đáp. Vì thế, con, hỡi con gái, hãy đến mà đền đáp cho Ta vì nhiều rất tình yêu. Trong Ý Ta con sẽ tìm kiếm tất cả tình yêu này như trong hành động; làm cho chúng trở nên là của con và, cùng với Ta, tự thiết lập tình yêu cho mỗi hành động của thụ tạo, để cho Ta sự đáp trả tình yêu của tất cả.”

Giờ Thứ Sáu

Từ 10 tới 11 giờ tối

Giờ Th ́ng Khổ Thứ Hai trong Vườn Gi ́ tsêmani

Ngày 28 tháng 7 năm 1922

Sự giống nhau giữa linh hồn với Chúa Giêsu, không chỉ trong cái chết của sự đau khổ nhưng cũng trong tình yêu nữa.

Tôi cảm thấy tất cả sự bao la rộng lớn của Ý Cực Thánh Ngài, và Chúa Giêsu dịu ngọt đến nói với tôi: “Hỡi con, hãy nhận định trí thông minh của con với Ta, để con có thể luân chuyển trong tất cả trí thông minh của các thụ tạo, và nhận được tương quan của mỗi suy nghĩ của họ, để thay thế chúng bằng nhiều tư tưởng làm bởi Ý Ta, và như thế Ta sẽ có thể nhận được vinh quang như thế tất cả mọi tư tưởng được làm trong cách thức của Chúa. Hãy nói rộng ý chí của con trong Ta – không có gì thoát được khỏi con mà không bị bắt trong chiếc lưới của Ý Ta và con. Ý Ta ở trong Ta và Ý Ta trong con phải hợp nhất với nhau và có cùng giới hạn vô tận; nhưng ta cần ý chí của con được sắp đặt để giang rộng bên trong Ta, và không có gì được dựng nên bởi Ta thoát khỏi nó, để trong mọi sự Ta có thể nghe được tiếng vang dội của Ý Chúa trong ý chí con người, và phát sinh ra chân dung Ta trong nó. Hãy nhìn xem, hỡi con, Ta chịu đựng gấp đôi cái chết cho mỗi thụ tạo - một nỗi đau của tình yêu và một nỗi đau khác của đau thương. Khi dựng nên họ, Ta dựng nên họ như một bản thể phức tạp, tất cả bởi tình yêu, để không có gì nhưng chỉ có tình yêu phát ra từ nơi họ, nhiều như thế, để tình yêu của Ta và họ sẽ được luân lưu liên tục. Mặc dầu vậy, con người đã không yêu mến Ta, nhưng bất hạnh thay, họ xúc phạm đến Ta, và như thế Ta phải đền đáp lại cho Thiên Chúa Cha vì sự thiếu sót tình yêu này, chấp nhận một cái chết vì yêu thương cho mỗi người, và một cái chết khác bởi đau thương cho sự xúc phạm.”

Nhưng trong lúc nói điều này, tôi thấy Chúa Giêsu dịu ngọt tất cả trong ngọn lửa thiêu đốt Ngài và cho Ngài chết cho mỗi người; hơn thế nữa, tôi có thể thấy mỗi tư tưởng, lời nói, động lực, việc làm, bước đi v.v... giống như nhiều ngọn lửa thiêu đốt Chúa Giêsu và ban sức sống cho Ngài. Đoạn Chúa Giêsu thêm vào: “Con không muốn nên giống Ta sao? Con không muốn chấp nhận cái chết vì yêu, cũng như chấp nhận cái chết vì đau khổ ư?”

Và tôi đáp: ‘Ah, Lạy Chúa Giêsu, con không biết điều gì đã xảy ra cho con. Con vẫn cảm thấy sự mâu thuẫn và ghê tởm lớn lao khi chấp nhận những đau thương đó; làm sao con chấp nhận được tình yêu đó; nó có vẻ khó khăn cho con? Tôi run lên khi chỉ nghĩ tới nó; tính tự nhiên tội nghiệp của con tiêu hủy hơn – nó chưa làm xong. Xin giúp con, xin cho sức mạnh, vì con cảm thấy con không thể đi thêm nữa.’

Và Chúa Giêsu nhân lành vô cùng, nhưng cương quyết, thêm vào: “Con gái tội nghiệp của Ta, hãy can đảm, đừng sợ, và đừng ước muốn rắc rối cho con vì cảm giác mâu thuẫn và ghê tởm. Tốt hơn, để bảo đảm cho con, Ta nói với con rằng điều này cũng giống như Ta. Con phải biết rằng Nhân Tính của Ta cũng vậy, thánh thiện như Nó là, và hết sức khao khát chịu đau khổ, cũng cảm thấy sự mâu thuẫn ghê tởm này. Nhưng nó không phải là của Ta; tất cả những mâu thuẫn ghê tởm mà các thụ tạo cảm nhận khi làm điều lành và khi chấp nhận những đau thương mà họ đáng chịu. Và Ta đã phải chịu đựng những đau thương hành hạ không phải nhỏ, để cho họ khuynh hướng về đường lành, và để làm cho nỗi đau của họ ngọt ngào hơn; đến nỗi trong vườn cây dầu Ta đã kêu lên: ‘Nếu có thể được, xin cất chén đắng này khỏi con!’ Con có nghĩ rằng đó chính Ta không? Ah, không! – con đã lừa dối chính mình. Ta yêu sự đau khổ đến điên rồ; ta yêu cái chết để ban sự sống cho con cái Ta. Ta đã khóc cho toàn thể gia đình nhân loại để vang dội trong Nhân Tính Ta, và Ta, đang khóc cùng với họ để cho họ sức mạnh, lập đi lập lại nhiều đến ba lần: ‘Nếu có thể được xin cất chén đắng

này khỏi con!’ Ta đang nói nhân danh tất cả, như nó là việc của riêng Ta; nhưng Ta cảm thấy bị nghiền nát.

Như thế, sự mâu thuẫn ghê tởm không phải là của con – nó là tiếng vang của Ta, Nếu nó là của con, con đã rút lui rồi. Vì thế, hỡi con, vì Ta muốn sinh ra nơi chính Ta một hình ảnh khác của Ta, Ta muốn con chấp nhận; và chính Ta muốn đánh những con dấu này, cái chết vì yêu trong ý chí của con, gang rộng và thiêu đốt trong Ý Ta.” Và khi nói điều này, Ngài đã đánh dấu tôi với bàn tay thánh thiện của Ngài, và biến mất. Ước gì mọi sự đều làm vinh danh Chúa.

Ngày 4 tháng 1 năm 1924 Tập 16

Lời Chúa Giêsu trong Vườn: “Không phải theo ý con, nhưng Ý Cha được nên trọn.” Qua chúng Ngài cũng cố với Cha Trên Trời giao ước về Vương Quốc Ý Chúa trên trái đất.

Tôi đang nghĩ về lời Chúa Giêsu trong Vườn, khi Ngài nói: “Lạy Cha, nếu có thể được, xin cất chén đắng này khỏi con, *yet, non mea voluntas, sed Tua fiat*” [“nhưng đừng theo ý con mà cho Ý Cha được nên trọn”]. Và Chúa Giêsu dịu ngọt di chuyển vào nội tâm, nói với tôi rằng: “Hỡi con, con có nghĩ rằng vì chén đắng của cuộc Khổ Nạn khiến Ta nói với Cha: ‘Lạy Cha, nếu có thể được xin cất chén đắng này khỏi Con?’ Không đâu; đó là chén của ý chí nhân loại vốn chứa đựng sự cay đắng và đầy thói hư tật xấu, mà Ý muốn của Nhân Tính Ta, kết hợp với Chúa, cảm thấy sự mâu thuẫn ghê tởm đó, kinh hoàng và ghê sợ, khi kêu lên: ‘Lạy Cha nếu có thể được xin cất chén đắng này khỏi Ta.’ Ý muốn xấu xa của con người mà không có Ý Chúa, hầu như ở trong chén này, Nó bao gồm trong mỗi thụ tạo. Trong các thế hệ không có sự dữ, mà không có khởi đầu, hạt giống, nguồn nước. Và khi Ta nhìn thấy Mình bao phủ với sự dữ sản sinh ra bởi ý chí loài người, trước khi được thánh hóa bởi Ý Ta, Ta cảm thấy mình đang chết – và thật vậy Ta sẽ chết nếu Thiên Tính không chống đỡ Ta. Nhưng con có biết tại

sao Ta thêm vào nhiều đến ba lần: '*Non mea voluntas, sed Tua fiat*' ['Nhưng đừng theo ý con mà cho Ý Cha được nên trọn']? Ta cảm thấy trên Chính Mình ý chí của các thụ tạo hiệp nhất lại với nhau, tất cả sự xấu xa của họ, và nhân danh tất cả Ta kêu khóc với Cha: 'Ước gì ý chí con người trên trái đất không còn nữa – nhưng Ý Chúa. Ước gì ý muốn loài người sẽ được xua tan đi, và ước gì Ý Cha được hiển trị.' Như vậy, ngay từ khi đó - Ta đã muốn làm việc này từ khi bắt đầu cuộc khổ nạn của Ta, bởi vì lời mời gọi trên trái đất của tiếng '*Fiat Voluntas Tua*' ['Vâng Ý Cha'] trên trái đất cũng như trên Trời, là điều làm Ta thích thú hơn cả và quan trọng hơn cả - Ta Tự Mình nói nhân danh tất cả: '*Non mea voluntas, sed Tua fiat*' [Xin đừng theo ý Con, mà Ý Cha được nên trọn.] Từ khi đó Ta thiết lập triều đại '*Fiat Voluntas Tua*' ['Thánh Ý Cha'] trên trái đất. Và khi nói điều đó nhiều đến ba lần, lần đầu tiên Ta nài xin Nó, lần thứ hai Ta kéo Nó xuống, và lần thứ ba Ta thiết lập Nó cai quản và thống trị. Và Ta nói, '*Non mea voluntas, sed Tua fiat*' ['Không phải theo Ý Con, mà Ý Cha được nên trọn'], Ta có ý định làm cho các thụ tạo trống rỗng ý chí của họ và đổ đầy họ với Ý Chúa. Trước khi chết, khi còn vài giờ còn lại, Ta muốn thương lượng với Cha Trên Trời dự định chính yếu khiến Ta đến trên trái đất – là Ý Chúa đạt được chỗ vinh dự nhất trong các thụ tạo. Điều này đã là hành động trước tiên của con người – rút khỏi Ý Muốn Tối Thượng – và vì thế đã xúc phạm đến Chúng Ta trước; tất cả những sự dữ khác ở hàng thứ yếu. Bởi thế, trước tiên Ta phải hoàn thành dự tính '*Fiat Voluntas Tua*' ['vâng Ý Cha'] trên trái đất như trên Trời, rồi hình thành ơn Cứu Chuộc với những đau thương của Ta. Thật vậy, Ơn Cứu Độ Tự Nó ở hàng thứ hai; Ý Ta luôn luôn đứng đầu trong mọi sự. Và ngay cả khi nó là kết quả của Ơn Cứu Độ có thể được nhìn thấy được, là hiệu lực của giao ước mà Ta đã làm theo Ý Cha Ta – Vương Quốc Xin Vâng của Ngài đã đến và hiển trị trên trái đất, hiện thực hóa dự định thật của việc tạo thành con người và dự định chính yếu của việc Ta đến trên trái đất - để con người có thể nhận được hoa quả của Ơn Cứu

Chuộc. Nếu không, sự khôn ngoan sẽ thiếu thứ tự. Nếu khởi đầu của sự dữ là ý muốn của họ, thì ý mà Ta sắp đặt và phục hồi, kết hiệp Ý Chúa và ý chí của loài người. Và ngay cả khi hoa quả của Ôn Cứu Chuộc có thể được nhìn thấy trước, điều này chẳng nói lên gì cả. Ý Ta giống như vị Vua, Người là đầu giữa tất cả, đến sau cùng, đang tiến đến, vì vinh dự và nghi thức của Người, bởi dân chúng, các đội quân, các bộ trưởng, các hoàng tử, và toàn thể quần thần trong hoàng gia.

Như vậy, hoa quả của Ôn Cứu Chuộc cần thiết trước tiên, để chiều cao của Đức Vua là Ý Ta có thể được tìm thấy ở trong quần thần hoàng gia, dân chúng, quân đội và các bộ trưởng.

Nhưng con có biết ai là người đầu tiên kêu khóc với Ta: '*Non mea voluntas, sed Tua fiat*'? Đó là con gái nhỏ bé mới sinh ra bởi Ý Ta, người cảm nhận sự mâu thuẫn ghê tởm và kinh sợ bởi ý chí khiến người run rẩy, bám vào Ta và kêu lên với Ta: 'Lạy Cha, nếu có thể được xin cất chén đắng này khỏi con.' Và trong khi than khóc, con nói với Ta: '*Non mea voluntas, sed Tua fiat*'. Ah! Vâng, con đã cùng với Ta trong giao ước đầu tiên với Cha Trên Trời, bởi vì ít nhất cần có một thụ tạo để làm cho giao ước này có hiệu lực. Nếu không, với ai Ta trao ban? Với ai Ta ủy thác? Và để làm cho sự trông nom giao ước này an toàn hơn, Ta cho con tất cả hoa quả của cuộc Khổ Nạn của Ta như quà, sắp hàng chúng xung quanh con như một đội quân dữ dội trong khi hình thành đoàn tùy tùng hoàng gia của Ý Ta, tiến hành một cuộc chiến ác liệt chống lại ý chí của con. Vì thế, can đảm là trạng thái của con ở trong đó. Gạt bỏ đi ý tưởng Ta có thể rời xa con; nó sẽ bất lợi cho Ý Ta, vì Ta giữ giao ước của Ý Ta ký thác nơi con. Vậy, hãy ở lại trong bình an; đó là Ý Ta thử thách con, ước muốn không chỉ thanh tẩy con, nhưng phá hủy ngay cả bóng đổ của ý chí con. Vậy, trong sự bình an hoàn toàn, hãy tiếp tục đấu tranh cho Ý Muốn của Ta, và đừng lo lắng việc gì khác. Chúa Giêsu của con sẽ làm để mọi sự có thể xảy ra bên trong và bên ngoài ý chí con để làm cho Ý Ta nổi bật thêm và Ý Ta trong ý chí con người của con. Chính Ta sẽ gìn giữ sự

tiến triển trong nội tâm con, để Ta có thể điều khiển mọi sự trong con theo Ý Ta. Ta Tự chiếm hữu Mình với hư không nhưng để một mình Ý Cha Ta chiếm hữu; Và vì mọi sự trong Ý Cha Ta, Ta tự chiếm hữu tất cả. Và nếu Ta đã dạy một ai cầu nguyện, nó không khác hơn là – Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên Trời; đó là lời nguyện bao gồm mọi sự. Vậy, Ta đã không chuyển động nếu không ở xung quanh Ý Muốn Tối Thượng; lời nói, đau thương, công việc, nhịp tim của Ta, đầy Ý Chúa. Như vậy Ta muốn con làm gì: con phải đi xung quanh Ý Chúa nhiều đến nỗi con để cho mình bị thiêu đốt bởi hơi thở đời đời của ngọn lửa Ý Ta, theo cách thức mất đi kiến thức khác, và không biết gì khác ngoài Ý Ta, chỉ mình Ý Ta luôn luôn.”

Giờ Thứ Bảy

Từ 11 giờ tối tới nửa đêm

Giờ Thứ Bảy Khổ Thứ Ba trong vườn Giếtsemani

Ngày 19 tháng 11 năm 1921 Tập 13

Hai người hỗ trợ cho Chúa Giêsu trong vườn Gietsemani. Để biết sự thật, cần phải có ý chí và ước muốn biết chúng. Sự thật đơn giản.

Tôi được bầu bạn với Chúa Giêsu người đang thống khổ trong vườn Gietsemani, và nhiều như có thể được, tôi tỏ lòng trắc ẩn với Ngài, xiết Ngài chặt và ngực, tôi cố gắng lau mồ hôi ghê gớm của Ngài. Và Chúa Giêsu đau buồn, với giọng nói yếu ớt và tắc nghẽn nói với tôi: “Hỡi con, sự thống khổ của Ta trong vườn khó khăn và đau đớn, có thể là còn hơn nỗi đau trên Thánh Giá. Bằng chứng là, nếu đó là sự ứng nghiệm và khai hoàn trên tất cả, thì ở đây trong vườn là sự khởi đầu, và những đau thương được cảm nghiệm lúc ban đầu nhiều hơn lúc kết thúc. Nhưng trong cuộc thống khổ này thì nỗi đau lớn nhất là khi tất cả tội lỗi đến trước Ta, từng tội một. Nhân tính của Ta hiểu được tất cả sự to lớn,

và mỗi tội ác mang một dấu ấn, ‘cái Chết của Chúa,’ vũ trang một thanh gươm để giết Ta! Trước Thiên Tính, tội lỗi hiện ra đối với Ta rất kinh khiếp và kinh hoàng hơn chính cái chết. Chỉ cần lãnh hội được tội lỗi nghĩa là gì – và Ta đã chết thật sự. Ta kêu khóc với Cha, nhưng Ngài đã không mủi lòng. Không một người nào ở đó để giúp Ta, như thế để cho Ta đừng chết. Ta kêu xin tất cả mọi thụ tạo hãy thương xót Ta – nhưng vô ích. Như vậy Nhân Tính của Ta đã mỗi mòn chờ đợi và Ta gần như nhận được một cú đánh chết người. Nhưng các con có biết người đầu tiên muốn tránh cho Ta khỏi bị xử tử và chống đỡ cho Nhân Tính của Ta là ai không? Người đầu tiên là người Mẹ không thể tách rời của Ta, Mẹ bay đến bên cạnh và chống đỡ Ta; và Ta dựa cánh tay phải của Ta trên Mẹ. Hầu như chết, Ta nhìn Mẹ, và Ta tìm thấy trong Mẹ sự bao la của Ý Ta còn nguyên vẹn, không bao giờ đổ vỡ giữa Ý Ta và Ý Mẹ. Ý Ta là Sự Sống, và Ý Cha thì không lay chuyển được và cái chết đang đến với Ta bởi các thụ tạo, một Thụ Tạo khác, người bao gồm Sự Sống của Ý Ta, cho Ta Sự Sống. Và đây là Mẹ Ta, người mà trong niềm báo về Ý Ta, thụ thai và sinh ra Ta, giờ đây cho Ta Sự Sống lần thứ hai để cho Ta hoàn tất công trình Cứu Chuộc. Đoạn Ta nhìn về bên trái, và tìm thấy Con Gái Nhỏ của Ý Ta. Ta thấy con như người đầu tiên, theo sau là những người con gái khác của Ý Ta. Từ đó Ta muốn Mẹ Ta ở đó như sự liên đới đầu tiên với Lòng Thương Xót, qua đó chúng ta mở ra những cánh cửa cho tất cả mọi loài thụ tạo, Ta muốn dựa tay phải vào Mẹ. Và Ta muốn con như sự liên đới đầu tiên với Công Lý, để tránh cho Nó khỏi trút sức nặng của Nó trên tất cả mọi thụ tạo như họ đáng chịu; Vì thế Ta muốn dựa cánh tay trái của Ta lên con, để con có thể cùng với Ta chống đỡ Nó. Với hai người chống đỡ này Ta cảm thấy sự sống trở lại với Ta, và như thế không đau đớn gì cả, với bước chân vững chắc, Ta đi đến gặp những kẻ thù của Ta. Trong tất cả mọi nỗi đau mà Ta chịu đựng trong cuộc khổ nạn, nhiều nỗi đau có khả năng cho Ta cái chết, hai người nâng đỡ này không bao giờ rời xa Ta. Và khi họ thấy Ta gần chết, với Ý riêng Ta mà

họ gìm lại, họ đã cứu sống Ta , và như thế họ đã cho Ta nhiều niềm vui sống. Ôi, Ý Ta thật phi thường! Nào ai có thể đếm và tính được giá trị của chúng? Vì thế mà Ta yêu mến những ai sống Thánh ý Ta rất nhiều: Ta nhận ra chân dung của Ta trong họ, những đặc tính cao quý; Ta cảm thấy hơi thở của chính Ta, giọng nói của Ta; và nếu Ta đã không yêu thương họ Ta sẽ lừa dối chính Mình. Ta sẽ giống như một người cha không có con, không có đoàn tùy tùng quý phái trong cung điện, và không được con cái trao cho vương miện. Và nếu như Ta không có con, cung điện và vương miện, làm sao Ta tự gọi mình là Vua? Vương quốc của Ta hình thành bởi những người sống theo Ý Ta, và từ Vương Quốc Đó, Ta chọn người Mẹ, Nữ Hoàng, con cái, các Bộ Trưởng, quân đội, thần dân. Ta là tất cả cho họ, và họ là tất cả cho Ta.”

Sau đó tôi nghĩ đến những gì Chúa Giêsu đã nói với tôi, và tôi tự nói: ‘Làm sao thực hành được điều này?’ Và Chúa Giêsu trở lại thêm vào: “Hỡi con gái, để biết được sự thật, điều cần thiết là có ý chí, ước muốn, được biết chúng. Tưởng tượng ra một căn phòng trong đó những cánh cửa chớp (*shutters*) đã đóng: bất kể bao nhiêu ánh sáng mặt trời bên ngoài, căn phòng vẫn luôn luôn tối.

Bây giờ, mở những cánh cửa chớp ra nghĩa là muốn ánh sáng. Nhưng điều này vẫn chưa đủ nếu một người không lợi dụng ánh sáng để sắp đặt lại căn phòng, quét bụi, và đặt mình vào công việc, để không giết đi ánh sáng được ban cho, và trở nên bất hạnh. Cùng cách thức đó, có ý chí để biết được sự thật vẫn chưa đủ nếu, dưới ánh sáng của sự thật soi sáng cho anh Ta, mà anh ta không cố gắng phủi cho mình lớp bụi của những yếu đuối, sắp đặt lại mình cho tương ứng với ánh sáng sự thật mà anh Ta biết, và đặt mình vào công việc cùng với ánh sáng sự thật, làm cho nó trở nên vật chống đỡ cho chính mình, theo cách thức của ánh sáng sự thật mà anh ta đã thấm nhuần có thể chiếu sáng từ miệng, từ đôi bàn tay, từ những gì anh ta cứu mang. Điều đó giống như là anh ta giết đi sự thật; và bằng cách không đặt nó vào việc thực hành, nó sẽ giống như vẫn hoàn toàn

hỗn loạn trước ánh sáng. Căn phòng tối nghiệp đầy ánh sáng, nhưng tất cả đều lộn xộn, đảo ngược, trong sự rối loạn hoàn toàn, với một người không lo đến việc sắp đặt lại nó – điều đó không đáng thương hại sao? Người biết được những sự thật như vậy, và không đem nó vào thực hành. Mặc dầu vậy, hãy biết rằng sự đơn sơ đi vào trong tất cả sự thật như sự thức ăn nuôi dưỡng đầu tiên. Nếu sự thật không đơn sơ, nó không phải là ánh sáng, và nó không thể thấm nhuần vào trong tâm trí con người để soi sáng họ; và nơi nào không có ánh sáng, thì không thể phân biệt được những vật thể. Sự đơn sơ không chỉ là ánh sáng, nhưng nó giống như không khí người ta thở, mặc dù không nhìn thấy được, nhưng nó cho mọi người thở; và nếu như nó không cho không khí, trái đất và mọi người vẫn không chuyển động được. Vì thế, nếu những nhân đức, sự thật, không mang dấu ấn đơn sơ, chúng sẽ không có ánh sáng và không khí.”

Ngày 8 tháng 4 năm 1922 Tập 14

Ba Ngôi Rất Thánh có cùng ý kiến trong việc sáng tạo loài người. Nỗi đau buồn của Chúa Giêsu trong việc nhìn thấy ý chí, sự thông minh và ký ức của con người bị biến dạng.

Thấy mình ở trong tình trạng quen thuộc, tôi đang suy nghĩ về nỗi đau buồn mà Chúa Giêsu dịu ngọt chịu đựng trong Vườn Gietsemani, khi tất cả tội lỗi của chúng ta biểu hiện trước việc Thánh Hoá của Ngài. Và Chúa Giêsu, chịu ảnh hưởng hoàn toàn nghiêm trọng, nói với tôi trong nội tâm: “Hỡi con, nỗi đau của Ta lớn lao và không hiểu thấu được để tạo nên tâm trí, đặc biệt là khi Ta thấy trí thông minh của loài người biến dạng – hình ảnh tuyệt đẹp của Ta, mà Ta sao chép lại trong nó, không còn đẹp, nhưng xấu xa và kinh khiếp.

Ta phú cho con người nhiều tài năng với ý chí, trí tuệ và ký ức. Trong ánh sáng đầu tiên Cha Trên Trời đáng qua tác động đầu tiên truyền đạt sức mạnh của Ngài, sự thánh hóa của Ngài, chiều cao của Ngài, qua đó Ngài nâng ý chí của

con người lên, đầu tư nó với sự thánh hóa, sức mạnh và sự cao quý của chính Ngài, để tất cả những luồng giữa Ngài và ý chí loài người bỏ ngõ, để nó có thể phong phú thêm và thêm nữa với kho tàng của Thiên Tính Ta. Giữa ý chí con người và Thiên Tính không có vấn đề ‘của anh’ hay ‘của tôi,’ nhưng mọi thứ là của chung, với sự hòa điệu lẫn nhau. Con người là hình ảnh của Chúng Ta - những thứ của riêng Chúng Ta, họ che phủ Chúng Ta. Sự Sống của Chúng Ta ở trong họ; vì thế, tác động đầu tiên Ngài sáng lập là ý chí tự do và tính độc lập, như Ý Muốn của Cha Trên Trời, như tác động đầu tiên. Nhưng ý chí tự do đã tự biến dạng biết chừng nào! Sự tự do như nó là, trở nên nô lệ cho những đam mê hèn hạ nhất. Ah, chính ý chí là sự bắt đầu của tất cả những sự dữ của con người! Nó không còn nhận thức được nữa. Nó đã suy sụp từ sự cao quý biết bao nhiêu – nó thật ghê tởm khi nhìn đến.

Bây giờ, như tác động thứ hai, Ta, Con Thiên Chúa, đồng ý với việc ban phú cho loài người nhiều tài năng với trí tuệ, truyền đạt cho họ sự khôn ngoan và kiến thức về mọi sự, để khi biết chúng, họ có thể thưởng thức chúng và hài lòng với những gì tốt đẹp. Nhưng, hỡi ơi, chuyện nhảm nhí về những thói hư tật xấu là trí thông minh của thụ tạo này! Họ đã dùng kiến thức để từ chối Đấng Dựng nên họ.

Rồi thì, tác động thứ ba, Chúa Thánh Thần đồng ý với việc phú ban cho loài người nhiều tài năng với ký ức, để khi nhớ đến nhiều điều ích lợi, họ có thể tiếp tục luồng tình yêu, trong mối quan hệ liên tục. Tình yêu đã đội vương miện cho họ, ấp ủ họ và tỏa lan khắp đời sống họ. Nhưng đau buồn làm sao khi Tình Yêu Vĩnh Cửu còn lại! Ký ức này nhớ những thú vui, sự giàu có, và nhớ ngay cả tội lỗi, trong khi Ba Ngôi Bất Khả Xâm Phạm bị đuổi đi xa khỏi những món quà mà Ngài đã ban cho thụ tạo.

Nỗi đau buồn của Ta không thể diễn tả được khi nhìn thấy sự biến dạng của ba năng lực của con người. Chúng Ta đã hình thánh cung điện vương giả trong

họ, và họ đã xua đuổi Chúng Ta ra ngoài.”

Giờ Thứ Tám

Từ nửa đêm tới 1 giờ sáng

Chúa Giêsu bị b' t

Ngày 16 tháng 11 năm 1921 Tập 13

Tội lỗi là xiềng xích ràng buộc con người, và Chúa Giêsu muốn chịu ràng buộc để phá vỡ xiềng xích của họ.

Sáng nay Chúa Giêsu luôn đáng yêu cho tôi thấy Ngài với tất cả sự trói buộc; trói buộc nơi đôi tay, đôi chân, thắt lưng; và hai vòng xích sắt đi xuống từ cổ Ngài. Ngài bị buộc chặt đến nỗi Thiên Tính bị tước đoạt cả cử động. Thật là một vị trí khắc khe, như thể làm cho đá cũng phải khóc! Và Đấng Cực Tốt Lành nói với tôi: “Hỡi con, trong quá trình Khổ Nạn tất cả những nỗi đau hoàn tất lẫn nhau, nhưng chúng xen kẽ với nhau – cái này nhường chỗ cho các khác. Hầu như lính canh, chúng chông chất việc cảnh giác để làm những gì tồi tệ nhất cho Ta, và để khoe khoang rằng mình đã làm tốt hơn kẻ khác. Nhưng những sợi dây thừng không bao giờ được lấy đi khỏi Ta - từ lúc Ta bị bắt cho đến khi lên Calvary Ta vẫn luôn luôn bị trói; hơn thế nữa, chúng cứ buộc thêm và thêm dây thừng và dây xích nữa vì sợ rằng Ta sẽ trốn thoát, và để làm thêm sự chế giễu cho Ta. Nhưng nhiều biết bao nhiêu nỗi đau, bối rối, nhục nhã và vấp ngã mà những dây xích này gây ra cho Ta!

Mặc dầu vậy, hãy biết rằng những dây xích này là một mầu nhiệm lớn lao và cứu chuộc vĩ đại. Khi một người rơi vào tội lỗi, anh ta vẫn bị trói bởi xiềng xích tội lỗi của riêng họ; nếu tội trọng, đó là xích sắt; nếu tội nhẹ, chúng là dây thừng. Như thế, khi cố gắng bước đi trên đường lành, anh ta cảm thấy sự cản trở của dây xích, và bước đi của anh ta vẫn bị trở ngại. Sự trở ngại mà anh ta cảm thấy

làm cho anh ta kiệt sức, suy nhược, và hướng anh ta đến lần sa ngã mới. Nếu làm việc, anh sẽ cảm thấy sự cản trở trên đôi tay và hầu như vẫn thấy như anh ta không có đôi bàn tay để làm việc lành. Khi thấy anh ta bị trói buộc như vậy, những đam mê ăn mừng và nói: ‘Chúng ta đã chiến thắng;’ và từ một ông vua, chúng làm cho anh ta trở nên nô lệ của những đam mê đầy thú tính và tàn bạo. Thật ghê tởm khi một người trong tình trạng tội lỗi! Và Ta, để bẻ gãy xiềng xích cho họ, muốn bị trói buộc và không bao giờ mà không có xiềng xích, như vậy để giữ cho những sợi dây xích của Ta luôn luôn sẵn sàng để phá vỡ cho họ. Và khi những cú đánh và xô đẩy làm Ta ngã xuống, Ta sẽ với tay ra về phía anh ta để hiệp nhất với anh Ta và làm cho anh ta tự do một lần nữa.”

Và Ngài đã nói như thế này, “Ta thấy hầu như tất cả mọi người đều bị xiềng xích, với cách thức khơi lên lòng thương hại.” Và tôi cầu xin Chúa Giêsu đụng chạm đến dây xích của họ bằng dây xích của Chúa, nhờ thế, sự đụng chạm của dây xích của Ngài, tất cả những thụ tạo sẽ được phá vỡ xiềng xích của họ.

Ngày 18 Tháng 3 năm 1922 Tập 14

Tội lỗi ràng buộc con người và ngăn trở họ làm điều tốt. Phần còn lại mà Chúa và các thụ tạo cho nhau.

Tôi đang đồng hành với Chúa Giêsu ngọt ngào trong những nỗi đau của cuộc Khổ Nạn Ngài; và Ngài tỏ mình ra, nói với tôi: “Hỡi con, tội lỗi xiềng xích linh hồn và cản trở họ làm điều lành. Tâm trí họ cảm thấy xiềng xích của tội lỗi và bị trở ngại trong việc hiểu được đâu là điều lành. Họ sẽ cảm thấy xiềng xích quấn lấy họ, và họ cảm thấy tê liệt; và thay vì muốn điều lành, họ lại muốn điều dữ. Ước muốn của họ, bị xiềng, cảm thấy đôi cánh bay tới Chúa bị cắt xén. Ôi, Ta cảm thấy trắc ẩn trước tầm nhìn của người bị xiềng bởi tội lỗi của chính họ làm sao! Đây là lý do mà nỗi đau đầu tiên Ta muốn chịu đựng trong cuộc Khổ Nạn là xiềng xích. Ta muốn chịu trói để giải thoát người ta khỏi xiềng xích của

họ. Xiềng xích mà Ta chịu đựng, bao lâu họ chịu đựng chạm đến, sẽ trở nên xiềng xích yêu thương, khi họ chịu đựng chạm, nó sẽ thiêu hủy và làm gãy xiềng xích họ, và buộc họ với xiềng xích yêu thương của Ta.

Tình yêu của Ta có hiệu quả - nó không thể nào mà không có tác dụng. Vì thế, Ta chuẩn bị cho tất cả và cho mỗi người những gì cần thiết để phục hồi họ, chữa lành họ, và tô điểm cho họ một lần nữa. Ta đã làm mọi sự để, nếu linh hồn đó nhất định, họ có thể tìm thấy mọi sự sẵn sàng để họ tùy ý sử dụng. Như vậy, Ta giữ xiềng xích của Ta sẵn sàng để thiêu rụi xiềng xích của họ; những lát Thịt bị cắt mỏng của Ta để bao bọc những vết thương của họ và trang điểm họ với vẻ đẹp; Máu Ta để cho họ sự sống một lần nữa – Ta có mọi sự sẵn sàng. Ta dự trữ tất cả những gì cần thiết cho mỗi người. Ta cảm thấy bồn chồn, một sự cố gắng không cưỡng lại được, khiến Ta không bình an nếu như Ta không cho đi. Và các con biết Ta làm gì không? Khi thấy không có ai nhận lấy, Ta tập trung những xiềng xích của Ta, những lát Thịt của Ta, Máu Ta nơi một người muốn nó và yêu Ta, và Ta rải khắp họ với vẻ đẹp, trang sức khắp người họ bằng xiềng xích yêu thương của Ta. Để gia tăng gấp trăm lần đời sống ơn sủng cho họ, để tình yêu Ta đổ ra và được êm dịu.” Khi Ngài nói điều này, tôi thấy những xiềng xích của Ngài, những lát Thịt, Máu, vận hành trên tôi; và Ngài thích thú khi đắp lên tôi và trang sức khắp người tôi. Chúa Giêsu thật tốt lành! Ước gì Ngài luôn luôn được chúc tụng! Đoạn, sau đó, Ngài trở lại và thêm vào: “Hỡi con, Ta cảm thấy cần thụ tạo nghĩ ngơi trong Ta, và Ta trong họ. Nhưng các con có biết khi nào thụ tạo nghĩ ngơi trong Ta, và Ta trong họ không? Khi họ dùng trí thông minh để suy nghĩ về Ta và hiểu Ta, là khi họ nghĩ ngơi trong sự thông minh của Đấng dựng nên họ, và khi đó Đấng dựng nên họ tìm được sự nghĩ ngơi trong tâm trí của tạo vật. Khi đó người ta sẽ hiệp nhất với Ý Chúa, cả hai sẽ ấp ủ và nghĩ ngơi với nhau. Nếu con người nâng lên cao trên mọi thụ tạo và yêu mến chỉ một mình Chúa – thì sự nghĩ ngơi mà Chúa và thụ tạo tìm thấy lẫn nhau đẹp biết chừng

nào! Ai cho sự nghỉ ngơi, sẽ tìm thấy nó. Ta trở nên chiếc giường cho họ và giữ họ trong giấc ngủ ngọt ngào, xiết chặt họ trong vòng tay Ta. Vì thế, hãy đến và nghỉ ngơi trong cung lòng Ta.”

Giờ Thứ Chín

Từ 1 tới 2 giờ sáng

Bị ném từ một bờ rìa, Chúa Giêsu ngã xuống suối Cedron

Ngày 22 tháng 1 năm 1913 Tập 11

Cuộc Khổ nạn chấp ba của Chúa Giêsu: của tình yêu, của tội lỗi, và từ người Do Thái. Chúa Giêsu bị ném xuống suối Cedron

Tôi đang suy nghĩ về cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu luôn đáng yêu, đặc biệt là khi Ngài chịu đau khổ trong Vườn. Tôi thấy mình thấm nhuần trong Chúa Giêsu, và Ngài nói với tôi: “Hỡi con gái, Cuộc khổ nạn đầu tiên của Ta là vì yêu, bởi vì bước đầu tiên con người phạm tội, trao mình cho ma quỷ, là thiếu tình yêu; như thế, khi thiếu vắng tình yêu, anh ta rơi vào tội lỗi. Để việc thiếu tình yêu của các thụ tạo được đền bù qua Ta, tình yêu làm cho Ta đau khổ hơn ai hết; Nó gần như nghiền nát Ta, hơn nữa khi Ta ở dưới sức ép. Nó cho Ta nhiều cái chết cho nhiều thụ tạo đang nhận sự sống.

Bước thứ hai xảy ra trong tội lỗi là việc đối gạt vinh quang Chúa. Như vậy, để được đền bù cho vinh quang bị lấy đi bởi các thụ tạo. Cha Ta khiến Ta chịu đựng cuộc Khổ Nạn vì tội lỗi, như thế mỗi loại tội cho Ta một cuộc Khổ Hình riêng biệt. Mặc dù có một cuộc Khổ Nạn, Ta chịu đựng tội lỗi như nhiều cuộc Khổ Nạn, như những tội lỗi phạm cho đến thời tận cùng thế giới. Như thế, để vinh quang của Chúa Cha được phục hồi.

Ảnh hưởng thứ ba sinh ra bởi tội lỗi là sự yếu đuối trong con người. Như thế, Ta muốn chịu đựng cuộc Khổ nạn từ tay người Do Thái - cuộc Khổ Nạn thứ ba -

để phục hồi trong con người sức mạnh bị đánh mất. Như vậy, trong cuộc Khổ Nạn vì yêu thương, tình yêu được phục hồi và đặt ở mức độ đúng đắn; với cuộc Khổ Nạn vì tội lỗi, vinh quang của Cha được phục hồi và đặt ở mức độ của nó; với cuộc Khổ Nạn vì người Do Thái, sức mạnh của các thụ tạo được đặt ở mức độ của nó và được phục hồi. Ta chịu đựng tất cả những điều này trong Vườn, và rất nhiều nỗi đau, rất nhiều cái chết - Sự xấu xa độc ác co giết gây ra cho Ta, khiến Ta có thể chết đi được nếu Ý Cha về cái chết của Ta đến lúc đó.”

Đoạn tôi bắt đầu nghĩ tới khi Chúa Giêsu đáng yêu bị ném xuống suối Cedron bởi những người thù ghét. Đức Giêsu tự làm cho Mình được nhìn thấy trong tình trạng khơi dậy lòng thương hại, tất cả đều ướt sũng bởi nước bắn. Ngài nói với tôi: “Hỡi con, khi dựng nên linh hồn Ta bao phủ nó với một chiếc áo choàng sáng láng và vẻ đẹp. Tội lỗi lấy đi ánh sáng và vẻ đẹp đó, mà thay thế bằng chiếc áo choàng tối tăm và xấu xí, làm cho linh hồn đáng ghét và buồn nôn. Và Ta, để lấy đi chiếc áo choàng này, rất bất thiếu, mà tội lỗi mặc cho linh hồn, đã để người Do Thái ném vào dòng suối, nơi Ta vẫn như thể bị bao bọc, từ trong ra ngoài, vì thứ nước thổi rửa vào ngay cả trong lỗ tai, lỗ mũi và vào miệng; nhiều như thế, nên người Do Thái không thích đụng đến Ta. Ah, Ta đã trả giá cho tình yêu thương nhân loại nhiều biết chừng nào - đến điểm làm cho mình buồn nôn ngay cả với chính Mình!”

Giờ Thứ Mười

Từ 2 tới 3 giờ sáng

Chúa Giêsu trình diện Annas

Ngày 31 tháng 5 năm 1899 Tập 2

Sự đối nghịch có tác dụng khiến cho sự thật có thể được chiếu sáng hơn khi thời gian đến.

Sáng nay, khi tôi ở trong tình trạng quen thuộc, Chúa Giêsu đáng tôn sùng đến, và chính lúc đó tôi thấy cha giải tội. Chúa Giêsu hiện ra với một chút bất mãn với ngài, vì dường như cha giải tội muốn mọi người công nhận rằng tình huống của tôi là công việc từ Chúa, và hầu như muốn thuyết phục những linh mục khác bằng cách tỏ cho họ thấy một số nội tâm của tôi.

Chúa Giêsu quay sang cha giải tội và nói với ngài: “Điều này không thể được. Ngay cả Ta cũng đã nhận sự chống đối, từ chính giữa những người biệt phái, cũng như các thầy cả và những người có thẩm quyền khác. Họ tìm khuyết điểm nơi công việc thánh thiện của Ta, đến điểm nói rằng Ta bị ma quỷ chiếm hữu. Nhưng Ta để cho những chống đối này xảy ra, ngay cả từ những người sùng đạo, để sự thật được chiếu sáng hơn trong thời gian của nó. Nếu con muốn cố vấn cho hai ba linh mục giữa những người tốt lành và thánh thiện nhất, và cũng có học thức, để nhận được sự soi sáng và cũng để làm những gì Ta nói về những gì cần được làm, đó là lời khuyên đến từ sự tốt lành và cầu nguyện - điều này, Ta cho phép. Nhưng với số còn lại – không, không. Nó như thể là việc muốn phạm những công trình của Ta, làm cho chúng nên trò cười - điều đó làm mất lòng Ta rất nhiều.”

Đoạn Ngài nói với tôi: “Tất cả những gì Ta muốn nơi con là một sự chính trực và hành động (*operating*) đơn sơ. Đừng phiền hà vì sự chống đối hay ủng hộ của những thụ tạo; để họ suy nghĩ như họ muốn, đừng bối rối chút nào cả, vì ước muốn mọi sự đều là ơn huệ là ước muốn lệch lạc với việc noi gương đời sống của chính Ta.”

Giờ Thứ Mười Một

Từ 3 tới 4 giờ sáng

Chúa Giêsu ở trong nhà Caiphas

Ngày 22 tháng 12 năm 1910 Tập 10

Để có thể thi hành những việc lớn lao cho Chúa, cần phải tiêu diệt tính tự ái, sự kính trọng của người ta và tính tự nhiên của mình.

Tiếp tục trong trạng thái thường lệ, tôi thấy một số linh mục khác nhau trước tâm trí tôi; và Đức Giêsu nói:

“Để có thể thi hành những việc lớn lao cho Chúa, cần phải tiêu diệt đi tính tự ái, sự kính trọng của người ta và tính tự nhiên của mình, như vậy, như thế để sống một lần nữa với Đời Sống Thiêng Liêng, chỉ chú trọng đến việc kính mến Chúa và quan tâm đến vinh dự và vinh quang của Ngài. Cần phải bị nghiền nát, đập vỡ hoàn toàn những gì là con người để có thể sống với Chúa. Và giờ đây, không phải các con, nhưng chính Chúa sẽ nói và hành động trong các con, và những linh hồn và công việc được ủy thác cho các con sẽ sinh ra những kết quả tuyệt đẹp, và các con sẽ nhận được những hoa quả mà Ta và các con khao khát – như việc hiệp nhất các linh mục mà Ta đã nói với các con trước đây. Một trong những vị này có thể được đề bạt và thi hành công việc này, nhưng với một chút tự ái, tính sợ sệt vô ích, của lòng kính trọng của người ta làm cho ông ta bất lực; và khi ơn sáng tìm thấy các linh hồn bị vây quanh bởi tính hèn hạ này, nó sẽ bay đi và không ngừng lại, và vị linh mục đó vẫn là một người và thực thi như một con người, và công việc của ông ta ảnh hưởng lên trên những gì mà người ta có thể làm – không phải là ảnh hưởng mà một vị linh mục sống động với thần khí của Chúa Giêsu Kitô có thể làm được.”

Ngày 28 tháng 1 năm 1911 Tập 10

Giáo hội đang trong cơn thống khổ, nhưng sẽ không chết.

...Tôi thấy một số các linh mục, và Chúa Giêsu tiếp tục: “Hỡi con, trong thời gian này Giáo Hội đang thống khổ, nhưng sẽ không chết – trái lại, nó sẽ sống lại

đẹp đẽ hơn. Những linh mục tốt phần đấu cho một đời sống bị tước đoạt nhiều hơn, hy sinh nhiều hơn và trong sạch hơn; những linh mục xấu phần đấu cho một đời sống thú vị hơn, thoải mái hơn và nhiều cảm xúc hơn - mọi sự thế gian. Ta nói - nhưng không phải với họ; Ta nói với vài vị tốt, chỉ có một vị trong mỗi thành phố. Ta nói với những vị này, và Ta ra lệnh, Ta nài xin, Ta năn nỉ các ngài làm cho những nhà này hiệp nhất với nhau, cứu vớt cho Ta các linh mục sẽ đến trú ngụ ở đây, bằng cách làm cho các ngài hoàn toàn tự do khỏi mỗi ràng buộc của gia đình. Và qua vài vị tốt lành này Giáo Hội sẽ phục hồi khỏi cơn thống khổ. Đây là những người ủng hộ Ta, cột trụ của Ta, là sự sống của Giáo Hội kéo dài.

Ta không nói với những vị khác – đó là, những người không cảm thấy tự do khỏi mỗi ràng buộc gia đình; Bởi vì nếu Ta nói, Ta thật sự không được lắng nghe – hơn thế nữa, chỉ với ý tưởng phá vỡ mọi mối tương quan, các ngài trở nên phản nộ. Ah! Không may là họ lại làm quen với việc uống chén thú vị và những gì giống như vậy, mà trong khi những gì ngọt ngào về xác thịt, thì lại là thuốc độc cho linh hồn. Những vị này sẽ kết thúc bằng việc uống cốc rãnh của thế giới. Ta muốn cứu họ bằng mọi giá, nhưng Ta không được lắng nghe; vì thế Ta nói, nhưng với họ thì cũng giống như là không nói.”

Ngày 4 tháng 9 năm 1918 Tập 12

Lời than van của Chúa Giêsu vì các linh mục.

Khi tôi đang ở trong trạng thái quen thuộc, Chúa Giêsu luôn đáng yêu đến một chút và nói với tôi: “Hỡi con, những thụ tạo muốn thách thức Công Lý của Ta. Họ không muốn phục tùng, và vì thế Công Lý Ta làm theo ý Nó chống lại họ. Và đây là các thụ tạo thuộc mọi tầng lớp, không loại trừ cả những người tự xưng mình là người phụng sự Ta – và có thể đó là những người này hơn là ai khác. Họ nhiễm độc – và đầu độc những ai đến gần họ! Thay vì đặt Ta trong linh

hồn họ, họ lại muốn đặt chính họ. Họ muốn được vây quanh, được biết đến – và Ta vẫn ở bên ngoài. Sự tiếp xúc độc địa của họ, thay vì làm cho các linh hồn suy niệm, lại làm cho họ chia trí khỏi Ta; thay vì làm cho các linh hồn thay đổi họ làm cho họ càng tự do hơn, sai lầm hơn - đến nỗi nếu người ta không tiếp xúc với những linh hồn này thì họ tốt lành hơn và suy niệm tốt hơn. Như thế, Ta không thể tin ai được. Ta bị buộc phải để cho những người này đi xa khỏi giáo hội, khỏi các Bí Tích, để tránh cho họ khỏi tiếp xúc và đầu độc họ thêm nữa, làm cho họ xấu xa hơn. Nỗi đau buồn của Ta lớn lao. Vết thương nơi tim Ta sâu thẳm. Vì thế, hãy cầu nguyện, và hiệp nhất với vài vị tốt lành những người vẫn còn ở xung quanh, cảm thông với nỗi đau cay đắng của Ta.”

Ngày 7 tháng 4 năm 1919 Tập 12

Vài vị lãnh đạo tốt lành đủ để cải thiện thế giới.

...Sau đó, Ngài đem tôi vào giữa các thụ tạo. Nhưng ai có thể nói họ đang làm gì? Tôi chỉ nói rằng Chúa Giêsu, với giọng nói đau buồn, thêm vào: “Thế giới lộn xộn làm sao! Nhưng sự lộn xộn này là do các nhà lãnh đạo, cả đời lẫn đạo. Sở thích cá nhân và đời sống hư hỏng của họ không đủ sức để sửa chữa những đối tượng của họ; như thế họ nhắm mắt lại trước sự xấu xa của những thành viên, vì họ đã tỏ ra sự xấu xa của chính họ; và nếu họ đã làm như vậy, tất là đều với cách thức hời hợt, bởi vì, nếu không có đời sống tốt lành bên trong, thì làm sao họ có thể truyền cho người khác? Đã bao nhiêu lần những nhà lãnh đạo hư hỏng này đặt sự dữ trước sự lành, rộng rãi đến nỗi vài người tốt bị lung lay bởi hành vi của các nhà lãnh đạo. Vì thế, Ta sẽ đánh những nhà lãnh đạo theo cách đặc biệt.”

Và tôi nói: ‘Lạy Chúa Giêsu, xin tha cho những vị lãnh đạo trong Giáo Hội - Họ đã ít ỏi rồi. Nếu Chúa đánh họ, sự lãnh đạo sẽ thiếu thốn.’ Và Chúa Giêsu nói: “Con không nhớ rằng Ta sáng lập Giáo Hội với mười hai tông đồ sao?

Cùng cách thức đó, vài người còn lại, sẽ đủ để cải thiện thế giới. Kẻ thù đã ở trước cửa; những cuộc cách mạng đã ở ngoài mặt trận; các nước sẽ chìm trong máu và các nhà lãnh đạo sẽ bị phân tán. Cầu nguyện, cầu nguyện và chịu đau khổ, để kẻ thù không thể có tự do để thu hẹp mọi thứ mà phá hủy.”

Giờ Thứ Mười Hai

Từ 4 tới 5 giờ sáng

Chúa Giêsu trước Lòng Thương Xót của những người lính

Ngày 19 Tháng 3 năm 1901 Tập 4

Cách thức đau khổ của Chúa Giêsu.

Sáng nay, khi tôi bị đè nặng hoàn toàn và đau khổ, nhiều hơn thế nữa, vì tình trạng thiếu Chúa Giêsu ngọt ngào của tôi, sau một lúc chờ đợi lâu dài, tôi thấy Ngài một chút và Ngài nói với tôi: “Hỡi con, cách thức chịu đau đớn đúng đắn là đừng nhìn vào người mà nổi đau đến từ đó, hay vào điều gì làm cho họ đau khổ, nhưng nhìn đến điều tốt đẹp đến từ những đau khổ đó. Đó là cách thức đau khổ của Ta. Ta không nhìn người hành quyết, cũng không nhìn những nỗi đau, nhưng nhìn đến sự tốt lành làm được dưới ý nghĩa của những đau khổ của Ta, và đến sự tốt lành của chính những người gây đau khổ cho Ta nữa. Và khi nhìn đến sự tốt lành đến cho con người, Ta không quan tâm đến việc gì khác, và với tính dũng cảm Ta theo đuổi những tiến trình đau thương của Ta. Hỡi con, đây là cách dễ nhất và lợi ích nhất để đau khổ - không chỉ với sự kiên nhẫn, nhưng với tấm lòng bất khuất và can đảm.”

Ngày 2 tháng 1 năm 1919 Tập 12

Như khi ở trong Chúa Giêsu, mọi sự phải thịnh lặng trong các linh hồn.

Sáng nay Chúa Giêsu đáng yêu tỏ Mình ra dưới trận bão đánh đòn; và Ngài chăm chăm nhìn tôi với cái nhìn ngọt ngào, xin được giúp đỡ và trú ẩn. Tôi lao nhanh về phía Ngài để rút Ngài ra khỏi những cú đánh và bao bọc Ngài trong trái tim tôi; và Chúa Giêsu nói với tôi: “Hỡi con gái, Nhân Tính Ta giữ im lặng dưới những cú đánh trong trận đòn. Không phải chỉ có miệng Ta giữ im lặng, nhưng mọi thứ đều im lặng trong Ta. Tình cảm, vinh quang, quyền lực và vinh dự đều im lặng; nhưng trong ngôn ngữ câm nín đó sự kiên nhẫn, nhục nhã, những vết thương, máu, sự hủy hoại của Thân Thể, hầu như là bụi đất của ta lại nói cách hùng hồn. Và tình yêu nồng nhiệt của Ta đối với ơn cứu rỗi các linh hồn tạo một tiếng vang đến tất cả những nỗi đau của Ta. Hỡi con, đây là chân dung thật của tình yêu thương các linh hồn. Mọi thứ phải được giữ tinh lặng trong chúng và xung quanh chúng: tình cảm, vinh quang, thú vui, vinh dự, sự vĩ đại, ý chí và các thụ tạo. Và nếu linh hồn có những thứ đó, họ phải giữ như là bị điếc, và như thế là họ không nhìn thấy gì cả. Mặt khác, sự kiên nhẫn, vinh quang, tình cảm, nỗi đau của Ta phải chiếm hữu lấy họ; và mọi sự họ làm, suy nghĩ và yêu thương, sẽ không là gì khác hơn là tình yêu, tình yêu có một tiếng vọng suy nhất với tiếng vọng của Ta, và sẽ cầu xin Ta (cứu) các linh hồn. Tình yêu của Ta đối với các linh hồn lớn lao, và từ đó Ta muốn mọi người đều được cứu rỗi, Ta đi tìm kiếm các linh hồn yêu thương Ta và những người có cùng ý nghĩ và hành động điên rồ như tình yêu Ta, những linh hồn sẽ đau khổ và xin Ta (cứu) các linh hồn. Nhưng trời ơi! số người lắng nghe Ta hiếm hoi làm sao!”

Giờ Thứ Mười Ba

Từ 5 tới 6 giờ sáng

Chúa Giêsu ở Tù

Ngày 4 tháng 12 năm 1918 Tập 12

Hiệu quả của việc ở tù của Chúa Giêsu trong cuộc Khổ Nạn.

Tôi ở trong tù với Chúa Giêsu đêm qua. Tôi đồng hành với Ngài, tôi bám lấy đầu gối Ngài để chống đỡ cho Ngài; và Chúa Giêsu nói với tôi: “Hỡi con, trong cuộc Khổ Nạn Ta cũng muốn đau khổ vì bị ở tù, để giải thoát các thụ tạo khỏi tù ngục của tội lỗi. Ôi, tù ngục tội lỗi thật khủng khiếp cho con người! Đam mê của họ trói họ lại như một tên nô lệ hèn hạ, trong khi việc ở tù của Ta và xiềng xích của Ta giải thoát họ và cởi trói cho họ. Vì yêu thương các linh hồn, việc Ta ở tù hình thành nên tù ngục tình yêu cho họ, tù ngục trong đó giữ họ an toàn và là nơi cư ngụ cho mọi người và mọi vật. Và Ta giải thoát họ để giữ họ như những nhà tù và nhà tạm sống nơi sưởi ấm Ta khỏi giá lạnh của những nhà tạm bằng đá và, hơn nữa, khỏi cái lạnh của những thụ tạo cầm giữ Ta bên trong họ, làm cho Ta chết vì lạnh và đói khát. Vì thế mà nhiều lần Ta rời những tù ngục của những nhà tạm và Ta đến trong tim con, để được sưởi ấm và để làm cho Ta tươi mát lại bởi tình yêu của con. Và khi thấy con định tìm kiếm Ta trong những nhà tạm ở các nhà thờ, Ta nói với con: “Con không phải là nhà tù thật của tình yêu Ta sao? Hãy tìm Ta trong lòng con, và yêu mến Ta!”

Ngày 29 tháng 10 năm 1921 Tập 13

Ý nghĩa và hiệu quả của ba giờ bị cầm tù của Chúa Giêsu.

Tôi dành đêm qua để canh thức, và tâm trí tôi thường bay đến với Chúa Giêsu, người đang bị trói ở trong tù. Tôi muốn bám vào đầu gối Ngài đang lao đảo đau đớn vì vị thế ác độc mà kẻ thù đã trói ngài; tôi muốn lau sạch nước bọt làm cho Ngài vấy bẩn... Nhưng khi tôi đang nghĩ tới điều này, thì Chúa Giêsu ngọt ngào, Sự Sống của tôi, tỏ mình ra như đang ở trong bóng tối dày đặc, qua đó tôi không thể thấy được Con Người đáng yêu của Người nữa; và khóc thổn thức, Ngài nói với tôi: “Hỡi con, kẻ thù bỏ Ta trong tù một mình, trói Ta khủng khiếp và ở trong bóng tối. Mọi thứ xung quanh Ta tối tăm dày đặc. Ôi bóng tối

này làm Ta đau đớn biết bao! Quần áo Ta đã bị ướt bởi nước bắn của dòng suối. Ta có thể ngửi thấy mùi hôi tanh của nhà tù và nước bọt làm Ta vấy bẩn. Tóc Ta rối bời mà không bàn tay thương hại nào vén nó ra khỏi mắt và miệng Ta. Đôi bàn tay Ta bị xiềng bằng dây xích, và bóng tối đã không cho phép Ta thấy được tình trạng của Ta - trời ơi, quá đau và nhục nhã. Ôi, có biết bao điều mà tâm trạng của Ta, rất đau đớn, để nói ở trong nhà tù này!

Ta vẫn ở trong tù ba tiếng đồng hồ. Với sự việc này Ta muốn phục hồi ba thời kỳ của thế giới: theo luật thiên nhiên, đã được viết thành luật, và đó là luật của Ông Sùng. Ta muốn giải thoát tất cả, hiệp nhất tất cả lại với nhau, và ban cho họ tự do làm con cái Chúa. Bằng cách ở đó trong ba giờ đồng hồ, Ta muốn phục hồi ba thời kỳ của con người: thời thơ ấu, tuổi trẻ và tuổi già. Ta muốn phục hồi cho họ khi họ phạm tội vì đam mê, vì ý chí và vì tính bướng bỉnh. Ôi, sự bướng bỉnh Ta nhìn thấy xung quanh Ta làm Ta cảm thấy bóng tối dày đặc mà tội lỗi sinh ra trong con người! Ôi, Ta khóc cho họ, và nói rằng: 'Ôi! Loài người, tội lỗi của các con đã ném Ta vào bóng tối dày đặc, và Ta đau khổ để cho các con ánh sáng. Sự xấu xa của các con đã làm Ta vấy bẩn như thế này, và bóng tối như vậy tránh không cho Ta nhìn thấy chúng. Hãy nhìn xem Ta - Ta là hình ảnh tội lỗi của các con. Nếu các con muốn biết chúng, hãy nhìn chúng trong Ta!'

Mặc dầu vậy, hãy biết rằng trong giờ cuối cùng Ta ở tù, bình minh đã lộ dạng, và vài tia sáng le lói xuyên qua những khe nứt. Ôi, hình như Trái Tim Ta còn sống để có thể nhìn thấy tình trạng nỗi đau của Ta! Khi người có biểu hiện này, cố gắng trong đêm tối tội lỗi, anh ta nhận được ơn sủng, bao quanh mình như ánh bình minh, gọi đến tia sáng le lói gọi anh ta trở về. Như thế, Tim Ta nhấp nhô một dấu hiệu giải thoát; và trong bình minh này Ta thấy con, người tù nhân yêu dấu, người mà tình yêu đã trói buộc trong tình trạng này, và con đã không để Ta một mình trong bóng tối tù ngục. Chờ đợi bình minh dưới chân Ta, và dõi theo những khát khao của Ta, con sẽ khóc với Ta trong đêm tối của loài

người. Điều này giải tỏa cho Ta, và Ta dâng việc ở tù của Ta để cho con ơn sủng mà theo Ta. Nhưng tù ngục và bóng tối này hàm chứa một ý nghĩa khác nữa. Đó là thời gian dài trong tù ngục những nhà tạm; sự cô đơn mà Ta bị bỏ lại, như nhiều lần không có ai mà với họ Ta nói được một lời, hay gợi đến một cái nhìn yêu thương. Những lúc khác, Ta thấy trong Bánh Thánh ấn tượng của những sự đụng chạm không xứng đáng, mùi hôi tanh của những bàn tay thối nát, lấm bùn; và không ai đụng chạm đến Ta với những bàn tay trong sạch và tỏa hương thơm cho Ta bằng tình yêu của họ. Và đã bao nhiêu lần người Ta bội bạc để Ta trong bóng tối, không cả ánh sáng đáng thương của một ngọn đèn. Vì thế, việc ở tù của Ta vẫn tiếp tục, và sẽ vẫn tiếp tục. Và vì cả hai chúng ta đều là tù nhân – con, tù nhân nơi giường ngủ, chỉ vì yêu thương Ta; Ta, tù nhân của con - với tình yêu của Ta, Ta muốn trói buộc tất cả các thụ tạo với những dây xích giữ Ta giới hạn. Bằng cách này, chúng ta sẽ giữ tình bạn với nhau, và con sẽ giúp Ta nới rộng dây xích để trói buộc tất cả những trái tim với tình yêu Ta.”

Sau đó, tôi nghĩ một mình: ‘Những gì được biết về Chúa Giêsu rất ít, trong khi Ngài làm thật nhiều! Tại sao người ta nói rất ít về tất cả những gì Chúa Giêsu đã làm và đau khổ?’ Và Chúa Giêsu trở lại thêm vào: “Hỡi con, mọi người đều bủn xỉn với Ta, ngay cả người tốt. Người ta bủn xỉn với Ta biết chừng nào, biết bao nhiêu hạn chế; biết bao nhiêu điều họ không biểu hiện, những gì Ta nói với họ và những gì họ hiểu biết về Ta! Và con, đã bao nhiêu lần con đã không bủn xỉn với Ta? Mỗi khi con không viết những gì Ta nói với con, hay không biểu hiện nó, là một hành động bủn xỉn với Ta, vì thêm mỗi kiến thức mà một người biết về Ta là thêm một vinh quang, thêm một tình yêu mà Ta nhận được từ phía những thụ tạo. Vì thế, hãy chu đáo và rộng rãi hơn với Ta, và Ta sẽ rộng lượng hơn với con.”

Ngày 3 tháng 12 năm 1926 Tập 20

Việc cầm tù Chúa Giêsu là biểu tượng của tù ngục bởi ý chí tự do của nhân loại.

... Sau đó, tôi dõng theo Chúa Giêsu thiết tha trong nỗi đau buồn của Ngài nơi tù ngục. Bị trói vào cột nhà, với cách thức dã man mà họ trói Ngài, Ngài không thể đứng vững để dựa vào cột – nhưng treo lủng lẳng, với đôi chân bị uốn cong và buộc vào nó; và như thế lúc thì Ngài đu đưa sang bên phải, lúc thì sang bên trái. Và tôi, bám vào đầu gối Ngài để làm cho Ngài đứng vững, vén lại tóc Ngài cho ngay ngắn, tất cả xoa ra bao phủ cả Khuông Mặt đáng yêu của Ngài – trên đó ngay cả nước bọt mà họ đã làm cho Ngài thật dơ bẩn cũng không mất đi. Ôi! Tôi muốn cởi trói cho Ngài làm sao, để giải thoát Ngài khỏi vị thế đó, rất đau đớn và nhục nhã. Và tù nhân Giêsu, rất đau buồn, nói với tôi: “Hỡi con, con có biết tại sao Ta để cho mình bị bỏ tù vì ý chí con người không. Hãy nhìn xem tù ngục của Ta khủng khiếp làm sao. Nó là một nơi chật chội, dùng để chứa đồ phế thải và phân của thụ tạo; như thế, mùi hôi tanh không thể chịu được, bóng tối lại dày - họ để Ta ở đó không một ngọn đèn nhỏ. Vị thế của Ta đau đớn dần vặt - bẩn thiếu với nước bọt, tóc tai rối bời, đau đớn khắp toàn thân, trói cũng không ngay ngắn, nhưng uốn cong lại. Ta không cách nào tự giúp Mình được, ngay cả lấy đi tóc, gây khó chịu, khỏi mắt Ta. Tù ngục của Ta là hình ảnh thật của tù ngục hình thành bởi ý chí của loài người thụ tạo. Mùi hôi thối phát ra từ đó khủng khiếp; bóng tối dày đặc; nhiều lần, không có cả một ngọn đèn nhỏ của lý trí để lại cho họ. Họ luôn luôn áy náy, rối loạn, bẩn thiếu với những đam mê thảm hại. Ôi! Tù ngục của nhân loại đáng than khóc biết chừng nào. Ta cảm thấy sống động làm sao, những gì ma quỷ làm cho thụ tạo trong nhà tù. Nỗi đau đớn của Ta lớn lao khiến Ta khóc nước mắt cay đắng, và Ta cầu nguyện với Cha Trên Trời để giải thoát những thụ tạo khỏi tù ngục, thật ô nhục và đau khổ. Con cũng vậy, hãy cầu nguyện với Ta, để các thụ tạo có thể tự giải thoát mình khỏi ý chí của họ.”

Ngày 25 tháng 12 năm 1926 Tập 20

Sự khác biệt giữa hang đá và nhà tù trong cuộc Khổ Nạn.

...Rồi, sau đó, Tôi nghĩ tới nơi hang đá mà em bé Giêsu sinh ra bất hạnh làm sao; em đã phơi mình trong tất cả gió lạnh, lạnh đến nổi tê cóng. Thay vì con người, thì thú vật bầu bạn với Ngài. Như thế tôi nghĩ: ‘Nhà tù nào bất hạnh hơn và đau buồn hơn – nhà tù trong đêm Khổ Nạn, hay hang đá Bêlem?’ Và em bé ngọt ngào của tôi thêm vào: “Hỡi con, sự bất hạnh của nhà tù trong cuộc Khổ nạn không thể so sánh với hang đá Bêlem. Trong hang đá Ta có Mẹ ở gần bên Ta, cả xác lẫn hồn. Mẹ ở với Ta, vì thế Ta có tất cả niềm vui của Mẹ thân yêu, và Mẹ có tất cả niềm vui của Ta, con Mẹ, niềm vui hình thành nên Thiên Đàng. Niềm vui của người Mẹ có con thật lớn lao; niềm vui vì có Mẹ còn lớn lao hơn nữa. Ta tìm thấy mọi sự trong Mẹ, và Mẹ tìm thấy mọi sự trong Ta. Rồi còn có người cha thân yêu là Thánh Giuse, người hành động như người cha, và Ta cảm thấy tất cả niềm vui mà người cảm nhận vì Ta. Thay vào đó, trong cuộc khổ nạn, mọi niềm vui của Chúng Ta đều bị gián đoạn, vì chúng nhường chỗ cho đau buồn, giữa Mẹ và Con, Chúng Ta cảm thấy một nỗi đau lớn lao gần như chia cách, cảm giác ít nhất, nó xảy ra với cái chết của Ta. Trong hang đá thú vật nhận ra Ta, và tôn kính Ta, chúng cố gắng sưởi ấm Ta bằng hơi thở của chúng. Trong tù, ngay cả người ta cũng không nhận ra Ta, và để làm nhục Ta họ bao phủ Ta bằng nước bọt và những điều nhục nhã. Như thế, không có sự so sánh giữa hai cái này.”

Giờ Thứ Mười Bốn

Từ 6 tới 7 giờ sáng

Chúa Giêsu gặp Caiphas một lần nữa, kẻ xác định Ngài bị kết án tử hình và gởi Ngài sang Philatô

Ngày 21 tháng 9 năm 1921 Tập 13

Chúa Giêsu trước Caiphas. Công việc của Ý Chúa là ánh sáng ban ngày.

... Sau đó, tôi trở lại trong chính tôi, và đó là giờ mà Chúa Giêsu yêu dấu của tôi ra khỏi tù và được đem đến trước Caiphas một lần nữa. Tôi cố gắng bầu bạn với Ngài trong giờ này, và Chúa Giêsu nói với tôi: “Hỡi con, khi đến trình diện Caiphas thì ánh sáng ban ngày tràn đầy, và tình yêu dành cho thụ tạo lớn lao đến nỗi trong ngày cuối cùng Ta đã ra trước vị Giáo Chủ, với tất cả sự biến dạng và vết thương, để nhận bản án tử hình. Nhưng Ta phải trả giá cho bản án này bao nhiêu là nỗi đau! Và Ta đã biến đổi những nỗi đau này thành những ngày vĩnh cửu, với chúng Ta bao phủ mỗi thụ tạo để rồi, xua tan đi bóng đêm nơi họ, mỗi người có thể tìm thấy ánh sáng cần thiết để được cứu rỗi – cũng như bản án tử hình được nhượng lại để họ để họ tìm được sự sống trong đó. Vì thế, mỗi nỗi đau Ta chịu đựng và mỗi việc làm tốt Ta làm, là thêm một ngày Ta ban cho thụ tạo; và không phải chỉ một mình Ta, nhưng việc làm tốt của các thụ tạo làm cũng luôn luôn là một ngày mà họ hình thành, cũng giống như sự dữ là đêm tối. Nó xảy ra như khi một người có một ngọn đèn, và mười hay mười hai người ở gần anh ta. Mặc dù ngọn đèn không thuộc về tất cả mọi người, nhưng những người khác thường thức được ánh sáng của nó. Họ có thể làm việc và đọc sách; và khi họ thường thức công dụng của ngọn đèn; họ không làm hại người có ngọn đèn đó. Giống như khi làm việc tốt. Nó là ánh sáng ban ngày không phải chỉ cho một linh hồn, nhưng ai biết được có bao nhiêu người khác mà họ có thể làm nên ánh sáng ban ngày cho họ. Điều tốt luôn luôn lan truyền đi; và tình yêu Ta thúc đẩy không chỉ Mình Ta, nhưng Ta cũng ban cho các thụ tạo, những người yêu mến Ta, ơn hình thành nên nhiều ngày để cho anh chị em họ như nhiều công việc tốt mà họ làm.”

Giờ Thứ Mười Lăm

Từ 7 tới 8 giờ sáng

Chúa Giêsu gặp Philate. Philate gửi Ngài sang Herod

Ngày 22 tháng 11 năm 1921 Tập 13

Nỗi đau đâm thấu Chúa Giêsu nhiều nhất trong cuộc Khổ Nạn là sự giả hình.

... Đoạn Ngài trở lại và thêm vào: “Hỡi con, nỗi đau đâm thấu Ta nhiều nhất trong cuộc Khổ nạn là sự giả hình của những người Pharisiêu. Họ giả vờ công chính, nhưng họ là những người bất công nhất. Họ giả vờ thánh hoá, quy củ, trật tự và họ là những người hư hỏng nhất, sống ngoài quy luật, và đầy rối loạn. Và khi họ giả vờ tôn vinh Chúa, thì họ lại tôn vinh chính họ, tôn vinh tính ích kỷ, và những tiện nghi của chính họ. Vì thế, ánh sáng không thể vào trong họ được, vì cách thức màu mè đã đóng cánh những cửa lại với ánh sáng, và sự giả hình là chiếc chìa khóa sẽ đóng họ cho tới chết với ổ khóa đôi, ngăn cản một cách ngoan cố ngay cả một vài tia sáng yếu ớt, đến điểm Pilato, người tôn thờ thần tượng, tìm thấy ánh sáng nhiều hơn chính những người Pharisiêu, bởi vì những gì ông ta nói không bắt đầu bằng sự giả hình, nhưng, hầu hết là vì sợ hãi. Ta thấy được lôi kéo về hướng những tội nhân hư hỏng nhất, không giả hình, hơn là những người tốt mà giả hình. Ôi, Ta bị ghét bỏ làm sao bởi những người bề ngoài làm việc tốt, giả bộ tốt, cầu nguyện, nhưng nuôi dưỡng sự xấu xa và ích kỷ bên trong; Và trong khi miệng họ cầu nguyện, thì lòng họ xa cách Ta; và trong chính hành động tốt lành, họ lại nghĩ đến làm sao để thỏa mãn những đam mê cục súc và tàn ác của họ. Rồi, khi một người giả dối trong sự tốt lành mà họ làm và nói cách hiển nhiên là không có khả năng ban ánh sáng cho những người khác, vì họ đã đóng cánh cửa lại với ánh sáng. Như thế họ hành động như hiện thân của ma quỷ, kẻ nhiều lần hấp dẫn người ta dưới vẻ bề ngoài tốt lành. Khi nhìn thấy điều tốt, người Ta để cho mình bị lôi kéo vào; nhưng khi cảm thấy an toàn nhất, họ lại rơi vào tội nặng hơn. Ôi, cám dỗ dưới vẻ bề ngoài là tội lỗi thì an toàn hơn là

về bề ngoài là sự tốt lành! Cùng cách thức đó, việc đối đầu với người hư hỏng thì an toàn hơn là với người tốt, nhưng giả dối. Bao nhiêu chất độc mà họ không dấu diếm? Bao nhiêu linh hồn mà họ không đầu độc? Nếu nó không giả hình và làm cho người biết họ là ai, gốc rễ ma quỷ sẽ bị lấy đi khỏi bề mặt trái đất, và tất cả sẽ bị lột trần khỏi ảo giác.”

Ngày 1 tháng 6 năm 1922 Tập 14

Chúa Giêsu trước Philato. Những gì là sự thật.

Tìm thấy mình ở trong trạng thái thường lệ, tôi dõi theo những Giờ trong cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu ngọt ngào, đặc biệt là khi Ngài trình diện Philato, ông hỏi Chúa Vương Quốc Ngài là gì? Và Chúa Giêsu luôn luôn đáng yêu nói với tôi: “Hỡi con, đó là lần đầu tiên trong cuộc đời trần thế Ta phải đối đầu với một người có thẩm quyền ngoại đạo, ông hỏi Ta Vương Quốc Ta là gì? Và Ta trả lời ông rằng Nước Ta không thuộc về thế gian này, vì nếu nó thuộc về thế gian này, hàng ngàn cơ binh thiên thần sẽ bảo vệ Ta. Với kiến thức này, Ta mở ra Vương Quốc của Ta cho dân ngoại, và truyền đạt giáo lý từ trời cho họ; như thế, Pilato hỏi Ta: ‘Ông nói gì? Ông là Vua sao?’ Và lập tức Ta trả lời ông: ‘Tôi là Vua, và tôi đến trong thế giới để giảng dạy sự thật.’ Với kiến thức này, Ta muốn mở tâm trí ông hầu làm cho ông được biết Ta, như thế, bị đụng chạm, ông hỏi Ta: ‘Sự thật là gì?’ Nhưng ông ta không chờ đợi câu trả lời của Ta; Ta đã không có cơ hội tốt để làm cho Minh được ông ta hiểu. Nếu có Ta đã nói với ông rằng: ‘Ta là sự thật; mọi sự thật ở trong Ta. Sự thật là sự kiên nhẫn của Ta giữa nhiều xúc phạm; sự thật là cái nhìn ngọt ngào của Ta giữa nhiều lời chế nhạo, vu khống, xỉ nhục. Sự thật là dáng vẻ thanh lịch và hấp dẫn của Ta giữa nhiều kẻ thù, những người thù ghét Ta trong khi Ta yêu mến họ, và những người muốn cho Ta cái chết, trong khi Ta muốn ấp ủ họ và ban cho họ sự sống. Sự thật là lời Ta, đầy phẩm giá và sự khôn ngoan thiên đàng - mọi sự là sự thật trong Ta. Sự thật uy

ngồi hơn mặt trời oai nghiêm đường bộ, như khi một người muốn chà đạp lên nó, thì nó lại mọc lên thêm vẻ đẹp và ngời sáng, đến điểm làm cho kẻ thù của Nó phải xấu hổ, và bị đánh ngã quỵ dưới chân. Philato hỏi Ta với tấm lòng chân thật, và Ta sẵn sàng trả lời. còn Vua Herod, đúng hơn là ông đã hỏi Ta với tâm địa độc ác và tò mò, và Ta đã không trả lời. Như thế, với những ai thành thật muốn biết những sự thánh thiện, Ta tỏ Mình ra nhiều hơn những gì họ mong đợi; nhưng với những ai muốn biết chúng với tâm địa độc ác và tò mò, Ta ẩn Mình đi, và khi họ muốn chế giễu Ta, thì Ta làm cho họ bối rối và trở nên lố bịch. Mặc dầu vậy, vì Bản Thân Ta mang sự thật với chính Nó. Nên sự Thật cũng đã thi hành bốn phận trước mặt Vua Herod. Sự thinh lặng của Ta trước những câu hỏi vũ bảo của Herod, cái nhìn khiêm nhường, không khí của Bản Thân Ta, tất cả đều đầy sự ngọt ngào, của phẩm hạnh và sự cao quý, đó là tất cả sự thật – và những hoạt động của sự thật.”

Ngày 1 tháng 12 năm 1922 Tập 15

Chúa Giêsu đã làm và đã đau khổ mọi bề theo Ý Chúa. Những gì là sự hiển trị đích thật.

Tôi đang nghĩ tới cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu dịu ngọt, và cảm thấy những nỗi đau thật gần gũi với tôi, như thể Ngài đang chịu đựng chúng ở khoảnh khắc đó; nhìn tôi, Ngài nói: “Hỡi con, Ta chịu đựng tất cả những nỗi đau trong Ý Chí Ta, và khi đau khổ, chúng mở ra nhiều con đường trong Ý chí để với tới mỗi thụ tạo. Nếu Ta chẳng đau đớn trong Ý Ta, nỗi đau bao trùm mọi sự, thì nỗi đau vẫn ở lại trong Nhân Tính. Hơn nữa, vì Ta chịu đựng đó trong Ý Ta, thì Ta không chỉ mở ra nhiều con đường để với tới các thụ tạo, nhưng chúng còn mở ra những con đường khác để các thụ tạo vào trong Ta, hiệp nhất với những nỗi đau của Ta, và mỗi người trong họ cho Ta nỗi đau mà sự xúc phạm của họ đã cho Ta trong quá trình tất cả các thế kỷ. Trong khi Ta đang ở dưới cơn bão của

những cú đánh, Ý Chí mang lại cho Ta mỗi thụ tạo đã đánh Ta. Như thế, đó không phải là người đã đánh Ta, nhưng là những thụ tạo ở mọi thời điểm, đồng thời đánh Ta đã man bằng những việc xúc phạm của họ. Với tất cả những nỗi đau khác cũng giống như vậy: Ý Ta mang đến cho Ta tất cả mọi người; không ai vắng mặt khi được gọi tên, mỗi người đến trình diện với Ta – không ai thoát khỏi. Đây là lý do khiến cho những đau thương của Ta – Ôi! Khó hơn nhiều, số lượng nhiều hơn những gì có thể thấy được. Vì thế, nếu con muốn dâng lên cho những đau khổ của Ta, lòng trắc ẩn và việc đền tạ, thì những nỗi đau nho nhỏ của các con không chỉ chạm đến Ta, nhưng cũng đi theo cùng con đường với Ta, để mọi sự vào trong Ý Ta, và tất cả các thế hệ sẽ nhận được kết quả của nó. Và điều này không phải chỉ với những nỗi đau của Ta, nhưng cũng với lời Ta, vì, khi lời được nói ra theo Ý Ta, chúng sẽ đụng chạm đến mọi người; như ví dụ như, khi Philato hỏi rằng Ta có phải là Vua không, và Ta trả lời: ‘Nước Ta không thuộc thế gian này, vì nếu nó thuộc về thế gian này, hàng triệu cơ binh thiên thần sẽ bảo vệ Ta.’ Và Pilato thấy Ta thật tội nghiệp, chịu nhục nhã, bị thù oán, ông kinh ngạc, và nhấn mạnh hơn: ‘Ông nói gì? Ông là Vua sao?’ Và Ta, với sự chắc chắn trả lời ông và tất cả những ai ở địa vị của ông rằng: ‘Tôi là Vua, và tôi đến trong thế giới để rao giảng về sự thật. Và sự thật không phải là địa vị, vương quốc, phẩm giá hay đòi hỏi quyền thống trị người ta, được tôn làm quý tộc, nâng lên cao trên hết mọi người. Trái lại, những thứ này là nô lệ, là điều bất hạnh, khiến cho người ta phục vụ những đam mê hèn hạ và những người không công chính, làm cho họ phạm nhiều hành động bất công, mất đi sự cao quý, ném họ vào bùn, và lôi kéo sự thù ghét của những người dưới quyền. Như thế sự giàu sang là nô lệ, địa vị là những lưỡi gươm, qua đó nhiều người bị giết hay thương tích. Sự hiển trị thật là các nhân đức, bị tước đoạt hết mọi thứ, hy sinh cho tất cả mọi người, quy phục tất cả. Đây là sự hiển trị đích thực, ràn buộc tất cả, làm cho một người được tất cả mọi người yêu mến. Vì thế nước Ta sẽ vô cùng vô tận,

trong khi nước các ông thì gần như tàn lụi.’ Và, trong Ý Ta, Ta làm cho những lời này đụng chạm đến tai của tất cả những người có địa vị và quyền hành, để họ biết sự nguy hiểm lớn lao mà họ ở trong đó, và để canh giữ những ai khát khao địa vị, danh tiếng và quyền hành.”

Ngày 5 tháng 7 năm 1923 Tập 15

Chúa Giêsu trình diện với Philato bởi người Do Thái. Vương Quốc Ngài là gì. Mọi việc Chúa Giêsu đã làm và nói chúa đựng những màu nhiệm và giáo huấn siêu phàm.

Tôi đang đồng hành với Chúa Giêsu đau khổ trong những giờ cay đắng nhất của cuộc Khổ Nạn, đặc biệt là khi Chúa Giêsu trình diện với Philato bởi người Do Thái, và bị kết án; và Philato, không thỏa mãn với việc kết án đơn giản mà họ đã làm để chống lại Ngài, quay sang hỏi Ngài để tìm ra đủ nguyên nhân để kết tội hay phóng thích Ngài. Và Chúa Giêsu, bắt đầu nói trong nội tâm tôi, Ngài nói: “Hỡi con, mọi sự trong Đời Sống Ta là những màu nhiệm và giáo huấn sâu sắc mà loài người phải phản ánh để bắt chước Ta. Các con phải biết rằng tính kiêu căng của người Do Thái thật lớn - đặc biệt trong việc thiêng liêng bất khả xâm phạm giả tạo mà họ tuyên xưng, vì từ đó mà họ bắt giữ một người chính trực và có lương tâm – và họ tin rằng chỉ bằng cách đem Ta đi trình diện, và nói rằng họ tìm thấy Ta có khuyết điểm và đáng tội chết, thì Pilato sẽ phải tin họ và kết án Ta mà không bắt họ phải trải qua bất kỳ nghi vấn nào; hơn thế nữa, từ đó họ sẽ phải đối phó với một quan tòa dân ngoại, người không có kiến thức về Chúa, hay lương tâm.

Nhưng Chúa lại sắp đặt những sự việc cách khác để làm cho chúng khó xử và dạy cho những người bề trên rằng, khi những người tốt lành và thánh thiện chịu trách nhiệm trong việc tố cáo một người đáng thương có thể xảy ra, thì không nên tin vào họ cách dễ dàng, nhưng nên áp đảo họ bằng nhiều câu hỏi, để xem

đâu là sự thật, hay hơn nữa, dưới bề ngoài tốt lành, còn có sự ghen tuông, thù oán, hay có ý định tranh giành địa vị mà họ khao khát hay danh tiếng của đẳng bề trên bằng cách mở đường cho họ mở lòng ra. Việc xem xét kỹ lưỡng giúp ông ta biết người, nó làm cho họ lúng túng, và chứng tỏ rằng có người không tin họ. Và khi thấy mình không được đánh giá cao, thì họ bác bỏ tư tưởng về lòng khao khát địa vị hay kết án người khác. Người cấp trên làm biết bao thiệt hại khi nhắm mắt tin vào sự tốt lành giả tạo mà không chứng minh được phẩm cách, họ ấn định một địa vị hay chú ý tới ai đó kết án người khác về một số sai lầm. Người Do Thái thật đáng xấu hổ đã bỏ đi vì không được quan Philato tin cách dễ dàng, khi trải qua nhiều câu hỏi. Và nếu ông quy phục để kết án Ta, thì đó không phải là vì ông tin họ, nhưng vì ông bị buộc phải làm như vậy, để khỏi bị mất địa vị. Điều này làm họ rất khó xử vì sự cực kỳ lộn xộn và nhục nhã sâu sắc vẫn gây ấn tượng trên trán họ như một dấu ấn; hơn thế nữa, là vị họ nhận thức rằng người quan tòa ngoại giáo chính trực và có lương tâm hơn chính họ. Việc xem xét kỹ lưỡng khi xét xử quan trọng làm sao – nó chiếu ánh sáng và sự êm dịu vào sự tốt lành chân thật, và sự lộn xộn vào nơi xấu xa độc ác. Và khi, muốn xem xét kỹ lưỡng về Ta, quan Philato hỏi: “Ông có phải là Vua không? Và Vương Quốc của ông ở đâu?” Ta muốn ban cho một bài học siêu phàm khác bằng cách nói rằng: “Tôi là Vua.” Và Ta muốn nói: “Nhưng ông có biết vương quốc Ta là gì không? Vương Quốc của Ta là đau khổ, máu và nhân đức của Ta. Đây là Vương Quốc đích thực mà Ta sở hữu, không ở bên ngoài Ta, nhưng ở bên trong. Những gì mà người ta có ở bên ngoài không phải là vương quốc thật, không phải là sự thống trị thật, vì những gì không ở bên trong người ta, chúng có thể bị lấy đi, chiếm đoạt, và anh ta bị buộc phải lìa xa nó. Nhưng những gì ở bên trong, không ai có thể lấy đi khỏi anh ta được - việc thống trị nó sẽ ở bên ngoài nội tâm của anh ta. Đặc tính của Vương Quốc Ta là những vết thương, gai, Thánh Giá. Ta không hành động như những vị vua khác kẻ làm cho dân họ sống bên ngoài họ, không

an toàn, và cuối cùng, ngay cả đói khát. Không phải Ta – Ta mời gọi dân Ta cư ngụ bên trong những căn phòng của những vết thương Ta, cũng cố và nương tựa nơi những đau thương của Ta, thỏa cơn khát bằng Máu Ta, cơn đói bằng Thịt Ta. Chỉ có nơi đây là sự thống trị đích thực; tất cả những sự thống trị khác đều là sự thống trị của sự nô lệ, hiểm nguy và cái chết, trong khi dưới sự thống trị của Ta là Sự Sống đích thực.”

“Biết bao nhiêu giáo huấn siêu vời, biết bao nhiêu màu nhiệm sâu sắc trong lời Ta. Mỗi linh hồn nên tự nói với chính mình, trong nỗi đau thương và thống khổ, trong sự nhục nhã và bị bỏ rơi bởi tất cả mọi người, và trong khi thực hành những nhân đức thật: ‘Đây là vương quốc của tôi, nó không phải là đối tượng sẽ bị hủy diệt. Không ai có thể lấy nó đi khỏi tôi hay đụng chạm đến nó. Trái lại, vương quốc của tôi vĩnh cửu và thiêng liêng, giống như vương quốc của Chúa Giêsu dịu ngọt. Những thống khổ và đau thương của tôi bảo đảm giá trị của tôi và làm cho vương quốc của tôi thêm vững mạnh và dữ dội, theo cách thức mà, trên bề mặt sức mạnh lớn lao của tôi, không ai có thể đẩy lên trận chiến chống lại tôi.’ Đây là Vương Quốc bình an, vương quốc mà tất cả con cái Ta nên khao khát.”

Ngày 16 tháng 9 năm 1921 Tập 13

Chúa Giêsu bị vua Herod nhạo báng. Nỗi đau này được canh tân bởi các thụ tạo. Qua hành động của Ngài, Chúa Giêsu nung đúc hành động chúng ta theo Ý Ngài.

Tôi đang làm giờ của cuộc Khổ Nạn trong đó Chúa Giêsu dịu ngọt ở dinh vua Herod, trang phục như người mất trí và chịu xỉ nhục. Và Chúa Giêsu luôn đáng yêu tỏ mình ra, nói với tôi: “Hỡi con gái, không chỉ lúc đó Ta ăn mặc như người mất trí, chịu khinh chê và xỉ nhục, nhưng các thụ tạo vẫn tiếp tục cho Ta nỗi đau này; còn hơn thế nữa, Ta đang tiếp tục nhận sự nhạo báng, và bởi đủ

hạng người. Nếu một người đi xưng tội mà không duy trì sự hòa giải không xúc phạm đến Ta nữa – thì đây là một sự nhạo báng mà anh Ta làm cho Ta. Nếu một linh mục giải tội, giảng dạy, cử hành các bí tích, mà đời sống của ngài không phù hợp với lời nói và với phẩm giá của các Bí Tích mà ngài cử hành – thì ngài đã nhạo báng Ta bấy nhiêu lần mà ngài cử hành các bí tích. Trong khi Ta ban cho người ta đời sống mới qua các Bí Tích, thì họ lại cho Ta sự khinh miệt và nhạo báng; và bằng cách làm cho các bí tích bị báng bổ, xúc phạm, họ đã sửa soạn cho Ta y phục và mặc cho Ta như một người mất trí. Nếu những người bề trên ra lệnh cho người ta phải hy sinh, sống nhân đức, cầu nguyện và làm cho họ mất hứng thú với những chủ đề đó khi hướng đến một đời sống tiện nghi, của những thói hư tật xấu và thú vị - những việc này là bấy nhiêu sự nhạo báng mà họ làm cho Ta. Nếu những nhà lãnh đạo đời và đạo muốn xem lễ luật, và họ là người đầu tiên vi phạm – thì đây là những sự nhạo báng họ làm cho Ta.

Ôi, biết bao nhiêu việc nhạo báng họ đã làm cho Ta! Chúng nhiều đến nỗi làm cho Ta chán ngán, đặc biệt là khi họ bỏ chất độc ma quỷ vào bên dưới những gì tốt đẹp. Ôi họ đã điều cốt Ta làm sao, như thể Ta là trò cười của họ trong quá khứ! Nhưng sớm muộn gì Công Lý cũng sẽ làm cho họ trở thành trò cười, bằng cách trừng phạt họ nặng nề. Con - cầu nguyện và sửa chữa những sự nhạo báng làm Ta đau buồn nhiều, và là nguyên nhân làm cho Ta không tỏ Mình ra được Ta là ai.”

Sau đó, trở lại một lần nữa, khi tôi đang hiệp nhất toàn thân mình trong Ý Chúa, Ngài nói với tôi: “Con gái thân yêu nhất của Ý Ta, Ta áy náy lo âu chờ đợi sự hiệp nhất của con trong Ý Ta. Con phải biết rằng khi suy nghĩ trong Ý Ta, Ta tiếp tục nung đúc ý tưởng của con theo Ý Ta, chuẩn bị chỗ cho chúng; khi Ta làm việc, Ta nung đúc công việc của con theo Ý Ta; và như thế với tất cả những gì còn lại. Bây giờ, những gì Ta làm, Ta không làm một Mình Ta vì Ta không cần nữa – nhưng là làm cho con. Vì thế Ta chờ đợi con trong Ý Ta, để con có thể đến

và chiếm lấy chỗ này với Nhân Tính của Ta đã chuẩn bị cho con. Và qua sự nung đúc của Ta – hãy đến và làm công việc của con. Chỉ khi đó Ta được hài lòng và hoàn toàn được vinh danh khi thấy con làm những gì Ta đã làm.”

Ngày 24 tháng 11 năm 1922 Tập 14

Chúa Giêsu trước vua Herod. Hiệu quả của lời nói và cái nhìn chăm chăm của Chúa Giêsu.

Tôi đang nghĩ đến khi Chúa Giêsu dịu ngọt trình diện trước vua Herod, và tôi tự nói: ‘làm sao Chúa Giêsu, người tốt lành như vậy, có thể đoái thương nói một lời với ông ta, hay cho ông ta một cái nhìn? Ai biết được biết đâu tâm hồn phản bội xảo trá đó sẽ hoán cải dưới sức mạnh cái nhìn của Ngài?’ Và Chúa Giêsu tỏ mình ra nói với tôi: “Hỡi con, sự đồi trụy ngoan cố và thiếu ý hướng của linh hồn ông ta khiến ông không đáng được Ta nhìn hay nói một lời với ông Ta. Và nếu Ta làm như vậy, ông đã làm cho ông thêm tội lỗi, vì mỗi lời nói hay cái nhìn của Ta là thêm sự liên hệ được hình thành giữa Ta và thụ tạo. Mỗi lời nói là thêm một sự hiệp nhất, một sự gần gũi hơn, và khi linh hồn cảm thấy được nhìn đến, ơn sủng bắt đầu tạo hình nên. Nếu cái nhìn hay lời nói ngọt ngào hay nhân từ, linh hồn ấy sẽ nói: ‘Thật tuyệt vời, thấm thía, dịu dàng, hài hòa! Làm sao mà không yêu Ngài được?’ Như thế lúc đó cái nhìn hay lời nói thật oai vệ, rực cháy lên ánh sáng, linh hồn sẽ nói: ‘Ánh sáng thật oai phong, vĩ đại và thấu suốt! Tôi cảm thấy thật bé nhỏ; tôi thật khốn cùng; tôi thật tăm tối trước ánh sáng rực cháy đó!’ Nếu Ta muốn nói với con về sức mạnh, ơn sủng, sự tốt lành mà lời nói và cái nhìn của Ta mang lại, bao nhiêu sách Ta bắt con phải viết...”

Ngày 4 tháng 1 năm 1927 Tập 20

Như thế nào khi một người muốn nghe sự thật, nhưng không muốn thực hành những hư hỏng còn lại.

...Sau đó, tôi đi theo Chúa Giêsu chịu nạn trong cuộc Khổ Nạn của Ngài, và khi đến thời điểm vua Herod hỏi Ngài dồn dập nhiều câu hỏi và Ngài vẫn im lặng, tôi tự nhủ: ‘Nếu Chúa Giêsu nói, có thể ông ta đã hoán cải.’ Và Chúa Giêsu di chuyển vào nội tâm nói với tôi: “Hỡi con, vua herod đã không hỏi Ta để biết sự thật, nhưng tò mò và đánh lừa Ta làm cho Ta trở thành người ngu xuẩn (*make fool*); và nếu trả lời, thì Ta đã trở thành người ngu xuẩn đối với ông Ta, bởi vì ý muốn biết sự thật và thi hành nó thiếu vắng nơi ông ta, tính hài hước để nhận được sức nóng mà ánh sáng sự thật Ta tự nó mang lại, thiếu vắng trong linh hồn. Nếu không tìm được độ ẩm để làm cho sự thật nảy mầm và thụ phấn (*fecundate*), thì sức nóng này sẽ cháy lên thêm, và làm cho sự tốt lành có thể sinh ra sự tàn úa. Nó xảy ra như mặt trời: khi không tìm được độ ẩm nơi cây cối, thì sức nóng làm tàn úa và cháy đi sự sống của cây cối; nhưng khi tìm được độ ẩm thì nó làm nên những việc kỳ diệu phi thường. Như vậy, sự thật thì đẹp, đáng yêu, nó hồi sinh và làm cho linh hồn màu mỡ; với ánh sáng và sức nóng nó hình thành những việc kỳ diệu như sự lớn lên của ơn sủng và sự thánh hóa – nhưng với những ai muốn biết nó để thi hành. Mặt khác, những ai không yêu thích việc thi hành, thì sự thật nhạo báng họ, hơn là sự nhạo báng chính nó.”...

Giờ Thứ Mười Sáu

Từ 8 tới 9 giờ sáng

Chúa Giêsu bị đem trở lại cho Philate và đặt sau Barabbas.

Chúa Giêsu chịu đánh đòn

Ngày 1 tháng 4 năm 1922 Tập 14

Bước nhục nhã nhất trong cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu là lúc bị mặc y phục và đối xử như người mất trí. Mỗi đau đớn mà Chúa Giêsu chịu đựng không gì khác hơn là tiếng vang của những nỗi đau mà loài người đáng chịu.

...Sau đó, tôi theo những giờ của cuộc Khổ Nạn, và tôi theo Chúa Giêsu dịu ngọt trong hành động mà trong đó Ngài bị mặc trang phục và đối xử như người mất trí. Tâm trí tôi lang thang trong màu nhiệm này, và Chúa Giêsu nói với tôi: "Hỡi con, bước nhục nhã nhất của Ta trong cuộc Khổ Nạn chính là khi: bị mặc trang phục và đối xử như người mất trí. Ta trở nên trò cười cho người Do Thái - giẻ rách của họ. Sự nhục nhã mà sự khôn ngoan vô cùng của Ta không mang nổi. Cũng vậy, Ta là Con Thiên Chúa cần phải chịu nỗi đau này. Bằng việc phạm tội, con người trở nên mê muội - sự mê muội lớn hơn nó có thể. Và từ một ông vua anh ta trở nên nô lệ và trò cười cho những đam mê thấp hèn vốn thống trị anh ta, và hơn một người mê muội mất trí, nó xiềng anh ta cho thỏa dạ, ném anh ta vào bùn, và bao phủ anh ta bằng những thứ bẩn thiếu thô tục nhất. Ôi, tội lỗi thật mê muội làm sao! Ở trạng thái này, con người không bao giờ có thể được thừa nhận trước Đấng Tối Cao. Vì thế, Ta phải tự Mình ước muốn mang nỗi đau này, rất nhục nhã, để nài xin cho loài người hầu họ có thể rời khỏi tình trạng mê muội, dâng Mình cho Cha Trên Trời để mang lấy nỗi đau mà người mê muội mất trí đáng chịu. Mỗi nỗi đau trong cuộc khổ nạn của Ta không là gì khác hơn là tiếng vang của những nỗi đau mà những thụ tạo đáng chịu. Tiếng vang đó bùng nổ trên Ta, và khuất phục Ta chịu đau đớn, khinh bỉ, chế giễu, nhạo báng và tất cả sự thống khổ."

Ngày 9 tháng 2 năm 1922 Tập 14

Thân xác chịu tra tấn của Chúa Giêsu là chân dung thật của con người khi họ phạm tội. Khi bị đánh đòn, Chúa Giêsu để cho da thịt Ngài bị xé rách và cắt nát, và Ngài biến trọn vẹn con người Mình thành vết thương để ban lại sự sống cho loài người một lần nữa.

Thấy mình trong trạng thái thường lệ, tôi đang theo những Giờ của cuộc Khổ Nạn; và trong khi đồng hành với Chúa Giêsu dịu ngọt trong màu nhiệm

đánh đòn đau đớn, Ngài tỏ mình ra với da thịt rách nát. Thân xác Ngài bị lột trần, không chỉ quần áo mà cả da thịt Ngài nữa; Xương Ngài có thể được đếm từng cái một. Ánh mắt của Ngài không chỉ đón đau, nhưng thật kinh hoàng khi nhìn đến, giống như bị đánh vào sự sợ hãi, hoảng kinh, tôn trọng và yêu thương cùng một lúc. Tôi cảm thấy lạnh căm trước cảnh tượng đau đớn này. Tôi đã muốn làm, ai biết được điều gì, giải thoát cho Chúa Giêsu, nhưng tôi không thể làm được gì – Cái nhìn đau thương của Ngài cho tôi cái chết; và Chúa Giêsu trợn lành, nói với tôi: “Con yêu dấu, hãy nhìn Ta cho kỹ, để con biết được nỗi đau sâu sắc của Ta. Thân xác Ta là chân dung thật của con người khi họ phạm tội. Tội lỗi lột trần y phục của ơn sung Ta; và Ta để cho Mình bị lột trần y phục để ban ơn trở lại cho họ một lần nữa. Tội lỗi làm cho họ biến dạng, trong khi họ là thụ tạo xinh đẹp nhất sinh ra bởi tay Ta, thì họ trở nên xấu xa nhất – đáng ghét nhất và ương ngạnh nhất. Ta là người tuyệt vời nhất, và Ta có thể nói rằng, để trả lại vẻ đẹp cho con người, Nhân Tính Ta đã mang lấy hình dạng xấu xa nhất. Hãy nhìn xem Ta – Ta thật là kinh khiếp. Ta đã để cho da bị xé ra bởi những vết roi đòn, đến điểm mà Ta không còn nhận ra chính Mình nữa. Không phải da chỉ lấy mất vẻ đẹp, nhưng nó còn tạo ra những vết thương sâu, thối rửa và thối hoại, ăn mòn những phần kín đáo nhất; chúng thiêu đốt ý tưởng thiên về sự sống, như thế mọi sự họ làm là chết - những công việc của bộ xương (*skeletal works*). Họ bị tước đoạt khỏi họ vẻ quý phái ban đầu, ánh sáng của lý trí – và họ trở nên đui mù. Và để đổ đầy chiều sâu của những vết thương của họ, Ta đã để cho Da Thịt bị xé đến độ cắt nát ra; Ta thu hẹp Mình thành vết thương, và bằng việc đổ máu Ta lai láng, Ta làm cho ý tưởng thiên về sự sống tuôn chảy trong linh hồn họ, để ban lại cho họ sự sống một lần nữa. Ah! nếu Ta không có nguồn sống Thiên Tính trong Ta, Thiên Tính mà khi Nhân Tính chết đi trong mỗi nỗi đau người ta cho Ta, để thay thế cho sự sống của Ta – Ta đã chết ngay từ khi bắt đầu cuộc Khổ Nạn.

Bây giờ, những nỗi đau của Ta, Máu Ta, Thịt Ta rơi xuống từng mảnh luôn

luôn là hành động ban sự sống cho con người; nhưng con người từ chối Máu Ta để không nhận lấy sự sống; họ chà đạp lên Thịt Ta để duy trì những vết thương. Ôi, Ta cảm nhận sức nặng của sự vô ơn bạc nghĩa biết là chừng nào!” Và ném mình vào vòng tay tôi, Chúa Giêsu bật khóc. Tôi xiết chặt Ngài vào lòng, nhưng Ngài khóc nhiều hơn. Thật đau lòng khi thấy Chúa Giêsu khóc! Tôi muốn chịu đựng bất kỳ nỗi đau nào để Ngài đừng khóc. Như thế xót thương Ngài, tôi hôn những vết thương, lau nước mắt; và như thể mừng vui Ngài thêm vào: “Con có biết Ta hành động như thế nào không? Ta hành động như một người cha yêu thương con rất nhiều. Người con này đui mù, dị dạng, què quặc; và cha nó yêu thương nó một cách điên rồ - ông đã làm gì? Ông móc mắt mình; cắt đôi chân, lột da mình ra cho đứa con tất cả, và nói rằng: ‘Cha thật sung sướng khi mù lòa, què quặc, dị dạng, để nhìn thấy con, con của cha có thể nhìn thấy, đi đứng và xinh đẹp.’

Ôi, người cha đó thật hạnh phúc khi thấy con mình nhìn với đôi mắt, đi với đôi chân và bao phủ bởi vẻ đẹp của ông. Nhưng nỗi đau của người cha như thế nào khi thấy đứa con bội bạc, ném đi đôi mắt, đôi chân và da của mình, và hài lòng với sự xấu xa của hẳn? Ta cũng vậy: Ta lo lắng mọi thứ, nhưng con người, bội bạc, tạo nên cho Ta những nỗi đau cay đắng nhất.”

Ngày 14 tháng 1 năm 1924 Tập 16

Ý Chúa là tất cả cho loài người, và với Nó họ không còn cần gì nữa. Trước khi chịu đánh đòn, Chúa Giêsu muốn bị lột trần để ban lại cho thụ tạo y phục vương giả của Ý Chúa.

Tôi đồng hành trong màu nhiệm đánh đòn, xót thương Chúa Giêsu dịu ngọt khi nhìn thấy Ngài bối rối giữa kẻ thù - lột áo Ngài ra, dưới cơn bão đánh đấm. Và Chúa Giêsu đáng yêu, ra khỏi nội tâm tôi trong trạng thái khi Ngài chịu đánh đòn, nói với tôi: “Hỡi con, con có biết tại sao Ta chịu lột trần khi bị đánh đòn

không? Trong mỗi màu nhiệm của cuộc Khổ Nạn, trước tiên Ta tự chiếm hữu Mình với sự liên kết phân chia giữa ý chí loài người và Ý Chúa, và rồi với sự xúc phạm sinh ra sự chia rẽ. Trong vườn địa đàng, khi loài người, phá vỡ mối quan hệ sự hiệp nhất giữa Ý Tối Thượng và ý riêng của họ, thì họ bị lột mất y phục vương giả của Ý Ta, và tự mặc cho mình giẻ rách khốn cùng của ý họ - yếu đuối, không kiên định, bất lực để làm những việc tốt. Ý Ta là sự say mê (*enchantment*) ngọt ngào đối với họ, giữ họ thấm nhuần trong ánh sáng trong sạch, làm cho họ không còn biết gì khác ngoài Chúa, Đấng từ nơi Ngài họ đến, và ban cho họ không gì khác ngoài những niềm hạnh phúc bất tận. Và họ thấm nhuần trong những gì được ban cho bởi Chúa nhiều đến nỗi họ không còn nghĩ gì tới mình nữa. Ôi loài người thật hạnh phúc, và niềm vui sướng Thiên Liêng cho họ nhiều phần tử thuộc bản tính họ, nhiều bao nhiêu mà họ có thể nhận được, để làm cho họ nên giống Chúa. Như thế, bao lâu họ làm vỡ sự hiệp nhất của Ý Chúa với ý họ, thì y phục vương giả của họ mất đi, họ mất đi sự say mê, ánh sáng, hạnh phúc. Họ tự nhìn mình mà không có ánh sáng của Ý Ta, và sẽ nhìn thấy mình không còn sự say mê giữ cho họ thấm nhuần nữa, họ chỉ biết họ, họ cảm thấy xấu hổ, họ sợ Chúa; nhiều đến nỗi, tính tự nhiên của họ cảm thấy những hậu quả buồn phiền của điều này: họ cảm thấy lạnh lẽo và trần truồng, và cảm thấy nhu cầu sống động được bao phủ lấy mình. Khi Ý Ta giữ họ giữa bến cảng của những niềm hạnh phúc bao la, thì ý họ giữ họ nơi bến cảng khốn cùng. Ý Ta là tất cả cho con người, và nơi Ý Ta họ tìm thấy tất cả. Điều chính đáng là, khi đến từ Ta và sống trong Ý Ta như đứa con hiền dịu, họ sẽ sống cho Ý Ta; và Ý Ta làm nên mọi thứ mà họ cần. Vì thế, khi muốn sống theo ý họ, con người trở nên cần mọi thứ, vì ý muốn con người không có sức mạnh để làm nên mọi thứ cần thiết, cũng không chứa đựng nguồn của sự tốt lành trong đó. Như thế, họ bị buộc phải tự tìm kiếm cho mình, với sự gian khổ, những thứ cần thiết cho đời sống. Các con có thấy khi không hiệp nhất với Ý Ta có nghĩa là gì không? Ôi! nếu tất cả mọi

người biết được điều đó, họ chỉ có một ước muốn duy nhất: Ý Ta thể hiện trên trái đất. Như vậy, Adam đã không rút khỏi Ý Chúa, tính tự nhiên của ông cũng không cần y phục; ông sẽ không thấy xấu hổ về sự trần truồng của ông, cũng không là đối tượng đau khổ bởi lạnh, nóng, đói, yếu đuối. Nhưng những thứ tự nhiên này hầu như không là gì cả; hơn thế nữa, chúng là biểu tượng của sự tốt lành lớn lao mà linh hồn ông đã mất.

Vì thế, hồi con, trước khi bị trói vào cột đá để chịu đánh đòn, Ta muốn bị lột trần để chịu đau khổ và sửa chữa cho sự trần truồng của con người khi họ tự lột trần y phục vương giả của Ý Ta. Ta cảm thấy bối rối và đau khổ trong Ta khi nhìn thấy Mình bị lột trần giữa kẻ thù những kẻ nhạo báng Ta, khi Ta khóc vì sự trần truồng của con người và Ta dâng sự trần truồng cho Cha Trên Trời, để con người có thể được mặc một lần nữa y phục vương giả của Ý Ta. Và như món tiền chuộc, để món tiền này của Ta đừng bị từ chối, Ta dâng Máu Ta, Thịt bị xé nát, và ta tự để cho Mình bị lột trần không chỉ y phục, nhưng cả da thịt để có thể trả được giá và thỏa mãn cho tội ác cho sự trần truồng của con người. Ta đổ nhiều máu cho màu nhiệm này, không có màu nhiệm nào khác mà Ta đổ nhiều máu như vậy - nhiều đủ để bao phủ họ một lần nữa, sưởi ấm họ và rửa sạch họ, để sắp đặt cho họ nhận được y phục vương giả của Ý Ta.” Kinh ngạc khi nghe điều này, tôi hỏi: ‘Chúa Giêsu yêu dấu của con, làm sao có thể được, vì khi rút ra khỏi Ý Chúa, người ta cảm thấy cần được mặc áo, xấu hổ, sợ hãi; vậy thì Chúa luôn luôn làm theo Ý Cha Trên Trời, Chúa nên Một với Chúa Cha, Mẹ Maria không bao giờ biết tới ý riêng của Mẹ - cũng vậy, Mẹ và Chúa Giêsu cần áo mặc và thức ăn, và Chúa vẫn thấy lạnh và nóng?’ Chúa Giêsu thêm vào: “Đúng vậy, hồi con, chính xác là như vậy. Nếu người ta thấy xấu hổ vì trần truồng và là họ là đối tượng của nhiều điều khốn cùng tự nhiên, điều đó chính xác là vì họ đã mất đi sự say mê Ý Ta; và ngay cả khi linh hồn làm điều xấu, mà thân xác không làm, mặc dầu vậy, một cách gián tiếp nó cũng đồng lõa với ý tưởng xấu xa của con người,

và như thế tính tự nhiên vẫn duy trì sự xúc phạm bởi ý muốn xấu xa của con người. Vì thế cả linh hồn và thân xác đều phải cảm thấy nỗi đau vì vi phạm điều xấu xa. Đối với Ta, sự thật là Ta luôn luôn làm theo Ý Tối Thượng, nhưng Ta đã không đến để tìm một người vô tội, một người trước khi phạm tội; hơn thế nữa, Ta đến để tìm một người tội lỗi với tất cả nỗi khốn cùng của họ. Và như thế, Ta phải liên hiệp với họ, nhận lấy nơi mình tất cả sự dữ, và làm đối tượng cho tất cả nhu cầu trong đời sống, như thể Ta là một trong số họ. Mặc dầu vậy, trong Ta có sự phi thường này: nếu Ta muốn, Ta sẽ không cần gì cả, ngay cả quần áo, thức ăn hay bất cứ thứ nào khác. Nhưng Ta không muốn lợi dụng điều đó vì yêu mến loài người. Ta muốn hy sinh thân Mình trong mọi sự, ngay cả những thứ vô tội nhất do Ta tạo nên, để chứng minh tình yêu nồng nhiệt của Ta dành cho họ. Còn hơn thế nữa, điều này phụng sự cho sự nài xin Cha Ta để vì Ta mà Ý Chí của Ta muốn được hy sinh hoàn toàn cho Ngài, Ngài sẽ trả lại cho loài người y phục vương giả quý phái của Ý Ta.”

Ngày 1 tháng 7 năm 1924 Tập 17

Máu Chúa Giêsu bảo vệ các thụ tạo trước quyền hạn của Công Lý Chúa. Một người dâng mình cho Chúa mất đi quyền của họ nhưng chiếm hữu được quyền thiêng liêng để đạt được hạnh phúc.

Tôi cảm thấy bị áp lực rất nhiều vì thiếu vắng Chúa Giêsu đáng yêu. Ôi! Tim tôi chảy máu biết là chừng nào và tôi cảm thấy mình là đối tượng nỗi đau của cái chết liên tục. Tôi thấy mình không thể chịu đựng hơn được nữa sự thiếu vắng Chúa, và như thế thì việc tử nạn của tôi không thể nào khó khăn hơn. Và trong khi đang cố gắng theo Chúa Giêsu trong những màu nhiệm khác nhau của cuộc Khổ Nạn, tôi đồng hành với Ngài trong màu nhiệm Chúa chịu đánh đòn. Lúc đó, Chúa di chuyển vào nội tâm của tôi, đổ đầy trong tôi với Bản Thể đáng yêu của Ngài. Khi thấy Ngài, tôi muốn nói với Ngài về trạng thái khó khăn của tôi,

nhưng Chúa Giêsu áp đặt sự im lặng lên tôi, Ngài nói: “Hỡi con, chúng ta cùng cầu nguyện. Có những thời gian buồn bã nhất định mà công lý của Ta, không thể tìm lại được vì sự xấu xa của các thụ tạo, muốn tràn ngập thế giới bằng những trận đòn mới; và như thế thì việc cầu nguyện theo Ý Ta là cần thiết, Ý muốn lan rộng trên tất cả, đặt nó như sự bảo vệ các thụ tạo, và với sức mạnh của nó sẽ tránh không cho công lý đến gần thụ tạo để đánh họ.”

Thật tuyệt vời và đánh động khi nghe Chúa Giêsu cầu nguyện! Và từ đó tôi đồng hành với Ngài trong mầu nhiệm thương đau của cuộc đánh đòn, Ngài tỏ Mình ra ngập đầy Máu, và tôi nghe Ngài nói: “Lạy Cha, con xin dâng lên Cha Máu của Con. Ôi, xin vui lòng! Xin để cho Máu Con bao phủ tất cả khả năng hiểu biết của nhân loại, làm cho tất cả những tư tưởng ác độc trở nên vô hiệu, dập tắt ngọn lửa đam mê, và làm cho khả năng hiểu biết sống lại lần nữa. Ước gì Máu bao phủ mắt họ và là tấm màn che tầm nhìn của họ, để mùi vị của những lạc thú xấu xa không vào trong lòng họ, và họ không làm bản mình bởi bùn lầy thế gian. Ước gì Máu của Con bao phủ và đổ đầy miệng, và làm cho đôi môi chết đi sự phỉ báng, sự nguyên rủa, tất cả những lời nói xấu xa. Lạy Cha, ước gì Máu Con bao phủ tay họ, và đánh động họ về sự kinh hoàng của nhiều hành động xấu xa độc ác. Ước gì Máu này luân lưu trogn Ý Muốn Đời Đời của Chúng Ta để bao phủ tất cả, bảo vệ tất cả và là vũ khí bảo vệ tất cả các thụ tạo trước quyền hạn Công Lý của Chúng Ta.” Ai có thể nói Chúa cầu nguyện như thế nào, và mọi sự Ngài đã nói?

Rồi sau đó, Ngài giữ im lặng, và trong nội tâm tôi cảm thấy Chúa Giêsu cầm lấy linh hồn bé nhỏ tội nghiệp của tôi trong đôi bàn tay Ngài, vắt lấy nó, đụng chạm đến nó, nhìn nó; và nói với nó: “Tình yêu của Ta, con đang làm gì? Có gì trong Ta làm con không hài lòng?” và Ngài nói: “Ta đang giải phẫu và nói rộng linh hồn con theo Ý Ta. Và bên cạnh đó, Ta không phải cho con một bản kê khai về những gì Ta làm, bởi vì, khi dâng mình trọn vẹn cho Ta, con đã mất quyền

hạn của con rồi - tất cả là của Ta. Con có biết quyền hạn duy nhất của con là gì không? Ý Ta là ý con, và Nó điều khiển con trong mọi sự có thể làm cho con hạnh phúc vào đúng thời gian và luôn mãi.”

Giờ Thứ Mười Bảy

Từ 9 tới 10 giờ sáng

Chúa Giêsu Chịu Đội Mào Gai. Trình diện trước dân chúng: “*Ecce Momo!*” Chúa Giêsu bị k’ t án tử hình

Ngày 12 tháng 10 năm 1903 Tập 5

Những ý nghĩa của Mào Gai.

Sáng nay tôi thấy Chúa Giêsu đáng yêu trong nội tâm, đội mào gai, và khi thấy Ngài ở trạng thái đó tôi nói với Ngài: ‘Chúa Giêsu dịu ngọt của con, tại sao đầu Chúa ghen tỵ với thân xác bị đánh đòn, chịu đau khổ nhiều và đổ nhiều Máu; và đầu Ngài đã không muốn bị thân xác trở vượt hơn, chịu vinh danh bằng vòng gai đau thương, Ngài đã tự kích động kẻ thù đội cho Ngài vòng gai đau đớn và hành hạ như vậy?’

Và Chúa Giêsu nói: “Hỡi con, vòng gai này bao gồm nhiều ý nghĩa, và bấy nhiêu điều Ta có thể nói ra, nó luôn luôn còn lại những gì để nói. Thật vậy, lý do khiến Ta muốn đầu phải được tôn vinh, không phải sự chia sẻ thông thường, nhưng đặc thù của nó là một phần đặc biệt của sự đau thương, và máu của chính nó đổ ra, hầu như là tranh đua với thân xác - hầu như là không lãnh hội đủ để tạo nên tâm trí. Lý do là vì đầu là sự hiệp nhất của cả thân mình và cả linh hồn, theo cách thức là không có đầu thì thân thể không là gì cả; như thế, một người có thể sống mà không có những chi thể khác, nhưng không thể sống nếu không có đầu, vì nó là phần thiết yếu của toàn bộ cơ thể con người. Thật vậy, nếu thân thể phạm tội hay làm việc tốt, thì là do đầu điều khiển nó, vì thân thể không làm gì

khác hơn là một dụng cụ. Vì thế, khi đầu Ta được ban trở lại chế độ và quyền thống trị con người, và lãnh nhận nơi họ thiên đàng mới của ơn sủng và thế giới mới của sự thật để Nó có thể đi vào tâm trí con người, hầu từ khước hỏa ngục mới của tội lỗi, vì nó mà người ta đạt đến điểm tự làm cho mình trở nên nô lệ hèn hạ cho những đam mê thấp hèn; khi muốn đội vương miện cho toàn thể gia đình nhân loại với vinh quang, với vinh dự và với nghi thức long trọng, Ta muốn đội vương miện và tôn vinh Nhân Tính của ta trước, vì chúng với mào gai đau đớn nhất, biểu tượng của vương miện bất tử mà Ta ban lại cho các thụ tạo, đã bị lấy đi bởi tội lỗi. Thêm vào đó, mào gai có nghĩa là không có vinh quang và danh dự nếu không có gai; nếu không có gai nó không bao giờ thống trị được những đam mê và đạt được nhân đức mà không cảm thấy mình bị đâm sâu vào da thịt và tinh thần, và sự hiến trị đích thực mà một người chế ngự được chính mình bằng những nhát đâm của việc từ bỏ và hy sinh.

Hơn thế nữa, những chiếc gai này biểu hiện rằng Ta là vua thật và là vị vua duy nhất, và là người duy nhất thiết lập Mình là Vua của cõi lòng thương thức sự bình an và hạnh phúc, và thiết lập nữ hoàng cho Vương Quốc của chính nó. Như thế, tất cả những suối máu nhỏ đổ ra từ đầu Ta là nhiều dòng suối nhỏ liên kết trí tuệ con người với kiến thức siêu vời của Ta trên họ.”

Nào ai có thể nói hết tất cả những gì tôi cảm nghiệm trong nội tâm tôi? Tôi không có từ ngữ để diễn tả nó. Còn hơn thế nữa, một chút những gì tôi đã nói, đối với tôi có vẻ như không liên quan gì; và tôi tin rằng nó phải như vậy khi nói về những sự việc của Chúa – cao cả và siêu vời như cách thức một người nói, vì Ngài là Đấng Tự Hữu và chúng ta là tạo vật của Ngài, người ta không thể nói về Chúa nhưng chỉ ấp ứng.

Ngày 24 tháng 4 năm 1915 Tập 11

Những gì mà Chúa Giêsu chịu đựng vì mào gai không thể lãnh hội được để tạo nên tâm trí. Đau đớn hơn bị đâm bởi những chiếc gai, khi tâm trí Ngài bị đâm thấu với những tư tưởng xấu xa độc ác của các thụ tạo.

Thấy mình ở trong trạng thái thường lệ, tôi đang nghĩ về việc Chúa chịu đau đớn biết bao khi đội mào gai, và, tỏ mình ra, Ngài nói với tôi: “Hỡi con, nỗi đau mà Ta chịu đựng không thể lãnh hội được để tạo ta tâm trí. Đau đớn hơn bị đâm bởi những chiếc gai khi tâm trí Ta bị đâm thấu bởi những tư tưởng xấu xa độc ác của các thụ tạo, theo cách thức mà không không có tư tưởng nào có thể thoát khỏi Ta – Ta cảm thấy tất cả chúng bên trong Ta. Như thế, Ta cảm nhận không chỉ gai, nhưng còn cả sự đáng ghét của tội lỗi mà những gai ấy đâm lên Ta.”

Tôi nhìn Chúa Giêsu đáng yêu và tôi có thể thấy chiếc đầu cực đáng yêu bao quanh bởi gai nhọn đi ra từ bên trong Ngài. Tất cả tư tưởng của thụ tạo bên trong Chúa Giêsu; rồi chúng đi từ Chúa Giêsu vào trong chúng, và từ chúng đến Chúa Giêsu, vẫn duy trì như nối kết với nhau. Ôi, Chúa Giêsu đau đớn biết bao! Đoạn Ngài thêm vào: “Hỡi con, chỉ có những linh hồn sống trong Ý Ta mới cho Ta sự ăn năn tội thật và làm dịu đi bớt những gai nhọn. Thật vậy, khi sống theo Ý Ta, và khi Ý Ta ở khắp nơi, người ta thấy mình ở trong Ta và trong mọi người, Ý Ta xuống trên các thụ tạo và dâng lên với Ta, chúng đem lại cho Ta tất cả việc đền tạ, chúng làm dịu đi nỗi đau của Ta – và trong tâm trí các thụ tạo chúng biến bóng tối thành ánh sáng.”

Ngày 19 tháng 8 năm 1922 Tập 14

Nỗi đau mà Thiên Tính gây ra cho Chúa Giêsu trong nội tâm. Nỗi đau của cuộc Khổ Nạn là bóng đổ và tương tự như những nỗi đau nội tâm.

Khi đang ở trong trạng thái thường lệ, Chúa Giêsu dịu ngọt cho tôi chịu đựng một phần của những đau khổ của Ngài và những cái chết của Ngài, mà Ngài chịu đựng cho mỗi thụ tạo. Từ nỗi đau bé nhỏ của tôi có thể hiểu được nỗi

đau mà những hành động tàn ác và ghê gớm như thế nào mà Chúa Giêsu đã và đang chịu. Đoạn Ngài nói với tôi: “Hỡi con, nỗi đau của Ta không hiểu thấu được bởi con người tự nhiên, và nỗi đau lớn nhất trong cuộc Khổ Nạn của Ta là bóng đổ hay tương tự như những nỗi đau của Ta trong nội tâm. Những nỗi đau trong nội tâm được gây ra cho Ta bởi Quyền Năng Vô Hạn của Chúa, và không có phần tử (*fiber*) nào có thể tránh né những cú đánh của Ngài, những gì mà cuộc Khổ Nạn của Ta gây đau khổ cho Ta bởi con người, những người không có Quyền Năng Vô Biên mà cũng không phải là người nhìn thấy mọi sự, không thể làm những gì mà họ muốn, cũng không xuyên thấu vào trong mỗi thớ thịt của Ta. Nỗi đau nội tâm của Ta cụ thể bằng xương bằng thịt (*incarnate*), và Nhân Tính của Ta đã chuyển hóa vào trong những chiếc đinh, vào những chiếc gai, vào trong việc đánh đòn, vào những vết thương, vào trong việc tử đạo, tàn bạo như cho Ta một cái chết kéo dài liên tục; và những điều này không tách rời khỏi Ta – chúng hình thành nên Sự Sống của Ta. Mặc khác, cuộc Khổ Nạn của Ta không liên quan với Ta; chúng là gai và đinh có thể đi vào bên trong, và sau cùng, cũng có thể được lấy ra; và chỉ là ý tưởng rằng một nỗi đau có thể được lấy đi là một sự thuyên giảm. Nhưng nỗi đau nội tâm, được hình thành bởi xác thịt Ta – không có hy vọng lấy đi được, hay sự sắc nhọn của một cây gai hay sự đâm thấu của những chiếc đinh có thể được thuyên giảm.

Nỗi đau nội tâm của Ta lớn lao và nhiều đến nỗi Ta có thể gọi những nỗi đau của cuộc khổ nạn của Ta là sự thuyên giảm và những nụ hôn ban cho những đau khổ nội tâm của Ta; và hiệp nhất với nhau, chúng cho Ta sự chứng minh cuối cùng về tình yêu lớn lao và vô biên của Ta để cứu rỗi các linh hồn. Nỗi đau bên ngoài là tiếng nói kêu gọi mọi người đi vào trong đại dương của những đau khổ nội tâm của Ta, để làm cho họ hiểu được Ta phải trả giá cho ơn cứu độ của họ nhiều bao nhiêu. Và rồi, từ những nỗi đau nội tâm của con, hiệp thông với Ta,

các con có thể bằng cách nào đó hiểu được sự đau đớn mãnh liệt liên tục của Ta. Vì thế, lấy hết sức can đảm – chính tình yêu đã thúc đẩy Ta làm việc này.”

Ngày 6 Tháng 3 năm 1903 Tập 4

Ý nghĩa của chữ: ‘Acce Homo.’

Sau khi tôi đấu tranh nhiều, Đức Giêsu tỏ mình ra trong nội tâm và nói với tôi: “Chúng ta cùng đi xem những gì thụ tạo làm cho Ta chứ?” Và tôi nói: ‘Chắc chắn là mọi người mong muốn Chúa, vì Chúa là Đáng đáng được yêu mến. Ai dám nói rằng mình không muốn Ngài?’ Và Ngài nói: “Nào hãy đi, và con sẽ thấy những gì họ làm.” Thế là chúng tôi đi, khi đến một nơi có nhiều người, đầu Ngài nhô lên giữa nội tâm tôi và Ngài nói những lời mà Philato nói khi ông đưa Ngài ra cho công chúng: ‘*Ecce Homo*’ [‘Đây là Người’]. Tôi hiểu ý nghĩa từ ấy có nghĩa là ông hỏi người Ta xem họ có muốn Chúa hiển trị như vị vua của họ không, và có muốn Ngài thống trị tâm hồn, tâm trí và việc làm của họ không. Và họ trả lời: “Đem ông ta đi, chúng tôi không muốn Người, hay hơn thế nữa, đóng đinh Người, như thế mọi ký ức về Người sẽ bị tiêu diệt.” Ôi bao nhiêu lần cảnh tượng này đã diễn ra rồi!

Như thế Chúa nói với mỗi người: “*Ecce Homo.*” Khi Ngài nói như vậy, một tiếng thì thầm - một sự lộn xộn nổi lên. Một số người nói: “Tôi không muốn ông ta làm vua của tôi – tôi muốn giàu có;” một người khác, “lạc thú;” một người khác, “danh dự;” một số khác, “tiếng tăm;” và một số khác, nhiều thứ khác nữa. Tôi nghe những tiếng đó với sự kinh hoàng, và Chúa nói với tôi: “Con đã thấy không ai muốn Ta chưa? Như thế cũng chưa có gì. Chúng ta hãy quay sang tầng lớp những người ngoan đạo, và xem người ta có muốn ta không.” Thế rồi tôi thấy mình ở giữa các linh mục, giám mục và những phụ nữ và những người mộ đạo, và với giọng nói vang giòng Chúa lập lại: “*Acce Homo.*” Và họ nói: “Chúng tôi muốn Ngài nhưng chúng tôi cũng muốn sự thoải mái.” Những người khác:

“Chúng tôi muốn Ngài, nhưng cùng với sở thích riêng của chúng tôi.” Những người khác trả lời: “Chúng tôi muốn Ngài nhưng cùng với sự quý mến và danh dự.”

...Người ngoan đạo làm gì với sự quý mến? những người khác đáp lại: “Chúng tôi muốn Ngài nhưng cùng với một số thỏa mãn nơi các thụ tạo – làm sao một người có thể sống một mình mà không có ai thỏa mãn chúng tôi?” Một số muốn sự thỏa mãn ít nhất là trong Bí Tích Giải Tội, nhưng hầu như không ai muốn Ngài một mình cả, mà cũng không thiếu những người không lo gì đến Chúa Giêsu Kitô cả. Như thế, tất cả đều gây đau khổ, Chúa nói với tôi: “Hỡi con, chúng ta hãy rút lui; con đã thấy như thế nào mà người ta không muốn Ta chưa? Hay hầu hết họ muốn Ta cùng với cái gì đó làm vui lòng họ. Ta không hài lòng với việc này, vì sự hiển trị thật là khi một người duy nhất hiển trị.” Khi nói điều này, tôi thấy mình ở trong nội tâm mình.

Ngày 20 tháng 6 năm 1926 Tập 19

“Ecce Homo.” Chúa Giêsu cảm thấy nhiều cái chết như nhiều tiếng hô to: “Đóng Đinh Nó!”

Sau khi trải qua những ngày cay đắng vì thiếu thốn Chúa Giêsu, tôi thấy mình không chịu nổi nữa; Tôi rên rỉ dưới sức ép nghiền nát linh hồn và thân xác tôi, và tôi khao khát Vùng Đất Trên Trời, trong đó không có một khoảnh khắc nào mà tôi không có Đấng là tất cả đời sống tôi và đấng tối cao duy nhất và tốt lành. Đoạn khi thu mình ở cực điểm không có Chúa Giêsu, tôi cảm thấy mình hoàn toàn tràn đầy Chúa, theo cách thức mà tôi giống như chiếc voan bao phủ lấy Ngài. Khi tôi nghĩ tới nỗi đau của cuộc Khổ Nạn và đồng hành với Ngài, đặc biệt là trong hành động trong đó Philatô đem Ngài ra cho người ta và nói, ‘*Ecce Homo*,’ Chúa Giêsu dịu ngọt nói với tôi: ‘Hỡi con, khi Philato nói ‘*Ecce Homo*,’ tất cả đều la lớn tiếng: ‘Đóng đinh Nó, đóng đinh Nó – chúng tôi muốn Nó chết!’

Và như thế chính Cha Ta Trên Trời và người Mẹ không thể chia lìa của Ta, và không chỉ những người có mặt ở đó, nhưng tất cả những người vắng mặt và tất cả mọi thế hệ, quá khứ và tương lai. Và nếu một số người không nói bằng lời, thì nói bằng hành động, bởi vì không có một người nào nói rằng họ muốn Ta sống, và giữ im lặng là xác định những gì mà những người khác muốn. Tiếng kêu đòi chết của tất cả làm Ta rất đau khổ; Ta cảm thấy nhiều cái chết như nhiều người kêu to: ‘Đóng đinh Nó!’ Ta cảm thấy như thể chìm đắm với nỗi đau và với cái chết; hơn thế nữa, vì Ta có thể thấy mỗi cái chết của Ta sẽ không đem lại sự sống cho mỗi người, và những ai đón nhận đời sống nhờ cái chết của Ta sẽ không nhận được tất cả hoa quả trọn vẹn của cuộc Khổ Nạn và cái Chết của Ta. Nỗi đau buồn của Ta rất lớn lao, khiến cho Nhân Tính than van của Ta gần như không chịu nổi và thở hơi cuối cùng; nhưng trong khi hấp hối, việc thấu suốt mọi sự của Ý Tối Thượng trình cho Nhân Tính đang hấp hối của Ta thấy tất cả những người để cho Ý Muốn Vĩnh Cửu thống trị trong họ với quyền thống trị tuyệt đối, những người sẽ đón nhận trọn vẹn hoa quả của Cuộc Khổ Nạn và cái Chết của Ta. Giữa họ có Mẹ thân yêu của Ta, như đầu của họ. Mẹ lấy hết mọi sự ký thác tất cả sự tốt lành và hoa quả chứa đựng trong Đời Sống, Cuộc Khổ Nạn và cái Chết của Ta – không một hơi thở nào của Ta mà Mẹ để cho mất đi, cũng như Mẹ đã không hề thất bại trong việc gìn giữ sự quý giá của hoa quả mà Mẹ canh giữ. Và nơi Mẹ chúng chuyển hóa thành Ý muốn bé nhỏ mới sinh ra của Ta và tất cả những người mà Ý Muốn Vĩnh Cửu muốn có Đời Sống của Nó và Vương Quốc của Nó...”

Ngày 3 tháng 10 năm 1928 Tập 24

Sự trao đổi giữa Giêrusalem và Rôma. Khi sáng tạo con người, Chúa đặt để nhiều hạt giống hạnh phúc trong họ nhiều như những thứ mà Ngài đã sáng tạo.

Trí óc tội nghiệp của tôi đang nghĩ tới nhiều điều về Ý Chúa - đặc biệt là việc Vương Quốc Chúa có thể đến như thế nào, Nó có thể lan rộng như thế nào... và nhiều thứ khác không cần thiết để viết ra trên giấy. Và Chúa Giêsu yêu dấu của tôi di chuyển vào nội tâm nói với tôi: “Hỡi con, nếu Rôma là đầu của Giáo Hội Ta, thì nó còn mắc nợ Giêrusalem, vì Ôn Cứu Độ khởi sự ở Giêrusalem. Nơi quê nhà đó, từ ngôi làng nhỏ ở Nazareth mà Ta đã chọn Trinh Nữ Maria Mẹ Ta; chính Ta đã sinh ra ở Bethlehem, và tất cả các tông đồ đều đến từ quê hương đó. Và mặc dù, thật bất hạnh, khi họ không muốn đón nhận Ta và từ chối ơn lành Cứu Độ, nhưng nó vẫn không chối bỏ được cội nguồn, sự khởi đầu, những người đầu tiên đã đón nhận ơn lành của Nó, nơi thành đô này. Tiếng khóc đầu tiên của Phúc Âm, người củng cố Giáo Hội Công Giáo ở Rôma, là các tông đồ của Ta, tất cả đều đến từ Giêrusalem – là quê hương của họ.

Bây giờ có một sự trao đổi: nếu Giêrusalem trao cho Rôma đời sống đạo và chính là Ôn Cứu Độ, thì Rôma sẽ cho Giêrusalem Vương Quốc Ý Chúa. Điều này rất thật, như Ta đã chọn một Trinh Nữ từ một ngôi làng nhỏ ở Nazareth cho Ôn Cứu Độ, thì Ta cũng chọn một trinh nữ khác trong một ngôi làng nhỏ của nước Ý thuộc về Rôma, nơi người sứ mạng của Vương Quốc Xin Vâng Thiêng Liêng được ủy thác. Và vì điều này phải được biết đến ở Rôma, như khi Ta đến trên trái đất và đã được biết như ở Giêrusalem, Rôma sẽ được vinh dự của Giêrusalem đáp đền cho Giêrusalem vì món quà nhận được nơi đó, chính là ơn Cứu Độ, bằng cách làm cho nó được biết đến như Vương Quốc Ý Ta. Rồi Giêrusalem sẽ ăn năn vì sự bội bạc, và sẽ nắm lấy đời sống tôn giáo mà họ đã trao cho Rôma; và, may mắn thay, Gierusalam sẽ nhận được từ Rôma sự sống và món quà lớn lao của Vương Quốc Ý Ta. Và không chỉ Giêrusalem, nhưng tất cả những quốc gia khác sẽ nhận được từ Rôma món quà lớn lao của Vương Quốc Xin Vâng của Ta, tiếng khóc đầu tiên của nó, tin mừng của nó - tất cả tràn đầy bình an, hạnh phúc và việc khôi phục sự sáng tạo con người. Và không chỉ Ý Ta

được thể hiện mang lại ơn thánh hóa, niềm vui, bình an và hạnh phúc, nhưng toàn thể việc tạo dựng, tranh đua với chúng, gây ra cho mỗi tạo vật mỗi niềm hạnh phúc mà Nó chứa đựng, và sẽ đổ ra trên các thụ tạo. Thật vậy, khi tạo nên loài người, Chúng Ta đặt vào đó tất cả những hạt giống hạnh phúc mà mỗi tạo vật có được, những hạt giống này có khuynh hướng làm cho nội tâm con người giống như một cánh đồng bao gồm tất cả những hạt giống hạnh phúc; như thế, họ có bên trong họ tất cả những cảm quan có khả năng thưởng thức và nhận vào tất cả niềm hạnh phúc của các tạo vật. Nếu không có những hạt giống này, người ta sẽ thiếu cảm quan để nếm hay ngửi hầu có thể thưởng thức được những gì mà Chính Ngài đặt để cho họ trong toàn thể công trình sáng tạo.

Bây giờ, khi phạm tội, người ta khiến cho tất cả những hạt giống hạnh phúc mà Chúa đã truyền qua trong họ trong khi sáng tạo trở nên bệnh hoạn, và vì thế người ta mất đi cảm quan để có thể thưởng thức tất cả niềm hạnh phúc chứa đựng trong công cuộc tạo dựng. Điều này xảy ra như một người bệnh hoạn tội nghiệp, không thể thưởng thức tất cả những hương vị của thức ăn; trái lại, anh ta cảm thấy nặng nề; thức ăn tự nó trở nên nổi đau; mọi thứ làm cho anh ta nôn mửa; và nếu nhận nó không phải là vì anh ta thưởng thức nó, nhưng để không chết. Trái lại, một người khỏe mạnh cảm nhận được hương vị, sức mạnh, hơi ấm của nó, vì bao tử anh ta có sức mạnh để tiêu hóa chất bổ (*the goods*) chứa đựng trong thức ăn, và anh ta thưởng thức chúng. Giống như niềm hạnh phúc trong con người: khi phạm tội, anh ta khiến cho những hạt giống và sức mạnh để có thể thưởng thức, và tất cả niềm hạnh phúc chứa đựng trong Tạo Vật trở nên bệnh hoạn; nhiều khi chúng biến thành sự đau khổ. Giờ đây, khi con người trở về với Tiếng Xin vâng của Chúa, thì những hạt giống sẽ có được sức khỏe, và anh ta sẽ có được sức mạnh để tiêu hóa và thưởng thức tất cả niềm hạnh phúc hiện diện trong trật tự Sáng Tạo. Như vậy, niềm hạnh phúc đạt được bắt đầu từ

anh ta; mọi thứ sẽ mỉm cười với anh ta, và loài người sẽ trở về với niềm hạnh phúc mà Chúa đã dựng nên cho họ.”

Giờ Thứ Mười Tám

Từ 10 tới 11 giờ sáng

Chúa Giêsu nhận thánh giá và bước v` phía Calvary, nơi Ngài bị trượng.

Ngày 27 tháng 7 năm 1906 Tập 7

Nơi thánh giá, Chúa Giêsu để lại của hồi môn cho các linh hồn và kết hôn với chúng.

Sáng nay, khi Chúa Giêsu đáng yêu tỏ mình ra như đang vác Thánh Giá, tôi nghĩ trong nội tâm: ‘Chúa nghĩ gì khi nhận Thánh Giá?’ và Ngài nói với tôi: “Hỡi con, khi nhận Thánh Giá, Ta ôm lấy Nó như kho tàng quý giá, bởi vì nơi Thánh Giá Ta để lại của hồi môn cho các linh hồn và kết hôn với chúng. Bây giờ hãy nhìn Thánh Giá - đến chiều dài và bề rộng của Nó - Ta vui mừng, vì thấy nó đủ để làm của hồi môn cho tất cả các vị hôn thê của Ta, và không ai sợ rằng sẽ không thể kết hôn được với Ta, bởi vì Ta nắm trong tay - nơi Thánh Giá này - giá của hồi môn. Nhưng với một điều kiện duy nhất: các linh hồn phải chấp nhận những món quà nhỏ Ta gởi cho họ - là những cây thánh giá - như sự bảo đảm của việc chấp nhận Ta như người phối ngẫu của họ, cuộc hôn nhân được hình thánh và Ta cho họ của hồi môn. Nếu họ không chấp nhận những món quà này - nghĩa là không bỏ mình để theo Ý Ta - mọi thứ không làm xong, và ngay cả khi Ta muốn cho họ của hồi môn, cũng không thể được, vì để hình thành cuộc hôn nhân, luôn luôn là ý muốn của cả hai bên; và vì linh hồn không chấp nhận những món quà của Ta, nghĩa là họ không chấp nhận cuộc hôn nhân.”

Ngày 24 tháng 2 năm 1922 Tập 14

Thánh giá của những người sống theo Ý Chúa trở nên giống Thánh Giá của Chúa Giêsu.

Lúc tôi đang ở trong trạng thái quen thuộc, Chúa Giêsu luôn đáng yêu tỏ mình ra trong hành động nhận lấy Thánh Giá và đặt nó trên đôi vai cực thánh của Ngài; và Ngài nói với tôi: “Hỡi con gái, khi nhận Thánh Giá, Ta nhìn nó từ đầu tới đuôi, để thấy nơi mà mỗi linh hồn sẽ ở trên Thánh Giá Ta. Giữa nhiều người, Ta nhìn họ với nhiều tình thương hơn và đặt sự chú ý đặc biệt hơn ở những người sẽ phó thác và sống theo Ý Ta. Ta nhìn họ, và thấy thánh giá của họ, dài và rộng giống như Ta, vì Ý Ta hình thành tất cả những gì mà thánh giá của họ thiếu sót, để làm cho nó dài hơn và rộng hơn giống như thánh giá của Ta. Ôi! Thánh giá của các con nổi bật làm sao; rất dài vì nhiều năm trên giường bệnh – và chịu đựng đau đớn chỉ để thi hành Ý Ta. Thánh Giá Ta tồn tại chỉ để kiện toàn Ý Cha Trên Trời; và thánh giá của các con chỉ để kiện toàn Ý Ta. Cái này làm vinh danh cho cái kia và vì cả hai có cùng kích thước nên chúng hòa lẫn với nhau.

Bấy giờ, Ý Ta có tác dụng làm cho sự cứng rắn nên mềm mại, sự cay đắng nên ngọt ngào, kéo dài và làm rộng thêm những gì còn ngắn. Như thế, khi Ta ngã thì Thánh Giá ở trên đôi vai Ta, Ta sẽ cảm thấy sự mềm mại và ngọt ngào của những thánh giá mà các linh hồn chịu đau khổ vì (thi hành) Ý Ta. Ah! Tim Ta có dấu hiệu của sự bồi dưỡng, và sự mềm mại của những thánh giá của những linh hồn này làm cho Thánh Giá Ta thích ứng với đôi vai Ta, chìm xuống sâu hơn nữa gây cho Ta vết thương sâu hơn; và mặc dù nó làm cho Ta một nỗi đau sắc bén hơn, Ta cũng cảm thấy sự mềm mại và ngọt ngào của những linh hồn sẽ đau khổ vì Ý Ta. Và vì Ý Ta vĩnh cửu, nên nỗi đau, việc đền tạ, hành động của họ chảy trong mỗi giọt Máu của Ta, trong mỗi vết thương, trong mỗi xúc phạm. Ý Ta làm cho họ như thể là hiện diện ở những lần xúc phạm trong quá khứ, từ khi người đầu tiên phạm tội, những xúc phạm trong hiện tại và trong tương lai. Họ

là những người trả lại quyền của Ý Ta; và vì yêu thương họ, Ta gia tăng ơn cứu độ. Và nếu những người khác đi vào Ý Ta, là vì những linh hồn này góp phần trong Ý Ta. Không có điều gì tốt mà Ta thừa nhận, ngay Thiên Đàng hay trên trái đất, mà không phải là vì họ.”

Ngày 17 tháng 12 năm 1903 Tập 6

Việc sùng kính Đức Trinh Nữ Cực Thánh đã làm khi gặp Chúa Giêsu và Thánh Giá.

Tiếp tục trong trạng thái thường lệ, trong vài lúc tôi thấy Đức Giêsu với Thánh Giá trên vai, trong cử chỉ gặp gỡ Người Mẹ Cực Thánh của Người, và tôi nói với Chúa: ‘Lạy Chúa, Mẹ làm gì trong cuộc gặp gỡ đau buồn cực điểm này?’ Và Chúa nói: “Hỡi con Mẹ chẳng làm gì ngoài việc làm sùng kính đơn giản và sâu sắc. Và vì hành động đơn giản thì dễ dàng kết hiệp với Chúa hơn, Tinh Thần Cực Đơn Giản, trong hành động này của Mẹ đã truyền sang cho Ta chính mình Mẹ và tiếp tục những gì Ta đang làm trong nội tâm. Điều này làm hài lòng Ta rất nhiều, hơn là những việc lớn lao hơn mà Mẹ đã làm. Bằng chứng là tinh thần sùng kính này bao gồm điều này: thụ tạo hoà tan trong Mẹ và tìm thấy Mẹ trong tinh cầu thiêng liêng; Mẹ sùng kính tất cả những gì Chúa làm, và hiệp nhất với Ngài. Con có nghĩa rằng khi miệng sùng kính mà trí óc ở nơi khác, là việc sùng kính thật không? Khi trí óc sùng kính nhưng ý chí lại xa Ta? Hay một năng lực (*power*) sùng kính Ta tất cả những những năng lực khác đều vô trật tự. Không, Ta muốn tất cả mọi sự đều vì Ta, và mọi sự Ta cho các linh hồn đều ở trong Ta. Đây là hành vi thờ phượng và sùng kính lớn lao nhất, mà thụ tạo có thể làm cho Ta.”

Ngày 28 Tháng 3 năm 1905 Tập 6

Chúa Giêsu tiếp tục gặp gỡ các linh hồn.

... Đoạn tôi tiếp tục trạng thái thường lệ với công việc trong nội tâm về cuộc Khổ Nạn, và khi đến thời điểm Chúa Giêsu gặp Mẹ Maria trên Đường Thánh Giá, Ngài lại tỏ mình ra và nói với tôi: “Hỡi con, linh hồn cũng gặp gỡ Ta liên tục, và nếu trong cuộc gặp gỡ với linh hồn Ta thấy họ trong hành động thực hành những nhân đức, và kết hiệp với Ta, họ sẽ đền bồi cho Ta những đau khổ Ta chịu đựng khi gặp Mẹ, rất đau buồn vì Ta.”

Ngày 12 tháng 11 năm 1910 Tập 10

Có nhiều cách để các linh hồn dâng mình cho Chúa, có nhiều cách để Chúa trao Mình cho các linh hồn.

Tôi đang nghĩ về Đức Giêsu khi Ngài mang Thánh Giá lên Calvary, đặc biệt là khi Ngài gặp gỡ Thánh Veronica, người dâng cho Ngài một miếng vải để Ngài có thể lau mặt, khuôn mặt máu chảy nhỏ giọt khắp nơi. Và tôi nói với Chúa Giêsu đáng yêu của tôi: ‘Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu của con, trái tim của con, nếu Thánh Veronica dâng cho Ngài một miếng vải, thì con không muốn dâng cho Ngài một miếng vải nhỏ để lau Máu, nhưng con dâng lên Ngài trái tim của con, trái tim đang tiếp tục đập, tất cả tình yêu của con, trí khôn nhỏ bé của con, hơi thở của con, sự tuần hoàn của máu con, những chuyển động của con - tất cả bản thể con để lau Máu cho Ngài; và không chỉ trên mặt Ngài, nhưng trên tất cả Nhân Tính Cực Thánh của Ngài. Con có ý định xé con ra thành nhiều mảnh, nhiều như số những vết thương của Ngài, nỗi đau của Ngài, nỗi cay đắng của Ngài, những giọt Máu Ngài đổ ra, để đặt tất cả những đau thương, một số trên tình yêu con, một số trên sự an ủi giải khuây, một số trên một nụ hôn, một số trên việc đền tạ, một số trên những hành động với lòng trắc ẩn, một số trên lời cảm tạ v.v... Con không muốn một phần tử nhỏ nào của bản thể con, giọt máu nào của con, còn lại mà không được chiếm hữu bởi Chúa. Và Ngài có biết không, lạy Chúa Giêsu, những gì con muốn là sự đền bù? Khiến cho những

phần tử bé nhỏ nhất của bản thể con được Ngài ghi dấu và đóng ấn bởi hình ảnh Ngài, để khi tìm thấy Ngài trong mọi sự và mọi nơi, con có thể nhận tình yêu của con bội lên...'; và cứ thế tôi đã nói tất cả những điều vô nghĩa khác nữa.

Bấy giờ, khi lãnh nhận Bí Tích Thánh Thể, và nhìn vào chính mình, tôi có thể thấy, trong mỗi phần tử của bản thể tôi, trọn vẹn Chúa Giêsu với một ngọn lửa; và ngọn lửa đó nói về tình yêu. Và Chúa Giêsu nói với tôi: “Đây là điều làm con gái Ta hài lòng - bằng nhiều cách thức hiến dâng mình cho Ta, rất nhiều, và nhân bội lên gấp ba lần, là cách thức mà trong đó Ta ban mình Ta cho cô ấy.”

Ngày 2 tháng 9 năm 1910 Tập 9

Người ta phải chú ý đến những gì họ phải làm, không phải nói huyền thuyên.

Tôi đang nghĩ về Chúa Giêsu mang Thánh Giá lên Calvary, đặc biệt là khi gặp những người phụ nữ, Ngài đã quên đi những đau đớn của mình và bận tâm an ủi, đáp lời cũng như giáo huấn cho những phụ nữ tội nghiệp đó. Trong Ngài chỉ toàn là Tình Yêu! Ngài là người cần được an ủi, vậy mà Ngài lại đi an ủi – và trong tình trạng như thế Ngài lại an ủi! Ngài chịu bao phủ bởi những vết thương, đầu Ngài bị đâm với những chiếc gai nhọn nhất, thở hổn hển và hầu như chết dưới cây thánh giá – và Ngài lại đi an ủi người khác! Thật là một tấm gương, một sự xỉ nhục cho chúng ta - một thánh giá nhỏ đủ để làm chúng ta quên đi bốn phận an ủi những người khác! Như thế, tôi nhớ đến nhiều lần trong đó tôi thấy mình bị đè nặng bởi đau thương hay bởi sự thiếu vắng Chúa Giêsu khiến cho nội tâm tôi bị đâm thấu và xé rách, và bị bao vây bởi người ta, Chúa Giêsu thúc giục tôi bắt chước Ngài trong bước này của cuộc Khổ Nạn; và như thế khi cay đắng đến tận xương tủy, tôi sẽ phấn đấu để quên đi chính mình để an ủi và giáo huấn người khác. Và bây giờ, thấy mình được tự do và không phải đối đầu với người ta, vì lý do đó và cảm tạ vì sự vâng lời. tôi đang cảm tạ Chúa vì không còn thấy mình ở trong tình trạng đó nữa... Tôi cảm thấy cần thở một không khí tự do, để

có thể giữ mình bận rộn với chính mình. Và Chúa Giêsu, di chuyển vào nội tâm, Ngài nói với tôi: “Hỡi con, đối với Ta nó là sự an ủi, và Ta cảm thấy được làm cho tươi tỉnh lại, đặc biệt là trong những người thật sự đến để làm những điều tốt. Trong thời gian này, thật vậy, thiếu những người đặt thiên hướng thật trong nội tâm tâm linh vào linh hồn, vì khi không có nó, họ không thể truyền cho người khác được; như thế họ dạy cho các linh hồn dễ xúc động, quá tỉ mỉ, nông nổi, không có một nền tảng thật về sự tách rời khỏi mọi sự và mọi người, và điều này sản sinh ra những nhân đức nghèo nàn cằn cỗi, sắp sửa sinh hoa, và rồi chết. Và một số người nghĩ rằng họ làm cho các linh hồn tiến bộ, vì họ tiến đến sự chính xác tỉ mỉ và thận trọng quá mức; thay vì sự tiến bộ, những điều này lại là chướng ngại huỷ diệt linh hồn, và tình yêu Ta còn lại trong chiếc bao tử trống rỗng với họ. Vì thế, khi Ta cho họ nhiều ánh sáng về những đường hướng nội tâm. Và làm cho con hiểu được sự thật về những nhân đức và tình yêu thật, khi con ở trong sự thật, qua miệng con Ta có thể làm cho những người khác lãnh hội được sự thật về con đường đi đến những nhân đức đích thực, và Ta cảm thấy hài lòng vì điều này.” Và tôi nói: ‘Nhưng, Lạy Chúa, sau khi con hy sinh, người ta sẽ đi loanh quanh nói, và vì vâng lời, họ phê bình, và cấm người khác tới.’ Và Chúa Giêsu nói: “Đây là sự sai lầm – khi người ta chú trọng đến việc tán gẫu, hơn là những gì mà một người tốt nên làm. Với Ta họ cũng tán gẫu, và nếu Ta muốn chú ý tới việc này, Ta sẽ không cứu rỗi được họ. Vì thế, người ta phải chú ý tới những gì họ phải làm, và không phải những gì họ nói; và những người hay tán chuyện vẫn làm như vậy.”

Ngày 10 tháng 4 năm 1914 Tập 11

Ý nghĩa của việc giết mạnh mẽ gai trên đầu Chúa Giêsu.

Sáng nay Chúa Giêsu luôn đáng yêu đến như một người chịu đóng đinh và chia sẻ nỗi đau với tôi. Ngài lôi kéo tôi rất nhiều về phía Ngài, vào trong đại

dương của cuộc Khổ Nạn, và tôi hầu như có thể đi theo Nó từng bước một. Nhưng ai có thể nói được những gì tôi có thể cảm nghiệm? Có nhiều thứ tôi không biết bắt đầu từ đâu. Tôi chỉ có thể nói rằng tôi thấy mao gai bị giật mạnh, vì những mũi gai giữ cho Máu khỏi chảy hết ra, khi nó bị giật mạnh, máu tuôn ra ngoài qua những lỗ nhỏ, chảy trên mặt Ngài, trên tóc Ngài, thành những dòng nhỏ, và chảy xuống trên toàn thể con người của Chúa Giêsu. Và Chúa Giêsu nói: “Hỡi con, những mũi gai đâm vào đầu Ta sẽ đâm tính kiêu căng, tự cao tự đại, những vết thương kín đáo nhất nơi con người anh ta, làm cho mủ mà nó chứa đựng trong đó tuôn ra như thế. Và gai đâm sâu trong Máu Ta sẽ chữa lành cho anh ta, và sẽ trả lại cho họ vương miện mà tội lỗi đã lấy đi khỏi anh ta.”...

Giờ Thứ Mười Chín

Từ 11 giờ sáng tới 12 giờ trưa

Chúa Giêsu chịu đóng đinh

Ngày 18 tháng 11 năm 1913 Tập 11

Khi ý chí con người và Ý Chúa đối nghịch với nhau, người ta hình thành nên thánh giá cho người khác. Thánh giá có thể làm nên việc tốt khi nó nối kết với Ý Chúa.

Tôi đang nghĩ đến tình trạng tội nghiệp của tôi, và ngay cả việc thánh giá được trục xuất khỏi tôi; và trong nội tâm tôi Chúa nói: “Hỡi con, con là của những người khác. Như Thế để giữa Ta và các thụ tạo: khi ý họ đối nghịch với Ta, Ta hình thành nên Thánh Giá cho họ và họ hình thành nên thánh giá cho Ta, Ta là thanh dài, trong khi họ là thanh ngắn, và chéo lại với nhau, chúng hình thành nên thánh giá. Bây giờ, khi ý của một linh hồn hiệp nhất với Ý Ta, thì những thanh đó không còn là thánh giá nữa, nhưng hiệp nhất với nhau, và như thế thánh giá không còn là thánh giá nữa. Con đã hiểu chưa? Và bên cạnh đó, Ta

thánh hoá thánh giá; nó không còn là thánh giá thánh hóa Ta. Nó không phải là thánh giá để thánh hóa – nó là sự từ bỏ vì Ý Ta, sự từ bỏ đã được thánh hóa thành thánh giá; vì thế, ngay cả thánh giá cũng có thể làm nhiều điều tốt bao lâu nó liên kết với Ý Ta. Không chỉ thế; thánh giá thánh hoá và đóng đinh một phần của con người, trong khi Ý Ta không tha phần nào cả; nó thánh hóa mọi sự, và đóng đinh tư tưởng, ước muốn, ý chí, tình cảm, trái tim - mọi sự. Và vì Ý Ta là Ánh Sáng, nó tỏ cho linh hồn sự cần thiết của sự thánh hóa và kiện toàn sự đóng đinh, theo cách thức mà nó kích thích Ta hoàn thành tác phẩm theo Ý Ta trên linh hồn đó. Vì thế, thánh giá và những nhân đức khác được hài lòng bao lâu chúng đạt được điều gì đó; và nếu chúng có thể đâm sâu thụ tạo với ba chiếc đinh, chúng khoe khoang về sự chiến thắng khái hoàn của chúng. Mặt khác, Ý Ta, không biết làm sao để làm những công việc chưa hoàn thành, thì nó không hài lòng với chỉ ba chiếc đinh, nhưng với nhiều chiếc đinh như nhiều hành động mà Ý Ta sẽ tỏ ra cho thụ tạo.”

Ngày 15 tháng 5 năm 1920 Tập 12

Thánh Ý Chúa hình thành trọn vẹn sự đóng đinh trong linh hồn.

Tôi than van với Chúa Giêsu dịu ngọt, và nói với Ngài: ‘Lời hứa của Ngài đâu? Không có thêm thánh giá, không còn giống như Chúa nữa. Mọi sự đã biến mất – không còn lại gì cho con cả nhưng chỉ còn sự khóc than vì sự chấm dứt của con cách đau đớn.’ Và Chúa Giêsu chuyển động, nói với tôi trong nội tâm: “Hỡi con, sự đóng đinh Ta đã hoàn tất, và con có biết tại sao không? Vì nó đã hoàn tất trong Ý Đời Đời của Cha Ta. Trong Ý này, Thánh Giá trở nên rất dài và rộng như ôm lấy tất cả mọi thế kỷ, và thấm vào mỗi tâm hồn trong quá khứ, hiện tại và tương lai, theo cách thức mà Ta vẫn chịu đóng đinh trong lòng mỗi thụ tạo. Ý Thiên Liêng này đặt những chiếc đinh xuyên qua tất cả nội tâm Ta – vào những ước muốn của Ta, vào những tình cảm của Ta và vào trong những

nhịp tim của Ta. Có thể nói rằng Ta không còn đời sống cho chính mình nữa, nhưng đời sống cho Ý Vĩnh Cửu, vốn bao trùm toàn thể các thụ tạo trong Ta, và muốn Ta đáp trả cho tất cả. Cuộc đóng đinh của Ta sẽ không bao giờ hoàn tất và giang rộng để ôm ấp tất cả, nầy Ý Muốn Đời Đời chưa phải là người Hành Động.

Ta muốn trong con cũng là một sự đóng đinh trọn vẹn và giang rộng cho tất cả. Đây là lý do của việc mời gọi liên tục vào Ý Ta, để thúc đẩy con đem lại cho toàn thể gia đình nhân loại trước Đấng Uy Quyền Tối Cao, và để tỏa lan ra, nhân danh mọi người, những hành động mà họ không hề làm. Lãng quên mình và sự thiếu sót trong việc tự phản ánh không là gì khác hơn là những chiếc đinh đóng vào Ý Ta. Ý Ta không biết làm những việc nhỏ và không hoàn tất. Ý Ta đặt mình xung quanh linh hồn như một vương miện, Nó muốn linh hồn ở trong Nó; và truyền cho linh hồn giữa tình cầu trọn vẹn Ý Muốn Đời Đời. Nó đặt dấu ấn kiện toàn của Nó trên linh hồn. Ý Ta làm trống rỗng nội tâm thụ tạo tất cả những gì thuộc về con người, và đặt trong linh hồn tất cả những gì thuộc về Chúa. Và để được chắc hẳn hơn, Nó đóng ấn trọn vẹn nội tâm của linh hồn bằng nhiều chiếc đinh để khi càng có nhiều người hành động thì nó càng có sự sống trong thụ tạo, thay thế những hành động của con người bằng nhiều hành động thiêng liêng. Bằng cách này, Nó hình thành nên cuộc đóng đinh thật sự trong linh hồn – không phải một lần, nhưng cho suốt cả đời.”

Ngày 6 tháng 6 năm 1922 Tập 14

Bằng cách sống trong Ý Chúa, thánh giá và sự thánh hóa trở nên giống Chúa Giêsu.

Tôi đang tự nghĩ: ‘Chúa Giêsu nhân lành đã thay đổi với tôi như thế nào? Trước đó, Ngài hoàn toàn hài lòng khi để cho tôi chịu đau khổ; mọi thứ đều được góp phần trong những chiếc đinh và thánh giá. Bây giờ mọi thứ đã biến mất. Ngài không còn hài lòng khi để cho tôi đau khổ nữa; và đôi khi tôi đang

đau khổ, Ngài nhìn tôi với cái nhìn thờ ơ lãnh đạm; Ngài không còn tỏ ra thái độ thương thức như trong quá khứ.' Bây giờ, khi tôi đang nghĩ tới điều này, Chúa Giêsu dịu ngọt, di chuyển trong nội tâm tôi, thở dài nói với tôi: "Hỡi con, khi đang thương thức những gì quan trọng hơn, thì những gì thứ yếu mất đi mùi vị của nó, sự hấp dẫn của nó, và vì thế người ta nhìn nó với sự thờ ơ lãnh đạm. Thánh giá ràng buộc ơn sủng; nhưng ai nuôi dưỡng nó? Ai làm cho nó lớn lên cho đúng tầm vóc của nó? Ý Ta. Chỉ có Ý Ta mới kiện toàn mọi sự và cho phép những phát thảo cao cả nhất được hoàn thành trong linh hồn. Nếu đó không phải là Ý Ta, thì cho dù thánh giá, có nhiều sức mạnh và sự cao cả mà nó chứa đựng, nó chỉ có thể giữ linh hồn ở lại nửa đường. Ôi, có biết bao nhiêu sự đau khổ, nhưng việc tiếp tục nuôi dưỡng bởi Ý Ta bị mất đi, khiến chúng không đạt được mục tiêu của nó - bị phá hủy bởi ý muốn của con người. Và Ý Chúa không thể cho một cú giáng cuối cùng, một nhát chài cuối cùng của Sự Thánh Hóa Thiêng Liêng. Hãy xem, con nói rằng những chiến đình và thánh giá đã biến đi. Sai rồi, hỡi con gái – Sai. Trước kia thánh giá của con nhỏ và bất toàn; bây giờ Ý Ta, nâng nó lên trong Ý Ta, làm cho thánh giá của con trở nên lớn, và mỗi hành động các con làm theo Ý Ta là một chiếc đình mà con sẽ nhận lãnh. Và khi con sống trong Ý Ta, ý Ta nơi con nói rộng rất nhiều để phân tán vào trong mỗi thụ tạo, và mỗi người trong họ sẽ cho Ta sự sống mà Ta đã cho họ, như thế là làm cho Ta được vinh danh, với vinh quang và dự định khi Ta dựng nên linh hồn đó. Hãy xem, thánh giá của con giang rộng không chỉ cho con, nhưng cho mỗi thụ tạo; vì thế Ta thấy thánh giá của con ở khắp nơi. Trước kia Ta chỉ thấy nó ở trong con, bây giờ Ta thấy nó ở khắp nơi. Con đã tự làm cho mình rời lên trong Ý Ta, mà không có gì thích thú cho cá nhân mình cả, nhưng chỉ để cho Ta những gì mà mọi người phải cho Ta, và cho tất cả mọi người sự tốt lành mà Ý Ta chứa đựng cho mọi người, là chỉ có đời sống thiêng liêng của Chúa, không là đời sống con người. Như thế, Ý Ta chỉ là những gì hình thành nên Sự Thánh Hóa Thiêng

Liêng trong linh hồn. Mặt khác, những thánh giá trước đây của con là sự thánh hóa do con người, và nó là của con người, thánh thiện như khả năng họ có thể, không thể làm những việc lớn lao, nhưng những việc nhỏ; và ít hơn cả những gì có thể nâng linh hồn lên đến sự thánh thiện và sự hiệp nhất với những công việc của Đấng Dựng Nền họ; Linh hồn đó vẫn luôn luôn ở trong giới hạn của thụ tạo. Nhưng Ý Ta, hủy diệt mọi ranh giới của con người, tung thụ tạo vào trong sự bao la rộng lớn của Chúa, và mọi sự trở nên bao la rộng lớn trong nó: thánh giá, đinh, sự thánh hóa, tình yêu, sự ăn năn - mọi thứ. Mục đích của Ta trong con không phải là sự thánh hóa con người, mặc dù điều cần thiết là phải làm những việc nhỏ trong con trước tiên, và vì thế mà Ta hài lòng rất nhiều.

Bây giờ khi nâng con lên, và làm cho con sống trong Ý Ta, trong cái nhìn bé nhỏ về con, những phân tử của con, ôm lấy sự bao la rộng lớn để cho Ta tình yêu và vinh quang cho tất cả và cho mỗi người, để làm cho Ta tất cả những gì công chính của toàn thể việc sáng tạo, Ta rất hài lòng vì tất cả mọi thứ khác không còn cho Ta hương vị gì nữa. Vì thế, thánh giá của con, đinh của con, sẽ là Ý Ta, giữ cho con luôn chịu đóng đinh, hoàn tất cuộc đóng đinh thật trong Ta – Không phải trong một khoảng thời gian, nhưng vĩnh viễn, tràn đầy như Ta, khi Ta nhận thức về cuộc đóng đinh và chết vì bị đóng đinh. Thánh Giá của Ta đã được nuôi dưỡng chỉ bởi Ý muốn đời đời, và vì thế Ta đã chịu đóng đinh cho tất cả và cho mọi người. Thánh Giá của Ta đánh dấu lên mọi người biểu tượng của Nó.”

Ngày 1 tháng 9 năm 1922 Tập 14

Yêu thương, từ khước, chuyển thành lửa thanh luyện. Linh hồn sống trong Ý Chúa thông phần trong những nỗi đau vì bị từ khước tình yêu. Nỗi đau của Chúa Giêsu khi cảm thấy ghệt thở trên Thánh Giá.

Khi tôi đang ở trong trạng thái quen thuộc, Chúa Giêsu luôn đáng yêu tỏ mình ra với hơi thở ngắn và bị đè nặng; nhưng điều làm Ngài bị đè nặng nhất là ngọn lửa của tình yêu Ngài, ngọn lửa phát ra nơi Ngài để giải tỏa, bị sự bạc bẽo vô ơn của loài người buộc phải bị giam cầm một lần nữa. Ôi! Trái Tim Cực Thánh Ngài đã nghẹt thở bởi chính ngọn lửa của Ngài, và xin được làm cho tươi tỉnh lại. Đoạn Ngài nói với tôi: “Hỡi con, hãy giải thoát cho Ta, Ta không chịu nổi được nữa; ngọn lửa thiêu hủy của Ta. Hãy cho Ta làm cho tim con rộng hơn để đặt vào đó tình yêu bị khước từ của Ta, và nỗi đau của tình yêu Ta. Ah! nỗi đau của tình yêu Ta vượt trên tất cả những nỗi đau hợp lại.”

Bấy giờ Ngài nói điều này, Ngài để miệng Ngài nơi tim tôi và thở mạnh vào đó, theo cách mà tôi cảm thấy tim tôi sưng lên. Và Ngài đụng chạm nó với đôi bàn tay của Ngài, như muốn làm cho nó lớn hơn, và Ngài thổi vào nó một lần nữa. Tôi cảm thấy như tôi sắp chết, nhưng không chú ý tới mình, Ngài tiếp tục thở vào đó. Sau khi thở vào nó từ đầu đến cuối, Ngài đóng nó lại bằng đôi bàn tay của Ngài, như thể Ngài đặt vào đó một con dấu, theo cách mà tôi không hy vọng có thể nhận được sự thuyên giảm; và Ngài nói với tôi: “Con gái của lòng Ta, Ta muốn đóng với dấu ấn, tình yêu và nỗi đau của Ta, mà Ta đặt trong con, để con cảm nhận nỗi đau khủng khiếp của tình yêu bị chế ngự, của tình yêu bị từ khước. Hỡi con, hãy kiên nhẫn. Con sẽ đau khổ nhiều – đây là nỗi đau khó khăn nhất; nhưng đây là Chúa Giêsu của con, Sự Sống của con, Đấng cần sự thuyên giảm nơi con.” Chỉ có một mình Chúa biết tôi cảm nhận và đau đớn như thế nào; vì thế tôi tin rằng tốt hơn là đừng đặt nó lên giấy. Sau một ngày cảm nghiệm như đang hấp hối liên tục, ban đêm, khi Chúa Giêsu dịu ngọt trở lại, Ngài muốn một lần nữa, thổi phồng thêm chỗ trong trái tim tôi, và tôi nói với Ngài: ‘Lạy Chúa Giêsu, con không chịu đựng thêm được nữa; con không thể chứa đựng những gì con đang có, và Ngài lại muốn thêm vào nữa sao?’ Và Ngài, đón tôi trong vòng tay của Ngài để ban cho tôi sức mạnh, và nói với tôi: “Hỡi

con, hãy can đảm, để cho Ta làm điều đó. Điều này cần thiết, nếu không Ta đã chẳng cho con nhiều đau đớn như vậy. Sự dữ đã đạt đến điểm mà tất cả đều cần con chịu đựng nỗi đau của Ta – cách sống động, như khi Ta còn sống trên trái đất một lần nữa. Trái đất sắp gây ra những ngọn lửa để trừng phạt các thụ tạo. Tình yêu của Ta sẽ chạy về hướng họ để bao phủ họ với ơn sủng, tình yêu bị từ khước, chuyển thành lửa đánh lên họ. Vì thế, nhân loại thấy họ ở giữa hai ngọn lửa - lửa từ trời và lửa từ trái đất. Có nhiều sự dữ mà những ngọn lửa này sắp nhập vào, trong khi nỗi đau Ta làm cho con chịu đựng chảy giữa hai ngọn lửa này tránh không cho chúng hiệp nhất. Nếu Ta không làm như vậy, mọi sự sẽ đổ lên trên nhân loại khốn khổ. Vì thế, hãy cho Ta làm điều đó; Ta sẽ cho con sức mạnh và Ta sẽ ở với con.”

Bấy giờ, khi nói điều này, Ngài thở vào tôi một lần nữa, và tôi không thể chịu đựng được nữa. Tôi cầu xin Ngài đụng chạm đến tôi bằng đôi bàn tay để giúp đỡ tôi và cho tôi sức mạnh. Và Chúa Giêsu đụng chạm đến đến tôi, phải, Ngài cầm lấy trái tim tôi trong đôi bàn tay của Ngài và siết nó thật chặt. Chỉ có mình Ngài biết những gì Ngài làm cho tôi cảm nhận. Nhưng không hài lòng với điều này, Ngài siết cuống họng tôi thật mạnh với đôi bàn tay của Ngài, đến điểm tôi cảm thấy xương và dây thần kinh của cuống họng tôi kêu lách tách, như thế, tôi thấy nghẹt thở. Rồi sau đó Ngài để tôi ở tư thế đó trong một thời gian, với tất cả sự ân cần, Ngài nói với tôi: “Can đảm lên, trong trạng thái này thế hệ hiện tại sẽ tìm thấy chính mình – và trong mọi tầng lớp. Những đam mê thống trị thế hệ này như thế, và nhiều thụ tạo chìm đắm trong những đam mê của họ và với những tính hư nết xấu đáng sợ nhất. Sự thối nát, bùn lầy, nhiều đến nỗi nó hầu như nhận chìm họ. Vì thế mà Ta muốn làm cho con chịu đựng nỗi đau làm cho nghẹt thở: đây là nỗi đau của sự thừa mứa tội cùng; và không còn có thể chịu đựng được khi nhìn thấy nhân loại nghẹt thở bởi sự xấu xa của chính họ, Ta muốn con đền tạ. Mặc dầu vậy, hãy biết rằng Ta cũng chịu đựng nỗi đau này.

Khi chúng đóng đinh Ta, chúng kéo căng Ta ra trên thánh giá nhiều đến nỗi xé rách tất cả những dây thần kinh của Ta, đến điểm Ta cảm thấy chúng kêu lách tách và bị xoắn lại. Và cuống họng của Ta chịu đựng nỗi đau lớn lao hơn và bị xé rách, đó là khi Ta cảm thấy bị nghẹt thở. Đó là tiếng khóc của nhân loại bị nhận chìm bởi đam mê, nhữn đam mê siết chặt cổ họng Ta, nhận chìm Ta với những nỗi đau. Nỗi đau của Ta kinh khủng và kinh hoàng – Ta cảm thấy những dây thần kinh và xương ở cổ họng Ta bị kéo giãn ra, đến điểm Ta cảm thấy tất cả những gân thần kinh trên đầu, ở miệng Ta, và ngay cả mắt Ta, đều kêu lách tách. Sự căng thẳng đến độ mỗi chuyển động nhỏ đều làm cho Ta cảm thấy đau đến chết được – Bây giờ Ta sẽ trở nên bất động, bây giờ Ta sẽ quần quai nhiều khi cuộc chiến chống lại Thánh Giá theo cách thức kinh khủng, để nói rộng đến nỗi ngay cả kẻ thù cũng phải kinh sợ. Vì thế, Ta lập lại với con – hãy can đảm, Ý Ta sẽ cho con sức mạnh trong mọi sự.”

Giờ Thứ Hai Mười

Từ 12 tối 1 giờ trưa

**Giờ Th’ng Khổ Thứ Nh’ t trên Thánh Giá. Lời Thư’Nhật của Chúa
Giêsu “Lạy Cha, xin tha cho chúng vì chúng không bi’ t việc chúng làm!”**

Ngày 16 tháng 11 năm 1922 Tập 14

Những hiệu quả của ơn toàn xá trong Ý Chúa.

...Sau đó, khi đang nhận lãnh ơn toàn xá, và tôi nói một mình: ‘ Lạy Chúa, con muốn nhận ơn toàn xá trong Ý Chúa.’ Và ngay lập tức không cho tôi thời gian, Chúa thêm vào: “Và Ta xá tội cho con trong Ý Ta; khi xá tội cho con, Ý Ta đặt lời xá giải ở dọc đường, để xá tội cho những ai muốn được xá tội, và để tha thứ cho những ai muốn được tha thứ. Ý Ta đón nhận tất cả, không một ai; nhưng những người bị loại trừ lại đón nhận nhiều hơn bất cứ ai khác.”

Ngày 21 tháng 10 năm 1925 Tập 18

Nỗi buồn phiền của Chúa Giêsu khi đang chịu treo, chờ đợi các tội nhân.

... Đoạn, tôi tiếp tục hòa tan mình trong Ý Chúa, cảm thấy hối tiếc vì mỗi xúc phạm đã và đang đem đến cho Chúa Giêsu của tôi, từ người đầu tiên cho đến người cuối cùng những người sẽ đến trên trái đất. Và trong khi cảm thấy đau buồn, tôi xin ơn tha thứ. Nhưng khi đang làm điều này, tôi tự nhủ: ‘Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu của con, không đủ để con chỉ đau buồn và xin ơn tha thứ, nhưng, nhưng con muốn hủy diệt bất cứ tội lỗi nào, để Ngài sẽ không bao giờ - không bao giờ bị xúc phạm nữa.’ Và Chúa Giêsu di chuyển vào nội tâm, nói với tôi: “Hỡi con, Ta có mỗi nỗi đau riêng biệt cho mỗi tội lỗi, và ơn tha thứ cho tội nhân treo lơ lửng trên những nỗi đau của Ta. Bây giờ, nếu những đau buồn này của Ta bị hủy diệt trong Ý Ta, chờ đợi tội nhân để khi họ xúc phạm đến Ta, như thế, anh ta sẽ cảm thấy đau buồn vì đã xúc phạm đến Ta, nỗi đau của Ta sẽ giáng xuống để cảm nghiệm nỗi đau buồn cùng với anh ta, và ngay tức khắc ban cho anh ta ơn tha thứ. Nhưng có biết bao người xúc phạm đến Ta mà không đau buồn? Như thế, nỗi đau buồn và ơn tha thứ của Ta vẫn treo lơ lửng trong Ý Ta, như thể là bị cô lập. Cám ơn con gái vì đã đi vào trong Ý Ta để giữ mối tương quan với những nỗi đau và ơn tha thứ của Ta. Xin vui lòng đi vòng quanh với Ý Ta; và làm cho nỗi đau của Ta là của con, khóc than, cho mỗi lần xúc phạm: ‘Đau buồn! Tha Thứ!’ Như thế Ta sẽ không là Người duy nhất đau buồn và nài xin ơn tha thứ, nhưng Ta có được sự bầu bạn của ái nữ thơ bé của Ý Ta, người đau buồn cùng với Ta.”

Giờ Thứ Hai Mười Một

Từ 1 tới 2 giờ trưa

**Giờ Thở Khổ Thứ Hai trên Thánh Giá. Lời thứ Hai, Ba và Thứ Tư
của Chúa Giêsu**

“Hôm nay con sẽ ở với Ta trên Thiên Đàng”...

Ngày 21 tháng 11 năm 1926 Tập 20

Sự êm dịu của Chúa Giêsu trong giờ chết.

Tôi thấy toàn là đau khổ vì cái chết bất ngờ của một người chị của tôi. Nỗi sợ về việc Chúa Giêsu đáng yêu của tôi không có chị ở với Ngài làm linh hồn tôi đau đớn, và khi Chúa Giêsu tốt lành, Đấng Tối Cao đến, tôi nói với Ngài về nỗi đau của tôi, và Ngài, Đấng trọn lành nói với tôi; “Hỡi con, đừng sợ, có thể nào mà không phải Ý Ta làm nên mọi sự, bởi vì chính Những Bí Tích và tất cả những sự trợ giúp có thể cho một linh hồn tội nghiệp đang hấp hối sao? Còn hơn thế nữa, khi không phải là ý muốn của người đó là không muốn lãnh các Bí Tích và tất cả sự trợ giúp của Giáo Hội, mà Giáo Hội ban cho nó như một người mẹ, vào phút giây cuối cùng đó. Con biết rằng khi bắt cóc bà ta bất ngờ từ trái đất, Ý Ta làm cho Minh bao phủ bà với sự êm dịu của Nhân Tính Ta. Trái Tim Ta, người và Chúa, đặc những thớ thịt êm dịu nhất vào môi trường hành động, theo cách thức mà những khuyết điểm, yếu đuối, đam mê của bà ấy được xem xét và cân nhắc với sự tế nhị và êm dịu – vô cùng và thiêng liêng. Và khi Ta đặt sự êm dịu vào môi trường, thì Ta không thể giúp giúp để có sự thông cảm và để cho bà đi vào bến cảng an toàn, như sự khả hoàn của sự dịu dàng của Chúa Giêsu của con. Và lúc đó, con không biết rằng sự trợ giúp của con người là thiếu sót, còn của Chúa thì dư thừa sao? Con sợ rằng khi không có ai ở xung quanh, và nếu khi bà muốn được giúp đỡ, thì không có ai để xin sao. Ah! Con ơi, vào thời điểm đó sự giúp đỡ của con người giảm đi; người ta không có giá trị, cũng như hiệu quả, bởi vì sự chết đi vào hành động duy nhất và đầu tiên của Tạo Hóa, và không ai được cho phép xen vào hành động này. Và rồi, với một người không hư hỏng, đòi trụ,

cái chết bất ngờ giúp cho việc tránh khỏi những hành động của ma quỷ khỏi đi vào môi trường - những cám dỗ của nó, và sự sợ hãi mà chúng đánh vào người chết với nhiều nghệ thuật, vì hẳn thấy người ta bị giật lấy, mà không thể cám dỗ hay đi theo. Vì thế, những gì mà con người cho là bất hạnh, nhiều khi còn được nhiều ơn sủng hơn.”...

Ngày 22 Tháng 3 năm 1938 Tập 35

Dấu chỉ cuối cùng về Tình Yêu vào thời điểm chết.

“...Sự Tốt Lành và Tình Yêu của Chúng Ta là những gì mà Chúng Ta luôn luôn dùng mọi cách mà mọi phương tiện để giật lấy người ta khỏi tội lỗi - để cứu linh hồn, và nếu Chúng Ta không thành công trong đời sống của linh hồn đó, Chúng Ta làm một sự ngạc nhiên về tình yêu lần cuối cùng vào thời điểm chết. Con phải biết rằng, trong khoảnh khắc đó, Chúng Ta ban một dấu chỉ cuối cùng về tình yêu cho thụ tạo, cung cấp cho họ ơn sủng, tình yêu và sự tốt lành của Chúng Ta, và đặt nhiều tình thương êm dịu cũng như làm mềm đi và chiến thắng những tâm hồn cứng cõi. Và khi thụ tạo thấy mình ở giữa sự sống và cái chết - giữa thời gian gần chết, và sự Vĩnh Cửu sắp bắt đầu - hầu như là hành động hồn lìa khỏi xác, Ta, Chúa Giêsu của con, tỏ Mình ra, với vẻ yêu kiều và vô cùng thích thú, với sự ngọt ngào trời buộc và ướp ngọt sự cay đắng của đời sống, đặc biệt trong khoảnh khắc cuối cùng đó. Rồi, với cái nhìn chăm chăm của Ta... Ta nhìn linh hồn, nhưng với nhiều tình yêu như thể giật nó khỏi hành động ăn năn sám hối - một hành động của tình yêu, một sự dính chặt với Ý Ta. Trong khoảnh khắc của sự mất mát ảo giác đó, trong cái nhìn – trong sự đụng chạm bằng đôi tay của nó Chúng Ta yêu thương linh hồn nhiều bao nhiêu, và khi yêu linh hồn đó, thụ tạo cảm thấy đau đớn nhiều khi nó ăn năn vì đã không yêu thương Chúng Ta; linh hồn nhận ra Ý của Chúng Ta như sự khởi đầu và kiện toàn đời sống nó và, như sự thỏa mãn của chính mình, linh hồn chấp nhận cái

chết, để kiện toàn một hành động của Ý Chúng Ta. Bằng chứng là, con phải biết rằng nếu thụ tạo đã không làm đủ chỉ một hành động theo Ý Chúa, thì cửa Thiên Đàng sẽ không mở ra; linh hồn đó không được đón nhận như hậu duệ của vùng đất của Cha Trên Trời, và các Thiên Thần và các Thánh không thể thừa nhận linh hồn đó vào giữa các ngài – mà linh hồn đó cũng không muốn vào, khi nhận thức được thiên đàng không thuộc về nó. Không có Ý Chúng Ta thì không có sự Thánh Hóa và Ôn Cứu Độ thật. Biết bao nhiêu người được cứu bởi nhờ hiệu quả của dấu chỉ này của Chúng Ta, với cả tình yêu, ngoại trừ những người hư hỏng đồi trụy và bướng bỉnh nhất; mặc dù phải đi theo con đường dài nơi luyện ngục, điều đó thích hợp cho họ. Khoảnh khắc chết là sự nắm bắt hằng ngày của Chúng Ta – khoảnh khắc tìm kiếm những người hư mất.”

Đoạn Ngài thêm vào: “Hỡi con gái, khoảnh khắc chết là thời gian mất đi ảo giác. Ở điểm đó, mọi sự trình ra cho họ, lần lượt, để nói: ‘Vĩnh biệt, trái đất đã qua rồi; bây giờ đời sống vĩnh cửu bắt đầu với con...’ Nó xảy ra với thụ tạo như khi linh hồn nhìn vào một căn phòng và ai đó nói với nó: ‘Phía sau căn phòng này là một căn phòng khác, trong đó có Chúa, Thiên Đàng, Luyện Ngục, Hỏa Ngục; cộng lại – Đời sống vĩnh cửu (*eternity*). Nhưng linh hồn không thấy cái nào cả. Nó nghe chúng được khẳng định bởi những người khác, như theo cách thức người ta nói hầu như không thể tin được, không cho nó một tầm quan trọng để làm cho mọi lời nói được tin như là sự thật – như một điều chắc chắn. Như vậy một ngày kia khi bức tường rơi xuống, linh hồn có thể thấy bằng chính mắt của nó về những gì đã được nghe nói trước đây. Nó thấy Chúa và Cha của nó, Đáng yêu thương nó với tình yêu lớn lao; những ơn ích Ngài đã và đang ban cho nó, từng cái một; và tất cả tình yêu thương chính đáng mà nó mắc nợ Ngài bị bẻ gãy. Mọi thứ qua đi trước mắt nó: Sự sống đời đời, Thiên Đàng, Luyện Ngục, và Hỏa Ngục. Trái đất bỏ chạy khỏi nó; lạc thú quay lưng lại với nó - mọi sự biến mất; chỉ có một thứ còn lại với nó trong căn phòng đó với bức tường đã rơi

xuống: Đời sống vĩnh cửu. Cơ hội của thụ tạo tội nghiệp! Sự tốt lành của Ta là ước muốn mọi người được cứu, như thế Ta cho phép sự rơi xuống của những bức tường này khi các thụ tạo tìm thấy chính mình giữa sự sống và cái chết – vào thời điểm mà trong đó linh hồn lìa khỏi xác để đi vào đời sống bất diệt – như thế họ có thể làm ít nhất một hành động ăn năn và yêu mến dành cho Ta, nhận thức được Ý muốn đáng quý trên họ. Ta có thể nói rằng Ta cho họ một giờ đồng hồ của sự thật, để cứu họ.

Ôi, phải chi tất cả biết đến công nghiệp của tình yêu, mà Ta thực thi vào khoảnh khắc cuối cùng trong đời sống họ, để họ có thể đừng thoát khỏi bàn tay phụ tử của Ta - họ sẽ không chờ đến khoảnh khắc đó, nhưng sẽ yêu thương Ta trọn đời.”

“Này Bà, đây là con Bà. hỡi con, đây là Mẹ con...”

Ngày 18 tháng 12 năm 1920 Tập 12

Sự đáp trả của tình yêu và lời cảm tạ vì tất cả những gì Chúa thi hành nơi người Mẹ Thiên Đàng.

... Sau sự việc này, tôi cảm thấy mình ở ngoài bản thể của tôi, và tôi thấy mình cùng với Chúa Giêsu dịu ngọt, tôi bám vào Ngài thật chặt, và Ngài bám vào tôi, đến nỗi hầu như tôi không thể thấy Thiên Tính của Cá Nhân Ngài nữa. Không biết như thế nào, tôi nói: ‘Lạy Chúa Giêsu, khi bám vào Ngài, con muốn chứng tỏ cho Ngài tình yêu của con, lòng biết ơn của con, và mọi sự mà thụ tạo có bốn phận phải làm, vì Ngài đã dựng nên Người Mẹ Nữ Vương Vô Nhiễm Nguyên Tội của chúng con – đẹp tuyệt vời nhất, thánh thiện nhất, diễm báo của Ôn Sủng, làm cho Mẹ được sung túc với tất cả những món quà, và cũng làm cho Mẹ là Mẹ của chúng con. Và con làm điều này nhân danh các thụ tạo, trong quá khứ, hiện tại và tương lai; con muốn cướp lấy mọi hành động của mỗi loài thụ tạo - mỗi lời nói, tư tưởng, nhịp tim và bước đi – và nói với Ngài, trong mỗi

người trong họ, rằng con yêu mến Ngài, cảm tạ Ngài, chúc tụng Ngài, thờ lạy Ngài, vì tất cả những gì Ngài đã làm cho người Mẹ Thiên Đàng và cho con.” Chúa Giêsu thưởng thức hành động của tôi – rất nhiều Ngài nói với tôi: “Hỡi con, Ta nóng lòng chờ đợi hành động này của con nhân danh mọi thế hệ. Công lý của Ta và tình yêu của Ta cảm thấy nhu cầu cần được xuống trên tất cả, vì đã làm cho Mẹ Ta được sung túc nhiều. Vậy, họ không còn lời, một tiếng ‘cám ơn,’ để nói với Ta...”

Ngày 10 tháng 10 năm 1925 Tập 18

Đức Trinh Nữ Maria lập lại cho các linh hồn sống trong Ý Chúa những gì Mẹ làm cho Con Mẹ.

... Sau đó, tôi thấy Người Mẹ Thiên Đàng của tôi với bé Giêsu trong cánh tay Mẹ, khi Mẹ hôn Ngài và đặt Ngài nơi ngực để cho Ngài dòng sữa tinh tuyền nhất; và nói với Mẹ: ‘Mẹ của con, còn con thì sao - Mẹ không có gì để cho con sao? Ôi, xin Mẹ vui lòng cho con ít nhất được đặt tiếng ‘I love You’ giữa miệng con và Chúa Giêsu khi Mẹ hôn Chúa, để tiếng ‘I Love You’ bé nhỏ của con có thể chạy giữa mọi sự Mẹ làm. Và Mẹ nói với tôi: “Hỡi con gái, xin vui lòng làm như vậy, hãy đặt tiếng ‘I love You’ bé nhỏ của con không chỉ trong miệng, nhưng trong mọi hành động truyền qua giữa Mẹ và Con Mẹ. Con phải biết rằng mọi sự Mẹ làm đối với Con Mẹ, Mẹ có ý định làm đối với những linh hồn sống trong Ý Chúa, vì, khi sống trong Ý Chúa, người ta sẽ quyết định nhận tất cả những hành động Mẹ làm đối với Chúa Giêsu, và mẹ sẽ tìm thấy đủ không gian để đặt để chúng. Như thế, nếu Mẹ hôn Con Mẹ, là Mẹ hôn họ, vì Mẹ tìm thấy họ cùng với Con Mẹ trong Ý Tối Thượng của Ngài. Họ là những người đầu tiên đi cùng đường lối với Ngài, và tình mẫu tử của Mẹ thúc đẩy Mẹ để cho họ được thông phần với mọi sự Mẹ làm cho con Mẹ. Ơn sủng lớn lao cần thiết cho những ai sống trong Ý muốn Thánh Thiện này, và Mẹ đặt tất cả những sự tốt lành, ơn

sủng của Mẹ , đau thương của Mẹ, ở sự sắp đặt, như sự giúp đỡ, như sự bảo vệ sức mạnh, bảo trợ và ánh sáng của họ; và Mẹ cảm thấy hạnh phúc và tôn vinh với vinh quang lớn lao nhất, khi có, con cái Mẹ, những đứa con của Ý Cha Trên Trời, mà Mẹ cũng sở hữu; và vì thế Mẹ cũng nhìn họ như những người do Mẹ sinh ra. Hơn thế nữa, Mẹ có thể nói với họ những gì mà Mẹ đã nói về Con Mẹ: rằng thế hệ đầu tiên tìm kiếm ơn cứu độ giữa công nghiệp của Sự Cứu Chuộc trong tương lai. Cùng cách thức đó, những linh hồn này, những người con gái trong tương lai, nhờ hiệu quả của Ý Chúa hoạt động trong họ, là những người không ngừng nài xin ơn cứu độ và ơn sung cho những thế hệ trong tương lai. Họ ở với Chúa Giêsu, và Chúa Giêsu ở trong họ; và họ lập lại cùng với Chúa Giêsu những gì Chúa Giêsu hàm chứa. Vì thế, nếu con muốn Mẹ lập lại cho con những gì Mẹ đã làm cho con Mẹ, hãy để cho Mẹ luôn luôn tìm thấy con trong Ý Chúa, và Mẹ sẽ rộng lượng với những ơn huệ dành cho con.”

“Lạy Chúa, lạy Chúa, sao Ngài lại bỏ Con?”...

Ngày 4 tháng 1 năm 1919 Tập 12

Hiệu quả của những đau thương trong Ý Chúa.

Tiếp tục trong trạng thái thường lệ, tôi hoàn toàn đau khổ vì sự thiếu vắng Chúa Giêsu dịu ngọt của tôi. Mặc dầu vậy, tôi cố gắng giữ sự hiệp nhất với Ngài trong việc làm những giờ của cuộc Khổ Nạn. Tôi đang ở trong giờ Chúa Giêsu trên Thánh Giá khi đó là giữa trưa, Tôi cảm nghiệm Ngài trong nội tâm tôi, nắm chặt tay nhau và nói với giọng đầy nghệ thuật: “Lạy Cha, xin nhận lấy lễ hy sinh của con gái Con - nỗi đau mà cô ấy chịu vì sự thiếu vắng Con. Cha không thấy cô ấy chịu đau khổ như thế nào sao? Nỗi đau làm cho cô ấy hầu như mất mạng, sự thiếu vắng Con, kéo dài đến nỗi, mặc dù che dấu, Con bị buộc phải chịu đựng với cô ấy để cho cô ấy sức mạnh; nếu không cô ấy sẽ không chịu nổi. Ôi lạy Cha, xin vui lòng nhận lấy, hiệp nhất với nỗi đau mà Con chịu đựng trên Thánh Giá,

khi con bị bỏ rơi bởi chính Cha; và thừa nhận rằng sự thiếu vắng mà cô ấy cảm nghiệm về Con, là chiếu sáng, sự hiểu biết, về Đời Sống Thiên Liêng trong những linh hồn khác, và tất cả những gì mà chính Con nài xin cùng với việc bị bỏ rơi của Con.”

Và sau khi nói điều này, Ngài ẩn mình một lần nữa. Tôi cảm thấy nếu chết điếng vì đau đớn, và mặc dù đang khóc tôi nói: ‘Lạy Chúa Giêsu, sự sống của con – ah! Vâng, hãy cho con những linh hồn. Ước gì sự tương quan mạnh mẽ nhất buộc Ngài ban họ cho con, là nỗi đau về việc bị bỏ rơi của Ngài. Ước gì nỗi đau này vận hành trong Ý Chúa, để mọi người đều cảm thấy sự đụng chạm của sự đau khổ của con, tiếng khóc không ngớt của con, và có thể quy phục.’

Đoạn khoảng chiều hôm đó, Đức Giêsu đến một chút, và thêm vào: “Con gái và nơi trú ẩn của Ta, nỗi đau con hình thành hôm nay trong Ý Ta hài hòa và ngọt ngào làm sao! Ý Ta ở trên Thiên Đàng, và vì nỗi đau của con ở trong Ý Ta, nó hài hòa trên Thiên Đàng, và tiếng khóc của nó nài xin Ba Ngôi bất khả xâm phạm cho các ‘linh hồn!’ Và khi Ý Ta tuôn chảy trong tất cả các Thiên Thần và các Thánh, nỗi đau của con đòi hỏi các ‘linh hồn!’ - sự lan rộng mà tất cả những gì còn lại bị đánh động bởi sự hài hòa của con, và cùng với nỗi đau của con các đấng than khóc trước Đấng Tối Cao: các ‘linh Hồn, linh hồn!’ Ý Ta tuôn chảy trong mọi thụ tạo, và nỗi đau của con đụng chạm mọi tâm hồn, và khóc than cho tất cả mọi người, ‘được cứu, được cứu!’ Ý Ta tập trung trong con, và giống như mặt trời chói lọi, Ý Ta được đặt để canh giữ tất cả, hoán cải tất cả. Hãy xem sự tốt lành lớn lao – như vậy, ai sẽ lo đến việc hiểu biết những giá trị, những giá trị vô giá của Ý Ta?”

Ngày 2 tháng 8 năm 1922 Tập 14

Nên giống Chúa Giêsu trong nỗi đau lớn lao của Ngài: sự từ bỏ của Thiên Tính trong những nỗi đau của Ngài.

Thấy mình trong trạng thái thường lệ, tôi thấy mình hoàn toàn rối loạn như thể bị chia cách khỏi Chúa Giêsu dịu ngọt, đến điểm khi Ngài đến, tôi nói đã với Ngài: ‘Tình yêu của con, sự việc đã thay đổi với con biết bao. Trước kia con cảm thấy rất giống với Ngài đến nỗi con cảm thấy không có sự chia cách giữa Ngài và con, và trong những nỗi đau, thì Ngài ở với con. Bây giờ, thì hoàn toàn trái ngược: Khi đau khổ, con thấy bị chia cách với Ngài, và nếu con thấy Ngài trước mặt con hay trong nội tâm, thì Ngài biểu hiện như một quan tòa kết tội con - án chết; và Ngài không còn góp phần trong những nỗi đau mà chính Ngài cho con. Như vậy, Ngài nói là con: “Vươn lên thêm và vươn lên thêm nữa” – trong khi con đang đi xuống.’

Và Chúa Giêsu, cắt ngang lời nói của tôi, Ngài nói: “Hỡi con, con đã lừa dối mình biết bao. việc này xảy ra là vì con chấp nhận, và Ta đóng ấn trong con trong những cái chết và những nỗi đau mà Ta đau đớn cho mỗi thụ tạo. Nhân Tính của Ta cũng tìm thấy Nó trong những điều kiện đau thương như vậy. Nó không tách rời khỏi Thiên Tính Ta; vậy, khi Thiên Tính Ta không thể đựng chàm được đến những nỗi đau, cũng không có khả năng chịu đựng bất kỳ chiếc bóng đổ nào của nỗi đau, thì Nhân Tính Ta thấy Nó chịu đau khổ một mình, trong khi Thiên Tính Ta là kháng giả duy nhất của những nỗi đau và những cái chết mà Ta chịu đựng. Còn hơn thế nữa, Nó là quan tòa không động lòng của Ta, kẻ muốn được trả giá cho án phạt của mỗi nỗi đau của mỗi thụ tạo. Ôi! Nhân Tính của Ta run rẩy làm sao. Ta vẫn còn bị nghiền nát trước Ánh Sáng và Quyền Năng Tối Thượng, trong khi thấy Mình bao phủ bởi tội lỗi của tất cả mọi người, và với những nỗi đau và cái chết mà mỗi người đáng chịu! Nó là nỗi đau lớn lao nhất trong Đời Ta – là trong khi Ta là Đấng Thiêng Liêng và không tách rời khỏi Nhân Tính, trong những nỗi đau mà Ta vẫn đơn độc, và như thể là bị chia cách.

Như thế, từ khi Ta gọi con nên giống Ta, sự kỳ diệu là gì, trong lúc con cảm

thấy Ta ở trong con, con thấy Ta như kháng giả của những nỗi đau của con mà Chính Ta gây ra cho con, và con cảm thấy như thể bị chia lìa khỏi Ta? Vậy, nỗi đau của con không là gì cả nhưng chỉ là bóng đổ của Ta; và khi Nhân Tính Ta không bao giờ tách rời khỏi Thiên Tính, như thế Ta bảo đảm với con rằng con không bao giờ tách rời khỏi Ta. Đây là ảnh hưởng mà con cảm nghiệm; nhưng rồi, hơn bao giờ hết, Ta hình thành một điều duy nhất với con. Vì thế, hãy can đảm, tin tưởng và đừng sợ.”

Ngày 12 Tháng 3 năm 1923 Tập 15

Sự thiếu vắng Chúa Giêsu và hiệu quả mà nó sản sinh ra. Chúa Giêsu chịu đựng sự chia cách của Thiên Tính.

Tôi cảm thấy như đang chết vì sự thiếu vắng Chúa Giêsu dịu ngọt của tôi. Nếu Ngài đến tất cả như một ánh chớp trốn chạy. Rồi khi tôi không chịu đựng được nữa, động lòng thương hại tôi, Ngài ra khỏi nội tâm tôi, và khi mới thấy Ngài, tôi nói “Tình yêu của con, thật đau đớn làm sao, con cảm thấy như đang hấp hối khi không có Ngài – nhưng chết mà không chết được, đó là sự khó khăn nhất của cái chết. Con không biết làm sao mà sự tốt lành tâm hồn Ngài có thể chịu đựng khi thấy con trong tình trạng chết kéo dài chỉ vì Ngài.” Và Chúa Giêsu nói: “Hỡi con gái, hãy can đảm lên, đừng mất can đảm quá nhiều – con không cô độc khi chịu đựng nỗi đau này. Ta cũng chịu đựng nó, cũng như Mẹ Ta – ôi, khó khăn hơn con biết là chừng nào! Đã bao nhiêu lần rên xiết trong Nhân Tính Ta, mặc dù Nhân Tính bị tách rời khỏi Thiên Tính, để nhường chỗ cho ơn cứu chuộc, những nỗi đau, vì chúng không có khả năng đụng chạm đến Nó, Ta vẫn đơn độc, và Thiên Tính như thể tách rời xa khỏi Ta. Ôi! Ta cảm nghiệm sự thiếu vắng này làm sao – nhưng đó là sự cần thiết.

Con phải biết rằng khi Thiên Tính đề ra một công cuộc Tạo Dựng, Nó cũng đề ra tất cả vinh quang, tất cả sự tốt lành và hạnh phúc mà mỗi thụ tạo nhận

được, không chỉ trong đời này, nhưng cũng trong Vùng Đất của Cha Trên Trời. Bây giờ, toàn phần được tiền định cho các linh hồn đang hư mất vẫn còn chưa cố định, không có ai trong số họ mà nó có thể tự hiến. Vì thế, phải hoàn thành mọi sự và hấp thụ mọi thứ vào chính Mình, Ta hiến dâng Mình để chịu đựng sự thiếu vắng rất khốn nạn nỗi đau trong Hỏa Ngục. Ôi! nỗi đau này đáng giá làm sao – nó đáng giá bằng nỗi đau Hỏa Ngục và cái chết tàn nhẫn. Nhưng đó là điều cần thiết. Phải hấp thụ mọi thứ vào chính Mình - mọi thứ ra khỏi Chúng Ta trong công cuộc Tạo Dựng, tất cả vinh quang, tất cả sự tốt lành và hạnh phúc, như thế để chúng ra khỏi Ta và đi vào môi trường một lần nữa cho tất cả những ai muốn thưởng thức chúng, Ta phải hấp thụ mọi nỗi đau và sự thiếu vắng của Thiên Tính Ta.

Bây giờ, khi đang thấm nhuần trong chính Ta mọi sự tốt lành của toàn thể công cuộc Sáng Tạo, là Đầu từ đó mọi sự tốt lành xuống trên mọi thế hệ, Ta vẫn tìm kiếm những linh hồn giống Ta trong những nỗi đau và những việc làm, như thế để họ góp phần trong vinh quang và hạnh phúc mà Nhân Tính Ta chứa đựng. Và vì không phải tất cả các linh hồn đều muốn thưởng thức nó, cũng như không phải tất cả đều trống rỗng khỏi chính họ và những sự vật dưới đây, Ta vẫn tìm kiếm những linh hồn mà với họ Ta có thể tỏ Mình ra và rồi rút lui, hình thành nên nỗi đau của sự thiếu vắng trong sự từ bỏ chính mình và họ đạt được những kiến thức về Ta. Trong sự thiếu vắng mà linh hồn chịu đựng, nó sẽ đến để hấp thụ vào chính nó sự vinh quang của Nhân Tính Ta mà những người khác khước từ. Phải chăng khi Ta hầu như luôn luôn ở với con, con sẽ không biết Ta hay cũng chẳng yêu Ta, và không cảm nghiệm nỗi đau của sự thiếu vắng này với Ta, nó cũng không thể hình thành trong con - hạt giống và của thức ăn nuôi dưỡng nỗi đau này sẽ mất đi trong con. Ôi! Biết bao linh hồn không có Ta, và có thể họ đang chết; họ hối tiếc khi bị tước đoạt một số những thú vui nho nhỏ, những thứ lạc vật, nhưng họ không đau khổ, và cả đến không nghĩ tới, nếu họ bị

tước đoạt khỏi Ta. Như vậy nỗi đau này an ủi con, vì chắc chắn nó mang đến cho con dấu chỉ rằng Ta đã đến với con, rằng con đã biết Ta, và Chúa Giêsu của con muốn đặt nơi con vinh quang, sự tốt lành và hạnh phúc mà những người khác từ chối.”

Giờ Thứ Hai Mười Hai

Từ 2 tới 3 giờ chiều

**Giờ Thứ Ba trên Thánh Giá. Lời Thứ Năm, Sáu và Thứ Bảy
của Chúa Giêsu.**

**Cái chết của Chúa Giêsu
“Ta khát!”...**

Ngày 4 tháng 7 năm 1910 Tập 9

Cuộc khổ nạn trong Vườn Cây Dầu, theo cách nhìn đặc biệt, để giúp cho người hấp hối; Cuộc khổ nạn trên Thánh Giá để giúp họ trong phút cuối cùng, trong hơi thở sau hết.

Tiếp tục trong trạng thái thường lệ đầy sự thiếu vắng với nỗi đắng cay, tôi đang nghĩ về cuộc khổ nạn của Chúa chúng ta, và Chúa nói với tôi: “Hỡi con, với cách nhìn đặc biệt Ta muốn chịu đựng nỗi đau trong Vườn, để giúp tất cả những người đang hấp hối được chết lành. Hãy xem cuộc khổ nạn của Ta được tổng hợp với cuộc khổ nạn của các Kitô Hữu như thế nào: nhạt nhẽo, buồn rầu, thống khổ, đổ mồ hôi máu – Ta cảm nghiệm cái chết của tất cả mọi người và mỗi người, như ta đang sẵn sàng chết cho mỗi người cách riêng; như vậy Ta cảm nghiệm sự nhạt nhẽo, buồn rầu, thống khổ cho mỗi người ở trong Ta, và với chính Ta, Ta ban cho họ sự trợ giúp, niềm an ủi và hy vọng cho tất cả, như thế, khi cảm nghiệm cái chết của họ trong Ta, họ có thể nhận được ơn chết trong Ta, cũng như trong từng hơi thở - với hơi thở của Ta, và lập tức được chúc phúc bởi

Thiên Tính Ta. Nếu sự thống khổ trong vườn là một cách thức đặc biệt cho người hấp hối, thì cuộc khổ nạn trên Thánh Giá là để giúp họ vào phút cuối cùng, trong hơi thở sau hết. Cả hai đều là sự thống khổ nhưng cái này khác với cái kia: sự thống khổ trong vườn đầy buồn phiền, sợ hãi, áy náy, vì kinh sợ; sự thống khổ trên Thánh Giá, đầy sự bình an, êm dịu cách điềm tĩnh. Và nếu Ta la lên ‘Ta khát,’ thì đó là sự khao khát chưa được mãn nguyện để mọi người có thể thở hơi cuối cùng trong hơi thở của Ta; và khi thấy nhiều người sẽ đi ra khỏi hơi thở cuối cùng của Ta, vì hối tiếc Ta la lớn tiếng ‘*Sitio!*’ [‘Ta khát’], và tiếng ‘*Sitio*’ này vẫn còn tiếp tục được kêu to cho mọi người như tiếng chuông ở cửa mỗi tâm hồn: ‘Ta khao khát con, hơi linh hồn! Xin vui lòng, đừng bao giờ lìa xa Ta, nhưng hãy vào trong Ta và thở hơi cuối cùng với Ta!’...”

Ngày 20 tháng 4 năm 1938 Tập 36

Chúa Giêsu trên Thánh Vĩn còn kêu lớn tiếng cho mỗi tâm hồn: “Ta khát!”

Chuyến bay trong Thánh Ý Chúa vẫn tiếp tục, và tôi cảm thấy nhu cầu làm mọi thứ mà tôi đã và đang tự làm, đặt ở đó tình yêu bé nhỏ của tôi, những nụ hôn trùi mền, lòng sùng kính sâu sắc, và lời ‘cảm tạ’ của tôi vì mọi sự tôi đã làm và đau đớn, cho tôi và cho tất cả. Khi đến điểm Chúa Giêsu chịu đóng đinh và Thánh Giá được nâng lên giữa cơn thống khổ tàn bạo và nỗi đau không thốt lên được, với sự êm dịu và trầm ẩn của tấm lòng tan nát, Chúa nói với tôi: “Con gái tốt lành, nỗi đau đâm vào Ta nhiều nhất trên Thánh Giá là cơn khát cháy bỏng. Ta cảm thấy như bị thiêu sống; tất cả những dịch thể sống đã cạn qua những vết thương, giống như nhiều chiếc miệng, nóng bỏng và muốn được làm thỏa cơn khát cháy bỏng; nhiều đến nỗi, không thể chất chứa trong Mình, Ta đã la lớn tiếng: ‘Ta khát!’ Tiếng ‘Ta khát’ này vẫn còn và luôn luôn hoạt động. Khi nói: ‘Ta khát.’ Ta không bao giờ ngưng nói tiếng đó; với những vết thương mở ra, với đôi môi khô nứt nẻ vì khát, Ta luôn luôn lặp lại: ‘Ta đang bị thiêu đốt, Ta khát! Ôi

xin vui lòng, cho Ta một giọt nhỏ tình yêu để làm tươi mát một chút cơn khát cháy bỏng của Ta.'

Như thế, trong mọi sự mà thụ tạo làm, Ta vẫn lập lại với chiếc miệng mở ra cháy bỏng: 'Hãy cho Ta uống, Ta đang khát cháy bỏng vì khát.' Những khớp xương bị trật và những vết thương nơi Nhân Tính Ta chỉ có một tiếng khóc: 'Ta khát!'; Vì thế khi thụ tạo bước đi, Ta than khóc cho bước đi của linh hồn với chiếc miệng khô nứt nẻ vì khát: 'Hãy cho Ta những bước đi của con, hãy làm vì yêu mến Ta, để thỏa cơn khát của Ta.' Nếu linh hồn làm việc, Ta đòi hỏi linh hồn làm việc, hãy làm chỉ vì yêu mến Ta, như việc làm tươi mát lại cơn khát cháy bỏng của Ta; nếu linh hồn nói, Ta đòi hỏi những lời nói của linh hồn; nếu linh hồn suy nghĩ, Ta đòi hỏi những tư tưởng của linh hồn - như những giọt tình yêu bé nhỏ để làm tươi mát lại cơn khát cháy bỏng của Ta. Không chỉ miệng Ta đang khát cháy bỏng, nhưng tất cả Nhân Tính Ta cảm thấy nhu cầu tốt cùng được tắm để làm tươi mát lại ngọn lửa cháy bỏng tình yêu thiêu đốt Ta; và vì những thụ tạo mà Ta chịu thiêu đốt bởi những nỗi đau không do sự hành hạ, chỉ có các thụ tạo, với tình yêu của họ, có thể làm thỏa cơn khát cháy bỏng Ta và cho Nhân Tính Ta được tắm để làm tươi mát lại.

Bây giờ, Ta để lại tiếng khóc - 'Ta khát!' - ở lại trong Ý Ta, và Ta làm một giao kèo để làm cho các thụ tạo nghe thấy tiếng khóc đó ngay, để làm cho họ động lòng trắc ẩn với cơn khát cháy bỏng của Ta; để cho họ được tắm trong tình yêu Ta và Ta nhận lấy họ, hãy là nước dù chỉ một giọt bé nhỏ, để làm tươi mát lại cơn khát đang thiêu hủy Ta. Nhưng ai sẽ nghe Ta đây?

Ai sẽ động lòng trắc ẩn với Ta? Chỉ có những người sống theo Ý Ta. Tất cả những người khác xử sự như người điếc, và có thể làm tăng cơn khát của Ta bằng sự lơ là, làm cho Ta không ngại nghĩ và thất vọng trong việc được làm cho tươi tỉnh lại. Và không chỉ tiếng 'Ta khát' của Ta, nhưng tất cả những gì Ta đã làm và nói theo Ý Ta, luôn luôn trong hành động nói với người Mẹ sầu bi của Ta: 'Mẹ

oi, này là các con của Mẹ;’ và Ta đặt Mẹ bên cạnh như sự trợ giúp và hướng dẫn, để được các con của Mẹ yêu mến. Mỗi khi Mẹ cảm thấy được Con Mẹ đặt bên cạnh con cái, và – ôi! Như một người Mẹ, Mẹ yêu thương con cái Mẹ làm sao, và ban cho họ tình Mẫu Tử, để làm cho Ta được yêu mến như Mẹ yêu mến Ta. Không chỉ thế, bằng cách ban tình Mẫu Tử, Mẹ đặt tình yêu trọn hảo giữa các thụ tạo, để họ có thể yêu thương nhau với tình mẫu tử, đó là tình yêu hy sinh, không vị kỷ và liên tục. Nhưng ai sẽ nhận được những điều tốt lành này? Chỉ có những ai sống trong tiếng Xin Vâng của Chúng Ta mới cảm nhận được Tình Mẫu Tử của Nữ Vương. Người ta có thể nói rằng Mẹ đặt Tấm Lòng Từ Mẫu nơi miệng con cái Mẹ, thế họ có thể được nuôi nấng và nhận được Tình Mẫu Tử của Mẹ, sự ngọt ngào, và tất cả những đặc tính của Tấm Lòng Từ Mẫu phong phú của Mẹ.

Hỡi con, ai muốn tìm Chúng Ta, ai muốn lãnh nhận tất cả sự tốt lành của Chúng Ta và Mẹ Ta, phải đi vào ý Ta và ở lại trong Nó. Ý Ta không chỉ là Sự Sống của Chúng Ta, nhưng với sự bao la rộng lớn của Ý Ta, Nó hình thành nơi cư trú của chúng Ta xung quanh Chúng Ta, nơi đó Chúng Ta giữ tất cả những hành động, lời nói, và tất cả những gì là Chúng Ta, luôn luôn hoạt động. Những sự việc của Chúng Ta không đi ra ngoài Ý Ta; ai muốn nó thì phải bằng lòng với việc biểu hiện đời sống của họ cùng với Ý Ta, và rồi mọi sự sẽ là của họ - đối với họ không có điều gì bị từ chối cả. Nếu Chúng Ta muốn ban điều gì đó cho họ, nhưng họ không sống theo Ý Ta, họ sẽ không đánh giá cao về Nó, hay yêu mến nó; họ sẽ không cảm nhận quyền làm cho chúng trở nên của mình, và khi những sự việc không được làm ra bởi một mình, thì tình yêu không tăng trưởng – nó chết.”...

“Tất cả đều hoàn thành”

Ngày 9 tháng 5 năm 1912 Tập 11

Chúng ta có thể thiêu đốt chính mình trong tình yêu như thế nào.

Sáng nay, thấy mình trong trạng thái thường lệ, tôi đang nghĩ về việc làm sao chúng ta có thể thiêu đốt mình trong tình yêu; và Đức Giêsu đến nói với tôi: “Hỡi con, nếu ý muốn không gì khác ngoài Ta, nếu trí óc không gì chiếm hữu gì cả nhưng chỉ biết Ta, nếu trí nhớ không nhớ gì khác ngoài Ta; thì đây – ba năng lực của linh hồn đã được thiêu đốt trong tình yêu. Cũng vậy đối với cảm giác; nếu một người chỉ nói về Ta, chỉ nghe những gì liên quan đến Ta, chỉ thưởng thức những gì thuộc về Ta, nếu người ta làm việc và bước đi vì Ta, nếu trái tim yêu chỉ mình Ta, nếu ước muốn chỉ một mình Ta; thì đây - sự thiêu đốt trong tình yêu hình thành nên cảm giác của họ.

Hỡi con, tình yêu có một điều làm say mê, và nó làm cho linh hồn mù quáng với tất cả những gì không phải là tình yêu, làm cho mọi con mắt người ta trở nên cho tất cả những gì là tình yêu. Vì thế, với người yêu, những gì họ muốn có thể là sự gặp gỡ, nếu là tình yêu, họ sẽ trở nên mọi con mắt. Nếu không, họ sẽ trở nên mù quáng, ngu xuẩn và không hiểu gì cả. Cũng vậy đối với chiếc lưỡi; nếu họ phải nói về tình yêu, nó sẽ cảm nghiệm nhiều con mắt của ánh sáng trôi giữa lời nói và trở nên hùng biện; nếu không, nó bắt đầu trở nên lấp bắp và kết cục là lạng càm; và như thế với tất cả những gì còn lại.”

Ngày 21 tháng 5 năm 1913 tập 11

Sự thiêu đốt thật hình thành như thế nào.

Khi tôi đang ở trong trạng thái thường lệ, Chúa Giêsu luôn đáng yêu nói với tôi: “Hỡi con, Ta muốn sự thiêu đốt thật trong con – không tưởng tượng, nhưng thật; qua một cách thức đơn giản và có thể thực hành được. Giả sử tư tưởng đến với con mà không thuộc về Ta; con phải tiêu diệt nó và thay thế nó với những gì thuộc về Chúa. Bằng cách này con sẽ hình thành nên sự thiêu đốt của tư tưởng con người và có được đời sống của tư tưởng trong Chúa. Cùng cách thức đó, nếu

mắt muốn nhìn vật gì đó không làm vui lòng Ta hay không liên quan tới Ta, và linh hồn từ bỏ chính mình, nó đã thiêu đốt mắt con người, và có được mắt của đời sống thuộc về Chúa; và như thế với tất cả những gì còn lại nơi bản thể con. Ôi, Ta cảm nghiệm những sự sống mới thuộc về Chúa chảy trong Ta biết bao, góp phần trong mọi sự Ta làm! Ta yêu những đời sống này nhiều nên Ta phục tòng mọi sự vì yêu mến chúng. Những linh hồn này đứng đầu trước mắt Ta; và Ta sẽ chúc lành cho chúng, qua chúng người khác sẽ được chúc phúc. Chúng là những người đầu tiên được ơn ích và yêu thương; và qua chúng, những người khác cũng được ơn ích và yêu thương.”

Ngày 7 tháng 8 năm 1918 Tập 12

Sự hoàn thành của Chúa Giêsu trong linh hồn.

Tôi đang than thở với Chúa Giêsu về sự thiếu vắng Ngài, và tôi tự nói: ‘Mọi sự đã qua rồi. Những ngày cay đắng làm sao. Chúa Giêsu khuất bóng, Ngài đã rút lui khỏi tôi. Làm sao tôi có thể tiếp tục sống được?’ Và tôi nói như vậy và những điều vô nghĩa khác, Chúa Giêsu luôn đáng yêu, qua ánh sáng trí tuệ tự nơi Ngài đến với tôi, Ngài nói: “Hỡi con, sự hoàn thành trên Thánh Giá vẫn tiếp tục trong các linh hồn. Khi linh hồn sắp đặt tốt và cho Ta sống trong nó, Ta sống một lần nữa trong nó như sống giữa Nhân Tính của Ta. Ngọn lửa tình yêu thiêu đốt Ta, và Ta bồn chồn để chứng minh cho thụ tạo thấy và nói rằng: ‘Các con có thấy Ta yêu thương các con nhiều như thế nào không? Ta không hài lòng với việc hoàn thành chính Mình trên Thánh Giá vì yêu thương các con – Ta muốn hoàn thành chính Mình vì yêu thương các con trong linh hồn những người cho Ta sống trong họ.’ Như thế Ta làm cho linh hồn cảm thấy sự hoàn thành của Đời Sống Ta trong linh hồn. Linh hồn cảm thấy mình như ở trong một góc chật hẹp; nó chịu đựng cuộc thống khổ của cái chết. Không còn cảm thấy Sự Sống của Chúa Giêsu trong nó nữa, linh hồn cảm thấy bị thiêu hủy. Cảm giác có Sự Sống

của Ta trong linh hồn - với sự sống mà linh hồn tập cho quen trong đời sống – đang mất đi, nó đấu tranh và run rẩy, hầu như giống Nhân Tính Ta trên Thánh Giá khi Thiên Tính để cho Nó chết, rút hết sức mạnh ra khỏi Nó. Sự hoàn thành này của linh hồn không phải là nhân tính, nhưng đầy thiên tính; và Ta cảm thấy hài lòng như có một Sự Sống Thiên Tính khác của Ta Tự thiêu đốt chính mình vì yêu mến Ta. Thật vậy đó không phải là đời sống của linh hồn được thiêu đốt nhưng chính đời sống của Ta, khiến cho linh hồn không còn cảm nhận hay nhìn thấy, và dường như Ta đang chết cho linh hồn đó. Và Ta canh tân những ảnh hưởng của việc hoàn thành cho những thụ tạo, trong khi Ta nhân đôi một lần nữa ơn sủng và vinh quang cho linh hồn này. Ta cảm nhận sự say mê ngọt ngào, sự hấp dẫn của Nhân Tính Ta, vốn cho phép Ta làm những gì Ta muốn. Vì thế, con cũng vậy, hãy để Ta làm những gì Ta muốn trong con – để cho Ta tự do, và Ta sẽ thực hiện cuộc sống của Ta.”...

“Lạy Cha, con xin phó thác linh hồn trong tay Cha”...

Ngày 16 tháng 10 năm 1921 Tập 13

Chúa Giêsu làm cho tất cả các thụ tạo tái sinh trong Ngài, và Ngài đã thụ thai; và Ngài giải thoát họ trên Thánh Giá, trong hơi thở sau hết.

Khi tôi đang ở trong trạng thái thường lệ, Chúa Giêsu luôn đáng yêu tỏ Mình ra, cho thấy mọi loài thụ tạo ra khỏi Nhân Tính Rất Thánh của Ngài; và với tất cả sự dịu dàng, Ngài nói với tôi: “Hỡi con, hãy nhìn xem sự phi thường của việc Nhập Thể. Khi Ta được thụ thai và Nhân Tính Ta được hình thành, Ta đã làm cho mọi loài thụ tạo tái sinh trong Ta. Như thế, trong Nhân Tính, khi chúng được tái sinh trong Ta, Ta cảm nhận mỗi nhân vật với những hành vi riêng biệt của chúng. Trong tâm trí Ta chứa đựng mỗi tư tưởng của thụ tạo, tốt và xấu. Những tư tưởng tốt Ta xác định là tốt; Ta bao phủ chúng với ơn sủng Ta, Ta đầu tư chúng với ánh sáng Ta, như thế, nó được tái sinh trong sự thánh hóa

của tâm trí Ta, chúng có thể xứng đáng góp phần trong sự Thông Minh của Ta. Với tư tưởng xấu xa, Ta sửa đổi, Ta làm việc đền tạ, Ta nhân bội những tư tưởng của Ta cho đến vô cùng để dâng lên cho Cha vinh quang của mỗi tư tưởng của các thụ tạo. Trong cái nhìn của Ta, trong lời nói của Ta, trong đôi bàn tay Ta, trong đôi chân Ta, và ngay cả trong Tim Ta, Ta chứa đựng cái nhìn, lời nói, việc làm, những bước chân và trái tim của mỗi người; và khi tái sinh trong Ta, mọi sự sẽ vẫn xác định trong sự thánh hóa của Thiên Tính Ta. Mọi sự được sửa chữa; và mỗi sự xúc phạm Ta chịu đựng một nỗi đau đặc biệt. Vậy, để làm cho tất cả tái sinh trong Ta, Ta thực hiện chúng trong Ta, qua suốt quá trình trong Đời Sống của Ta. Và con có biết khi nào Ta giải thoát họ không? Ta giải thoát họ trên Thánh Giá, trên nền tảng của những nỗi đau cay đắng của Ta, giữa cơn co giật tồi tệ, trong hơi thở cuối cùng của Đời Sống Ta. Khi Ta chết, chúng sẽ sống lại một đời sống mới, tất cả được đóng ấn và đánh dấu bởi toàn bộ công việc của Nhân Tính Ta. Không hài lòng với việc ban cho họ đời sống mới, Ta cho mỗi người mọi sự Ta đã làm để giữ cho họ nơi nương tựa và sự an toàn. Con có thấy người được thánh hóa chứa đựng những gì không? Sự thánh hóa của Nhân Tính Ta, không bao giờ đem lại ánh sáng cho những người con bất xứng, không giống Ta. Vì thế mà Ta yêu thương con người nhiều: họ được sinh ra trong Ta. Nhưng con người luôn luôn bất hạnh, và đạt đến điểm không nhận ra Chúa Cha là Đấng giải thoát họ với nhiều tình yêu và nỗi đau.”

Sau đó, Ngài tỏ Mình ra mọi thứ trong lửa. Chúa Giêsu đang bị cháy và thiêu đốt trong lửa, và không còn nhìn thấy gì nữa – tôi không thấy gì cả ngoài lửa. Và rồi tôi thấy Ngài được sinh ra một lần nữa, để rồi chịu thiêu đốt trong lửa một lần nữa. Đoạn Ngài thêm vào: “Hỡi con, Ta đang cháy – tình yêu thiêu đốt Ta. Tình yêu, ngọn lửa thiêu đốt Ta là thứ mà Ta chết vì yêu mến mỗi loài thụ tạo. Không phải chỉ vì đau đớn mà Ta chết- nhưng cái chết của tình yêu đang tiếp diễn. Vậy mà không ai cho Ta tình yêu để làm tươi mát lại.”

Giờ Thứ Hai Mười Ba

Từ 3 tới 4 giờ chiều

Chúa Giêsu chết, bị đâm bởi nhát giáo.

Việc hạ xuống khỏi thập giá.

Ngày 4 tháng 7 năm 1910 Tập 9

Sự lớn lao và cao siêu của cái chết.

”... Thứ Sáu là giờ của cuộc Khổ Nạn mà Ta ban cho loài người để chết lành: ba giờ trong vườn cây dầu là để giúp trong cơn thống khổ; ba giờ trên thánh giá để giúp vào lúc có những dấu hiệu cuối cùng trước khi chết. Sau này, ai có thể nhìn cái chết bằng một nụ cười? Hơn thế nữa những người yêu mến Ta, những người cố gắng hy sinh chính mình trên thánh giá của Ta. Các con có thấy cái chết tuyệt vời không, và những sự việc đã thay đổi thế nào?

Trong đời sống Ta đã bị coi khinh; phép lạ lớn nhất không sản sinh ra những ảnh hưởng cái chết của Ta; ngay cả trên Thánh Giá nơi Ta bị xúc phạm. Nhưng bao lâu Ta thở hơi cuối cùng, cái chết có sức mạnh thay đổi mọi sự: Tất cả đầm ngực, tuyên xưng Ta là Con Thiên Chúa Thật; các môn đệ của Ta lấy lại can đảm, và ngay cả những người ẩn nấp trở nên can đảm và đòi xác Ta, để mai táng cách vinh dự. Trời và đất cùng một lời, tuyên xưng Ta là Con Thiên Chúa. Cái chết là cái gì đó lớn lao, cái gì đó siêu vời; và điều này cũng xảy ra cho con cái Ta: trong đời sống họ bị coi khinh, áp bức; những người mà những nhân đức của họ như ánh sáng, làm cho những người xung quanh họ bắt đầu, giữ lại một nửa tấm màn; anh hùng tính của họ trong đau khổ, sự hy sinh xả thân của họ, lòng nhiệt thành cho các linh hồn, ném ánh sáng và sự nghi ngờ lên những người xung quanh họ; Và Ta cho phép những chiếc màn đó, để bảo vệ cho những nhân đức của con cái thân yêu của Ta được an toàn hơn. Nhưng bao lâu họ chết,

Ta lấy đi chiếc màng vì họ không cần nữa, và sự nghi ngờ trở nên chắc chắn, ánh sáng trở nên trong sáng, và ánh sáng này làm cho người khác đánh giá được anh hùng tính của họ - họ tỏ lòng quý trọng, ngay cả những thứ nhỏ nhất nhất. Vì thế, những gì không làm được khi còn sống, thì nó sẽ được làm bù khi chết. Điều này, vì nó xảy ra dưới đây. Bấy giờ, những gì xảy ra trên đó là sự kinh ngạc thật sự và đáng ghen tị bởi tất cả loài người hay chết.”

Ngày 27 tháng 1 năm 1919 Tập 12

Ba vết thương chí tử nơi Trái Tim Chúa Giêsu.

Khi tôi đang ở trong trạng thái thường lệ, Chúa Giêsu luôn đáng yêu đến, tỏ cho tôi Trái Tim đáng tôn sùng của Ngài, đầy những vết thương, từ đó những dòng máu phun ra. Với cả sự ưu phiền, Ngài nói với tôi: “Hỡi con, giữa những vết thương mà tim Ta chứa đựng, có ba vết thương cho Ta nỗi đau chí tử và sự cay đắng buồn phiền vượt qua tất cả những vết thương khác cộng lại. Đó là những nỗi đau của các linh hồn yêu dấu của Ta. Khi nhìn thấy một linh hồn, hoàn toàn thuộc về Ta, chịu đau khổ vì Ta, chịu tra tấn, nghiền nát, sẵn sàng chịu đau khổ vì Ta ngay cả nỗi đau lớn lao nhất của cái chết, Ta cảm nhận nỗi đau của họ như thể chúng là của Ta – và có thể còn hơn thế nữa. Ah! Tình yêu có thể mở ra những vết thương dài và sâu sắc, nơi rộng đến nỗi làm cho người ta không còn cảm nhận nỗi đau nào khác. Mẹ yêu dấu của Ta là người đầu tiên đi vào vết thương thứ nhất này. Ôi, Trái Tim Mẹ đã bị đâm thấu vì vết thương này làm sao! Khi nhìn thấy Mẹ chết mà không chết được, vì cái chết của Ta, Ta cảm thấy nỗi đau, sự tàn bạo của cuộc tử đạo của Mẹ trong Tim Ta, và Ta cảm thấy nỗi đau của cái chết của Ta mà Trái Tim của người Mẹ thân yêu của Ta cảm nhận, và Trái Tim Ta chết cùng với Trái Tim Mẹ.

Vì thế, tất cả những đau thương của Ta, hiệp nhất với nỗi đau của Mẹ Ta, vượt qua mọi thứ. Thật chính đáng khi người Mẹ Thiên Quốc có vị trí đầu tiên

trong Tim Ta, trong nỗi đau lẫn trong tình yêu, vì mỗi vết thương chịu đựng vì yêu mến Ta mở ra những đại dương ơn sủng và tình yêu, đổ vào Trái Tim bị đâm thấu của Mẹ. Tất cả những linh hồn đau khổ vì Ta, và chỉ vì yêu mến, thì đi vào vết thương này. Chính con cũng đi vào đó; và ngay cả khi tất cả mọi người xúc phạm đến Ta và không ai yêu mến Ta, Ta vẫn tìm thấy nơi con tình yêu có thể đền bù cho tất cả. Vì thế, khi các thụ tạo xưa đuổi Ta đi và buộc Ta chạy đi xa khỏi họ, Ta nhanh chóng chạy đến nương nhờ nơi con như nơi trú ẩn; và tìm thấy tình yêu của chính Ta, không phải của họ, và với một tình yêu chịu đựng đau khổ chỉ vì Ta, Ta nói: ‘Ta không hối tiếc vì đã dựng nên trời và đất, và đã đau khổ rất nhiều. Một linh hồn yêu mến Ta và đau khổ vì Ta là tất cả sự hài lòng, hạnh phúc và phần thưởng cho tất cả những gì Ta đã làm.’ Và như thế Ta đặt tất cả những gì còn lại sang một bên, Ta hài lòng và nô đùa với linh hồn đó.

Mặc dầu vậy, trong khi vết thương của Trái Tim Ta là vết thương đau đớn nhất, nó lại chứa đựng hai hiệu quả cùng một lúc: Nó cho Ta nỗi đau mãnh liệt và niềm vui cao nhất; niềm cay đắng không nói lên được và sự ngọt ngào không tả xiết; nỗi đau của cái chết và niềm vui của sự sống. Đây là sự vô biên của Tình Yêu Ta – không hiểu thấu được để hình thành tri thức. Bằng chứng là, có biết bao sự hài lòng mà Trái Tim Ta không tìm thấy trong những nỗi đau của người Mẹ bị đâm thấu của Ta?

Nỗi đau chí tử thứ hai của Trái Tim Ta là sự vô ơn bạc nghĩa (*ingratitude*). Với sự vô ơn bạc nghĩa, thụ tạo đóng Trái Tim của Ta lại; hơn thế nữa, nó lại vặn chìa khóa với ổ khóa đôi. Trái Tim Ta sưng phồng lên, muốn đổ ra ơn sủng và tình yêu, nhưng không thể được, vì thụ tạo đã đóng Nó lại, và đã niêm phong Nó bằng sự vô ơn bạc nghĩa. Và trở nên cuồng nhiệt – Ta thống khổ, mà không hy vọng rằng vết thương này của Ta có thể được lành lặn, vì sự vô ơn bạc nghĩa cứ làm cho nó trở nên càng sâu sắc hơn và hơn nữa, cho Ta cơn đau chí tử.

Thứ ba là sự bướng bỉnh. Vết thương chí tử trong Trái Tim Ta! Bướng bỉnh

là sự tàn phá tất cả những gì tốt đẹp Ta đã làm cho các thụ tạo; nó là dấu hiệu mà thụ tạo đặt lên sự tuyên bố rằng nó không còn nhận ra Ta nữa - rằng nó không còn thuộc về Ta nữa. Nó là chìa khóa hỏa ngục trong đó thụ tạo lật đổ chính nó. Tim Ta cảm nhận sự xé rách này; Nó bị xé làm từng mảnh – và Ta cảm nhận từng mảnh bị lấy đi khỏi Ta. Vết thương của sự bướng bỉnh chí tử làm sao!

Hỡi con, hãy vào trong Trái Tim Ta và góp phần với những vết thương này của Ta. Hãy xót thương Trái Tim đau đớn của Ta. Chúng ta hãy cùng đau khổ và cùng cầu nguyện.” Tôi vào trong Trái Tim Ngài. Ôi đau đớn biết bao nhưng thật tuyệt vời khi đau đớn và cầu nguyện với Chúa Giêsu.

Ngày 16 tháng 2 năm 1922 Tập 14

Chúa Giêsu bao bọc chúng ta với vẻ đẹp Ôn Cứu Chuộc như thế nào.

Tôi đang suy nghĩ về những sự tốt lành lớn lao mà Đức Giêsu đã và đang làm trong việc cứu chuộc chúng ta; và Ngài, Đấng Trọn lành, nói với tôi: “Hỡi con, Ta đã dựng nên thụ tạo xinh đẹp, quý phái, dòng dõi bất tử và thiêng liêng, đầy hạnh phúc và xứng đáng với Ta. Tội lỗi đã hủy diệt họ từ đầu đến cuối, làm cho họ suy tàn từ trạng thái quý phái của họ, biến dạng họ, và làm cho họ trở thành thụ tạo bất hạnh nhất, không có khả năng lớn lên, vì tội lỗi làm ngưng sự tăng trưởng của họ và bao bọc họ bởi những vết thương, như một vật ghê tởm khi chỉ nhìn đến họ. Bây giờ, ơn Cứu Chuộc của Ta chuộc thụ tạo khỏi tội lỗi, và Nhân Tính của Ta hành động như người mẹ dịu dàng với đứa con mới sinh của bà: vì không còn thức ăn nào khác mà bà có thể nuôi sống em bé, bà mở vú ra và cho em bé bám vào đó; và từ dòng máu của chính mình, bà biến nó thành sữa, cung cấp cho em bé của ăn để cho nó sự sống. Còn hơn một người mẹ, Nhân Tính Ta để nhiều lỗ thủng mở ra trên Nó bởi những cú đánh bằng roi, những vết thương, gần giống như nhiều chiếc vú, truyền ra những dòng máu, để các con của Ta, bằng cách bám vào đó, có thể được nuôi nấng bằng của ăn để nhận được sự sống

và phát triển mà lớn lên. Với những vết thương Ta bao bọc sự biến dạng của chúng, làm cho chúng càng trở nên xinh đẹp hơn trước nữa. Và nếu trong lúc tạo dựng, Ta đã làm cho chúng nên giống như sự trong sạch và quý phái nhất thiên đàng, thì khi Cứu Chuộc Ta điểm trang chúng, rải trên chúng những vì sao rực rỡ nhất bởi những vết thương của Ta để bao bọc sự xấu xa của chúng và làm cho chúng nên xinh đẹp hơn. Với những vết thương và sự biến dạng của chúng Ta đánh vào những hạt kim cương, châu ngọc, đồ trang sức của những đau thương của Ta để che giấu tất cả sự xấu xa gian ác và mặc cho chúng vẻ tráng lệ vượt quá trạng thái lúc ban đầu.

Vì thế, với lý do đó mà Giáo Hội nói rằng, ‘Tội Hồng Phúc’ (*Fortunate fall*), vì tội lỗi mà có ơn Cứu Chuộc; và Nhân Tính ta không chỉ nuôi dưỡng chúng bằng Máu của Nó, nhưng còn mặc cho chúng Chính Nhân Tính của Ta, và trang điểm chúng bằng vẻ đẹp của chính Nó. Bây giờ những chiếc vú của Ta luôn luôn tràn đầy để nuôi dưỡng các con của Ta. Điều gì sẽ không cho ơn Cứu Chuộc đến với những người không bám vào chúng để nhận được sự sống, để lớn lên và để cho sự biến dạng của họ được bao bọc lại?”

Ngày 12 tháng 4 năm 1928 Tập 24

Phân tích giữa vườn Địa Đàng và núi Calvary. Một Vương Quốc không thể hình thành bằng một hành động đơn độc. Sự cần thiết của cái Chết và sự Sống lại của Chúa Chúng Ta.

Tôi đang đi vòng quanh Tiếng Xin vâng Thiêng Liêng, và tôi đồng hành với Chúa Giêsu dịu ngọt trong những nỗi đau trong cuộc Khổ Nạn của Ngài, theo Ngài đến Calvary. Trí óc tội nghiệp của tôi ngưng suy nghĩ về những đau thương của Chúa Giêsu trên Thánh Giá; và Ngài ,di chuyển trong nội tâm, nói với tôi: “Hỡi con, Calvary là vườn Địa Đàng mới trong đó loài người được trả lại những gì mà họ mất mát vì rút lui khỏi Ý Ta. Phân tích giữa núi Calvary và vườn Địa

Đàng: ở vườn Địa Đàng, loài người mất đi ơn sủng, trên núi Calvary họ có được nó; ở vườn Địa Đàng, Thiên Đàng đóng lại với họ, họ mất đi hạnh phúc và làm cho mình trở thành nô lệ của kẻ thù hỏa ngục; ở đây trong vườn Địa Đàng mới, Thiên Đàng mở cửa ra với họ một lần nữa, họ lại có được sự bình an và hạnh phúc đã mất, ma quỷ bị xiềng xích, trong khi loài người được tự do khỏi nô lệ. Nơi vườn Địa Đàng, Mặt Trời của Tiếng Xin Vâng Thiêng Liêng bị làm ra tăm tối và nó trở nên luôn luôn là đêm tối cho loài người - biểu tượng của mặt trời bị rút ra khỏi mặt đất trong ba giờ của cuộc khổ nạn khủng khiếp trên Thánh Giá. Không thể chống đỡ sự đau đớn của Đấng Dựng Nền họ - vì ý riêng của con người, với sự phản bội lớn lao của họ, đã thu hẹp Nhân Tính Ta đến tình trạng đó - kinh khủng, mặt trời rút lui, và khi Ta thở hơi cuối cùng, nó hiện ra một lần nữa và tiếp tục tiến trình chiếu sáng của nó. Cùng cách thức đó, Mặt Trời của Tiếng Xin Vâng của Ta, nỗi đau, cái chết của Ta kêu gọi Mặt Trời Ý Ta trở lại để hiển trị giữa các thụ tạo.

Vì thế, Calvary hình thành nên bình minh mời gọi Mặt Trời của Ý Đòi Đòi của Ta chiếu sáng một lần nữa giữa các thụ tạo. Bình Minh có nghĩa nhất định khiến mặt trời sẽ trở ra; cùng cách thức đó, bình minh mà Ta hình thành trên núi Calvary bảo đảm, ngay cả tư tưởng từ hai ngàn năm trôi qua, rằng nó sẽ gọi Mặt Trời Ý Ta hiển trị một lần nữa giữa các thụ tạo. Trong vườn Địa Đàng, tình yêu Ta đã bị chúng đánh bại; ở đây thay vào đó, Nó hiển trị và chiến thắng các thụ tạo. Nơi vườn Địa Đàng thứ nhất con người nhận được ơn cứu độ khỏi án chết cả hồn lẫn xác; trong khi nơi vườn Địa Đàng thứ hai họ được giải thoát khỏi án phạt, và sự phục sinh của thân xác được xác định lại qua sự sống lại của Nhân Tính Ta. Có nhiều tương quan giữa vườn Địa Đàng và núi Calvary - nơi mà loài người mất mát ở đó, thì họ có lại nó ở đây. Trong Vương Quốc của những đau thương của Ta mọi sự được hoàn trả lại, và vinh dự và vinh quang của các

thụ tạo tội nghiệp được xác định lại nhờ phương tiện của những đau thương và cái chết của Ta.

Vì rút ra khỏi Ý Ta, con người hình thành nên vương quốc của sự xấu xa, yếu đuối, đam mê và sự khốn cùng của họ; và ta muốn đến trái đất, Ta muốn đau khổ thật nhiều, Ta cho phép Nhân Tính Ta chịu xé nát, Thịt Nó bị xé ra từng mảnh, và đầy những vết thương. Và Ta muốn ngay cả cái chết, nhờ phương tiện của nhiều nỗi đau và cái chết của Ta, để hình thành nên vương quốc đối nghịch với nhiều sự dữ mà thụ tạo đã hình thành cho họ. Một vương quốc không thể được hình thành bởi một hành động đơn độc, nhưng với nhiều và trên nhiều hành động; và càng nhiều hành động, thì vinh quang của vương quốc đó càng trở nên lớn lao hơn. Vì thế, cái chết của Ta cần thiết cho Tình Yêu Ta; với cái chết của Ta, Ta đã trao nọ hân sự sống cho các thụ tạo, và từ nhiều vết thương Ta đã để cho ra tất cả những sự tốt lành, để hình thành nên vương quốc của sự tốt lành cho các thụ tạo.

Như thế, những vết thương của Ta đang mọc lên và phun ra những sự tốt lành, và cái chết của Ta đang mọc lên từ đó sự sống cho tất cả những gì sẽ phun ra. Và cũng như cái chết của Ta là cần thiết, thì sự Phục Sinh của Ta cũng cần thiết cho Tình Yêu Ta, vì bằng cách làm theo ý họ, loài người mất đi sự sống theo Ý Ta, và Ta muốn chỗi dậy một lần nữa để hình thành không chỉ sự phục sinh về thân xác, nhưng là sự phục sinh của đời sống với Ý Ta trong đó.

Nếu Ta không sống lại một lần nữa, thụ tạo không thể phục sinh một lần nữa trong tiếng Xin Vâng của Ta; nó sẽ thiếu đi tác dụng – mối liên hệ của sự phục sinh của họ trong Ta, và Tình Yêu của Ta sẽ cảm thấy không trọn vẹn. Nó sẽ cảm thấy như nó có thể làm thêm cái gì đó nhưng Nó đã không làm, và như thế Ta sẽ vẫn phải vội vàng tử đạo vì tình yêu mến không trọn vẹn. Rồi khi loài người bất hạnh không xử dụng tất cả những gì Ta đã và đang làm cho họ, tất cả

sự dữ là của họ, nhưng Tình Yêu Ta sở hữu và thưởng thức tất cả những gì Ta đã và đang làm với sự khả hoàn trọn vẹn.”

Giờ Thứ Hai Mười Bốn

Từ 4 tới 5 giờ chiều

Mai táng Chúa Giêsu. Mẹ S` u Bi Cực Thánh Maria.

Tháng 10 năm 1914 Tập 14

... Một hôm tôi đang làm giờ trong đó người Mẹ Thiên Đàng mai táng Chúa Giêsu, và tôi theo Mẹ để giữ tình bầu bạn với Mẹ trong sự buồn phiền cay đắng, để đồng hành với Mẹ. Tôi đã không thường làm giờ này luôn luôn - chỉ một đôi khi thôi. Bây giờ, tôi không biết quyết định rằng tôi nên làm hay không, và Đức Giêsu, với tất cả tình yêu, và như thể đang cầu nguyện với tôi, nói với tôi rằng: “Hỡi con, Ta không muốn con bỏ sót nó. Con sẽ làm nó vì yêu mến Ta, để tôn vinh Mẹ Ta. Hãy biết rằng mỗi khi làm như vậy, mẹ Ta cảm nhận như thể Mẹ ở trên trái đất, sống lại đời sống của Mẹ, và vì thế Mẹ nhận được vinh quang và tình yêu mà Mẹ cho Ta khi còn ở trên trái đất; và ta cảm nhận như thể Mẹ ở trên trái đất một lần nữa – tình mẫu tử dịu dàng của Mẹ, tình yêu của Mẹ và tất cả vinh quang Mẹ cho Ta. Như thế, Ta sẽ xem con như một người mẹ.”

Đoạn, Ngài ôm lấy tôi, và tôi nghe Ngài nói với tôi, rất nhỏ nhẹ: “Mẹ, mẹ của con;” và Ngài tỏ thể với tôi tất cả sự ngọt ngào mà Mẹ đã làm và đau khổ trong giờ này – và tôi đã theo Mẹ. Từ đó, nhờ ơn sủng, tôi không bao giờ bỏ giờ này một lần nữa.

Ngày 16 tháng 4 năm 1927 Tập 27

Trong nỗi đau Rất Thánh Đồng Trinh tìm được sức mạnh trong Ý Chúa như thế nào.

...Sau đó, tôi đang suy nghĩ về nỗi đau của Mẹ, vào lúc nỗi đau và sự đâm thâu nơi Tim Mẹ, Mẹ rời khỏi Chúa Giêsu, để Ngài chết trong mồ; và tôi tự nhủ: 'Làm sao mẹ có thể có được nhiều sức mạnh như vậy, để có thể rời khỏi Ngài? Thật ra thì Chúa đã chết, nhưng nó vẫn luôn luôn là xác Chúa Giêsu. Làm sao mà tình mẫu tử không thiêu hủy Mẹ, hơn nữa là để cho Mẹ làm một bước rời khỏi thân xác bị hủy hoại đó? Vậy, Mẹ rời xa Ngài. Thật anh hùng - thật mạnh mẽ!'

Nhưng trong lúc tôi đang suy nghĩ như vậy thì Chúa Giêsu dịu ngọt di chuyển vào nội tâm và nói với tôi: "Hỡi con, con muốn biết tại sao Mẹ có sức mạnh để rời xa Ta không? Tất cả bí mật về sức Mạnh của Mẹ nằm trong Ý Ta hiển trị trong Mẹ. Mẹ sống nhờ Ý Chúa – không phải ý con người, và vì thế Mẹ chứa đựng một sức mạnh khôn lường. Hơn thế nữa, con phải biết rằng khi người Mẹ bị đâm thâu của Ta bỏ Ta lại ở mồ, Ý Ta giữ Mẹ chìm vào giữa hai đại dương - một là của sự đau buồn, và cái kia, rộng rãi hơn, là của những niềm vui và hồng phúc; và trong khi nỗi buồn đó cho Mẹ tất cả sự tử đạo, thì niềm vui lại cho Mẹ tất cả sự hài lòng. Linh hồn tuyệt đẹp của Mẹ theo Ta vào Lâm Bô, và hiện diện ở buổi lễ mà tất cả các Kỳ Lão, Tiên Tri, cha của Mẹ, mẹ của Mẹ và Thánh Giuse thân yêu làm cho Ta. Với sự hiện diện của Ta, Lâm Bô đã trở nên Thiên Đàng. Và Ta không thể làm mà để cho Người không bao giờ tách rời khỏi Ta trong đau khổ, mà được tham gia vào lễ hội đầu tiên của các thụ tạo. Niềm vui của Mẹ thật lớn lao, khiến cho Mẹ có sức mạnh mà rời khỏi thân xác Ta, rút lui và chờ đợi sự hoàn thành công cuộc Phục Sinh của Ta, cũng như sự hoàn thành của ơn Cứu Cuộc. Niềm vui chống đỡ Mẹ trong sự đau buồn, và sự đau buồn chống đỡ Mẹ trong niềm vui. Với một người để sở hữu được Ý Ta, không chỉ có sức mạnh, không chỉ có quyền lực, không chỉ thiếu đi niềm vui; hơn thế nữa, Mẹ có mọi sự để tùy ý xử dụng. Con không nghiệm thấy điều này trong chính mình khi bị tước đoạt bởi Ta và cảm thấy bị thiêu hủy sao? Ánh sáng của Tiếng Xin Vâng

Thiên Liêng hình thành nên đại dương hạnh phúc của Nó và ban cho con sự sống.”

Ngày 24 tháng 11 năm 1923 Tập 16

Câu chuyện Ý Chúa. Làm sao Rất Thánh Đồng Trinh, trong công trình Cứu Chuộc, tự Mình làm mọi hành động theo Ý Chúa, và chuẩn bị lương thực cho con cái Mẹ; vì thế Mẹ là ‘Mẹ và Nữ Vương của Ý Chúa.’ Luisa phải làm giống như vậy trong công trình của Tiếng Xin Vâng một cách Tự Nguyện (Fiat Voluntas Tua).

Tôi đang làm giờ của cuộc Khổ Nạn trong đó người Mẹ Sầu Bi của tôi đón nhận Xác Con Mẹ trong cánh tay Mẹ, và đặt Ngài vào trong mồ; và tôi nói trong nội tâm: ‘Mẹ của con, cùng với Chúa Giêsu con đặt tất cả các linh hồn trong cánh tay Mẹ, để Mẹ có thể đón nhận tất cả như con cái Mẹ, khắc vào tim Mẹ từng người một, và đặt họ vào trong những vết thương của Chúa Giêsu. Họ là con cái của những niềm đau bao la của Mẹ, và điều này đủ cho Mẹ nhận ra họ và yêu mến họ. Và con muốn đặt tất cả mọi thế hệ trong Thánh Ý Tối Thượng, để đừng có ai hư mất, và nhân danh tất cả con xin đem đến cho Mẹ niềm an ủi, trắc ẩn và sự giải tỏa thiên liêng.’ Bấy giờ khi tôi đang nói điều này, Chúa Giêsu dịu ngọt di chuyển vào nội tâm và nói với tôi: “Hỡi con, nếu con biết thức ăn nào mà mẹ Sầu Bi của Ta nuôi dưỡng tất cả các con cái này của Mẹ...” Và tôi: ‘Ôi lạy Chúa, thức ăn gì thế?’ Và Chúa lại nói: “Khi con còn nhỏ, con đã được Ta chọn làm sứ mạng của Ý Ta, và con sống trong tiếng Xin Vâng mà trong đó con đã được tạo dựng, Ta muốn tỏ cho con biết câu chuyện của Ý Muốn Đời Đời, niềm vui và đau thương của Nó, ảnh hưởng của Nó, giá trị mệnh mông bao la của Nó, Nó đã làm gì, Nó đã nhận lãnh những gì, và người nhớ nằm lòng để bảo vệ Nó. Những người bé mọn thì lưu tâm và lắng nghe Ta, vì tâm trí họ không đầy những thứ khác. Họ như thể là trống rỗng khỏi mọi thứ, và nếu một người muốn

cho họ một thức ăn khác, họ cảm thấy ghê tởm, vì họ bé nhỏ, nên họ chỉ uống sữa của Ý Ta mà hơn nữa tình mẫu tử, giữ họ bám chặt vào bầu sữa thiêng liêng nuôi dưỡng họ dư dật. Và họ vẫn giữ chiếc miệng bé nhỏ của họ mở ra, chờ đợi sữa là những giáo huấn của Ta, và Ta vui thỏa rất nhiều. ôi! thật tuyệt vời khi nhìn họ, bấy giờ mỉm cười, bấy giờ mừng vui, bấy giờ khóc lóc, khi nghe Ta kể câu chuyện về Ý Ta.

Vậy khi đó, nguồn gốc của Ý Ta là vĩnh cửu. Sự đau buồn không bao giờ đi vào Nó; giữa các Ngôi Vị Thiên Chúa Ý này là sự hòa hợp cao cả nhất – hơn thế nữa, Nó là một. Trong mỗi hành động nó phát ra, cả hai sự ‘đi vào’ và ‘đi ra,’ và cho Chúng Ta những niềm vui vĩnh cửu, những sự hài lòng mới, niềm hạnh phúc bao la. Và khi Chúng Ta muốn phát hành chiếc máy Sáng Tạo – có biết bao vinh quang, biết bao sự hài hòa và biết bao vinh dự mà Nó không ban cho Chúng Ta? Bao lâu tiếng Xin Vâng được thoát ra, tiếng Xin Vâng khuyếch tán về đẹp, ánh sáng, sức mạnh, trật tự, sự hài hòa, tình yêu, sự thánh hóa của Chúng Ta - mọi sự; và Chúng Ta vẫn giữ nguyên vinh quang của những đức tính của Chúng Ta, khi nhìn thấy, ý nghĩa của tiếng Xin Vâng của Chúng Ta, sự thăng hoa của Ý Chúa vén màn trong toàn thể vũ trụ. Ý Chúng Ta không ngừng, căng lên với Tình Yêu như Nó chính là Tình Yêu, Nó muốn tạo nên con người; và con biết câu chuyện này, vì thế Ta tiến tới. Ah! Nó là kẻ đầu tiên gây ra nỗi buồn phiền đầu tiên cho Ý Ta. Hẳn cố gắng gây cay đắng cho Đấng yêu thương hẳn rất nhiều, và Đấng làm cho hẳn hạnh phúc. Ý Ta khóc nhiều hơn là người mẹ dịu dàng khóc than khi con của mình, què quặt và đui mù chỉ vì hẳn rút khỏi Ý Muốn của mẹ nó. Ý Ta muốn là tác nhân đầu tiên trong con người, vì không có gì khác hơn là để cho con người sự ngạc nhiên mới về tình yêu, niềm vui, hạnh phúc, ánh sáng, sự sung túc. Ý Ta luôn luôn muốn cho – vì thế Nó muốn hành động. Nhưng con người muốn làm theo ý riêng của họ và phá vỡ Ý Chúa. Nếu như họ đừng bao giờ làm như thế...! Ý Ta rút lui, và anh ta rơi vào hố thẳm của mọi sự dữ. Bấy giờ,

để được nối kết giữa hai ý muốn này, người ta cần Đấng bao gồm Ý Chúa trong họ. Vì thế, từ đó Ta, Ngôi Lời Vĩnh Cửu, yêu thương loài người với tình yêu vĩnh cửu. Chúng Ta, Các Ngôi Vị Thiên Chúa, ra sắc lệnh với nhau rằng Ta mặc xác phàm để đến và cứu họ, và để nối kết hai ý muốn tan vỡ này lại. Nhưng hạ xuống đến đâu? Ai sẽ là Người cho Đấng Dựng Nền họ mượn xác thịt của mình?

Vì thế mà Chúng Ta đã chọn một thụ tạo, và bằng hiệu quả của những công nghiệp nhìn thấy trước trong việc Cứu Chuộc trong tương lai, Mẹ được miễn trừ khỏi tội nguyên tổ. Mẹ và Chúng Ta sẽ là một. Đó là một Thụ Tạo thuộc về Thiên Đàng với sự hiểu biết lịch sử về Ý Chúng Ta; Chúng Ta kể mọi sự cho Mẹ, như một người bé nhỏ: nỗi đau buồn của Ý Chúa (*Our Will*), và như thế nào, bằng việc phá vỡ ý muốn của họ khỏi Ý Muốn của Chúa, loài người bất hạnh đã chế ngự Ý Chúa giữa chu kỳ Thiên liêng, hầu như cản trở việc phát thảo Ý Chúa và tránh không cho Nó truyền đạt với loài người về sự tốt lành của Nó và về dự tính mà vì thế loài người đã được dựng nên. Đối với Chúng Ta, cho đi là làm cho Chúng Ta hạnh phúc cũng như người nhận từ Chúng Ta; họ được trở nên sung túc mà không bị bần cùng hóa; đó là sự cho đi mà Chúng Ta làm cách tự nhiên, hình thành nên nó trong thụ tạo bởi ơn sủng; nó đi ra khỏi Chúng Ta để ban cho họ những gì Chúng Ta sở hữu. Bằng sự cho đi, tình yêu của Chúng Ta tuôn đổ ra, và ý Chúng Ta làm nên lễ hội. Nếu không cho đi, tại sao Chúng Ta hình thành nên việc Sáng Tạo? Như thế, chỉ việc không thể cho con cái Chúng Ta, cho hình ảnh yêu dấu của Chúng Ta, là sự đau buồn của Ý Muốn Tối Thượng Chúng Ta. Khi nhìn thấy con người hoạt động, nói, đi, mà không có sự liên đới với Ý Ta, vì nó đã bị phá vỡ bởi họ, và luồng ơn sủng, ánh sáng, thánh hóa, khoa học, v.v... sẽ phải chảy sang họ, những gì mà họ từng nhận nơi Chúng Ta, nhưng không thể chảy qua được - Ý Chúng Ta có thái độ đau buồn. Mỗi hành động của thụ tạo có một nỗi buồn cho Chúng Ta, vì Chúng Ta thấy hành động đó trống rỗng giá trị thiêng liêng, không có vẻ đẹp và sự thánh hóa – không trọn vẹn

giống như hành động của Chúng Ta. Ôi! Làm sao Thực Thể Bé Nhỏ của Thiên Đàng hiểu được sự đau buồn cao vời nhất của Chúng Ta, và sự dữ lớn lao nhất nơi con người trong việc rút ra khỏi Ý Chúng Ta. Ôi! Bao nhiêu lần Mẹ đã khóc những giọt nước mắt nóng vì những nỗi buồn của Chúng Ta, và vì sự bất hạnh của loài người. Vì thế, trong sợ hãi, Mẹ đã không muốn thừa nhận ngay cả một hành động trong đời Mẹ theo ý riêng Mẹ; vì thế mà Mẹ vẫn nên bé nhỏ: vì ý Mẹ không có đời sống trong Mẹ - làm sao Mẹ lớn lên được? Nhưng điều đó Mẹ đã không làm, Ý của Chúng Ta làm: Ý Chúng Ta nâng Mẹ lên với tất cả vẻ đẹp, thánh thiện, thiêng liêng; Nó làm cho Mẹ sung túc nhiều đến nỗi làm cho Mẹ lớn lao hơn tất cả. Mẹ là sự kỳ diệu phi thường của Ý Chúng Ta - một sự kỳ diệu phi thường về ơn sủng, vẻ đẹp, ơn thánh hóa. Nhưng Mẹ vẫn luôn luôn bé nhỏ, nhiều đến nỗi, Mẹ sẽ không bao giờ xuống khỏi cánh tay của Chúng Ta; và nằm trong lòng sự bảo vệ của Chúng Ta, Mẹ đền tạ tất cả những hành động đau buồn của Ý Muốn Tối Thượng. Và Mẹ không chỉ hoàn tất theo mệnh lệnh của Ý Chúng Ta, nhưng Mẹ làm cho tất cả những hành động của các thụ tạo trở nên hành động của chính Mẹ; thấm nhuần trong Mẹ tất cả ý Chúng Ta mà thụ tạo đã từ khước, Mẹ đền tạ cho Nó, Mẹ yêu mến Nó; và giữ gìn Nó như nó được ủy thác trong Trái Tim Trinh Nguyên của Mẹ, Mẹ chuẩn bị thức ăn cho Ý Chúng Ta cho tất cả các thụ tạo. Con có thấy không, vậy thì, với thức ăn nào mà người Mẹ đầy yêu thương nuôi dưỡng con cái Mẹ? Mẹ phải trả giá cả đời cho thức ăn đó, những nỗi đau không nghe thấy, Đời Sống bé nhỏ của Con Mẹ, hình thành trong Mẹ dư dật sự ủy thác thức ăn này cho Ý Ta, và gìn giữ Nó sẵn sàng để nuôi tất cả con cái Mẹ như người Mẹ dịu dàng và đầy yêu thương. Mẹ không thể yêu thương con cái Mẹ hơn được nữa; bằng việc ban cho họ của ăn này, tình yêu của Mẹ đã đạt đến mức tối đa.

Vì thế, giữa nhiều tước hiệu mà Mẹ có, tước hiệu tuyệt vời nhất có thể ban cho Mẹ là ‘Mẹ và Nữ Vương của Ý Chúa.’

Bây giờ, hỡi con, nếu Mẹ Ta làm điều này cho công trình Cứu Chuộc, vậy con cũng phải làm công việc của Tiếng Xin Vàng Tự Nguyên. Con sẽ không được có đời sống trong con; và làm mọi hành động theo Ý Ta cho mỗi thụ tạo của con, con sẽ ký thác họ trong con; và trong khi đền tạ cho Ý Ta nhân danh tất cả, con sẽ hình thành trong con tất cả thức ăn cần thiết để nuôi tất cả mọi thể hệ bằng thức ăn của Ý Ta. Mỗi lời nói, sự ảnh hưởng, mỗi kiến thức thêm vào về Ý Ta, sẽ là một hương vị mà người ta sẽ tìm thấy trong thức ăn, theo cách thức mà họ sẽ ăn với sự thèm khát. Mọi sự Ta nói với con về Ý Ta sẽ phục vụ cho việc kích thích khẩu vị và như thế người ta sẽ không lấy thức ăn nào khác, với giá của bất cứ sự hy sinh nào. Nếu một thức ăn được nói là ngon, phục hồi sức lực một người, chữa lành người bệnh, chứa đựng mọi hương vị; và hơn thế nữa, ban sự sống, trang điểm và làm cho một người hạnh phúc – ai mà không làm mọi sự hy sinh nào để lấy được thức ăn đó? Như thế là vì Ý Ta. Để làm cho Nó được yêu mến và ước ao, thì kiến thức là cần thiết. Vì thế, hãy chú tâm - nhận lãnh trong con sự ủy thác này của Ý Ta, như thế, như một người Mẹ Thứ Hai, con có thể chuẩn bị thức ăn cho con cái Ta. Để làm như vậy, con sẽ bắt chước Mẹ Ta. Con cũng sẽ phải trả giá như vậy, nhưng trên bề mặt của Ý Ta mọi hy sinh sẽ dường như không là gì đối với con cả. Hãy làm như một người bé mọn, đừng bao giờ xuống khỏi vòng tay của Ta, và Ta sẽ tiếp tục kể cho con của chuyện của Ý Ta.”

Phần 2

Suy Gẫm 24 giờ khổ nạn của Chúa Giêsu Kitô

Tóm Tắt Những Lời Hứa Diễm Phúc

Những Lời Hứa Diễm Phúc Chúa Giêsu Dành Cho Những Ai Suy Niệm 24 Giờ Khổ Nạn:

1) Nếu người suy niệm những Giờ này là một tội nhân, thì họ sẽ được hoán cải.

2) Nếu là kẻ bất toàn, thì sẽ nên hoàn thiện.

3) Nếu là người bị cám dỗ, thì sẽ được chiến thắng.

4) Nếu là tâm hồn đau khổ, thì sẽ tìm thấy sức mạnh, thần được và an ủi trong những Giờ này.

5) Nếu là linh hồn yếu đuối tầm thường, thì sẽ gặp được một tấm gương thiêng liêng để không ngừng tự soi hấu sửa mình và nên giống Chúa Giêsu, mô phạm của chúng.

6) Giả như thị trấn hoặc thành phố nào cũng có ít là một vài linh hồn thực hiện việc sùng kính này, thì phép Công Thắng được người ngoại, đoán phạt của Thiên Chúa sẽ ngưng lại phần nào, và có thể nói là ngưng hẳn trong thời buổi ảm đạm đầy thống khổ và đẫm máu này.

7) Người nào thường xuyên suy niệm cuộc Khổ Nạn của Cha sẽ tạo nên một nguồn mạch trong tâm hồn họ. Người ấy càng suy niệm, thì nguồn mạch kia càng trào tràn... nên nguồn mạch cuộc Khổ Nạn của Cha được tạo thành nơi tâm hồn ấy sẽ mưu ích cho đương sự, đem lại vinh hiển cho Cha và lợi ích cho các thụ tạo.

8) Cha không coi việc suy niệm những Giờ ấy là việc của họ, nhưng là việc của Cha; và Cha sẽ lấy công trạng mà Cha đã lập được khi chịu đau thương trong cuộc Khổ Nạn mà ban cho họ. Trên thiên đàng, Cha sẽ cho các linh hồn ấy ở trước nhan Cha, Cha sẽ phóng cho họ những tên lửa tình yêu và hoan lạc bằng với số lần họ đã suy niệm 24 Giờ Khổ Nạn của Cha; và họ cũng sẽ phóng vào Cha những tên lửa tình yêu. Điều này làm cho tất cả các phúc nhân ngây ngất.

9) Với những bản kinh có ân xá, người ta được hưởng một ơn gì đó; trong khi 24 Giờ Khổ Nạn là lời cầu nguyện, là việc đền bồi, và là trọn vẹn Tình Yêu của Cha, xuất phát từ thẳm cung Trái Tim Cha. Có lẽ con quên rằng Cha đã nhiều lần kết hợp với con để suy niệm những Giờ ấy, và Cha đã đoán phạt thành ra ân sủng cho khắp trần gian phải không? Quả thật, sự thỏa nguyện của Cha lớn lao đến độ, thay vì ban một ân xá, Cha sẽ vốc dư đầy Tình Yêu, tràn trề báu tàng cao quý, để tặng ban cho các linh hồn.

10) “Này ái nữ (Luisa Piccaretta) của Cha, để thưởng công cho con vì đã viết 24 Giờ Khổ Nạn, thì cứ mỗi từ con viết ra, Cha sẽ thưởng cho con một linh hồn, một nụ hôn.”

11) Cứ Mỗi từ họ đọc, Cha cũng sẽ thưởng cho một linh hồn nếu như họ cùng đọc với Cha và theo Ý Cha. 24 Giờ Khổ Nạn sẽ sinh hiệu quả nhiều ít tùy vào mức độ linh hồn kết hợp với Cha.

12) Dù cho mỗi tỉnh, chỉ có một người suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn đi nữa, thì Cha cũng hài lòng! Cha cảm thấy mình đang sống ở tỉnh ấy, và phép Công Thắng của Cha, hiện đang bị khinh mạn để duôi, cũng được người ngoại phần nào.”*

13) Cha sung sướng chừng nào thấy khi con suy đi niệm lại Giờ Khổ Nạn của Cha, thì con sẽ cảm thấy hạnh phúc... Vì vậy, có thể nói con chính là người đầu tiên mang lại niềm vui sướng lớn lao và đặc biệt này cho Cha, từng giờ, con làm tan hòa trong con Sự Sống và những đau khổ Cha đã chịu. Và từng giờ, Cha bị thúc ép phải ban lương thực ấy cho con; và Cha dùng lương thực ấy với con;

Cha cùng thực hiện với con việc con đang làm. Con nên biết rằng Cha sẽ ban tràn ngập ánh sáng và ân sủng mới cho con; kể cả sau khi con lìa đời, **cứ mỗi lần các linh hồn trên trần gian suy niệm 24 Giờ Khổ Nạn của Cha, thì trên thiên quốc, Cha sẽ ban ánh sáng và vinh quang mới cho con.**”

14) Giờ đây, hễ ai suy niệm 24 Giờ Khổ Nạn của Cha, thì nhờ tiếp xúc với họ, Cha cảm thấy đinh sắt được nhổ ra, gai nhọn bị gậy sạch, thương tích được xoa dịu và phỉ nhổ được lau khô. Cha cảm thấy điều ác người ta làm cho Cha biến thành điều thiện. Việc tiếp xúc với họ không gây hại, nhưng tạo phúc cho Cha, và Cha càng tựa vào họ luôn mãi.

15) Khi suy niệm những Giờ này, linh hồn nhận lấy các tâm tình của Cha và biến thành của họ; họ nhận những đền bồi, những lời cầu, những khát khao, những cảm tình, kể cả những tâm tư sâu thẳm nhất của Cha và làm nên của họ. Và khi đã vươn lên giữa Trời và đất, trong tư cách một người đồng công cứu chuộc, họ thực hiện nhiệm vụ của chính Cha, cùng với Cha thưa lên lời, ‘Ecce ego, mitte’ (này con đây, xin hãy sai con). **Con mu’ n đền tạ Cha thay cho mọi người, đền đáp Cha thay cho mọi người và khẩn xin ơn lành cho mọi người.**”

16) Các thiên thần có một sứ vụ đặc biệt: khi linh hồn nào suy niệm Đời Sống, cuộc Khổ Nạn và những lời cầu của Cha, thì các ngài lại vây quanh linh hồn ấy, tiếp nhận lời nói, câu kinh, nước mắt, hy tế và sự cảm thương mà linh hồn ấy dành cho Cha. Các ngài liên kết các việc ấy với các việc của Cha rồi dâng tiến trước Thánh Nhan Cha để Cha lại được vinh quang trong chính đời sống của Cha. Các thiên thần vui sướng đến độ kính cẩn đón đợi để được nghe những lời của linh hồn ấy và nguyện cầu với linh hồn ấy. Bởi đó, khi suy niệm những giờ này, linh hồn phải chú tâm và cung kính, vì có các thiên thần đang bay lượn chung quanh môi miệng của họ để lặp lại những những lời linh hồn ấy thốt ra.” Những Giờ này là những hóp nước ngọt ngào các linh hồn dâng lên để đền bồi

vô vàn đặng đốt mà các thụ tạo đã gây ra cho Cha; nhưng sự ngọt ngào này chẳng là gì nếu sánh với nông nổi đặng cay mà Cha phải chịu. Bởi vậy, con hãy truyền bá, hãy truyền bá hơn nữa!”

17) 24 Giờ Khổ Nạn là trật tự của vũ trụ, làm cho thiên giới và địa giới hòa hợp với nhau, và giữ Cha khỏi lìa bỏ thế gian. Cha thông ban cho mọi người Bửu Huyết, những thương tích, Tình Yêu và tất cả những gì Cha đã thực hiện để cứu họ. Khi các linh hồn suy niệm 24 Giờ Khổ Nạn, Cha cảm thấy Bửu Huyết của Cha, những thương tích của Cha, những ước nguyện cứu độ các linh hồn của Cha lại sống lại. Và khi Cha cảm thấy cuộc sống của Cha sống lại, thì hỏi thử, với những Giờ này, có gì tốt lành mà các thụ tạo không thể đạt được.

18) Con không biết rằng cứ mỗi từ, mỗi ý, mỗi tâm tình, mỗi việc đền tạ và tưởng niệm những khổ đau của Cha, thì có rất nhiều tương thông như một dòng điện truyền qua giữa Cha và linh hồn; và do đó, linh hồn sẽ được tô điểm bằng vẻ đẹp muôn hình vạn trạng hay sao? **Các linh h òn suy niệm 24Giờ Khổ Nạn sẽ được Cha đón nhận như một người con của cuộc Khổ Nạn, được Cha mặc cho Bửu Huyết và trang điểm b ằng những thương tích của Cha.** Bông hoa ấy, đã mọc lên nơi tâm hồn con.

Giờ Thứ 1

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

5 Giờ Chiều: Chúa Giêsu Từ Biệt Mẹ Maria

Lạy Hiền Mẫu thiên đàng, giờ ly biệt đã gần, và con đến bên Mẹ. Mẹ ơi, xin ban cho con lòng mến yêu và các việc đền tạ của Mẹ. Xin ban cho con nỗi đau buồn của Mẹ, và cùng với Mẹ, con muốn theo sát từng bước Chúa Giêsu khả ái. Khi Chúa Giêsu đang đến; và Mẹ mau mắn ra đón Người, với tâm hồn dạt dào tình mến. Thấy Chúa quá xanh xao và buồn bã, Trái Tim Mẹ đã héo hon thâm sâu, và Mẹ yếu nhược suýt ngã dưới chân Người. Ôi, Mẹ dịu hiền của con, Mẹ có biết tại sao Chúa Giêsu khả ái lại đến với Mẹ không? A, Chúa đến để già từ, để thừa lời từ biệt và để nhận lấy vòng tay của Mẹ lần cuối! Lạy Mẹ! Với tất cả niềm trù mến, con ôm ghì Mẹ, để trái tim đón hèn của con, khi được giữ chặt Mẹ, cũng sẽ nhận được vòng tay của Chúa Giêsu khả ái. Lẽ nào Mẹ lại chối từ con, chẳng lẽ cho một linh hồn biết san sẻ những đau buồn thống khổ và các việc đền tạ của Mẹ ở bên cạnh Mẹ không phải là một an ủi cho Mẹ hay sao?

Lạy Chúa Giêsu, trong giờ phút nào nề của Trái Tim vô cùng dịu dàng của Chúa, còn bài học nào về sự ngoan thảo vâng phục và yêu mến Mẹ mà Chúa không dạy cho chúng con! Có giai điệu mượt mà nào mà không thông trào giữa Chúa và Mẹ! Đây thật là một tình mến ngọt ngào dịu dàng, vút cao đến tận Ngai Tòa của Thiên Chúa Hằng Hữu và rộng mở vì phần rỗi của mọi thụ tạo trên trần gian!

Lạy Hiền Mẫu thiên đàng của con, Mẹ có biết Chúa Giêsu khả ái muốn gì nơi Mẹ hay không? Chúa muốn được Mẹ chúc lành, lần sau hết. Quả thật mọi thành phần hữu thể của Mẹ đều là những lời chúc tụng và ca ngợi dâng lên Đấng Tạo Hóa, nhưng khi đến từ biệt Mẹ, Chúa Giêsu muốn được nghe những lời ngọt ngào, **“Con ơi, Mẹ chúc lành cho Con.”** Mấy chữ “Mẹ chúc lành cho Con” ngọt ngào êm ái ngấm sâu vào Trái Tim Chúa và ngăn chặn những lộng ngôn phạm thượng không cho lọt vào tai Người. Chúa Giêsu khao khát lời: “Mẹ chúc lành cho Con” của Mẹ, để đền bồi tất cả những xúc phạm của các thụ tạo.

Lạy Hiền Mẫu dịu dàng, con xin hợp lòng với Mẹ. Con muốn lượn bay trên những đôi cánh của làn gió để lên tới Thiên Đàng mà nài xin cho Chúa Giêsu một lời chúc

lành của Chúa Cha, Chúa Thánh Thần và tất cả các thiên thần; để khi đến với Người, con sẽ mang theo những lời chúc lành ấy. Và con muốn tìm đến tất cả các thụ tạo trên trần gian để xin mọi môi miệng, mọi nhịp tim, mọi bước chân, mọi hơi thở, mọi ánh mắt, mọi tư tưởng, mọi chúc tụng và ca ngợi mà dâng lên cho Chúa Giêsu. Và giả như có ai không muốn dành cho con những lời ấy, thì con nguyện được làm thay cho họ.

Lạy Hiền Mẫu dịu dàng, sau khi đi khắp nơi để xin Thiên Chúa Ba Ngôi Cực Thánh, các thiên thần, các thụ tạo, ánh sáng thái dương, hương thơm hoa cỏ, triều sóng biển khơi, muôn làn gió mát, mọi tia lửa nóng, tàn lá lao xao, vì sao lấp lánh và mọi chuyển động thiên nhiên một lời chúc tụng, thì này con đến với Mẹ; và xin đan kết những lời chúc tụng của con với những lời chúc lành của Mẹ. Lạy Mẹ dịu hiền, con thấy Mẹ nhờ những lời ấy mà được thư thái và ủi an, và Mẹ dâng cho Chúa Giêsu tất cả những lời chúc tụng của con để đền bồi những lộng ngôn và nguyên rủa mà Người phải chịu từ các thụ tạo. Nhưng đang khi hiến dâng tất cả cho Mẹ, thì con nghe tiếng Mẹ thổn thức, **“Hỡi Con, xin Con chúc lành cho Mẹ!”**

Ôi Tình Yêu ngọt ngào của con, xin Chúa chúc lành cho con làm một với Mẹ Chúa. Xin chúc lành cho các tư tưởng, trái tim, đôi tay, bước chân, các việc làm của con, cùng với Người Mẹ của Chúa và mọi thụ tạo.

Lạy Hiền Mẫu của con, khi chiêm ngắm Thánh Nhan đau buồn của Chúa Giêsu, tái nhợt, sâu thẳm và khổ não, lòng Mẹ bồi hồi nghĩ đến những đớn đau Người sắp phải chịu. Mẹ thấy trước Thánh Nhan Chúa đầy những đờm dãi, và Mẹ chúc tụng Thánh Nhan ấy; Đầu Chúa bị gai đâm thấu; mắt Chúa bị khăn bịt kín; Mình Chúa bị tra tấn đánh đòn, tay chân Chúa bị đinh sắt xuyên thủng; và mọi nơi Chúa sắp đi qua, Mẹ luôn bước theo với lời chúc tụng. Con xin cùng Mẹ bước theo Chúa. Khi Chúa Giêsu chịu đánh đòn, chịu đinh sắt thấu qua, chịu tạt vạ và đội mào gai, nơi nào Người cũng sẽ gặp được lời chúc tụng của con hòa trong lời chúc tụng của Mẹ.

Ôi Chúa Giêsu, ôi lạy Mẹ, con cảm thương Chúa và Mẹ; nỗi đau buồn của Chúa và Mẹ trong những giờ phút cuối cùng này, thật mênh mang. Đường như Trái Tim

Đấng này làm tan nát Trái Tim Đấng kia.

Lạy Hiền Mẫu, xin tách lìa trái tim con khỏi cội đất mà gắn chặt vào Chúa Giêsu; để ở sát bên Người, con được thông phần thống khổ của Mẹ. Và trong khi Chúa và Mẹ ôm nhau thấm thiết, dành cho nhau những ánh mắt và những nụ hôn cuối cùng, thì con ở giữa hai Trái Tim Chúa và Mẹ, được đón nhận những nụ hôn và vòng tay sau cùng của Chúa và Mẹ. Chúa và Mẹ không thấy rằng, con, mặc dù khốn nạn và hờ hững, nhưng vẫn không thể sống được nếu thiếu Chúa và Mẹ hay sao?

Lạy Chúa Giêsu, lạy Mẹ Maria, xin giữ con gần bên Chúa và Mẹ; xin ban cho con Tình Yêu và Thánh Ý của Chúa và Mẹ. Lạy Mẹ dịu hiền, xin bắn vào trái tim đón hèn của con những mũi tên; xin ấm con trong vòng tay của Mẹ; và cùng với Mẹ, con muốn từng bước theo sát Chúa Giêsu khả ái với nguyện ước muốn dâng lên Người sự ủi an, xoa dịu, lòng mến và việc đền bồi thay cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, cùng với Mẹ Chúa, con xin hôn kính bàn chân trái của Chúa, nguyện xin Chúa thứ tha cho con và cho mọi người vì bao lần chúng con đã không tìm về Chúa. Con xin hôn kính bàn chân phải của Chúa. Xin thứ tha cho con và cho mọi người vì bao lần chúng con đã không theo đường ngay nẻo chính mà Chúa đã muốn cho chúng con. Con xin hôn kính bàn tay trái của Chúa, xin thông ban sự thánh khiết của Chúa cho chúng con. Con xin hôn kính bàn tay phải của Chúa, xin chúc lành cho mọi nhịp tim, mọi tư tưởng và mọi cảm tình của con; để khi được phúc lành của Chúa trợ sức, tất cả đều sẽ được thánh hóa; xin Chúa cũng chúc lành cho mọi người, và cùng với phúc lành của Chúa, xin in dấu ơn cứu độ vào linh hồn họ.

Chúa Giêsu, con ôm choàng lấy Chúa cùng với Mẹ Chúa. Và khi hôn kính Trái Tim Chúa, con nài xin Chúa đặt trái tim con vào giữa Hai Trái Tim của Chúa và của Mẹ, để con không ngừng được nuôi dưỡng nhờ tình yêu, đau khổ, cảm tình, ước muốn và cả Sự Sống của Chúa và Mẹ. Mong sao được như vậy.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở

bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con

một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Tổng Giám Mục

Giờ Thứ 2

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

6 Giờ Chiều: Chúa Giêsu Đến Nhà Tiệc Ly

Lạy Chúa Giêsu khả ái của con, trong khi được dự phần những đau khổ của Chúa và Mẹ sầu bi của Chúa, con thấy Chúa quyết định đi đến nơi Thánh Ý Chúa Cha gọi mời. Tình nghĩa mẹ con khiến Chúa và Mẹ không thể chia lìa; vì vậy, Chúa lưu lại trong Trái Tim Nữ Vương Từ Mẫu; còn Mẹ dịu hiền thì lưu lại trong Trái Tim Chúa; nếu không vậy, Chúa và Mẹ không thể xa lìa nhau được. Nhưng khi chúc lành cho nhau, Chúa dành nụ hôn cuối cùng để thêm sức cho Mẹ, trong thống khổ cay đắng mà Mẹ sắp phải chịu. Chúa chào già biệt Mẹ, rồi ra đi. Qua nét mặt xanh xao, đôi môi mấp máy, giọng nói nghẹn ngào, Chúa như muốn bật khóc khi thưa lời từ biệt với Mẹ, và tất cả những điều khác cũng tỏ cho con biết Chúa kính yêu Mẹ và đón đau chứng nào khi phải rời xa Mẹ! Nhưng vì để chu toàn Thánh Ý Chúa Cha. Hai Trái Tim đã tan hòa nên một, Chúa và Mẹ suy phục trong tất cả để đền bồi cho những kẻ vì không thắng được cảm tình phụ mẫu, bạn hữu, những ràng buộc và quyến luyến, nên không màng đến việc chu toàn Thánh Ý Thiên Chúa để bước vào bậc trọn lành mà Thiên Chúa mời gọi. Để mặc sức đăm đuổi trong tình yêu thụ tạo, hỏi thử còn nỗi đau nào mà các linh hồn này không trút lên đầu Chúa khi loại bỏ khỏi con tim họ Tình Yêu mà Chúa muốn dành cho họ.

Lạy Tình Yêu khả ái của con, trong lúc con thực hiện việc đền bồi với Chúa, xin cho con được ở bên Mẹ để an ủi và nâng đỡ Mẹ khi Chúa ra đi, và sau đó, con sẽ rảo bước để theo kịp Chúa. Nhưng trước nỗi đau tê tái ấy, con thấy Hiền Mẫu đau thương của con đang run rẩy và nỗi thâm sầu của Mẹ lớn lao đến độ, khi cố nói lời từ biệt Thánh Tử của mình, lời nói của Mẹ đã chết lặng ngay trên bờ môi và không sao thoát lên thành lời. Mẹ như thể ngất đi, và nói trong nỗi xúc động, yêu mến, **“Con của Mẹ, Con của Mẹ, Mẹ chúc lành cho Con! Cảnh chia lìa sao quá đắng cay, còn tang lương hơn cả cái chết!”** Nỗi thâm sầu ấy đã khiến Mẹ nghẹn ngào và câm lặng! Lạy Nữ Vương đau thương, xin cho con được đỡ nâng Mẹ, được lau khô những giọt lệ và ủi an Mẹ trong cảnh đau buồn cay đắng!

Lạy Hiền Mẫu của con, con sẽ không bỏ Mẹ một mình và xin đưa con đi cùng Mẹ.

Xin dạy con biết phải làm gì trong thời khắc quá thê lương này của Mẹ và của Chúa Giêsu; con phải bảo vệ, đền tạ và an ủi Người như thế nào; và con có phải liều mạng để bảo vệ cho Người hay không. Không, con sẽ không rời khỏi tà áo của Mẹ. Chỉ cần một dấu hiệu của Mẹ là con sẽ lao đến với Chúa Giêsu và dâng lên Người Tình Yêu, những cảm tình và những nụ hôn của Mẹ, cùng với của con; và con sẽ đắp chúng vào mỗi thương tích, mỗi giọt Máu, mỗi vết đau và sỉ nhục của Chúa; để khi nhận được những nụ hôn và Tình Yêu của Mẹ nơi từng nỗi đau, tất cả liền dịu tan. Sau đó, con sẽ quay về dưới tà áo của Mẹ, mang theo những nụ hôn của Chúa để xoa dịu Trái Tim bị xuyên thấu của Mẹ.

Lạy Hiền Mẫu của con, trái tim con đập dữ dội. Con muốn đến với Chúa Giêsu. Và trong khi con hôn kính đôi tay từ mẫu của Mẹ, xin Mẹ chúc lành cho con như Mẹ đã chúc lành cho Chúa Giêsu và cho phép con được đến với Người.

*Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, Tình Yêu tỏ cho con nhìn ra những dấu chân của Chúa; và con đã theo kịp khi Chúa cùng các môn đệ đi qua những đường phố Jerusalem. Con nhìn lên và thấy Chúa vẫn rất nhợt nhạt. Con nghe thấy tiếng Chúa dịu dàng, vâng, nhưng buồn bã quá mức đến độ tan nát cõi lòng các môn đệ đang xao xuyến của Chúa: **“Đây là lần cuối cùng Thầy tự mình đi qua những con phố này.”** Chúa còn phán: **“Ngày mai, Thầy cũng sẽ qua đây, nhưng chịu trắng trời và bị kéo lê giữa ngàn vạn lạng nhục.”***

*Rồi chỉ vào những nơi Chúa sẽ chịu sỉ nhục và hành hạ một cách dã man, Chúa nói tiếp: **“Cuộc đời dương thế của Thầy sắp tàn như mặt trời xế bóng. Ngày mai vào giờ này, Thầy sẽ không còn nữa! Nhưng cũng như mặt trời, Thầy sẽ sống lại vào ngày thứ ba.”***

*Nghe lời Chúa phán, các môn đệ buồn bã, lặng im và không biết phải nói gì. Nhưng Chúa nói tiếp: **“Các con hãy can đảm lên! Đừng ngã lòng! Thầy không bỏ các con, nhưng sẽ ở luôn bên các con. Thầy cần chịu tử nạn, vì lợi ích cho mọi người.”***

Khi nói như vậy, Chúa thốn thức, và với giọng run run. Chúa tiếp tục dạy dỗ các ngài. Rồi trước khi bước vào Nhà Tiệc Ly, Chúa quay nhìn mặt trời đang lặn xuống như cuộc sống của Chúa sắp lụi tàn, và dâng những bước chân của Chúa để nguyện cầu cho những người cũng sắp khuất bóng. Chúa ban cho họ ơn được biết bám chặt vào Chúa, đền bồi cho những người, mặc dù cuộc sống có lắm đau buồn và ảo tưởng, nhưng vẫn ngoan cố không chịu phó mình cho Chúa. Sau đó, Chúa nhìn về Jerusalem, trung tâm những phép lạ của Chúa và sự ưu ái của Trái Tim Chúa, nhưng đáp lại, nó đang chuẩn bị Thập Giá cho Chúa; đang mài nhọn những chiếc đinh để sát hại Thiên Chúa. Chúa rùng mình, Trái Tim Chúa tan nát và Chúa khóc thương cho ngày tận diệt của nó. Qua đó, Chúa đền bồi cho nhiều linh hồn tận hiến cho Chúa, những người được Chúa ân cần đào luyện để trở thành những dấu chỉ của Tình Yêu Chúa; thế nhưng họ vô ơn và bất xứng, khiến Chúa phải chịu đắng cay nhiều hơn!

Con muốn được cùng Chúa thực hiện việc đền bồi để làm nguôi ngoai Trái Tim nát tan của Chúa. Nhưng con thấy Chúa kinh hãi khi nhìn thấy Jerusalem, rồi Chúa ngỏảnh đi, bước vào Nhà Tiệc Ly. Ôi Tình Yêu của con, xin áp con sát vào Trái Tim Chúa để con đón nhận, để rồi được cùng Chúa dâng lên những đau buồn của Chúa như của chính con. Xin Chúa đủ thương nhìn đến và trào đổ Tình Yêu Chúa vào linh hồn con, và xin chúc lành cho con.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ* và *chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời

nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 3

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

7 Giờ Tối: Tiệc Ly

Lạy Chúa Giêsu, Chúa đến Nhà Tiệc Ly cùng các môn đệ dấu yêu của Chúa và ngồi xuống dùng bữa với các ngài. Khi Chúa tự hạ hưởng dùng chút lương thực vật chất lần sau cùng, còn nét dịu hiền nào, khả ái nào mà Chúa không giải chiếu nơi toàn thể Con Người của Chúa! Ở đó, mọi sự nơi Chúa đều là Tình Yêu. Qua hành vi này, Chúa không chỉ đền bồi tội mê ăn tham uống, mà hơn nữa, còn ban ơn thánh hóa lương thực; và như lương thực biến dưỡng thành sức lực thể nào, thì Chúa ban ơn thánh hóa cho chúng con cũng như vậy, ngay cả trong những việc làm căn bản và bình thường nhất.

Lạy Chúa Giêsu, Sự Sống của con, ánh nhìn Chúa nhân lành mà sâu thẳm, dường như dò thấu tất cả các Tông Đồ của Chúa; và ngay trong hành vi hưởng dùng của ăn, Trái Tim Chúa cũng chịu đâm thấu khi thấy các Tông Đồ vẫn còn yếu đuối và chao đảo, nhất là Giuđa phản bội, kẻ đã bước hẳn một chân của mình vào hỏa ngục. Và tận thẳm sâu tâm hồn, Chúa ngậm ngùi thốt lên: **“Máu Ta đổ ra để làm gì? Nay đây một linh hồn được Ta ưu ái đến nhường ấy, mà vẫn hư đi!”** Và ánh mắt Chúa rực sáng lên, Chúa nhìn thẳng vào Giuđa như gắng sức làm cho hắn hiểu ra điều ghê tởm hắn đã phạm. Đức Ái cao vời bắt Chúa phải cam chịu nông nổi oan nghiệt này, và Chúa không tỏ ra cho ai, kể cả các Tông Đồ dấu yêu của Chúa. Nhưng trong khi sầu não vì Giuđa, Trái Tim Chúa lại tràn ngập hoan lạc khi nhìn thấy môn đệ Gioan dấu yêu bên trái của Chúa, niềm vui đạt dào đến độ Chúa không kiềm hãm Tình Yêu được nữa, nên âu yếm kéo ngài vào sát và cho tựa đầu vào ngực Chúa, để cho ngài nếm hưởng tiên vị thiên đàng. Trong giờ phút linh thiêng này, hai môn đệ ấy đại diện cho hai hạng người: hạng bị trầm luân và hạng được đặc tuyển. Hạng bị trầm luân có đại diện là Giuđa, kẻ đã nghiệm thấy hỏa ngục ngay trong lòng mình; còn các tuyển nhân có đại diện là Gioan, người vui sướng tựa đầu vào lòng Chúa.

Lạy Thiên Chúa dịu hiền của con, con cũng nép mình vào Chúa; và cùng với người môn đệ yêu dấu, con muốn tựa chiếc đầu mệt mỏi của con vào Trái Tim khả ái của Chúa và khẩn xin Chúa cho con được cảm nghiệm những hoan lạc thiên đàng ngay

dưới thế này; để một khi con được ngắt ngảy vì những giai điệu ngọt ngào của Trái Tim Chúa, thì trần gian này không còn là trần gian nữa, nhưng đã là thiên đàng cho con.

Nhưng giữa những giai điệu hết sức êm ái và linh thiêng ấy, con cảm nhận có những nhịp đập quần quại nơi Trái Tim Chúa vì các linh hồn bị trầm luân! Ôi Chúa Giêsu, xin đủ lòng thương mà đừng để các linh hồn phải hư mất. Xin Trái Tim Chúa hãy êm nhịp trong trái tim của họ và làm cho họ trải nghiệm những Nhịp Sống Thiên Đàng như môn đệ Gioan yêu dấu của Chúa đã từng trải nghiệm; và một khi đã được lôi cuốn vì sự hiền từ và ngọt ngào của Tình Yêu Chúa, mọi người đều biết phó mình cho Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, trong khi con lưu lại nơi Trái Tim Chúa, xin ban cho con Lương Thực Thánh Ý, Lương Thực Tình Yêu, Lương Thực Lời Chúa như Chúa đã ban cho các Tông Đồ. Lạy Chúa Giêsu của con, không bao giờ Chúa khước từ ban thứ lương thực mà Chúa hết lòng khao khát muốn dành cho con để tạo thành Sự Sống của chính Chúa trong con.

Lạy Đấng Tốt Lành dịu hiền của con, trong khi được kề bên Chúa, con nhìn thấy lương thực Chúa hưởng dùng với các môn đệ dấu yêu của Chúa chính là một con chiên. Đó là con chiên hình bóng. Vì lửa nung mà sự sống không thể lưu chuyển trong con chiên ấy thế nào, thì với Chúa, Con Chiên Nhiệm Mâu, Đấng vì Tình Yêu mà hoàn toàn tự hủy cho các thụ tạo, cũng như vậy. Chúa không giữ lại gì cho riêng mình, dù chỉ một giọt Máu Thánh châu báu, nhưng đổ ra hết vì yêu thương chúng con; để, lạy Chúa Giêsu, không một hành vi nào của Chúa mà không cho thấy cuộc Khổ Nạn rất tang thương vẫn luôn hiện diện trong Tư Tưởng, Trái Tim và mọi sự của Chúa. Và điều đó dạy cho con biết nếu như con đã suy niệm cuộc Khổ Nạn của Chúa trong tư tưởng, trong trái tim của con, thì có lẽ Chúa sẽ không bao giờ khước từ lương thực Tình Yêu của Chúa với con. Con cảm tạ Chúa biết bao về điều ấy!

Lạy Chúa Giêsu của con, không hoạt động nào của Chúa mà không có ý ban cho

con một sự lành đặc biệt và không làm con chú tâm. Vì vậy, con nài xin Chúa, ước chi cuộc Khổ Nạn của Chúa luôn lưu lại trong tư tưởng, trong trái tim, trong những ánh mắt, trong những bước chân và những công việc của con, để dù quay nhìn bất cứ hướng nào, con vẫn luôn thấy Chúa hiện diện bên trong hoặc bên ngoài của con. Xin ban cho con ơn đừng bao giờ quên rằng Chúa đã khổ đau và đã chịu đựng vì con. Chớ gì điều ấy trở thành một nam châm cuốn hút toàn bộ hữu thể của con về với Chúa và không bao giờ để con xa lìa Chúa nữa.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con

lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 4

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

8 Giờ Tối: Tiệc Thánh Thể

Lạy Tình Yêu dịu dàng của con, Chúa không bao giờ thỏa thuê trong Tình Yêu của mình. Con thấy khi bữa tiệc trọng đại vừa mãn, Chúa liền chỗi dậy khỏi bàn; và cùng các môn đệ, Chúa xuống lên bài thánh vịnh tạ ơn Chúa Cha vì đã ban lương thực cho Chúa. Qua thánh vịnh ấy, Chúa muốn đền bồi thay cho tất cả những kẻ không biết ơn về muôn vàn phương thế Chúa rộng ban để nuôi dưỡng cuộc sống phần xác. Vì vậy, lạy Chúa Giêsu, trong những gì Chúa thực hiện, Chúa chạm đến và nhìn xem, môi miệng Chúa lúc nào cũng thốt ra những lời: **“Lạy Cha, xin cảm tạ Cha.”**

Lạy Chúa Giêsu, nếu được kết hợp với Chúa và đón nhận những lời từ chính môi miệng của Chúa, con sẽ thưa lên lời “Con xin cảm tạ Chúa vì tất cả chúng con” trong mọi lúc và trong mọi sự, để kéo dài hành vi đền bồi của Chúa thay cho những kẻ vong ân.

Rửa chân

Lạy Chúa Giêsu của con, Tình Yêu Chúa dường như không biết đến mệt mỏi. Chúa ra hiệu cho các môn đệ dẫu yếu, ngồi xuống. Chúa lấy một giải khăn màu trắng quấn quanh người, rồi phục dưới chân các ngài một cách khiêm nhượng để gây chú ý và khiến toàn thể thiên đàng phải ngỡ ngàng. Chính các tông đồ cũng sững sờ, khi thấy Chúa sắp mình dưới chân các ngài. Lạy Tình Yêu của con, xin cho con biết Chúa muốn gì? Chúa muốn làm gì, trong một tư thế khiêm nhượng dường ấy? Người ta chưa bao giờ và sẽ không bao giờ chứng kiến được một tấm gương khiêm nhượng như thế!

“Con nhỏ của Cha, Cha cần tất cả các linh hồn; và như một người hành khất đói nghèo khiêm nhượng quì mọp trước mặt họ, Cha yêu cầu, Cha nài nỉ van xin và kêu khóc, Cha sáng nghĩ những chiếc bầy Tình Yêu để chinh phục họ. Cha sắp mình dưới chân họ, bên chậu nước hòa lẫn nước mắt, Cha muốn thanh tẩy họ khỏi mọi bất toàn và chuẩn bị cho họ lãnh nhận Cha trong Nhiệm Tích. Đối với Cha, việc tiếp đón Cha trong Thánh Thể là một điều rất can hệ, đến độ Cha không muốn giao nhiệm vụ thanh tẩy này cho các thiên thần, và cả Hiền Mẫu dẫu yếu của Cha. Cha muốn đích thân gột rửa họ, để họ có thể lãnh nhận hoa

trái của Nhiệm Tích Thánh. Qua các tông đồ, Cha muốn sửa dọn tất cả các linh hồn. Cha có ý đền bồi cho tất cả những việc thánh thiện và việc ban phát các Nhiệm Tích, nhất là khi các linh mục thực hiện các việc ấy với đầu óc kiêu căng, đối nghịch với Chúa Thánh Thần và thiếu tinh thần vô vị lợi. Biết bao công việc khiến Cha phải nhục nhã hơn là vinh dự, bất Cha phải ngậm đắng cay hơn là vui thỏa, khiến Cha phải chết hơn là được sống! Đó là những thứ tội lỗi làm Cha cực lòng nhất. Phải, hồi con nhỏ của Cha, con hãy lần lượt quét sạch tất cả những tội lỗi quen thuộc đã xúc phạm đến Cha, hãy làm cho Cha thỏa nguyện bằng những việc đền tạ và hãy an ủi Trái Tim cay đắng của Cha.”

Lạy Tình Yêu chịu hành hạ của con, con coi Sự Sống của Chúa là của con; và cùng với Chúa, con muốn làm Chúa được thỏa nguyện để đền bồi tất cả những tội lỗi. Con muốn vào những nơi thân ái ẩn khuất nhất trong Trái Tim Thánh Thiện của Chúa để đền bồi cho những người rất thân thiết và những tội kín đáo mà Chúa đã phải chịu vì những người thân yêu nhất của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, con muốn theo Chúa trong mọi sự. Con muốn ghé thăm tất cả các linh hồn sẽ tiếp đón Chúa trong Thánh Thể để cùng Chúa đi vào tâm hồn của họ.

Lạy Chúa Giêsu, con muốn liên kết đôi tay của con với đôi tay của Chúa. Chúng ta hãy dùng những giọt lệ, và thứ nước mà Chúa đã rửa chân các tông đồ, để rửa sạch những linh hồn sẽ tiếp rước Chúa. Chúng ta hãy gột rửa tâm hồn họ. Chúng ta hãy nhóm lửa mến trong lòng họ. Chúng ta hãy giữ sạch họ cho khỏi thứ bụi nhơ mà họ đã vấy bẩn, để khi họ tiếp rước Chúa, Chúa có thể tìm được những thỏa nguyện thay vì những đắng cay.

Nhưng lạy Tình Yêu nồng thắm của con, đang khi Chúa chú tâm rửa chân cho các tông đồ, con nhìn lên Chúa và phát hiện một nông nổi khác nữa xuyên thấu Trái Tim Rất Thánh của Chúa. Đối với Chúa, các tông đồ là đại diện cho tất cả những người con tương lai của Giáo Hội, và nơi mỗi người, vô số những điều ác sẽ hiện hữu trong Giáo Hội, và đó cũng là vô số đau buồn của Chúa. Nơi người này, Chúa nhìn thấy những

yếu đuối; nơi người khác, những gian dối; nơi người kia, những giả hình; nơi người nọ, sự ham mê quyền lợi. Nơi thánh Phêrô, Chúa nhìn thấy sự tính cách thiếu cương quyết và tất cả tội lỗi của các vị lãnh đạo trong Giáo Hội. Nơi thánh Gioan, Chúa nhìn thấy tội lỗi của những người tin cẩn nhất của Chúa. Nơi Giuđa, Chúa nhìn thấy tất cả những kẻ đã hoàn toàn xa lìa đức tin và hàng loạt những điều dữ do họ gây ra. Ôi, Trái Tim Chúa chịu ngọt ngào quá bội, vì đau buồn và vì Tình Yêu đến độ không sao chịu nổi, Chúa dừng lại nơi chân từng vị tông đồ. Chúa thốn thức, Chúa cầu nguyện, và đến bởi cho từng thứ tội lỗi và nài xin thần được thích hợp cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu của con, con xin kết hợp với Chúa. Con xin nhận như của con những lời cầu nguyện, những việc đền bồi và những phương được kịp thời của Chúa dành cho từng linh hồn. Con muốn hòa tan những giọt lệ của con trong những giọt lệ của Chúa để không bao giờ Chúa phải cô đơn, nhưng luôn luôn có con bên cạnh để chia sẻ những đau buồn của Chúa.

Lạy Tình Yêu dịu hiền của con, trong khi tiếp tục rửa chân cho các tông đồ, và cuối cùng, Chúa cũng rửa đến chân Giuđa. Con nghe Chúa thở dài nặng nhọc. Chúa không những ghen ngào, mà còn nức nở. Và trong khi rửa chân cho các tông đồ, Chúa còn hôn chân của họ nữa. Chúa áp họ sát vào Trái Tim Chúa, và thủ thi: **"Hỡi con Cha, bằng tiếng nói của nước mắt, Cha nài xin con đừng lao xuống hỏa ngục! Cha sắp mình dưới chân con nài xin, con hãy trao linh hồn của con cho Cha. Con hãy cho Cha biết con muốn những gì. Con cần xin Cha những gì? Cha sẽ ban cho con tất cả, miễn là con không bị hư mất. Ôi, con hãy miễn cho Cha, Thiên Chúa của con, nỗi đau đớn này đi!"**

Rồi Chúa lại đưa những đôi chân ấy áp sát vào Trái Tim Chúa. Nhưng, khi nhìn thấy Giuđa quá cứng lòng, Chúa cảm thấy Trái Tim Chúa hết sức buồn thảm. Tình Yêu Chúa làm Chúa ngọt ngào, và hầu như ngất đi. Ôi Trái Tim và Sự Sống của con, xin cho con được dùng đôi tay của con để nâng đỡ Chúa. Con hiểu rằng đây là những dụng cụ thân thiện mà Chúa sử dụng với từng tội nhân cứng lòng. Ôi Trái Tim của

con, trong khi con cảm thương và đền tạ Chúa về những tội lỗi các linh hồn xúc phạm đến Chúa và không muốn hoán cải, con cầu xin Chúa cho con được cùng Chúa đi khắp trần gian. Hễ nơi nào có những tội nhân cứng lòng, Chúa và con hãy dùng những giọt nước mắt của Chúa để làm mềm mại, dùng những nụ hôn và những vòng tay yêu thương của Chúa để liên kết họ với Chúa một cách gắn bó để họ không thể bỏ đi được nữa. Con muốn thực hiện điều này để an ủi Chúa về nỗi đau Chúa phải chịu trước sự hư mất của Giuđa.

Lạy Chúa Giêsu, Niềm Vui và Hoan Lạc của con, con thấy Tình Yêu Chúa tràn chảy và hoạt động rất mau mắn. Chúa đau đón chỗi dậy và gần như chạy đến bàn thờ, nơi bánh và rượu đã dọn sẵn để được truyền phép. Lạy Trái Tim của con, Chúa tỏ ra một thần thái hoàn toàn mới lạ, chưa từng thấy bao giờ. Đôi mắt Chúa chiếu giải ánh sáng còn rạng ngời hơn cả vàng thái dương. Dung mạo hồng hào của Chúa rạng rỡ. Đôi môi Chúa tươi vui và cháy bỏng Tình Yêu. Đôi tay sáng tạo của Chúa trong tư thế sáng tạo. Lạy Tình Yêu của con, Chúa hoàn toàn biến đổi. Thần Tính như ngập lụt Nhân Tính của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, Trái Tim và Sự Sống của con, thần thái mới lạ của Chúa khiến tất cả các tông đồ phải chú ý. Các ngài lâng lâng vui sướng đến độ không dám thở. Hiền Mẫu từ ái của con vội đến chân bàn thờ, trong thần trí, để chiêm ngắm những biểu hiện của Tình Yêu Chúa. Các thiên thần từ trời xuống và hỏi nhau: “Cái gì vậy? Cái gì vậy? Quả là những sự điên rồ và thái quá thực sự: Thiên Chúa chẳng phải là Đấng tạo thành trời đất hay sao, vậy mà Người đâu rồi? Người ngự trong những vật vô cùng hèn mọn này: trong chút bánh và chút rượu.”

Ôi Tình Yêu không được thỏa nguyện, trong khi mọi người đang vây quanh Chúa, Chúa cầm lấy bánh và dâng lên Chúa Cha. Con nghe Chúa thốt lên lời êm ái: **“Lạy Cha Rất Thánh, Con cảm tạ Cha vì Cha hằng đoái nghe và hằng nhậm lời Con. Lạy Cha Rất Thánh, ngày trước Cha đã sai Con từ trời xuống thế để Nhập Thể nơi cung lòng Mẹ Con hầu cứu độ đoàn con cái của Chúng Ta. Giờ đây, xin Cha hãy đi tiếp với Con trong công cuộc này. Xin cho phép Con được Nhập Thể vào**

từng Tấm Bánh để xúc tiến công cuộc cứu độ và trở nên Sự Sống cho từng người con cái của Con. Lạy Cha, Cha xem, Con chỉ còn sống vài giờ nữa thôi. Làm sao Con đành tâm lìa bỏ đoàn con cái của Con côی cút, bơ vơ? Chúng phải đương đầu với những địch thù, tăm tối, đam mê và yếu đuối. Ai sẽ phù trì chúng? Ồi, Con van xin Cha cho Con được lưu lại trong từng Tấm Bánh để trở nên Sự Sống cho từng người con của Con. Như vậy, Con sẽ xua đuổi địch thù của chúng, và trở nên Ánh Sáng, Thần Lực và Trợ Lực của chúng trong mọi sự. Nếu không, không biết chúng sẽ ra sao? Ai sẽ giúp đỡ chúng? Những công cuộc của Chúng Ta, là những công cuộc trường cửu. Không gì cưỡng lại được Tình Yêu của Con. Con không thể mà cũng không muốn lìa bỏ đoàn con cái của Con.”

Chúa Cha cảm thấy xúc động khi nghe tiếng lòng êm ái và triu mến của Chúa Con. Từ trời cao, Người ngự xuống. Lúc này, Người ngự trên bàn thờ cùng với Chúa Thánh Thần để chuẩn thuận cho Chúa Con. Chúa Giêsu xuống lời truyền phép bằng giọng uy nghi và cảm động; Chúa không di chuyển, nhưng ngự vào bánh và rượu. Sau đó, Người phân phát cho các tông đồ. Và con tin rằng Mẹ Thiên Đàng cũng được rước Chúa. Lạy Chúa Giêsu, các tầng trời phục bái, mọi người tôn thờ Chúa trong tình trạng tự hủy sâu xa lạ lùng của Chúa.

Lạy Tình Yêu của con, con thấy trên bàn thờ này và đôi tay của Chúa toàn bộ những Bánh Thánh cho đến tận thế ư. Nhưng lạy Chúa Giêsu dịu hiền, giữa lúc Tình Yêu Chúa vui lòng và mãn nguyện vì đã hoàn thành tất cả những việc phải được thực hiện, thì con thấy trọn vẹn cuộc Khổ Nạn đớn đau của Chúa được thành hình trong từng tấm Bánh Thánh, bởi vì, trước Tình Yêu thái quá của Chúa, các thụ tạo lại chuẩn bị dành cho Chúa những bội bạc quá mức và những tội ác ghê tởm.

Lạy Trái Tim của trái tim con, con muốn được ở cùng Chúa luôn mãi trong mọi nhà tạm, trên mọi đĩa thánh, và trong từng tấm Bánh Thánh cho đến ngày tận thế để có thể dâng lên Chúa những hành vi đền tạ của con vì những xúc phạm Chúa phải chịu.

Vì vậy, lạy Trái Tim của con, con đến bên Chúa và hôn kính vàng trán uy nghiêm của Chúa. Nhưng khi hôn kính Chúa, đôi môi con bị những gai nhọn quấn quanh đầu Chúa đâm vào. Và kìa, lạy Chúa Giêsu của con, trong Bánh Thánh này, Chúa không thoát được những gai nhọn cũng như trong hồi Thương Khó ngày trước. Con thấy các thụ tạo đến trước mặt Chúa, nhưng thay vì tôn kính bằng những tư tưởng tốt lành, thì họ lại có những ý nghĩ đồi bại. Và cũng như trong cuộc Khổ Nạn, Chúa gục đầu đón nhận những gai nhọn, là các tư tưởng xấu xa người ta xúc phạm ngay trước Thánh Nhan Chúa.

Ôi Tình Yêu của con, cùng với Chúa, con cúi đầu chia sẻ với Chúa những đòn đau và đặt tất cả tư tưởng của con vào tâm trí Chúa để nhả hết những gai nhọn đã gây cho Chúa biết bao nhức nhối. Ước chi mọi tư tưởng của con đều hòa nhập vào những tư tưởng của Chúa để làm cho Chúa thỏa nguyện, đền bồi cho từng tư tưởng xấu xa của các thụ tạo và làm dịu bớt những tư tưởng đòn đau của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính cặp mắt tuyệt đẹp của Chúa. Trong Bánh Thánh này, cặp mắt trầu mền của Chúa biểu lộ tâm trạng mong đợi mọi người đến châu kính để được nhìn họ bằng ánh mắt yêu thương hầu trao đổi với ánh mắt yêu mền của họ. Nhưng biết bao người đã đến trước Thánh Nhan Chúa, thay vì chiêm ngắm và tìm kiếm Chúa, thì lại ngoái nhìn những vật gây chia trí, không màng đến Chúa và không để Chúa có được niềm vui đổi trao ánh mắt với họ. Và Chúa đã phải ngậm ngùi. Do đó, khi hôn kính Chúa, đôi môi của con ướm sưng vì nước mắt của Chúa. Ôi Chúa Giêsu của con, xin đừng khóc nữa! Con muốn kết hợp cặp mắt của con với cặp mắt của Chúa để san sẻ những thống khổ nơi cặp mắt của Chúa và cùng được than khóc với Chúa, đồng thời dùng ánh mắt của con để đền bồi cho những ánh mắt hằng chia trí và giữ cho chúng luôn chăm chú nhìn về Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu của con, con hôn kính đôi tai cực trọng của Chúa. Vâng, con thấy Chúa chăm chú lắng nghe để an ủi các thụ tạo; còn thụ tạo thì ngược lại, họ bắt đôi tai của Chúa phải nghe những lời kinh chia trí lo ra, không chút tin

tưởng, những lời kinh phần nhiều đọc vì chiếu lệ, thiếu hồn sống. Và thánh giá của Chúa trong Bánh Thánh phải chịu khốn cực còn hơn trong cuộc Khổ Nạn. Lạy Chúa Giêsu của con, con muốn lấy tất cả những giai điệu thiên đàng để dâng cho Chúa thưởng thức mà đền bồi về những khốn cực ấy. Con muốn kết hợp đôi tai của con với đôi tai của Chúa, không chỉ để san sẻ những khốn cực, mà còn để nghe biết Chúa đang muốn và đang chịu đựng những gì, để mau mắn dâng hành vi đền tạ của con mà an ủi Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Sự Sống của con, con hôn kính Thánh Nhan cực trọng của Chúa. Con thấy khuôn mặt của Chúa đầm máu, bầm tím và sưng húp. Lạy Chúa Giêsu, các thụ tạo đến trước Mình Thánh với những bộ dạng bất kính và những câu chuyện xấu xa ngay trước mặt Chúa; thay vì tôn vinh, họ lại tạt vả và phỉ nhổ Chúa. Nhưng cũng như trong cuộc Khổ Nạn, Chúa đã chấp nhận tất cả, cam chịu một cách an bình và nhẫn nhục. Ôi Chúa Giêsu, con không chỉ muốn áp mặt con sát vào Thánh Nhan Chúa để âu yếm và hôn kính khi Chúa chịu tạt vả và phỉ nhổ, mà còn muốn san sẻ những đớn đau với Chúa nữa.

Hơn nữa, con còn muốn phân chia hữu thể của con thành nhiều phần nhỏ để đặt trước mặt Chúa như những bức tượng quỳ gối, trong tư thế liên li bái thờ để đền bồi vì tất cả những bất kính người ta xúc phạm ngay trước mặt Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Tất Cả của con, con hôn kính môi miệng rất thơm tho của Chúa. Con thấy mỗi lần hạ cổ ngự vào linh hồn người ta, Chúa đều phải tiếp xúc trước tiên với chiếc lưỡi của họ. Ôi, Chúa phải cay cực biết bao khi gặp quá nhiều chiếc lưỡi điêu ngoa, nhơ nhớp và độc địa! Có thể nói Chúa như bị những chiếc lưỡi ấy đầu độc; vì vậy, khi ngự vào linh hồn của họ thì Chúa còn phải khốn khổ hơn nữa. Lạy Chúa, nếu có thể, con sẽ ở trong môi miệng của từng thụ tạo để làm nên thơm tho cho Chúa và đền bồi vì những xúc phạm Chúa phải chịu đựng.

Lạy Chúa đã rẽ rời của con, con hôn kính cổ cực trọng của Chúa. Con thấy Chúa mỗi mệt, kiệt sức và toàn tâm tận lực vì công cuộc Tình Yêu của Chúa. Xin Chúa tỏ

cho con biết Chúa đang làm gì?

Và Chúa Giêsu đáp: **“Con nhỏ của Cha, Cha hoạt động trong Bánh Thánh này từ sáng đến tối, tạo thành những chuỗi xích Tình Yêu liên lý, để khi các linh hồn đến với Cha, Cha cho họ thấy những chuỗi xích Tình Yêu của Cha sẵn sàng kết nối họ với Trái Tim Cha. Nhưng con có biết họ làm gì với Cha không? Nhiều người cảm thấy khó chịu, vì những chuỗi xích Tình Yêu của Cha. Họ hùng hục cỏi bỏ và đập tan tành những chuỗi xích ấy. Và bởi vì những chuỗi xích ấy cột chặt vào Trái Tim Cha, nên Cha phải khốn khổ và cay cực quá đỗi. Và, trong khi chặt đứt những chuỗi xích của Cha, làm hỏng công cuộc Cha đã thực hiện nơi Nhiệm Tích này, họ tìm kiếm xiềng xích của các thụ tạo. Và họ làm điều này ngay trước mặt Cha, lợi dụng Cha để đạt cho bằng được mục đích của họ. Điều này làm Cha đôn đau khủng khiếp, đến độ ngất đi và bất tỉnh.”**

Lạy Chúa Giêsu, con thương Chúa. Tình Yêu Chúa bị dồn vào chỗ tuyệt vọng. Vâng, con nài xin Chúa hãy dùng tất cả những chuỗi xích ấy để cột chặt trái tim con, để con có thể hiến dâng Chúa sự trao đổi tình yêu, để Chúa có thể phục hồi công cuộc của Chúa và để con biết đền tạ Chúa khi những chuỗi xích Tình Yêu của Chúa bị người ta chặt đứt.

Lạy Chúa Giêsu, Cung Thủ Thần Linh của con, con hôn kính lồng ngực của Chúa. Lửa trong đó thật mãnh liệt, vì muốn để những ngọn lửa thật cao ấy mặc sức bùng lên và tạm ngơi hoạt động của Chúa lại một chút, Chúa cũng muốn đùa vui trong Nhiệm Tích này. Trò vui của Chúa là làm và bắn tên, mỗi khi người ta đến trước thánh nhan Chúa, Chúa vui đùa bắn ra những mũi tên từ cung lòng của Chúa để đả thương họ. Khi họ bị bắn trúng, trò vui của Chúa hoàn tất và Chúa sướng vui. Nhưng than ôi, lạy Chúa Giêsu, nhiều người đã trả đũa bằng cách bắn lại về phía Chúa những mũi tên lạnh nhạt, những mũi tên khô khan và những mũi tên vong ân. Điều này làm Chúa khổ đau đến độ phải khóc bởi lẽ các thụ tạo làm cho trò vui của Chúa thất bại. Lạy Chúa Giêsu, này đây cung lòng con sẵn sàng lãnh nhận không chỉ

những mũi tên dành cho con mà cả những mũi tên bị người ta từ khước; và như vậy, những cuộc vui của Chúa sẽ không thất vọng nữa. Và để đáp lại, con muốn đền tạ Chúa về những lạnh nhạt, khô khan và vô ơn mà Chúa phải chịu.

Lạy Chúa Giêsu, con hôn kính bàn tay trái của Chúa, và con có ý đền bồi vì tất cả những đụng chạm vô phép và bất xứng vào sự Hiện Diện của Chúa. Con cầu xin Chúa, vì bàn tay này, gìn giữ con luôn bám chặt vào Trái Tim Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, con hôn kính bàn tay phải của Chúa. Con có ý đền bồi vì tất cả những phạm thánh, nhất là các Thánh Lễ được cử hành bất xứng. Lạy Tình Yêu của con, biết bao lần Chúa đã từ trời miễn cưỡng ngự xuống bàn tay của các linh mục, những người có năng quyền thỉnh gọi Chúa, nhưng Chúa thấy những bàn tay họ nhầy nhụa bùn nhơ. Và mặc dù lợm tởm những bàn tay ấy, nhưng Tình Yêu bắt buộc Chúa phải hiện diện ở đó. Thực vậy, một số linh mục còn tệ hơn nữa. Nơi các vị này, Chúa phải chịu thương khó một lần nữa vì những tội ác và những phạm thánh kinh khủng, tái diễn việc sát hại Thiên Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, điều đó thật kinh khủng khi nghĩ đến. Một lần nữa Chúa lại bị nộp như một chiên con hiền lành vào những bàn tay bất xứng để chịu chết như trong cuộc Khổ Nạn. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đau khổ biết bao và mong ước có một bàn tay yêu mến giải cứu Chúa cho khỏi những bàn tay vấy máu ấy. Thương ôi, khi Chúa ở trong những bàn tay ấy, con cầu xin Chúa hãy cho con được ở bên Chúa để đền tạ. Con muốn lấy sự thánh sạch của các thiên thần mà bao bọc Chúa, lấy các nhân đức của Chúa làm hương thơm xua tan mùi tanh tưởi của những bàn tay ấy và dâng trái tim con làm lối giải thoát và làm nơi nương ẩn cho Chúa. Và trong khi Chúa ngự trong con, con sẽ cầu xin Chúa cho các linh mục được trở nên những thừa tác viên xứng đáng của Chúa, và như vậy, họ sẽ không đưa cuộc sống nhiệm tích của Chúa vào chỗ nguy hiểm.

Lạy Chúa Giêsu, con hôn kính bàn chân trái của Chúa và có ý đền bồi vì những kẻ rước lễ theo thói quen mà thiếu hẳn những ý hướng ngay lành.

Lạy Chúa Giêsu, con hôn kính bàn chân phải của Chúa và có ý đền bồi vì những

kẻ rước lễ cốt để xúc phạm Chúa. Ôi, mỗi lần họ cả gan như vậy, con van xin Chúa hãy tái hiện phép lạ như khi Longinus dùng ngọn đồng đâm thủng cạnh sườn Chúa, tức thì Máu chảy ra, bắn vào mắt của ông ấy. Chúa đã cải hóa và chữa lành cho ông ấy. Vì việc chạm đến Chúa trong nhiệm tích như vậy, xin Chúa hãy biến đổi những xúc phạm thành Tình Yêu.

Lạy Chúa Giêsu, con hôn kính Trái Tim Chúa, trái tim nhận chịu tất cả những xúc phạm. Con muốn đền bồi vì tất cả và cho mọi người, lấy Tình Yêu đáp trả Tình Yêu và luôn biết chia sẻ những thống khổ của Chúa. Lạy Cung Thủ Tình Yêu chốn trời cao, nếu có một xúc phạm nào mà con sơ suất không đền tạ Chúa, con nài xin Chúa hãy nhốt con vào Trái Tim và Thánh Ý của Chúa để con không còn quên sót nữa. Con nguyện xin Từ Mẫu dịu hiền giữ con tinh thức; và cùng với Mẹ, con sẽ đền tạ Chúa vì tất cả và cho mọi người. Cùng với Mẹ, con sẽ hôn kính Chúa; che chở cho Chúa, đẩy lùi những làn sóng đáng cay mà Chúa phải nhẫn chịu vì các thụ tạo.

Vâng, lạy Chúa Giêsu, xin hãy nhớ con cũng là một tù nhân đáng thương. Quả thật những nhà tù được tạo thành từ khoảng trống trong Bánh Thánh của Chúa chật hẹp hơn nhà tù của con. Vì thế, xin đưa con vào Trái Tim Chúa và dùng những chuỗi xích Tình Yêu Chúa, để không chỉ cầm tù con, mà còn cột chặt từng tư tưởng, từng cảm tình và ước muốn của con nữa. Xin hãy xiết chặt tay chân con vào Trái Tim Chúa để chỉ còn tay chân của Chúa mà thôi. Như vậy, lạy Tình Yêu của con, tù ngục của con sẽ là Trái Tim Chúa, và Tình Yêu Chúa sẽ là chuỗi xích và cổng cao tường kín ngăn cản không để con rời khỏi Thánh Ý cực trọng của Chúa. Những ngọn lửa Tình Yêu Chúa sẽ là lương thực, là hơi thở và là tất cả cho con. Do đó, con chỉ còn nhìn thấy những ngọn lửa. Con chỉ còn chạm được những ngọn lửa đem lại cho con cuộc sống và cái chết của Chúa trong Bánh Thánh. Như vậy, con sẽ hiến dâng Chúa sự sống của con; và, trong khi con bị giữ chặt trong Chúa, Chúa sẽ được giải thoát khỏi tù ngục trong con. Nguyện vọng của Chúa khi tự giam mình trong Bánh Thánh, không phải là để được những linh hồn rước Chúa giải thoát... và rồi được sống trong họ hay sao? Vì

vậy, xin Chúa chúc lành và ban cho con nụ hôn của Chúa, như một dấu chỉ Tình Yêu; và con sẽ choàng lấy Chúa và lưu lại trong Chúa.

Lạy Trái Tim dịu hiền của con, con thấy sau khi thiết lập Nhiệm Tích Cực Thánh và biết rõ sự vong ân cũng như những xúc phạm khủng khiếp của các thụ tạo đối với Tình Yêu thái quá của Chúa, Chúa vẫn không ngần ngại mặc dù phải chịu thương tích và muôn ngàn đắng cay. Thực vậy, Chúa muốn nhận chìm tất cả trong Tình Yêu của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, con thấy Chúa ban mình cho các tông đồ hiệp lễ. Sau đó, Chúa căn dặn các ngài hãy làm những gì Chúa đã làm, đồng thời ban năng quyền thánh hiến cho các ngài. Qua đó, Chúa tấn phong các ngài làm tư tế, và thiết lập các nhiệm tích khác nữa. Như vậy, Chúa tiên liệu và đền bồi cho tất cả: những bài giảng tệ hại, những nhiệm tích được ban và được lãnh thiếu ý hướng ngay lành, không phát sinh hiệu quả như Chúa ước mong, và những ơn gọi linh mục có sự lầm lẫn về phía người lãnh cũng như người phong, không dùng mọi phương thế khả dĩ để nhận biết các ơn gọi đích thực. Vâng, lạy Chúa Giêsu, không có gì thoát khỏi Chúa; con muốn noi gương Chúa và đền bồi vì tất cả những xúc phạm ấy.

Thế rồi sau khi đã hài lòng với mọi việc, Chúa đưa các tông đồ đến Vườn Cây Dầu để khởi sự cuộc Khổ Nạn đau thương của Chúa. Con sẽ đi theo Chúa trong mọi sự để được trung thành bên Chúa.

*** Bà Luisa viết như vậy vì chính bà đã sống suốt 64 năm trên một chiếc giường có màn quây chung quanh để trở nên của lễ hiến tế với Chúa Giêsu.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ* và *chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa

đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 5

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

9 Giờ Tối: Giờ Hấp Hối Thứ Nhất

Tại Vườn Cây Dầu

Lạy Chúa Giêsu thống khổ của con, có thể nói con được một dòng điện cuốn hút vào khu vườn này. Con hiểu rằng Chúa, nam châm cực mạnh cuốn hút trái tim thương tích của con, đã kêu gọi con; con vừa chạy tới đó vừa thầm nhủ: Những hấp lực Tình Yêu tôi cảm nghiệm trong lòng đây là gì? A, có lẽ Chúa Giêsu của tôi chịu hành hạ rất khốn cực nên Người cần có tôi bên cạnh.

Tôi không tin điều đó, nhưng vẫn chạy như bay. Tôi cảm thấy rung mình khi đặt chân vào khu vườn này. Bóng tối âm u, lạnh lẽo buốt cóng, cành lá lao xao, tất cả như ai oán ní non, báo trước những niềm đau, những nỗi buồn và cái chết của Chúa Giêsu sâu thẳm của tôi. Những ánh sao hiền từ lấp lánh như những con mắt đang than khóc, tất cả đều nhìn xuống. Trước những giọt lệ của Chúa Giêsu, chúng quở trách tôi vì đã vong ân bội bạc. Tôi run rẩy dọ dẫm kiếm tìm Chúa và cất tiếng gọi: “Chúa Giêsu ơi, Chúa đang ở đâu? Chúa gọi con mà sao không cho con thấy Chúa? Chúa gọi con rồi sao lại lẩn tránh con?”

Tất cả đều kinh sợ; mọi sự đều hãi hùng và tịch mịch như tờ. Tôi lắng tai. Tôi nghe có tiếng thở nặng nhọc, đúng là Chúa Giêsu, Đấng tôi đang tìm kiếm. Thật là một thay đổi đến sững sờ! Không còn là Chúa Giêsu hiền từ với dung mạo rạng ngời và phương phi trong Bữa Tiệc Thánh Thể; lúc này dung mạo ấy trĩu nặng âu sầu, đượm nỗi buồn đầy tử khí, thâm thẳm đến mức làm biến mất vẻ đẹp tự nhiên của Chúa. Chúa đang đau khổ cực độ; và tôi cảm thấy hoang mang khi nghĩ mình có lẽ sẽ không còn được nghe tiếng nói của Người nữa, vì hình như Người đang hấp hối. Vì thế, tôi ôm lấy bàn chân của Người. Tôi đánh liều và đến sát vòng tay của Người hơn. Tôi đặt bàn tay lên vầng trán của Chúa để nâng dậy và sẽ sẽ gọi, “Chúa Giêsu, Chúa Giêsu.”

Chúa chợt tỉnh vì tiếng gọi của tôi, Người nhìn tôi rồi nói: **“Ồ con, phải con đó không? Cha đang vô vọng mong con; bởi vì việc mọi người đều ruồng bỏ Cha chính là nỗi buồn thảm đè nặng làm Cha khốn cực nhất. Cha đang chờ con để làm cho con thành chứng nhân những thống khổ của Cha, và mời con cùng uống chén đắng mà Cha Trên Trời sắp gửi đến cho Cha qua một thiên thần. Cha con ta hãy**

cùng nhấp chén, Cha cần một linh hồn dẫu ái nào đó hãy uống ít là một vài giọt. Đó không phải là chén an ủi, mà là chén đắng cay cùng cực. Vì thế, Cha đã gọi con đến đón nhận và chia sẻ những khổ thống của Cha và đoan chắc với Cha rằng con sẽ không bỏ Cha bơ vơ trong thảm cảnh hoàn toàn bị ruồng rẫy thế này.”

“Vâng, lạy Chúa Giêsu thống khổ của con, Chúa và con sẽ cùng uống chén đắng cay của Chúa. Chúa và con sẽ cùng đón nhận những khổ thống của Chúa, và con sẽ không bao giờ bỏ Chúa một mình.”

Sau khi nghe lời đoan nguyện như thế, Chúa Giêsu thống khổ lâm vào cơn hấp hối. Người phải chịu những đau khổ chưa từng thấy, chưa từng nghe. Tuy không thể nán thêm, nhưng vì muốn cảm thông và an ủi Chúa, tôi thưa với Người, “Xin Chúa cho con biết vì sao tối nay Chúa lại buồn bã, đau đớn và lẻ loi trong khu vườn này như vậy?”

Ôi, đây là đêm sau hết trong cuộc đời trần gian của Chúa, chỉ còn một vài giờ đồng hồ nữa là cuộc Khổ Nạn của Chúa bắt đầu. Con cứ ngỡ ít ra mình sẽ gặp được Hiền Mẫu Thiên Đàng, Maria Magdalêna yêu dấu và các môn đệ trung tín của Chúa. Nhưng ngược lại, con chỉ thấy Chúa một thân một mình quằn quại giữa cuộc đau thương, đẩy Chúa vào một cái chết thê thảm mà chưa làm Chúa chết được. Ôi Thiên Chúa và Tất Cả của con, Chúa không đáp lời con sao? Xin phán dạy con đi. Nhưng dường như Chúa vẫn nín lặng, nỗi buồn đau tê tái đè nặng trên Chúa. Ôi Chúa Giêsu của con, mọi sự đều tỏ cho con biết Chúa đang cô quạnh và muốn con ở bên cạnh Chúa: ánh mắt Chúa rạng sáng, vâng, nhưng khổ đau và hình như đang tìm kiếm sự đỡ nâng; nét mặt xanh xao của Chúa; đôi môi khô bỏng vì Tình Yêu; tất cả Con Người linh thánh của Chúa từ đầu tới chân đều run lấy bầy và Trái Tim Chúa đập dồn dập, hồi hộp tìm kiếm các linh hồn và điều đó làm Chúa khổ sở đến độ có thể chết đi bất cứ lúc nào. Ôi Chúa Giêsu của con, con ở đây chỉ vì Chúa và với Chúa. Thực vậy, trái tim con không thể chịu nổi khi thấy Chúa quỵ sụp dưới đất. Con đỡ Chúa vào vòng tay

của con; con áp chặt Chúa vào trái tim của con. Con muốn đếm từng nỗi đau của Chúa, và các tội lỗi cũng tuần tự xuất hiện trước mặt Chúa. Con muốn an ủi và đền tạ Chúa cho mọi người, ít là cảm thương Chúa trong mọi sự.

Lạy Chúa Giêsu của con, đang khi con áp ủ Chúa trong vòng tay của con, những thống khổ của Chúa vẫn cứ tăng thêm. Ôi Sự Sống của con, con cảm nhận trong các huyết mạch của Chúa có một thứ lửa luân chuyển; con nghiệm thấy Máu Thánh Chúa sục sôi và muốn phá vỡ những huyết mạch để trào ra ngoài. Ôi Tình Yêu của con, xin cho con biết đó là chuyện gì vậy? Tuy con chẳng thấy roi tua, gai nhọn, đinh sắt, Thập Giá đâu cả, thế nhưng khi tựa đầu vào Trái Tim Chúa, con cảm nhận những gai nhọn đã man đâm thâm vào đầu Chúa, những roi tua tàn bạo không chữa một chỗ nào trong ngoài Con Người linh thánh của Chúa, hai bàn tay Chúa co quắp và biến dạng còn hơn là chịu đóng đinh. Lạy Thiên Chúa dịu hiền của con, xin cho con biết kẻ nào mà lại có sức tra tấn cả nội tâm của Chúa và bắt Chúa phải chịu đựng quá nhiều cái chết vì man vãn cực hình mà họ gây ra cho Chúa như vậy?

Thương ôi, Chúa Giêsu khả ái hình như đang mấp máy đôi môi yếu ớt đang hấp hối của Người để nói cho tôi: **“Con nhỏ của Cha, con muốn biết ai đã hành hạ Cha còn hơn cả các lý hình phải không? Thực vậy, các lý hình chẳng là gì ở đây cả! Chính Tình Yêu Hàng Hữu, vì muốn sở đắc quyền tối thượng trong mọi sự, nên làm Cha phải khốn khổ cả những nơi sâu nhiệm nhất, trong khi các lý hình chỉ làm Cha đón đau dần dần. Ôi, con nhỏ của Cha, kẻ bức hại trong ngoài Cha chính là Tình Yêu. Tình Yêu là đinh sắt, Tình Yêu là roi đòn, Tình Yêu là mao gai, Tình Yêu là tất cả đối với Cha. Tình Yêu là Khổ Nạn triền miên đối với Cha. Cuộc Khổ Nạn nhân gian gây cho Cha chỉ là nhất thời. Ôi, con nhỏ của Cha, con hãy vào Trái Tim Cha! Hãy tan biến trong Tình Yêu Cha. Chỉ khi nào ở trong Tình Yêu của Cha, con mới hiểu được Cha đã đau khổ và đã yêu thương con đến mức nào. Và con sẽ học biết yêu mến Cha và đau khổ chỉ vì Tình Yêu.”**

Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa gọi mời con đi vào Trái Tim Chúa để tỏ cho con

thấy Tình Yêu đã làm Chúa đau khổ như thế nào, nên con xin bước vào. Nhưng vừa đặt chân vào, con nhìn thấy những biểu hiệu của Tình Yêu, không phải là mao gai với những chiếc gai chất thể trên Đầu Chúa, nhưng là những chiếc gai bằng lửa. Không phải là roi tua làm bằng những sợi dây quất lên mình Chúa, nhưng là roi rua bằng lửa. Không phải là đinh sắt đóng phập vào Chúa, nhưng là chiếc đinh bằng lửa. Tất cả đều bằng lửa, xuyên thấu tận cốt tủy Chúa, tinh luyện tất cả Nhân Tính Thánh Thiện của Chúa thành lửa, gây ra cho Chúa những đòn đau như chết, chắc chắn còn hơn cả những thống khổ trong cuộc Khổ Nạn, và chuẩn bị trào đổ Tình Yêu xuống tất cả những sinh linh nào muốn được thanh tẩy khỏi mọi vết nhơ và tiếp nhận quyền làm con cái của Tình Yêu.

Ôi Tình Yêu bất tận, con sững sờ trước một Tình Yêu bao la như thế; và con thấy để có thể đi vào và hiểu được Tình Yêu, toàn thể con người của con phải là Tình Yêu. Lạy Chúa Giêsu của con, con chưa phải là như thế! Nhưng vì Chúa muốn con ở bên cạnh Chúa và đi vào trong Chúa, nên con xin Chúa cho toàn thể con người con được trở nên Tình Yêu. Vì vậy, con van lơn Chúa hãy đội mao gai Tình Yêu lên đầu con và mọi tư tưởng của con. Con van lơn Chúa, lạy Chúa Giêsu, hãy đánh con bằng roi tua Tình Yêu. Xin cho mọi sự của con, tức là linh hồn, thân xác, các tài năng, các cảm xúc, các ước muốn và các cảm tình của con, tóm lại là toàn thể con người của con, được Tình Yêu tẩy luyện và ghi dấu Tình Yêu. Lạy Tình Yêu Vĩnh Cửu, xin đừng để trong con có gì mà không sống nhờ Tình Yêu. Lạy Chúa Giêsu, trái tim của mọi tình yêu, con khẩn nài Chúa dùng những chiếc đinh Tình Yêu mà đóng vào tay chân của con, để khi tất cả đều được Tình Yêu đóng đinh, con có thể trở nên Tình Yêu, hiểu biết Tình Yêu, mặc lấy Tình Yêu và sống nhờ Tình Yêu. Lạy Chúa Giêsu, chớ gì Tình Yêu đóng chặt con vào Chúa để không còn gì trong ngoài con người của con còn dám giành giật con hoặc làm con xao lãng với Tình Yêu!

< Giờ thứ 04up Giờ thứ 06 >

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lí dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lí dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con

một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 6

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

10 Giờ Đêm: Giờ Hấp Hối Thứ Hai

Tại Vườn Cây Dầu

Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, một giờ nữa đã trôi qua kể từ khi Chúa bước vào khu vườn này. Tình Yêu đã thống trị mọi sự và làm Chúa phải đau khổ như toàn bộ những cực hình, mà bọn lý hình sẽ gây ra cho Chúa trong suốt cuộc Khổ Nạn rất đắng cay của Chúa. Thực vậy, Tình Yêu đã đưa thống khổ vào những phần sâu thẳm nhất nơi Con Người Thần Linh của Chúa, nơi mà bọn lý hình không làm gì được. Lạy Chúa Giêsu của con, con thấy bước chân Chúa đã lao đảo, thế mà Chúa vẫn cứ muốn đi tới. Lạy Thiên Chúa của con, xin cho con biết Chúa muốn đi đâu? Vâng, con hiểu rồi: Chúa đang đi đến chỗ các môn đệ dấu yêu của Chúa. Con muốn được cùng đi với Chúa, vì nhớ ra Chúa vấp ngã, thì con sẽ nâng đỡ. Lạy Chúa Giêsu của con, lại thêm một đắng cay cho Trái Tim Chúa: các ngài đã thiếp ngủ cả; còn Chúa, lúc nào cũng đầy cảm thông, lay gọi các ngài. Chúa đánh thức, và với tình phụ tử, quở trách và khuyên nhủ các ngài hãy tỉnh thức và cầu nguyện. Rồi Chúa quay lại khu vườn, nhưng mang thêm một thương tích nữa trong Trái Tim. Và nơi vết thương ấy, lạy Thiên Chúa của con, con nhìn thấy những vết thương do tất cả các linh hồn đã tận hiến cho Chúa, hoặc bị cám dỗ hoặc do tình trạng linh hồn và vì thiếu khổ chế, thay vì nương tựa vào Chúa, tỉnh thức và cầu nguyện, thì lại đi hoang đàng, mê ngủ, thay vì thăng tiến trong Tình Yêu và kết hợp với Chúa, thì lại sa ngã.

Lạy Tình Quân chí ái, con cảm thương và đền tạ Chúa vì tất cả vong ân của những người rất trung thành với Chúa. Đây là những xúc phạm, khiến Trái Tim đáng tôn thờ của Chúa hết sức đau buồn và nổi khổ cực họ gây ra cho Chúa khủng khiếp, đến độ làm Chúa ngất đi. Nhưng, ôi Tình Yêu vô biên, Tình Yêu sục sôi trong huyết mạch của Chúa, vượt thắng và quên lãng mọi sự. Con thấy Chúa sắp mình dưới đất. Chúa cầu nguyện, hiến thân và đền bồi. Chúa tìm cách tôn vinh Chúa Cha trong mọi sự, để đền bồi những xúc phạm các thụ tạo đã chống lại Người. Lạy Chúa Giêsu của con, con sắp mình bên Chúa; và cùng với Chúa, con muốn làm những việc Chúa đang làm.

Nhưng lạy Chúa Giêsu, hoan lạc của lòng con, con nhìn thấy tất cả những tội lỗi,

những khốn cùng, những yếu đuối, những tội ác ghê tởm và những vong ân bội bạc nhất của đám đông này đến đám đông khác trút lên mình Chúa. Họ giầy xéo, đả thương và cắn xé Chúa. Và Chúa đáp lại thế nào? Trước tất cả những xúc phạm ấy, Máu Thánh Chúa sục sôi trong các huyết mạch và vỡ trào thành những dòng suối tràn lan. Máu Thánh làm Chúa ướm dẫm, nhễ nhại nhỏ đầy dưới đất, Máu đền vì các xúc phạm, van xin sự sống thay vì phải chết. Ôi Tình Yêu, con thấy Chúa tiêu tụy thể lương. Chúa đã thực sự hấp hối. Ôi Thiên Chúa của con, Sự Sống ngọt ngào của con, xin vì lòng thương xót mà đừng chết! Xin ngăn Thánh Nhan Chúa khỏi chỗ đất mà Chúa đã xối dẫm Máu Thánh. Xin hãy ẩn vào vòng tay của con và để con được chết cho Chúa. Nhưng tôi nghe tiếng nói run rẩy và thều thào của Chúa Giêsu dịu hiền: **“Cha ơi, nếu được, xin cất chén này khỏi Con; nhưng xin cho ý Cha, chứ không phải ý Con, được nên trọn.”**

Đây là lần thứ hai, tôi nghe Chúa Giêsu dịu hiền thốt lên lời này. Chúa cho con hiểu như thế nào về những lời, “Cha ơi, nếu được, xin cất chén này khỏi Con”? Ôi Chúa Giêsu, tất cả khởi loạn của các thụ tạo đều hiện ra trước mắt Chúa. Chúa thấy lời **Fiat voluntas tua** (xin cho ý Cha được nên trọn), lời mang lại sự sống cho từng thụ tạo, hầu như bị mọi người chối bỏ. Và thay vì tìm thấy sự sống, họ chỉ gặp toàn cái chết. Vì muốn đền bồi phạt tạ Chúa Cha vì khởi loạn của các thụ tạo, đem lại sự sống cho mọi người và, Chúa lặp lại không dưới ba lần, “Lạy Cha, nếu được, xin cất chén này khỏi Con.” Như vậy có nghĩa là linh hồn nào xa lìa Thánh Ý của Chúng Ta sẽ bị hư mất. Chén này quá đáng đót đối với Con, thế nhưng, “không phải ý Con, nhưng là ý Cha được nên trọn.” Nhưng giữa lúc Chúa thốt ra lời này, nỗi đắng cay ngập tràn đến mức làm Chúa tàn tạ cực độ. Chúa hấp hối và hầu như trút hơi thở cuối cùng.

Lạy Chúa Giêsu, Thiên Chúa của con, lúc này vì Chúa đang ở trong vòng tay của con, con xin kết hợp với Chúa. Con muốn đền tạ và cảm thương Chúa vì tất cả những xúc phạm và tội lỗi người ta phạm đến Thánh Ý Chúa, đồng thời con nguyện xin Chúa cho con luôn biết chu toàn Thánh Ý Chúa trong mọi sự. Ước gì Thánh Ý Chúa là hơi

thở, là sự sống của con. Ước gì Thánh Ý Chúa là nhịp tim, là trái tim, là tư tưởng, là sự sống và giờ chết của con. Nhưng vì lòng nhân lành, xin Chúa hãy đừng chết! Nếu như không có Chúa, con biết đi về đâu? Con biết quay hướng nào? Ai có thể cứu giúp con? Như thế là con đã cùng đường. Thương ôi, xin Chúa đừng bỏ con. Xin Chúa liệu định cho con tùy ý Chúa, sao cho vừa lòng Chúa nhất; con chỉ xin Chúa giữ con bên cạnh Chúa, luôn ở với Chúa. Chớ gì đừng khi nào con phải xa rời Chúa, dù chỉ một khoảnh khắc. Nhưng xin để con ủi an, đền tạ và cảm thương Chúa thay cho mọi người, bởi vì con thấy mọi giống tội đang đè nặng trên mình Chúa.

Do đó, lạy Tình Yêu của con, con hôn kính đầu cực trọng của Chúa. Nhưng con thấy gì? Con thấy tất cả những tư tưởng xấu xa, và Chúa cảm thấy kinh hãi. Mỗi tư tưởng xấu xa, là một chiếc gai cắm phập vào Đầu cực trọng của Chúa. Mãi gai người Do thái sẽ đội cho Chúa không thể sánh nổi... Vì những tư tưởng gian tà của các thụ tạo, Đầu đáng tôn thờ của Chúa đã phải chịu bao nhiêu mao gai! Máu trào ra xối xả mọi chỗ, từ vàng trán và từ bên dưới mái tóc của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, con thương Chúa. Con muốn đội lên đầu Chúa thật nhiều triều thiên vinh quang. Con xin dâng lên Chúa trí năng của các thiên thần và của chính Chúa để an ủi và cảm thương Chúa, và để đền bồi thay cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính đôi mắt tội nghiệp của Chúa; con thấy trong đó tất cả những cái nhìn xấu xa của các thụ tạo đã khiến nước mắt Máu nhỏ xuống Thánh Nhan Chúa. Con thương Chúa và muốn xoa dịu ánh mắt của Chúa bằng việc dâng kính lên nhan Chúa tất cả những niềm vui có thể gặp được trên trời và dưới đất.

Lạy Chúa Giêsu, Thiên Chúa của con, con hôn kính đôi tai cực trọng của Chúa. Nhưng con nghe gì? Con nghe ở đó âm vang của những lộng ngôn ghê tởm, những tiếng gào oán thù và vu khống. Không thanh âm nào mà không vọng vào đôi tai rất thanh sạch của Chúa. Ôi Tình Yêu không thỏa, con thương Chúa và muốn an ủi Chúa bằng cách làm vang ngân bên tai Chúa tất cả những giai điệu thiên đàng, những lời

rất êm ái của Hiền Mẫu dấu yêu, những lời sốt sắng của Maria Magdalêna và của tất cả các linh hồn say mến.

Lạy Chúa Giêsu, Sự Sống của con, con muốn áp một nụ hôn nồng nàn hơn nữa lên Thánh Nhan tuyệt mỹ vô song của Chúa. Ôi, đây là Thánh Nhan mà các thiên thần cũng chẳng dám nhìn lâu, bởi vì vẻ đẹp vô song làm cho các ngài ngất ngây. Thế mà các thụ tạo lại phỉ nhổ, đập đánh, và chà đạp dưới chân. Ôi Tình Yêu của con, thật cường bạo biết bao! Con muốn gào lên thật dữ dội để xua đuổi họ đi! Con thương Chúa. Và để đền bồi những sỉ nhục này, con đến với Thiên Chúa Ba Ngôi để van xin nụ hôn của Chúa Cha và của Chúa Thánh Thần, và cả những âu yếm của bàn tay tạo dựng của Các Ngài. Con cũng đến với Hiền Mẫu Thiên Đàng để xin Mẹ nhường cho con những nụ hôn, những âu yếm của bàn tay từ mẫu và những hành vi tôn thờ sâu thẳm của Mẹ. Sau đó, con đến với tất cả các linh hồn tận hiến cho Chúa, và con xin dâng lên Chúa tất cả để đền bồi về những xúc phạm đã phạm đến Thánh Nhan cực trọng của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con hôn kính môi miệng rất ngọt ngào của Chúa nhưng đã ra đắng chát vì những lộng ngôn khủng khiếp, vì sự lạm lạm của thói mê ăn tham uống, vì những câu chuyện tục tĩu, vì những câu kinh được chẳng hay chớ, vì những giáo thuyết sai lạc và tất cả những đòi hỏi mà nhân loại dùng miệng lưỡi gây ra. Lạy Chúa Giêsu, con thương Chúa và muốn làm cho môi miệng Chúa nên ngọt ngào bằng cách dâng lên tất cả những lời ca ngợi của các thiên thần và miệng lưỡi của rất nhiều tín hữu đã được sử dụng tốt lành.

Lạy Tình Yêu chịu đối xử bất công của con, con hôn kính cổ Chúa và thấy bị thương chầy, xiềng xích trắng trối vì những quyến luyến và tội lỗi của các thụ tạo. Con thương Chúa và để xoa dịu Chúa, con xin dâng lên sự hợp nhất bất khả phân ly giữa Ba Ngôi Thiên Chúa. Và khi liên kết với sự hợp nhất ấy, con dang rộng vòng tay đón Chúa; rồi khi choàng chuỗi xích tình yêu ngọt ngào quanh cổ Chúa, con muốn tháo gỡ

các thương chầy là những thứ dính bén làm Chúa hầu như chết ngạt. Và để ủi an Chúa, con ghì chặt Chúa vào trái tim của con.

Lạy Thành Lũy Chí Thánh, con hôn kính lừng cực trọng của Chúa và thấy đã bị của xẻ tan tành vì những vết xấu và gương mù của các thụ tạo. Con thương Chúa và để ủi an Chúa, con xin dâng lên những gương sáng tốt lành nhất, đó là những tấm gương của Mẹ Nữ Vương và của toàn thể các thánh. Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính từng thương tích của Chúa và muốn gửi gắm vào các thương tích ấy những linh hồn đã xa lìa Trái Tim Chúa vì những gương mù để chữa lành phần thịt của Nhân Tính Rất Thánh của Chúa đã chịu nát tan.

Lạy Chúa Giêsu thống khổ của con, con hôn kính lồng ngực của Chúa con thấy đã bị đâm thương vì sự nguội lạnh, hững hờ, bất cần và vong ân của các thụ tạo. Con thương Chúa và để xoa dịu Chúa, con xin dâng lên Tình Yêu giữa Chúa Cha và Chúa Thánh Thần cũng như sự đáp ứng tuyệt hảo giữa Ba Ngôi Thiên Chúa. Khi chìm mình trong Tình Yêu Chúa, con muốn tạo nên một khiên thuẫn có sức ngăn chặn không để các thụ tạo gây ra những thương tích cho Chúa vì tội lỗi của họ. Khi lãnh nhận Tình Yêu Chúa, con muốn dùng Tình Yêu ấy để đâm thương họ để họ không còn dám xúc phạm đến Chúa nữa. Con muốn nhuần tưới Tình Yêu lên lồng ngực của Chúa để an ủi và chữa lành cho Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính hai bàn tay sáng tạo của Chúa. Con thấy tất cả những hành vi xấu xa của các thụ tạo, như những chiếc đinh, xuyên qua đôi tay cực trọng của Chúa. Như vậy, Chúa chịu đóng vào Thập Giá, không phải chỉ bằng ba, mà bằng nhiều chiếc đinh là những công việc xấu xa mà các thụ tạo đã làm. Con thương Chúa và để an ủi Chúa, con xin dâng lên tất cả những công việc lành thánh và lòng can đảm của các vị tử đạo đã đổ máu hiến dâng mạng sống cho Tình Yêu Chúa. Tóm lại, lạy Chúa Giêsu của con, con muốn dâng lên tất cả các việc lành phúc đức để nhổ phẳng những chiếc đinh là các công việc xấu xa.

Lạy Chúa Giêsu, con hôn kính hai bàn chân cực trọng của Chúa, hai bàn chân

không bao giờ mỗi một đi tìm kiếm các linh hồn. Trong đó, Chúa áp ụ tất cả bước chân của các thụ tạo nhưng Chúa thấy nhiều người trốn tránh Chúa mặc dù Chúa muốn níu giữ họ lại. Mỗi bước chân hoang đường của họ, Chúa lại cảm thấy một chiếc đinh đóng phập vào Chúa, và Chúa muốn tận dụng những chiếc đinh của chính họ để đóng giữ họ trong Tình Yêu của Chúa. Nỗi đau Chúa chịu và sức mạnh Chúa dùng để đóng chặt họ vào Tình Yêu của Chúa dữ dội đến độ Chúa phải rung động cả người. Lạy Hạnh Phúc và Tất Cả của con, con thương Chúa và để an ủi Chúa, con xin dâng lên bước chân của tất cả những người trung thành liều thân cứu vớt các linh hồn.

Lạy Chúa Giêsu, con hôn kính Trái Tim Chúa. Chúa vẫn đang đau khổ cực độ, không chỉ vì người Do thái hành hạ Chúa, mà còn vì tội lỗi của các thụ tạo làm Chúa đớn đau. Trong thời gian tại khu vườn, Chúa muốn dành quan tâm thứ nhất cho Tình Yêu, thứ hai là tất cả các tội lỗi khiến Chúa phải đền bồi, phạt tạ, tôn vinh Chúa Cha và làm nguôi phép Công Thắng cực thánh của Người; thứ ba là dân Do thái. Qua đó, Chúa cho nhân loại hiểu rằng cuộc Khổ Nạn người Do thái gây ra cho Chúa chỉ là tiêu biểu của hai cuộc Khổ Nạn cực kỳ đớn đau do Tình Yêu và tội lỗi gây ra cho Chúa. Và vì vậy, con nhìn thấy tất cả đều tụ lại nơi Trái Tim Chúa: lưới đồng Tình Yêu, lưới đồng tội lỗi, và lưới đồng của người Do thái mà Chúa đang chờ đợi.

Trái Tim Chúa ngọt ngào vì Tình Yêu, nhức nhối vì những xung lực dữ dội, những xúc cảm trần trở của Tình Yêu, những khát vọng muốn tiêu hủy Chúa và những nhịp tim cháy bỏng muốn thông ban sự sống cho mọi tâm hồn. Ngay trong Trái Tim Chúa, Chúa phải chịu tất cả thống khổ do các thụ tạo gây ra. Thay vì khát khao Tình Yêu Chúa, người ta lại đeo đuổi những tình yêu khác bằng các dục vọng đôi bại, những cảm tình lăng loàn và những khát khao đê hèn. Lạy Chúa Giêsu, Chúa xót xa biết bao! Con thấy Chúa ngất đi vì những con sóng đầy ắp các thứ gian tà của chúng con. Con thương Chúa và con muốn hiến dâng sự dịu dàng muôn thuở và Tình Yêu rất ngọt ngào của Hiền Mẫu dấu ái của Chúa để ướp ngọt tâm tư sầu đắng nơi Trái Tim bị thấu qua những ba lần của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, giờ đây, xin cho trái tim đón hèn của con được tiếp nhận sự sống từ Trái Tim Chúa để nó chỉ còn sống được nhờ Trái Tim Chúa mà thôi. Và với từng xúc phạm Chúa phải chịu, xin cho trái tim con luôn biết sẵn sàng hiến dâng Chúa một xoa dịu, một an ủi và một hành vi yêu mến liên li không ngơi.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên li dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên li dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy

Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 7

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

11 Giờ Đêm: Giờ Thứ Ba Trong Con Hấp Hối

Tại Vườn Cây Dầu

Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, trái tim con không còn chịu nổi được nữa; con nhìn lên Chúa và thấy Chúa vẫn đang đau đớn cực độ. Máu đầm đìa mướt ra từ khắp châu thân đến độ Chúa không còn đủ sức đứng vững, và Chúa đã ngã quỵ giữa vũng máu. Ôi Tình Yêu của con, trái tim con nát tan khi nhìn thấy Chúa yếu nhược và kiệt sức dường ấy! Thánh Nhan đáng tôn thờ và đôi tay sáng tạo của Chúa vấp xuống mặt đất nhè nhoẹt đầy máu. Con thấy hình như Chúa muốn dùng những dòng sông máu này để chặn đứng dòng chảy hung hãn của những con sông gian tà mà các thụ tạo làm tràn tới Chúa, và như vậy, Chúa ban bảo chứng ơn tha thứ cho từng người. Lạy Chúa Giêsu, xin vì lòng nhân lành của Chúa mà dừng lại, vì Chúa đã chịu đựng quá nhiều rồi. Tình Yêu Chúa chẳng cần phải đi thêm nữa! Và trong khi Chúa Giêsu khả ái của tôi dường như đã chết lịm giữa vũng Máu, thì Tình Yêu lại tăng thêm Sức Sống mới cho Người.

Tôi thấy, Chúa cử động một cách nhọc nhằn. Người chỗi dậy, bê vết máu và bùn, có vẻ Người muốn bước tới, nhưng sức lực không còn, Người lết đi thật khổ sở.

Lạy Sự Sống êm ái của con, xin để con được đỡ Chúa vào vòng tay của con. Phải chăng Chúa đang đến với các môn đệ của Chúa? Nhưng phũ phàng biết bao cho Trái Tim đáng tôn thờ của Chúa khi thấy các ngài vẫn đang say ngủ! Bằng một giọng run rẩy yếu ớt, Chúa cất tiếng gọi: **“Các con của Cha đừng ngủ nữa! Thời giờ đã gần rồi. Các con không thấy Cha đã bị đẩy đến cùng đường hay sao? Xin các con đủ thương mà cứu giúp; đừng bỏ Cha trong những giờ phút cùng cực này!”**

Trong khi đang lê bước, suýt nữa Chúa đã ngã xuống bên cạnh các tông đồ thì được Gioan dang tay đỡ lấy. Chúa trông chẳng còn hình tượng gì nữa, nếu không nhờ giọng nói hồn hậu và hiền từ của Chúa, có lẽ các tông đồ đã không nhận ra Chúa. Và rồi, sau khi khuyên giục các ngài hãy tỉnh thức cầu nguyện, Chúa quay lại khu vườn, mang thêm một thương tích thứ hai hằn sâu vào Trái Tim Chúa. Ôi Tình Yêu của con, nơi

thương tích này, con nhìn thấy tất cả tội lỗi của các linh hồn, những người tuy đã nhìn thấy dấu chứng tình yêu của Chúa là các ân phúc, các nụ hôn và những yêu chiều của Chúa, nhưng khi gặp đêm đen thử thách, họ đã quên bằng Tình Yêu và các tặng ân của Chúa, có thể nói, họ mơ màng và say ngủ, đánh mất tinh thần tỉnh thức và cầu nguyện liên li.

Lạy Chúa Giêsu của con, quả thật sau khi được gặp Chúa và cảm nếm những tặng ân của Chúa, người ta vẫn cần rất nhiều sức mạnh mới có thể kiên vững một khi những tặng ân ấy không còn nữa. Chỉ phép lạ mới có thể giúp các linh hồn kiên trung trong cơn thử thách. Vì vậy, trong khi cảm thương Chúa vì những linh hồn ấy, những kẻ gây nên nổi cay đắng cùng cực cho Trái Tim Chúa bằng thái độ hờ hững, nhẹ dạ và các lỗi phạm của họ, con nài xin Chúa hãy bảo bọc họ bằng thật nhiều ân sủng để ngăn chặn và đừng để họ đánh mất tinh thần cầu nguyện liên li, bởi vì chỉ cần dấn thêm một bước nữa là họ có thể làm mất lòng Chúa.

Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, khi quay lại khu vườn, hình như Chúa không thể bước thêm được nữa. Chúa ngửa mặt bê bết đầy máu và bụi đất lên trời rồi lặp lại lần thứ ba: **"Lạy Cha, nếu có thể, xin cất chén này khỏi Con. Lạy Cha Rất Thánh, xin cứu giúp Con! Con cần được an ủi. Quả thật, vì các tội lỗi đã phủ xuống thân Con, Con trở nên kẻ kinh tởm, đáng ghét và hèn hạ nhất trong loài người trước Uy Linh Vô Cùng của Cha. Phép Công Thắng của Cha nổi lên trên Con. Nhưng lạy Cha, xin thương nhìn đến Con. Con vẫn luôn là Con của Cha, hợp nhất với Cha. Cha ôi, xin cứu giúp Con! Xin xót thương Con; đừng bỏ mặc mà không an ủi Con!"**

Lạy Tình Yêu dịu ngọt của con, bấy giờ con tựa hồ nghe thấy Chúa kêu van Người Mẹ thân yêu của Chúa nâng đỡ: **"Lạy Mẹ từ ái, xin hãy giữ chặt Con trong vòng tay của Mẹ như khi Con còn thơ ấu. Xin Mẹ ban cho Con dòng sữa mà ngày trước**

Con vẫn được Mẹ nuôi dưỡng để giải khát và ướp ngọt nỗi đắng cay trong giờ hấp hối này của Con. Mẹ của Con, xin Mẹ ban cho Con Trái Tim Mẹ vốn là trót niềm thỏa nguyện của Con. Hỡi Maria Magdalêna, hỡi các tông đồ yêu dấu, hỡi tất cả các con là những người yêu mến Cha, xin hãy cứu giúp! Xin hãy ủi an! Xin đừng để Cha cô độc giữa giờ phút cùng khốn này. Hãy quây quần bên Cha, hỡi tất cả các con. Xin hãy dành cho Cha sự gần gũi và yêu thương của các con để an ủi Cha!”

Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu của con, ai có thể chịu nổi khi nhìn thấy Chúa trong cảnh cùng khốn? Trái tim nào có thể chai lì đến độ không nát tan khi chứng kiến Chúa đâm đũa máu? Ai lại không sụt mướt lệ sâu khi nghe những lời cầu cứu thê thảm và xin ủi an của Chúa? Lạy Chúa Giêsu của con, xin Chúa cũng hãy tự an ủi. Lúc này con nhìn thấy Chúa Cha đang phái một thiên thần đến ủi an và nâng đỡ Chúa ra khỏi con hấp hối để có thể nộp mình trong tay người Do thái. Và này, trong khi thiên thần ở bên cạnh Chúa, con sẽ rảo khắp trên trời dưới đất.

Chúa sẽ cho phép con mang Máu Chúa đổ ra để trao tặng mọi người như một bảo chứng ơn cứu độ dành cho mỗi người, và đổi lại, con sẽ mang về cho Chúa sự an ủi là các cảm tình, các nhịp tim, các tư tưởng, các bước chân và các việc làm của họ. Lạy Hiền Mẫu Thiên Đàng, con đến với Mẹ để Mẹ cùng con đi đến tất cả các linh hồn mà trao tặng Máu Chúa Giêsu cho họ. Lạy Mẹ dịu dàng, Chúa Giêsu muốn được an ủi; và niềm an ủi lớn nhất mà chúng ta có thể dâng lên là đem các linh hồn về cho Người. Hỡi Maria Magdalêna, xin đồng hành với chúng tôi. Hỡi tất cả các thiên thần, xin hãy đến, hãy xem Chúa Giêsu đã tàn tạ như thế nào. Chúa muốn được mọi người an ủi, Người đang trong cảnh kiệt sức đến độ sẽ không khước từ một ai.

Lạy Chúa Giêsu của con, trong khi Chúa đang uống chén đắng ghê rợn mà Cha trên trời đã gửi đến cho, con nghe Chúa càng thở dài, rên rỉ và than vãn hơn nữa, rồi

với một giọng nghiêm nghị, Chúa nói, ***"Hỡi các linh hồn, hỡi các linh hồn, các con hãy đến; hãy cứu trợ Cha, hãy nhận một chỗ trong Nhân Tính của Cha. Cha cần các con, Cha khát khao các con. Ôi, các con đừng giả điếc làm ngơ trước tiếng của Cha; các con đừng làm cho những ước vọng cháy bỏng, Máu, Tình Yêu và những khổ đau của Cha ra luống công. Hỡi các linh hồn, các con hãy đến!"***

Lạy Chúa Giêsu chịu ngất đi, mỗi lời than van và mỗi tiếng thở dài của Chúa là một vết thương nơi trái tim con, không để con được an nhàn. Vì vậy, con coi Máu Thánh, ý muốn, nhiệt tâm cháy bỏng và Tình Yêu của Chúa như của chính con; và, khi đi khắp nơi trên trời dưới đất, con muốn đến với mọi linh hồn để trao tặng Máu Thánh Chúa như một bảo chứng ơn cứu độ cho họ và dẫn họ về với Chúa để làm dịu cơn mê sảng cuồng nhiệt của Chúa và làm cho cơn hấp hối đắng cay của Chúa được trở nên ngọt ngào. Và khi con thực hiện việc này, Chúa đồng hành bên con bằng ánh nhìn của Chúa.

Lạy Hiền Mẫu của con, con đến với Mẹ, bởi vì Chúa Giêsu cần các linh hồn; Người cần được an ủi. Vì vậy, xin Mẹ ban cho con bàn tay từ mẫu của Mẹ rồi Mẹ cùng con đi khắp bốn phương để kiếm tìm các linh hồn. Mẹ và con hãy ướp đượm vào Máu Thánh Chúa những cảm tình, những khát vọng, những tư tưởng, những hành vi và những bước chân của mọi người. Mẹ và con hãy ném những linh hồn vào lò lửa Trái Tim Chúa để họ biết phó mình cho Người. Và khi họ đã được thấm nhuần Máu Thánh và được biến đổi trong lò lửa của Chúa, Mẹ con mình sẽ đặt tất cả họ quanh Chúa Giêsu để làm dịu bớt những thống khổ trong cuộc hấp hối vô cùng đắng cay của Người.

Lạy Thiên Thần Bản Mệnh của tôi, xin hãy đi trước chúng tôi, hãy đi mà chuẩn bị cho các linh hồn sắp lãnh nhận Máu Thánh Chúa để không giọt nào là không sinh hiệu quả dồi dào. Lạy Hiền Mẫu của con, xin hãy mau lên, Mẹ và con hãy cùng lên đường. Con thấy ánh mắt của Chúa Giêsu nhìn theo Mẹ và con, và con nghe những tiếng thồn

thức của Người thôi thúc chúng ta hãy tức tốc tiến hành sứ vụ.

Mẹ ơi, xem kìa, chỉ mới có mấy bước mà chúng ta đã đến cửa nhà của những người yếu bệnh. Bao nhiêu là những tay chân buốt nhúc! Vì những buốt nhúc kinh khủng ấy, lắm người đã thốt ra những lời nguyên rủa và liều mình tự vẫn. Có những kẻ bị mọi người bỏ rơi, không ai thí cho một lời an ủi hoặc những hỗ trợ cần thiết. Và do đó, họ càng nguyên rủa và tuyệt vọng hơn nữa. Mẹ ơi, con nghe những tiếng ghen ngào của Chúa Giêsu, Chúa coi việc làm cho các linh hồn phải đau khổ để biến họ nên giống Người là công việc Tình Yêu Người yêu thích nhất, vậy mà đổi lại, Người chỉ nhận được toàn những xúc phạm. Mẹ và con hãy trao tặng Máu Thánh cho họ để Máu Thánh đem đến sự trợ giúp cần thiết, và nhờ ánh sáng Chúa ban, họ hiểu ra được những thiện hảo tiềm ẩn trong đau khổ và họ có thể nên giống Chúa Giêsu. Lạy Hiền Mẫu của con, xin hãy đến với họ, và như một người mẹ thân thương, xin hãy lấy đôi tay từ mẫu mà vuốt ve những chi thể buốt nhúc của họ. Xin làm dịu bớt những đòn đau của họ; đưa họ vào vòng tay của Mẹ và trào đổ thác nguồn thánh ân từ Trái Tim Mẹ vào những sâu đắng của họ.

Xin Mẹ hãy ở bên những kẻ bị bỏ rơi và an ủi những người sầu khổ. Xin Mẹ lo liệu cho có những tâm hồn quảng đại, biết hỗ trợ các phương tiện cần thiết cho những người thiếu thốn. Xin Mẹ giảm bớt và cho ngưng lại cơn đau khốc liệt của những người hấp hối, để khi được phù trợ, họ có thể chịu đựng những gì Chúa Giêsu an bài cho họ một cách nhẫn nại hơn.

Mẹ và con hãy tiếp tục ghé vào gian phòng của các người hấp hối. Lạy Hiền Mẫu của con, thật hỡi hùng! Bao nhiêu linh hồn sắp sa vào hỏa ngục! Bao nhiêu con người, sau một cuộc đời ngập ngụa trong tội lỗi, vẫn muốn gây thêm cho Trái Tim hằng chịu đâm thấu của Chúa một nỗi đau cuối cùng bằng cách kết thúc hơi thở sau hết của họ trong cơn tuyệt vọng. Ma quỷ vây quanh họ chặt cứng, gieo vào tâm hồn họ nỗi kinh hoàng

và sợ hãi đối với phép Công Thắng Thiên Chúa, rồi kết thúc đợt tấn công chung cuộc là xô linh hồn họ vào hỏa ngục. Chúng qui phụt ra những ngọn lửa hỏa ngục để công hãm các linh hồn này, không chừa lại một chỗ nào cho lòng cậy trông. Có những kẻ vì bị các ràng buộc trần tục trói chặt nên không vui lòng chấp nhận bước chân cuối đời. Ôi lạy Mẹ, đây là những giây phút tối hậu. Họ rất cần được trợ giúp. Mẹ không thấy họ run rẩy, quằn quại trong cơn hấp hối, kêu nài sự nâng đỡ và lòng thương xót như thế nào hay sao? Thế gian đối với họ đã tiêu tan rồi! Xin Hiền Mẫu Rất Thánh hãy đặt bàn tay từ mẫu của Mẹ lên vầng trán lạnh ngắt và tiếp nhận hơi thở cuối cùng của họ. Mẹ và con hãy đem Máu Thánh Chúa Giêsu đến cho từng người hấp hối để xua đuổi ma quỷ, chuẩn bị cho họ đón nhận các bí tích lần sau hết và có một cuộc ra đi tốt lành thánh thiện.

Mẹ và con hãy trao cho những người ấy cơn hấp hối, những nụ hôn, những nước mắt và các thương tích của Chúa Giêsu để an ủi họ. Mẹ và con hãy chặt đứt các mối ràng buộc họ; cho họ hết thấy đều nghe được lời thứ tha, và lúc này chúng ta hãy gieo niềm tin thác vào tâm hồn họ để họ biết gieo mình vào vòng tay Chúa Giêsu. Khi phán xét, Chúa Giêsu thấy họ đã được bảo bọc trong Máu Thánh, được ký thác vào vòng tay của Người, như vậy Người sẽ ban ơn tha thứ cho tất cả.

Mẹ ôi, Mẹ và con hãy cùng tiếp tục. Xin ánh mắt từ mẫu của Mẹ hãy thương nhìn thế giới và cảm thông vì có quá đông những người đón hèn rất cần Máu Thánh Chúa. Lạy Hiền Mẫu của con, con thấy ánh mắt tìm kiếm của Chúa Giêsu thôi thúc con phải chạy nhanh vì Người cần các linh hồn. Con nghe những tiếng than van hằng lặp đi lặp lại của Chúa trong thâm sâu tâm hồn con: **“Con nhỏ của Cha, hãy giúp đỡ Cha; hãy cho Cha các linh hồn!”**

Lạy Mẹ, xin Mẹ hãy xem trái đất đầy dẫy các linh hồn sắp sa chìm trong tội; và Chúa Giêsu phải rơi lệ khi nhìn thấy Máu Thánh Người phải chịu thêm những sự phạm

thánh. Cần có phép lạ để ngăn chặn sự sa ngã của họ. Mẹ và con hãy trao tặng Máu Thánh Chúa Giêsu cho họ, để họ có thể tìm thấy ở đó sức mạnh và ân sủng mà khỏi sa vào tội lỗi.

Ôi lạy Mẹ, xin dẫn thêm một bước nữa mà xem các linh hồn đã đắm chìm trong tội lỗi, những kẻ cần được một bàn tay trợ giúp để chỗi dậy. Chúa Giêsu yêu thương họ, nhưng Người nhìn họ một cách kinh hãi, vì họ đã ra nhơ nhuốc và cơn hấp hối của Người càng dữ dội hơn. Mẹ và con hãy trao tặng Máu Thánh Chúa Giêsu cho họ để họ có thể tìm được bàn tay trợ giúp mà chỗi dậy. Lạy Mẹ, xin hãy xem họ là những linh hồn cần đến Máu Thánh; họ nhìn lên Máu Thánh và than khóc; còn trần gian thì kinh tởm nhìn họ. Tất cả thiên nhiên đều chống lại và muốn hủy diệt họ, bởi vì họ là đối thủ của Đấng Tạo Hóa. Mẹ ôi, Máu Thánh Chúa Giêsu chứa đựng Sự Sống. Vậy Mẹ và con hãy trao tặng Máu Thánh Chúa cho những linh hồn này để khi được Máu Thánh chạm đến, họ có thể chỗi dậy; và khi chỗi dậy, họ trở nên xinh đẹp hơn, làm cho toàn thể đất trời tươi vui.

Lạy Mẹ, chúng ta hãy tiếp tục. Kìa, những linh hồn mang dấu vết sự bội phản, những linh hồn phạm tội và đã xa lìa Chúa Giêsu; những linh hồn xúc phạm đến Chúa và tuyệt vọng về ơn tha thứ của Người. Đó là những Giuđa thứ hai khắp trên mặt đất, những kẻ đắm vào Thánh Tâm đã quá khổ đau. Mẹ và con hãy trao tặng Máu Thánh Chúa Giêsu cho họ để Máu Thánh xóa sạch dấu vết bội phản và thay vào đó dấu hiệu ơn cứu độ. Chớ gì Máu Thánh thông ban lòng tin thác và tình yêu cho những tâm hồn này, để sau khi đã lỗi phạm, họ biết đến nép mình dưới chân Chúa Giêsu và không bao giờ lìa xa nữa. Lạy Mẹ, kìa những linh hồn đang điên cuồng lao đến chỗ bội phản mà không có ai cản đường. Thương ôi, Mẹ và con hãy đặt Máu Thánh Chúa trước chân của họ để khi chạm vào ánh sáng của Máu Thánh và nhờ những lời khẩn nguyện muốn cứu thoát họ, họ biết trở lại và đi vào con đường ơn cứu độ.

Mẹ ôi, Mẹ và con hãy tiếp tục dẫn bước. Kìa, những linh hồn tốt lành, những linh hồn trong trắng làm Chúa Giêsu vui thỏa và mãn nguyện về công trình của Người. Nhưng các thụ tạo đã đặt quanh họ quá nhiều cạm bẫy, và gương mù để lấy cắp sự trong trắng của họ và biến niềm vui thỏa và mãn nguyện của Chúa Giêsu thành ra nước mắt và cay đắng. Dường như những kẻ ấy không còn một mục đích nào khác, ngoài việc tiếp tục gây thêm sầu khổ cho Trái Tim Chúa. Vậy Mẹ và con hãy lấy Máu Thánh Chúa Giêsu mà niêm kín và bảo bọc sự vô tội của họ như một bức tường che chở để tội lỗi không thể lọt vào. Nhờ đó, xua đuổi những kẻ sắp làm nhơ nhuốc họ và gìn giữ họ tinh tuyền để Chúa Giêsu có thể tìm được sự mãn nguyện và trọn vẹn niềm vui thỏa của Người trong công trình tạo dựng; và vì lòng mến của họ, Người sẽ cảm thương vô số những kẻ hèn mọn khác. Lạy Hiền Mẫu của con, Mẹ và con hãy đim những linh hồn này vào Máu Thánh Chúa Giêsu. Mẹ và con hãy thường xuyên liên kết họ với Thánh Ý Chúa. Chúng ta hãy đặt họ trong vòng tay và cột họ vào Trái Tim của Chúa bằng những chuỗi xích êm ái của Tình Yêu Chúa để ướp ngọt những nông nỗi đắng cay trong cơn hấp hối của Người.

Nhưng lạy Mẹ, xin Mẹ hãy lắng nghe, Máu Thánh vẫn lớn tiếng kêu xin, và muốn có thêm nhiều linh hồn nữa. Mẹ và con hãy nhanh chóng đến những miền đất của các kẻ bội giáo, ly giáo và vô tín ngưỡng. Chúa Giêsu chịu khổ đau biết bao nơi những miền đất này! Chúa chính là Sự Sống của mọi người, vậy mà đáp lại, Chúa không nhận được dù chỉ một hành vi yêu mến nhỏ bé. Người không được các thụ tạo của mình nhận biết. Ôi lạy Mẹ, Mẹ và con hãy trao tặng Máu Thánh Chúa cho họ để xua tan bóng tối vô tri và lạc giáo, cho mọi người hiểu rằng họ có một linh hồn, và để mở cửa Thiên Đàng cho họ. Sau đó, Mẹ và con hãy đim mọi người trong Máu Thánh Chúa Giêsu và đưa họ đến với Người như những trẻ mồ côi lưu lạc tìm lại được người cha, và như vậy, Chúa Giêsu sẽ cảm thấy an ủi trong cơn hấp hối rất đắng đót của Người.

Nhưng Chúa Giêsu dường như vẫn chưa bằng lòng, bởi vì Người còn khao khát nhiều linh hồn hơn nữa. Tại những miền đất ấy, Chúa thấy linh hồn của những kẻ hấp hối bị giạt khỏi vòng tay của Người, và sa xuống hỏa ngục. Các linh hồn này đã sắp tắt thở, và rơi vào ngục tối. Không có ai bên cạnh để cứu giúp họ, thời gian đã cạn; đây là những thời khắc vô cùng hệ trọng. Chắc chắn họ sẽ hư mất! Không, lạy Mẹ, Máu Thánh Chúa sẽ không đổ ra cho họ một cách vô ích. Vì vậy, Mẹ và con hãy tức tốc lao đến và dội Máu Thánh Chúa Giêsu lên đầu họ như phép Thánh Tẩy truyền ban Đức Tin, Đức Cậy và Đức Mến cho họ. Mẹ ơi, xin hãy đến với họ, thi ân giáng phúc cho họ vì tất cả đều rất thiếu thốn. Thực vậy, xin Mẹ hãy tỏ mình cho họ. Gương mặt Mẹ rạng chiếu vẻ đẹp của Chúa Giêsu; những cử chỉ của Mẹ đều tương tự như của Chúa; và khi thấy Mẹ, chắc chắn họ sẽ nhận biết Chúa Giêsu. Sau đó, xin Mẹ áp ủ họ nơi Trái Tim Từ Mẫu của Mẹ; truyền thông Sự Sống Chúa Giêsu mà Mẹ đang sở hữu cho họ; và như một người mẹ, xin Mẹ cho họ biết Mẹ muốn họ được hạnh phúc với Mẹ muôn đời trên thiên đàng. Và thế là, khi họ trút hơi thở cuối cùng, Mẹ sẽ đón họ vào vòng tay của Mẹ. Và từ vòng tay Mẹ, chuyển sang vòng tay Chúa Giêsu. Và nếu Chúa Giêsu cứ phép Công Thằng mà tỏ dấu không muốn chấp nhận họ, thì xin Mẹ hãy nhắc cho Chúa về tình yêu khi Người ủy thác họ cho Mẹ dưới chân Thập Giá. Xin Mẹ tái xác nhận quyền Mẫu Tử của Mẹ để Chúa không thể khước từ Tình Yêu và những lời cầu của Mẹ. Và khi thỏa nguyện với Trái Tim Mẹ, Chúa cũng làm thỏa nguyện những khát vọng nồng nàn của Người.

Giờ đây, lạy Mẹ, Mẹ và con hãy nhận lấy Máu Thánh Chúa và trao cho mọi người; cho những người đau khổ để họ có được niềm an ủi; cho những người nghèo khổ để họ có thể vui chịu cảnh nghèo với tinh thần phó thác; cho những người bị cám dỗ để họ có thể vượt thắng; cho những người vô tín ngưỡng để Đức Tin có thể hiển thắng nơi họ; cho những kẻ phạm thượng để họ biến những lộng ngôn của họ thành lời chúc tụng; cho các linh mục để các ngài ý thức sứ mạng của mình và trở nên những thừa tác viên

xứng đáng của Chúa Giêsu. Xin Mẹ dùng Máu Thánh mà chạm vào môi miệng của các ngài, để các ngài đừng nói một lời nào mà không vì vinh danh Chúa. Xin Mẹ chạm vào đôi chân của các ngài, để các ngài don dả đi tìm các linh hồn về cho Chúa Giêsu.

Mẹ và con hãy trao Máu Thánh cho những nhà lãnh đạo các dân tộc để họ biết hợp nhất với nhau và sống an hòa yêu thương với các thuộc quyền của họ.

Giờ đây, Mẹ và con hãy mau vào Luyện Ngục để trao ban Máu Thánh cho các linh hồn đau khổ bởi lẽ các ngài than khóc quá nhiều và kêu nài Máu Thánh ban ơn giải thoát. Ôi Mẹ, Mẹ có thấu chăng những van lơn, nài nãng đầy tình mến yêu và những cực hình của các linh hồn, cũng như việc các ngài không ngừng được cuốn hút về với Thiên Chúa? Mẹ có thấy chính Chúa Giêsu cũng muốn rút vắn thời gian thanh luyện, để cho các ngài chóng được ở bên cạnh Người hay không? Chúa dùng Tình Yêu mà lôi cuốn, và các linh hồn đáp lại bằng cách không ngừng lao đến với Người. Nhưng khi thấy mình ở trước Thánh Nhan mà không chịu nổi ánh nhìn thánh khiết của Thiên Chúa, các ngài đành thoái lui và lao vào những ngọn lửa!

Lạy Hiền Mẫu của con, Mẹ và con hãy xuống từ ngục thăm thăm ấy và tưới dội Máu Thánh cho các linh hồn. Mẹ và con hãy mang ánh sáng đến và làm bớt nỗi quần quai vì tình yêu của các ngài. Mẹ và con hãy dập tắt lò lửa nung nấu và thanh luyện những tì vết của họ. Và như vậy, khi thoát khỏi mọi đớn đau, các ngài sẽ lao vào vòng tay Thiên Chúa. Mẹ và con hãy trao tặng Máu Thánh cho các linh hồn bị bỏ rơi nhất để họ tìm được những công phúc mà người ta không dành cho họ. Lạy Mẹ, Mẹ và con hãy trao Máu Thánh cho mọi người mà không khước từ bất cứ một ai, để nhờ thần lực Máu Thánh, họ tìm được sự an ủi và giải thoát. Xin Mẹ hãy thực hiện nhiệm vụ Nữ Vương của Mẹ, tại những nơi đầy nước mắt và khóc than này. Xin Mẹ hãy giơ đôi tay từ mẫu cho từng người, kéo họ ra khỏi lò lửa nung nấu và cho tất cả được về thiên

đàng.

Và giờ đây, Mẹ con ta hãy lên thiên đàng và dừng lại trước cửa muôn đời. Mẹ ôi, xin để con trao Máu Thánh cho cả Mẹ nữa, để Mẹ càng thêm vinh hiển. Chớ gì Máu Thánh chiếu giãi ánh sáng tâm kỳ và hạnh phúc trên Mẹ, rồi giãi chiếu trên mọi người để ban cho họ nguồn ơn cứu độ.

Lạy Hiền Mẫu của con, xin Mẹ ban Máu Thánh cho con nữa. Mẹ biết con cần Máu Thánh như thế nào. Xin đôi tay từ mẫu của Mẹ dùng Máu Thánh mà sửa sai toàn thể con người con. Xin thanh tẩy những tì vết và chữa lành các thương tích, biến nỗi nghèo nàn của con nên sự giàu có. Chớ gì Máu Thánh Chúa Giêsu châu lưu trong huyết mạch của con và ban lại Sự Sống của Người cho con. Chớ gì Máu Thánh ngấm vào và biến trái tim con thành Trái Tim Chúa. Chớ gì Máu Thánh tô điểm con để Chúa Giêsu có thể tìm được trọn niềm thỏa nguyện của Người nơi con. Cuối cùng, lạy Mẹ, Mẹ và con hãy vào thiên đàng và trao Máu Thánh cho toàn thể thần thánh để các ngài được thêm vinh hiển, cất tiếng cảm tạ Chúa Giêsu và cầu nguyện cho chúng con, để nhờ hiệu lực Máu Thánh, chúng con cũng được hợp đoàn với các ngài. Và sau khi đã trao tặng Máu Thánh cho mọi người, Mẹ và con hãy trở lại với Chúa Giêsu. Các thần thánh cùng đi với Mẹ con ta. Ôi, Chúa khát khao các linh hồn, Chúa muốn mọi người hãy trở về với Nhân Tính của Người, để Người có thể tặng ban cho họ những hoa trái do Máu Thánh của Người. Mẹ và con hãy qui tụ mọi người quanh Chúa để Chúa sẽ cảm nhận sự sống trở về với Người và được tưởng thưởng về cuộc hấp hối vô cùng cay đắng mà Người đã chịu đựng.

Lạy Mẹ Rất Thánh, giờ đây, Mẹ và con hãy mời toàn thể tự nhiên đến bên Chúa Giêsu để chúng cũng được tôn vinh Người.

Hỡi ánh sáng mặt trời, hãy xua tan bóng tối của đêm nay để an ủi Chúa Giêsu. Hỡi các vì sao trên trời, hãy xuống đây và mang theo những tia sáng lấp lánh của các bạn để an ủi Chúa Giêsu. Hỡi hoa cỏ địa cầu, hãy đến và mang theo hương thơm của các bạn. Hỡi muôn loài chim chóc, hãy đến với tiếng hát líu lo của các bạn. Hỡi các nguyên tố địa cầu, hãy đến an ủi Chúa Giêsu. Hỡi biển cả, hãy đến để giải khát và rửa mát cho Chúa Giêsu. Người là Tạo Hóa, là Sự Sống, là Mọi Sự của chúng ta. Tất cả hãy đến an ủi Chúa, tôn vinh Người là Chủ Tể chúng ta. Nhưng Chúa Giêsu không kiếm tìm ánh sáng, các vì tinh tú, các loài hoa và chim muôn; Người cần các linh hồn, các linh hồn!

Lạy Tình Yêu dịu dàng của con, con và mọi người đang ở đây, cả Hiền Mẫu dấu yêu của Chúa cũng đang ở cạnh Chúa đây. Xin Chúa hãy nghỉ yên trong vòng tay của Mẹ; lòng ấm Chúa vào lòng thật là một nguồn an ủi cho Mẹ vì Mẹ đã dự phần cuộc hấp hối đớn đau của Chúa. Cả Maria Magdalêna, Martha và tất cả các linh hồn yêu dấu thuộc mọi thế kỷ cũng đang ở đây. Lạy Chúa Giêsu, xin đón nhận họ, xin phán lời tha thứ và yêu thương cho mọi người. Xin gắn chặt mọi người vào Tình Yêu Chúa – để không còn một ai có thể xa lìa Chúa nữa.

Kết luận về con hấp hối

Con nghe hình như Chúa phán: **“Hỡi con, bao nhiêu linh hồn cố tình trốn tránh Cha để rồi sa vào thảm nạn muôn đời! Nỗi buồn đau của Cha, làm sao có thể nguôi được bởi lẽ tình Cha thương yêu một linh hồn cũng bao la như Cha yêu thương mọi linh hồn hợp lại.”**

Lạy Chúa Giêsu đang hấp hối, trong lúc Sự Sống của Chúa dường như sắp sửa lịm tắt, con đã nghe được tiếng nấc hấp hối. Đôi mắt tuyệt đẹp của Chúa đã bị khuất mờ, vì giờ chết đang đến gần; tất cả tứ chi cực trọng của Chúa đã sụp lỵ. Nhiều lúc con không

còn nghe được nhịp thở của Chúa, và con nghiệm thấy trái tim của mình vỡ ra đau đớn. Con ôm choàng lấy Chúa, và cảm thấy Chúa đã lạnh ngắt. Con lay Chúa, nhưng không thấy Chúa còn một dấu hiệu sự sống nào cả! Lay Chúa Giêsu, Chúa chết thật rồi sao? Lay Mẹ sầu bi, lay các thiên thần trên trời, xin hãy đến mà khóc thương Chúa Giêsu, và đừng để con sống làm gì nữa nếu thiếu Chúa Giêsu, bởi vì con làm sao sống nổi! Con ghì lấy Chúa chặt hơn nữa và nghe được một tiếng thở nhẹ nhẹ; và sau đó, lại thấy Chúa không còn một dấu hiệu sự sống nào nữa. Con réo gọi: “Chúa Giêsu ơi là Chúa Giêsu, Sự Sống của con, xin Chúa đừng chết! Con nghe thấy tiếng nhọn nhọn của địch thù đang đến để bắt Chúa đi. Ai sẽ bảo vệ Chúa, trong tình cảnh lúc này đây?”

Đang khi bị lay động, Chúa chỗi dậy như từ cõi chết. Người nhìn tôi và phán: **“Này con, con ở đây sao? Như vậy con đã là nhân chứng những thống khổ của Cha và nhiều cái chết Cha đã phải chịu. Này con, con hãy biết rằng trong ba giờ hấp hối vô cùng nghiệt ngã này, Cha đã liên kết đời sống của tất cả các thụ tạo vào Cha và Cha đã trải qua mọi đau khổ cũng như cái chết của họ để rồi ban Sự Sống của Cha cho từng người. Thống khổ của Cha sẽ nâng đỡ những đau thương của họ, đắng cay và cái chết của Cha sẽ đổi lại nguồn suối ngọt ngào và sự sống cho họ. Các linh hồn đắt giá chừng nào đối với Cha! Ước gì Cha được người ta đền đáp về điều ấy! Vì vậy, con thấy Cha đã hấp hối, nhưng sau đó, Cha lại thở lại. Đó là những cái chết của các thụ tạo, mà Cha đã cảm nghiệm nơi mình Cha.”**

Lay Chúa Giêsu đã kiệt sức của con, vì Chúa đã muốn kết hợp cuộc sống, và do đó, cả cái chết của con vào trong Chúa, con nài xin Chúa vì con hấp hối vô cùng thương đau của Chúa mà đến cứu giúp con trong giờ lâm tử. Con đã hiến dâng trái tim của con làm nơi nấu ắn và an nghỉ cho Chúa, đôi tay của con để đỡ nâng Chúa và toàn thể con người của con để cho Chúa tùy ý sử dụng. Ôi, con sẵn lòng nộp mình trong tay địch

thù của Chúa để được chết thay cho Chúa. Lạy Sự Sống của trái tim con, xin Chúa hãy đến. Trong thời khắc ấy, xin Chúa hãy ban lại cho con những gì con đã hiến dâng: sự gần gũi thân ái của Chúa; Trái Tim Chúa để làm giường và nơi nghỉ ngơi; cánh tay Chúa để đỡ nâng; hơi thở nhọc mệt của Chúa để làm dịu bớt nỗi thống khổ của con, cũng như khi hô hấp, con sẽ hô hấp hơi thở của Chúa, đó là luồng khí trong lành thanh tẩy con khỏi mọi ô nhiễm và chuẩn bị cho con bước vào hạnh phúc muôn đời.

Và còn hơn thế nữa, lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, Chúa sẽ ghi xiết toàn thể Nhân Tính rất thánh của Chúa vào linh hồn con mật thiết đến độ khi nhìn vào con, Chúa chỉ thấy con qua Chúa; và khi nhìn chính Mình, Chúa sẽ không thấy gì nơi con để mà phán xét. Khi ấy, Chúa sẽ tưới gội Máu Thánh cho con, Chúa sẽ mặc cho con tấm áo Thánh Ý Chúa trắng ngời. Chúa sẽ tô điểm con bằng Tình Yêu Chúa, và khi hôn yêu con lần sau hết, Chúa sẽ đưa con từ cõi trần bước vào thiên quốc. Và, giờ đây, con khẩn cầu Chúa cũng hãy ban cho tất cả những người đang hấp hối những ơn con mong ước cho chính con.

Xin Chúa xiết chặt họ trong vòng tay Tình Yêu của Chúa, và khi ban cho họ nụ hôn hiệp nhất, xin Chúa cứu thoát và đừng để một ai trong họ phải hư mất.

Lạy Tình Yêu thống khổ của con, con xin dâng lên Chúa giờ này để tưởng nhớ cuộc Thương Khó và Tử Nạn của Chúa hầu làm người con nghĩa nợ của Thiên Chúa vì muôn ngàn tội lỗi, để cầu cho tất cả các tội nhân được hoán cải, để cầu cho hòa bình của các dân tộc, để chúng con được thánh hóa và các linh hồn trong Luyện Ngục được giải thoát.

Nhưng con thấy bọn địch thù của Chúa đã đến gần và Chúa muốn rời con để tiến ra đón họ. Lạy Chúa Giêsu, xin cho con được đặt một nụ hôn lên đôi môi của Chúa, nơi

sẽ tiếp nhận nụ hôn hỏa ngục liêu linh của Giuđa. Xin cho con được lau khô khuôn mặt mướt máu của Chúa, nơi sẽ chịu những đập đánh và phỉ nhổ. Và xin Chúa hãy ghì con thật chặt vào Trái Tim Chúa và chúc lành cho con để con đừng bao giờ xa rời, nhưng luôn luôn được theo sát bên Chúa.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghì chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy

Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 8

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

12 Giờ Đêm: Chúa Giêsu Bị Bắt

Lạy Chúa Giêsu của con, lúc này Chúa và con đã ở vào nửa đêm. Nghe tiếng địch thù đến gần, Chúa ngoảnh nhìn, lau khô máu và cảm thấy mạnh sức nhờ những an ủi vừa nhận được, Chúa vòng lại chỗ các môn đệ. Chúa lên tiếng gọi và trách cứ, rồi đưa các ngài cùng đi. Chúa vội vã ra đón các địch thù để đền bồi cho thái độ trễ nãi, miễn cưỡng và ươn ái của con trong khi hoạt động và chịu khổ vì Tình Yêu Chúa.

Nhưng lạy Tình Yêu dịu hiền của con, con chứng kiến một cảnh tượng đầy xúc động. Người đầu tiên Chúa đến gặp chính là Giuđa phản bội, hắn tới sát bên rồi bá cổ, chào và hôn Chúa. Còn Chúa, Tình Yêu rất chân thành, Chúa không khước từ nụ hôn của đôi môi hỏa ngục. Chúa ôm lấy Giuđa và kéo sát vào Trái Tim Chúa; Chúa muốn giặt hắn khỏi Hỏa Ngục và ban cho hắn những dấu chỉ mới mẻ của Tình Yêu. Lạy Chúa Giêsu của con, như vậy mà không yêu Chúa làm sao được? Tình Yêu Chúa hiền hậu đến độ thúc bách mọi con tim phải yêu mến; vậy mà Chúa vẫn không được họ mến yêu. Nhưng qua nụ hôn của Giuđa, lạy Chúa Giêsu của con, Chúa đền bồi những phụ bạc, những giả hình và gian dối lột tình thân hữu và sự thánh thiện, nhất là nơi các linh mục. Sau cùng, nụ hôn của Chúa chứng tỏ Chúa sẽ không khước từ ơn tha thứ với bất cứ tội nhân nào, cho dù họ có thế nào đi nữa, miễn là biết hạ mình đến với Chúa.

Lạy Chúa Giêsu rất dịu dàng của con, giờ đây Chúa tự nộp mình trong tay địch thù, cho họ quyền mặc sức dày dọạ Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, con cũng xin nộp mình trong tay Chúa để Chúa tùy ý định đoạt về con; và cùng với Chúa, con muốn sống Thánh Ý Chúa, làm những việc đền tạ và đón nhận những khổ hình của Chúa. Con muốn luôn được ở bên cạnh Chúa để không còn một xúc phạm nào mà con không đền bồi, không còn một cay đắng nào mà con không ướp ngọt, không còn một phi nhỗ hoặc đập đánh nào Chúa phải chịu mà liền sau đó không có nụ hôn và sự xoa dịu của con. Khi Chúa quị ngã, tay con sẽ luôn sẵn sàng đỡ Chúa chỗi dậy. Vì vậy, lạy Chúa Giêsu của con, con muốn luôn được ở kề bên Chúa; con không muốn bỏ Chúa một mình, dù chỉ một thoáng giây. Và để bảo đảm hơn, xin Chúa hãy đưa con vào trong

Chúa; con sẽ ở trong tâm trí, trong ánh mắt, trong Trái Tim và trong toàn bộ hữu thể của Chúa để khi Chúa làm bất cứ việc gì, con cũng được làm chung với Chúa. Như vậy, con sẽ trở nên bạn đồng hành trung kiên bên Chúa, đền đáp Tình Yêu cho Chúa trong mọi sự và không bỏ qua bất kỳ một đớn đau nào của Chúa.

Lạy Tình Yêu nhân hiền của con, con sẽ ở cạnh Chúa để bảo vệ Chúa, để lĩnh hội các giáo huấn và đếm từng lời của Chúa. Ôi, những lời Chúa nói với Giuđa thấm vào lòng con ngọt ngào biết bao: **“Amice, ad quid venisti?”** (**“Này bạn, bạn đến để làm gì?”**). Hình như Chúa cũng phán với con những lời như vậy, nhưng Chúa không gọi con là bạn, mà là con, thật thấm thiết, **“Filio, ad quid venisti?”** (**“Này con, con đến để làm gì?”**). Khi con cầu nguyện, Chúa phán, **“Con đến để làm gì,”** rồi khi con làm việc, ăn uống, đau khổ và ngủ nghỉ, Chúa từ Bánh Thánh cũng lặp lại với con, **“Con đến để làm gì,”** là cốt để được nghe con thưa lại, **“Lạy Chúa Giêsu, con đến để yêu Chúa.”**

Thật là một lời mời gọi tuyệt đẹp dành cho chính con và cho mọi người! Nhưng lắm kẻ đã đáp lại câu hỏi **“Con đến để làm gì?”** của Chúa bằng lời, **“Tôi đến để xúc phạm đến Chúa.”** Có lắm kẻ giả vờ không nghe thấy tiếng Chúa, cả gan phạm đủ mọi thứ tội và đáp lại câu hỏi **“Con đến để làm gì?”** của Chúa bằng việc sa vào hỏa ngục. Lạy Chúa Giêsu của con, tội nghiệp Chúa quá! Con muốn lấy chính những thùng chao các địch thù sắp sửa dùng mà trói Chúa để cột chặt các linh hồn ấy lại và miễn cho Chúa khỏi chịu nông nổi đớn đau này.

Nhưng rồi con lại được nghe lời rất từ ái của Chúa trong lúc tiến về phía địch thù: **“Các người tìm ai?”** Chúng đáp lại: **“Giêsu thành Nazareth.”** Chúa trả lời: **“Ego sum”** (**“Chính Ta đây”**). Qua lời ngắn gọn ấy, Chúa nói lên tất cả và hiên ngang tỏ mình đến độ kẻ thù phải run rẩy và ngã nhào xuống đất như chết. Ôi Tình Yêu vô song, Chúa lặp lại lời **“Ego sum”** một lần nữa và cho chúng chỗi dậy; Chúa tự nguyện nộp mình vào tay địch thù. Những con người kia, những kẻ phản trắc và vong ân, thay vì khiêm nhượng và cung kính sắp mình dưới chân Chúa để nài xin ơn tha thứ, thì lại lạm dụng đức hiền từ của Chúa, khinh thị ân sủng và những dấu lạ, xông vào bắt

Chúa, dùng thùng chèo và xiềng xích để trói Chúa lại. Chúng xô Chúa sông soài dưới đất rồi chà đạp và giạt tóc Chúa. Với một thái độ nhẫn nhục vô địch, Chúa vẫn nín lặng, cam chịu và đền bồi sự xúc phạm của các tội nhân, những kẻ bất chấp bao phép lạ, vẫn cứ bất kháng và trở nên cứng lòng hơn nữa.

Chúa dùng chính những thùng chèo và xiềng xích ấy để chặt đứt những xiềng xích tội lỗi chúng con; và Chúa dùng xiềng xích yêu thương để trói buộc chúng con. Chúa yêu thương sửa lỗi cho Phêrô, người vì muốn bảo vệ Chúa mà ra tay chặt đứt tai của Malchus. Qua hành vi ấy, Chúa muốn đền bồi cho những kẻ sai phạm tội lỗi vì đã hăng say quá độ và vì các việc lành đã không được thực hiện một cách khôn ngoan lành thánh.

Lạy Chúa Giêsu rất nhẫn nhục của con, những thùng chèo và xiềng xích dường như tôn thêm vẻ đẹp cho Con Người Thần Linh của Chúa. Vàng trán Chúa uy nghi hơn, hấp dẫn cả những địch thù của Chúa. Đôi mắt Chúa giải chiếu ánh sáng rạng ngời hơn và Thánh Nhan Linh Thánh của Chúa đượm một vẻ an bình và hiền từ vô biên đến độ làm ngất ngây chính những lý hình. Chúa đã làm chúng phải run rẩy chỉ bằng ít lời dịu dàng và sâu sắc, và nếu chúng dám tra tay xúc phạm đến Chúa thì chỉ vì Chúa đã tha phép cho chúng.

Ôi Tình Yêu chịu xiềng xích và trắng trối của con, lẽ nào vì con mà Chúa lại phải chịu trắng trối để chứng tỏ Tình Yêu Chúa dành cho con càng thấm thiết hơn nữa, trong khi con, một đứa con bé bỏng của Chúa, không bị xiềng xích gì hay sao? Đừng, xin đừng. Ngược lại, xin Chúa hãy dùng đôi tay cực trọng của Chúa mà trói chặt con lại bằng những thùng chèo và xiềng xích của Chúa. Bởi vậy, khi hôn kính Vàng Trán Chí Thánh của Chúa, con van xin Chúa hãy trói chặt tất cả: tư tưởng, ánh mắt, đôi tai, miệng lưỡi, tình cảm và toàn thể con người của con; và cột trói luôn tất cả các thụ tạo, để khi cảm nhận được những xiềng xích êm ái của Chúa, không ai còn dám xúc phạm đến Chúa nữa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, bây giờ đã một giờ sáng, đầu óc con bắt đầu nặng

trìu trữu. Con sẽ làm tất cả những gì có thể để canh thức; nhưng giả như giấc ngủ bất chợt ập xuống trên con, thì con xin ẩn mình trong Chúa để dõi theo những việc Chúa làm; thực vậy, chính Chúa sẽ làm điều ấy cho con. Lạy Chúa Giêsu của con, để bảo vệ Chúa trước lũ địch thù của Chúa, con xin trao gửi những tư tưởng của con lại nơi Chúa; hơi thở của con như tùy tùng và thân cận của Chúa; nhịp tim của con sẽ cho Chúa biết con luôn yêu mến và bù đắp khối tình mà người ta không dành cho Chúa; những giọt máu của con để đền bồi và bù lại cho Chúa những danh dự và tôn kính mà người ta đánh cắp của Chúa bằng những sỉ nhục, phỉ nhổ và đập đánh.

Lạy Chúa Giêsu của con, xin dành cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con và chúc lành cho con; và nếu Chúa muốn con ngủ, thì xin cho con được ngủ trong Trái Tim đáng tôn thờ của Chúa để nhờ nhịp đập của Trái Tim Chúa và được Tình Yêu hoặc đau khổ thôi thúc, con sẽ thường xuyên tỉnh giấc, và như thế, sự thân mật giữa Chúa và con sẽ không bao giờ bị gián đoạn. Lạy Chúa Giêsu, Chúa và con hãy thỏa thuận như vậy.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho

mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghì chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 9

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

1 Giờ Sáng: Chúa Giêsu Ngã Dưới Suối Cedron

Thiên Chúa dấu yêu của con, đầu óc hèn mọn của con mơ mơ màng màng nhưng vẫn cứ dõi theo Chúa. Làm sao con có thể ngủ ngon cho đành khi thấy mọi người bỏ rơi và trốn xa Chúa? Chính các tông đồ: Phêrô nhiệt thành, người mới tuyên bố sẽ liều mạng vì Chúa; rồi người môn đệ dấu yêu, người được Chúa đặc biệt ưu ái cho tựa đầu vào lòng; ôi, hết thấy đều bỏ rơi và kệ mặc Chúa cho bọn địch thù dã man!

Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa cô độc chơ vơ! Ánh mắt thánh khiết của Chúa rảo quanh như muốn tìm ít là một người đã từng được Chúa thi ân đang bước theo để mình chứng lòng mến của họ và để bảo vệ cho Chúa. Vậy mà Chúa chẳng tìm được một ai còn trung thành với Chúa, Trái Tim Chúa quặn nhói; và Chúa rơi lệ vì đón đầu trước thái độ phụ bạc của những bạn hữu thân tín hơn là vì những nhục hình các địch thù đang gây ra cho Chúa.

*Lạy Chúa Giêsu của con, xin Chúa đừng khóc nữa, hoặc là cho con được cùng khóc với Chúa. Nhưng Chúa Giêsu khả ái dường như thăm thĩ với tôi: **“A, con của Cha, chúng ta cùng khóc cho số phận của quá nhiều linh hồn đã tận hiến cho Cha nhưng chẳng còn quan tâm đến Cha và bỏ mặc Cha mỗi khi gặp các thử thách nhỏ nhất hoặc nghịch cảnh cuộc sống; quá nhiều kẻ khác, vì ngại ngùng và nhát đảm, thiếu can đảm và tín thác, cũng lìa bỏ Cha. Chúng ta hãy khóc cho rất nhiều linh mục không còn nhận ra lợi ích trong các việc thánh thiện và sự phục vụ các nhiệm tích, nên sa đắm vào vòng danh lợi; và mặc dù họ vẫn đang ở quanh Cha, nhưng Cha vẫn phải cô đơn. A, con của Cha, sự phụ bạc này quá nghiệt ngã đối với Cha! Không chỉ mắt Cha nhỏ lệ, mà Trái Tim Cha cũng rướm máu! Ôi, Cha van xin con hãy đền bồi nỗi đau thương đáng đót này bằng việc thề hứa đừng bao giờ bỏ Cha một mình.”***

Vâng, lạy Chúa Giêsu của con, nhờ ơn thánh phù trợ và trong sự kiên định của Thánh Ý Chúa, con xin hứa điều đó với Chúa.

Nhưng, lạy Chúa Giêsu, khi Chúa tức tởm vì bị những người thân tín ruồng bỏ, thì các địch thù của Chúa lại không nương nhẹ một khổ hình nào. Ôi Chúa Giêsu nhân

lành của con, Chúa chịu trắng trối đến độ không thể lê nổi một bước, người ta đạp dẫm rồi lôi kéo Chúa qua những con đường lởm chởm đá sỏi và đầy gai góc, không một cử động nào họ bắt Chúa phải làm mà Chúa không ngã xuống đất và bị gai góc cào xước. Lạy Chúa Giêsu của con, con thấy trong lúc bị điệu đi như thế, Chúa đã để lại đằng sau những vết Máu châu báu và những mảng tóc vàng bị giật từ trên đầu Chúa.

Ôi Sự Sống và Tất Cả của con, xin cho con thu nhặt những mảng tóc ấy để cột chặt bước chân của các thụ tạo, những kẻ thậm chí ban đêm cũng không chịu tha cho Chúa. Ngược lại, họ còn tận dụng bóng tối để xúc phạm đến Chúa nhiều hơn: một số vì các cuộc gặp gỡ, số khác vì những lạc thú, số khác nữa vì các nhà hát. Người ta còn tận dụng bóng tối để thực hiện những cuộc trộm cắp phạm thánh! Lạy Chúa Giêsu của con, con xin kết hợp với Chúa để đền bồi vì tất cả các lỗi phạm ấy.

Nhưng, lạy Chúa Giêsu của con, giờ đây chúng ta đang ở bên suối Cedron; và bọn Do thái bội bạc đẩy Chúa xuống; trong khi mạnh tay như thế, họ hung bạo xô Chúa vấp vào một tảng đá đến độ hằn lại trên đó một dấu vết và miệng Chúa đã ứa máu! Sau đó, khi kéo Chúa đi, họ nhận Chúa chìm dưới dòng nước thối tha sâu ngòm đến nỗi nước lọt vào cả tai, miệng và mũi của Chúa! Ôi Tình Yêu khôn sánh! Chúa chìm chìm dưới dòng nước hôi thối, lợm tợm và lạnh lẽo; và trong thảm trạng ấy, Chúa thể hiện một cách rất thật tình trạng đáng thương của những người phạm tội. Ôi, họ bị một lớp trang phục nhớp nhúa phủ lấp trong ngoài đến độ chuốc lấy những hình phạt nghiêm khắc của phép Công Thẳng Thiên Chúa, đồng thời, Thiên Đàng và bất kỳ ai nhìn thấy họ cũng đều kinh tởm!

Ôi Sự Sống của sự sống con, có tình yêu nào lớn lao hơn thế nữa không? Chúa tha phép cho các địch thù nhận chìm Chúa dưới dòng suối này để giữ bỏ lớp áo bẩn thỉu cho khỏi chúng con, đền bồi cho các tội phạm thánh và sự nguội lạnh của các linh hồn rước Chúa một cách phạm thánh, bắt Chúa phải ngự vào mà lãnh chịu tất cả xú uế của linh hồn họ còn kinh tởm hơn dòng suối này nữa! Hơn nữa, Chúa còn để cho thú nước ấy xộc vào bụng Chúa. Bọn địch thù lo sợ Chúa chết đuối và vì muốn giữ Chúa

lại cho những khổ hình còn dã man hơn về sau, chúng liền kéo Chúa lên. Nhưng người Chúa đã hơi hám đến độ khi chạm vào, chúng đều lợm tởm.

Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, giờ đây Chúa đã lên khỏi dòng suối; tâm hồn con không thể chịu nổi khi thấy Chúa ra nhóp nhúa vì thú nước tắm góm kia. Con thấy Chúa run rẩy từ đầu đến chân vì lạnh lẽo. Chúa nhìn chung quanh tìm kiếm, không bằng lời nói nhưng bằng ánh mắt: ít ra có một ai đó đến rửa sạch, lau khô rồi sưởi ấm cho Chúa, nhưng vô ích. Không ai động lòng cảm thương Chúa. Địch thù chế giễu và nhạo báng Chúa; những người thân bỏ rơi Chúa, còn Người Mẹ hiền từ của Chúa thì ở xa vì Chúa Cha đã an bài như vậy!

Lạy Chúa Giêsu, này con đây! Xin Chúa cứ vào vòng tay của con. Con muốn khóc cho đủ nước để tắm sạch cho Chúa. Con muốn rửa ráy Chúa cho sạch sẽ và chải lại mái tóc đã rối bời của Chúa. Lạy Tình Yêu của con, con muốn bảo bọc Chúa trong trái tim con để sưởi ấm cho Chúa bằng sức nóng những cảm tình của con. Con muốn xúc thuốc thơm cho Chúa bằng những khát vọng kiên vững của con. Con muốn đền bồi cho tất cả các xúc phạm và liên kết cuộc sống của con với cuộc sống của Chúa để giải thoát tất cả các linh hồn. Và con muốn hiến dâng trái tim của con làm một chỗ nghỉ ngơi cho Chúa lấy lại sức sau những đòn đau Chúa đã chịu đựng cho đến giờ này, rồi sau đó, Chúa và con sẽ cùng nhau tiếp tục con đường Khổ Nạn của Chúa

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

*Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ* và *chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời*

nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 10

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

2 Giờ Sáng: Chúa Giêsu Trước Mặt Anna

Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa hãy ở cùng con luôn mãi. Lạy Mẹ dịu hiền, Mẹ và con hãy cùng bước theo Chúa Giêsu.

Lạy Chúa Giêsu, Thần Linh Canh Giữ của con, từ thăm cung tâm hồn con, Chúa vẫn canh chừng cho con. Vì không muốn chịu cảnh cô độc do thiếu con, Chúa đã đánh thức con và cho con được ở bên Chúa trong nhà Anna. Giờ đây, Chúa sắp bị Anna chất vấn về giáo lý và về các môn đệ. Lạy Chúa Giêsu, vì để bảo vệ vinh quang Chúa Cha, Chúa đã mở miệng cực trọng, cất tiếng âm vang và uy nghi đáp lại: **“Ta đã nói nơi công khai và tất cả những người ở đây đã nghe Ta.”**

Mọi người run giùng trước những lời uy nghi của Chúa; nhưng một tên đầy tớ khốn nạn, vì muốn nịnh bợ Anna, liền xông ra trước mặt Chúa rồi dùng bàn tay bọc sắt và mạnh vào mặt Chúa đến độ làm Chúa lão đảo và khiến Thánh Nhan Rất Thánh của Chúa bầm tím.

Lạy Sự Sống dịu hiền của con, giờ đây con đã hiểu tại sao Chúa đánh thức con dậy. Chúa thật có lý. Ai sẽ đỡ Chúa trong lúc này khi Chúa lão đảo sắp ngã? Các địch thù của Chúa phá lên cười một cách man trá, huýt sáo và vỗ tay tán thưởng hành vi bất công ấy; trong khi đó, Chúa liêu xiêu mà không có ai để tựa vào. Lạy Chúa Giêsu của con, con ôm choàng lấy Chúa. Thực vậy, con muốn dùng thân mình của con làm một bức tường để cho Chúa dựa; và này chiếc má của con, vì Tình Yêu Chúa, sẵn sàng cam chịu bất kỳ đòn đau nào. Con cảm thương Chúa vì sự xúc phạm này; và cùng với Chúa, con xin đền bồi vì thói nhút nhát, dễ dàng thất đảm của quá đông các linh hồn, những người sợ hãi mà không dám nói lên sự thật, vì thái độ thiếu tôn trọng cho phải phép đối với các linh mục và vì các tội nói hành nói xấu.

Nhưng lạy Chúa Giêsu thống khổ của con, con thấy Anna truyền điệu Chúa sang dinh Caipha; và bọn địch thù đẩy Chúa ngã xuống cầu thang. Ôi Tình Yêu của con, trong cái ngã đau đớn này, Chúa đền bồi cho những kẻ lợi dụng bóng tối ban đêm mà sa phạm tội lỗi; và mời gọi những kẻ rối đạo và ngoại đạo trở về với ánh sáng đức tin.

Con cũng muốn theo gương Chúa trong các hành vi đền bồi ấy; và khi Chúa tới

nhà Caipha, con xin gửi cho Chúa những lời thở than của con để bảo vệ Chúa cho khỏi bọn địch thù. Xin Chúa hãy tiếp tục canh chừng cho con khi con ngủ và cứ đánh thức con khi nào Chúa cần. Do đó, xin Chúa hãy hôn yêu và chúc lành cho con; phần con xin hôn kính Trái Tim Chúa, và trong đó, con tiếp tục giấc ngủ của mình.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy

Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 11

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

3 Giờ Sáng: Chúa Giêsu Tại Dinh Caipha

Lạy Tình Yêu thống khổ và bị ruồng rẫy của con, giữa lúc vì bản tính yếu hèn, con ngủ vùi trong Trái Tim đau buồn của Chúa, nhưng giấc ngủ ấy thường xuyên bị ngắt quãng vì những cơn đau nhói của Tình Yêu và những buốt nhức của Thánh Tâm Chúa. Trong lúc mơ màng, con vẫn nhận ra người ta đã xô đẩy Chúa; con tỉnh giấc và thân thưa, “Lạy Chúa Giêsu tội nghiệp của con, Chúa bị mọi người ruồng bỏ. Không ai bảo vệ cho Chúa. Nhưng con, ẩn trong Trái Tim Chúa, xin hiến dâng mạng sống của con để nâng đỡ Chúa khi Chúa bị người ta xô ngã.” Rồi con lại thiếp vào giấc ngủ. Nhưng một cơn đau nhói khác của Tình Yêu nơi Trái Tim Chúa đã đánh thức con dậy; con thấy ù cả tai vì những lời lăng nhục, những lời xâm xì, những tiếng la hét và những bước chân thành thạch. Lạy Tình Yêu của con, lẽ nào thiên hạ lại đi chống đối Chúa? Chúa đã làm gì khiến cho bầy sói điên dại này muốn cắn xé Chúa ra từng mảnh? Con cảm thấy máu của mình đông cứng lại khi nghe địch thù của Chúa bàn mưu tính kế. Con run lên và buồn bã suy tư, “Mình phải làm gì để bảo vệ Chúa đây?”

Nhưng Chúa Giêsu thống khổ giữ tôi lại trong Trái Tim của Người, kéo tôi sát vào và phán: **“Con của Cha, Cha có làm gì xấu đâu; và Cha đã hoàn tất mọi sự. Tội của Cha là tội của một Tình Yêu chấp nhận mọi hy sinh, một Tình Yêu khôn lường. Chúng Ta chỉ mới bắt đầu. Con hãy lưu lại trong Trái Tim Cha; hãy quan sát tất cả; hãy yêu mến Cha; hãy tỉnh lặng mà học hỏi. Hãy làm cho dòng máu lạnh lẽo của con châu lưu trong huyết mạch của Cha để phục hồi toàn bộ Máu Thánh của Cha đã biến thành lửa. Hãy cứ để cái run rẩy của con truyền vào tứ chi của Cha, và khi được đồng nhất với Cha, con sẽ nên kiên vững và ấm áp để có thể cảm nhận phần nào những đòn đau của Cha, và con sẽ mạnh sức để chứng kiến Cha chịu đau khổ dữ dội như thế nào. Đó chính là sự bảo vệ đẹp nhất mà con có thể dâng cho Cha. Con hãy trung thành và hãy lưu tâm.”**

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, các địch thù của Chúa âm ỉ huyền não làm con không thể chớp mắt. Những xô đẩy trở nên bạo liệt hơn; con nghe thanh âm của xiềng xích người ta cột trời và xiết chặt đến độ hai cổ tay của Chúa tóe ra những giọt máu

rơi vãi trên những con đường. Xin Chúa hãy nhớ máu con hòa trong Máu Chúa; và mỗi khi Máu Chúa đổ ra, thì máu con hôn kính, yêu mến và tôn thờ. Ước chi Máu Thánh Chúa trở nên ánh sáng cho tất cả những ai xúc phạm đến Chúa vào ban đêm, thành nam châm để cuốn hút mọi tâm hồn trở về bên Chúa.

Lạy Tình Yêu và Tất Cả của con, người ta kéo lê Chúa đi, cả không trung đầy những tiếng huýt sáo và la hét nhộn nhạo. Giờ đây, Chúa ở trước mặt Caipha. Chúa rất mực hiền hòa, nhã nhặn và khiêm nhượng. Đức hiền từ và nhẫn nhục của Chúa làm các địch thù phải kinh hoàng; trong khi đó Caipha, hết sức điên cuồng, muốn ăn tươi nuốt sống Chúa! Ôi, vô tội và tội lỗi đối lập nhau biết bao!

Lạy Tình Yêu của con, trước mặt Caipha, Chúa chẳng khác nào một tên tội đồ gian ác nhất đang bị kết án. Lúc ấy Caipha hỏi han các nhân chứng về tội ác của Chúa. Ôi, giả như ông ta đã tìm hiểu về Tình Yêu của Chúa thì tốt hơn biết bao! Kẻ này tố cáo Chúa về điều này, người kia tố cáo Chúa về điều kia, lộn xộn và mâu thuẫn với nhau. Trong khi người ta vu khống Chúa, bọn lính đứng bên cạnh giật tóc và giáng vào Thánh Nhan cực trọng của Chúa những cú đấm khủng khiếp, tiếng vang khắp phòng; chúng xoắn vành môi của Chúa lại rồi đập đánh Chúa. Chúa vẫn nín lặng chịu đựng. Và khi Chúa ngược lên, ánh sáng từ đôi mắt của Chúa xuyên thấu tâm can chúng; và vì không thể chịu nổi, chúng liền bỏ đi. Nhưng những tên khác lại thế vào chỗ đó để tiếp tục tra tấn Chúa.

Nhưng giữa man ràn những lời vu khống và xúc phạm ấy, con thấy Chúa vẫn lặng tai; và Trái Tim Chúa thở hổn hển như thể sắp vỡ ra vì đau đớn. Lạy Tình Yêu đau khổ của con, xin Chúa cho con biết điều gì vậy? Con thấy Tình Yêu Chúa bao la vĩ đại, cho dù địch thù có làm gì đi nữa, Chúa vẫn nóng lòng đón đợi và hiến mình vì ơn cứu độ cho chúng con. Trái Tim Chúa lặng lẽ đèn bồi vì các tội vu khống, căm hờn, thề gian, những điều gian ác chủ tâm hại người vô tội. Chúa còn đèn bồi vì sai phạm của các bậc chức sắc trong Giáo Hội cũng như những kẻ xúc phạm đến Chúa khi xúi bẩy các vị lãnh tụ. Trong lúc được kết hợp với Chúa và vẫn theo dõi các việc đèn tội ấy,

con cảm thấy nơi Chúa có một sự thay đổi, một nỗi đau trước kia chưa từng có. Xin Chúa cho con biết đó là điều gì? Ôi Chúa Giêsu, xin chia sẻ mọi sự cho con.

“Hỡi con nhỏ của Cha, con muốn biết phải không? Cha nghe Phêrô nói rằng không hề biết Cha. Sau đó, lại còn thề thốt không quen biết Cha, rồi phỉ báng Cha nữa. Phêrô ơi, con không biết Thầy thật sao? Con không nhớ bao nhiêu ân phúc Thầy đã trào đổ cho con hay sao? Nếu người ta làm cho Thầy phải chết vì đau đớn, thì con làm cho Thầy phải chết vì ghen hờn! Ôi, con lầm lạc biết bao khi đi theo Thầy xa vời như thế để rồi liều mình sa vào những dịp thế này.”

Lạy Chúa Giêsu bị chối từ của con, người ta sẽ nhanh chóng nhận ra tội lỗi của những kẻ thân yêu nhất của Chúa. Ôi Chúa Giêsu, con muốn làm cho trái tim của con đập đồng nhịp với Trái Tim của Chúa để giảm bớt những đớn đau nhức nhối mà Chúa phải chịu. Và nhịp tim của con hòa trong nhịp tim của Chúa xin thề hứa trung thành và sẽ yêu mến Chúa, thề hứa và tuyên xưng cả ngàn lần rằng con biết Chúa.

Nhưng Tình Yêu Chúa vẫn chưa nguôi ngoai, và Chúa tìm cách nhìn theo Phêrô. Thấy đôi mắt trầu mến của Chúa, đôi mắt đã sưng húp vì khóc cho tội chối Thầy, Phêrô đã xúc động và thốt thức bỏ đi. Sau khi đã cứu được Phêrô, Chúa thanh thản và làm việc đền bồi cho tội lỗi của các giáo hoàng cũng như các vị lãnh đạo khác trong Giáo Hội, nhất là những người liều lĩnh sa vào dịp tội.

Các địch thù của Chúa vẫn nhao nhao tố cáo; và khi thấy Chúa không đáp lại những lời vu khống ấy, Caipha bèn lên tiếng: “Ta nhân danh Thiên Chúa Hằng Sống mà hỏi. Hãy nói cho ta biết, thực sự ông có phải là Con thật của Thiên Chúa Hằng Sống hay không?”

Lạy Tình Yêu của con, trên môi miệng của Chúa bao giờ cũng chỉ toàn những lời chân thật, Chúa hiển thị vẻ uy nghi vô cùng rồi tuyên bố bằng một giọng nghiêm nghị mà dịu dàng, gây ấn tượng cho mọi người và khiến chúng quí phải nhào xuống hỏa ngục: **“Phải, đúng vậy; Ta là Con thật của Thiên Chúa. Rồi có ngày Ta sẽ từ những đám mây trời ngự xuống mà phán xét mọi dân nước.”**

Trước những lời lạ lùng của Chúa, mọi người hết thảy đều câm lặng; họ run lên vì hoảng sợ. Nhưng chỉ một lúc sau, Caipha bình tĩnh trở lại, rồi điên cuồng còn hơn một dã thú, gào lên với mọi người:

“Chúng ta còn cần chứng cứ gì nữa? Hắn đã thốt ra một lời lộng ngôn phạm thượng đến thế. Còn chờ gì nữa mà chưa kết án hắn đi cho rồi? Hắn đã đáng tội chết.”

Ôi Chúa Giêsu nhân lành của con, Caipha đã điên cuồng giận dữ xé áo mình ra để làm cho những lời của ông ta thêm nặng ký, khiến mọi người có mặt đều nhất tề nhảy bổ vào Chúa. Kẻ thì đập đầu; người thì giật tóc; thằng thì tạt vãi; tên thì nhổ vào mặt; đứa thì dẫm lên người Chúa. Những khổ hình chúng gây ra cho Chúa tàn bạo đến độ trái đất phải chấn động và các tầng trời phải run giùng!

Lạy Tình Yêu và Sự Sống của con, thấy người ta hành hạ Chúa, trái tim con nát tan vì đau thương. Ôi, xin cho con ra khỏi Trái Tim nào nẽ của Chúa để thay Chúa mà hứng chịu tất cả những xúc phạm kia. Ôi, nếu được, con sẽ giật Chúa khỏi tay bọn địch thù; nhưng Chúa không muốn vì ơn cứu độ nhân trần đòi phải như vậy; vì thế, con đành vâng theo. Nhưng, lạy Tình Yêu dịu hiền của con, xin để con được lau lốt cho Chúa; chải lại mái tóc cho Chúa; rửa sạch những đờm dãi và lau khô các vết máu; rồi sau đó, con sẽ ẩn vào Trái Tim Chúa trở lại. Con thấy Caipha giao Chúa lại cho bọn lính vì ông ta đã mệt nhọc và muốn về nghỉ.

Vì vậy, con xin chúc tụng Chúa. Chúa chúc lành và hôn yêu con trong lúc con ẩn mình trong lò lửa Trái Tim Chúa để tiếp tục giấc ngủ. Con đặt miệng con sát vào Trái Tim Chúa để khi hít thở, con lại được hôn kính Chúa; và căn cứ vào nhịp tim của Chúa, con sẽ nhận ra Chúa đau khổ nhiều hay ít hoặc Chúa đang nghỉ ngơi. Vì vậy, con dang rộng hai tay như đôi cánh bảo vệ cho Chúa, con ôm choàng lấy Chúa, áp mình sát vào Trái Tim Chúa rồi thiếp đi.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu

nguyện, đèn bời, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con

một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 12

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

4 Giờ Sáng: Chúa Giêsu Trong Tay Quân Dữ

Lạy Chúa Giêsu, Sự Sống rất ngọt ngào của con, trong khi thiếp ngủ cạnh Trái Tim Chúa, thỉnh thoảng con thấy mình bị những chiếc gai xuyên thấu Trái Tim Rất Thánh của Chúa châm vào người. Vì muốn tỉnh thức để được ở bên Chúa, hay ít ra cũng ghi nhận được tất cả những thống khổ và để cảm thương Chúa, nên con nép sát hơn vào Trái Tim Chúa. Và khi cảm nhận những đòn đau của Chúa một cách khá rõ rệt, con liền thức dậy. Nhưng con thấy những gì? Con nghe những gì? Con muốn che giấu Chúa trong trái tim của con để rồi được thay Chúa mà đón lấy trên mình con những đòn đau nhức nhối, những lăng mạ và sỉ nhục kinh tởm kia. Chỉ có Tình Yêu Chúa mới có thể chịu nổi những xúc phạm như thế. Lạy Chúa Giêsu rất nhẫn nhục của con, Chúa còn chờ đợi gì từ những hạng người bất nhân như thế nữa!

Lúc này con thấy người ta nhạo báng Chúa. Họ nhổ đờm dãi đặc sệt đầy Thánh Nhan Chúa, che mất ánh sáng từ đôi mắt tuyệt đẹp của Chúa; và Chúa dùng hai dòng nước mắt chảy ra vì ơn cứu độ chúng con để rửa sạch thứ nhơ bẩn kia khỏi đôi mắt của Chúa. Nhưng vì bọn ác tâm dã man không thể chịu nổi luồng sáng từ ánh mắt của Chúa, nên một lần nữa lại nhổ thêm đờm dãi để che đi. Có kẻ còn hung hãn gây ác hơn nữa, cạy miệng rất dịu hiền của Chúa ra và nhổ vào thứ nước bọt hôi thối mà chính chúng cũng lợm tởm. Khi đờm dãi chảy xuống, làm lộ ra phần nào dung mạo uy nghi và vẻ nhân hậu siêu nhiên của Chúa, khiến quân dữ rùng mình và cảm thấy hổ thẹn. Và để tự do hơn, chúng liền lấy một miếng giẻ dơ nhớp bịt mắt Chúa lại để có thể thoải mái trước con người đáng kính thờ của Chúa. Thế rồi chúng đập đánh dã man, kéo lôi, và đâm đạp lên Chúa. Chúng liên hồi giáng những nắm đấm vào đầu và tát vả lên mặt của Chúa, cào cấu Chúa và kéo giật tóc Chúa. Chúng hất Chúa nhào từ chỗ này đến chỗ kia.

Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu của con, tâm hồn con không thể chịu nổi khi nhìn thấy Chúa đòn đau dường ấy. Chúa muốn con chứng kiến tất cả trong khi con muốn bịt

mắt lại để khỏi nhìn thấy những cảnh tượng đau lòng đến độ trái tim như bị giật phăng khỏi lồng ngực; nhưng Tình Yêu Chúa ép con phải chứng kiến những gì xảy ra với Chúa. Con thấy Chúa không hề hé môi, chẳng nói một lời nào để tự vệ. Chúa như một tấm vải trong tay quân dữ, chúng muốn làm gì tùy ý. Và, khi thấy chúng nhẩy xổ lên thân mình Chúa, con sợ Chúa có thể chết dưới bàn chân của chúng.

Lạy Thiên Chúa và Tất Cả của con, trước những nhục hình của Chúa, con đau buồn quá độ đến nỗi muốn gào thét to để Chúa Cha, Chúa Thánh Thần và các thiên thần trên trời có thể nghe thấu; còn dưới trần gian, trước tiên con sẽ mời gọi Hiền Mẫu của Chúa và của con, rồi sau đó là tất cả các linh hồn yêu mến khắp bốn phương trời để lập một vòng chắn bao quanh Chúa hầu ngăn cản quân dữ xác xược lăng mạ và hành hạ Chúa. Và cùng với Chúa, chúng con sẽ đền bồi vì mọi tội lỗi ban đêm của người ta, nhất là của các thừa tác viên xúc phạm đến con người nhiệm tích của Chúa, và cả tội lỗi của các linh hồn thất trung giữa những đêm tối thử thách.

Nhưng, lạy Chúa Giêsu chịu sỉ nhục của con, con thấy bọn lính vì mệt nhoài và say mềm nên đã muốn đi nghỉ. Trái tim hèn mọn của con, âu sầu và nát tan trước man vãn khổ thống của Chúa, không dám ở lại một mình, nhưng cần thêm một người nữa để ở với Chúa. Ôi, Từ Mẫu rất nhân hiền của con, chớ gì Mẹ là người thân cận không bao giờ xa con. Con nắm chặt và hôn kính bàn tay của Chúa, và Chúa thông ban sức mạnh cho con qua phép lành của Chúa. Chúa Giêsu ôm choàng cả hai Mẹ con, rồi cho tựa đầu vào Trái Tim của Người để an ủi. Lạy Chúa Giêsu, cùng với Đức Mẹ, con hôn kính và chúc tụng Chúa; rồi cùng đi vào giấc ngủ tình yêu trong Trái Tim khả ái của Chúa.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu

nguyện, đèn bời, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con

một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 13

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

5 Giờ Sáng: Chúa Giêsu Trong Lao Ngục

Lạy tù nhân Giêsu của con, con thức giấc nhưng chẳng thấy Chúa đâu. Trái tim con đập dữ dội và khao khát Tình Yêu Chúa. Xin cho con biết Chúa đang ở nơi nào? Hỡi thiên thần của tôi, xin đưa tôi đến dinh Caipha. Con vòng qua đảo lại, lùng sục khắp nơi nhưng chẳng thấy Chúa đâu.

Lạy Tình Yêu của con, đôi tay Chúa lệ làng tháo cởi xiềng xích Chúa đã dùng để nối kết trái tim con với Trái Tim Chúa, rồi kéo con sát lại bên Chúa, để khi được Tình Yêu lôi cuốn, con có thể gieo mình vào vòng tay của Chúa. Giờ đây, Chúa lôi kéo con, lạy Tình Yêu chịu đả thương vì tiếng lòng của con và khát khao ở bên con, con thấy người ta đã nhốt Chúa vào ngục. Trong lúc rộn ràng niềm vui vì tìm được Chúa, con cảm thấy trái tim mình nát tan vì phiền muộn khi thấy Chúa chịu đầy đọa đến nông nỗi này. Con thấy hai bàn tay Chúa bị trói quặt ra phía sau vào một trụ đá, hai bàn chân Chúa cũng bị trói chặt, Thánh Nhan cực trọng của Chúa bầm tím, sưng húp và nhoe nhoẹt máu vì những cú đấm khủng khiếp. Đôi mắt rất thánh thiện của Chúa tím bầm; thần sắc Chúa phờ phạc và đau đớn do mất ngủ; tóc tai Chúa rối bời; toàn thân cực trọng của Chúa chỗ nào cũng bị đập đánh. Hơn nữa, Chúa đành chịu bất lực, vì bị trói gò nên không thể tự lau lốt cho mình. Lạy Chúa Giêsu của con, con ôm chầm chân Chúa, nức nở: “Thương ôi! Lạy Chúa Giêsu, người ta đối xử với Chúa như thế này đây!”

Chúa Giêsu nhìn tôi rồi đáp: **“Hỡi con yêu, hãy đến mà để ý những gì con thấy Cha làm, con hãy cùng làm với Cha, và như vậy con có thể tiếp nối Cuộc Sống của Cha ở trong con.”**

Thật ngỡ ngàng biết bao, con thấy, thay vì bận tâm đến những thương tích của mình, thì với một Tình Yêu khôn tả, Chúa lại quan tâm đến việc tôn vinh Chúa Cha để đền bồi vì những trách vụ của chúng con còn thiếu sót với Người. Chúa mời gọi mọi linh hồn đến để trút hết những sự xấu xa của họ lên mình Chúa và ban cho họ tất cả những gì tốt lành của Chúa. Một ngày mới vừa mới ló rạng, con nghe tiếng Chúa dịu dàng:

“Lạy Cha Rất Thánh, Con cảm tạ Cha về tất cả những gì Con đã và còn phải chịu. Và, như rạng đông gọi mỗi ngày mới và ngày mới làm cho mặt trời mọc lên thế nào, xin Cha hãy cho hừng đông Ân Sủng tỏ rạng nơi mọi tâm hồn cũng như vậy; như Mặt Trời Thần Linh làm nên ngày mới thế nào, thì Con hiển sáng nơi mọi tâm hồn và thống trị trên tất cả cũng như vậy. Cha ơi, xin đoái nhìn các linh hồn. Bằng giá máu và cái chết, Con muốn trả lễ với Cha thay cho mọi người về tư tưởng, lời nói, hành vi và những bước chân của họ.”

Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu vô biên của con, con xin kết hợp cùng Chúa. Con xin cảm tạ về tất cả những gì Chúa đã và đang để cho con phải chịu. Con van nài Chúa hãy cho hừng đông ân sủng xuất hiện nơi mọi tâm hồn để Chúa, Mặt Trời Thần Linh, tỏ hiện nơi mọi tâm hồn và thống trị mọi người.

Lạy Chúa Giêsu diệu hiền của con, con thấy Chúa còn đèn bời vì mọi tư tưởng, tình cảm và lời nói đầu tiên trong ngày sống không được hiến dâng để tôn vinh Chúa. Có thể nói chính Chúa tập hợp tư tưởng, tình cảm và lời nói của các thụ tạo để đèn tạ và tôn vinh Chúa Cha một cách xứng đáng.

Lạy Chúa Giêsu, Thầy Chí Thánh của con, chúng ta còn được một giờ đồng hồ thông dong nữa trong ngục tù này; và vì ở một mình, con không chỉ muốn làm những việc Chúa làm, mà còn muốn lau lốt và chải đầu cho Chúa, đồng thời liên kết toàn bộ bản thân con với Chúa nữa. Vì thế, con đến bên đầu cực trọng của Chúa và sửa sang mái tóc của Chúa lại cho gọn gàng, con muốn đèn tạ Chúa vì có quá nhiều tâm trí lệch lạc và trần tục đến độ không còn một tư tưởng nào dành cho Chúa nữa. Và khi đã được liên kết với tâm trí Chúa, con muốn tập hợp tất cả tư tưởng của các thụ tạo rồi đem liên kết với những tư tưởng của Chúa để đèn bời tương xứng vì tất cả những tư tưởng xấu xa cũng như quá nhiều ánh sáng và soi động đã bị bóp ngạt. Con muốn đèn bời tất cả những tư tưởng ấy, muốn sống một mình với Chúa để dâng lên Chúa sự đèn tạ đích thực và vinh quang tuyệt hảo.

Lạy Chúa Giêsu thống khổ của con, con hôn kính đôi mắt thâm sâu và dàn dựa

nước mắt của Chúa. Vì hai tay đã bị trói vào trụ đá, Chúa không thể tự lau nước mắt hoặc chùi sạch đờm dãi người ta khắc nhỏ nhóp nhúa vào Chúa. Trong tư thế bị trói ghì khổ sở, Chúa không thể chợp mắt để nghỉ ngơi dù một chút đã mỏi mệt. Lạy Tình Yêu của con, với hai cánh tay của mình, con rất sẵn lòng trở nên một chiếc giường cho Chúa ngả lưng. Con muốn lau sạch đôi mắt của Chúa, nài xin Chúa thứ tha và đền bồi cho bao lần chúng con đã thiếu chủ ý làm đẹp lòng Chúa hoặc không nhìn lên Chúa để tìm biết Chúa muốn chúng con đi đâu. Và con muốn liên kết đôi mắt của con cũng như của mọi người với đôi mắt của Chúa để đền bồi về mọi điều xấu xa chúng con đã phạm bằng ánh mắt của mình.

Lạy Chúa Giêsu tội nghiệp của con, con hôn kính đôi tai cực trọng của Chúa đã mỏi mệt vì suốt đêm phải nghe những lời lăng mạ, hơn nữa, còn phải chịu đựng mọi xúc phạm của các thụ tạo. Con nài xin Chúa thứ tha, và con xin đền tạ vì bao lần Chúa đã mời gọi mà chúng con giả điếc làm ngo; lạy Chúa Giêsu, Chúa vẫn nhắc đi lặp lại những lời mời gọi, nhưng luống công vô ích. Con muốn liên kết đôi tai của con cũng như của mọi người với đôi tai của Chúa để thực hiện việc đền bồi liên li và đầy đủ.

Lạy Chúa Giêsu yêu dấu của con, con hôn kính Thánh Nhan cực trọng của Chúa đã bầm tím khắp cùng vì những đập đánh. Con nài xin Chúa tha thứ và xin đền tạ vì bao lần Chúa mời gọi chúng con trở nên của lễ đền bồi, nhưng chúng con đã theo hùa với địch thù của Chúa, đáp lại bằng những tạt vả và phi nhổ. Lạy Chúa Giêsu của con, con muốn liên kết khuôn mặt của con với Thánh Nhan Chúa để trả lại cho Chúa vẻ tuyệt mỹ vốn có và đền bồi tương xứng về tất cả những khinh mạn để duôi đối với Uy Linh Rất Thánh của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu chịu trăm cay nghìn đắng của con, con hôn kính môi miệng rất ngọt ngào của Chúa đã đau đớn vì những đập đánh và cháy bỏng vì Tình Yêu. Con muốn kết hợp lưỡi của con cũng như của mọi thụ tạo vào lưỡi của Chúa để cùng với lưỡi của Chúa mà đền bồi vì tất cả những tội lỗi và những lời nói xấu xa người ta đã

phạm. Lạy Chúa Giêsu chịu khát bỏng của con, con muốn liên kết mọi tiếng nói với tiếng nói của Chúa để khi có kẻ nào định xúc phạm đến Chúa, thì tiếng nói của Chúa, lòng trong tiếng nói của các thụ tạo, làm tắc nghẽn tiếng nói tội lỗi ấy lại và biến nó thành lời ngợi khen và yêu mến.

Lạy Chúa Giêsu chịu trắng trối của con, con hôn kính cổ Chúa bị oằn xuống vì xiềng xích nặng trĩu và những sợi thừng xiết từ ngực Chúa vòng ra sau lưng, luồn qua hai cánh tay, cột chặt Chúa vào trụ đá. Hai bàn tay Chúa đã sưng tấy và bầm đen vì những sợi dây xiết quá chặt, khiến máu từ nhiều chỗ phụt ra xối xả. Lạy Chúa Giêsu chịu trắng trối, xin để con tháo cởi cho Chúa. Và nếu Chúa muốn chịu trắng trối, thì con sẽ dùng xiềng xích yêu mến ngọt ngào để cột Chúa lại, làm cho Chúa dễ chịu chứ không làm Chúa đau đớn. Và trong khi tháo cởi cho Chúa, con muốn cổ của con được kết hợp với cổ Chúa để cùng Chúa đền bồi vì mọi quyến luyến của các thụ tạo và để trao tặng xiềng xích Tình Yêu của Chúa cho mọi người.

Con xin được kết hợp với lồng ngực của Chúa để đền bồi vì tất cả những nguội lạnh của các thụ tạo và để trút đầy lòng họ thứ lửa nồng của Chúa vì con thấy lửa ấy sôi sục trong Chúa đến độ không sao kiềm hãm được. Con xin được kết hợp với lưng Chúa để đền bồi vì tất cả những lạc thú bất hợp pháp và thói mê thích tiện nghi, và để thông trao tinh thần hy sinh và yêu mến đau khổ cho mọi người. Con xin được kết hợp với đôi tay của Chúa để đền bồi vì mọi công việc xấu xa cũng như những việc lành thánh nhưng được thực hiện một cách bất xứng hoặc tự mãn tự phụ, và để làm lan tỏa hương thơm công việc của Chúa cho mọi người. Và con xin được kết hợp với bàn chân của Chúa để chặn giữ và đền bồi vì những bước chân của các thụ tạo, và để trao tặng bước chân của Chúa cho mọi người, giúp họ bước đi một cách thánh thiện.

Và giờ đây, lạy Sự Sống ngọt ngào của con, khi được kết hợp với Trái Tim Chúa, xin cho con được gửi gắm trong đó tất cả những tình cảm, những nhịp tim và những khát vọng, để con được cùng Chúa đền bồi vì những thứ ấy, đồng thời để trao tặng

những tình cảm, những nhịp tim và những khát vọng của Chúa cho mọi người để không còn một ai xúc phạm đến Chúa nữa.

Nhưng tại con nghe có tiếng động đặc của chìa khóa. Đó là bọn địch thù đến đưa Chúa ra khỏi ngục. Lạy Chúa Giêsu, con rùng mình; con thấy lạnh toát cả người. Chúa sẽ rơi vào tay địch thù. Điều gì sẽ xảy ra với Chúa đây? Hình như con còn nghe cả tiếng động của chìa khóa các nhà tạm. Bao nhiêu bàn tay phạm tục đến mở cửa các nhà tạm và có lẽ để xô Chúa vào những tâm hồn phạm thánh! Chúa đành chịu ở trong bao nhiêu bàn tay bất xứng! Lạy tù nhân Giêsu của con, con muốn bị nhốt trong tất cả các ngục tù Tình Yêu của Chúa để chứng kiến các thừa tác viên kiệu Chúa ra, để con được ở bên cạnh và đền tạ Chúa vì những xúc phạm Chúa phải chịu.

Con thấy giữa lúc Chúa đang đón chào mặt trời xuất hiện trong ngày cuối cùng của Chúa trên dương thế thì bọn địch thù xông đến. Khi cúi trối cho Chúa, nhìn thấy uy nghi sung mãn của Chúa và nhận ra Chúa đang nhìn thẳng vào mình đầy vẻ triu mến, bọn chúng liền nổi xung giáng thẳng vào mặt Chúa những cú đấm thôi sơn làm Máu châu báu của Chúa tuôn ra xối xả.

Lạy Tình Yêu của con, trước khi rời tù ngục này, con đau buồn khẩn nài Chúa chúc lành cho con để con nhận được sức mạnh từ phép lành của Chúa mà bước theo Chúa cho trọn cuộc Khổ Nạn này.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ* và *chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời

nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 14

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

6 Giờ Sáng: Một Lần Nữa Chúa Giêsu

Lại Ra Trước Tòa Caipha,

Và Sau Đó Bị Điệu Cho Philatô

Lạy Chúa Giêsu đau khổ của con, giờ đây Chúa đã ra khỏi ngục tù. Chúa bước đi lảo đảo vì đã kiệt sức. Con muốn ở bên cạnh để nâng đỡ mỗi khi thấy Chúa hầu ngã. Con thấy đám lính điệu Chúa đến trước mặt Caipha. Lạy Chúa Giêsu, Chúa ở giữa họ như một Mặt Trời; và dù biến dạng, nhưng Chúa vẫn chiếu sáng khắp nơi. Lúc này con thấy Caipha rú lên khoái trá khi nhận ra Chúa tiêu tụy đến thảm thương. Trước những ánh sáng của Chúa, ông ta càng mù quáng hơn nữa; và trong cơn điên cuồng, Caipha chất vấn Chúa: “Này, ông có thực sự là Con thật của Thiên Chúa hay không?”

Lạy Chúa, Tình Yêu của con, trong uy linh tối cao, Chúa đáp lại bằng giọng nói đầy ân thánh cũng như cung giọng cảm động và ngọt ngào khác thường làm ngây ngất các tâm hồn, “Phải, Ta là Con thật của Thiên Chúa.” Và, mặc dù trong lòng họ cảm nhận được tất cả sức mạnh trong lời ấy của Chúa, nhưng họ vẫn cứ át đi, đồng loạt gào lên vì không muốn biết gì hơn nữa: “Đáng chết! Đờ đáng chết!” Caipha tuyên án tử và truyền điệu Chúa Giêsu đến Philatô

Lạy Chúa Giêsu chịu kết án của con, Chúa đón nhận bản án với tâm tình yêu mến và phó thác cao độ như thể giật lấy nó từ tay vị thượng tế bất lương. Chúa đền bồi cho tất cả những tội lỗi người ta cố tình phạm và cho các kẻ, thay vì ân hận về điều dữ đã xảy ra, thì lại hả hê khoái trá trong tội, và điều ấy đẩy họ đến chỗ mù tối, ngăn cản mọi ánh sáng và ân sủng. Lạy Sự Sống của con, những việc đền bồi và các lời cầu của Chúa vang vọng trong lòng con; con xin được cùng đền bồi và cầu nguyện với Chúa.

Lạy Tình Yêu dịu dàng của con, bọn lính thấy Chúa đã bị kết án tử nên một chút kiêng dè chúng đã dành cho Chúa khi trước giờ đây cũng không còn nữa, và chúng tra tay bắt Chúa; chúng kiếm thêm thùng chấu, xiềng xích rồi cột chặt đến nỗi Con Người Rất Thánh của Chúa không thể cử động được. Rồi, vừa xô vừa giật, chúng đẩy Chúa ra khỏi dinh Caipha. Đám đông dân chúng đang chờ sẵn, nhưng không ai bảo vệ cho Chúa. Lạy Mặt Trời Thần Linh của con, Chúa đi giữa họ như thể muốn dùng ánh sáng của Chúa mà phủ lấy họ. Khi cất bước chân đầu tiên, Chúa muốn liên kết mọi

bước chân của các thụ tạo với những bước chân của Chúa, Chúa cầu nguyện và đền bồi cho những kẻ đi phạm tội: trường hợp này để báo thù, trường hợp kia để giết người, để phản bội, để trộm cướp hoặc làm các việc xấu xa hơn nữa. Thương ôi, tất cả những tội lỗi ấy gây thương tích Trái Tim của Chúa chừng nào. Chúa cầu nguyện, đền bồi và dâng hiến trọn vẹn Con Người của Chúa để ngăn cản những điều độc dữ vô vàn ấy.

Lạy Chúa Giêsu, Mặt Trời của con, khi đi theo Chúa, con thấy Chúa vừa ra khỏi dinh Caipha liền gặp Mẹ Maria, từ mẫu xinh đẹp và dịu hiền của Chúa và của con. Hai ánh mắt đan vào nhau, nhưng lại đả thương nhau. Mặc dù Chúa và Mẹ đều cảm thấy được an ủi khi thấy nhau, nhưng nhiều đau khổ mới lại phát sinh. Chúa đau khổ khi thấy Người Mẹ xinh đẹp của mình bị xuyên thấu, tái nhợt và ủ rũ tang thương. Người Mẹ dấu yêu của Chúa khổ đau khi thấy Chúa, Mặt Trời Thần Linh, bị che khuất, chịu đập đánh dã man, dàn dụa nước mắt và đầm đìa máu me. Nhưng Chúa và Mẹ chẳng thể trao đổi ánh mắt cho nhau được lâu. Tuy xót xa vì không nói được với nhau dù vồn vện một lời, nhưng tâm hồn của Chúa và của Mẹ đã nói thay tất cả. Sau khi được tan hòa trong nhau, Chúa và Mẹ không thể trao đổi ánh mắt cho nhau được nữa vì quân dữ đã kéo xóc Chúa đi. Và thế là Chúa bị đâm đập và điệu đến cho Philatô.

Lạy Chúa Giêsu của con, con xin hợp với Người Mẹ bị đâm thấu để bước theo Chúa, để tan hòa trong Chúa. Còn Chúa, khi trao ánh mắt Tình Yêu cho con, xin cũng hãy chúc lành cho con.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời Cảm tạ và chúc tụng. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa

đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ôm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 15

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

7 Giờ Sáng: Chúa Giêsu Trước Mặt Philatô

Philatô gửi Chúa đến cho Hêrôđê

Lạy Chúa Giêsu chịu trắng trối, bọn địch thù của Chúa cùng các tư tế dẫn độ Chúa đến cho Philatô. Để mừng đại lễ Vượt Qua, họ dừng lại bên ngoài sảnh đường, làm ra vẻ thánh thiện vì đã giữ luật tỉ mỉ. Lạy Tình Yêu của con, khi nhìn thấy dã tâm nham hiểm của họ, Chúa đã đên bồi vì tất cả những giả hình của các kẻ tận hiến cho Chúa. Và con cũng xin được đên bồi với Chúa!

Trong khi Chúa tận lực lo lắng cho lợi ích của họ, thì ngược lại, họ vu cáo với Philatô, phun ra đủ thứ độc địa trong lòng để chống lại Chúa. Philatô xem ra không thỏa mãn với những lời tố cáo ấy, và vì muốn tìm đủ chứng cứ vững chắc để kết án, ông truyền gặp riêng Chúa để thẩm định: “Ông có phải là Vua dân Do thái không?”

Và lạy Chúa Giêsu, Chúa thực sự là Vua của con, Chúa trả lời: **“Nước Tôi không thuộc về thế gian này. Nếu không, hàng ngàn đạo binh thiên thần sẽ bảo vệ Tôi.”**

Cảm động trước vẻ hiền từ và lời nói đầy uy nghi của Chúa, Philatô ngạc nhiên hỏi tiếp: “Cái gì? Ông là Vua sao?”

Chúa đáp: **“Đúng như quan nói, Tôi là Vua, Tôi đã đến thế gian này là để giảng dạy chân lý.”**

Philatô liền đi ra ngoài. Vì không muốn biết thêm và vì tin là Chúa vô tội, Philatô tuyên bố: “Ta chẳng thấy người này có một lỗi phạm nào cả.” Người Do thái tức điên lên và vu khống đủ điều, nhưng Chúa vẫn nín lặng và không biện hộ. Chúa đên bồi cho sự yếu đuối và bất công của các quan tòa những khi họ chịu áp lực; và Chúa cầu nguyện cho các nạn nhân vô tội, những người bị áp bức và bị ruồng bỏ.

Bấy giờ, nhìn thấy bọn địch thù của Chúa phản nộ, Philatô đành phải tay bỏ mặc, bằng cách gửi Chúa đến cho Hêrôđê. Chúa Giêsu trước mặt Hêrôđê

Lạy Vua Thần Linh của con, con muốn lặp lại những lời cầu nguyện cũng như các việc đên bồi của Chúa, và con muốn thắp từng Chúa đến dinh Hêrôđê. Con thấy địch

thù của Chúa điên cuồng và muốn ăn tươi nuốt sống Chúa. Họ điệu Chúa đi giữa những lời lăng mạ, chê bai và nhạo báng; và thế là họ dẫn Chúa đến cho Hêrôđê. Tiểu vương này hống hách đặt ra cho Chúa nhiều câu hỏi, nhưng Chúa không trả lời, cũng chẳng ngó ngang ông ấy. Bực tức vì thấy óc tò mò của mình không được thỏa mãn, lại càng xấu hổ trước thái độ im lặng kéo dài của Chúa, Hêrôđê liền nói với mọi người rằng Chúa đã điên dại và mất trí. Và thế là ông ta ra lệnh ngược đãi Chúa. Để chế nhạo Chúa, ông ta truyền khoác cho Chúa một chiếc áo trắng và trao Chúa vào tay bọn lính để chúng mặc sức hành hạ.

Lạy Chúa Giêsu vô tội của con, có ai tìm thấy Chúa có sai phạm nào đâu, ngoại trừ người Do thái, vì cuồng tín, không chịu để ánh sáng chân lý giải chiếu vào tâm trí họ. Lạy Chúa Giêsu, Đấng Thượng Trí Vô Cùng của con, xót xa biết bao cho Chúa khi bị gán là đồ điên dại. Bọn lính tóm lấy Chúa, xô ngã xuống đất, rồi dẫm đạp lên, khạc nhổ đầy mặt, nhạo báng và dùng gậy giáng vào Chúa. Những cú đánh tàn bạo khiến Chúa hầu như chết. Các thiên thần đã phải rơi lệ và dùng cánh mà che mặt để khỏi tận mắt chứng kiến những nhục hình, lăng mạ và sỉ nhục như vậy.

Lạy Chúa Giêsu điên dại của con, con cũng muốn gọi Chúa là điên dại, nhưng điên dại chỉ vì Tình Yêu. Sự điên dại đáng yêu của Chúa cao vợi đến độ thay vì oán hận, Chúa chỉ cầu nguyện và đền bồi cho tham vọng của các vua chúa thêm khát các vương quốc bằng cái giá tận diệt các dân tộc, gây bao cuộc thảm sát và đổ máu lai láng chỉ vì bốc đồng nhất thời, cũng như cho tất cả những tội lỗi do tính tò mò và những tội ác nơi các vương triều và các đội quân. Lạy Chúa Giêsu của con, cảm động biết bao khi thấy Chúa vẫn cầu nguyện và đền bồi giữa vô vàn xúc phạm đường ấy. Những lời của Chúa vang vọng nơi tâm hồn con, và con xin noi theo những việc Chúa làm.

Giờ đây, xin cho con được đến bên cạnh để san sẻ những khổ đau và lấy tình yêu mà an ủi Chúa. Và sau khi xua hết bọn địch thù Chúa đi, con sẽ ôm Chúa vào vòng tay của con để làm Chúa tỉnh lại và hôn kính vàng trán của Chúa.

Lạy Tình Yêu hiền dịu của con, con thấy người ta chẳng để cho Chúa được yên một

chút nào. Hêrôđê gửi trả Chúa lại cho Philatô. Nếu như lần đi của Chúa đã đau khổ, thì chuyển về lại càng thê thảm hơn nữa bởi vì con thấy người Do thái đã hung hãn hơn trước; họ quyết đẩy Chúa vào chỗ chết bằng mọi giá. Vì vậy, trước khi rời dinh Hêrôđê, con muốn hôn yêu Chúa để chứng tỏ khối tình con dành cho Chúa giữa muôn vàn đau đớn. Xin Chúa hãy dùng nụ hôn và phúc lành của Chúa mà thêm sức cho con, và con sẽ theo Chúa trở về dinh Philatô.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lí dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người. Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lí dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy

Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 16

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

8 Giờ Sáng: Chúa Giêsu Về Lại Dinh Philatô;

Baraba Được Ưu Đãi Hơn Chúa Giêsu.

Chúa Chịu Đánh Đòn

Lạy Chúa Giêsu chịu khổ hình, giữa tràn ngập lo âu và đau khổ, trái tim hèn mọn của con vẫn dõi theo Chúa. Biết Chúa là Đấng Thượng Trí Vô Cùng, có quyền phán xét muôn loài nhưng lại bị quân dữ mặc cho chiếc áo người điên, con hóa ra quần trí và kêu lên: “Cái gì? Chúa Giêsu mà điên đại, Chúa Giêsu mà là tội đồ hay sao?” Và giờ đây, ngay như tên tội phạm ghê tởm nhất là Baraba cũng được họ ưu đãi hơn Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Đấng Thánh Thiện Vô Song của con, lúc này Chúa lại ở trước mặt Philatô. Khi thấy Chúa thảm thương tàn tạ và ăn vận như một người điên, hơn nữa, ngay cả Hêrôđê cũng không kết án Chúa, Philatô càng phần uất với người Do thái và càng tin vào sự vô tội của Chúa hơn nữa; ông quyết định sẽ không kết án Chúa. Nhưng đồng thời, vì muốn chiều người Do thái và có thể nói là để làm tiêu tan thái độ căm ghét, điên cuồng, hung hãn và căm hận của họ muốn đổ máu Chúa, ông truyền dẫn Chúa và Baraba ra ngoài. Nhưng người Do thái liền gào lên: “Chúng tôi không muốn Giêsu được tha, nhưng hãy tha cho Baraba!”

Thế là Philatô đành truyền đem Chúa đi đánh đòn vì không biết phải làm cách nào cho họ toại nguyện.

Lạy Chúa Giêsu bị chối bỏ của con, trái tim con vỡ tan khi thấy Chúa toàn tâm tận lực đem lại Sự Sống cho mọi người, thế mà người Do thái tất cả đều quyết tâm đưa Chúa vào chỗ chết. Con lắng tai và nghe Chúa thở than: **“Lạy Cha Rất Thánh, xin thương nhìn Con Cha đang ăn mặc như một người điên. Con chấp nhận điều này để đền tạ Cha vì sự cuồng dại của vô số người đã sa phạm tội lỗi. Chớ gì tấm áo trắng trước mặt Cha đây trở nên sự giải thoát cho vô vàn linh hồn tự choàng lên mình tấm áo đen đui tội lỗi. Lạy Cha, xin hãy nhìn xem tâm địa thù hận, điên cuồng**

và hung hãn của bọn người chống lại Con, muốn đổ Máu Con, một điều khiến họ gần như mất hết ánh sáng lý trí. Con muốn đền tạ Cha về tất cả những tội căm thù, báo oán, cuồng nộ và sát nhân; con cũng muốn xin Cha ban ánh sáng lý trí cho mọi người.

“Lạy Cha của Con, xin thương nhìn Con. Còn nhục nhã nào hơn khi thấy một tên tội phạm nguy hiểm nhất mà còn được người ta yêu chuộng hơn Con? Con muốn đền tạ Cha về tất cả những lầm lạc người ta sai phạm. Ôi, khắp thế gian đầy đầy những lầm lạc. Có những kẻ chê chối Chúng Ta để mê chuộng các tư lợi xấu xa; một số khác đắm mình trong vinh hoa, hư danh, lạc thú, dục tình, quyền lực, rượu chè và tội lỗi. Mọi thụ tạo đều chỉ vì một điều rất nhỏ nhặt mà chối bỏ Chúng Ta. Con vui lòng chấp nhận việc Baraba được ưu đãi hơn Con để đền bồi những tội sai lầm của các thụ tạo.”

Lạy Chúa Giêsu của con, con chết lặng vì đau đớn bàng hoàng khi chứng kiến Tình Yêu cao vời của Chúa giữa man rợ khổ thống và các nhân đức anh hùng của Chúa giữa ngàn vạn đớn đau và sỉ nhục. Những lời nguyện cầu, các việc đền bồi cũng như nhiều thương tích của Chúa vẫn còn âm ỉ nơi cõi lòng đón hèn của con; và trong cơn đau buồn, con xin lặp lại những lời nguyện xin và các việc đền bồi của Chúa. Con không sao lìa xa Chúa được, dù chỉ một khoảnh khắc; nếu không, có lẽ con không thể chứng kiến nhiều việc Chúa làm.

Giờ đây, con thấy gì? Bọn lính dẫn Chúa đến trụ đá để đánh đòn. Lạy Tình Yêu của con, xin cho con được đi theo Chúa. Bằng ánh mắt Tình Yêu, xin Chúa hãy nhìn đến con và ban sức mạnh cho con để con có thể nâng đỡ Chúa trong hành hình tang thương này.

Chúa Giêsu chịu đánh đòn.

Lạy Chúa Giêsu rất thanh sạch của con, giờ đây Chúa đang ở chỗ trụ đá. Quân dữ điên cuồng buông Chúa ra để rồi trói chặt vào trụ đá. Nhưng chưa đủ, chúng còn lột luôn những trang phục để bắt Thân Xác vô cùng Thánh Thiện của Chúa phải chịu một nhục hình dã man. Lạy Tình Yêu của con, Sự Sống của con, con ngất đi vì đau khổ khi thấy Chúa phải trần trụi. Chúa run rẩy từ đầu đến chân, và gương mặt rất thánh khiết của Chúa đỏ bừng vì ngượng ngùng. Chúa bối rối và kiệt sức đến độ không thể đứng vững trên đôi chân nên suýt nữa ngã vấp vào chân trụ đá. Bọn lính kịp đỡ, không để Chúa ngã, nhưng chẳng phải để giúp đỡ, mà để trói gô Chúa lại. Giờ đây, chúng lấy thêm dây thừng và trói ghì, xiết chặt đến nỗi hai cánh tay của Chúa lập tức sưng lên; và máu từ mười đầu ngón tay bắt đầu ứa ra. Sau đó, bọn chúng dùng dây thừng và xiềng xích quấn quanh Thân Mình thánh thiện của Chúa, vòng xuống đến tận hai bàn chân, rồi xỏ vào khoanh sắt trên trụ đá mà xiết chặt đến độ Chúa không sao cử động được nữa, để cho chúng dễ bề hành hạ.

Lạy Chúa Giêsu chịu trần trụi của con, xin cho con được trần trải tâm tư của con; nếu không, chắc con không thể tiếp tục chứng kiến Chúa chịu đau khổ được nữa. Ôi! Chúa là Đấng ban trang phục cho mọi loài thụ tạo, cho mặt trời những tia sáng, cho bầu trời những vì sao, cho cây xanh những tán lá, cho chim chóc những lớp lông... Còn Chúa thì bị lột trần trụi? Sao nhân loại lại trâng tráo đến vậy!

Lạy Chúa Giêsu dấu yêu của con, Chúa như nói với con qua tia sáng từ khóe mắt của Chúa: **"Hỡi con, con hãy tỉnh lặng. Cha bị lột trần trụi như vậy để đền bồi cho quá đông những kẻ tự tước bỏ sự nét na, trong trắng và vô tội của họ; họ vứt bỏ mọi điều tốt lành, nhân đức và ân sủng Cha ban để mặc lấy mọi thứ của súc vật và sống theo lối của dã thú. Qua sự ngượng ngùng thánh khiết của mình, Cha muốn đền bồi vô vàn những đồi bại, xa hoa và lạc thú đê hèn. Vì vậy, con hãy chú ý những điều Cha làm, hãy cùng Cha cầu nguyện và đền tạ, và hãy bình**

tâm.”

Lạy Chúa Giêsu chịu đánh đòn, Tình Yêu Chúa đi từ thái quá này đến thái quá khác. Con thấy bọn lý hình lựa ra những chiếc roi tua và phủ đánh một cách tàn nhẫn khiến cho toàn thân cực trọng của Chúa tím lịm. Chúng quật Chúa hung bạo và điên cuồng cho đến khi mệt nhoài, rồi hai tên khác đến luân phiên. Hai tên này chọn lấy những chiếc roi gai và quất túi bụi vào Chúa khiến Máu nơi thân mình rất thánh của Chúa lập tức chảy ra từng dòng. Sau đó, chúng đánh tan nát khắp chỗ, thành những làn sâu; rồi cứ để mặc Chúa trần trụi như thế. Vẫn chưa hết. Hai tên khác nữa đến thay phiên, và dùng những sợi xích có mấu sắt để tiếp tục cuộc hành hình dã man. Ngay những làn roi đầu tiên, thịt Chúa đã bị xé ra từng mảng rơi vãi đầy mặt đất, nhiều chỗ lộ ra xương trắng. Máu tuôn xối xả tạo thành một vũng lớn quanh trụ đá.

Lạy Chúa Giêsu của con, lạy Tình Yêu chịu trần trụi của con, trong khi Chúa đang chịu trận mưa đòn, con ôm chầm chân Chúa để cùng được chia sẻ những đòn đau và được tắm đẫm Máu Thánh châu báu của Chúa. Mỗi làn roi Chúa chịu là một thương tích hằn sâu vào trái tim con, bởi vì khi lắng tai, con nghe được những tiếng rên của Chúa mà người khác không nghe thấy vì trận mưa đòn làm náo động bầu không khí chung quanh. Và Chúa phán qua những tiếng rên rỉ: **“Hỡi tất cả các con là những người kính yêu Cha, các con hãy đến mà học sự anh hùng của Tình Yêu chân thật! Các con hãy đến với Máu Cha mà dập tắt cơn khát đam mê của các con, đó là cơn khát tham vọng, hư danh, lạc thú, và nhục dục của các con! Trong Bửu Huyết của Cha, các con sẽ tìm được thần dược chữa lành mọi thứ tà độc của các con.”**

Chúa còn than van: **“Cha ơi, xin thương nhìn Con, toàn thân đã nát tan dưới trận mưa đòn. Nhưng chưa hết. Con còn muốn chịu thêm nhiều thương tích hơn nữa**

để có đủ chỗ nơi thiên đàng Nhân Tính của Con cho mọi linh hồn đến nương ẩn, rồi sau đó Con sẽ đưa họ vào thiên đàng Thần Tính của Con. Cha ơi, chớ gì mọi lần roi đều trở nên việc đền bồi trước thánh nhan Cha, cho từng tội và mọi tội; xin Cha hãy thứ tha cho những người đánh đập Con. Chớ gì những lần roi này đánh động tâm hồn mọi người và cho họ hiểu về Tình Yêu của Con, để họ biết phó thác cho Con.”

Khi Chúa thưa lên lời ấy, Tình Yêu Chúa ngút ngàn trào dâng như thể khích bác bọn lý hình hãy gia đôn thêm nữa. Lạy Chúa Giêsu chịu tan xương nát thịt vì con, Tình Yêu Chúa làm con đắm đuối; con thấy mình như ngây như dại. Và mặc dù Tình Yêu Chúa không hề mỏi mệt, nhưng bọn lý hình chẳng còn sức đâu để mà kéo dài nhục hình thêm nữa. Lúc này, chúng cắt đứt những sợi thừng; và Chúa liền ngã ra như chết giữa vũng Máu. Vừa nhìn thấy những mảng thịt của mình, Chúa đau đớn như chết được vì nhận ra các linh hồn bị trầm đọa trong những mảng thịt bị tách lìa khỏi Chúa. Và nỗi đau ấy khủng khiếp khiến Chúa thở hổn hển giữa vũng Máu. Lạy Chúa Giêsu của con, xin cho con được ôm choàng Chúa trong vòng tay của con và lấy tình yêu mà bồi bổ phần nào cho Chúa. Con hôn kính Chúa; và qua nụ hôn ấy, con trao phó tất cả các linh hồn cho Chúa để không còn một ai bị hư mất nữa; và xin Chúa chúc lành cho con.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa

vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 17

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

9 Giờ Sáng: Chúa Giêsu Chịu Đội Mào Gai

“Đây là người.” Chúa Giêsu chịu kết án tử

Lạy Chúa Giêsu của con, Tình Yêu Vô Biên, càng nhìn ngắm Chúa, con càng hiểu biết Chúa đã đau khổ chừng nào. Lúc này Chúa đã hoàn toàn tan nát. Không còn một chỗ nào lành lặn trên con người của Chúa. Bọn lý hình điên tiết khi thấy giữa quá nhiều khổ đau như vậy mà Chúa vẫn cứ nhìn chúng tràn trề yêu thương. Ánh mắt triu mến của Chúa tạo thành một ngất ngây dịu ngọt, như vô vàn lời đang cầu xin và khẩn nài thêm nhiều cực hình và nhiều thống khổ hơn nữa. Mặc dù mất hết nhân tính, nhưng vì được Tình Yêu mãnh liệt của Chúa cưỡng bức, nên bọn lý hình đã dựng Chúa dậy. Vì không còn đủ sức đứng nổi nên Chúa lại quỵ xuống giữa vũng Máu. Chúng tức tối vì chuyện này, nên đám đá túi bụi rồi kéo thốc Chúa đến chỗ đội mào gai.

Lạy Tình Yêu của con, nếu như không được ánh mắt Tình Yêu của Chúa đỡ nâng, có lẽ con không thể tiếp tục chứng kiến Chúa chịu đau khổ được nữa. Con đã thấy xương cốt rụng rời; tim mạch hỗn loạn. Con thấy mình như đã chết! Lạy Chúa Giêsu! Lạy Chúa Giêsu, xin cứu giúp con!

Và Chúa Giêsu khả ái phán bảo: **“Con của Cha, hãy can đảm lên. Đừng bỏ sót bất cứ điều gì Cha đã chịu. Hãy lưu tâm đến những bài học của Cha. Cha phải tái tạo nhân loại hoàn toàn. Tội lỗi đã tước mất vương miện của họ rồi đội cho một thứ ô nhục và hỗn độn khiến họ không thể đến trước uy linh của Cha. Tội lỗi đã làm họ ra đê hèn, mất hết những quyền lợi đáng được vinh dự và vinh quang. Vì thế, Cha muốn đội mào gai để trả lại vương miện cho vàng trán nhân loại và cho họ tất cả những quyền lợi đáng được vinh dự và vinh quang. Trước nhan thánh Chúa Cha, mào gai của Cha sẽ là sự đền bồi và lời cầu xin tha thứ cho muôn vàn tư tưởng tội lỗi, nhất là tư tưởng kiêu căng, và cũng là lời cầu ơn soi sáng cho mọi tâm trí, nài nhĩ họ đừng xúc phạm đến Cha nữa. Vì vậy, con hãy kết hợp với Cha, hãy cùng Cha mà cầu nguyện và đền tạ.”**

Lạy Chúa Giêsu chịu đội mào gai, bọn địch thù thật nhẫn tâm, họ đè Chúa phải ngồi xuống. Họ phủ lên mình Chúa một tấm vải điều. Họ lấy mào gai ụp xuống đầu

đáng tôn thờ của Chúa một cách điên cuồng. Họ dùng gậy đập túi bụi lên mào gai để gai nhọn xuyên thấu trán Chúa; một số gai đâm vào mắt, vào tai, vào đầu, và thậm chí thấu đến tận sau cổ.

Lạy Tình Yêu của con, Chúa quằn quại đau đớn! Những đòn đau không sao tả xiết! Chúa phải chịu bao nhiêu những cái chết dữ dần đường ấy! Máu xối xả chảy xuống trên khuôn mặt của Chúa đến độ chỉ còn thấy toàn Máu là Máu. Nhưng bên dưới những gai nhọn và Máu ấy, người ta vẫn thấy Thánh Nhan Cực Thánh của Chúa giải chiếu một vẻ dịu hiền, an hòa và yêu thương. Và bọn lý hình, vì muốn làm trọn tấn thâm kịch, nên bịt mắt Chúa lại, đặt cây sậy vào tay Chúa giả làm vương trượng rồi bày ra những trò chế nhạo. Chúng chào Chúa là “Vua dân Do thái”; chúng đập vào mào gai; chúng tạt vả và thách thức, “Đoán thử xem ai đã đánh ông đấy!”

Chúa vẫn nín lặng và đáp lại bằng việc đền bồi cho những kẻ đã tâm thêm muốn vương quốc, phẩm chức và vinh sang; cho những kẻ đã nắm giữ các địa vị ấy nhưng sống bất xứng, làm băng hoại các dân tộc và các linh hồn được ủy thác cho họ; và cho những kẻ gây gương mù, lôi kéo tha nhân vào đường xấu xa và làm thiệt hại các linh hồn. Cầm cây sậy trong tay, Chúa đền bồi cho rất nhiều công việc tốt lành nhưng thiếu tinh thần nội tâm và được thực hiện chỉ vì ý xấu. Khi chịu sỉ nhục và bị bịt mắt, Chúa đền bồi cho những kẻ nhạo báng, gây hại và báng bổ các sự thánh thiện; Chúa còn đền bồi cho những kẻ tự bịt mắt lý trí để khỏi phải nhìn thấy ánh sáng chân lý. Khi chịu bịt mắt, Chúa nài xin cho chúng con ơn được gỡ mình khỏi các đam mê, tiền của và lạc thú làm chúng con mù quáng.

Lạy Vua Giêsu của con, các địch thù vẫn xỉ vả Chúa. Máu trên Đầu cực trọng của Chúa vẫn đầm đìa và chảy vào cả miệng của Chúa, thành ra con không còn nghe được tiếng nói êm ái rõ ràng của Chúa, nên không thể làm theo như điều Chúa dạy. Thế là con sà vào vòng tay của Chúa. Con muốn ôm lấy Đầu của Chúa đã bị xuyên thấu và đau buồn. Con muốn đặt đầu con trên những gai nhọn để bị chúng đâm thấu.

Khi tôi nói những lời ấy, Chúa Giêsu dùng ánh mắt yêu thương của Người ra hiệu

cho tôi; và tôi chạy đến. Tôi níu vào Trái Tim Chúa và gắng ôm lấy Đầu của Người. Ôi, lạy Chúa, được ở bên Chúa thật tuyệt vời biết bao, dù giữa trăm ngàn cực hình!

Chúa phán bảo tôi: **“Con của Cha, những chiếc gai này nói rằng Cha muốn được tôn nhận làm Vua mọi trái tim. Trọn quyền thống trị thuộc về Cha. Con hãy nhận lấy những chiếc gai này, rồi đâm vào trái tim con để loại trừ tất cả những gì không liên hệ đến Cha. Con hãy giữ lại trong trái tim của con một chiếc gai làm dấu chỉ mình chứng Cha là Vua của con và để ngăn không cho bất kỳ sự gì lén vào. Sau đó, con hãy đi và đâm vào những trái tim khác để loại bỏ hết làn khói kiêu căng và đòi bại bên trong, hầu tôn nhận Cha làm Vua của mọi người.”**

Lạy Tình Yêu của con, trái tim con tê tái khi phải rời xa Chúa. Vì vậy, con van xin Chúa hãy dùng những gai nhọn của Chúa mà làm điếc đôi tai của con để con chỉ còn nghe được tiếng Chúa mà thôi. Xin hãy dùng những gai nhọn của Chúa mà che cặp mắt của con lại để con chỉ còn thấy được mình Chúa mà thôi. Xin hãy dùng những gai nhọn của Chúa mà chặn đầy miệng con để lưỡi con không thể nói ra những gì có thể xúc phạm đến Chúa, nhưng được tự do ca ngợi và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Vua Giêsu của con, xin dùng những gai nhọn ấy mà bao quanh con; và ước chi chúng giữ gìn, bảo vệ và làm cho con toàn tâm toàn ý hướng về Chúa.

Giờ đây, con muốn lau khô Máu trên thân mình của Chúa và hôn kính Chúa; vì con thấy bọn địch thù đang đưa Chúa đến chỗ Philatô, viên quan sẽ kết án tử cho Chúa. Lạy Tình Yêu của con, xin giúp con tiếp tục dấn bước trên con đường đau thương của Chúa và xin chúc lành cho con.

Chúa Giêsu lại ra trước tòa Philatô

Lạy Chúa Giêsu chịu đội mào gai, trái tim mơn hèn của con được Tình Yêu Chúa đã thương và những đòn đau của Chúa làm cho biến dạng, không thể nào sống nổi nếu như thiếu Chúa. Vì thế, con đi tìm Chúa, và lại gặp Chúa trước tòa Philatô.

Con chứng kiến một cảnh tượng thật thương tâm! Các tầng trời kinh hãi và hỏa

ngực run giùng vì khiếp sợ và điên cuồng! Lạy Sự Sống của trái tim con, con không thể thấy Chúa như vậy mà không cảm thấy như chết đi được. Nhưng thần lực cuốn hút của Tình Yêu Chúa buộc con phải nhìn vào Chúa để cho ý chí của con hiểu biết những thống khổ của Chúa. Con chiêm ngắm Chúa với nước mắt chứa chan và những tiếng nỉ non. Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa đang trần trụi! Thay vì trang phục, con thấy Chúa nhầy nhụa trong Máu. Thịt da tan nát... xương khớp phơi trắng. Người ta không còn nhận ra Thánh Nhan cực trọng của Chúa được nữa. Những chiếc gai đâm thủng đầu cực trọng của Chúa, thấu đến tận mắt và mặt của Chúa. Con chỉ toàn thấy Máu ròng ròng chảy xuống đất và tạo nên một vũng dưới chân Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, con không còn nhận ra được Chúa nữa! Chúa tàn tạ thể lương quá! Tình trạng của Chúa đã đến mức tột cùng của nhục nhã và cực hình! Thương ôi, con không thể chịu nổi cảnh Chúa chịu tang thương như thế! Con như chết lặng! Con muốn giằng Chúa ra khỏi chỗ của Philatô để đem giấu đi và cho Chúa nghỉ ngơi trong trái tim của con. Con muốn dùng lòng mến của con để chữa lành những thương tích của Chúa. Con muốn lấy Máu Chúa đổ ngập thế gian và nhận chìm tất cả các linh hồn trong đó rồi dẫn họ đến với Chúa như những chiến lợi phẩm từ các thống khổ của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu nhẫn nhục, dường như Chúa nhướng nhìn con một cách khó nhọc qua những chiếc gai, rồi nói với con: **“Con của Cha, con hãy gieo mình vào vòng tay bị trắng trối của Cha. Con hãy tựa đầu vào lòng ngực của Cha và con sẽ thấy có những đau đớn còn dữ dội và đắng cay hơn nữa; bởi vì những gì bên ngoài con nhìn thấy được chỉ là phần trào ra từ những thống khổ bên trong của Cha mà thôi. Con hãy để ý nhịp đập của Trái Tim Cha; và con sẽ biết Cha đang đền bù cho sự bất công của những người lãnh đạo, vì họ áp bức người nghèo khó, vì họ ưu tiên cho kẻ có tội hơn người vô tội, vì thói kiêu căng của những kẻ muốn tiếm đoạt phẩm chức, địa vị và tiền của, bất chấp luật lệ, xúc phạm đồng loại, và nhắm mắt trước Ánh Sáng Chân Lý. Cha muốn dùng những chiếc gai này để đập**

tan thói kiêu căng trong sự cai trị của họ. Cha muốn dùng những vết thủng trên đầu Cha để mở đường đi vào tâm trí họ mà ổn định mọi sự cho phù hợp với Ánh Sáng Chân Lý. Cha muốn dùng nỗi nhục nhã Cha phải chịu trước mặt viên tổng trấn bất công để làm cho mọi người hiểu rằng chỉ có nhân đức mới có thể giúp con người cai trị bản thân của mình. Và Cha dạy cho những người lãnh đạo biết rằng họ phải có nhân đức, kết hợp với kiến thức chân thật, thì mới xứng đáng và có khả năng cai trị hoặc điều khiển người khác; mọi quyền cao chức cả, nếu thiếu nhân đức, đều nguy hiểm và đáng phải ân hận. Con của Cha, con hãy lặp lại những việc đền bồi của Cha và hãy tiếp tục lưu tâm đến những đau khổ của Cha.”

Lạy Tình Yêu của con, con thấy Philatô rung mình và hết sức bàng hoàng khi chứng kiến Chúa chịu tày thâm thương như thế. Ông kêu lên: “Trái tim con người mà đã man đến thế này sao? Ôi, khi truyền đem người này đánh đòn, ý của ta đâu phải thế này.” Philatô cảm thấy choáng váng nên ngoảnh mặt đi vì không thể chịu nổi cảnh tượng Chúa tang thương như vậy. Vì muốn giải thoát Chúa khỏi tay lũ địch thù, và để tìm những chứng lý vững chắc hơn, ông lại hỏi Chúa: “Nhưng hãy cho ta biết. Ông đã làm gì? Dân ông đã nộp ông cho ta. Hãy nói xem. Ông có phải là vua không? Nước ông ở đâu?”

Lạy Chúa Giêsu của con, trước những câu hỏi dồn dập của Philatô, Chúa vẫn không trả lời; Chúa trầm lặng, tập trung nghĩ đến ơn cứu độ cho linh hồn đón hèn của con với cái giá là muôn vàn khổ đau!

Khi thấy Chúa không đáp lại, Philatô hỏi thêm: “Ông không biết rằng ta có quyền thả ông ra mà cũng có quyền kết án ông hay sao?”

Ôi Tình Yêu của con, vì muốn chiếu giải ánh sáng chân lý cho tâm trí của Philatô, nên Chúa đáp: **“Nếu như trên cao không ban cho quan, thì quan chẳng có quyền gì trên Tôi cả. Vì vậy, những người đã nộp Tôi cho quan thì nặng tội hơn quan.”**

NÀY LÀ NGƯỜI

Philatô cảm thấy xúc động vì giọng nói hiền từ của Chúa, nhưng vì đang phân vân, tâm hồn lại bất loạn, nên ông quyết định đưa Chúa ra ngoài với hy vọng người Do thái sẽ động lòng khi thấy Chúa thể thắm đến thế, nhờ vậy, ông có thể tha bổng cho Chúa, vì danh nình rằng lòng dạ người Do thái dễ cảm động.

Lạy Chúa Giêsu thống khổ của con, trái tim con nhức nhối khi nhìn thấy Chúa đi theo Philatô. Chúa đội mào gai trên đầu, quần quai lê bước thật khó nhọc, để lại phía sau một vệt Máu. Khi ra đến nơi, Chúa nghe đám đông huyền não đang sốt ruột chờ đợi bản án tử hình của Chúa.

Philatô truyền mọi người im lặng để nghe ông nói. Ông rờn rợn gờ hai mép của tám vải điều phủ trên ngực và lưng của Chúa, nhắc ra cho mọi người trông thấy Chúa tan nát như thế nào, rồi nói lớn tiếng: “Ecce Homo! Các người hãy nhìn mà xem! Người mà không còn hình tượng con người! Hãy nhìn các vết thương của ông ấy đi. Không thể nhận ra ông ấy được nữa. Giả như ông ấy có làm gì sai trái đi nữa, thì như thế này là đủ quá rồi. Ta hối hận vì đã để ông ấy phải chịu khổ sở thế này. Thôi, chúng ta hãy tha bổng cho ông ấy đi!”

Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu của con, xin cho con được dịu dẽ Chúa, bởi con thấy Chúa lao đảo, không thể đứng vững dưới gánh nặng của ngàn ấy khổ đau. Thương ôi, số mệnh của Chúa sẽ được định đoạt trong giây phút hệ trọng này. Trước những lời của Philatô, một bầu khí tịch mịch bao phủ cả thiên đàng, trần gian, và hỏa ngục! Thế rồi, con nghe mọi người nhất tề gào lên, “Đóng đinh; đóng đinh; chúng tôi muốn nó phải chết với bất cứ giá nào!”

Lạy Chúa Giêsu, Sự Sống của con, con thấy Chúa run cầm cập. Tiếng gào thét đòi giết chết lắng xuống tâm hồn Chúa; và từ giữa những náo động ấy, Chúa nhận ra giọng nói của Chúa Cha nhân ái phán rằng: **“Hỡi Con Cha, Cha muốn Con chết, và chết trên Thập Giá!”** Thương ôi, Chúa còn nghe cả tiếng nói của Người Mẹ thân thiết đang chịu đâm thâu và cô độc của Chúa, làm vọng lại tiếng nói của Chúa Cha dấu yêu: **“Hỡi Con của Mẹ, Mẹ cũng muốn Con chết!”** Các thiên thần, các thánh, và cả hỏa

ngục, tất cả đồng thanh kêu lên, “Đóng đinh! Đóng đinh vào Thập Giá!” Không một ai muốn để cho Chúa sống. Và thương ơi... Con xấu hổ tội cùng, đau đớn và kinh sợ, con thấy mình bị một Sức Mạnh Tối Thượng thúc ép phải kêu lên, “Đóng đinh, đóng đinh Người đi!”

Lạy Chúa Giêsu của con, xin Chúa tha thứ cho con, vì con, một linh hồn tội lỗi, khốn nạn, cũng muốn Chúa phải chết! Nhưng xin Chúa thương cho con được cùng chết với Chúa.

Lạy Chúa Giêsu thương đau của con, xúc động trước nỗi đau buồn của con, Chúa thủ thi với con: **“Con của Cha, con hãy nép sát vào Trái Tim Cha và chia sẻ những thống khổ cũng như những hành vi đền bồi của Cha. Thời khắc này thật nghiêm trọng và đã được quyết định... hoặc Cha phải chết, hoặc mọi thụ tạo phải chết. Trong thời khắc này có hai dòng chảy trút đổ vào Trái Tim Cha. Dòng chảy thứ nhất có các linh hồn, nếu họ muốn Cha chết, là vì họ muốn gặp được Sự Sống nơi Cha. Như thế, khi Cha đón nhận cái chết thay cho họ, họ được xá tội, được miễn án phạt muôn đời; và cửa thiên đàng sẽ mở ra để tiếp nhận họ. Dòng chảy thứ hai có những kẻ cũng muốn cho Cha phải chết, nhưng vì họ uất hận và tự muốn định đoạt bản án trầm luân của họ; Trái Tim Cha nát tan và cảm nhận cái chết cũng như những cực hình nơi hỏa ngục của từng người trong số này!**

“Trái Tim Cha không thể chịu nổi những đòn đau nghiệt ngã này. Cha thấy như phải chết trong từng nhịp tim và từng hơi thở. Và Cha lặp lại: Tại sao quá nhiều Máu phải đổ ra luống công thế này? Tại sao những đòn đau của Cha lại hóa ra vô ích cho quá nhiều người như vậy? Con ơi, hãy cứu giúp Cha vì Cha không thể chịu nổi được nữa. Hãy san sẻ những thống khổ của Cha và hãy biến cuộc sống của con thành một hiến tế liên li để cứu vớt các linh hồn, có như vậy thì những đòn đau khủng khiếp của Cha mới được nguôi ngoai phần nào.”

Lạy Chúa Giêsu, trái tim của con, những thống khổ của Chúa cũng là những thống khổ của con; và con xin lặp lại việc đền bồi của Chúa. Con thấy bây giờ Philatô

sống sờ cả người và hỏi vợ: “Cái gì? Ta phải đem Vua các người đi đóng đinh hay sao? Ta thấy người này có sai lỗi nào đâu để mà kết án!” Người Do thái thét to, náo động khắp không gian: “Ngoài Caesar, chúng tôi không có một vua nào khác, nếu tổng trấn không kết án nó, thì tổng trấn không xứng là bạn thân của Caesar. Khử nó đi! Khử đi cho rồi! Đóng đinh! Đóng đinh nó đi!” Philatô không biết phải làm sao, lại sợ bị cách chức, nên truyền lấy một chậu nước cho ông rửa tay, rồi nói, “Bổn chúc vô can trong vụ đổ Máu người công chính này.” Và ông tuyên án tử hình cho Chúa.

Người Do thái còn rống lên, “Cứ để cho Máu nó đổ trên chúng tôi và con cháu chúng tôi!” Khi thấy Chúa đã bị án tử, bọn họ hí hửng, vỗ tay, huýt sáo và reo hò. Trong khi đó, lạy Chúa Giêsu, Chúa đền bồi thay cho những kẻ quyền cao chức trọng, nhưng vì lo sợ viễn vông và bám víu địa vị, nên liều phạm những luật lệ thánh thiêng nhất, nể vì những hạng gian ác và kết án những người vô tội, không màng đến sự thiệt hại của toàn thể các dân tộc. Chúa cũng đền bồi cho những kẻ sau khi đã phạm tội còn cả gan khích bác phép Công Thắng Thiên Chúa hãy trừng phạt họ. Nhưng khi đền bồi cho những điều đó, Trái Tim đau thương của Chúa đã phải rướm máu khi nhìn thấy dân riêng của Chúa bị trừng trị vì án nguyên của trời cao được niêm ấn bằng Máu Thánh Chúa, Máu mà họ đã cố tình muốn đổ xuống trên họ. Ôi, Trái Tim Chúa đã ngất đi! Xin cho phép con được dùng đôi tay mà đỡ nâng Chúa bằng việc đón nhận những đền bồi và khổ hình của Chúa như của chính con. Nhưng Tình Yêu còn nâng Chúa lên cao hơn nữa, và Chúa vẫn nao nức tìm kiếm Thập Giá!

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ* và *chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa

đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 18

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

10 Giờ Sáng: Chúa Giêsu Vác Thập Giá

Lên Núi Canvê

Và Bị Tước Lột Trang Phục

Lạy Chúa Giêsu của con, Tình Yêu Chúa chẳng bao giờ thỏa. Con thấy Chúa không ngừng tự hiến. Con nghe thấy những khát vọng Tình Yêu và những đón đau của Chúa. Trái Tim Chúa thổn thức; và con nhận ra những trào tràn, tràn trở và sức mạnh của Tình Yêu trong từng nhịp tim của Chúa. Chúa thao thức vì không thể kiềm hãm ngọn lửa nung nấu ấy. Chúa rên xiết, thở dài; và con nghe Chúa kêu lên trong mỗi lời rên xiết, **“Thập giá!”** Mỗi giọt máu của Chúa đổ ra đều lặp lại, **“Thập giá!”** Chúa quằn quại giữa đại dương bất tận những cực hình và chúng cũng lặp đi lặp lại, **“Thập giá!”** Chúa kêu lên: **“Ôi Thập Giá đau yêu và đáng khát khao, người sẽ cứu thoát con cái của Ta; Ta dồn trọn Tình Yêu của Ta nơi người.”**

Trong khi đó, các địch thù đẩy Chúa trở vào dinh tổng trấn. Chúng giật phăng tám vải điều và mặc lại cho Chúa những trang phục của Chúa. Nhưng thương ôi, đau đớn xiết bao! Giả như con được chết đi thì còn dễ chịu hơn là phải thấy Chúa đau đớn nhường ấy! Tám vải vướng vào mào gai, nên không gỡ ra được. Thế là chúng giật cả tám vải lẫn mào gai ra một cách man rợ chưa từng thấy. Nhiều chiếc gai bị gãy ngay tại vết thương tàn bạo ấy và hằn lại trong đầu cực thánh của Chúa. Máu phụt ra ròng ròng và đón đau khủng khiếp đến độ Chúa phải rên rỉ. Nhưng bọn địch thù chẳng quan tâm gì đến những đau khổ của Chúa, cứ mặc trang phục cũ lại cho Chúa; rồi hung hãn ấn sâu mào gai vào đầu Chúa. Những chiếc gai thấu đến tận mắt và tai, không còn một chỗ nào trên đầu cực trọng của Chúa mà không cảm nhận những vết đâm. Nỗi thống khổ quá mức khiến Chúa lao đảo dưới những bàn tay ác độc. Chúa run rẩy từ đầu đến chân và dường như sắp chết giữa những cơn co giật bạo tàn. Chúa đưa mắt chờ đợi đầy máu me, khó nhọc nhìn con để nài xin sự giúp đỡ trong nỗi thống khổ dữ dội!

Lạy Chúa Giêsu của con, Vua Những Niềm Đau, xin cho con được nâng đỡ và ấp ủ Chúa nơi trái tim con. Con muốn dùng ngọn lửa đang nung nấu Chúa để tiêu hủy bọn thù địch kia ra tro bụi hầu giải thoát cho Chúa. Nhưng Chúa không muốn như

vậy, bởi vì niềm khao khát Thập Giá của Chúa quá da diết; và Chúa muốn tự hiến tức thời, cho cả những kẻ thù của Chúa!

Khi con ghì Chúa sát vào trái tim con, Chúa lại ghì trái tim con sát vào Trái Tim Chúa, rồi phán bảo: **“Con của Cha, hãy để Cha trào đổ Tình Yêu của Cha. Con hãy cùng với Cha đền bồi cho những người, mặc dù làm việc tốt, nhưng lại xúc phạm đến Cha. Người Do thái mặc cho Cha trang phục của Cha cốt để làm khốn Cha hơn và chứng tỏ Cha là một tội đồ trước mặt mọi người. Bề ngoài, việc mặc trang phục cho Cha là một việc tốt, nhưng thực sự lại là dã tâm. Ôi, bao nhiêu người làm việc tốt lành, phân phát và thụ lãnh các nhiệm tích, nhưng lại có chủ ý phạm tục, hoặc thậm chí gian tà. Thực vậy, làm việc ác dưới cái mác việc lành chỉ đưa người ta đến chỗ cứng lòng. Cha muốn đội mào gai lần thứ hai, với nhiều đau đớn hơn lần thứ nhất, là để đập tan sự cứng lòng ấy; và nhờ đó, những chiếc gai nhọn đưa Cha đến gần các linh hồn hơn.**

“Ôi, con của Cha, đối với Cha, lần đội mào gai thứ hai này đau đớn hơn nhiều lắm. Có thể nói Cha cảm thấy đầu Cha như vẫy bơi giữa những gai nhọn; và cứ mỗi lần cử động hoặc bị người ta xô đẩy, Cha phải chịu rất nhiều cái chết thật dã man. Qua đó, Cha đền bồi vì bao tội lỗi gian tà. Cha đền bồi cho những người, dù linh hồn họ đang thế nào đi nữa, nhưng thay vì toàn tâm tận lực nên thánh, thì họ lại hoang phí cuộc sống của họ và khước từ ân sủng của Cha. Họ dùng những chiếc gai còn sắc nhọn hơn nữa để đâm vào Cha. Trong khi đó, Cha chỉ biết rên rỉ, trào ra nước mắt Máu, và khát khao ơn cứu độ cho họ. Ôi, Cha làm tất cả để yêu thương họ, thế mà các thụ tạo lại làm tất cả để xúc phạm đến Cha! Ít là con, con hãy làm ơn đừng để Cha một mình giữa những thống khổ và những việc đền bồi của Cha.”

Chúa Giêsu vác Thập Giá

Lạy Chúa Giêsu chịu tra tấn của con, con xin đền bồi và đau khổ với Chúa. Con thấy quân dữ đẩy Chúa xuống bậc cấp, còn đám dân ô hợp thì đón đợi một cách điên

cuồng và háo hức. Chúng cho Chúa nhìn thấy Thập Giá đã được chuẩn bị sẵn sàng, Thập Giá mà Chúa hết lòng khát khao. Chúa nhìn một cách trù mến; rồi đi thẳng đến đó để ôm lấy Thập Giá. Trước tiên, Chúa hôn Thập Giá; và với một niềm vui trào tràn khắp Nhân Tính cực thánh, Chúa ngắm nhìn rất mãn nguyện, rồi ước lượng chiều dài chiều rộng của Thập Giá. Giờ đây, Chúa chia phần trên Thập Giá cho mọi người. Chúa ban tặng phần Thập Giá vừa vắn cho họ để liên kết họ với Thần Tính Chúa bằng một hôn ước và cho thừa kế nước trời.

Sau đó, vì không thể kiềm giữ Tình Yêu mà Chúa dành cho loài người, Chúa hôn Thập Giá một lần nữa và nói: ***“Thập giá đáng tôn thờ, cuối cùng Ta cũng ấp ủ người! Người là khát vọng của Trái Tim Ta, là phúc tử đạo của Tình Yêu Ta. Thập giá ơi, người lần nữa mãi cho đến giờ này, còn Ta lúc nào cũng đau đáu về người. Thập giá thánh thiện ơi, người là mục tiêu những ước vọng của Ta, là mục đích cuộc đời trần thế này của Ta. Nơi người, Ta tập trung toàn bộ Hữu Thể của Ta. Nơi người, Ta đặt mọi con cái của Ta. Người sẽ là Sự Sống, là ánh sáng, là bảo vệ, là người canh và là sức mạnh của họ. Người sẽ cứu giúp họ trong mọi biến cố và dẫn họ về với Ta trong vinh quang thiên đàng. Ôi Thập Giá, ngai tòa Đấng Thượng Trí, chỉ mình người giảng dạy sự thánh thiện đích thực; chỉ mình người tạo nên những bậc anh hùng, những người dũng mạnh, những đấng tử đạo và những vị thánh nhân. Ôi Thập Giá đẹp xinh, người là ngai tòa của Ta; Ta phải già biệt thế gian, còn người sẽ lưu lại chỗ của Ta. Ta ban mọi linh hồn cho người làm gia nghiệp. Người hãy vì Ta mà gìn giữ họ. Hãy vì Ta mà cứu vớt họ. Ta ủy thác họ cho người.”***

Và khi nói như vậy, Chúa nao nức được tiếp nhận Thập Giá lên đôi vai cực trọng của Chúa. Ôi Chúa Giêsu của con, trước Tình Yêu của Chúa, Thập Giá trở nên nhẹ tâng; nhưng vì trọng lượng, lại thêm tội lỗi của chúng con, nên Thập Giá trở nên vừa kèn cang vừa to lớn như chiều kích của các tầng trời. Lạy Chúa Giêsu chịu vác nặng của con, Chúa như bị nghiền tán dưới sức nặng của vô vàn tội lỗi. Linh hồn Chúa hãi

hùng khi nhìn thấy và đau đớn vì từng tội lỗi. Sự thánh thiện của Chúa rung mình trước sự kinh tởm quá mức; vì vậy, khi đón lấy Thập Giá lên vai, Chúa lão đảo; Chúa hỗn hển; và mồ hôi tử khí từ Nhân Tính cực trọng của Chúa toát ra.

Ôi, Tình Yêu của con, con không nỡ lòng nào bỏ Chúa một mình. Con muốn san sẻ sức nặng Thập Giá với Chúa. Con ôm chầm lấy chân Chúa để làm vơi bớt gánh nặng tội lỗi cho Chúa. Nhân danh mọi thụ tạo, con muốn hiến dâng lên Chúa lòng mến yêu thay cho những người không yêu mến Chúa, lời ca khen thay cho những kẻ khinh thị Chúa, những lời chúc tụng, tạ ơn và suy tôn thay cho tất cả mọi người. Để đền tạ Chúa, con xin hứa, cứ mỗi xúc phạm Chúa phải chịu, con lại hiến dâng lên Chúa toàn thể hữu thể của con; con thực hiện những hành vi đối lập với những lỗi phạm do các thụ tạo gây ra cho Chúa; an ủi Chúa bằng những nụ hôn và những hành vi yêu mến liên li của con. Tuy nhiên, con thấy mình quá yếu hèn. Để có thể thực sự đền tạ Chúa, con cần đến Chúa. Vì vậy, con xin hợp nhất với Nhân Tính cực trọng của Chúa. Con xin kết hợp tư tưởng của con với tư tưởng của Chúa để đền bồi vì những tư tưởng xấu xa của con và của mọi người. Con xin kết hợp đôi mắt của con với đôi mắt của Chúa để đền bồi vì những ánh nhìn tội lỗi. Con xin kết hợp môi miệng của con với môi miệng của Chúa để đền bồi vì những lộng ngôn phạm thượng và những lời nói xấu xa. Con xin kết hợp trái tim của con với Trái Tim của Chúa để đền bồi vì những khuynh chiều, những thèm muốn và những ước vọng gian tà. Tóm lại, con muốn đền bồi vì tất cả những gì Nhân Tính cực trọng của Chúa phải chịu bằng cách hợp nhất bản thân con với Tình Yêu bao la của Chúa dành cho mọi người và vì thiện ích lớn lao Chúa thực hiện cho họ. Tuy vậy, con vẫn chưa mãn nguyện. Con còn muốn hợp nhất bản thân con với Thần Tính Chúa; như vậy, con làm cái hư vô của con tan biến trong Thần Tính Chúa, và qua đó, con hiến dâng Chúa tất cả những gì là Chúa.

Con hiến dâng Chúa Tình Yêu của Chúa để đền bồi sau bao đắng cay khổ cực.

Con hiến dâng Chúa Trái Tim của Chúa để đền bồi vì sự nguội lạnh, thiếu cộng tác, vong ân bội nghĩa và thiếu tình mến của các thụ tạo.

Con hiến dâng Chúa những giai điệu linh thiêng của Chúa để đền bồi cho đôi tai của Chúa phải nghe những lời phạm thượng khó nghe.

Con hiến dâng Chúa vẻ tuyệt mỹ của Chúa để đền tạ Chúa vì sự xấu xa của linh hồn chúng con sau khi đã ô nhor do tội lỗi.

Con hiến dâng Chúa sự thanh sạch của Chúa để đền tạ Chúa vì tình trạng thiếu chủ ý ngay lành, cũng như sự nhor nhóp và mục nát mà Chúa gặp thấy nơi nhiều linh hồn.

Con hiến dâng Chúa phẩm tính vô cùng của Chúa để đền tạ Chúa vì những hiểm nguy các linh hồn tự ý sa vào.

Con hiến dâng Chúa nhiệt tâm của Chúa để đốt cháy tội lỗi của mọi tâm hồn ngỗ hầu ai nấy đều yêu mến Chúa và không ai còn xúc phạm đến Chúa nữa.

Tóm lại, con hiến dâng Chúa tất cả những gì là Chúa để đem lại cho Chúa sự mãn nguyện cũng như Tình Yêu hằng hữu, bao la và vô cùng.

Lạy Chúa Giêsu rất nhân nhục của con, con thấy Chúa đang lê bước dưới sức nặng khủng khiếp của Thập Giá. Con xin liên kết những bước chân của con với những bước chân của Chúa. Khi Chúa yếu nhược, đâm máu, liêu xiêu hầu ngã, con sẽ ở cạnh Chúa để đỡ nâng. Con sẽ ghé vai để chia bớt sức nặng với Chúa. Xin Chúa đừng chê chối, nhưng chấp nhận cho con được trung thành ở bên Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Chúa nhìn con; và con thấy Chúa đền bồi cho những kẻ đã không vác Thập Giá của họ với niềm tín thác. Ngược lại, họ nguyên rửa, uất hận, sát nhân và tự vẫn. Xin Chúa ban cho mọi người lòng yêu mến và niềm tín thác để ai nấy đều biết chấp nhận Thập Giá của mình. Nhưng thống khổ Chúa phải chịu thật quá mức, có thể nói Chúa cảm thấy như bị nghiền tán dưới sức nặng của Thập Giá. Chúa vừa lết được vài bước thì đã quỵ xuống. Khi té ngã, Chúa vấp người vào những tảng đá. Mào gai cắm sâu hơn vào đầu Chúa, còn các vết thương đau đớn dữ dội và chảy máu nhiều hơn. Vì Chúa đã cạn sức không thể chối dậy, nên địch thù của Chúa nổi giận, chúng vừa xô vừa đạp để bắt Chúa đứng lên.

Lạy Tình Yêu quý ngài của con, xin cho con được phụ giúp đôi chân của Chúa, để hôn kính Chúa, để lau sạch máu đào, và cùng với Chúa, đền bồi cho những kẻ phạm tội vì vô tri, khuyết điểm hoặc yếu đuối. Con cầu xin Chúa ban ơn trợ lực cho các linh hồn ấy.

Lạy Chúa Giêsu, Sự Sống của con, địch thù của Chúa đã dùng những cực hình khôn tả để bắt Chúa đứng dậy. Lúc Chúa bước đi chao đảo, con nghe Chúa thở hổn hển. Trái Tim Chúa đập dồn dập hơn vì những khổ đau dữ dội làm Chúa buốt nhói. Giờ đây, Chúa phải lắc đầu nhẹ nhàng để cho máu me phủ đầy mắt Chúa chảy xuống, rồi Chúa sốt ruột nhìn quanh. Ôi, lạy Chúa Giêsu của con, giờ đây con hiểu ra rồi. Như một bờ câu tang tóc, Mẹ Maria đang đi tìm Chúa. Mẹ muốn nói lời từ biệt và đón nhận ánh mắt sau cùng của Chúa. Chúa cảm thấy những đau thương và Trái Tim nát tan của Mẹ ở ngay trong Trái Tim Chúa. Chúa xúc động cảm thương và chịu thương tích vì tình yêu của Mẹ cũng như của chính Chúa. Lúc này, Chúa nhận ra Mẹ đang chen chân qua đám đông. Bằng bất cứ giá nào, Mẹ cũng muốn gặp được Chúa, ôm chầm lấy Chúa và nói lời từ biệt cuối cùng. Nhưng Chúa còn đau đớn hơn nữa khi thấy Mẹ tái mét như đã chết, và vì hiệu lực Tình Yêu, nên tất cả những thống khổ của Chúa đều tái hiện nơi Mẹ. Mẹ còn sống được là nhờ quyền toàn năng Thiên Chúa đã thực hiện phép lạ. Lúc này, Chúa đang lần bước về phía Mẹ; nhưng khó khăn lắm Chúa mới có thể trao đổi ánh mắt với Mẹ!

Ôi, Hai Trái Tim đều vỡ tan! Quân dữ biết được điều đó nên càng dấn đá và lừa đẩy để cản không cho Mẹ và Con nói lời từ biệt với nhau. Nỗi tang thương của hai Đấng mệnh mang đến mức Mẹ đã chết lặng đi vì sầu thảm và gần như ngã gục; còn Chúa thì quỵ xuống và bị Thập Giá đè lên một lần nữa. Gioan trung thành và các phụ nữ đạo đức nâng đỡ Chúa dậy. Sau đó, Mẹ đau thương thực hiện trong linh hồn những gì Mẹ không thể làm được vì ngăn trở thể lý. Mẹ kết hợp với Chúa, nhận Thánh Ý Đấng Hằng Hữu làm của mình, hợp nhất trọn vẹn với thống khổ của Chúa và thi

hành nhiệm vụ làm mẹ của mình đối với Chúa. Mẹ hôn kính, đền tạ, an ủi Chúa và đổ dầu thơm lòng mến đau thương của Mẹ lên tất cả những thương tích của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu đau khổ của con, con cũng xin kết hợp với Mẹ đau thương. Con coi tất cả những thống khổ của Chúa như của chính con; đồng thời, trong từng giọt máu và từng thương tích của Chúa, con muốn thi hành nhiệm vụ làm mẹ đối với Chúa. Sau hết, cùng với Chúa và Mẹ, con xin đền bồi vì tất cả những cuộc gặp gỡ nguy hiểm cũng như vì những kẻ liều mình trong các dịp tội, hoặc những người, do sự cần thiết, đã dẫn vào và vương mắc trong tội lỗi.

Trong khi đó, Chúa rên rỉ vì té ngã và bị Thập Giá đè lên. Quân dữ lo sợ Chúa có thể chết vì gánh nặng cực hình và vì mất máu quá nhiều. Mặc dù vậy, chúng vẫn phải dùng đến làn roi và đập, đá, khó khăn lắm chúng mới làm Chúa đứng dậy nổi. Như vậy, Chúa đền bồi vì những lỗi sa đi ngã lại và những tội trọng của mọi hạng người. Chúa cầu nguyện cho các tội nhân cứng lòng và khóc chảy nước mắt máu để cầu cho họ hoán cải.

Lạy Tình Yêu kiệt sức của con, trong khi đi theo Chúa trong các hành vi đền tạ, con thấy Chúa không thể chịu nổi sức nặng khủng khiếp của Thập Giá nữa. Lúc này, Chúa run bần bật cả người vì bị đập đánh liên tục, vì những chiếc gai đâm sâu hơn vào đầu cực trọng của Chúa. Thập giá trù trù hằn sâu làm xương cốt lộ trắng ra ngoài. Con thấy Chúa có thể chết trong từng bước. Có lẽ Chúa không thể đi thêm được nữa. Nhưng Tình Yêu làm được mọi sự và có sức tăng thêm dũng lực cho Chúa. Khi cảm nhận Thập Giá hằn sâu trên vai, Chúa đền bồi cho các tội còn kín ẩn, những tội mà người ta chưa lấy làm thỏa, nên cực hình đắng cay của Chúa lại càng tăng thêm. Lạy Chúa Giêsu của con, xin để con được ghé vai vác đỡ Thập Giá cho Chúa và cùng với Chúa đền bồi vì tất cả những tội lỗi còn kín ẩn.

Quân dữ lo lắng Chúa sẽ chết nên bắt một người Cyrenian vác đỡ Thập Giá. Người này cầu nhàu, giúp đỡ một cách miễn cưỡng, không phải vì lòng mến, nhưng chỉ vì bị ép buộc. Lúc ấy, trong Trái Tim Chúa vang vọng tất cả lời than khóc của những

người đau khổ; một số vì thiếu phó thác nên khởi loạn, bực tức và khinh dể Chúa mỗi khi đau khổ. Nhưng Chúa còn đau đớn hơn nữa khi thấy các linh hồn tận hiến, những người được mời gọi làm bạn thiết nghĩa và giúp đỡ khi Chúa đau khổ, nhưng lại lần tránh vòng tay của Chúa để đeo đuổi lạc thú, bỏ mặc Chúa phải đau khổ một mình!

Lạy Chúa Giêsu của con, trong khi cùng đèn bời với Chúa, con nài xin Chúa hãy áp ủ con trong vòng tay của Chúa cho thật chặt để không còn một thống khổ nào Chúa phải chịu mà con không được thông phần, để con có thể hoá thân trong các linh hồn ấy mà bù đắp cho Chúa về sự phụ rẫy của tất cả các thụ tạo.

Lạy Chúa Giêsu đã kiệt sức của con, Chúa lết đi thật khó nhọc và quật quệu cả người. Con thấy Chúa dừng lại và cố sức nhìn. Lạy Trái Tim của con, có chuyện gì vậy? Chúa muốn gì vậy? À, thì ra bà Veronica, một phụ nữ không hề biết sợ hãi và đã can đảm lấy khăn lau sạch khuôn mặt bê bết máu của Chúa. Chúa đã lưu lại hình ảnh của Chúa trên tấm khăn ấy như một dấu chỉ biết ơn. Lạy Chúa Giêsu quảng đại của con, con cũng muốn lau sạch cho Chúa; không phải bằng khăn vải, nhưng bằng việc hiến dâng trọn vẹn hữu thể của con để an ủi Chúa. Con muốn đi sâu vào nội tâm của Chúa, và lạy Chúa Giêsu, con muốn hiến dâng Chúa nhịp tim để được nhịp tim, dâng hơi thở để được hơi thở, dâng tình cảm để được tình cảm, dâng ước vọng để được ước vọng. Con muốn gieo mình vào Trí Năng cực thánh của Chúa và làm cho tất cả những nhịp tim, những hơi thở, những tình cảm và những ước vọng ấy đắm đuối trong cõi bao la của Thánh Ý Chúa, con muốn nhân bội chúng lên đến vô tận. Lạy Chúa Giêsu, con muốn tạo nên những triều sóng nhịp tim để không còn một nhịp tim như nhuốc nào có thể dội vào Trái Tim Chúa nữa, và qua đó mà làm nguôi bớt nông nổi đáng cay nội tâm của Chúa. Con muốn tạo nên những triều sóng tình cảm và ước vọng để xóa đi tất cả những tình cảm và ước vọng xấu xa có thể làm cho Trái Tim Chúa phải đau buồn, dù chỉ mây may. Hơn nữa, con còn muốn tạo nên những triều sóng hơi thở và tư tưởng để xóa tan những hơi thở hoặc tư tưởng nào có thể làm mất lòng Chúa cách nào, dù chỉ còn con.

Lạy Chúa Giêsu, con sẽ cảnh giác, không để bất kỳ sự gì có thể làm Chúa đau khổ hoặc trút thêm đắng cay vào những vết thương nội tâm của Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin cho toàn bộ nội tâm của con được ngụp lặn trong nội tâm bao la của Chúa. Như vậy, con sẽ có đủ Tình Yêu và Ý Muốn để ngăn cản, không cho bất cứ tình yêu hoặc ý muốn xấu xa nào lên vào nội tâm của Chúa mà làm phiền lòng Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, để bảo đảm hơn, con van xin Chúa hãy đóng ấn tư tưởng của con bằng tư tưởng của Chúa, ý chí của con bằng ý chí của Chúa, ước vọng của con bằng ước vọng của Chúa, tình cảm và nhịp tim của con bằng tình cảm và nhịp tim của Chúa, để một khi được Chúa đóng ấn, chúng không còn hấp thụ sự sống nào khác ngoài sự sống từ nơi Chúa.

Hơn nữa, lạy Chúa Giêsu, con cầu xin Chúa hãy chấp nhận thân xác đốn hèn của con, thân xác mà vì yêu mến Chúa, con muốn phân ra thật nhiều mảnh rất nhỏ để gửi gắm vào từng thương tích của Chúa.

Ôi Chúa Giêsu, chỗ vết thương làm Chúa đau đốn vì vô số lộng ngôn phạm thượng của các thụ tạo, con muốn đặt vào đó một phần thân thể của con để lúc nào nó cũng thừa lên với Chúa: “Con chúc tụng Chúa.”

Ôi Chúa Giêsu, chỗ vết thương làm Chúa đau đốn vì vô vàn vong ân bội nghĩa của các thụ tạo, con muốn đặt vào đó một mảnh thân mình của con để chứng tỏ lòng tri ân của con với Chúa.

Ôi Chúa Giêsu, nơi vết thương làm Chúa hết sức đau đốn vì thái độ nguội lạnh và thiếu lòng mến của các thụ tạo, con muốn đặt vào đó thật nhiều huyết nhục của con để lúc nào nó cũng thừa lên với Chúa: “Con yêu mến Chúa, con yêu mến Chúa, con yêu mến Chúa!”

Chỗ vết thương nhức nhối vì quá nhiều vô phép của các thụ tạo đối với Ngôi Vị Cực Thánh của Chúa, con muốn đặt vào đó một phần con người của con để lúc nào nó thừa lên với Chúa: “Con thờ lạy Chúa, con thờ lạy Chúa, con thờ lạy Chúa.”

Lạy Chúa Giêsu của con, con muốn khuếch tán bản thân con ra mọi nơi. Chỗ

thương tích lở lói vì sự bất tín của các thụ tạo, con đặt vào đó những mảnh thân thể của con để lúc nào chúng cũng thưa lên với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu của con, lạy Thiên Chúa của con, con tin, con tin kính Chúa, và con tin kính Hội Thánh của Chúa; con muốn hiến dâng mạng sống của con để minh chứng lòng tin của con vào Chúa.”

Lạy Chúa Giêsu của con, con ẩn mình vào cõi vô biên của Thánh Ý Chúa; và, khi đón nhận ý muốn của Chúa như của chính mình, con muốn đem sức mạnh Thánh Ý Chúa đến cho mọi người và đặt mọi linh hồn vào đó.

Ôi Chúa Giêsu, dòng máu con vẫn còn đó và con muốn đổ ra để làm dầu thơm và thuốc giảm đau xúc lên những thương tích của Chúa để an ủi và chữa lành hoàn toàn cho Chúa. Hơn nữa, lạy Chúa Giêsu, con muốn làm cho những tư tưởng của con tràn chảy vào tâm hồn của từng tội nhân và không ngừng khiển trách để họ đừng xúc phạm đến Chúa nữa. Và con xin mượn tiếng nói của Máu Thánh Chúa mà khẩn nài Chúa cho mọi người nghe theo những lời nguyện cầu hèn mọn của con. Và như vậy, con có thể đem họ trở về với Trái Tim Chúa!

Ôi Chúa Giêsu của con, con còn xin Chúa ban thêm một ơn nữa. Đó là cho con luôn nhìn thấy, chạm đến và cảm nhận được Chúa trong tất cả những gì con nhìn thấy, chạm đến và cảm nhận. Xin cho Hình Ảnh và Thánh Danh cực trọng của Chúa luôn luôn im đậm vào từng phân tử trong con người hèn mọn của con.

Trong lúc đó, các địch thù của Chúa nhìn hành vi của bà Veronica một cách khinh bỉ rồi dùng roi đập đánh, xô đẩy và bắt Chúa đi tiếp! Nhưng chỉ được một vài bước, Chúa liền dừng lại. Tình Yêu Chúa không lịm tắt vì sức nặng của muôn vàn đòn đau. Khi thấy các phụ nữ đạo đức khóc thương đau khổ của mình, Chúa không còn nhớ đến bản thân, và lên tiếng an ủi: **“Hỡi các con, các con đừng khóc thương những đau khổ của Ta làm chi, nhưng hãy than khóc vì tội lỗi của các con và con cái các con.”**

Thật là một bài học cao cả biết bao! Lời của Chúa sao nhân ái làm vậy! Ôi Chúa Giêsu, cùng với Chúa, con xin đền bồi vì tình trạng thiếu đức ái nơi các thụ tạo; và con

xin Chúa ban cho con được quên mình hoàn toàn để chỉ còn nhớ đến một mình Chúa mà thôi.

Khi nghe Chúa nói như thế, quân dữ liền nổi điên. Chúng dùng những sợi dây thừng để kéo giật và điên cuồng xô đẩy Chúa, khiến cho Chúa quỵ xuống. Khi té ngã, Chúa vấp vào những tảng đá. Sức nặng Thập Giá làm khổ Chúa và Chúa cảm thấy như đã chết! Xin Chúa cho phép con được đỡ nâng Chúa và dùng đôi tay của con mà bảo vệ khuôn mặt của Chúa. Con thấy Chúa vấp xuống mặt đất và thở hổn hển trong Máu. Các kẻ thù của Chúa muốn dựng Chúa đứng lên. Chúng dùng dây thừng mà kéo; cầm tóc Chúa mà giật; xô đạp vào Chúa, nhưng thấy đều vô ích. Lạy Chúa Giêsu của con! Chúa đang hấp hối. Thật đau buồn biết bao! Trái tim con vỡ ra vì phiền não! Và thực tế là người ta đã lôi Chúa lên núi Canvê! Trong khi họ đang lôi Chúa như vậy, con thấy Chúa đèn bời vì tất cả tội lỗi của các linh hồn tận hiến, những người để Chúa nặng trĩu đến độ dù có gắng sức đến mấy, Chúa vẫn không thể chỗi dậy. Thế là bị kéo lôi và đâm đạp, Chúa cũng lên đến đỉnh Canvê, để lại các chỗ Chúa đã đi qua những vết đỏ Máu châu báu của Chúa.

Chúa Giêsu bị lột trang phục và chịu đội mào gai lần thứ ba. Còn những cực hình khác nữa đang chờ đợi Chúa. Người ta lột trần Chúa một lần nữa, giật phăng cả trang phục của Chúa và mào gai. Thương ôi, Chúa rên rỉ khi cảm thấy những chiếc gai bị giật ra khỏi đầu. Khi lột trang phục của Chúa, quân dữ kéo luôn cả phần thịt đập dính dính vào đó. Các vết thương cũ toát ra; Máu tuôn thành những dòng nhỏ ròng rọc chảy xuống đất và Chúa đau đớn ngã xuống, hầu như chết.

Lạy Chúa Giêsu của con, không thấy một ai tỏ ra cảm thương Chúa! Ngược lại, người ta cuồng nộ như dã thú, đặt lại mào gai lên đầu Chúa rồi đập cho lún vào. Chỉ có các thiên thần mới nói được Chúa đau đớn như thế nào khi chịu cực hình tạo nên những nát tan này cũng như khi phần tóc bết vào máu đông của Chúa bị giật mạnh một cách tàn bạo. Vì quá kinh hãi, các ngài đành ngửa mặt lên trời mà khóc!

Lạy Chúa Giêsu chịu lột trần trụi của con, xin để con ghì Chúa sát vào trái tim

của con để sưởi ấm cho Chúa vì con thấy Chúa vừa run rẩy vừa toát mồ hôi lạnh từ khi đâm đũa khắp Nhân Tính Thánh Thiện. Làm sao con có thể hiến dâng mạng sống và máu thịt của con để đền vì sự sống và máu thịt của Chúa, bởi Chúa đã chịu mất những thứ ấy để đem lại cho con Sự Sống! Trong khi đó, Chúa Giêsu nhìn tôi với cặp mắt đờ đẫn như đã chết, dường như nói với tôi:

“Con của Cha, các linh hồn đắt giá chừng nào đối với Cha! Đây là nơi Cha chờ đợi mọi người để cứu chuộc họ, là nơi Cha muốn đền bồi vì tội lỗi của những người đi quá trớn đến độ hạ thấp bản thân họ như thú vật và cố tình xúc phạm đến Cha, đến nỗi họ không thể sống mà không phạm tội. Lý trí họ đã mù quáng và họ phạm tội một cách điên cuồng. Vì thế, họ đã đội mào gai lên đầu Cha đến lần thứ ba. Khi bị lột trần trụi, Cha đền bồi vì những kẻ ăn mặc lố lờ và bất xứng, vì những tội người ta phạm nghịch đức nét na, và vì tội người ta quá dính bén với tiền của, danh giá và lạc thú đến độ coi đó là thần tượng của lòng họ. “Ôi, phải rồi, mỗi tội là một cái chết mà Cha nghiệm thấy; và nếu như Cha chưa chết, thì chỉ vì chưa đến giờ Thánh Ý Chúa Cha Hằng Hữu ấn định cho Cha phải chết!”

Lạy Chúa Giêsu chịu lột trần trụi của con, trong khi cùng làm việc đền bồi với Chúa, con cầu xin Chúa hãy dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà tước lột con cho khỏi tất cả và đừng để bất cứ tình cảm nào lọt vào trái tim của con. Xin Chúa hãy canh phòng, hãy dùng những thống khổ của Chúa mà bảo bọc và đổ tràn Tình Yêu của Chúa vào trái tim con. Chớ gì cuộc sống của con chính là sự lặp lại cuộc sống của Chúa; và xin dùng phép lành của Chúa mà xác nhận việc con đã bị tước lột tất cả. Xin hãy lấy Trái Tim Chúa mà chúc lành và ban cho con sức mạnh để con có thể chứng kiến cuộc tử giá tang thương của Chúa và cùng chịu đóng đinh với Chúa.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu

nguyện, đèn bời, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con

một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 19

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

11 Giờ Trưa: Đóng Đình Vào Thập Giá

Lạy Chúa Giêsu và lạy Hiền Mẫu của con, xin Chúa và Mẹ cùng ghi chép với con. Xin cho con mượn những bàn tay rất thánh thiện của Hai Đấng để có thể viết ra những điều đẹp lòng Hai Đấng và chỉ viết những điều Hai Đấng muốn mà thôi.

Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu của con, Chúa đã bị lột mất trang phục. Con thấy thân mình cực trọng của Chúa nát tan như một con chiên đã bị xén lông. Chúa run lẩy bẩy như một tàu lá rồi gục xuống đỉnh núi và nằm đó cho đến khi các địch thù của Chúa chuẩn bị xong Thập Giá. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, Tất Cả của con, trái tim con tê tái đau buồn khi nhìn thấy những dòng máu trào ra từ mọi chi thể nơi thân mình cực trọng của Chúa và từ đầu cho đến chân của Chúa đều bị nát tan. Địch thù của Chúa mệt nhừ nhưng vẫn chưa thỏa mãn. Lột Chúa trần trụi xong, chúng giật phăng mào gai ra khỏi đầu cực trọng của Chúa, gây đòn đau khôn xiết, để rồi đóng phập trở lại với những cực hình chưa từng nghe nói.

Những chiếc gai đâm sâu vào đầu cực trọng của Chúa và tạo ra những vết thương mới. Ôi, Chúa đền bồi vì tội bội phản và ngoan cố, nhất là tội lỗi do thói kiêu căng.

Lạy Chúa Giêsu, con cho rằng giả như Tình Yêu đã không đưa Chúa đi xa hơn nữa, có lẽ Chúa đã chết vì thống khổ nghiệt ngã này, tức là khi chịu đội mào gai lần thứ ba. Tuy nhiên, con thấy Chúa không cưỡng lại đau khổ; với đôi mắt đã bị máu nhòe che mờ, Chúa tìm kiếm ít ra có một ai đó đến bên mà nâng đỡ trong lúc phiền não và hoang mang này.

Lạy Tình Yêu dịu dàng, Sự Sống cao quý của con, Chúa không cô độc giữa đêm Khổ Nạn này đâu. Đây Người Mẹ sầu bi của Chúa, với cõi lòng nát tan, đang chịu nhiều tang thương chẳng kém gì Chúa. Ôi Chúa Giêsu, ở đây còn có Maria Magdalêna, người dường như đã ngất đi trước bao thống khổ của Chúa, và cả môn đệ Gioan trung thành, người có vẻ chết điếng vì cuộc Khổ Nạn tàn khốc của Chúa.

Đây là ngọn núi của những tâm hồn yêu mến; không lẽ nào Chúa phải cô đơn. Nhưng lạy Tình Yêu của con, xin cho con biết Chúa muốn được ai nâng đỡ giữa ngập tràn thương đau? A, xin cho con đến để nâng đỡ Chúa. Con là người cần hơn bất kỳ ai

khác. Bởi thế, Hiền Mẫu dấu yêu của Chúa và những người khác đã nhường chỗ các ngài cho con; này đây, lạy Chúa Giêsu, con đến bên Chúa. Con ôm lấy Chúa và xin Chúa hãy tựa đầu vào bờ vai của con mà nghỉ ngơi và cho đầu con được chịu lấy những gai nhọn của Chúa. Con muốn áp sát đầu con vào đầu Chúa, không những để cảm nhận những chiếc gai của Chúa mà còn để tẩy sạch tất cả những tư tưởng của con bằng Máu châu báu đang rỉ ra từ đầu của Chúa. Và như thế, mọi tư tưởng của con sẽ dâng tạ Chúa về mọi xúc phạm trong tư tưởng của các thụ tạo. Ôi, Tình Yêu của con, xin hãy đến với con vì con muốn hôn kính từng giọt Bửu Huyết dần dựa nơi Thánh Nhan cực trọng của Chúa. Trong khi lần lượt thờ kính từng giọt một, con khẩn xin Chúa hãy cho những giọt Máu ấy trở nên ánh sáng chiếu soi tâm trí mọi người để không còn ai xúc phạm đến Chúa bằng những tư tưởng xấu xa nữa.

Nhưng trong khi được ôm chặt Chúa và Chúa đang tựa vào con, con nhìn lên, ôi Chúa Giêsu, và con thấy Chúa chăm chăm nhìn vào Thập Giá mà các địch thù đang chuẩn bị cho Chúa. Chúa nghe tiếng búa đóng vào Thập Giá để tạo ra những chiếc lỗ mà đóng đinh. Ôi Chúa Giêsu của con, con cảm thấy Trái Tim Chúa trần trở vì thêm muốn chiếc giường nghỉ rất quý trọng này. Nhờ Thập Giá, Chúa sẽ dùng khổ đau khôn tả mà đóng ấn ơn cứu độ cho linh hồn chúng con.

Và con nghe Chúa phán: **"Hỡi tình yêu của Ta, hỡi Thập Giá yêu dấu, giường quý trọng của Ta, người là phúc tử đạo trong cuộc sống của Ta; và giờ đây, người là sự nghỉ ngơi của Ta. Ôi Thập Giá, hãy mau đón Ta vào vòng tay của người. Ta nóng lòng chờ đợi. Hỡi Thập Giá, Ta sẽ hoàn tất mọi sự nơi người. Hỡi Thập Giá, mau lên nào và hãy hoàn tất những khát vọng nóng bỏng đang thiêu đốt thúc giục Ta hãy hiến mạng cho các linh hồn. Hỡi Thập Giá, người sẽ là dấu ấn của những cuộc sống này. Ôi, đừng trù trừ thêm nữa! Ta nóng lòng chờ đợi để được phơi mình lên Thập Giá mà mở Thiên Đàng cho tất cả các con cái của Ta và đóng Hỏa Ngục lại. Ôi Thập Giá, tuy người là cuộc chiến của Ta, nhưng cũng là vinh hiển và toàn thắng của Ta. Nơi người, Ta sẽ ban dư tràn những gia bảo,**

những vinh hiển, những chiến thắng và những triều thiên cho đoàn con cái của Ta.”

Ai có thể nói hết được tất cả những lời Chúa Giêsu dịu hiền của tôi đã tâm sự với Thập Giá? Nhưng, trong khi Chúa Giêsu đang thổ lộ tâm tình của Người với Thập Giá, các địch thù lệnh cho Người phải nằm trên Thập Giá; và Người đã mau mắn làm theo ý của chúng để đền vì những bất tuân của chúng ta. Lạy Tình Yêu của con, trước khi Chúa duỗi mình trên Thập Giá, xin cho con ghì Chúa sát vào trái tim con để hôn yêu Chúa và được Chúa hôn lại. Lạy Chúa Giêsu, xin nghe lời con, con không muốn lìa xa Chúa! Con muốn đến với Chúa để cùng dang mình trên Thập Giá và chịu đóng đinh với Chúa. Tình Yêu chân thật không hề biết đến chia ly. Chúa sẽ tha thứ cho lòng mến táo bạo của con và cho con cùng chịu đóng đinh với Chúa. Ôi Tình Yêu dịu dàng của con, Chúa xem, con đâu phải là người duy nhất nài xin ơn này. Hiền Mẫu đau thương, Maria Magdalêna trung tín và cả môn đệ Gioan yêu dấu của Chúa đều nói rằng các ngài thà chịu đóng đinh với Chúa còn dễ chịu hơn là đứng đó mà chứng kiến một mình Chúa chịu đóng đinh. Vì vậy, con xin được cùng Chúa hiến mình cho Cha Hằng Hữu vì con đã được nên một với Thánh Ý, Tình Yêu, Trái Tim, những việc đền bồi và mọi thống khổ của Chúa.

Ôi, Chúa Giêsu đau buồn tựa hồ đang nói với tôi: **“Con của Cha, con đã đoán biết Tình Yêu của Cha. Đây là Thánh Ý Cha: tất cả những tâm hồn yêu mến Cha sẽ chịu đóng đinh với Cha. A, phải rồi, bằng mọi cách, con hãy đến và dang mình trên Thập Giá với Cha. Cha sẽ cho con sống Sự Sống của Cha; Cha sẽ coi con như người yêu dấu của Trái Tim Cha.”**

Đóng đinh vào Thập Giá

Và này, lạy Tình Yêu dịu dàng của con, giờ đây Chúa dang mình trên Thập Giá. Chúa thấy các lý hình cầm đinh và búa để đóng đinh Chúa vào Thập Giá; và Chúa nhìn họ một cách trù mến dịu hiền như thể từ tốn mời họ hãy đóng đinh ngay đi. Mặc dù cảm thấy rờn rợn, nhưng quân dữ vẫn giằng lấy bàn tay phải của Chúa, ướm thử,

rồi dùng búa đóng đinh thấu sang phía bên kia Thập Giá một cách dã man. Lạy Chúa Giêsu của con, nỗi đau đớn Chúa phải chịu thật quá mức và dữ dần đến độ Chúa phải run bật cả người. Ánh sáng trên đôi mắt tuyệt đẹp của Chúa bị lu mờ và Thánh Nhan cực trọng của Chúa nhợt nhạt tái mét.

Ôi bàn tay phải diễm phúc, con xin hôn kính, cảm mến, thờ lạy và cảm tạ cho con và cho mọi người. Lạy Chúa Giêsu, bao nhiêu đánh đập Chúa phải chịu, trong giây phút này con xin Chúa hãy cho bấy nhiêu linh hồn được thoát khỏi án hỏa ngục. Bao nhiêu giọt Máu Chúa đã đổ ra, con nài xin Chúa hãy dùng Máu châu báu của Chúa mà tẩy sạch bấy nhiêu linh hồn. Và vì nỗi thống khổ khủng khiếp Chúa phải chịu, nhất là khi chịu đóng đinh vào Thập Giá đớn đau, thần kinh trên hai cánh tay như thế đều bị kéo giãn, con nài xin Chúa hãy chúc lành cho mọi người và mở cửa Thiên Đàng cho họ. Ước chi những phúc lành của Chúa mời gọi được các tội nhân hoán cải, các người bội giáo và ngoại giáo đều trở về với ánh sáng đức tin.

Ôi Chúa Giêsu, Sự Sống dịu dàng của con, bọn địch thù vừa đóng đinh bàn tay phải của Chúa xong, liền giằng lấy bàn tay trái của Chúa một cách tàn bạo khôn xiết. Chúng kéo mạnh bàn tay này cho tới lỗ đinh đã được đánh dấu khiến Chúa cảm thấy xương cốt nơi hai cánh tay và hai bờ vai của Chúa đều bị trật khớp. Và, vì đau đớn quá dữ dội, nên hai chân của Chúa rút lên và co giật.

Ôi bàn tay trái của Chúa Giêsu, con xin hôn kính, cảm thương, thờ lạy và cảm tạ. Lạy Chúa Giêsu, nhân vì những nhát búa và nỗi đớn đau của Chúa khi chịu đóng đinh, con nài xin Chúa giây phút này hãy cho thật nhiều linh hồn luyện ngục được lên thiên đàng. Và nhân vì Máu Chúa đã đổ ra, con cầu xin Chúa dập tắt những ngọn lửa đang nung nấu các linh hồn ấy. Ước chi Máu Thánh Chúa đem lại sự giãn khát và nhuần gội êm mát cho tất cả các linh hồn hầu tẩy sạch mọi tì vết và chuẩn bị cho các ngài hưởng phúc thanh nhàn.

Lạy Tình Yêu của con, Chúa là mọi sự cho con, nhân vì nỗi đớn đau tàn khốc Chúa phải chịu khi người ta đóng chiếc đinh thấu qua bàn tay trái của Chúa, con cầu

xin Chúa hãy đóng cửa hỏa ngục và đừng để các linh hồn sa xuống đó, đồng thời xin hãm cơn thịnh nộ của phép Công Thắng lại, mà không may, tội lỗi chúng con đã dám khiêu khích. Lạy Chúa Giêsu, xin vì lòng nhân lành mà làm cho chiếc đinh nơi bàn tay trái của Chúa trở thành một chìa khóa đóng phép Công Thắng lại để những trận mưa hình phạt xuống địa cầu không còn nữa, và xin hãy mở toang những kho tàng lòng thương xót cho mọi người. Vì vậy, con khẩn xin Chúa hãy áp ủ chúng con trong vòng tay của Chúa.

Giờ đây, Chúa dường như đã bất động trước tất cả, còn chúng con thì tự do có thể làm được mọi sự cho Chúa. Do đó, con xin ký thác thế giới và mọi thể hệ vào vòng tay Chúa. Lạy Tình Yêu của con, nhân vì tiếng nói của Máu Thánh Chúa, con cầu xin Chúa đừng khước từ ơn tha thứ với bất cứ một ai; và nhân vì những công trạng của Máu cực trọng châu báu, con nài xin Chúa hãy cho mọi người được cứu rỗi và ân sủng. Ôi Chúa Giêsu của con, xin đừng loại bỏ một ai.

Đóng đinh hai bàn chân cực trọng Chúa Giêsu

Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu của con, các địch thù của Chúa vẫn chưa hả dạ. Chúng cường nộ như quỷ dữ, nắm lấy hai bàn chân cực trọng của Chúa, hai bàn chân chưa bao giờ biết mỗi một khi tìm kiếm các linh hồn và giờ đây đang co giật vì sự đón đau nơi hai bàn tay của Chúa; và chúng kéo hai chân Chúa mạnh đến nỗi xương đầu gối, xương sườn và các xương lồng ngực của Chúa đều trật khớp. Lạy Chúa Giêsu của con, trái tim con không sao chịu nổi. Đôi mắt xinh đẹp của Chúa trợn ngược vì đau đớn và bị máu phủ lấp che mờ; và con nhìn thấy đôi môi của Chúa vằn lại, tái nhợt và sưng vù vì bị đập đánh. Lưỡng quyền Chúa hõm sâu, hai hàm răng lập cập, lồng ngực phập phồng, và vì cả hai tay hai chân đều bị kéo giãn, nên trái tim Chúa hoàn toàn bị nát tan. Lạy Tình Yêu của con, con rất sẵn lòng được thế mạng để cứu Chúa cho khỏi cơn đón đau quá mức này. Con muốn dâng mình trên các chi thể của Chúa để dâng lên Chúa một sự cứu trợ, một nụ hôn và một lời an ủi thay cho mọi người và một hành vi đền bồi vì tất cả.

Lạy Chúa Giêsu của con, con thấy người ta xếp bàn chân này lên bàn chân kia của Chúa rồi lấy đinh đóng xuyên qua cả hai; tệ hơn nữa đó lại là một chiếc đinh tày mũi! Thương ôi, Chúa Giêsu của con, nhân vì chiếc đinh thấu qua hai bàn chân của Chúa, xin cho con được đặt tất cả các linh mục lên bàn chân phải của Chúa, nhất là những vị không sống xứng đáng và thánh thiện, để các ngài trở nên ánh sáng cho mọi dân tộc; và con xin đặt tất cả các dân tộc lên bàn chân trái của Chúa để họ biết đón nhận ánh sáng từ nơi các linh mục, đồng thời biết tôn trọng và vâng phục các ngài. Và ước gì chiếc đinh thấu qua hai bàn chân của Chúa cũng xuyên qua các linh mục và mọi dân tộc để các vị và mọi người không thể xa rời Chúa được.

Lạy hai bàn chân diễm phúc của Chúa Giêsu, con hôn kính, cảm thương, thờ lạy và cảm tạ. Lạy Chúa Giêsu, nhân vì những thống khổ cùng cực Chúa đã chịu, vì cực hình đã làm trật mọi khớp xương của Chúa, và vì Máu Thánh đã đổ ra, con nài xin Chúa hãy che chở mọi linh hồn nơi các thương tích của Chúa. Ôi Chúa Giêsu, xin đừng từ rẫy một ai. Chớ gì những chiếc đinh của Chúa thấu qua các tài năng của chúng con để chúng không thể xa lìa Chúa, và thấu qua trái tim của chúng con để nó luôn kết hợp với một mình Chúa. Chớ gì mọi tình cảm của chúng con cũng được những chiếc đinh của Chúa đóng vào để chúng không còn tìm kiếm những thú vui nào khác ngoài Chúa.

Lạy Chúa Giêsu chịu đóng đinh của con, con thấy người Chúa đâm toàn Máu. Giờ đây Chúa đâm đĩa những Máu là Máu, và những giọt Máu chẳng nói gì với Chúa, nhưng nói với các linh hồn. Thực vậy, con thấy rất đông các linh hồn thuộc mọi thời đại trong từng giọt Máu. Và như vậy, lạy Chúa Giêsu, Chúa bảo bọc tất cả chúng con trong Chúa. Vì thần lực Máu Thánh, con nài xin Chúa đừng để một ai xa lìa Chúa nữa.

Lạy Chúa Giêsu của con, con đến sát Trái Tim Chúa khi các lý hình đã đóng đinh xong hai bàn chân của Chúa. Con thấy Chúa chẳng còn đi đứng được nữa, nhưng Tình Yêu Chúa vẫn gào to, “Đau đớn hơn nữa!” Lạy Chúa Giêsu của con, con ôm lấy

Trái Tim Chúa, con hôn kính, cảm thương, thờ lạy và cảm tạ Chúa cho con và cho mọi người. Ôi Chúa Giêsu, con muốn tựa đầu vào Trái Tim Chúa để biết Chúa phải chịu đựng những gì trong khổ hình đóng đinh này. Ôi, con nghe từng nhát búa rêm lên nơi Trái Tim Chúa! Trái Tim là trung tâm của tất cả; đau khổ bắt đầu từ đó mà kết thúc cũng ở đó. Ôi, giả như Trái Tim Chúa không phải chờ đợi để rồi sẽ được một lưới đồng thau qua, thì có lẽ những ngọn lửa Tình Yêu và Máu Thánh sôi sục bên trong đã phụt ra và làm tiêu tan Trái Tim Chúa rồi. Máu và những ngọn lửa này mời gọi các linh hồn yêu mến hãy tạo lập một nơi cư ngụ hạnh phúc nơi Trái Tim Chúa. Nhân vì Máu cực trọng châu báu và Tình Yêu của Trái Tim Chúa, con cầu khẩn, con nài xin Chúa hãy thánh hóa các linh hồn yêu mến Chúa. Lạy Chúa Giêsu, xin đừng để họ lìa xa Trái Tim Chúa! Và xin dùng ân sủng mà bội tăng số ơn gọi các linh hồn hiến mình làm của lễ để duy trì Cuộc Sống của Chúa trên trần gian. Chúa đã muốn dành cho các linh hồn say yêu Chúa một nơi đặc biệt trong Trái Tim Chúa, xin cho họ đừng bao giờ đánh mất nơi ấy.

Lạy Chúa Giêsu, ước gì những ngọn lửa của Trái Tim Chúa thiêu đốt và tiêu hủy con; ước gì Máu Thánh Chúa điểm trang cho con, và Tình Yêu Chúa mãi mãi đóng con chặt vào Chúa bằng đau khổ và việc đền bồi. Ôi Chúa Giêsu của con, sau khi đã đóng đinh tay chân Chúa vào Thập Giá, bọn lý hình lật ngược Thập Giá lại để đóng quặt các mũi đinh khiến cho Thánh Nhan đáng tôn thờ của Chúa cắm xuống phần đất ướt đẫm Máu Thánh. Chúa hôn đất bằng miệng cực trọng. Lạy Tình Yêu dịu dàng của con, qua nụ hôn này, Chúa muốn hôn yêu và liên kết tất cả các linh hồn với Tình Yêu Chúa để đóng ấn ơn cứu độ cho họ. Lạy Chúa Giêsu, xin để con nằm thẽ vào chỗ của Chúa; và trong khi các lý hình đóng quặt các mũi đinh, ước chi những nhát búa ấy cũng dả thương và đóng chặt con vào Tình Yêu của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, ôi Tình Yêu dịu hiền của con, khi những gai nhọn cắm sâu mỗi lúc một hơn vào Đầu của Chúa, con muốn hiến dâng tất cả những tư tưởng

cũng như những nụ hôn nồng nàn của con để ủi an Chúa và làm dịu bớt cơn nhức buốt do những gai nhọn gây ra cho Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, con thấy các địch thù của Chúa vẫn chưa chán sỉ nhục và nhạo báng Chúa; vì thế, con muốn an ủi những ánh mắt Thần Linh của Chúa bằng những ánh mắt đầy tình mến của con.

Lưỡi Chúa gần như bị rút vào cuống họng vì mệt đắng và vì cơn khát khô bỏng. Lạy Chúa Giêsu, để giảm cơn khát của Chúa, có lẽ Chúa cần đến trái tim tất cả mọi thụ tạo phải tràn đầy Tình Yêu. Nhưng vì không được, nên Chúa càng khát bỏng hơn nữa. Lạy Tình Yêu dịu dàng của con, con muốn khơi nguồn những dòng sông Tình Yêu để làm giảm bớt phần nào mệt đắng và cơn khát khô bỏng của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, mỗi lần Chúa cử động, các thương tích nơi hai bàn tay của Chúa lại toạc thêm ra; đòn đau càng khủng khiếp và dữ dội hơn nữa. Lạy Chúa Giêsu yêu dấu của con, để xoa dịu và làm giảm bớt nỗi đau này, con xin dâng lên Chúa các công việc lành thánh của mọi thụ tạo.

Lạy Chúa Giêsu, hai bàn chân cực trọng của Chúa đau đớn biết bao! Đường như mọi cử động của thân xác cực thánh của Chúa đều ảnh hưởng đến hai bàn chân; vậy mà không có ai bên cạnh để nâng đỡ hoặc giảm bớt những đau khổ nghiệt ngã này cho Chúa! Lạy Sự Sống rất ngọt ngào của con, con muốn thu tích bước chân của mọi thụ tạo thuộc mọi thế hệ quá khứ, hiện tại và tương lai, và qui hướng tất cả về với Chúa để an ủi Chúa trong những thống khổ cùng cực này.

Lạy Chúa Giêsu của con, thương ôi, Trái Tim tội nghiệp của Chúa tan nát dường nào! Làm sao con có thể làm vơi bớt được một nỗi đòn đau như thế! Bản thân con sẽ tan hòa trong Chúa. Con sẽ đặt trái tim con trong Trái Tim Chúa và những ước ao của con nơi những ước ao của Chúa để mọi ước ao xấu xa đều bị tiêu tan. Con sẽ hòa tan tình yêu của con trong Tình Yêu Chúa để trái tim mọi thụ tạo sẽ được ngọn lửa Tình Yêu thiêu đốt và các thứ tình yêu trần tục sẽ bị hủy diệt. Trái Tim Cực Trọng của Chúa sẽ được ủi an. Và, từ giây phút này, lạy Chúa Giêsu, con xin hứa với Chúa, con

sẽ đóng chặt bản thân con mãi mãi vào Trái Tim đầy yêu thương của Chúa bằng những chiếc đinh là lòng ước ao, Tình Yêu và Thánh Ý của Chúa.

Ôi Chúa Giêsu của con, Chúa chịu đóng đinh; con cũng chịu đóng đinh trong Chúa. Xin đừng để con lìa xa khỏi Chúa dù chỉ một phút giây; nhưng cho con được đóng chặt luôn mãi để có thể yêu mến và đền tạ Chúa thay cho mọi người và xoa dịu những đớn đau mà các thụ tạo đã gây ra cho Chúa vì tội lỗi của họ.

Chúa Giêsu chịu treo trên Thập Giá

Lạy Chúa Giêsu nhân lành của con, con thấy các địch thù của Chúa dựng đứng cây Thập Giá bằng gỗ nặng nề và trồng vào chiếc lỗ đã đào sẵn. Và Chúa, lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, Chúa chịu treo lơ lửng giữa trời và đất.

Vào thời điểm trọng đại này, Chúa hướng về Chúa Cha, và thưa lên với Người bằng tiếng nói đã yếu ớt và thều thào của Chúa: **“Lạy Cha Rất Thánh, này đây Con gánh tất cả tội lụy trần gian. Không một tội nào mà không trút xuống mình Con. Vì vậy, phép Công Thắng của Cha không giáng phạt nhân loại, nhưng giáng phạt Con, Con của Cha đây. Cha ơi, xin Cha cho Con được gắn bó tất cả các linh hồn với Thập Giá này mà nài xin ơn tha thứ cho họ bằng tiếng nói của Máu và các thương tích của Con. Cha ơi, Cha không nhìn thấy Con tàn tạ thế nào sao? Vì Thập Giá và vì những thống khổ này, xin Cha ban cho mọi người ơn hoán cải, bình an, tha thứ và thánh hóa.”**

Ôi Chúa Giêsu, trong khi chịu đóng đinh vào Thập Giá, linh hồn Chúa không còn trên trần gian, nhưng ở trên Thiên Đàng với Chúa Cha Cực Thánh để bào chữa và khẩn cầu cho linh hồn chúng con. Lời Kinh xoa dịu Phép Công Thắng Thiên Chúa. Lạy Tình Yêu tử giá của con, con muốn theo Chúa đến trước ngai tòa của Cha Hằng Hữu. Cùng với Chúa, con muốn xoa dịu phép Công Thắng của Người. Con coi Nhân Tính Cực Thánh đã được hợp nhất với Thánh Ý của Chúa như của chính con; và cùng với Chúa, con muốn thực hiện những việc Chúa làm. Hơn nữa, lạy Sự Sống của con, xin cho tư tưởng, tình yêu, ý chí và ước vọng của con được tan chảy trong Chúa; nhịp

tim con trong nhịp tim Chúa và toàn bộ hữu thể con trong hữu thể Chúa, để con không còn gì nữa và chỉ có thể lặp lại tất cả những gì Chúa làm trong hành vi và lời nói của con.

Nhưng lạy Chúa Giêsu tử giá của con, con thấy khi Cha Cực Thánh nổi thịnh nộ với các thụ tạo, thì Chúa sắp mình trước Thánh Nhan Người và che kín mọi thụ tạo trong Nhân Tính Cực Trọng của Chúa. Như thế, Chúa đưa chúng con vào chỗ an toàn để Chúa Cha, khi nhìn thấy chúng con trong Chúa, vì Tình Yêu dành cho Chúa, sẽ không xua đuổi chúng con khỏi Thánh Nhan Người! Và nếu Người còn nhìn một cách phân nộ, thì đó là vì nhiều linh hồn đã làm biến dạng hình ảnh tốt đẹp Người đã tạo thành và chỉ nghĩ đến việc xúc phạm đến Người. Và, thay vì học biết Người, thì họ lại dùng trí năng để tạo nên hang hốc che đậy các tội lỗi của họ. Lạy Chúa Giêsu của con, để làm nguôi lòng Chúa Cha, Chúa đã xin Người nhìn đến Đầu cực trọng của Chúa đã bị đâm thấu vì những cực hình khủng khiếp. Có thể nói những cực hình ấy đã đóng đinh toàn bộ trí năng của các thụ tạo vào tâm trí Chúa; và vì từng người, Chúa hiến dâng lễ đền bồi để làm nguôi phép Công Thắng Thiên Chúa. Ôi, trước Uy Linh Thiên Chúa, những gai nhọn ấy là những tiếng nói cảm thông bệnh chữa cho tất cả những tư tưởng xấu xa của các thụ tạo!

Lạy Chúa Giêsu của con, tư tưởng của con được nên một với tư tưởng của Chúa. Vì vậy, cùng với Chúa, con cầu nguyện, nài xin, đền tạ và bệnh chữa trước Uy Linh Thiên Chúa cho tất cả các điều dữ do trí năng của các thụ tạo gây ra. Xin cho con được nhận lấy những gai nhọn và Trí Năng của Chúa để cùng Chúa đến với tất cả các thụ tạo mà liên kết những thứ ấy với những gì thuộc về họ; và với Trí Năng Thánh Thiện của Chúa, con muốn trả lại cho họ trí năng nguyên tuyền mà Chúa đã tác thành. Xin cho con liên kết những tư tưởng thánh thiện của Chúa với các thụ tạo để dùng những gai nhọn của Chúa mà đâm qua tâm trí các thụ tạo và dâng lại cho Chúa quyền tối thượng trên mọi người. Vâng, lạy Chúa Giêsu, chỉ mình Chúa là Đấng cai trị mọi tư

tướng, mọi tình cảm và mọi dân tộc. Một mình Chúa cai quản muôn loài. Và chỉ khi ấy, diện mạo trái đất vốn ghê tởm và kinh hãi đối với Cha Trên Trời sẽ được biến cải.

Nhưng, lạy Chúa Giêsu tử giá của con, con nhận ra Chúa vẫn không ngừng chứng kiến cơn thịnh nộ của Chúa Cha; Người nhìn các thụ tạo đốn hèn và thấy tất cả đều như nhuốc vì tội lỗi và nhầy nhụa trong ô như kinh tởm, làm cho toàn thể thiên đàng phải ghê sợ. Ôi, ánh nhìn thánh khiết của Thiên Chúa khiếp hãi đến độ hầu như không thể nhận ra thụ tạo đáng thương ấy là kỳ công do bàn tay thánh thiện của Người! Thực vậy, họ giống như bầy quái vật chiếm cứ trái đất và chuốc lấy ánh nhìn thịnh nộ của Chúa Cha. Nhưng lạy Chúa Giêsu của con, Chúa làm nguôi cơn nghĩa nộ của Chúa Cha bằng cách trao đổi mắt của Chúa để lấy mắt của Người, để Người có thể nhìn xem hết thấy các thụ tạo đều được bao bọc trong Máu Thánh và bị sưng lên vì những dòng nước mắt. Và Chúa đã khóc than trước Uy Linh Cực Thánh để làm Uy Linh ấy cảm thương cho những gian truân của họ.

Và con nghe tiếng Chúa phán: ***“Lạy Cha, quả thật thụ tạo vong ân đã ra ô như vì tội lỗi và không đáng được hưởng ánh nhìn hiền phụ của Cha nữa. Lạy Cha, xin thương nhìn đến Con. Con muốn khóc thật nhiều trước mặt Cha để tạo nên một dòng nước mắt và máu hầu thanh tẩy sự ô như nhầy nhóp nơi các thụ tạo. Lạy Cha của con, lẽ nào Cha lại ruồng rẫy Con? Không, Cha không thể làm điều đó. Con là Con Cha; và vì là Con Cha, nên cũng là Đầu của mọi thụ tạo; còn họ là chi thể của Con. Lạy Cha, Chúng Ta hãy cứu độ họ. Chúng Ta hãy cứu độ họ.”***

Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu vô biên của con, trước Uy Linh Cực Thánh, con muốn có đôi mắt của Chúa để khóc thương cho sự hư mất của quá đông các thụ tạo khốn nạn và cho thời buổi thảm thương này! Xin cho con được nhận lấy những giọt nước mắt và những ánh nhìn của Chúa, vốn đã nên một với nước mắt và ánh nhìn của con, để đến với tất cả các thụ tạo. Và để đánh động họ hãy cảm thương chính linh hồn của họ và Tình Yêu của Chúa, con sẽ cho họ nhìn thấy Chúa khóc thương họ, và đang lúc họ hoá ra như nhóp, thì Chúa sẵn lòng dùng nước mắt và Máu Chúa để rửa sạch họ. Và họ sẽ

suỵ phục khi thấy Chúa khốc than như thế. Ôi, xin để con được rửa sạch tất cả sự nhơ nhớp của các thụ tạo bằng những giọt nước mắt này. Xin để con làm cho những giọt nước mắt này thấm sâu vào tâm hồn họ, làm cho nhiều linh hồn chai đá trong tội phải mềm lòng, và vượt thắng sự ngoan cố của mọi tâm hồn. Và với ánh mắt của Chúa, xin cho con thấu suốt mọi người để làm cho họ nhìn lên trời cao mà yêu mến Chúa và không còn phiêu bạt trên trần gian này để xúc phạm đến Chúa nữa. Và như thế, Chúa Cha nhất định sẽ thương nhìn đến nhân loại khốn cùng này.

Lạy Chúa Giêsu tử giá, con thấy Chúa Cha vẫn chưa nguôi thịnh nộ, bởi vì, trong khi lòng nhân ái hiền phụ của Người xúc động vì Tình Yêu bao la dành cho các thụ tạo hèn mọn đã ban đầy dẫy trời đất những bằng chứng Tình Yêu và ân phúc đến độ trong mỗi bước chân và hành vi, hầu như họ đều cảm nhận được Tình Yêu và Ân Phúc do Tấm Lòng Hiền Phụ trào tuôn; thế nhưng thụ tạo vẫn vong ân bội bạc, khinh thị và không nhìn nhận Tình Yêu. Thực vậy, họ chống lại Tình Yêu bằng cách làm đầy trời đất bằng những lăng mạ, khinh thị và xúc phạm, chà đạp Tình Yêu dưới bàn chân nhơ nhớp và muốn hủy diệt đi nếu như có thể để tự tôn thờ bản thân. Tất cả những xúc phạm này thấu tận các tầng trời và hiển hiện trước Uy Linh Cực Thánh. Ôi, Thiên Chúa thịnh nộ khi nhìn thấy thụ tạo gian ác này đi xa đến mức dùng mọi cách để lăng mạ và xúc phạm Tình Yêu!

Nhưng lạy Chúa Giêsu của con, lúc nào Chúa cũng muốn bảo vệ chúng con bằng sức mạnh thần kỳ của Tình Yêu Chúa, Chúa cưỡng ép Chúa Cha nhìn đến Thánh Nhan cực trọng của Chúa đã chịu tất cả những lăng mạ và khinh thị, rồi thưa với Người: ***Lạy Cha của Con, xin đừng ngoảnh mặt trước những thụ tạo đốn hèn này. Nếu Cha khước từ họ, tức là Cha khước từ Con. Ôi, xin Cha hãy nguôi giận! Con đã lãnh chịu tất cả những sỉ nhục này trên khuôn mặt của Con để trả lễ tất cả cho Cha. Cha ơi, xin hãy kiềm chế cơn thịnh nộ của Cha đối với các thụ tạo đốn hèn này. Họ mù tối và không biết mình đang làm gì. Vì vậy, xin Cha hãy cứ nhìn Con mà xem Con đã vì họ mà ra thế thảm như thế nào! Nếu Cha không***

động lòng trắc ẩn đối với các thụ tạo khốn cùng, thì hãy động lòng xót thương khuôn mặt của Con nhầy nhụa đờm dãi, bết máu me, tái nhợt và sưng phù vì bị tạt vả và đập đánh quá nhiều. Cha ơi, xin Cha đủ lòng thương! Con là người xinh đẹp hơn tất cả thế mà giờ đây đã biến dạng đến độ chính Con cũng không còn nhận ra mình nữa. Con đã trở thành đồ phế bỏ của mọi người. Vì vậy, bất cứ giá nào Con cũng muốn cho các thụ tạo đốn hèn này được cứu độ!”

Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa có thể yêu thương chúng con đến thế hay sao? Tình Yêu Chúa nghiền nát Trái Tim tội nghiệp của Chúa. Con muốn noi gương Chúa trong mọi sự, vậy xin Chúa cho con đón nhận và theo sức mình mà không ngừng tỏ cho Chúa Cha nhìn thấy Thánh Nhan cực trọng của Chúa đã biến dạng nhường ấy để Người cảm thương nhân loại đốn hèn đã bị án phạt của phép Công Thắng đè nặng đến độ hầu chết. Xin cho con xông vào giữa mọi thụ tạo và bắt họ chiêm ngắm Thánh Nhan Chúa đã biến dạng nhường ấy vì họ, để làm cho họ biết quý chuộng linh hồn của họ và Tình Yêu của Chúa. Và với Ánh Sáng giải chiếu từ Thánh Nhan cũng như sức mạnh thần kỳ của Tình Yêu Chúa, ước gì con làm cho họ hiểu biết Chúa là Đấng nào và họ là ai mà sao họ lại cả dấm xúc phạm đến Chúa. Việc này sẽ làm cho các linh hồn đã chết trong đời sống ân sủng được vươn khỏi đống tội mà họ đang ngụp lặn trong đó và làm cho hết thảy mọi người sắp mình trước mặt Chúa mà tôn thờ và tán dương.

Lạy Chúa Giêsu, Đấng tử giá đáng tôn thờ của con, lúc nào các thụ tạo cũng không ngớt khiêu khích phép Công Thắng Thiên Chúa và dùng miệng lưỡi thốt ra những lộng ngôn ghê tởm, những nguyên rửa, thề thốt, những điều xấu xa, những âm mưu giết hại và thực hiện những cuộc tàn sát lẫn nhau. Ôi, tất cả những náo động ấy làm hỗn độn cả trái đất và thấu đến các tầng trời làm chướng tai Thiên Chúa. Vì kinh tởm sự ồn ào tà độc mà các thụ tạo làm vọng lên, Chúa Cha sẽ loại trừ và xua đuổi họ; bởi lẽ tất cả những thứ ồn ào tà độc ấy nguyên rửa, đòi hình phạt và án nghiêm thắng cho chính mình. Ôi, phép Công Thắng Thiên Chúa phải đành lòng trút xuống những hình phạt! Ôi, biết bao lộng ngôn kinh tởm khơi dậy cơn thịnh nộ chống lại các thụ tạo!

Nhưng, lạy Chúa Giêsu của con, Chúa yêu thương chúng con bằng Tình Yêu vô cùng, Chúa sử dụng và liên kết tất cả những tiếng nói toàn năng và sáng tạo của Chúa để chống lại những tiếng nói sát hại kia; và Chúa làm cho tiếng nói dịu dàng của Chúa vang vọng bên tai Chúa Cha, để những tiếng ấy cùng chúc tụng và ca khen, đền bồi cho sự bức dọc mà các thụ tạo đã gây ra cho Người. Và Chúa kêu xin “Lòng Thương Xót, Ân Sủng và Tình Yêu dành cho thụ tạo đón hèn!” Và để làm nguôi giận Chúa Cha hơn nữa, Chúa còn tỏ cho Người nhìn thấy môi miệng cực thánh của Chúa: **“Lạy Cha, xin hãy nhìn đến Con. Xin đừng nghe tiếng nói của các thụ tạo mà hãy nghe tiếng nói của Con. Chính Con là người đền thay cho tất cả. Vì thế, Con cầu xin Cha hãy đủ thương các thụ tạo, hãy nhìn họ trong Con. Nếu Cha nhìn họ ở ngoài Con, không biết họ sẽ ra sao? Họ yếu đuối, vô tri và chỉ có thể làm được điều dữ, đầy mọi thứ khốn cùng. Xin Cha đoái tình đủ thương các thụ tạo hèn yếu! Con xin trả lễ cho họ bằng chiếc lưỡi của Con đã ra đắng đốt vì mật đắng, khô bỏng vì cơn khát, nóng cháy và thiêu đốt vì Tình Yêu.”**

Lạy Chúa Giêsu chịu cay đắng của con, trước tất cả những xúc phạm ấy, con muốn lồng tiếng nói của con vào tiếng nói của Chúa. Xin cho con được nhận lấy chiếc lưỡi và đôi môi của Chúa rồi đến với tất cả các thụ tạo mà chạm lưỡi của Chúa vào lưỡi của họ để khi họ xúc phạm đến Chúa, vì cảm thấy lưỡi Chúa cay đắng, nếu không phải vì Tình Yêu, thì ít là vì sự cay đắng mà họ cảm thấy, các thụ tạo sẽ không nói những lời phạm thượng nữa! Xin cho con chạm môi miệng của Chúa vào môi miệng của mọi người để lửa nóng tội lỗi trên môi miệng họ làm vọng lên tiếng nói toàn năng của Chúa trong mọi tâm hồn, ngăn chặn tất cả những tiếng nói xấu xa và biến tất cả những tiếng nói nhân loại thành những lời chúc tụng và ngợi khen.

Lạy Đấng Tử Giá cực thánh, trước Tình Yêu và đau khổ của Chúa, các thụ tạo vẫn chưa chịu suy phục. Ngược lại, họ tiếp tục khinh dể Chúa, phạm hết tội này đến tội khác, những tội phạm thánh tày đình, sát nhân, tự vẫn, đấu đá, gian xảo, lừa lọc, tàn ác và phản bội. Thương ôi, những công việc gian ác này đè nặng cánh tay của

Chúa Cha. Và Chúa Cha, vì không thể chịu nổi sức nặng ấy nữa nên sắp sửa giáng con nghĩa nô và hủy diệt xuống trên địa cầu. Ôi Chúa Giêsu của con, vì sợ phải nhìn thấy các thụ tạo bị hủy diệt, Chúa giật họ ra khỏi con nghĩa nô của Thiên Chúa và dang cánh tay trước mặt Chúa Cha để Người khỏi xuống tay hủy diệt họ. Và khi dùng cánh tay mình để đỡ nâng sức nặng kia, Chúa làm cho Chúa Cha nguôi giận và không để phép Công Thắng ra tay hành động.

Và để Chúa Cha động lòng cảm thương các thụ tạo khốn cùng, Chúa thân thưa với Người bằng tiếng nói đầy sức thuyết phục: **“Cha của Con, xin Cha nhìn đến hai bàn tay tan nát và những chiếc đinh đâm thấu qua mà đóng tất cả những công việc xấu xa kia vào Con. Ôi, chính nơi hai bàn tay này, Con cảm nhận tất cả cơn hấp hối mà những công việc xấu xa ấy gây ra cho Con. Lạy Cha của Con, Cha vẫn chưa hài lòng với những thống khổ của Con hay sao? Chẳng lẽ chúng vẫn chưa đủ làm Cha thỏa nguyện hay sao? Ôi những cánh tay bị trật khớp của Con mãi mãi sẽ là những xiềng xích để cột các thụ tạo lại để chúng không thể xa rời Con được nữa, ngoại trừ những kẻ muốn cố tình. Những cánh tay của Con là xiềng xích yêu thương sẽ cột Cha lại để Cha khỏi hủy diệt các thụ tạo đốn hèn. Thực vậy, Con sẽ luôn luôn kéo Cha đến gần bên các thụ tạo để Cha trào đổ những ân sủng và lòng thương xót của Cha xuống cho họ.”**

Lạy Chúa Giêsu của con, Tình Yêu Chúa là nguồn hoan lạc ngọt ngào cho con và dạy con làm theo những gì Chúa làm. Vì vậy, xin ban cho con cánh tay của Chúa; vì cùng với Chúa, dù khổ sở thế nào đi nữa, con vẫn muốn cản trở không để phép Công Thắng đánh phạt các thụ tạo khốn cùng. Với Máu chảy ra từ những bàn tay của Chúa, con muốn làm nguôi cơn nghĩa nô và dập tắt ngọn lửa tội lỗi khiêu khích phép Công Thắng. Và, để làm Chúa Cha cảm thương các thụ tạo, con sẽ đặt vào tay Chúa rất nhiều những chi thể bị tan nát, những tiếng rên khóc của rất đông người bị thương tích tội nghiệp, của nhiều người đau khổ và những tâm hồn trĩu nặng. Và xin để con đến với môi thụ tạo và ôm choàng mọi người trong vòng tay của Chúa để mọi người trở về

với Trái Tim Chúa. Và xin để con dùng sức mạnh bàn tay sáng tạo của Chúa mà cản trở nhiều công việc xấu xa và không để cho ai làm điều gian ác.

Lạy Chúa Giêsu tử giá đáng kính mến của con, các thụ tạo vẫn chưa chán xúc phạm đến Chúa. Họ muốn uống cạn hết mọi căn bã tội lỗi và điên cuồng chạy trên con đường tà vạy. Họ sa đi ngã lại trong tội lỗi. Họ bất tuân các thánh luật và không chịu tôn nhận Chúa, khởi loạn chống lại và coi thường Chúa để rồi phải xuống hỏa ngục. Ôi, Uy Linh Thiên Chúa bị khiêu khích dường nào! Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa hiển thắng mọi sự, kể cả sự chai đá của các thụ tạo. Để làm Chúa Cha nguôi giận, Chúa tỏ cho Người tất cả Nhân Tính Thánh Thiện của Chúa bị tan nát bầm dập, trật xương sai khớp một cách khủng khiếp, và cho Người thấy hai bàn chân cực trọng của Chúa chịu đâm sâu, trên đó có tất cả bước chân của các thụ tạo đã làm Chúa phải đau đớn như chết đến độ bị biến dạng vì những cơn co giật dữ dội.

Con nghe giọng nói của Chúa đầy xúc động hơn bao giờ hết. Cũng như trong hành vi cứu chuộc, Chúa muốn dùng Tình Yêu và đau khổ để chinh phục các thụ tạo và chiến thắng Lòng Chúa Cha: ***"Lạy Cha của con, xin nhìn Con từ đầu đến chân, không còn một nơi nào lành lặn. Không còn một chỗ nào nơi thân mình Con có thể nhận thêm những thương tích hoặc chuốc thêm những thống khổ khác! Nếu như trước Tình Yêu và đau khổ thế này mà Cha vẫn chưa nguôi giận thì ai có thể làm Cha nguôi giận được nữa? Hỡi các thụ tạo, nếu các người không suy phục Tình Yêu này, thì mong gì các người sẽ được hoán cải? Những thương tích và Máu của Ta vẫn mãi là những tiếng kêu nài trời cao đổ xuống ân sủng hoán cải, tha thứ và cảm thương dành cho nhân loại khốn cùng!"***

Lạy Chúa Giêsu của con, con thấy Chúa trong một tình cảnh thật nghiệt ngã, vừa muốn xoa dịu Chúa Cha vừa muốn chinh phục các thụ tạo khốn cùng. Vì vậy, xin cho phép con nhận lấy bàn chân cực trọng của Chúa mà đến với tất cả các thụ tạo để cột chặt mọi bước chân của họ lại với chân Chúa, để nếu như họ còn muốn đi đường tội lỗi, thì họ sẽ không thể làm được vì cảm thấy có những xiềng xích giữa Chúa và họ. Ôi,

xin dùng hai bàn chân của Chúa mà bắt họ phải bỏ đường tội lỗi và quay về đường ngay nẻo chính, biết tuân phục các lề luật của Chúa hơn nữa. Và xin hãy dùng những móng tay của Chúa mà đóng hỏa ngục lại để đừng ai sa vào đó nữa.

Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu tử giá của con, con thấy Chúa không thể gắng thêm được nữa. Chúa chịu căng thân trên Thập Giá đớn đau; những phần xương sai khớp không ngót hành hạ Chúa trong từng cử động nhỏ; da thịt Chúa bị xé nát mỗi lúc một hơn; những lời xúc phạm trút trên mình Chúa; những thống khổ nội tâm làm Chúa ngột ngạt vì cay đắng, vì đau đớn và vì Tình Yêu; và trong số những cực hình ấy, thì thái độ vô ơn của nhân loại như một con sóng dữ đập thấu tận Trái Tim bị xuyên thủng và nghiền nát Chúa, đến độ Nhân Tính cực trọng của Chúa phải lên tiếng cầu cứu và xin thương xót bởi vì không chống lại được ngàn ấy cực hình, nên bị kiệt quệ và hầu như ngất đi vì Tình Yêu và vì những thống khổ.

Lạy Chúa Giêsu tử giá, chẳng lẽ Chúa bảo tồn vạn vật và ban sự sống cho mọi người mà phải lên tiếng kêu cứu hay sao? Thương ôi, làm sao con có thể hóa thân vào từng giọt Máu của Chúa và đổ hết máu của con ra để xoa dịu mọi thương tích, để giảm bớt cái nhức nhối do từng chiếc gai đâm thấu, và để làm dịu bớt mọi đau khổ nội tâm dữ dội mà Trái Tim Chúa phải chịu! Con muốn dâng cho Chúa mạng sống của con để Chúa sống. Và nếu có thể, con muốn tháo đinh Chúa khỏi Thập Giá để con được chịu thay cho Chúa. Nhưng con thấy mình là hư vô và chẳng thể làm gì được. Con thật quá vô nghĩa. Vì vậy, xin Chúa hãy ban chính Chúa cho con. Con sẽ nhận lấy sự sống trong Chúa; và trong Chúa, con sẽ dâng chính Chúa lại cho Chúa. Như vậy, Chúa sẽ hài lòng về những ước vọng của con.

Lạy Chúa Giêsu chịu tan xương nát thịt, con thấy Nhân Tính cực trọng của Chúa chịu chết không phải cho Chúa, nhưng để hoàn tất mọi sự trong công trình cứu độ chúng con. Chúa cần sự trợ giúp Thần Linh, và do đó, Chúa phó mình trong tay Chúa Cha để nài xin trợ giúp và nâng đỡ ấy. Ôi, Chúa Cha Cực Thánh cảm thương biết bao khi nhìn thấy Nhân Tính cực trọng của Chúa bị hành hạ ghê sợ, một việc khủng khiếp

mà tội lỗi đã gây ra cho các chi thể cực trọng của Chúa! Và để làm thỏa mãn những ưu tư đầy Tình Yêu của Chúa, Người đã áp ủ Chúa vào Trái Tim Hiền Phụ của Người và ban cho sự trợ giúp cần thiết để hoàn thành công trình cứu độ. Và khi Người áp ủ Chúa, Chúa lại nghiệm thấy những nhát búa đóng đinh, những lần roi đập đánh, những vết thương tan nát và những gai nhọn đâm thấu một cách tàn bạo hơn nữa. Ôi, Chúa Cha bàng hoàng biết bao! Người thịnh nộ khi nhìn thấy tất cả những thống khổ người ta gây ra cho Trái Tim Chúa, kể cả những linh hồn đã tận hiến cho Chúa!

Và trong cơn phiên não, Người phán với Chúa: **“Lẽ nào ngay cả những linh hồn ưu tuyển của Con cũng không theo Con hay sao? Quả thật, những linh hồn đến xin nương ẩn và nép mình trong Trái Tim Con dường như là để gây thêm sầu thương và làm cho Con phải chết đớn đau hơn nữa. Tệ hơn nữa là tất cả những thống khổ họ gây ra cho Con đều được che đậy kín đáo bằng sự giả hình. Con ôi, trước sự vong ân bội bạc của các linh hồn này, Cha không thể kiềm hãm cơn nghĩa nộ của mình vì chúng làm Cha phải đau buồn hơn tất cả các thụ tạo khác hợp lại!”**

Nhưng lạy Chúa Giêsu vinh thắng mọi sự, Chúa bao che cho những linh hồn này. Chúa lấy Tình Yêu bao la của Trái Tim Chúa để tự vệ trước những đợt sóng dâng đốt và những nhát đâm do những linh hồn này gây ra cho Chúa. Và để làm Chúa Cha nguôi giận, Chúa thưa cùng Người: **“Lạy Cha của Con, xin đoái nhìn Trái Tim của Con! Chớ gì tất cả những thống khổ này đáp thỏa lòng Cha; chúng càng dâng đốt thì càng có thần thể trên Tấm Lòng Hiền Phụ của Cha để nài xin ân sủng, ánh sáng và ơn tha thứ cho những kẻ ấy. Lạy Cha, xin đừng ruồng bỏ họ. Họ sẽ là những người hậu thuẫn Con và sẽ tiếp tục Cuộc Sống của Con trên trần gian.**

“Lạy Cha rất đáng mến, xin nhìn đến Nhân Tính Con giờ đây đang đau khổ cùng cực đến nỗi Trái Tim Con nổ tung vì cay đắng, vì đau khổ nội tâm và những cực hình chưa từng nghe mà Con đã chịu trong suốt ba mươi bốn năm qua, bắt đầu từ giây phút đầu tiên trong cuộc Nhập Thể của Con. Cha ơi, Cha

biết những cay đắng nội tâm này khủng khiếp tới mức có thể làm Con chết đi trong từng giây phút nếu như Quyền Toàn Năng của Chúng Ta không nâng đỡ để kéo dài đau khổ của Con cho đến con hấp hối cùng cực này.

“Ôi, nếu như Con đã dâng lên Cha tất cả đau khổ mà Nhân Tính Cực Trọng của Con đã chịu cho đến giờ này để làm người phép Công Thắng của Cha và nài xin lòng thương xót hiển thắng của Cha ban xuống trên mọi người, thì giờ đây, một cách đặc biệt, Con xin dâng lên Cha Trái Tim bị nghiền nát, đè bẹp và tan nát của Con dưới sức ép của từng giây phút trong cuộc sống dương gian để nài xin Cha ban ơn hoán cải cho các linh hồn đã tận hiến cho Chúng Ta. Lạy Cha, xin hãy xem, này đây Trái Tim đã mến yêu Cha bằng một Tình Yêu vô cùng và vẫn luôn cháy bỏng Tình Yêu dành cho các anh em của Con, những người con của Cha trong Con. Đây là Trái Tim của Con, Trái Tim quảng đại vẫn khát khao đau khổ để dâng lên Cha sự thỏa nguyện sung mãn đền vì mọi tội lỗi của nhân loại. Xin Cha đủ thương những cô quạnh, những nhức nhối khôn nguôi, những tang tóc khốn cực, những ngao ngán buồn nản của Trái Tim Con khi đối mặt với giờ chết. Lạy Cha của Con, Trái Tim Con có đập một nhịp nào mà không vì Vinh Hiển cho Cha và phần rỗi cho các anh em của Con bằng cái giá là những thống khổ và đổ Máu hay không? Trong suốt ba mươi tư năm qua, Trái Tim luôn trĩu nặng của Con chẳng lẽ không thốt ra những lời khẩn cầu tha thiết, rên xiết, thở dài và khóc than ai oán để nài xin lòng thương xót trước thánh nhan Cha hay sao?

“Lạy Cha, vô số lần Cha đã nhậm lời Con cầu cho các linh hồn; Con xin dâng lên Cha lời cảm tạ vô biên. Nhưng lạy Cha của Con, xin nhìn xem Trái Tim Con, cho dù chỉ còn một linh hồn trốn lánh Tình Yêu thì con cũng chưa thể an nhàn giữa những thống khổ bởi vì Chúng Ta yêu thương một linh hồn cũng tha thiết như tất cả các linh hồn hợp lại. Chẳng phải Con sẽ trút hơi thở cuối cùng trên hình cụ khổ nhục này khi thấy các linh hồn tận hiến cho Chúng Ta phải

chết một cách tức tưởi hay sao? Con đang hấp hối giữa một biển đau khổ do sự gian tà và sự hư mất muôn kiếp của Giuđa bội phản, kẻ được Con dành cho lòng sùng ái đặc biệt khi nâng lên hàng tư tế và giám mục như các tông đồ khác, nhưng lại quá cứng lòng và vô ơn đến độ chê chối tất cả những cách thể yêu thương và tế nhị của Con. Lạy Cha của Con, chớ gì vực thẳm thống khổ thể này là đủ rồi! Chớ chỉ những gì Con nhìn thấy như thế đã là quá đủ: đó là các linh hồn được Chúng Ta đặc tuyển lên ơn gọi linh thánh, nhưng lại muốn theo lối Giuđa!

“Lạy Cha, xin cứu giúp Con; xin cứu giúp Con! Con không thể chịu nổi tất cả những thống khổ này nữa! Xin hãy xem trong Trái Tim Con còn một sợi thớ nào mà không chịu hành khổ hơn tất cả những lần cắt trên Thân Thể linh thánh của con hợp lại! Hãy xem Máu Con đang đổ ra tất cả là từ Trái Tim bị Tình Yêu và đau khổ hủy diệt còn hơn cả mọi thương tích của Con nữa. Cha ơi, xin thương xót, nhưng không phải thương xót Con, vì Con muốn chịu khổ cho đến vô cùng cho các linh hồn đáng thương. Nhưng xin Cha đủ thương tất cả các linh hồn, cả nam lẫn nữ, những người đã được mời gọi phụng sự và kết ước Tình Yêu với Con! Ôi lạy Cha, xin lắng nghe; bởi vì Trái Tim của Con sắp chết nhưng vẫn quàn quại kêu lên: ‘Cha ơi! Ngàn này đau khổ của Con là vì những kẻ ấy, Con nài xin Cha ban nghiệm sùng sám hối, hoán cải thực sự cho tất cả những linh hồn bất hạnh ấy! Để không còn một linh hồn nào trong số ấy trốn tránh Chúng Ta nữa! Cha ơi, Con khát! Con khát tất cả các linh hồn, nhất là những linh hồn ấy. Con khát, Con sẵn lòng chịu nhiều đau khổ hơn nữa vì mỗi một linh hồn ấy! Cha ơi, Con vẫn luôn làm trọn Thánh Ý Cha. Giờ đây, Ý của Con cũng là Ý của Cha, vâng, vì Tình Yêu Cha dành cho Con, xin cho Thánh Ý Cha được nên trọn nơi Người Con rất yêu dấu của Cha, người làm Cha hoàn toàn thỏa nguyện!”

Lạy Chúa Giêsu của con, con không thể chịu nổi được nữa. Con xin kết hợp với những lời khẩn nguyện, với những đón đau và với Tình Yêu lao khổ của Chúa! Xin

ban cho con Trái Tim Chúa để con cảm nghiệm được cái khát bồng của Chúa dành cho các linh hồn đã tận hiến cho Chúa, và bằng nhịp tim của con, con xin hoàn lại cho Chúa lòng mến và những tình cảm của họ. Xin cho con được đến với từng người để ghép Trái Tim Chúa vào trong lòng họ. Và nhờ được tiếp xúc với Trái Tim Chúa, chớ gì những người nguội lạnh được nên sốt sắng, những người hững hờ được lay động, những người chai đá được mời gọi trở về; và rất nhiều ân sủng bị từ chối lại quay về với họ. Trái Tim Chúa trần trở vì đau đớn và cay đắng khi nhìn thấy những chương trình dành cho các linh hồn tận hiến không thể thực hiện chỉ vì thiếu sự cộng tác; và rất nhiều linh hồn lẽ ra nhờ họ mà có được Sự Sống và ơn cứu độ đã phải chịu những hậu quả tồi tệ! Nhưng con chỉ cho họ thấy Trái Tim Chúa đã vì họ mà chịu cay đắng muôn vàn. Con sẽ bắn những mũi tên bằng lửa từ Trái Tim Chúa vào họ và cho họ biết tất cả những lời khấn nguyện của Chúa và những đau khổ Chúa đã chịu là vì họ. Không lẽ nào họ lại không suy phục Chúa, và như thế, họ sẽ sám hối trở về sắp mình dưới chân Chúa; những chương trình của Chúa dành cho họ sẽ được tái lập, họ sẽ ở trong Chúa và gần gũi bên Chúa để không còn xúc phạm đến Chúa nữa, nhưng đền tạ, an ủi và bảo vệ Chúa.

Lạy Chúa Giêsu tử giá, Sự Sống của con, con thấy Chúa đau khổ quần quại trên Thập Giá, vì Tình Yêu Chúa vẫn chưa được thỏa nguyện và muốn hoàn tất mọi sự. Phần con, con cùng chịu đau khổ với Chúa. Con kêu mời tất cả, hỡi các thiên thần và các thánh, hãy lên ngọn Canvê để chiêm ngắm những thái quá và những điên rồ vì Tình Yêu của một vị Thiên Chúa! Chúng ta hãy hôn kính và thờ lạy những thương tích đầm máu của Chúa. Chúng ta hãy nhận lấy những chi thể tan nát kia; chúng ta hãy cảm tạ Chúa Giêsu vì đã hoàn tất công trình cứu độ! Chúng ta hãy nhìn lên Người Mẹ chịu đâm thấu. Thấy Con chịu bao nhiêu cực hình và bao nhiêu cái chết thì Mẹ cũng chịu ngần ấy nơi Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ. Máu thấm đầy trang phục của Mẹ, và trên núi Canvê chỗ nào cũng có Máu vung vãi. Vì vậy, tất cả chúng ta hãy cùng nhận lấy Máu này và mời Mẹ Đau Thương hãy cùng chúng ta đi khắp thế giới để

giúp đỡ mọi người. Chúng ta hãy giúp những người đang gặp hiểm nguy để họ không hư mất, những người sa ngã để họ có thể chỗi dậy, và những người sắp sa ngã để họ đừng sa ngã.

Chúng ta hãy trao Máu Thánh cho rất đông những người mù tối đáng thương để ánh sáng chân lý giải chiếu trên họ. Và một cách đặc biệt, chúng ta hãy đến giữa những người đang chiến đấu để trở nên như những lính canh cho họ. Và nếu như họ sắp bị những viên đạn bắn trúng, chúng ta hãy đón họ vào vòng tay để ủi an. Và nếu họ bị mọi người ruồng bỏ đến tuyệt vọng về số phận đau buồn, chúng ta hãy trao Máu Thánh cho họ để họ biết phó thác, và giảm bớt những đau khổ gắt gao của họ. Và nếu chúng ta có thấy linh hồn nào sắp sửa sa chìm hỏa ngục, chúng ta hãy trao Máu Thánh gồm chứa giá cứu chuộc cho họ để giạt họ khỏi tay Satan. Và trong lúc tôi áp Chúa Giêsu sát vào trái tim tôi để bảo vệ và che chở Người cho khỏi mọi sự, tôi cũng sẽ ghì mọi người sát vào Trái Tim Chúa để từng người đều lãnh nhận được những nghiệm sủng sám hối, sức mạnh và ơn cứu độ.

Lạy Chúa Giêsu, con thấy Máu Chúa lai láng như những con suối nhỏ chảy ra từ hai bàn tay và bàn chân của Chúa. Các thiên thần than khóc châu quanh Chúa như một triều thiên; và chiêm ngắm những kỳ công của Tình Yêu bao la của Chúa. Con thấy Người Mẹ hiền từ của Chúa bị đau thương đâm thấu dưới chân Thập Giá. Maria Magdalêna quý mến và môn đệ Gioan dấu yêu của Chúa hoàn toàn được phủ bọc trong sự ngây ngất về những sự lạ lùng, tình yêu và đau buồn.

Lạy Chúa Giêsu, con xin hợp nhất với Chúa và ẩm lấy Thập Giá Chúa. Con nhận hết mọi giọt Máu của Chúa và trào đổ vào trái tim của con. Khi con nhìn thấy phép Công Thắng của Chúa bị khiêu khích chống lại các tội nhân, con sẽ xoa dịu Chúa bằng cách tỏ cho Chúa thấy Máu này. Khi con muốn các linh hồn ngoan cố trong đàng tội biết sám hối trở về, con sẽ tỏ cho Chúa thấy Máu này; và vì Máu này, xin Chúa đừng khước từ lời cầu của con khi con giữ bảo chứng này trong tay con.

Và giờ đây, lạy Chúa Giêsu từ giá của con, nhân danh mọi thể hệ thuộc quá khứ,

hiện tại và tương lai, cùng với Hiền Mẫu của Chúa và tất cả các thiên thần, con sắp mình trước thánh nhan Chúa và xin thưa rằng: “Lạy Chúa Kitô, chúng con thờ lạy, chúng con chúc tụng Chúa, vì Thánh Giá Chúa đã dùng để cứu độ trần gian.”

Sau khi ấn bản 24 Giờ Tử Nạn được phát hành lần đầu tiên bằng tiếng Ý, tác giả đã viết thư cho cha (thánh) Annabale Di Francia (người chịu trách nhiệm về những bản viết này lúc ấy) và nói rằng bà được soi động hãy bỏ túc vào giờ này. Sau đây là những lời được trình bày trong bức thư của bà:

“Trong giờ Đóng Đỉnh vào Thập Giá, đến gần cuối giờ, tôi được nghe nói khi Chúa Giêsu trên Thập Giá, linh hồn Người đã về thiên đàng với Chúa Cha cực thánh, nên trong tư tưởng, tôi cũng theo Người về thiên đàng; và cùng với Người, tôi gắng sức làm người giận phép Công Thắng đã bị kích động quá mức trong thời buổi này... Dường như Chúa Giêsu soi động cho tôi viết ra kinh nguyện quen thuộc này của tôi...”

Tác giả đã giải thích phần bỏ túc này như sau: “Trong Giờ này, Chúa Giêsu trên Thập Giá ôn lại toàn bộ cuộc đời của Người từ giây phút đầu tiên khi Nhập Thể cho đến hơi thở sau cùng. Người hoàn tất mọi sự và cảm tạ Chúa Cha Cực Thánh về tất cả những điều tốt lành Người đã thực hiện cho mọi thụ tạo cũng như về chính những đau khổ của Người. Người tôn vinh, khẩn nguyện, và đền tạ Chúa Cha; tóm lại, Người làm tất cả những gì Người đã thực hiện trong suốt cuộc sống của Người.

“Lúc này, linh hồn cũng hãy lặp lại tất cả những gì Chúa Giêsu đã làm từ giây phút đầu tiên khi nhập thể cho đến giây phút cuối cùng cuộc đời của Người, và hãy cảm tạ Chúa về những gì Người đã thực hiện. Sự bội bạc của các thụ tạo quá trơ trẽn, hơn bao giờ hết, họ tỏ ra vô ơn về những phúc lộc đã lãnh nhận, chưa bao giờ biết ơn Thiên Chúa, nên linh hồn hãy tìm cách hoàn tất mọi sự với Chúa Giêsu, như Chúa Giêsu đã làm với Cha của Người. Chính vì thế mà trọn cuộc sống của Chúa Giêsu Kitô được tái diễn trong giờ này, và chúng ta hãy gắng sức liên kết mọi tầng lớp để làm việc đền tạ.

“Chẳng lẽ trong số rất nhiều linh hồn không có một ai sẽ minh chứng lòng mến

Chúa Giêsu đến mức anh hùng hay sao?”

Trong một bức thư khác, đề ngày 7 tháng 10 năm 1915, bà còn nói: “Mục đích của Giờ này là làm nguôi phép Công Thắng Thiên Chúa. Nếu trong các giờ khác, chúng ta đền tạ, chúc tụng và xin tha thứ, v.v., thì trong giờ này, chúng ta xoa dịu và làm nguôi phép Công Thắng Thiên Chúa. Khi được nâng lên giữa trời và đất trong Thánh Ý Thiên Chúa, linh hồn, noi gương Chúa Giêsu Kitô, hướng lên và gắng xoa dịu phép Công Thắng Thiên Chúa. Linh hồn nhìn các thụ tạo và gắng đưa họ về cung lòng Thiên Chúa bằng cách lặp lại những gì Chúa Giêsu đã làm. Sự thỏa nguyện của Thiên Chúa lớn lao đến nỗi Chúa Giêsu nóng lòng chờ đợi và Người cảm thấy được kiên cường là vì linh hồn, sau khi vượt khỏi cõi đất trong Thánh Ý Thiên Chúa, hết tình quan tâm đến việc cứu vớt các anh chị em. Và vì phép Công Thắng của Người bị khiêu khích, nên Người tìm nơi trú ẩn và bảo vệ nơi những ai muốn đón nhận đau khổ của Người và các linh hồn khác như của chính họ, và nài ép Người đừng hủy diệt nhân loại đáng thương.”

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho

mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghì chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 20

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

12 Giờ Trưa: Giờ Thứ Nhất Hấp Hối

Trên Thập Giá

Lời thứ nhất: “Lạy Cha, xin tha cho chúng vì chúng không biết việc chúng làm!”

Lạy Chúa Giêsu tử giá của con, con thấy Chúa trên Thập Giá như trên ngai tòa vinh thắng trong việc chinh phục mọi sự và mọi tâm hồn, và lôi kéo họ về với Chúa mãnh liệt đến độ tất cả đều cảm nhận được thần lực siêu nhiên của Chúa. Trước một biến cố như thế, thiên nhiên kính sợ sắp mình trước Thánh Nhan và lặng lẽ đợi chờ một lời của Chúa để tôn vinh và làm cho quyền tối thượng của Chúa được nhìn nhận. Mặt trời than khóc tắt hết ánh sáng vì không thể chịu nổi cảnh tượng Chúa đón đau dường ấy. Hỏa ngục run sợ và câm lặng chờ đợi, vạn vật đều tĩnh mịch. Hiền Mẫu chịu đâm thâu của Chúa và những người trung thành đều nín thinh và sững sờ trước cảnh tượng quá thương tâm vì Nhân Tính của Chúa đã tan nát và biến dạng, và lặng lẽ chờ đợi một lời của Chúa. Chính Nhân Tính của Chúa đang co giật dữ dội giữa đại dương thống khổ trong cơn hấp hối cũng nín lặng vì e rằng Chúa có thể ra đi bất cứ lúc nào. Còn gì nữa? Những người Do thái bội bạc và bọn lý hình dã man vừa đó mới nhục mạ, nhạo báng và xỉ vả Chúa là đồ lừa đảo; cả mấy tên trộm cướp vừa lộng ngôn phạm đến Chúa, ai nấy đều câm lặng và bàng hoàng. Một sự ân hận ập xuống họ; và nếu có kẻ nào gắng thoát ra lời sỉ nhục Chúa, thì lời ấy cũng chết lặng ngay trên môi miệng của họ.

Nhưng khi đi sâu vào nội tâm của Chúa, con thấy Tình Yêu cuộn cuộn trời dậy, làm ngọt ngào và khiến Chúa không kiềm hãm nổi. Vì bị Tình Yêu thúc ép và hành khổ còn hơn cả những cực hình, Chúa đã lớn tiếng thốt ra một lời cảm động trong tư cách là Thiên Chúa. Chúa nhướng đôi mắt đang chết dần về trời và kêu lên: **“Cha ơi, xin tha thứ cho chúng vì chúng không biết việc chúng làm!”** Rồi Chúa lại im lặng, chìm đắm trong những thống khổ chưa từng nghe nói.

Lạy Chúa Giêsu tử giá, chẳng lẽ Tình Yêu có thể cao cả đến thế hay sao? Thương ôi, sau khi chịu biết bao cực hình và sỉ nhục, lời đầu tiên của Chúa lại là lời tha thứ; Chúa bào chữa cho tội lỗi chúng con trước tòa Chúa Cha. Ôi, Chúa làm cho lời ấy thấm vào mọi tâm hồn đang hướng chiều về đàng tội; và Chúa là người đầu tiên đề

ngợi ban ơn tha thứ. Nhưng bao người đã khước từ hoặc không màng đến lời ấy! Tình Yêu Chúa lúc ấy đến chỗ điên rồ, và vì quá xúc động, Chúa muốn ban ơn tha thứ và nụ hôn bình an cho mọi người!

Khi nghe lời ấy của Chúa, hỏa ngục run giùng và nhìn nhận Chúa là Thiên Chúa. Thiên nhiên và mọi người đều sống sờ và tôn nhận Thiên Tính và Tình Yêu không thể dập tắt của Chúa, rồi lặng lẽ chờ xem Tình Yêu ấy còn đi đến thái cực nào nữa. Và không chỉ có tiếng nói, mà cả Máu Thánh và những thương tích của Chúa cũng kêu gào mọi trái tim nhân loại đang hướng chiều về tội lỗi: **“Các con hãy mau gieo mình vào vòng tay của Cha, bởi vì Cha tha thứ cho các con; và dấu chỉ ơn tha thứ chính là giá Máu của Cha.”**

Lạy Chúa Giêsu đáng kính mến của con, xin Chúa hãy nhắc lại lời ấy cho từng tội nhân trên thế giới này. Xin hãy khẩn nài Lòng Thương Xót cho mọi người và áp dụng công nghiệp Máu châu báu Chúa cho họ. Ôi Chúa Giêsu nhân lành, xin xoa dịu phép Công Thắng thay cho mọi người và ban ơn cho những ai đang nài xin ơn thứ tha nhưng không có đủ sức mạnh để làm điều đó.

Lạy Chúa Giêsu tử giá đáng tôn thờ của con, Chúa muốn hoàn thành mọi sự trong ba giờ hấp hối vô cùng đắng cay này. Và trong khi Chúa lặng lẽ trên Thập Giá, con thấy nội tâm Chúa lại muốn làm thỏa nguyện Chúa Cha trong mọi sự. Chúa cảm tạ Chúa Cha thay cho mọi người; Chúa trả lễ thay cho mọi người; Chúa nài xin ơn tha thứ cho mọi người. Chúa kêu xin ân sủng cho mọi người để họ đừng bao giờ xúc phạm đến Chúa nữa. Và để xin được Chúa Cha điều đó, Chúa đã ôn lại toàn bộ cuộc đời của Chúa từ giây phút đầu tiên khi Nhập Thể cho đến hơi thở sau cùng. Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu vĩnh hằng của con, xin cho con được ôn lại toàn bộ cuộc đời của Chúa với Chúa, với Mẹ đau thương khôn nguôi của Chúa, với thánh Gioan và với các phụ nữ đạo đức.

Lạy Chúa Giêsu dịu ngọt của con, con cảm tạ Chúa vì rất nhiều gai nhọn đã thấu qua đầu đáng tôn thờ của Chúa, vì những giọt máu trên đầu Chúa đã đổ ra, vì những

đập đánh Đầu Chúa đã chịu và vì số tóc người ta đã giết trên Đầu Chúa. Con cảm tạ Chúa vì tất cả những điều tốt lành Chúa đã thực hiện và đã đem đến cho nhân loại, vì những ánh sáng và soi động lành thánh Chúa đã ban cho chúng con, và vì bao lần Chúa đã tha thứ cho chúng con hết thảy về các tội lỗi trong tư tưởng do thói kiêu căng, tự cao, tự đại của chúng con. Lạy Chúa Giêsu của con, con nhân danh mọi người kêu xin ơn tha thứ vì bao lần chúng con đã đội mào gai cho Chúa, vì bao nhiêu giọt Máu chúng con đã làm cho Đầu cực trọng của Chúa phải đổ ra và vì bao lần chúng con đã không đáp ứng những soi động của Chúa. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, vì tất cả những thống khổ Chúa đã chịu, con cầu xin Chúa ban cho chúng con ơn đừng bao giờ phạm các tội trong tư tưởng. Hơn nữa, con muốn hiến dâng tất cả những gì Chúa đã chịu trên Đầu cực trọng của Chúa để qui về Chúa tất cả vinh quang mà các thụ tạo lẽ ra đã dâng lên nếu như họ đã biết tận dụng trí năng của họ.

Lạy Chúa Giêsu của con, con thờ lạy đôi mắt cực trọng của Chúa. Con cảm tạ Chúa vì tất cả những nước mắt và máu từ đôi mắt ấy đã đổ ra, vì những gai nhọn đã tàn nhẫn đâm vào, vì những lời lăng mạ, chế giễu và phỉ báng Chúa đã chịu trong suốt cuộc Khổ Nạn. Con nài xin Chúa tha thứ cho tất cả những người lạm dụng thị giác của họ để xúc phạm và khêu giận Chúa. Xin vì những thống khổ Chúa đã chịu nơi cặp mắt cực trọng của Chúa, con cầu xin Chúa thông ban ân sủng cho chúng con để đừng ai còn xúc phạm đến Chúa bằng những ánh mắt xấu xa. Hơn nữa, lạy Chúa Giêsu của con, con muốn hiến dâng Chúa tất cả những gì Chúa đã chịu nơi cặp mắt cực trọng của Chúa để qui về Chúa trọn vẹn vinh quang mà các thụ tạo lẽ ra đã dâng lên nếu như những ánh mắt của họ chỉ hướng về trời, về Thiên Chúa và về Chúa.

Con thờ lạy đôi tai cực trọng của Chúa. Con cảm tạ Chúa vì tất cả những gì Chúa đã cam chịu khi các lý hình làm khốn đôi tai ấy bằng những lời kêu gào và nhạo báng. Con nhân danh mọi người nài xin Chúa tha thứ cho tất cả những lần Chúa đã phải nghe các lời xấu xa. Và con khẩn xin Chúa hãy mở tai mọi người trước các chân lý muôn đời và những tiếng nói của ân sủng để đừng ai còn xúc phạm đến Chúa bằng

thính giác của họ nữa. Hơn nữa, con muốn hiến dâng Chúa tất cả những gì Chúa đã cam chịu nơi thính giác cực trọng của Chúa để qui hướng trọn vẹn vinh quang mà các thụ tạo lẽ ra đã dâng lên Chúa nếu như họ đã tận dụng giác quan này.

Lạy Chúa Giêsu của con, con thờ lạy và hôn kính Thánh Nhan cực trọng của Chúa. Con cảm tạ Chúa vì tất cả những gì Chúa đã chịu; vì những phi nhỗ, những tạt vả và những sỉ nhục Chúa đã chịu đựng và vì tất cả những lần Chúa đã để cho địch thù đâm đập. Con nhân danh mọi người nài xin Chúa tha thứ cho tất cả những lần các thụ tạo dám xúc phạm đến Chúa. Và con khẩn xin Chúa, vì tất cả những đập đánh và phi nhỗ ấy mà cho mọi người biết công nhận, ca ngợi và tôn vinh Thần Tính của Chúa. Thực vậy, ôi Chúa Giêsu của con, con muốn đích thân đi khắp thế giới, từ đông sang tây, từ bắc chí nam, để hợp nhất tiếng nói của mọi thụ tạo và biến thành muôn lời ca khen, yêu mến và tôn thờ. Hơn nữa, ôi Chúa Giêsu của con, con muốn đem trái tim mọi thụ tạo đến với Chúa để Chúa thông ban Ánh Sáng, Chân Lý, Tình Yêu và lòng cảm thương con người thần linh của Chúa cho họ. Và trong khi Chúa thứ tha cho mọi người, con van xin Chúa, cho dù bằng giá máu của con, đừng để một ai còn xúc phạm đến Chúa. Cuối cùng, con muốn hiến dâng Chúa tất cả những gì Chúa đã chịu trên khuôn mặt cực trọng của Chúa để dâng lên Chúa trọn vẹn vinh quang mà các thụ tạo đáng lẽ đã dâng lên nếu như không có ai dám xúc phạm đến Chúa.

Con thờ lạy môi miệng cực trọng của Chúa, và con cảm tạ vì những tiếng khóc đầu tiên của Chúa, về sữa mẹ Chúa đã bú, về tất cả những lời Chúa đã nói, về những nụ hôn nồng nàn Chúa đã dành cho Mẹ Rất Thánh của Chúa, về thực phẩm Chúa đã hưởng dùng, về mặt đáng, về cơn khát cháy bỏng Chúa phải chịu trên Thập Giá và những lời nguyện cầu Chúa đã dâng lên Chúa Cha. Con nài xin Chúa tha thứ cho tất cả những lời kêu ca và những lời xấu xa và tục tĩu người ta đã nói ra, về những lộng ngôn các thụ tạo đã phạm. Con muốn hiến dâng Chúa những lời thánh thiện của Chúa để đền vì những lời xấu xa, những khổ chế vị giác của Chúa để đền vì thói mê ăn tham uống và tất cả những xúc phạm người ta đã gây ra khi lạm dụng miệng lưỡi. Con

muốn hiến dâng Chúa trọn vẹn vinh quang mà các thụ tạo lẽ ra đã dâng lên nếu như không ai dám xúc phạm đến Chúa bằng vị giác và lạm dụng miệng lưỡi.

Lạy Chúa Giêsu, con cảm tạ Chúa vì tất cả những gì Chúa đã chịu nơi phần lưng cực trọng của Chúa, vì tất cả những lần roi Chúa đã chịu, vì tất cả những thương tích Chúa trên thân mình cực trọng của Chúa và vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra. Con nhân danh mọi người nài xin Chúa ban ơn tha thứ vì tất cả những lần người ta đã xúc phạm đến Chúa qua những thú vui bất hợp pháp, đồi trụy và sự mê thích tiện nghi. Con xin hiến dâng Chúa những đòn vọt đón đau của Chúa để đền bồi tất cả tội lỗi người ta đã phạm vì các giác quan, vì yêu chuộng thị hiếu riêng, vì thú vui cảm giác, vì cái tôi của họ và vì tất cả những thỏa mãn tự nhiên. Và con muốn hiến dâng Chúa tất cả những gì Chúa đã chịu đựng nơi phần lưng của Chúa để qui về Chúa trọn vẹn vinh quang mà các thụ tạo lẽ ra đã dâng lên Chúa nếu như họ chỉ biết tìm cách làm vui lòng Chúa và nương ẩn trong bóng cánh bảo vệ của Người.

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính bàn chân trái của Chúa. Con cảm tạ Chúa vì tất cả những bước chân trong cuộc sống dương trần của Chúa và bao lần Chúa đã mỗi chân tìm kiếm các linh hồn để đưa về với Trái Tim Chúa. Vì vậy, ôi Chúa Giêsu của con, con xin dâng lên Chúa tất cả những hành vi, những bước chân và những cử động của con với ý muốn đền tạ Chúa trong mọi sự và vì mọi người. Con nài xin Chúa tha thứ cho những ai không hành động theo ý hướng ngay lành. Con xin liên kết với những hoạt động của Chúa để thánh hóa những hoạt động của con, và sau khi liên kết tất cả các công việc Chúa đã làm với Nhân Tính Cực Trọng của Chúa, con hiến dâng cho Chúa để qui về Chúa trọn vẹn vinh quang mà các thụ tạo lẽ ra đã dâng lên Chúa nếu như họ đã hoạt động một cách thánh thiện và với những động lực chính đáng.

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính bàn chân phải của Chúa; và con cảm tạ vì tất cả những gì Chúa đã và đang chịu đựng vì con, nhất là trong giờ này, khi Chúa chịu treo trên Thập Giá. Con cảm tạ Chúa vì cơn đau đớn mà những đinh sắt gây ra nơi các thương tích đã bị xé toạc do sức nặng của thân mình cực trọng của Chúa. Con

nài xin Chúa tha thứ cho tất cả các cuộc khởi loạn và những bất tuân mà các thụ tạo đã phạm, con hiến dâng lên Chúa để đền bồi những xúc phạm ấy, những đau đớn nơi hai bàn chân cực trọng của Chúa, để qui về Chúa trọn vẹn vinh quang mà các thụ tạo lẽ ra đã dâng lên Chúa nếu như họ đã suy phục Chúa trong mọi sự.

Ôi Chúa Giêsu của con, con hôn kính bàn tay trái cực trọng của Chúa. Con cảm tạ vì tất cả những gì Chúa đã chịu cho con và tất cả những lần Chúa đã làm người phép Công Thánh Thiên Chúa bằng cách trả lễ thỏa đáng cho mọi người.

Con hôn kính bàn tay phải của Chúa và xin cảm tạ Chúa vì tất cả những điều tốt lành Chúa đã và vẫn đang thực hiện cho mọi người. Con đặc biệt cảm tạ Chúa vì các công trình tạo dựng, cứu chuộc và thánh hóa. Con nhân danh mọi người nài xin Chúa tha thứ cho tất cả những lần chúng con đã vô ơn trước những phúc lộc Chúa ban và vì nhiều công việc chúng con đã làm mà không có ý hướng ngay lành. Để đền bồi tất cả những xúc phạm ấy, con muốn hiến dâng Chúa tất cả công trình hoàn hảo và thánh thiện của Chúa để qui về Chúa trọn vẹn vinh quang mà các thụ tạo lẽ ra đã dâng lên nếu như họ đã đáp ứng với tất cả những phúc lộc ấy.

Ôi Chúa Giêsu của con, con hôn kính Trái Tim cực trọng của Chúa, và con xin cảm tạ vì tất cả những gì Chúa đã cam chịu, ước ao và hăng say thực hiện vì yêu thương mọi người và từng người. Con nài xin Chúa tha thứ cho vô số những ước muốn, những cảm tình và những khuynh chiều xấu xa. Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa tha thứ cho rất nhiều người đã yêu chuộng tạo vật hơn là yêu mến Chúa. Và để hiến dâng Chúa trọn vẹn vinh quang mà người ta đã khước từ Chúa, con xin dâng lên Chúa tất cả những gì Trái Tim rất đáng tôn thờ của Chúa đã và tiếp tục thực hiện.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đền bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con

thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 21

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

1 Giờ Chiều: Giờ Thứ Hai Hấp Hối

Trên Thập Giá

Các lời thứ hai, thứ ba và thứ tư

Lời thứ hai: “Hôm nay, người sẽ được ở trên thiên đàng với Ta.”

Lạy Tình Yêu tử giá của con, đang khi con cầu nguyện với Chúa, thì sức mạnh đâm đuổi của Tình Yêu và những thống khổ của Chúa níu giữ ánh mắt của con đắm đắm nhìn Chúa; còn trái tim con thì vỡ tan khi thấy Chúa khổ đau dường ấy. Chúa chịu những cơn hấp hối vì Tình Yêu và vì đau đớn, những ngọn lửa thiêu đốt Trái Tim Chúa bốc cao như làm Chúa tiêu tan thành tro bụi. Tình Yêu tiềm tàng của Chúa mãnh liệt hơn cả cái chết; và vì muốn trào tràn, Chúa nhìn sang người trộm cướp bên phải để kéo anh ta khỏi hỏa ngục. Chúa dùng ơn thánh làm xúc động tâm hồn người trộm cướp, và anh ta đã được hoàn toàn biến đổi. Anh ta nhận biết và tôn xưng Chúa là Thiên Chúa; hết lòng ăn năn mà rằng, “Lạy Ngài, khi nào về nước Ngài, xin nhớ đến tôi cùng.” Chúa đáp lời, không chút đắn đo: **“Hôm nay người sẽ được ở trên thiên đàng với Ta.”** Khi thực hiện việc này, Chúa đã hoàn tất cuộc chiến thắng đầu tiên bằng Tình Yêu của Chúa.

Nhưng, trong Tình Yêu của Chúa, con thấy Chúa không chỉ thắng được tâm hồn của người trộm lành, mà còn rất nhiều những người hấp hối khác nữa. A, Chúa đặt Máu Chúa, Tình Yêu và công nghiệp của Chúa vào tâm hồn họ. Chúa vận dụng tất cả phép tắc và phương tiện thần linh của Chúa để đánh động và lôi kéo họ về với Chúa. Nhưng ở chỗ này, Tình Yêu Chúa cũng bị chống đối. Biết bao người khước từ, biết bao người không tin tưởng, biết bao người lâm vào tuyệt vọng, bất chấp những lần viếng thăm đầy yêu thương của Chúa! Nỗi đớn đau ấy khủng khiếp đến độ Chúa đành câm lặng!

Lạy Chúa Giêsu, con muốn đền bồi cho những người đang lâm tử nhưng thiếu trông cậy vào lòng thương xót của Chúa. Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, xin ban cho mọi người một niềm tin thác và tin tưởng vô bờ nơi Chúa, nhất là những người nguy tử. Nhân vì thần lực lời nói này của Chúa, xin Chúa ban ánh sáng, sức mạnh và sự trợ giúp cho họ để họ chết lành và rời bỏ cõi trần mà về thiên quốc. Lạy Chúa Giêsu, Chúa giữ tất cả các linh hồn nơi Thân Mình cực trọng, nơi Máu Thánh châu báu và

nơi các thương tích của Chúa. Nhân vì công nghiệp Máu châu báu Chúa, xin đừng để một linh hồn nào phải hư mất. Chớ gì Máu Thánh, cùng với tiếng nói của Chúa, phán bảo một lần nữa với mọi người, **"Hôm nay, người sẽ được ở trên thiên đàng với Ta!"**

Lời thứ ba: "Hỡi Bà, này là con Bà.

... và với Gioan: "Này là Mẹ con."

Lạy Chúa Giêsu chịu đóng đinh và nhục hình, những thống khổ của Chúa cứ tăng thêm mãi. Thương ôi, trên Thập Giá, Chúa là Vua đích thực của những khổ đau! Tuy nhiên, giữa muôn vàn tang thương như thế, Chúa vẫn không quên sót một linh hồn nào; thực vậy, Chúa ban mạng sống của Chúa cho từng người. Nhưng Tình Yêu Chúa bị các thụ tạo phản đối, khinh thị và hờ hững. Và vì không thể trào ra, nên Tình Yêu ấy càng mãnh liệt và gây cho Chúa những cực hình khôn xiết. Giữa những cực hình ấy, Tình Yêu lung sục và tìm tòi xem mình có thể trao tặng thêm những gì để chinh phục các thụ tạo; và Tình Yêu khiến Chúa phải thốt lên: **"Hỡi các linh hồn, các con hãy xem, Cha đã yêu các con chừng nào! Giả như không muốn thương hại bản thân các con, thì ít ra các con cũng hãy thương hại Tình Yêu của Cha!"**

Trong khi đó, vì thấy mình đã hiến trao tất cả, không còn gì để ban tặng cho các thụ tạo, Chúa hướng ánh mắt đỡ dẫn về Hiền Mẫu. Mẹ cũng đang hấp hối vì những thống khổ của Chúa. Tình yêu hành khổ và đóng đinh Chúa thế nào thì cũng hành khổ và đóng đinh Mẹ như vậy. Mẹ Con cảm thông với nhau. Chúa thở phào mãn nguyện và được an ủi khi thấy có thể ban tặng Mẹ mình cho các thụ tạo. Và khi nhận ra toàn thể nhân loại nơi con người Gioan, Chúa liền thốt lên một lời êm ái đến độ có thể làm tan chảy mọi tâm hồn: **"Hỡi Bà, này là con Bà,"** rồi Chúa ngỏ lời với Gioan: **"Này là Mẹ con!"**

Tiếng Chúa thấm sâu vào Tâm Hồn Từ Mẫu của Mẹ; và, kết hợp với tiếng nói của Máu Chúa, tiếng ấy tiếp tục: **"Mẹ của Con, Con xin trao lại tất cả các con cái của Con cho Mẹ. Chớ gì trọn khối tình yêu Mẹ dành cho Con sẽ dành cho chúng. Chớ gì tất cả những săn sóc yêu chiều từ ái của Mẹ sẽ dành cho các con cái của Con.**

Mẹ sẽ cứu thoát hết thầy cho Con.” Đức Mẹ chấp nhận... trong lúc đó, vì những thống khổ quá dữ dội nên Chúa một lần nữa phải lặng thinh.

Ôi Chúa Giêsu của con, con muốn đến bởi vì những xúc phạm chống lại Đức Mẹ Đồng Trinh, vì những lộng ngôn và vong ân của bao kẻ không muốn nhìn nhận những ơn phúc mà Chúa đã dành cho mọi người khi ban tặng Đức Mẹ làm Mẹ chúng con. Làm sao chúng con có thể cảm tạ Chúa cho đủ vì một ân phúc lớn lao như thế? Lạy Chúa Giêsu, chúng con tìm đến nguồn mạch của Chúa, dâng lên Chúa chính Máu châu báu, những thương tích và Tình Yêu vô biên của Trái Tim Chúa. Lạy Đức Mẹ Đồng Trinh, Mẹ cảm thấy thế nào khi nghe lời Chúa Giêsu Nhân Lành trời Mẹ làm Mẹ của tất cả chúng con?

Lạy Mẹ Đồng Trinh, chúng con xin cảm tạ Mẹ. Và để cảm tạ cho xứng đáng, chúng con xin dâng lên chính lời tạ ơn là Chúa Giêsu, Con Mẹ. Ôi Mẹ dịu hiền, xin hãy là Mẹ của chúng con. Xin hãy chăm sóc và đừng bao giờ để chúng con xúc phạm đến Mẹ, dù một chút mây may. Xin giữ chúng con luôn mật thiết với Chúa Giêsu. Xin dùng đôi tay của Mẹ mà liên kết chúng con với Chúa một cách hoàn toàn và trọn vẹn để chúng con không bao giờ có thể xa Người. Lạy Mẹ từ ái của con, con muốn nhờ những ý hướng của Mẹ mà đến bởi thay cho mọi người về những điều xúc phạm đến Chúa Giêsu và đến Mẹ.

Lạy Chúa Giêsu của con, trong khi ngợp ngụa giữa vô vàn khổ đau như thế, Chúa vẫn thiết tha nài xin ơn cứu rỗi cho các linh hồn. Phần con, con không thể hững hờ được nữa. Thực vậy, như một cánh bồ câu, con muốn bay đến để hôn kính và chữa trị các thương tích của Chúa, gieo mình vào Máu châu báu của Chúa và kêu lên: “Hỡi các linh hồn! Hỡi các linh hồn!” Con muốn ôm chặt Đầu Chúa đã bị đâm thấu và đau buồn để đền tạ và xin đủ thương ban Tình Yêu và ơn tha thứ cho mọi người. Lạy Chúa Giêsu của con, nhân vì những gai nhọn đã đâm thấu Đầu Chúa, xin hãy thống trị và chữa lành tâm trí con, và đừng để bất kỳ một xao động nào quấy quất trong con.

Lạy Vàng Trán uy nghi của Chúa Giêsu, con xin hôn kính. Lạy Chúa Giêsu của

con, xin lôi cuốn mọi tư tưởng của con để con chiêm ngắm và hiểu biết Chúa.

Lạy cặp mắt rất hiền từ của Chúa Giêsu nhân lành, mặc dù bị Máu che khuất, nhưng vẫn hướng nhìn con. Lạy Chúa Giêsu, xin thương nhìn nỗi khốn cùng, phận yếu đuối và tâm hồn đón hèn của con; và ban cho con được nghiệm cảm những hiệu quả diệu kỳ của ánh mắt thần linh Chúa.

Lạy đôi tai của Chúa Giêsu, mặc dù ù điếc vì lời lăng mạ và lộng ngôn của những kẻ vô đạo, nhưng vẫn lắng nghe chúng con, xin nhậm lời chúng con cầu nguyện và đừng chê bỏ những hành vi đê đốn của con. Vâng, lạy Chúa Giêsu, xin nghe tiếng ní non của tâm hồn con. Khi nào Chúa đổ tràn Tình Yêu của Chúa cho con thì bấy giờ con mới được an nhàn mà thôi.

Lạy Thánh Nhan Chúa Giêsu rất cao sang, xin hãy tỏ rạng. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền, xin cho con nhìn thấy Chúa để trái tim đón hèn của con có thể siêu thoát mọi người và mọi vật. Chớ gì vẻ đẹp của Chúa làm con đắm đuối khôn nguôi và lúc nào cũng ngất ngây trong Chúa.

Lạy môi miệng ngập tràn niềm vui của Chúa, xin phán dạy con. Lạy Chúa Giêsu, chớ gì tiếng Chúa luôn vang vọng trong con. Chớ gì sức mạnh của lời Chúa hủy diệt tất cả những gì không phải là Thánh Ý và Tình Yêu của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, con choàng lấy cổ Chúa. Còn Chúa đang tay ôm lấy Con. Ôi Chúa Giêsu nhân lành của con, xin cho vòng tay Tình Yêu này thật khắng khít để không một sức mạnh nhân loại nào có thể chia lìa Chúa và con. Con sẽ hôn kính đôi môi của Chúa; rồi Chúa sẽ ban tặng nụ hôn Tình Yêu cho con. Như vậy, Chúa sẽ biến hơi thở của con thành hơi thở rất thơm lành của Chúa, Tình Yêu, Thánh Ý, những đau khổ và trọn vẹn sự sống thần linh của Chúa.

Lạy đôi vai cực trọng của Chúa Giêsu, lúc nào cũng kiên cường khi đau khổ vì yêu thương con, xin cho con mạnh mẽ, vững vàng và can trường khi chịu đau khổ vì Tình Yêu Chúa. Lạy Chúa Giêsu, xin đừng để con tráo trở trong tình yêu; và cho con thông phần ưu phẩm bất biến của Chúa.

Lạy lòng ngực bừng cháy của Chúa Giêsu, xin ban cho con những ngọn lửa của Chúa. Chúa không kiềm hãm chúng được nữa, trong khi trái tim con nao nức tìm kiếm những ngọn lửa tiềm ẩn trong Máu châu báu và trong những thương tích của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, đó là những ngọn lửa Tình Yêu hành hạ Chúa tàn khốc nhất. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin thông ban chúng cho con. Chẳng lẽ Chúa không động lòng cảm thương một linh hồn quá lạnh lẽo và đón hèn trong Tình Yêu của Chúa hay sao?

Lạy đôi tay cực trọng của Chúa Giêsu, Chúa đã tạo dựng đất trời, thế mà giờ đây đành bất động. Lạy Chúa Giêsu của con, xin hãy tiếp tục công cuộc tạo dựng Tình Yêu của Chúa. Xin hãy tạo thành Sự Sống mới, Sự Sống Thần Linh trong toàn thể hữu thể con. Xin phán dạy tâm hồn nghèo hèn của con những lời của Chúa để biến nó thành của Chúa.

Lạy đôi chân cực trọng của Chúa Giêsu, xin đừng bao giờ bỏ con mồ côi! Xin cho con biết luôn chạy đến với Chúa và đừng có một bước chân nào xa rời Chúa. Lạy Chúa Giêsu, bằng tình mến và những hành vi đền bồi, con muốn làm vui đi những thống khổ mà đôi chân cực trọng đang phải chịu.

Lạy Chúa Giêsu tử giá của con, con thờ lạy Máu châu báu Chúa. Con hôn kính và muốn đồ ngập cả tình yêu mến, sự thờ phượng và những đền tạ rất chân thành của con trên từng thương tích của Chúa. Chớ gì Máu Thánh Chúa sẽ là ánh sáng nơi tối tăm, an ủi chốn sầu thương, sức mạnh khi yếu đuối, tha thứ cho tội lỗi, trợ giúp trong cám dỗ, bảo vệ lúc hiểm nguy, nâng đỡ giờ lâm tử và đôi cánh để đưa các linh hồn từ chốn dương gian về bến thiên đàng.

Lạy Chúa Giêsu, này con đến với Chúa; trong Trái Tim Chúa, con sẽ thiết lập mái ấm làm chốn cư ngụ cho con. Ôi Tình Yêu ngọt ngào của con, từ trong Trái Tim Chúa, con sẽ mời gọi mọi người đến với Chúa. Và nếu có ai dám đến gần để xúc phạm, thì con sẽ xuất hiện và không để họ mạo phạm đến Chúa. Thực vậy, con sẽ đem họ vào Trái Tim Chúa. Con sẽ nói với họ về Tình Yêu Chúa, và con sẽ biến những lỗi phạm của họ thành ra tình yêu.

Lạy Chúa Giêsu, xin đừng bao giờ để con rời xa Trái Tim Chúa, xin nuôi dưỡng con bằng những ngọn lửa của Chúa và cho con sống bằng Sự Sống của Chúa để con có thể yêu mến Chúa như chính Chúa hằng khát khao được mến yêu.

Lời thứ tư: **“Ôi Thiên Chúa, Thiên Chúa của Con, nhân sao Ngài đã bỏ Con?”**

Lạy Chúa Giêsu đau khổ, giữa lúc được tựa vào Trái Tim Chúa và phó mình trong Chúa, con đã đếm những cực hình và thấy một cơn co giật xảy đến với Nhân Tính cực trọng của Chúa. Tứ chi Chúa gãy giụa như thể sắp sửa đứt rời. Và giữa những gãy giụa do cơn co giật dữ dội ấy gây ra, Chúa đã kêu lên lớn tiếng, **“Ôi Thiên Chúa, Thiên Chúa của Con, nhân sao Ngài đã bỏ Con?”** Khi nghe tiếng kêu này, ai nấy đều run rẩy; bóng tối càng dày đặc; Người Mẹ chết lặng của Chúa tái nhợt và ngất đi. Lạy Sự Sống của con, Tất Cả của con, Chúa Giêsu của con, con đã thấy gì? Ôi, Chúa đã sắp tắt thở; những khổ nạn vẫn gắn bó với Chúa cho đến giờ này cũng sắp lìa bỏ Chúa. Lúc ấy, giữa đau khổ mệnh mang, Chúa đã buồn bã thấy rằng không phải tất cả mọi linh hồn đều được kết hợp với Chúa.

Thực vậy, Chúa biết nhiều người sẽ hư mất và Chúa nghiệm thấy nỗi phũ phàng tê tái vì có những người tự xa lìa Chúa. Và vì phải đền bồi phép Công Thắng Cực Thánh cho họ, Chúa đã cảm nhận cái chết của từng người và những cực hình họ phải chịu trong hỏa ngục. Chúa gào lên cho mọi tâm hồn nghe thấu: **“Các con đừng ruồng bỏ Cha! Giả như các con muốn Cha chịu nhiều đau khổ hơn nữa thì Cha sẵn lòng, nhưng các con đừng lìa xa Nhân Tính của Cha. Đây là nỗi đau của những nỗi đau! Đây là cái chết của những cái chết! Tất cả những điều khác không là gì cả đối với Cha, ngoài nỗi khổ Cha phải chịu vì các con xa rời Cha. Thương ời, xin các con thương cho Máu Cha, cho các thương tích của Cha, cho cuộc tử nạn của Cha! Tiếng kêu gào này sẽ còn vang mãi tới tâm hồn các con. Thương ời, các con đừng ruồng rẫy Cha!”** Lạy Tình Yêu của con, con xin chịu đau khổ với Chúa! Chúa thở hổn hển. Đầu cực trọng Chúa giờ đây đã gục xuống sát ngực; và sự sống đang lìa bỏ Chúa.

Lạy Tình Yêu của con, con cũng đang chết. Con muốn cùng với Chúa lớn tiếng kêu lên, “Hỡi các linh hồn! Hỡi các linh hồn!” Để năn nỉ các linh hồn giùm cho Chúa, con sẽ không lìa xa Thập Giá hoặc những thương tích này. Nếu Chúa muốn, con sẽ đi vào tâm hồn các thụ tạo và dùng những đau khổ của Chúa mà quây giữ họ lại, không để họ lìa xa Chúa. Và nếu có thể, con sẽ ứng trực trước cửa hỏa ngục để bắt các linh hồn đâm đầu xuống đó phải lùi lại và con sẽ dẫn đưa họ về với Trái Tim Chúa.

Chúa hấp hối một cách âm thầm; và con thốn thức vì Chúa đã cận kề giờ chết. Ôi Chúa Giêsu của con, con thương Chúa. Con hôn kính, chiêm ngắm và ghì Trái Tim Chúa sát vào trái tim con một cách trù mến hết sức. Để an ủi Chúa nhiều hơn, con xin nhận sự dịu hiền của Chúa làm của con. Và với sự dịu hiền ấy, con muốn cảm thương Chúa bằng cách biến trái tim con thành những dòng sông ngọt ngào trút vào Trái Tim Chúa để ướp ngọt nỗi cay đắng Chúa đang phải chịu vì các linh hồn bị trầm luân. Lạy Chúa Giêsu của con, thật không may, tiếng kêu này của Chúa quá thể lương. Ngoài thái độ ruồng bỏ của Chúa Cha, việc các linh hồn lìa xa Chúa để rồi bị trầm luân khiến cho tiếng thở than từ Trái Tim Chúa phát ra càng thêm náo nức.

Ôi Chúa Giêsu của con, xin ban thêm ân sủng cho mọi người để đừng một ai phải bị hư mất; và chớ gì việc đền bồi của con sẽ mưu ích cho các linh hồn lẽ ra đã bị hư mất để họ có thể lưu lại bên Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, con cầu xin Chúa, nhân vì nỗi đau cùng cực khi chịu ruồng bỏ, xin Chúa nâng đỡ rất đông đảo các linh hồn đáng yêu, những người vẫn trung kiên bên Chúa trong cơn thử thách, nhưng Chúa dường như lánh mặt và để mặc họ trong cảnh tối tăm. Lạy Chúa Giêsu, chớ gì nỗi khổ đau của những người này trở nên lời cầu xin mời gọi các linh hồn hãy sống mật thiết và hãy an ủi Chúa trong giờ đau khổ của Chúa.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu

nguyện, đèn bời, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghi con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và ban cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con

một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 22

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

2 Giờ Chiều: Giờ Hấp Hối Thứ Ba Trên Thập Giá

Lời thứ năm: “Ta khát.”

Lạy Chúa Giêsu tử giá đang hấp hối của con, khi ôm lấy Thập Giá, con cảm thấy ngọn lửa đang thiêu đốt toàn bộ Con Người Cực Thánh của Chúa. Trái Tim Chúa đập dữ dội đến nỗi làm dịch chuyển các xương sườn đã sai khớp và hành khổ Chúa trong một cơn hấp hối ghê rợn, khiến toàn bộ Nhân Tính Cực Trọng của Chúa phải biến dạng và không còn nhận ra được nữa. Tình Yêu trong Trái Tim Chúa bùng cháy làm khô rát và thiêu đốt toàn thể Con Người Chúa. Vì không thể nén được, Chúa phải cảm nhận cực hình ấy một cách dữ dội, không phải là cơn khát thể lý do Máu Chúa đã cạn kiệt, nhưng là cơn khát cháy bỏng cho sức lực của linh hồn chúng con. Chúa muốn đưa tất cả chúng con vào nơi an toàn trong Chúa như thể một thứ nước uống. Vì thế, Chúa gom hết tàn lực và kêu lên: **“Cha khát!”**

Thương ôi, Chúa cũng lặp lại những lời ấy với từng tâm hồn: “Cha khát ý chí, khát tình cảm, khát ước nguyện, khát tình yêu của con. Con không thể cho Cha thứ nước nào mát lạnh và thích thú cho bằng linh hồn của con. Xin con đừng để Cha khát bỏng! Cha đang cháy bỏng vì khát, không những lưỡi và họng của Cha cảm thấy khô ran, đến độ không thể nói lên một lời, mà Trái Tim và các chi thể khác của Cha cũng khô cháy nữa. Con hãy xót thương cơn khát của Cha, xin hãy thương xót!” Lạy Chúa, Tình Yêu của con, có thể nói Chúa ngất đi vì cơn khát quá mức và Chúa phó mình cho Thánh Ý Chúa Cha.

Ôi, trái tim con làm sao có thể sống nổi khi chứng kiến sự gian ác nơi các địch thù của Chúa, thay vì nước, họ đã đưa cho Chúa mật đắng và giấm chua. Nhưng Chúa cũng không khước từ. Ôi, con đã hiểu. Mật đắng chính là vô vàn tội lỗi của chúng con... Giấm chua chính là những đam mê lăng loàn của chúng con, thay vì giãn khát cho Chúa, người ta lại bắt Chúa chịu khô cháy hơn nữa. Ôi Chúa Giêsu của con, này đây trái tim con, tư tưởng của con, cảm tình của con; này đây toàn thể con người của con

để Chúa có thể giãn khát và thấm mát môi miệng cháy khô và đắng đót của Chúa. Ôi Chúa Giêsu của con, tất cả những gì con là và những gì con có đều dâng cho Chúa. Nếu như cần phải có những đau khổ của con để cứu được dù chỉ một linh hồn mà thôi, thì này con đây. Con sẵn lòng chịu tất cả. Con xin hiến toàn thân con cho Chúa. Xin cứ xử với con tùy ý Chúa.

Con muốn đền bồi cho nỗi đau Chúa phải chịu vì tất cả các linh hồn hư mất và vì những người được Chúa an bài phải chịu cảnh phiền não và ruồng bỏ, nhưng thay vì dâng những điều ấy cho Chúa để làm giãn cơn khát cháy bỏng đang dần vật Chúa, thì họ lại thất đảm, quay lưng lại với Chúa, và bằng nhiều cách đã làm cho Chúa phải đau khổ hơn.

Lời thứ sáu: “Mọi sự đã hoàn tất.”

Lạy Chúa Giêsu tử giá đang hấp hối của con, biển sầu khổ mênh mông, ngọn lửa thiêu đốt Chúa, nhất là Thánh Ý tối thượng của Chúa Cha muốn Chúa phải tử nạn, không cho phép chúng con hy vọng Chúa có thể sống thêm được nữa. Nhưng con làm sao có thể sống nổi nếu như vắng Chúa? Sức lực Chúa tiêu tan, đôi mắt Chúa đờ đẫn, gương mặt Chúa biến dạng và tái nhợt như đã chết. Miệng Chúa há hốc, hơi thở nặng nhọc, đứt quãng đến độ không thể mong Chúa có thể sống được. Ngoài ngọn lửa thiêu đốt, còn một cơn buốt giá và mồ hôi lạnh ngắt làm ướt đầm vầng trán của Chúa. Các bắp thịt và các dây thần kinh co thắt nhiều hơn, làm tăng thêm cái đốn đau do các cực hình và các vết đinh. Miệng các vết thương toác rộng. Con run lên... thấy mình như đã chết... Lạy Chúa Giêsu nhân lành của con, con nhìn lên Chúa; và con thấy những giọt nước mắt cuối cùng từ cặp mắt của Chúa nhỏ xuống như những người loan tin cái chết đã kè, trong khi đó, hết sức khó nhọc, Chúa đã thốt ra lời này: **“Mọi sự đã hoàn tất!”**

Ôi Chúa Giêsu của con, giờ đây Chúa đã cạn kiệt hoàn toàn. Chúa chẳng còn lại gì! Tình Yêu đã đến tận cùng. Phải chăng con cũng chịu tiêu tan hoàn toàn vì Tình Yêu

Chúa? Con mắc nợ với Chúa đến mức nào đây! Con phải biết ơn với Chúa bao nhiêu cho vừa! Ôi Chúa Giêsu của con, con muốn đền bồi thay cho mọi người: đền bồi vì thiếu cộng tác với Tình Yêu của Chúa, và an ủi Chúa vì những lăng mạ mà các thụ tạo bắt Chúa phải chịu đang khi Chúa vì Tình Yêu mà tự hủy trên Thập Giá.

Lời thứ bảy: “Lạy Cha, Con phó linh hồn Con trong tay Cha!”

Lạy Chúa Giêsu đang hấp hối trên Thập Giá, Chúa sắp trút hơi thở cuối cùng trong cuộc đời trần gian cả Chúa. Nhân Tính Cực Trọng của Chúa đã cứng đờ. Trái Tim của Chúa dường như không còn đập nữa. Cùng với Maria Magdalêna, con ôm chặt hai bàn chân của Chúa. Và ước gì con có thể hiến dâng mạng sống của con để cho Chúa được sống.

Trong khi đó, lạy Chúa Giêsu, con thấy Chúa hé mở đôi mắt đờ đẫn như đã chết, nhìn quanh Thập Giá như muốn nói lời giã biệt cuối cùng với mọi người. Chúa nhìn Mẹ cũng đang hấp hối, thờ thần và lặng lẽ, vì những đau khổ của Mẹ cũng đã đến mức tột cùng, rồi phán: **“Xin tạm biệt Mẹ: Con ra đi, nhưng sẽ giữ Mẹ nơi Trái Tim Con. Xin Mẹ chăm sóc cho đoàn con của Con cũng là đoàn con của Mẹ.”**

Chúa đưa mắt nhìn Maria Magdalêna đang nức nở và môn đệ Gioan trung thành rồi phán: **“Tạm biệt.”**

Chúa âu yếm nhìn các địch thù của mình rồi nói với họ qua ánh mắt: **“Cha tha thứ cho các con; Cha ban cho các con nụ hôn bình an.”**

Chúa nhìn tất cả, không bỏ sót sự gì. Chúa từ biệt và tha thứ cho mọi người. Sau đó,

Chúa gom hết tàn lực, kêu lên một tiếng mạnh mẽ, vang rền: **“Lạy Cha, Con phó linh hồn Con trong tay Cha!”** Rồi Chúa gục đầu, tắt thở...

Lạy Chúa Giêsu của con, vừa nghe tiếng kêu ấy, toàn thể trời đất chấn động và khóc thương cái chết của Chúa, cái chết của Đấng Tạo Hóa! Trái đất run rẩy, cảm thương bằng sự rung mình, như muốn lay động các linh hồn hãy tôn nhận Chúa là Thiên Chúa chân thực. Màn trong đền thờ xé ra làm đôi, nhiều người chết chỗi lại; và mặt trời - cho đến lúc này vẫn thương khóc những thống khổ của Chúa – kinh hãi và lịm tắt ánh sáng. Nghe tiếng kêu của Chúa, các địch thù liền quì gối ăn năn, đấm ngực và tuyên xưng: “Người này đúng thực là Con Thiên Chúa.”

Hiền Mẫu của Chúa quằn quại và chết lặng, trải qua những đau khổ còn nghiệt ngã hơn cả cái chết. Lạy Chúa Giêsu tử nạn của con, qua tiếng kêu ấy, Chúa đặt tất cả chúng con vào bàn tay Chúa Cha để Người không thể xua đuổi chúng con. Quả thật, Chúa kêu không chỉ bằng âm thanh, mà bằng tất cả đau khổ và tiếng nói của Máu Thánh Chúa: **“Lạy Cha, Con xin phó thác Thần Khí Con và tất cả các linh hồn trong tay Cha.”**

Lạy Chúa Giêsu của con, phần con, con cũng muốn phó mình trong tay Chúa. Xin cho con được chết đi hoàn toàn trong Tình Yêu và Thánh Ý Chúa. Con van nài Chúa đừng bao giờ để con ra khỏi Thánh Ý đáng tôn thờ của Chúa, dù khi sống khi chết.

Trong lúc này, con muốn đền bồi cho tất cả những người không phó mình trọn vẹn cho Thánh Ý Chúa, và như vậy là đánh mất hoặc làm giảm thành quả quý trọng do công trình cứu độ Chúa đã thực hiện. Lạy Chúa Giêsu của con, Trái Tim Chúa buồn sâu biết bao khi nhìn thấy quá đông thụ tạo còn trốn tránh vòng tay của Chúa và rơi vào cảnh thất vọng? Ôi Chúa Giêsu của con, xin đủ lòng thương xót mọi người, xin thương xót con cùng!

Con hôn kính Đầu Chúa chịu mào gai vây quanh, và con nài xin Chúa tha thứ cho man vãn tư tưởng kiêu ngạo, ham hố và tự mãn của con. Lạy Chúa Giêsu, con xin hứa mỗi khi có một tư tưởng nào nảy đến với con mà không hoàn toàn dành cho Chúa, và thấy mình có nguy cơ xúc phạm đến Chúa, con sẽ lập tức kêu lên, “Giêsu Maria, con xin phó thác linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

Lạy Chúa Giêsu, con hôn kính đôi mắt cực trọng của Chúa, đôi mắt vẫn ướt đẫm nước mắt và nhòe nhoẹt Máu đông. Con nài xin Chúa tha thứ cho tất cả những lần con đã xúc phạm đến Chúa bằng những ánh mắt xấu xa và bất xứng. Con hứa với Chúa mỗi khi mắt con chăm chăm nhìn những sự phạm tục, con sẽ lập tức kêu lên: “Giêsu Maria, con xin phó thác linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính đôi tai cực trọng của Chúa, đôi tai đã ù điếc cho đến những giây phút cuối cùng vì những lời nhục mạ và phạm thượng ghê rợn. Con nài xin Chúa tha thứ cho tất cả những lần con đã lắng nghe hoặc làm cho người khác nghe được những câu chuyện lời kéo chúng con xa Chúa và nhiều câu chuyện xấu xa của các thụ tạo. Con hứa với Chúa mỗi lần sắp nghe những câu chuyện vô bổ như thế, con sẽ lập tức kêu lên, “Giêsu Maria, con xin phó linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính Thánh Nhan cực trọng của Chúa đã tái nhợt, bầm tím và bê bết máu. Con nài xin Chúa tha thứ cho vô vàn những lời chế nhạo, lăng mạ và sỉ nhục mà Chúa đã phải chịu vì chúng con, những thụ tạo rất hèn hạ tội lỗi. Con hứa với Chúa mỗi lần thấy mình khước từ dâng tất cả vinh quang, tình yêu và tôn thờ lên Chúa; con sẽ lập tức kêu lên: “Giêsu Maria, con xin phó linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính môi miệng cực trọng của Chúa đã ra khô cháy

và đáng ghét. Con nài xin Chúa tha thứ cho tất cả những lần con đã xúc phạm đến Chúa bằng những câu chuyện thô tục và những lần con đã góp phần vào việc làm Chúa phải chịu nhiều cay đắng và khát bỏng hơn. Con hứa với Chúa mỗi khi có tư tưởng nào rĩ rón với con những điều có thể xúc phạm đến Chúa, con sẽ lập tức kêu lên: “Giêsu Maria, con xin phó linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính cổ cực trọng của Chúa, nơi con vẫn thấy có những dấu vết do xiềng xích và thường chảo hằn sâu và cứa nát. Con nài xin Chúa tha thứ cho vô số những ràng buộc và dính bén với các thụ tạo đã làm cổ cực trọng của Chúa phải chịu thêm những thường chảo và xiềng xích. Con hứa với Chúa mỗi khi thấy mình hướng chiều về sự dính bén, ước muốn hoặc tình cảm nào không dành cho Chúa, con sẽ lập tức kêu lên: “Giêsu Maria, con xin phó linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính lưng cực trọng của Chúa. Con nài xin Chúa tha thứ cho vô vàn thỏa mãn bất hợp pháp và quá nhiều tội lỗi của chúng con do năm giác quan của cơ thể. Con hứa với Tình Yêu mỗi lần có một tư tưởng nào đến với con để đòi lạc thú hoặc thỏa mãn nào đó không làm cho Chúa được vinh quang, con sẽ lập tức kêu lên: “Giêsu Maria, con xin phó linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính đôi tay cực trọng của Chúa. Con xin Chúa tha thứ cho tất cả những việc xấu xa và hờ hững cũng như nhiều hành vi bị tính tự ái hoặc tự mãn làm ra xấu xa. Con hứa với Chúa hễ khi nào có một tư tưởng nảy sinh dụ dỗ con đừng làm việc chỉ vì Tình Yêu Chúa, con sẽ lập tức kêu lên: “Giêsu Maria, con xin phó linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính hai chân cực trọng của Chúa. Con nài xin Chúa tha thứ cho vô số bước chân và những con đường người ta đi qua mà không hề có ý hướng ngay lành, cũng như rất đông những kẻ trốn tránh Chúa để tìm lạc thú trần gian. Con hứa với Chúa hễ khi nào có một tư tưởng nảy sinh giục con xa tránh Chúa,

con sẽ lập tức kêu lên: “Giêsu Maria, con xin phó linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

Lạy Chúa Giêsu của con, con hôn kính Trái Tim Cực Trọng của Chúa. Con muốn ký thác trái tim con vào đó cùng với tất cả các linh hồn được Chúa cứu chuộc, để mọi người, không trừ ai, đều được hưởng ơn cứu độ. Ôi Chúa Giêsu, xin giữ con trong Trái Tim Chúa và khóa các cửa lại để con không còn thấy gì ngoài một mình Chúa. Con hứa với Chúa mỗi khi có một tư tưởng nảy sinh giục con trốn khỏi Trái Tim Chúa, con sẽ lập tức kêu lên: “Giêsu Maria, con xin phó linh hồn con trong tay Hai Đấng!”

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 23

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

3 Giờ Chiều: Chúa Giêsu Tắt Thở,

Bị Lưỡi Đòng Đâm Thâu

Và Được Tháo Khỏi Thập Giá

Lạy Chúa Giêsu của con, giờ đây Chúa đã từ trần. Và từ trong Trái Tim Chúa, con đã bắt đầu được hoan hưởng vô vàn hoa quả do hành vi cứu chuộc của Chúa. Trước mặt Chúa, những kẻ cứng lòng tin nhất cũng cung kính phủ phục và đấm ngực. Những gì họ không chịu làm trước thân thể của Chúa lúc còn sống động, thì giờ đây, họ đang làm trước thân thể đã chết của Chúa. Thiên nhiên xáo động, mặt trời tối tăm, trái đất rung chuyển. Vạn vật nhận ra những hậu quả ấy và dường như dự phần vào cái chết vô cùng tang thương của Chúa. Muôn ngàn thiên thần đã từ trời xuống thế, bàng hoàng kính phục và yêu mến. Các ngài thờ lạy, tuyên xưng và tôn vinh Chúa là Thiên Chúa chân thật. Lạy Chúa Giêsu của con, con xin hợp với các ngài mà thờ lạy Chúa, và dâng lên Chúa tâm tình biết ơn và trọn vẹn lòng mến nơi con tim hèn mọn của con.

Mặc dù vậy nhưng con thấy Tình Yêu Chúa vẫn chưa thỏa nguyện; và để ban cho chúng con một dấu chứng bảo đảm hơn nữa về điều đó, Chúa đã để một tên lính đến gần và phóng lưới đồng đâm thấu Trái Tim Chúa, làm chảy ra những giọt Máu và nước cuối cùng còn đọng trong đó. Ôi Chúa Giêsu của con, sao Chúa không để lưới đồng ấy đã thương luôn trái tim của con? Ôi, phải rồi, chớ gì lưới đồng ấy cũng đã thương những ước muốn, những tư tưởng, những nhịp tim và ý chí của con, để rồi đem lại cho con Thánh Ý và tư tưởng, trọn vẹn Sự Sống đầy Tình Yêu và cuộc hiến tế của Chúa.

Lạy Trái Tim Chúa Giêsu bị lưới đồng đâm thấu, xin khơi mở một nguồn thanh tẩy cho các linh hồn, một nơi nung nấu cho mọi tâm hồn, một chốn nghỉ ngơi cho tất cả những người thất đảm. Từ thương tích ấy, lạy Chúa Giêsu, Chúa đã cho Giáo Hội là Hiền Thê yêu dấu của Chúa được sinh ra. Và cũng từ đó là các nhiệm tích và sức sống của các linh hồn. Con muốn hợp với Hiền Mẫu Rất Thánh với Trái Tim cũng bị đâm thương tàn nhẫn mà đền tạ Chúa vì những tội lỗi, những lạm dụng và những tục hóa người ta đã phạm chống lại Giáo Hội của Chúa. Nhân vì những thương tích của

Chúa và của Mẹ Maria Rất Thánh, Hiền Mẫu dịu hiền của Chúa, con nài xin Chúa đón nhận mọi người vào Trái Tim rất đáng mến của Chúa, và hãy bảo vệ, gìn giữ và hướng dẫn cho các vị lãnh đạo Giáo Hội của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, sau cái chết quá tang thương và thảm khốc của Chúa, dường như con chẳng còn sự sống nào của riêng mình nữa. Như vậy, con sẽ tìm được sự sống của con nơi Trái Tim bị đả thương của Chúa; con sẽ luôn thực hiện tất cả những gì con nhận được từ Trái Tim cực trọng ấy. Con sẽ không để những tư tưởng của mình sống nữa. Nếu chúng muốn sống, con sẽ tiếp nhận Tư Tưởng của Chúa. Ý muốn con cũng không còn sống nữa. Nếu nó muốn sống, con sẽ tiếp nhận Ý Muốn của Chúa. Tình Yêu con cũng không còn sống nữa. Nếu nó muốn sống, con sẽ tiếp nhận sự sống của Tình Yêu Chúa. Ôi Chúa Giêsu của con, trọn vẹn Thánh Ý Chúa là của con. Đó là Ý Muốn Chúa, nên cũng là ý muốn của con.

Tháo xác khỏi Thập Giá

Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa đã ban Trái Tim chịu đâm thấu của Chúa cho chúng con như bảo chứng cuối cùng của Tình Yêu Chúa. Chúa không thể ban gì cho chúng con hơn nữa. Lúc này, người ta đang chuẩn bị tháo xác Chúa xuống khỏi Thập Giá. Phần con, sau khi ký thác toàn bộ hữu thể của con trong Chúa, lạy Chúa Giêsu khả ái, con xin ra khỏi Chúa. Cùng với các môn đệ yêu dấu của Chúa, con muốn tháo những chiếc đinh ra khỏi hai bàn chân và hai bàn tay cực trọng của Chúa; và trong lúc tháo đinh Chúa, con lại muốn đóng toàn thể con người của con vào Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, Hiền Mẫu đau thương của Chúa và của con chính là người đầu tiên tiếp nhận Chúa vào lòng sau khi Chúa được tháo khỏi Thập Giá. Đầu Chúa bị đâm thấu của nhẹ nhàng ngã vào vòng tay của Mẹ. Ôi Mẹ nhân ái, xin đừng chê bỏ mà không cho con được ở bên Mẹ; và cho phép con được cùng Mẹ chu toàn những phận việc cuối cùng cho Chúa Giêsu yêu dấu của Mẹ và của con. Lạy Hiền Mẫu rất từ ái của con, khi chạm đến Chúa Giêsu, quả thật, Mẹ hoàn toàn vượt xa con trong đức kính mến và sự tế nhị; nhưng con sẽ gắng sức noi gương Mẹ để làm thỏa lòng

Chúa Giêsu khả ái trong mọi sự. Vì thế, với tâm tình khâm sùng sâu thẳm vì được kết hợp với Mẹ, con đặt tay con trong tay Mẹ để nhổ hết mọi gai nhọn ra khỏi Đầu đáng tôn thờ của Chúa.

Lạy Hiền Mẫu thiên đàng, giờ đây, đôi tay của Mẹ giờ lên định lau sạch phần Máu đọng trên đôi mắt của Chúa Giêsu, đôi mắt ngày trước đã đem ánh sáng đến cho toàn thế giới, nhưng giờ đây đã đục mờ và tắt sáng mất rồi. Lạy Mẹ, con xin kết hợp với Mẹ. Mẹ và con hãy hôn kính và phủ phục thờ lạy đôi mắt ấy...

Con thấy đôi tai của Chúa đọng đầy Máu, bầm dập vì những đập đánh và nát tan vì gai nhọn... Ôi lạy Mẹ, Mẹ và con hãy dâng kính thật nhiều hành vi tôn thờ lên đôi tai không còn nghe được ấy, đôi tai đã chịu biết bao đón đau, để mời gọi những linh hồn ngoan cố và giả đốn làm ngoi hãy lắng nghe những tiếng nói của ân sủng.

Ôi Hiền Mẫu dịu dàng, con thấy khuôn mặt Mẹ sầu thảm và chan hòa nước mắt khi Mẹ chiêm ngưỡng Thánh Nhan đáng tôn thờ của Chúa Giêsu. Con xin liên kết khổ đau của con với đau khổ của Mẹ. Mẹ và con hãy lau sạch bùn đất và đờm dãi đã làm Chúa ra nhem nhuốc và hãy tôn thờ Thánh Nhan Uy Linh đã từng làm ngậy ngát trời đất nhưng giờ đây không còn dấu hiệu của sự sống nữa...

Ôi Hiền Mẫu dịu dàng, Mẹ và con hãy hôn kính môi miệng linh thánh của Chúa, môi miệng có những lời ngọt ngào đã lôi cuốn muôn vàn linh hồn đến với Trái Tim Người. Ôi lạy Mẹ, với môi miệng của Mẹ, con muốn hôn kính và phủ phục tôn thờ môi miệng đã tái nhợt và bầm máu ấy.

Ôi Hiền Mẫu dịu dàng của con, cùng với Mẹ, con muốn hôn kính nhiều lần thân mình đáng tôn thờ của Chúa Giêsu mà toàn bộ đã biến thành một vết thương. Cùng với Mẹ, khi cúi sâu tôn thờ, con muốn góp tay gắn lại tất cả những mảng thịt nát tan trên thân mình ấy.

Ôi Hiền Mẫu, Mẹ và con hãy hôn kính hai bàn tay sáng tạo của Chúa đã dựng nên vô vàn điều kỳ diệu cho Mẹ và cho chúng con... Đôi bàn tay bị thấu qua và biến dạng ấy đã lạnh ngắt và chết cứng.

Ôi Hiền Mẫu dịu dàng, Mẹ và con hãy ký thác tất cả các linh hồn vào những thương tích cực trọng ấy. Để khi sống lại, Chúa Giêsu sẽ nhìn thấy tất cả đã được Mẹ gửi gắm ở đó; và không ai sẽ bị hư mất. Ôi lạy Mẹ, nhân danh tất cả và cùng với từng người, Mẹ và con hãy tôn thờ những thương tích sâu hoắm ấy.

Ôi Hiền Mẫu thiên đàng, con nhìn thấy Mẹ tiến đến gần hai bàn chân của Chúa Giêsu. Những vết thương này thâm thương biết bao! Những chiếc đinh làm nát tươm thịt da và sức nặng của thân xác cực trọng xé toạc thêm trông thật kinh sợ... Mẹ và con hãy hôn kính và cúi sâu tôn thờ, rồi ký thác tất cả những bước chân của các tội nhân vào những thương tích ấy để mỗi khi bước đi, họ cảm nhận được những bước chân của Chúa Giêsu, Đấng hằng theo sát họ, và họ không còn dám xúc phạm đến Người nữa.

Ôi Hiền Mẫu dịu dàng, con thấy ánh mắt Mẹ hướng về Trái Tim đáng tôn thờ của Chúa Giêsu. Chúng ta sẽ làm gì với Trái Tim này? Mẹ ơi, xin Mẹ hãy chỉ dạy cho con. Mẹ hãy vùi con vào đó cho thật kỹ. Mẹ hãy dùng tảng đá mà nhốt con lại trong đó. Mẹ hãy niêm kín con trong đó. Và sau khi tâm hồn và sự sống của con được chôn táng trong đó, con sẽ được ẩn giấu cho đến đời đời. Ôi lạy Mẹ, xin ban cho con Tình Yêu của Mẹ để con yêu mến Chúa Giêsu. Xin ban cho con khổ đau của Mẹ để con nguyện cầu cho mọi người và đền bồi vì mọi xúc phạm chống lại Trái Tim Chúa.

Lạy Mẹ, xin hãy nhớ Mẹ đã tự tay mai táng Chúa Giêsu, và con cũng muốn được như Chúa, để sau khi cùng được mai táng với Người, con sẽ cùng được sống lại với Người và tất cả những ai thuộc về Người.

Và giờ đây, lạy Mẹ nhân ái, con xin được nói với Mẹ chỉ một lời nữa thôi. Con cảm thương Mẹ vô vãn. Với trọn vẹn tâm tư đón hèn đã được tràn trải, con muốn thu góp mọi nhịp tim, mọi ước muốn và mọi cuộc sống của các thụ tạo để đặt trước nhan thánh Mẹ như một hành vi thương cảm và yêu mến rất mực chân thành. Con cảm thương Mẹ trong nỗi tang thương cực độ mà Mẹ đã trải qua khi nhìn thấy Chúa chịu đội mào gai, chịu nát tan vì đòn vọt và đinh sắt, rồi Chúa tử nạn... và cặp mắt ấy không còn nhìn Mẹ; đôi tai ấy chẳng còn nghe tiếng Mẹ, cái miệng này không còn thủ thi với Mẹ;

đôi tay này không còn ôm choàng Mẹ; và cả đôi chân này chưa từng lìa bỏ Mẹ, thậm chí khi ở xa nhưng vẫn lần theo bước chân của Mẹ. Con muốn dâng lên Mẹ Trái Tim của Chúa Giêsu, Trái Tim chan chứa Tình Yêu, để xoa dịu những đau khổ rất đáng cay của Mẹ và để cảm thương Mẹ vì Mẹ xứng đáng được như vậy.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. *Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người.*

Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phân tử trong hữu thể của con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên lỉ dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy

Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

Giờ Thứ 24

KINH ĐỌC TRƯỚC MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu, con sắp mình trước Thánh Nhan và khẩn cầu Trái Tim Đầy Tình Yêu của Chúa, một trái tim khát khao đưa con vào việc suy niệm 24 Giờ *Khổ Nạn của Chúa*, mà trong đó, vì yêu thương chúng con, Chúa đã muốn thân xác đáng tôn thờ và linh hồn cực thánh của Chúa phải chịu thật nhiều đau khổ cho đến chết trên Thập Giá. Xin Chúa đoái thương ban cho con sức phù trợ, ơn thánh, tình yêu, lòng cảm thương và hiểu biết sâu xa về những đau khổ của Chúa trong Giờ... .. mà con đang suy niệm đây. Còn về những Giờ con không thể suy niệm, con xin dâng lên Chúa ước nguyện của con; và con mong ước được suy niệm cả những Giờ khi con phải chu toàn phận sự hoặc ngủ nghỉ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin Chúa khứng nhận và làm cho ước nguyện mến yêu ấy sinh ích lợi cho con và nhiều người, như thể con đã thực sự suy niệm những Giờ đáng khát khao ấy một cách thánh thiện và hiệu quả vậy.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cảm tạ vì Chúa đã mời gọi con hợp nhất với Chúa bằng việc cầu nguyện; và để làm thỏa lòng Chúa hơn, con xin nhận lấy tư tưởng, môi miệng và Trái Tim của Chúa; con muốn cầu nguyện trong sự hợp nhất trọn vẹn với Thánh Ý và Tình Yêu Chúa; con dang tay đón lấy Chúa, tựa đầu vào Trái Tim Chúa, và xin được bắt đầu:

4 Giờ Chiều: Mai Táng Chúa Giêsu

Lạy Mẹ đau thương của con, con thấy Mẹ giờ đây chuẩn bị thực hiện hy sinh sau cùng: đó là việc mai táng Chúa Giêsu, Người Con tử giá của Mẹ. Mẹ ở cạnh xác Chúa, hoàn toàn suy phục Thánh Ý Trời Cao; và Mẹ đã tự tay đặt xác Chúa vào mồ đá. Trong khi uốn nắn tứ chi của Chúa lại cho ngay ngắn, Mẹ cố nói đôi lời từ biệt và hôn kính Chúa lần cuối; nhưng Mẹ cảm thấy Trái Tim Mẹ đón đau như bị giạt phăng khỏi lồng ngực. Tình Yêu đã đóng đinh Mẹ vào các chi thể của Chúa; và dưới sức mạnh của Tình Yêu và thống khổ, mạng sống Mẹ sắp tàn lụi cùng với Người Con đã ra đi của Mẹ. Tội nghiệp Mẹ quá, Mẹ sẽ ra sao nếu Chúa Giêsu không còn nữa? Người là Sự Sống, là Tất Cả của Mẹ. Tình Yêu đóng đinh Mẹ thật chắc đến độ Mẹ không thể rời ra; Thánh Ý Chúa yêu sách và đòi hỏi hy sinh... Tội nghiệp Mẹ quá, Mẹ sẽ ra sao? Con thương Mẹ lắm! Ôi, hỡi các thiên thần trên trời, hãy đến đỡ Mẹ dậy cho khỏi các chi thể đã cứng đờ của Chúa Giêsu; nếu không, Mẹ sẽ chết mất thôi.

Ôi, thật là một điều lạ lùng! Trong khi Mẹ dường như đã chết với Chúa Giêsu, thì con nghe tiếng nói của Mẹ, thốn thức và nức nở: “Con ơi, Con dấu yêu ơi, niềm an ủi duy nhất làm vơi bớt những đau thương cho Mẹ chính là Nhân Tính cực trọng của Con.... Mẹ giải bày tâm tư với những thương tích này; Mẹ thờ lạy và hôn kính. Thế mà, ngay cả niềm ủi an này cũng bị cất đi, bởi vì Thánh Ý Thiên Chúa muốn như vậy. Mẹ xin suy phục. Nhưng hỡi Con, Con hãy biết cho Mẹ cũng muốn làm trọn điều ấy; nhưng Mẹ không làm nổi. Chỉ mới nghĩ đến điều đó mà sức lực của Mẹ đã tiêu tan và sự sống của Mẹ đã biến mất... Con ơi, Con hãy để cho toàn bộ hữu thể của Mẹ được mai táng trong Con, rồi nhận lấy sự sống, những thống khổ, những việc đền bồi và tất cả những gì của Con mà làm của Mẹ để Mẹ có thể đón nhận sự sống và sức mạnh hầu làm trọn cuộc ly biệt thương tâm này. Thương ôi, chỉ có cuộc trao đổi sự sống giữa Mẹ và Con như vậy mới có thể đem lại cho Mẹ sức lực mà làm trọn cuộc hy sinh chia lìa giữa Mẹ và Con.”

Lạy Hiền Mẫu đau thương của Con, sau khi Mẹ đã quyết định như vậy, con thấy một lần nữa Mẹ lại vượt nhẹ những chi thể của Chúa. Mẹ tựa đầu vào đầu Chúa, Mẹ

hôn kính và gửi gắm những tư tưởng của Mẹ vào đó. Mẹ nhận lấy những gai nhọn, những tư tưởng xúc phạm và làm Chúa phật lòng, cũng như tất cả những gì làm Đầu cực trọng của Chúa phải khổ đau. Thương ôi, Mẹ làm cách nào để dùng trí năng của Mẹ mà làm cho trí năng của Chúa Giêsu sống động, làm cách nào để dùng sự sống mà đổi lấy sự sống! Mẹ đã nghiệm thấy như thế sống lại vì đã đón nhận những tư tưởng và gai nhọn của Chúa Giêsu vào tâm trí của Mẹ.

Lạy Mẹ sầu bi, con thấy Mẹ hôn kính cặp mắt đã hết ngời sáng của Chúa Giêsu. Tâm hồn con vỡ tan khi thấy Chúa không còn nhìn Mẹ nữa. Đã bao lần cặp mắt thần linh ấy đã nhìn Mẹ, làm Mẹ sướng vui và vượt lên từ chỗ chết đến chỗ sống! Giờ đây, khi thấy cặp mắt ấy không còn nhìn mình nữa, Mẹ cảm thấy như đã chết. Vì thế, con thấy Mẹ áp chặt mắt của Mẹ vào mắt của Chúa Giêsu. Mẹ nhận lấy cho mình cặp mắt, những giọt nước mắt, những nỗi niềm đắng cay trong ánh mắt của Chúa đã khôn cực vô vàn vì ngàn vạn xúc phạm, lăng mạ và nhạo báng của các thụ tạo.

Lạy Hiền Mẫu chịu đâm thấu, con thấy Mẹ hôn kính đôi tai cực trọng của Chúa. Mẹ cứ lay gọi Chúa mà rằng: “Con ơi, trước kia, từng tiếng thở than khê nhất của Mẹ Con đều đáp lại, thế mà giờ đây chẳng lẽ Con không nghe Mẹ hay sao? Lúc này Mẹ khóc lóc, Mẹ gọi Con, mà Con không nghe tiếng Mẹ hay sao? Thương ôi, Tình Yêu quả là bạo chúa tàn bạo nhất! Đối với Mẹ, Con còn hơn cả Mạng Sống của Mẹ; nhưng có phải vì thế mà Mẹ phải chịu một nỗi thống khổ dường này hay không? Con ơi, Mẹ để tai Mẹ lại trong tai Con; và Mẹ nhận lấy cho mình đôi tai cực trọng của Con đã nhúc nhối vì tất cả những lời xúc phạm vang dội vào đó. Chỉ những đòn đau sâu thẳm của Con mới đem lại Sự Sống cho Mẹ mà thôi.”

Khi thở than những lời ấy, Mẹ phải chịu những đau thương và xót xa đến độ bất động và không thốt nên lời... Lạy Hiền Mẫu của con, tội nghiệp Mẹ quá, con thương Mẹ! Mẹ đã phải chịu biết bao cái chết bạo tàn!

Lạy Mẹ Đau Thương, Thánh Ý Chúa đòi buộc và thôi thúc Mẹ tiến lên. Mẹ chiêm ngắm rồi hôn kính Thánh Nhan Cực Trọng của Chúa, và kêu lên, “Ôi Con đáng tôn

thờ, Con có còn hình tượng gì đâu! Ôi, giả sử Tình Yêu không tỏ cho Mẹ biết Con là Con của Mẹ, Sự Sống của Mẹ, Tất Cả của Mẹ, có lẽ Mẹ không còn nhận ra Con được nữa bởi vì tình trạng thâm cảm của Con... Nét thanh tú tự nhiên của Con đã biến dạng. Đôi má hồng hào của Con đã tái nhợt. Ôi Con yêu dấu, Thánh Nhan phương phi giải chiếu ánh sáng và ân sủng (vì, thấy Con tức là được ngất ngây) của Con đã hóa thành một tấm khăn tang. Con ơi, sao Con ra nông nổi bi thương thế này! Tội lỗi đã hành khổ các chi thể cực trọng của Con thâm chừng nào! Ôi, Mẹ của Con đây làm sao có thể trả lại nét đẹp thuở nào cho Con! Mẹ muốn hợp nhất khuôn mặt của Mẹ trong khuôn mặt của Con để nhận lấy khuôn mặt của Con, nhận cả những tật vả, phi nhỏ, nhạo báng và tất cả những gì khuôn mặt cực trọng của Con đã phải chịu. Nếu Con muốn Mẹ sống, Con hãy ban sức mạnh của Con cho Mẹ; còn không, thì Mẹ sẽ chết.”

Nỗi đau buồn ấy mệnh mang đến độ làm Mẹ nghẹn ngào không thốt nên lời; và có thể nói Mẹ như tan biến trước Thánh Nhan Chúa Giêsu. Tội nghiệp cho Mẹ quá, con thương Mẹ lắm. Các thiên thần của tôi ơi, xin đến mà đỡ nâng Hiền Mẫu của tôi. Nỗi buồn đau của Mẹ ngút ngàn, lênh láng và làm cho Mẹ nghẹn ngào; Mẹ không còn chút sinh khí hoặc sức lực nào nữa. Nhưng Thánh Ý Chúa đã trả lại sự sống cho Mẹ khi Người chặn đứng những cơn sóng nhận chìm Mẹ.

Giờ đây, Mẹ đến sát để hôn kính môi miệng của Chúa. Mẹ cảm thấy đôi môi của Mẹ đắng nghẹn vì mật đắng đã làm miệng Chúa đắng đốt. Mẹ nức nở: “Con ơi, hãy nói với Mẹ của Con một lời sau cùng đi Con. Chẳng lẽ Mẹ không còn được nghe tiếng nói của Con hay sao? Bao nhiêu lời Con đã nói với Mẹ lúc sinh thời là bấy nhiêu mũi tên cắm phập vào Trái Tim đầy đau thương và tình mến của Mẹ. Vậy mà giờ đây, Mẹ nhìn thấy Con lặng thinh, những mũi tên ấy hành khổ và gây ra biết bao cái chết cho Trái Tim nát tan của Mẹ; Mẹ mong ước nhận được một lời sau cùng của Con, nhưng không nhận được, thành ra những cái chết kia xâu xé và nói với Mẹ: ‘Vậy là Bà chẳng còn được nghe Người nói nữa. Bà không còn được nghe giọng nói êm ái của Người nữa, bao nhiêu lời Người phán là bấy nhiêu thiên đàng đã được giai điệu lời sáng tạo của

Người tạo nên trong Bà'... Than ôi, thiên đàng của Mẹ còn đâu nữa và chỉ là một nỗi đắng cay. Con ơi, Mẹ muốn nhường chiếc lưới của Mẹ cho Con để làm chiếc lưới của Con sống động. Thương ôi, Con hãy trút cho Mẹ tất cả những gì Con đã chịu nơi chiếc lưới cực trọng của Con: nào mệt đắng, nào cơn khát cháy bỏng, nào những đèn bời và những lời cầu của Con. Như vậy, nhờ được nghe giọng nói của Con, nỗi buồn của Mẹ sẽ vơi đi; nhờ những thống khổ của Con, Mẹ mới có thể sống nổi."

Lạy Mẹ sầu bi, con thấy Mẹ đang hồi hã vì ngày Sabat đã sát kề và những người chung quanh đang muốn lấp cửa mồ đá. Do đó, Mẹ vội vàng nắm lấy hai bàn tay Chúa Giêsu. Mẹ mân mê cầm lấy rồi Mẹ hôn kính. Mẹ áp hai bàn tay của Chúa vào Trái Tim của Mẹ; rồi đặt tay Mẹ vào tay cực trọng của Chúa... Sau đó, Mẹ ôm lấy hai bàn chân của Chúa Giêsu và chiêm ngắm những thương tích tàn bạo do đinh sắt gây ra, rồi áp chân Chúa vào chân Mẹ và coi những thương tích ấy như của chính mình. Mẹ đã đặt mình vào vị thế của Chúa Giêsu và tự hiến để đuổi theo và giảng lấy các tội nhân cho khỏi hỏa ngục...

Lạy Mẹ đau thương, giờ đây con thấy Mẹ đang nói lời giã biệt sau cùng với Trái Tim bị đâm thấu của Chúa Giêsu. Mẹ tần ngần nán náu. Đây là cuộc chiến đấu sau hết mà Trái Tim Từ Mẫu của Mẹ phải trải qua. Lúc này, trước sức mãnh liệt của Tình Yêu và đau thương, Mẹ cảm thấy Trái Tim Mẹ như bị giật văng khỏi lồng ngực rồi bay nhanh đến kết hợp với Trái Tim cực trọng của Chúa Giêsu. Và, khi thấy mình không còn Trái Tim nữa, Mẹ vội vàng tiếp nhận Trái Tim cực trọng và Tình Yêu của Chúa Giêsu - đã bị rất đông các thụ tạo khước từ - cũng như vô vàn những ước vọng nóng bỏng của Người không thực hiện được vì thái độ vô ơn của các thụ tạo, và thế là những buồn đau và thương tích nơi Trái Tim Chúa Giêsu sẽ đóng đinh Mẹ cả đời vào Thập Giá. Mẹ chiêm ngắm, hôn kính và liếm lấy Máu Thánh nơi thương tích nát tan ấy. Và sau khi đã được cảm nhận Sự Sống của Chúa Giêsu, Mẹ có đủ sức mạnh để thực hiện cuộc chia lìa đắng cay. Vì thế, Mẹ ôm chặt Chúa một lần nữa rồi để người ta dùng tảng đá mà lấp cửa mồ đá.

Lạy Mẹ đau thương của con, khi con than khóc, con khẩn xin Mẹ đừng để Chúa Giêsu xa khỏi ánh mắt của Mẹ và của con. Trước tiên, xin hãy cho con được náu ẩn trong Chúa Giêsu để nhận lấy Sự Sống của Người làm của con. Mẹ là “Đấng Vô Nhiễm,” “Đấng Thánh,” “Đấng Đầy Ôn Phúc,” nhưng Mẹ cũng không sống nổi khi vắng Chúa Giêsu, huống nữa là con, một kẻ yếu hèn, khốn cùng và đầy tội lỗi. Làm sao con có thể sống nổi nếu thiếu Chúa Giêsu? Lạy Mẹ đau thương, xin đừng bỏ con một mình; xin dẫn con đi với Mẹ. Nhưng trước tiên, xin hãy ký thác con vào Chúa Giêsu. Xin làm cho con trống rỗng rồi đổ đầy Chúa Giêsu cho con, như Mẹ đã từng làm cho chính Mẹ. Xin Mẹ hãy khởi sự nhiệm vụ từ mẫu mà Chúa Giêsu từ trên Thập Giá đã ủy thác cho Mẹ. Chớ gì Trái Tim nhân ái của Mẹ xúc động trước nỗi ngặt nghèo cùng cực của con, và dùng đôi tay từ mẫu của Mẹ mà đem con giấu ẩn hoàn toàn trong Chúa Giêsu. Xin hãy gắn kết những tư tưởng Chúa Giêsu vào tâm trí con để không còn một tư tưởng nào khác len lỏi vào nữa. Xin hãy ghép đôi tai của Chúa vào đôi tai của con để lúc nào con cũng chỉ biết lắng nghe và chu toàn Thánh Ý Người trong mọi sự. Xin hãy in đậm Thánh Nhan Chúa vào khuôn mặt của con để khi chiêm ngưỡng Thánh Nhan đã biến dạng vì yêu thương con, con sẽ yêu mến, cảm thương và đền tạ Người. Xin hãy liên kết lưỡi Chúa với lưỡi của con, để con nói năng, cầu nguyện và giảng dạy bằng lưỡi của Chúa Giêsu. Xin hãy đặt tay Chúa vào tay con để mọi hành động và công việc con làm đều lãnh nhận sức sống từ những công việc và hành động của Chúa Giêsu. Xin hãy nối kết chân Chúa vào chân con để mọi bước chân con đi đều là Sự Sống, phần rỗi, sức mạnh và nhiệt tâm vì các thụ tạo.

Và giờ đây, lạy Mẹ sầu bi của con, xin cho con được hôn kính Trái Tim Chúa và cảm nếm Máu châu báu của Người đổ ra. Xin liên kết Trái Tim Chúa với trái tim con để con sống nhờ Tình Yêu, ước vọng và những đau khổ của Người... Và giờ đây, xin Mẹ nhắc bổng bàn tay phải đã cứng đờ của Chúa Giêsu để Người có thể ban phép lành sau hết cho con... Lúc này, Mẹ đã chịu để cho người ta dùng tảng đá đóng cửa mồ Chúa lại. Mẹ âu sầu, hôn kính mồ thánh. Mẹ nức nở nói lời giã biệt sau cùng với

Chúa, rồi ra về. Giờ đây, nỗi đoạn trường của Mẹ mênh mang đến độ Mẹ chết lặng, cứng lạnh cả người... Lay Hiền Mẫu chịu đâm thâu của con, cùng với Mẹ, con xin nói lời từ biệt Chúa Giêsu; và con, đắm đuối trong nước mắt, muốn cảm thông và ở bên cạnh Mẹ giữa ngập tràn đắng cay. Con muốn ở bên cạnh Mẹ để dâng lên một lời an ủi và một ánh mắt cảm thương dành cho từng tiếng thở than, từng niềm đau và từng nỗi buồn của Mẹ. Con sẽ thu lấy những giọt nước mắt của Mẹ; và nếu thấy Mẹ ngất đi, con sẽ đỡ nâng Mẹ trong vòng tay của con.

Lúc này, con nhìn thấy Mẹ dần lòng trở về Jerusalem trên chính con đường sáng nay Mẹ đã đi qua... Nhưng mới được vài bước, Thập Giá đã hiện ra, Chúa Giêsu chịu đau khổ đến cùng cực và đã tử nạn. Mẹ chạy đến và hôn kính Thập Giá. Mẹ nhìn thấy Thập Giá đâm máu, những nhục hình Chúa Giêsu phải chịu, từng nhục hình một, lại hiện ra trong lòng Mẹ. Vì không sao nén được nỗi tang thương, Mẹ thổn thức nỉ non:

“Ôi Thập Giá! Sao người tàn bạo đường ấy với Con của Ta? Ôi, người chẳng nương nhẹ cho Người gì cả! Người đã làm gì sai trái với người đâu? Người đã không để Ta là Người Mẹ đau thương của Người được dâng lên cho Người dù chỉ một hộp nước khi Người nài nỉ. Còn người thì trao mật đắng và giấm chua khi miệng Người khát bông. Trái Tim bị đâm thâu của Ta cảm thấy tê tái, và Ta muốn hiến dâng Trái Tim tan nát của Ta cho đôi môi ấy được giãn khát; nhưng Ta đau đớn quá vì bị khước từ. Phải rồi, ôi Thập Giá, tuy người tàn bạo nhưng lại thánh thiêng; người đã được thần hóa và thánh hóa vì đã chạm đến Thánh Tử của Ta. Người hãy đối sự tàn bạo người đã đối xử với Người thành sự cảm thương dành cho những phạm nhân khốn cùng. Nhân vì những đau khổ Người đã chịu ở nơi người, người hãy nài xin ân sủng và sức mạnh cho các linh hồn đau khổ, để đừng ai phải hư mất vì thử thách và Thập Giá. Các linh hồn đắt giá chừng nào đối với Ta. Họ bắt Ta phải trả cái giá là sinh mạng của Con Thiên Chúa. Và Ta, trong tư cách là Đấng Đồng Công Cứu Chuộc và là Mẹ, hỡi Thập Giá, Ta gắn kết họ vào người.”

Mẹ hôn đi hôn lại Thập Giá nhiều lần rồi mới đi tiếp... Tội nghiệp Mẹ quá, con

thương Mẹ biết bao. Cứ mỗi bước chân Mẹ lại gặp một nỗi đau mới, ứ tràn và đắng đót hơn, như những triều sóng duềnh cao và cố nhận chìm Mẹ xuống. Mẹ cảm thấy như sắp chết trong từng giây phút. Chỉ vài bước chân nữa là Mẹ lại tới chỗ sáng nay Mẹ đã gặp Chúa Giêsu vác Thập Giá nặng trĩu trong lúc kiệt sức và đầm đìa máu me. Đầu Chúa chịu nhiều gai nhọn nên mỗi khi chạm vào Thập Giá, gai phập vào sâu hơn, và cứ mỗi lần gai nhích thêm lại tạo nên những đau đớn chết được cho Người. Ánh mắt Chúa Giêsu gặp ánh mắt của Mẹ và van xin cảm thương. Nhưng một chút ủi an ấy bọn lính cũng không để Mẹ và Chúa Giêsu có được, họ đẩy Người đi tiếp, khiến Người ngã xuống đất trào máu. Giờ đây, Mẹ thấy mảng đất ấy vẫn còn loang máu; Mẹ sắp mình và hôn kính Máu thánh. Con nghe Mẹ thở than, “Hỡi các thiên thần, xin đến mà canh giữ và đừng để một giọt Máu Thánh nào bị dẫm đạp và phạm thánh.”

Lạy Mẹ sầu thương, xin cho con được giúp một tay để nâng đỡ và ủi an Mẹ, vì con thấy Mẹ quần quai trước vũng Máu của Chúa Giêsu. Nhưng khi đi tiếp, Mẹ lại gặp những đau thương khác. Mẹ thấy những vết máu vương vãi khắp nơi và nhớ lại những cực hình của Chúa. Vì vậy, Mẹ rảo bước để về ẩn mình trong Nhà Tiệc Ly. Con cũng về ẩn mình tại Nhà Tiệc Ly của con là Trái Tim Cực Trọng Chúa Giêsu. Và từ trong Trái Tim Chúa, con muốn đến bên gối Mẹ để được ở bên Mẹ trong giờ phút đắng cay cùng cực. Con không nỡ bỏ Mẹ một thân một mình giữa nông nỗi đoạn trường này.

Lạy Người Mẹ cô đơn, xin hãy nhìn đến đứa con bé bỏng của Mẹ đây. Con quá bé bỏng; tự sức mình, con không thể mà cũng chẳng muốn sống. Xin Mẹ hãy nựng ra con trên đầu gối và áp con sát vào Trái Tim của Mẹ. Xin Mẹ hãy thực thi nhiệm vụ từ mẫu của Mẹ với con. Con cần được hướng dẫn, nâng đỡ và phù trợ. Xin Mẹ hãy nhìn đến nỗi khốn cùng của con và nhỏ một giọt nước mắt vào các thương tích của con. Hễ khi nào thấy con lơ đãng, xin Mẹ hãy ghì con sát vào Trái Tim Từ Mẫu của Mẹ và gọi nguồn sự sống của Chúa Giêsu trở về với con.

Nhưng khi cầu nguyện với Mẹ, con buộc phải ngừng lại để quan tâm đến những thống khổ đắng cay của Mẹ. Con thấy mình như bị đâm thấu khi nhìn thấy Mẹ lắc

đầu nhẹ nhẹ vì có những chiếc gai từ trên đầu Chúa Giêsu đang cắm sâu vào đầu Mẹ. Những gai nhọn ấy là tất cả những tư tưởng tội lỗi của chúng con đã đâm phập đến tận đôi mắt của Mẹ, bởi lẽ Mẹ đang khóc những hàng nước mắt máu. Khi Mẹ khóc, Mẹ nhìn bằng cái nhìn của Chúa Giêsu, và tất cả những xúc phạm của các thụ tạo hiện ra trước mắt Mẹ. Những xúc phạm ấy khôn cực chừng nào đối với Mẹ! Mẹ quá hiểu những gì Chúa Giêsu phải chịu, vì Mẹ đã đón lấy những thống khổ của Người! Khổ thống này dồn dập khổ thống khác. Đôi tai Mẹ nhói đau vì những lời inh ỏi của các thụ tạo. Từng lời xúc phạm của các thụ tạo vọng đến tai rồi thấm qua Trái Tim của Mẹ; và Mẹ cứ thầm thì điệp khúc: “Con ơi, Con đau đón chừng nào!”

Lạy Hiền Mẫu cô đơn, con thương Mẹ biết bao! Xin cho con được lau sạch khuôn mặt đầm đìa huyết lệ của Mẹ. Con chùn lại khi thấy toàn bộ khuôn mặt của Mẹ đầy những bầm dập, biến dạng và nhọt nhọt, phủ dưới tấm khăn tang. Con đã hiểu. Đó chính là những cực hình của Chúa Giêsu mà Mẹ đã nhận lấy cho mình, khiến Mẹ đón đau quá đôi đến độ khi mấp máy đôi môi cầu nguyện hoặc buột ra những tiếng thở dài từ cõi lòng bùng cháy, thì Mẹ cảm thấy hơi thở của Mẹ đắng đót và đôi môi của Mẹ khô bỏng vì cơn khát của Chúa Giêsu.

Lạy Hiền Mẫu tội nghiệp của con, con thương Mẹ biết bao vì những đau thương của Mẹ mỗi lúc một ứ đầy hơn mãi, dường như cố sức hành khổ Mẹ. Con nắm lấy hai bàn tay của Mẹ và nhìn thấy cũng bị đâm thấu vì những đinh sắt. Qua những bàn tay này, Mẹ cảm nhận nỗi đau khi thấy các vụ sát nhân, bội phản, phạm thánh và tất cả những hành vi xấu xa cứ đập đánh, làm toác thêm những vết thương và khiến chúng thêm phần nhức nhối. Con cảm thương Mẹ biết bao! Mẹ là Hiền Mẫu chịu tử giá thực sự, đến độ hai bàn chân đã bị đinh sắt thấu qua. Thực vậy, không những Mẹ cảm thấy bàn chân mình bị đinh sắt thấu qua, mà còn nát tan vì quá nhiều những bước chân hư đốn và các linh hồn lao xuống hỏa ngục. Và Mẹ đã lao theo, ngăn cản họ khỏi sa vào những ngọn lửa muôn đời.

Nhưng lạy Hiền Mẫu chịu đóng đinh, như thế đâu đã hết. Tất cả những đau đón

của Mẹ hợp lại, phản ánh và đâm thủng Trái Tim của Mẹ không chỉ là bảy, mà là hàng ngàn hàng vạn lưỡi gươm. Và còn hơn thế rất nhiều, bởi vì Mẹ đã có Trái Tim cực trọng của Chúa Giêsu, chứa đựng trọn vẹn những tâm tư và nhịp đập của mọi trái tim. Và Trái Tim Thần Linh ấy mỗi lần đập nhịp đều thốt lên, “Hỡi các linh hồn! Hỡi Tình Yêu!” Với câu “Hỡi các linh hồn,” Mẹ cảm nhận mọi tội lỗi ngập ứ trong nhịp tim của Mẹ, và cảm thấy như đã chết. Còn với câu “Hỡi Tình Yêu,” Mẹ cảm thấy mình lại được ban tặng Sự Sống, thành ra lúc nào Mẹ cũng cảm thấy, sống và chết không ngừng thay đổi.

Lạy Hiền Mẫu tử giá, khi chiêm ngắm Mẹ, con cảm thương những đau buồn không sao tả xiết của Mẹ. Con muốn biến thành chiếc lưỡi và tiếng nói để cảm thương Mẹ. Nhưng trước man vãn khổ đau dường ấy, những cảm thông của con chẳng đáng là gì. Vì vậy, con mời các thiên thần và cả Thiên Chúa Ba Ngôi cực thánh; con nài xin các Đấng hãy dùng những giai điệu, những hoan lạc và vẻ đẹp của các Đấng để làm nguôi ngoai và cảm thông với những đau thương tang tóc của Mẹ. Con nài xin các Đấng hãy đỡ nâng và biến tất cả những đau thương của Mẹ thành Tình Yêu.

Và giờ đây, lạy Hiền Mẫu đơn côi, con nhân danh mọi người để cảm tạ Mẹ vì tất cả những đau khổ Mẹ đã chịu. Nhân vì nỗi đơn côi đắng cay của Mẹ, con van xin Mẹ hãy đến cứu giúp con trong giờ lâm chung. Mẹ hãy đến khi linh hồn con bị mọi người ruồng bỏ và bơ vơ giữa muôn ngàn ưu tư sợ hãi, để con biết quay về xum vầy bên Mẹ như nhiều lần con đã được hoan hưởng trong đời. Xin Mẹ hãy đến cứu giúp con. Xin hãy ở bên con và đánh đuổi kẻ thù. Xin hãy dùng nước mắt Mẹ, mà tẩy sạch linh hồn con. Xin hãy dùng Máu Thánh Chúa Giêsu mà tưới gội con. Xin hãy lấy những huân trạng của Người, mà mặc cho con. Xin hãy đem những đau thương của Mẹ, cũng như tất cả thống khổ và công việc của Chúa Giêsu mà tô điểm con. Nhân vì những thống khổ của Chúa và những đau thương của Mẹ mà làm cho tất cả tội lỗi tan biến khỏi con và tha thứ hết cho con. Khi con trút hơi thở cuối cùng, xin Mẹ đón con vào vòng tay của Mẹ. Xin cho con được nép dưới tà áo Mẹ. Xin giấu con khỏi tầm mắt kẻ thù. Xin

đưa con lên thiên đàng và đặt vào vòng tay Chúa Giêsu. Lạy Hiền Mẫu Maria yêu dấu của con, Mẹ và con hãy cứ thỏa thuận với nhau như vậy! Và giờ đây, con khẩn xin Mẹ ban cho tất cả những ai lúc này đang hấp hối sự thân mật mà con đang được cảm hưởng bên Mẹ hôm nay. Xin Mẹ hãy thực thi nhiệm vụ từ mẫu của Mẹ, với mọi người. Đây là những giờ phút nghiêm trọng và cần nhiều trợ giúp; vì thế, xin Mẹ đừng khước từ nhiệm vụ từ mẫu của Mẹ với bất kỳ một ai.

Và lời sau hết... Khi từ biệt Mẹ, con nài xin Mẹ hãy ký thác con vào Trái Tim Cực Trọng Chúa Giêsu. Và Mẹ, hỡi Người Mẹ đau thương của con, xin hãy bao che con để Chúa Giêsu đừng xua con ra khỏi Trái Tim Người; và cho dù con có muốn như thế đi nữa, thì con cũng không thể ra được. Vì vậy, con xin hôn kính bàn tay từ mẫu của Mẹ; còn Mẹ, xin Mẹ hãy chúc lành cho con.

KINH TẠ ƠN SAU MỖI GIỜ

Lạy Chúa Giêsu khả ái, Chúa đã gọi con vào Giờ Khổ Nạn này, để được ở bên Chúa; thì này con xin đến. Con nghe hình như Chúa đang khẩn khoản cầu nguyện, đèn bồi, đau khổ và van nài bằng những lời cảm động và tha thiết cho phần rỗi các linh hồn. Con đã cố gắng theo Chúa trong mọi sự. Giờ đây, con thấy có bốn phận phải thưa với Chúa, lời *Cảm tạ và chúc tụng*. Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin lặp lại ngàn vạn lần lời cảm tạ và chúc tụng vì tất cả những gì Chúa đã làm và đã chịu cho con và cho mọi người. Con xin cảm tạ và chúc tụng Chúa vì tất cả những giọt Máu Chúa đã đổ ra, vì mọi hơi thở, nhịp tim, bước chân, lời nói và ánh mắt của Chúa, cũng như mọi đắng cay và xúc phạm Chúa đã phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, con muốn thưa rõ lời cảm tạ và chúc tụng Chúa trong mọi sự. Lạy Chúa, xin đoái thương cho con được liên lỉ dâng lên Chúa lời cảm tạ và chúc tụng, để Chúa ban tràn nguồn phúc lành và ân sủng xuống cho con và cho mọi người. Lạy Chúa Giêsu, xin đủ thương ghi chặt con vào Trái Tim Chúa, và dùng đôi tay thánh thiện của Chúa mà đánh dấu từng phần tử trong hữu thể của

con, bằng lời Cha chúc lành cho con; để trong con chỉ còn vang ngân một bản thánh ca liên li dâng kính Chúa.

Lạy Tình Yêu ngọt ngào của con, con xin lưu lại trong Trái Tim Chúa. Con lo sợ phải ra khỏi đó. Chẳng phải Chúa sẽ gìn giữ con hay sao? Trái Tim Chúa và trái tim con mãi mãi sẽ đập đồng nhịp để con được Chúa thông ban sức sống, tình yêu cũng như sự kết hợp thâm thiết và không thể chia lìa với Chúa. Lạy Chúa Giêsu dịu hiền của con, con nài xin vì lòng thương xót Chúa, nếu khi nào thấy con sắp xa rời Chúa, thì xin Trái Tim Chúa ở trong con hãy gia tăng nhịp đập, đôi tay Chúa ghì con chặt vào Trái Tim Chúa, đôi mắt Chúa đoái nhìn và bắn cho con những tia lửa, để khi cảm nghiệm được Chúa, con lập tức được cuốn hút trở về kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đủ thương canh phòng kéo con xúc phạm đến Chúa. Con nài xin Chúa canh giữ con. Xin ban cho con một nụ hôn, xin ẵm lấy con, chúc lành và cho con đôi tay thánh thiện của Chúa để Chúa cùng làm với con những việc con phải làm.

TÔI TỚ CHÚA LUISA PICCARRETA

Hiện nay, Bộ Phong Thánh đang cứu xét hồ sơ xin phong chân phước cho một vị Nữ Tôi Tớ Chúa thuộc tổng Giáo phận Trani, tỉnh Bari, nam Italia, là chị Luisa Piccarreta, qua đời năm 1947, hưởng thọ 82 tuổi. Suốt 70 năm trời, chị Luisa nằm liệt giường nhưng luôn sống theo Thánh Ý Chúa và vẫn có thể làm nghề thêu thùa để tự lực mưu sinh, và nuôi nấng em gái cũng như những người trợ giúp. Trong 70 năm, cứ mỗi sáng, thân thể của Luisa cứng đờ như xác chết, và cần có một linh mục làm dấu Thánh Giá chúc lành để trở lại trạng thái bình thường.

THÂN TH

Luisa Piccarreta sinh ngày 23.04.1865, là người thứ tư trong một gia đình có 5 người con gái, và thân phụ Nicola làm tá điền trong một nông trại lớn của gia đình Mastroilli. Tại đó, Luisa đã trải qua những năm tháng dài của thời thơ ấu và niên thiếu. Trước xóm nhà ấy ngày nay vẫn còn một cây dâu tằm to lớn, với một hốc lớn trong thân cây, trong đó cô bé Luisa thường ẩn nấp để cầu nguyện, xa tránh những cặp mắt tò mò. Chính tại nơi cô tịch ấy, Luisa đã khởi sự cuộc

phiêu lưu thần linh, hướng dẫn chị trên những nẻo đường đau khổ và thánh thiện.

Năm lên 9 tuổi, Luisa được rước Chúa Giêsu Thánh Thể lần đầu và chịu phép Thêm Sức, và từ lúc đó, Luisa thường cầu nguyện lâu giờ trước Minh Thánh Chúa. Năm 11 tuổi, Luisa muốn ghi tên gia nhập Hội Con Đức Mẹ - rất thịnh hành bấy giờ - thuộc giáo xứ thánh Giuse. Năm 18 tuổi, Luisa gia nhập dòng Ba Đa Minh với tên dòng là Mađalêna. Chị là một trong những người đầu tiên ghi tên gia nhập Dòng Ba do Cha sở cổ võ Lòng sùng kính của Luisa đối với Mẹ Thiên Chúa biến thành một linh đạo sâu xa, báo trước điều mà một ngày kia chị sẽ viết về Đức Mẹ.

Tiếng Chúa Giêsu dẫn đưa Luisa tới chỗ từ bỏ chính mình khỏi mọi sự và mọi người. Khoảng năm 18 tuổi, từ bao lơn nhà, ở đường Nazario Sauro, Luisa được thị kiến Chúa Giêsu đang vất vả dưới sức nặng của thánh giá, Ngài hướng nhìn về Luisa và thốt lên những lời này: ***"Hỡi linh hồn, hãy giúp Cha!"***. Từ lúc đó, trong tâm hồn Luisa bùng cháy lòng khao khát khôn lường, mong được chịu đau khổ vì Chúa Giêsu và vì phần rỗi các linh hồn. Và thế là những đau khổ thể lý khỏi sự, thêm vào những đau khổ tinh thần, đi tới mức độ anh hùng. Chị Luisa qua đời ngày 4 tháng 3 năm 1947, thọ 81 tuổi sau 15 ngày chịu bệnh sưng phổi nặng. Đó là bệnh duy nhất được xác nhận trong cuộc đời chị.

Vào ngày lễ Chúa Kitô Vua, 20.11.1994, tại nhà thờ chính ở Corato, thuộc tổng giáo phận Trani, tỉnh Bari, nam Italia, trước sự hiện diện của rất đông dân chúng địa phương và từ nơi khác kéo tới, Đức Cha Carmelo Cassati, TGM sở tại, đã **chính thức mở án phong chân phước cho Nữ Tôi Tớ Chúa Luisa Piccarreta**. (Theo Nguồn Mục Vụ Switzerland, tác giả Phúc Nhạc)